

Együtt a tíz egyetemes törvény

Kozma Szilárd: Teljesen újraírt (tisztázott) és kibővített Tíz Egyetemes Törvény leírása I. Rész: A hermetikuskok által megfigyelt és leírt hét Egyetemes Törvény (KYBALION), ismertetése, értelmezése és illusztrálása az asztrológiában, az aritmológiában és az alkímiában, valamint az evangéliumi szövegekben is jelentkező axiómákkal, értelmezésekkel. II. Rész: Kiegészítve a többi három (a 8, 9. és a 10.) Egyetemes törvénnyel. Mottó: 1) "A misztikus és a vallásos személyek általában (és valójában!) semmivel nem egészségesebbek (- pontosan annyira betegesek) és nem is boldogabbak a materiális koncepciók szerint élöknél, mivel ők sem ismerik, de legalábbis nem élnek meg belülről az Egyetemes Törvényeket." 2) "Végső soron csak az logikus, ami analogikus." I. Általános bevezető (A Jin, a Jang és a Jen, tehát a Világosság, a Szeretet és az Egyetemes Kiegyenlítődést szolgáló kölcsönös Áthatolás ősprincípiumainak a kapcsolata az Egyetemes Törvényekkel.) Az életünk célja, rendeltetése és funkciója azonos az egyetemes teremtés céljával, rendeltetésével és funkciójával. Ez a cél, rendeltetés és funkció, nem más mint a lét forrását, az abszolút létállapotot: az őslétet (Azt amit különböző őskultúrákban Paradicsomnak, Taonak, Nirvanának, Shintonak, Allahnak, stb. neveznek) megbontó abszolút Lilith – jelenség által okozott őskáosz növekedésének a megállítása és a Lilith által megbontott abszolút létállapot helyreállítása. Vagyis: az egyetemes megváltás segítségével történő teljes egységállapot elérése, tehát az egyetemes kiegyenlítődés mindenkor, folytonos megvalósulása által történő abszolút-létállapot helyreállítása. Ezt a célt, ami az egyetemes törvények szerint meg végbe az egész létben Egyetemes Megváltásnak nevezzük. A Megváltás nem más mint, a Lilith nevű összavárgás intenzív hullámozása által megzavart, felbontott és ez által külső aktivitásba kezdett (Teremtővé lett) abszolút létállapotnak a teremtés határállapotában keletkezett anyagi állapotnak a szellemi információt visszatükröző tulajdonságainak a segítségével történő, Lilith-hatás kiszűrése és csökkentése, és az így Lilith-hatás mentesített ősideák kiegyenlítődése és egységesülése, vagyis a Lilith-hatásoktól megtisztított ősideáknak az egymással való kiegyenlítődése, és, az így, az újbóli nyugalom-állapotba hozása, és ez által az egyetemes boldogság (igazság) –állapotnak az elérése. Tehát, a megváltás megvalósítása a létezés legfinomabb (legmagasrendűbb) szféráiban. A megváltás (Jen) tehát, nem más, mint a lehető legteljesebb és legtisztább kiegyenlítettségi egység-állapot, ami a Fény (Maszkulin, vagy Jang ősprincípium) és a Szeretet (Feminin, vagy Jin princípium) között, másrészt a Teremtő és a Teremtés között, illetve, az ember esetében: a teremtő és a teremtmény között jön létre a létezés spirituális és kauzális síkjain, miután a Lilith által gerjesztett kaotikus állapotok a fizikai dimenzióban és a természetben (fizikai és pszichikai szférák), majd ezt követően, a spirituális dimenziókban is, kiegyenlítődnek és egymással egységesülnek. Ezt nevezzük megváltásnak, vagy Unio Mistica-nak, vagy religionak. Ennek a megvalósulását szolgálják az Egyetemes Törvények. És amennyiben a kiegyenlítődés megvalósulása (Tehát a: Jen), a Lilith-hatások erőssége (intenzitása) miatt akadályozott (Például, a törvényes kiegyenlítődés - igénynek egy személy huzamosan és intenzíven ellenáll.), a kiegyenlítődni és egyesülni képtelen ellentéteket fizikailag, vagy pszichikailag megtestesítő alacsonyabb szintű lételemek (Pl. az ellenállást kifejtő lelki tulajdonságokat vezérlő, helyrehozhatatlanul megrongálódott agy-központok, vagy éppen maga az ember.) tönkre mennek (megbetegednek) és megsemmisülnek. – Ez, az „elromlás”, és a teljes megsemmisülés is, az egyetemes törvények logikája (A Logosz) szerint, az alapján történik. Az egyetemes törvények tehát úgy szolgálják az ember tudatán keresztül (is...) a megváltást, hogy a Lilith kaotikus hatásait törekszenek ellensúlyozni. De, lévén a Lilith egy eredetében pozitív, az abszolút lét fenntartását fenntartani hivatott ősprogram következménye, magát a Lilithet nem szüntethetik meg. Ez a létnek és az életünknek is a leg nagyobb paradoxona. Ti., hogy miközben tudunk ezekről az un. Isteni törvényekről és van is módunkban látni és érzékelni mind a saját életünkben – sorsunkban, mind a világban ezek hatását, nehéz megérteni. Tudniillik, hogy ugyanakkor, ha ezek a törvények léteznek és hatnak, miért történik és miért megy végbe például annyi, általunk „törvénytelennek” ítélt politikai, vagyis társadalmi - szociális és főként: bírói - törvényi igazságtalanság? Sőt: hogy miért történik még a természeti jelenségekből is eredő nyomorúság, szerencsétlenség, katasztrófa és borzalom? - Pontosan azért, mert elsődlegesen, még az abszolút létből "kikerült" kauzális létben is, minden a Lilith hatása alatt történik, annak a befolyása alatt áll minden a megnyilvánuló létben, és csak azt követően, és éppen a kauzális káosz katasztrófális növekedésének a megakadályozása érdekében, tudnak hatni az egyetemes törvények. Ahhoz viszont, hogy bennünk is, illetve a mi életünkben is érvényesülni tudjanak, és meg tudják szüntetni a karmikus káoszt, illetve a törvénytelen állapotokat, meg kell tanulni nekünk is, az élet minden mozzanatában az egyetemes törvények szellemében, azok logikája szerint, bátran eljárni (a törvénytelenséget, mint például a hazudozás is, nem eltűnő!), bármennyire is a nehezünkre esik ehhez a bátorsághoz szükséges erőt magunkban össze szedni és rengeteg alkalommal, inkább a kényelmesebbnek tűnő meghunyászkodást, a korrupt kiegyezést, az elhallgatást és a szemhunyaszt választanánk! – Vagyis a személyi felelőtlenséget. A Világosság (teremtő akarat és teremtés- tudat, teremtői eszencia, maszkulin princípium, gyakorlati tapasztalattal erősödő értelem, értelmi világosság, átvilágítási, értelmezési és irányítói képesség, stb.) és a Szeretet (kiáradó egységérzet, teremtési összubsztancia, feminin princípium, az egységhez való kötődés és az egységbe való visszatérési szükség és lehetőség őstudata, központi bölcsesség, önkéntelen odaadás és áldozat hozási képesség, odaadás, stb.) ősprincípiumai által megnyilvánuló Egységes - Egyetemes Teremtő és Megváltó Abszolút Szellem (Jen), számunkra is felismerhető és a mi mindennapi szavainkkal, fogalmainkkal is felfogható és leírható tíz teremtő- és megváltó erő által és tíz egyetemes törvény szerint jelenik meg, mind az ősideák síkján, mind a természetben. Mindaz tehát, ami a létben és a természetben létrejön és megnyilvánul, magában hordozza az abszolút-magot és a Lilith-bomlási készletét, valamint a Fény, vagy a Szeretet jellegét (lényeg-stigmáját). Ugyanakkor a valóság különböző szintjén létrejött ellentétes nemű elemek, abszolút lényeg szerint, vonzzák egymást, vagy eltaszítják, esetleg igyekeznek kizárni, vagy megsemmisíteni egymást, át akarnak hatolni egymáson és így egységbe akarnak kerülni egymással, vagy el akarják kerülni egymást.

Kozma Szilárd: Teljesen újraírt (tisztázott) és kibővített Tíz Egyetemes Törvény leírása I. Rész: A hermetikuskok által megfigyelt és leírt hét Egyetemes Törvény (KYBALION), ismertetése, értelmezése és illusztrálása az asztrológiában, az aritmológiában és az alkímiában, valamint az evangéliumi szövegekben is jelentkező axiómákkal, értelmezésekkel. II. Rész: Kiegészítve a többi három (a 8, 9. és a 10.) Egyetemes törvénnyel. Mottó: 1) "A misztikus és a vallásos személyek általában (és valójában!) semmivel nem egészségesebbek (- pontosan annyira betegesek) és nem is boldogabbak a materiális koncepciók szerint élőknel, mivel ők sem ismerik, de legalábbis nem élnek meg belülről az Egyetemes Törvényeket." 2) "Végső soron csak az logikus, ami analogikus." I. Általános bevezető (A Jin, a Jang és a Jen, tehát a Világosság, a Szeretet és az Egyetemes Kiegyenlítődést szolgáló kölcsönös Áthatolás ősprincípiumainak a kapcsolata az Egyetemes Törvényekkel.) Az életünk célja, rendeltetése és funkciója azonos az egyetemes teremtés céljával, rendeltetésével és funkciójával. Ez a cél, rendeltetés és funkció, nem más mint a lét forrását, az abszolút létállapotot: az őslétet (Azt amit különböző őskultúrákban Paradicsomnak, Taonak, Nirvanának, Shintonak, Allahnak, stb. neveznek) megbontó abszolút Lilith – jelenség által okozott őskáosz növekedésének a megállítása és a Lilith által megbontott abszolút létállapot helyreállítása. Vagyis: az egyetemes megváltás segítségével történő teljes egységállapot elérése, tehát az egyetemes kiegyenlítődés mindenkor, folytonos megvalósulása által történő abszolút-létállapot helyreállítása. Ezt a célt, ami az egyetemes törvények szerint meg végbe az egész létben Egyetemes Megváltásnak nevezzük. A Megváltás nem más mint, a Lilith nevű őssóvárgás intenzív hullámszáma által megzavart, felbontott és ez által külső aktivitásba kezdett (Teremtővé lett) abszolút létállapotnak a teremtés határállapotában keletkezett anyagi állapotnak a szellemi információt visszatükröző tulajdonságainak a segítségével történő, Lilith-hatás kiszűrése és csökkentése, és az így Lilith-hatás mentesített ősideák kiegyenlítődése és egységesülése, vagyis a Lilith-hatásoktól megtisztított ősideáknak az egymással való kiegyenlítődése, és, az így, az újbóli nyugalom-állapotba hozása, és ez által az egyetemes boldogság (igazság) –állapotnak az elérése. Tehát, a megváltás megvalósítása a létezés legfinomabb (legmagasrendűbb) szféráiban. A megváltás (Jen) tehát, nem más, mint a lehető legteljesebb és legtisztább kiegyenlítettségi egység-állapot, ami a Fény (Maszkulin, vagy Jang ősprincípium) és a Szeretet (Feminin, vagy Jin princípium) között, másrészt a Teremtő és a Teremtés között, illetve, az ember esetében: a teremtő és a teremtmény között jön létre a létezés spirituális és kauzális síkjain, miután a Lilith által gerjesztett kaotikus állapotok a fizikai dimenzióban és a természetben (fizikai és pszichikai szférák), majd ezt követően, a spirituális dimenziókban is, kiegyenlítődnek és egymással egységesülnek. Ezt nevezzük megváltásnak, vagy Unio Mystica-nak, vagy religionak. Ennek a megvalósulását szolgálják az Egyetemes Törvények. És amennyiben a kiegyenlítődés megvalósulása (Tehát a: Jen), a Lilith-hatások erőssége (intenzitása) miatt akadályozott (Például, a törvényes kiegyenlítődés - igénynek egy személy huzamosan és intenzíven ellenáll.), a kiegyenlítődni és egyesülni képtelen ellentéteket fizikailag, vagy pszichikailag megtestesítő alacsonyabb szintű lételemek (Pl. az ellenállást kifejtő lelki tulajdonságokat vezérlő, helyrehozhatatlanul megromlódott agy-központok, vagy éppen maga az ember.) tönkre mennek (megbetegednek) és megsemmisülnek. – Ez, az „elromlás”, és a teljes megsemmisülés is, az egyetemes törvények logikája (A Logosz) szerint, az alapján történik. Az egyetemes törvények tehát úgy szolgálják az ember tudatán keresztül (is...) a megváltást, hogy a Lilith kaotikus hatásait törekszenek ellensúlyozni. De, lévén a Lilith egy eredetében pozitív, az abszolút lét fenntartását fenntartani hivatott ősprogram következménye, magát a Lilithet nem szüntethetik meg. Ez a létnek és az életünknek is a leg nagyobb paradoxona. Ti., hogy miközben tudunk ezekről az un. Isteni törvényekről és van is módunkban látni és érzékelni mind a saját életünkben – sorsunkban, mind a világban ezek hatását, nehéz megérteni. Tudniillik, hogy ugyanakkor, ha ezek a törvények léteznek és hatnak, miért történik és miért megy végbe például annyi, általunk „törvénytelen” ítélt politikai, vagyis társadalmi - szociális és főként: bírói - törvényi igazságtalanság? Sőt: hogy miért történik még a természeti jelenségekből is eredő nyomorúság, szerencsétlenség, katasztrófa és borzalom? - Pontosan azért, mert elsődlegesen, még az abszolút létből "kikerült" kauzális létben is, minden a Lilith hatása alatt történik, annak a befolyása alatt áll minden a megnyilvánult létben, és csak azt követően, és éppen a kauzális káosz katasztrófális növekedésének a megakadályozása érdekében, tudnak hatni az egyetemes törvények. Ahhoz viszont, hogy bennünk is, illetve a mi életünkben is érvényesülni tudjanak, és meg tudják szüntetni a karmikus káoszt, illetve a törvénytelen állapotokat, meg kell tanulni nekünk is, az élet minden mozzanatában az egyetemes törvények szellemében, azok logikája szerint, bátran eljárni (a törvénytelenséget, mint például a hazudozás is, nem eltűrni!), bármennyire is a nehezünkre esik ehhez a bátorsághoz szükséges erőt magunkban össze szedni és rengeteg alkalommal, inkább a kényelmesebbnek tűnő meghunyászkodást, a korrupst kiegyezést, az elhallgatást és a szemhunyaszt választanánk! – Vagyis a személyi felelőtlenséget. A Világosság (teremtő akarat és teremtés- tudat, teremtői eszencia, maszkulin princípium, gyakorlati tapasztalattal erősödő értelem, értelmi világosság, átvilágítási, értelmezési és irányítói képesség, stb.) és a Szeretet (kiáradó egységérzet, teremtési összubsztancia, feminin princípium, az egységhez való kötődés és az egységbe való visszatérési szükség és lehetőség őstudata, központi bölcsesség, önkéntelen odaadás és áldozat hozási képesség, odaadás, stb.) ősprincípiumai által megnyilvánuló Egységes - Egyetemes Teremtő és Megváltó Abszolút Szellem (Jen), számunkra is felismerhető és a mi mindennapi szavainkkal, fogalmainkkal is felfogható és leírható tíz teremtő- és megváltó erő által és tíz egyetemes törvény szerint jelenik meg, mind az ősideák síkján, mind a természetben. Mindaz tehát, ami a létben és a természetben létrejön és megnyilvánul, magában hordozza az abszolút-magot és a Lilith-bomlási készletét, valamint a Fény, vagy a Szeretet jellegét (lényeg-stigmáját). Ugyanakkor a valóság különböző szintjén létrejött ellentétes nemű elemek, abszolút lényeg szerint, vonzzák egymást, vagy eltaszítják, esetleg igyekeznek kizárni, vagy megsemmisíteni egymást, át akarnak hatolni egymáson és így egységbe akarnak kerülni egymással, vagy el akarják kerülni egymást. Az ellentétes nemű elemek közötti áthatolási és egységbe kerülési szükség-erő (a másikban való elvegyülési, feloldódási) tendencia (elemi őserő) az egyetemes megváltás ereje és eszköze. Maga a Szent Szellem, az Ős Logosz a teremtés egyetemes értelme (A Jen). Az elemek közötti kölcsönös serkentési, áthatolási, egymásba oldódási és

egységesülési folyamatok, illetve a kizárás, elhárítási, vagy megsemmisítési – kiégetési folyamatok, akárcsak a teremtési és megváltási - megváltódási folyamatok, a tíz egyetemes törvény alapján mennek végbe, vagyis a megváltás a tíz egyetemes törvény együttthatása alapján és az szerint valósul meg. Mindaz, ami a teremtésben is ható, ott is jelenlevő Lilith- erők hatására ellenszegül ezeknek a törvényeknek és a megváltás megvalósulásának, megpróbálván azt megakadályozni, ellehetetleníteni, vagy hamis megváltottság-állapotokat létrehozni, fenn állhat és érezteteti hatását ugyan ideig – óráig és érezteteti romboló, bénító, vagy félrevezető hatását egy bizonyos mértékben, de előbb-utóbb elgyengül, lehanyatlik, felbomlik és megsemmisül az egyetemes törvények felülírhatatlan, megmásíthatatlan és kéréletlen hatásaképpen, azok lényege és szellemisége szerint. Ezek az egyetemes teremtést és megváltást szolgáló – végrehajtó törvények, olyan, bennünk és általunk is megnyilvánuló, a személyünket és a sorsunkat – az életünket, mentális, pszichikai és biológiai impulzusainkat, folyamatainkat befolyásoló - irányító, általunk és bennünk is élő és ható, lényegi és elven léterők (információs-energetikai struktúrák, egyetemes irányultságok), amelyek hatásukat és erejüket és befolyásukat kisugározzák a megnyilvánult lét és az élet („A Természet, a Személy és a Világ”!)) minden síkján (minden dimenziójában). Ezért minden létezési- és életforma, minden létfolyamat és minden természeti jelenség, amit érzékelünk az érzékszerveinkkel és észlelünk a gondolkozási képességeink által, mindaz tehát amit mi fizikai vagy lelki törvényszerűségnek vélünk, ezeknek az egyetemes törvényeknek (hatalmaknak) a megnyilvánulása. Bár minden archaikus korból származó kozmogónia utal erre, az ember elfelejtette, hogy ő is, mint isteni-szellemi struktúra (spirituális és biológiai lény), mint szellemi és természeti megnyilvánulás, ezeknek a finoman ható, az érzékszerveink által csak homályosan érzékelhető törvényeknek a megtestesítőjeként és képviselőjeként él: érez, gondol és cselekszik. Ezek a törvények, nem azonnal és nem közvetlenül ható – nem egyszerre és azonnal ható – és ezért az ember által nem „direktben” követhető módon ható törvények ugyanis, hanem összességükben és mindig az egyetemes kiegyenlítődes logikája által igényelt – a megváltás szüksége szerinti - fontossági sorrendben és egyedi intenzitással. Nem csak a fizikai - természeti világ összes eseményében és folyamatában éreztetik a hatásukat tehát, és nem is az ember belső természetében, hanem e kettő összegeként, a politikai, a társadalom-szerveződési, a gazdasági, a kulturális, vallási és tudományos, vagy más emberi tevékenységi területeken. Nem úgy hatnak tehát, hogy a megszegésük például azonnal észlelhető és érzékelhető hatással lenne, vagy azonnali és látható következménnyel járna az ember számára. Hanem úgy, hogy az ember által érzékelt és észlelt fizikai és pszichikai folyamatok és különféle megismerési rendszerekbe - képletekbe foglalt törvényszerűségek, nem mások mit ezeknek az egyetemes törvényeknek, az egyetemes lét-folyamatokat működtető lételemeknek: A Spirituális Hatalmaknak a kivetülései, a különböző megnyilvánulási formái, mind a természeti, mind a szellemi létszférákban, tehát mind a mentális, mind a pszichikai és a fizikai létdimenziókban. Ezeket a törvényeket az ember ideig – óráig akár semmibe is veheti és megszegheti ugyan - mint ahogy állandóan meg is szegi! - anélkül, hogy az ET.-ek azonnal és határozottan meggátolnák őt például a fizikailag romboló és szellemileg zavaró ténykedésében. Az is igaz viszont, hogy az ember, a rövidtávon hasznot hozó, de hosszú távon negatív (destruktív) és zavaró (diszharmonikus) emberi tevékenységek és lelki –szellemi állapotok eredményeit, vagyis az Isten- és természetellenes cselekvések és gondolatok, következményeit, tehát a törvényellenes cselekvéseknek és állapotainak az eredményeit és összegeződő következményeit, lépten-nyomon tapasztalja, csak hogy ezeket ő mikor véletlennek, mikor ellenséges sorshelyzetnek nevezi! A mindennapi élet kényszerhelyzeteiben és a nyüzsgés izgalmában viszont, az ember már nem képes e következményeket: az okokat az eredeti okokhoz, vagyis az ő valamikori tetteihez és rombolási vággyal telített, ellenséges gondolataihoz, hisztériás viselkedéséhez, szomorú, vagy depressziós lelki állapotaihoz visszavezetni. Nem képes tehát, az általa elindított következmény- eseményeket és eredményeket az ő általa létrehívott igazi okok szerint (és nem a külső, tőle független okozatok tükében) értelmezni. Ezért az átlag ember abban az általános tévedésben él, hogy ő személy szerint mindent jól csinál, helyesen gondol, csak a külső anyagi természet és a külső társadalom, a többi ember viselkedik vele szemben ellenségesen. Ugy képzeli, hogy problémáinak (betegségeinek, konfliktusainak, tragédiáinak) nem ő az okozója, mivel az ő pozitív törekvései és helyes magatartása ellenére, a vele szembeszegülő környezet: a természet és a többi ember viselkedik szeszélyesen, vagy ostobán, és irracionálisan, az cselekszik, érez és gondolkodik helytelenül, aminek következtében neki ugy-e, ártatlanul károsulnia, vagy fizikailag is szenvednie kell. Az egyetemes törvények nem emberek, vagy más (szellemi...) lények, vagy a vallások külső Istenei által kiesztelt, vagy más módon alkotott (kreált) világi, vagy természeti törvények, amelyek az embertől független, külső eszközökkel szabályoznák például egy politikai-gazdasági közösségben élő embercsoport együttlési formáit, hanem mindig az egyének akarata és fejlődési színvonala (tudatossága) szerint is hatnak. Ezért az ET.-nek, nincs a negatív tetteinket közvetlenül lereagáló és azonnal ható, pl. a kísértéseinket meg akadályozó, vagy a kísértések elfogadását és kielégítését megtorló, önkényeskedő és fenyegető jellege, de mint minden történet és szellemi-lelki állapotot és benyomást, ezeket is feldolgozzák és az egyetemes megváltás szüksége szerint „figyelembe” veszik és más lelki és szellemi folyamatokkal és természeti jelenségekkel összegezik, és így összegezve, időben és a megváltási logika fontossága szerint, lereagálják és létrehozzák a következményeket, amelyek majd újabb akaratokkal, vágyakkal és képzetekkel összegeződve és együttthatolva, folytatják a valóságalkitást és lehetővé teszik az egyéni kiemelkedést és megváltódást. Például, az anyagi gyarapodás is, pusztán az ember gyakorlati törekvéseinek és öntudatlan, vagy tudatos képzeleti tevékenységének (munkájának, érzéseinek és gondolatainak: képzeletének) az egyetemes törvények szerinti összegeződés következménye. Ugyanakkor az ET. nem is pusztán természeti (fizikai) törvényszerűségek: természeti folyamatok és jelenségek "objektív" rendszere, hiszen a természeti jelenségek és folyamatok sem mások, mint ezeknek az emberi tevékenység és imagináció által is befolyásolt metafizikai őselveknek a természetben (az anyagi világban és a pszichikai folyamatokban) jelentkező megnyilvánulásai, kisülései, forma -és alaköltései. Annak, aki törvényesen, és ennek következtében egészségesen akar élni, nagyon erősen az eszébe kell vésni, hogy a teremtői folyamatokat irányító és a megváltás megvalósulását

szolgáló egyetemes törvények természetét nem önkényeskedő, politikai és gazdasági, vagy különböző kulturális-vallásos csoport-érdekeket követő, un. „törvényhozó királyok, vagy bölcsek” fektették le. De még csak nem is a felszíni okozatok világának számító fizikai és pszichikai (természeti) létdimenzióknak a jelenségeit objektíven megfigyelni igyekvő - és ez által az okozati világ felszíni jelenségei által megtévesztett - semleges szellemű tudósok figyelték meg és írtak le az ET.-ket. Az ET.-ket legelőször az egyetemes létezés ősi okaira vonatkozó spirituális őskinyilatkoztatásokat ismerő és azok hatásait nem csak a természetben, hanem a személyes életükben is ellenőrző hermetikus beavatottak írták le időszámításunk előtt ötezer évvel. Annak következtében, hogy a mai ember ezeket az Egyetemes Törvényeket nem ismerő, de különféle nyereszkesedési és hatalomgyakorlási érdekektől hajtott politikusok (úgynevezett tömeg-képviselő emberek) által összeállított, alapcéljaikban nagyon sok esetben a természeti törvényekkel szemben is, anyagi nyeres-orientált, megszorító és fenyegető jellegű társadalmi - politikai törvények alapján él, egyre inkább eltávolodik és elidegenedik az egyetemes törvényektől. Azáltal tehát, hogy az ember, a többnyire gazdasági rész-érdekeket érvényesíteni törekvő politikai képviselők által létrehozott, egymásnak ellentmondó és követhetetlen polgári és állami törvények szerint él, azáltal, hogy a többnyire közgazdasági szempontok szerint kreált, a természeti folyamatok harmonikus egységével (az ökoszisztémák egyensúlyával) szemben álló - és ez által az egyetemes teremtői szellemmel szembe szegülő - mesterséges törvényekhez igazodva akar élni, nem érzékeli a sors-problémáinak az igazi okait, és nem érti már az ő valóságos élet-problémáinak a lényegét. És mivel ezeket az egymásnak is ellentmondó és részleteikben egymással ellentétes és sorsellenes jellegű civil, vagy állami törvényeket képtelen folyamatosan betartani, az egyes embernek valójában állandóan át kell hágnia ezeket, a társadalmi és erkölcsi életét szabályozó törvényeket, amiért is, tudatában és tetteiben lépten-nyomon meg kell hasonlania a szellemében, és ennek (is!) a következtében, állandóan törvénytelenül kell élnie! Ez meg is látszik az életünk minden területén és a közösségi lét minden mozzanatában ez a törvénytelenesség: mind a magánélet szférájában, mind a társadalmi-közösségi élet (kultúra, gazdaság, politika) területein, már csak abban is, ahogy a különböző érdekcsoportok, vagy akár csak a házastársak is, egymást vádolják és egymás fölött ítélik a szenvedéseikért és a boldogtalanságukért, kríziseikért, életcsődjükért. Mivel mind a fizikai-természeti törvények, mind a közösségi életnek a lefektetett törvényei és a le nem fektetett (meghatározatlan) erkölcsi szabályai, igazából ezeknek az Egyetemes Törvényeknek a kivetülései és következményei, az a személy, aki ezeket a szellemi (kauzális) törvényeket megismeri, és e törvényekkel összhangba hozza életét, nem kerülhet igazából életveszélyes, vagy számára és a családja számára ártalmas helyzetbe és konfliktusba sem az un. gonosz személyekkel vagy érdekcsoportokkal, de még a természeti törvényekkel sem. De főképp nem kerülhet, rá vagy a családjára károsan ható, ártalmas konfliktusba a mindenkorai politikusok által összetákolt, hamar elavuló társadalmi - gazdasági törvényekkel sem. Attól kezdve, hogy az ET-et mélyen megismeri és az ET.-hez igazítja életét (vágyait, gondolkodását és tetteit), az ő élete sokkal inkább törvényessé válik, mint azoknak a különböző érdekeket hajhászó embertársaié, akik az anyagi és biológiai - növényi világ teremtési mechanizmusainak az öncélú hasznosítására, mesterséges (technologizált) szaporítására, növesztésére és, végső soron, a természetnek az öncélú kiszípolozására (elfogyasztására) és kirablására irányuló társadalmi-politikai törvények és szabályok szerint: a termelői - fogyasztói morál szerint élnek. Az Egyetemes Törvények szerint élő személy élete, bizonyos össze-hangolódási idő elteltével, szemmel láthatóan harmonikusabb, egészségesebb és kreatívabb, mint azoké, akik még mindig "a létért való küzdelem" naiv ideológiáján alapuló erkölcsi normák szerint élnek, mivel az ő élete ténylegesen is – nem csak látszatok szerint! - törvényes. Az a személy, aki megismeri ezeket a törvényeket, elsősorban önmagát ismeri meg, mint isteni entitást és spirituális céllal létrejött egyedi struktúrát, mint olyan spirituális lényt, akinek törvényes rendeltetése van és akin keresztül az Egyetemes és Örökérvényű Törvények szerint Ható teremtői és megváltói Lételemek, közvetlenül és felismerhetően megnyilvánulhatnak. És, amennyiben igyekszik betartani ezeket a törvényeket, a természetes egészségén és zavarmentes (harmonikus) életfolyamatain, életterején és élettörténetén keresztül folyamatosan észlelheti majd, ahogy az ő személyén, az ő személyes és az Ő személyes Éntudatán keresztül (is) megnyilvánuló egyetemes törvények, egybekapcsolják a fizikai (természeti) létmegnyilvánulásokat a Teremtő Abszolútummal. Így az olyan személy, aki megismeri és igyekszik be is tartani e törvényeket, és önmagán megfigyelve azok hatásait, felismeri és használni képes azoknak az életteremtő és körülményteremtő erejét, az ő személyes, mindennapi életében, az a személy tehát, aki harmóniába tud kerülni e spirituális lételemek (az archaikus ember ezeket az Élő Szellemi Hatalmakat nevezte és tisztelte isteneinek) hatóerejével, olyan kreatív képességekre tesz szert, amelyek az Ő identitástudatán keresztül, közvetlenül a Létezés eredetéhez és az egyetemes lét alapmintáihoz, vagyis az Abszolútumhoz kötik a fizikai személyét. Ezért az ilyen személy, képessé válik az élete (sorsa) minden talányát és rejtélyét megérteni, és ez által a sorsából következő problémáit (még a mások által abszurdnak és kegyetlennek képzelt, és a mások számára elviselhetetlennek érzett élethelyzeteket, betegségeket és tragédiákat is!) feloldani és meghaladni, ezekből pozitív sorsrendezői képességeket és tulajdonságokat nyerni, valamint a személyi sorsa és a személyi vágyai, a képességei és az esetleges tehetsége közötti ellentmondásokat kiegyenlíteni anélkül, hogy ezeket a sors-rejtélyeket a maguk részletes árnyalatában állandóan és precízen számon kellene tartania. II. A Világosság és a Szeretet öskezdetek születése és azok dialektikája. Az egyetemes törvények megértésének legkényesebb kérdése és általában a metafizikai megismerés legalapvetőbb problémája nem más mint a Szeretet és a Világosság megkülönböztetése és meghatározása. (Az elemek ugyanis, csak egymástól jól megkülönböztetve és elhatárolva, és mindegyik a maga lényegi egyediségében szabadon meghatározva és megnevezve, egyesíthetők. Minden olyan egység, ami nem ebben a szellemben történik, hamis egység, vagy erőletett egység és előbb-utóbb fel kell bomlania az egymással erőszakosan egyesített elemek lázadása következtében. Lásd később: a Szeretet és a szabad információáramlás törvénye.) Pontosabban: a Mágikus erejű Szeretettel mint ontológiai teremtő erőnek az elismerése, személyes érzékelése és személyes gyakorlása – vagyis: annak a fogadása és tovább küldése – áramoltatása, a metafizika központi feltétele és problémája. Amennyiben ez a személyes szeretet-átélés ugyanis, nem történik meg, akkor egyáltalán

nem beszélhetünk metafizikáról, hanem csak steril és önkényes elméletgyártó filozófiáról. Szinte meghatározást írtam fentebb az elismerés helyett, és ezzel máris a Szeretet lényegének mondtam volna ellent. A Szeretet ugyanis a megváltás és a megváltódás ősi kényszere és lehetősége (potencialitása). Számunkra, emberek számára, a mágikus – teremtő erővel bíró, személyi Szeretet nem más mint a mágikus megváltódási lehetőség reményének az öntudatlan és spontán erő-kifejeződése. Az egyetemes lét számára viszont, a Szeretet egy abszolút szükség szerinti, elsődleges és egyszerre minden irányba ható egyetemes erő-megnyilvánulás, tehát olyan, az abszolút ösegységgel folyamatos kapcsolatot tartó, az egységbe való vissza-rendeződés szükségét fenntartó és erre az abszolút- szükségre az abszolútumból a Lilith miatt kiáramló elemeket „emlékeztető” határtalan erő-kiáramlás, aminek nincs időbeni is térbeli meghatározódása, de még iránya sem. A Szeretet tehát olyan egyetemes Ősi Létező, mi létezik attól függetlenül is, hogy mi képesek vagyunk-e, vagy akarjuk-e azt befogadni és akarunk-e, illetve képesek vagyunk-e a jótékony hatásaiban részesülni, vagy mások felé azt tovább áramoltatni, tehát a szeretet-állapotban élni és tevékenykedni. Ezért, paradox módon, aki meg akarja határozni a Szeretetet, az majdhogynem Szeretet - ellenesen cselekszik, ha akarja ezt, ha nem. Hiszen valamilyen mentális – képzeti skatulyába be akarja szűkíteni a mentális dimenzióknál finomabb, sőt: a spirituális dimenzióknál is sokkal finomabb, abszolút létállapotból induló Szeretet, annak a határtalanul finom és gyér, de e finomsága ellenére mindennél hatásosabb – erősebb! - kiáramlását, kiterjedését és hatását. A meghatározást és a megnevezést ugyanis, éppen az előzőekben elmondottak szerint és azok alapján, nem a lehet Szeretetre alkalmazni, azzal szemben valamilyen módon gyakorolni. Viccesen fogalmazva: nem lehet a Szeretetet mérni vagy irányítani. A Szeretetet ugyanis, felette áll minden meghatározásnak, akárcsak bármilyen mentális, vagy spirituális dimenzió szintjén is történő korlátozásnak. Eközben viszont, a meghatározás, csakúgy mint a cél- és irányadás (A termékenyítő behatolás, a pontos célzás és a célhoz irányítás valamint a határozott átvilágítás és a formaadás.) az Abszolút (Az Igaz) Világosság funkciója és tulajdonsága. A Világosság tehát az Igazságból táplálkozó Fény-értelem: a feltárás és a megmutatás – rámutatás értelme. Az egyetemes Fény-Világítás, az értelmezés, amely állandóan egy meghatározott irányba - célirányosan – hat és terjed és ez által irányít és termékenyít is. A Világosság mindig egy, vagy több meghatározott teremtési formát és állapotot irányít, vagy termékenyít meg és világít át. (A legtöbb esetben a kettő ugyanaz.) A Szeretet az általa Teremtővé váló Abszolútum első áldozata és megnyilvánulása. És ugyanakkor a Szeretet az Abszolútum első képzelői – „tervezői” – (mágikus) tulajdonsága is (Az Adam Kadmon), amely által az Abszolútumból Teremtő lesz, és ami által keletkezik a Teremtés és létrejön minden a teremtésben. Ezért nem lehet a Szeretetet mentális képességek és műveletek szintjén meghatározni és elgondolni, hanem csak átérezni lehet és ennek a legnagyobb veszélye az, hogy az ember a Szeretetet, egészen könnyen összetéveszti azokkal a, néha magát a Szeretet ellenétét: a gyűlöletet is létrehívó, rész - szeretet érzésekkel: a ragaszkodó érzelmekkel, amelyek által, és amelyekeken keresztül, a biológiai és pszichikai individuális elhatároltságában az ember valamihez, vagy valakihez ragaszkodik, és e primér ragaszkodásán keresztül éli át a Szeretet részleges (földi) megnyilvánulását. Ilyen leszűkült ragaszkodó szeretet-formák például: az anyaszeretet, a gyermekszeretet, a családyszeretet, a rokon-szeretet, a barát-szeretet, a csapat- és csoport szeretet, a nemzetszeretet, a hazaszeretet, a vallásos isten-konceptiók (faragott képek) szeretete és így tovább. Ebben a helyzetben tehát, a mindennapokban, a Szeretetet összetévesztjük annak a rész megnyilvánulási formáival, vagyis a szeretet - pszudológiákkal és az érzelgősséggel, mint például a Szeretetnek a gyakorlati felelősségvállalás-nélküli hangoztatásával, vagy a rész-szeretet hosszú távú következmények belátása nélküli „gyakorlásával” (Gyermekeink kényeztetésével, főlősleges kiszolgálásával.). Ez által végül is, elszakítjuk magunkat a valódi (egyetemes) Egységélménytől és a legkegyetlenebb dolgokat is képesek vagyunk elkövetni bizonyos szeretet-pszudológiák nevében (Lásd, a felnőtt családtagok közötti nyílt, vagy rejtett gyűlölködéseket, vagy a valamikor egymásért, „akár meghalni is kész” házastársak, vagy szerelmesek és élettársak közötti gyűlölködést és bosszú vágyat a válásokor, az egyazon nemzetben belüli polgárháborúk szélsőséges megnyilvánulási formáit, lásd a nemzet- és vallásháborúkat). A Szeretet ugyanis, a Fénnyel együtt és egyszerre, az abszolút lét első „intézkedése”: a Lilith által szükségessé tett, tudatos létmegnyilvánulás (kiáramlás) első mozzanata és ugyanakkor az első paradoxona is. A teremtés mellett, az egység-tudat és egység-érzés szükség-erejét is fenntartani hivatott Szeretet ugyanis, ami a Világosság Fénye előtt való teljes megnyílásával, a Fénynek az Abszolútumba való „belső” (iránytalan) visszakapcsolásával, és a kinyíló - kiáramlásával bontja meg és osztja meg tudatosan az Abszolútum primordiális (egység-) állapotát és ezáltal az Abszolútumot Teremtővé és Megváltóvá változtatja. És ez által, éppen a Teremtő - Szeretetet az, ami elsőként létrehozza a kettőt: a Világosságot és a Szeretetet. Az Abszolútum tehát, maga válik Szeretetté, amikor Világosság gyűlve benne, megérti, hogy nem szüntetheti meg a Lilithet, mivel a Lilith is, az ő abszolút-tulajdonsága, és (A Szeretet) létrehozván az Abszolútumban a Megváltás képzetét (eszméjét), kiengedi magából az általa felgyújtott Fényt, amely a Megváltás szükségének a megértése által jött létre és őt a Teremtésen keresztül Megváltódás gondolatával (Képzetével) megtermékenyítette. Az abszolút Összeretet tehát az, amely kiárasztja a Világosságot (Fényt) – és amely a Lilith által keltett kauzális Káosz állapot meghaladásának a kényszerhatására, a Káosz okának a megértése által felgyulladt benne és megtermékenyítette. A Szeretet a megnyilvánult létben tartja fenn az eredeti egységélményt, vagyis az egységállapot emlékét (érzetét) és ezzel ugyanakkor az egységhez, az egységbe való kapcsolódásnak a szükség-kényszerét is fenntartja. Ezáltal állandóan biztosítja az egység helyreállítását, nem csak a feminin és a maskulin jellegű lételemek között, hanem a Teremtő és a Teremtés között is, az Atya és a Fiú között is (Az ideavilág és a fizikai - természeti megnyilvánulások világa között is) a teremtés és a megváltás különböző mozzanataiban és folyamataiban. A Szeretet tehát, a természeti létezésben, nem más mint egységbontás és az egység helyreállítására való törekvés is egyszerre és egyben. Az egység helyreállítása, a visszakapcsolódási (Megváltódási, boldogulási) törekvés viszont korrupcióvá, kábulattá és káprázattá válik a

Világosság fia nélkül: a Fény által biztosított teljes átvilágítás nélkül, vagyis az elemző, értelmező és értékelő kritikai magatartás által biztosított szellemi Világosság nélkül. Ezért az igazi Szeretet nem tud megvalósulni Fény nélkül, mint ahogy a Fény is sötétséggé válik a Szeretet nélkül. (A szellemi – spirituális sötétség tehát nem a Fény ellentéte, hanem a Szeretet nélküli Fény állapota!) A Szeretetet a Fény segítségével, a Fény által fejezzük ki, de a kifejezés mindig csak részleges, tehát csak a valóságnak valamely részére - irányított lehet, és ezért a Szeretet kifejezése a teljességet nem éri el az egyetemes egység maradéktalan átérzése - átélése nélkül. És viszont: ahhoz, hogy az egyetemes egység minél nagyobb mértékű átélésére képes legyek, át kell világítanom az egység részeit a kutató, rendező és tisztító értelmekkel. Meg kell találnom az Igazságot, vagyis Szeretet és a Fény Egységét. Különböző leragadok a saját szűk érzéseimnek az átélésénél, és szeretet nélküli okoskodásaimnak (spekulációmnak), valamint az egyéni rész – szereteteimnek a Szeretet-ferdítő átélésénél! Vagyis, leragadok és kaotikusan bolyongok a fénynek képzel (szeretet nélküli) sötétségben, és miközben azt hiszem, hogy fejlődök, igazából helyben topogok az általánosító és irreálisan szélesítő, ködösen homályos, és ezért: hamis egység-elképzeléseim megvalósításának az ördögi körében. Pál apostolnak a Szeretet himnusza a legnépszerűbb és talán a legsikerültebb megfogalmazása a Szeretetnek, de ezen a helyen, az egyébként Fény-művelő Szent Pál, csak a Szeretet lényegére koncentrált és annak ellenére, hogy máshol sokat foglalkozik a kutató értelem Isten örvényeit is átvilágító szerepéről, elmulasztotta a Himnuszhoz mindjárt hozzá fűzni, hogy ember számára Világosság nélkül, vagyis a megtermékenyítő értelmi tisztázást és a kiegyenlítődési lehetőségeket kutató Fény nélkül, tehát az igazság-kutató értelmi tevékenység által biztosított szellemi Fény nélkül, lehetetlen megvalósítani a Szeretetet. Sőt: a Világosság tisztító, megtermékenyítő és ez által, frissítő ereje és tevékenysége nélkül, a Lilith által állandóan kísértett és befolyásolt Szeretet kényelmes passzivitássá, majd a fejlődéssel szembeni irritációvá és haragos ellenállássá és végül gyűlöletté változik. Ennek következtében, a dogmarendszerből és hívei gondolkodásából a világosságot: a gnóvizst kiírtai igyekvő keresztény egyház által irányított újkori és modernkori Európai ember a legnagyobb gyűlölet-formákat élte át a történelem során (vallási intolerancia, vallásháborúk, nacionalizmus, világháborúk, deportálások, gázkamra lágerek, stb.) és a számára vakítóvá vált Szeretet-Fénytől való félelmében létrehozott egy Szeretet és Világosság nélküli, mindent az észszerűségre alapozó, materialista alapú technikai tudományos civilizációt. A Világosság, a világító szellemi értelem ugyanis, nem pusztán ésszerűség. Nem az agytevékenység által lehetővé tett intellektuális műveletek következménye, hanem fordítva: az agy intellektuális képessége (az intelligencia) a Fénynek egy földi és végül: emberi megnyilvánulási formája! De a Fénynek az öncélú, Világosság nélküli működtetése is, szellemi elsötétedéshez vezet. A Világosság magában, tehát a Szeretet – szubsztanciája életadó és életfenntartó melege nélkül, steril értelemmé, vagyis sötétséggé és káprázattá válik. A Szeretet tehát értelmező - tisztító Tűz és termékenyítő Levegő nélkül, vagyis Fény nélkül, bomlásá, rothadásá és kábulattá válik. Ha a Fény öncélú (részleges) és nem az egész létezés (esetenként: egy egész spirituális-energetikai struktúra által hordozott problémakör) átvilágítására irányul, hanem csak az elemi megélhetéshez, vagy más elemi életfunkciók betöltéséhez, vagy kielégítéséhez szükséges gyakorlati értelmezésekre – világításra - korlátozódik, ezt a részleges világosságot (Hamis fényt!) magába fogadó és ezért inkább csak kívülről hozzá csatolódó Szeretet (szimpátia) is, hamis lesz és ezáltal hamis egységet hoznak létre. Ennek a hamis egységnek, amint a Szeretet törvénye is kimondja ezt, előbb - utóbb meg kell bomlania, akár tragikus események árán is, mivel akadályozza a valódi egység megvalósulását. A Szeretet, tehát az ember számára egy kívülről érzékelhetetlen és láthatatlan, diszkrét de állandó pozitív érzésnek a befogadási és kiáramoltatási állapota. A Szeretet egy személyes, inkább belső mint külső, oldódási és oldási, valamint adási - odaadási (áldozathozatali) kényszer formájában kellene testet öltenie. De a legtöbb esetben, ez az egységbe való visszatérési kényszer, paradox módon, az anyagi formákhoz való misztikus ragaszkodással változik. Ez a ragaszkodás viszont, a legtöbb esetben konkrétumokhoz: anyagi struktúrákhoz és személyekhez kötődik és ezért részleges. A ragaszkodás tehát, önkéntelenül, olyan érzéseket hoz létre bennünk, amely a különböző részleges teremtési formák világához, megnyilvánulási formáihoz, valamint különböző lényekhez (és persze különböző személyekhez) kapcsolja az embert és nem az egész teremtéshez. Ez számunkra természetes, hiszen a természetben élünk és a bennünk és általunk is megnyilvánuló Szeretet által a velünk közvetlen kapcsolatban álló anyagi struktúrákat, a hozzánk közel álló (szimpatikus) lényeket akarjuk önkéntelenül is egybekapcsolni (összekapcsolni, visszakapcsolni) a bennünk levő Teremtő - Megváltó erővel, illetve az Abszolút léttel. Vallásos kifejezéssel: az Istennel. Ez, amit most leírtam talán unalmas közhely, de mivel nem ismerjük, jobban mondva, nem figyeljük meg kellőképpen a közhely következményeit, vagyis a Fény által átvilágítatlan Szeretet szükségszerűen részleges (egyéni és csoportos) megnyilvánulási formáinak az intenzív átélése következményeit (PI. ha szeretem A-t, akkor szükségképpen gyűlölnöm kell B-t), rengeteget szenvedünk – rongálódunk - fölöslegesen. A szenvedés ugyanis azért jön létre és azért válik állandóvá, mert a Fény részleges alkalmazása és használata miatt, nem értelmezzük kellőképpen, vagy teljesen, a fájdalomnak a jelzéseit arra vonatkozóan, hogy szeretetet nélkül élünk, vagy szélsőségesen részleges (Kevés!) szeretetet fogadunk magunkba, illetve ilyen, ún. megromlott (részleges) Szeretetet gyakorlunk-áramoltatunk. A szenvedés tehát a részlegességnek, vagy a zavarnak és a gyűlöletnek: az részleges szeretet-érzések (a folyamatos egység-kizáró élményeknek) erős átélésének a következménye. A szenvedés tehát az Egész- ségtelenség: a folyamatos részlegesség és a Fél-elem, vagyis a fél-tudati élményeknek: a Szeretet által biztosított Egészségi érzés hiányának a következménye. És amikor ezt írom, e magyarázat által, ezen értelmezések által, újra csak a Fény műveleteit végzem. És miközben ezt teszem, de nem figyelek az egységre, egyre távolabb kerülök a Szeretettől, vagyis a Szeretet – élmény életerejétől, mert a szeretet folyamatos egység-érzés, és nem a Szeretet rész-megnyilvánulásainak a rész- értelmezési művelete. És viszont: a Szeretet nem valósulhat meg bennem a részek és az álegységek átvilágítása nélkül. Ez a Szeretet paradoxona. A Szeretet paradoxona az, hogy miközben a Szeretet mindenkor és mindenképp az egyetemes Egység-élményhez, az Egység- érzéshez és átéléshez kötött, az egyéni pszichológiai meghatározottságainkban szüntelenül a részekhez való kapcsolatainkban és a rész-érzéseinkben: egy

irányú, tehát korlátozott viszonyulásainkban éljük meg. Ezért a legnehezebb, de ugyanakkor a legjobb dolog is, amit megvalósíthatunk az életünk folyamán az ami a legkönnyebbnek tűnik: a Teljes és valódi Szeretet folyamatos átélésének a képessége elérésére és állandósítására való törekvéseknek a rutinossá válásig történő begyakorlása! És nem csak azért mert a biológiai létbe ágyazottságunk következtében, hús-vér testben élő lényekként, a mindennapjainkban határolt részként kell megélnünk az egészet, hanem azért is, mert amennyiben nem éljük meg és nem éljük át a konkrét anyagi struktúrákhoz és személyekhez kötődő (határozott, tehát elhatároló) érzésekként (kapcsolatként) a Szeretetet. Hanem azért, mert, ha nem szokjuk meg azt, hogy egyszerre – szimultán! - gyakoroljuk a szeretet- és fénybefogadást, illetve ezek tiszta áramoltatását, akár egyéni harcok árán is, beszédülünk és lesüllyedünk a fantazmagórikus gondolatrendszer és az öncélú, élettelen intellektuális absztrakciók gyártásának a steril, ördögi körébe, ami nem csak a céltalan szellemi körbeforgást idézi be az életünkbe, hanem a valóságos egységbe kerülés szükségére figyelmeztető, drámai, vagy tragikus események ciklikus, tehát sorsszerű ismétlődését is. A gyűlölet is, a Szeretet paradoxon következtében, illetve a Világosság hiánya, vagyis a Fény (a gondolkodás) zavara miatt jön létre. A gyűlölet nem a Szeretet ellentéte, hanem Szeretetlenek a Fény nélkül maradása következtében létrejövő állapota. A gyűlölet a Szeretetlenek a zavart, vagy hamis Fény általi téves átvilágítása következtében jön létre. Így lesz a Szeretettől a rossz (hamis) megvilágítás által, vagy a Fény nélküli megvalósulása következtében, előbb csak haragvás, majd minden érzést beborító és az értelmes gondolkodást is lebénító (elvakító), azt irracionálissá és vakká tevő, negatív érzelem. Ezt, a Szeretetlenek a gyűlöletté való „misztikus” átalakulási jelenségét, leginkább az egymástól elváló szerelmeseken, vagy a gyermeküket "agyon szerető" családanyákon, vagy családapákon figyelhetjük meg, akik, a válás után, lassan - lassan gyűlölni kezdik egymást, illetve a szülők gyűlölni kezdik azokat a gyermekeiket, amelyek elhárítják az ők drágának képzelt, részleges szeretet - kinyilvánításait. Ez azért történik így, mert az ember személyében lakozó, az egyes ember személyét létrehozó, a személye kauzális magjában létező és a személyen keresztül a legerősebben megnyilvánuló Abszolútumot a vallás különválasztotta az egyes ember személyétől és egy külső Isten-képzetet: egy fiktív valóságot hozott létre az ember képzeletében, ami természetesen, ellentmond a gyakorlati valóság tapasztalatának. Ezért, a gyakorlati valóság tényeit és ok- okozati összefüggéseit megfigyelő ember „természetesen” elveti ezt a vallás által létrehozott, fiktív valóságot és a gyakorlati valóságra összpontosítva, az anyagi tudományt teszi meg vallásnak. (Pozitivizmus) De ugyanakkor, az egyetemes Szeretet befogadási és tovább áramoltatási képessége nélkül, a száraz (Materialista, pozitívista) tudományos világlátása és a technikai eszközei által létrehozott civilizációs (Védekező!) életkörülményeiben és a felszíni (fizikai) jelenségeket vizsgáló tudományos babona-rendszerében vakon bízó, ma már az élő természettől is elszakított modern ember, csak pseudo-szeretettel él. Csak rész - szeretettel, csak szeretet- darabkákat képes átélni, aminek a következtében ugyanúgy szenved, de képtelen a szenvedése okát látni, megérteni. Ezért, magát szerfölött okosnak (Felvilágosultnak) képzelvén, szellemi vakondokként, amíg csak bírja és teheti, gyógyszerekkel elfojtja a fájdalom jelzéseit, és a különböző rész-egységekhez, tehát az egyénekhez, csoportokhoz és tárgyakhoz - helyekhez, vagy képzetekhez való egoista ragaszkodását össze kapcsolva az öncélú élvezet- és kényelmi vágya által mozgatott primitív versengési késztetéseivel, biztonság-vágyából eredő rejtett befolyásolási - ellenőrzési reflexeivel, tovább szenved. Sajnos, teljesen feleslegesen. Holott, ha jól megnézzük, metafizikai szempontból még az emberszeretet is (ami az egész emberiség szeretetét, nem csak minden fajával és nemével, hanem minden egyedének is a szeretetét feltételezi a gátlástalan és kegyetlen gyilkosokkal, a nép nyomorító és nép-írtó diktátorokkal, valamint a homoszexuálisokkal és a pedofilokkal stb., együtt), vagy az Isten-szeretet is, különválasztva pl. az Isten által (Egészen pontosan: az Egyetemes Felelősségtudatot megtestesítő ōs- Szaturnuszi szellem által) létrehozott öncélú élvezetgyakorlást korlátozó, akár halált is okozni képes és ezért legyőzendő ellenségként kezelt AIDS vagy más vírus-fajták szeretetétől, például az Influenza, vagy a kerge-marha kór okozó vírusok szeretetétől, csak rész-szeretet, illetve pseudo szeretet lehet! Annyira földhöz ragadt a hamis, felszíni értelmekeket figyelgető és ezt a látszat-fényt árasztó pozitívista tudománya miatt magát felvilágosultnak képzelő embernek a Szeretet (Az egységleti szellemi erő!) nélküli gondolkodása és a látásmódja, hogy még azt sem veszi észre, hogy hiába találja meg egy kórokozó legyőzési lehetőségét (vakcináját), mert az a valami, amit a keresztény vallások Úristennek neveznek, mindig újabb és erősebb halálos kórokozó vírust, vagy baktériumot hoz létre, illetve teszi a régit még ellenállóbbá, az ember tudományos védekezési törekvéseivel szemben még furfangosabbá. Minél több vakcinát, vírusölő és baktériumölő ellenszert fedeznek fel és eszelnek ki a gyógyszergyártól, az Úristen annál több és annál „furfangosabb” olyan vírust gyárt, amelyek előbb - utóbb, minden tudományos védekezési törekvés ellenére, orvul megtámadják a magukat ártatlannak képzelő, Lilithjeik által vezérelt és a materiális tudomány mindenhatásában, vagy a külső Isten protekciózó tulajdonságában (Lásd a Megváltás törvényét) bízó embereket és ezek életét veszélyeztetik. Láthatjuk tehát, hogy a szeretetlenek a rész- formában történő intenzív átélése ugyanolyan kétségbe - eséshez: ugyanolyan gyűlölködésekhez vezethet, és ugyanolyan létkorruptió lehet, mint bármely hamis információ- áramoltatásra (valóság-hamisításra, finom információ-ferdítésre, vagy vastag hazudozásra) alapozódó felelőtlenkedés és ellenségeskedés. Talán logikus, hogy az igazi, egyetemes Szeretet-állapot és a szabad szeretet-élmény nem tűr meg semmiféle ellenségképzetet, illetve meghaladja azokat. Hogy az egyetemes egységállapot - egységtudat, a szeretet - élmény csak az anyagi létezés korlátai és az ember által a természet, a psziché, a gondolat és a lét-képzetet síkjain létrehozott zavaroknak a feloldásával és azok mentalitás béli szellemi meghaladásával jöhet létre. De itt újból a szeretet paradoxonával, vagyis a hamis egység-létrehozásának az elkerülési szükségével állunk szembe. A hamis egységek létezése ugyanis, még lehetetlenebbé teszi az igazi egység megvalósulását, aminek a helyét és lehetőségét elfoglalják. Ezért egy-egy hamis egységnek a huzamos fennállása esetén, annak a lerombolása érdekében, a Világosságnak az összes tartalékait meg kell mozgatnia és minden lehetőségét fel kell használnia. Ezek a forradalmak, vagy forradalmi sorsfordulatok, amelyek a hamis egység-állapotokat, amelyek ellen a hamis egységben-levésre rákényszerített elemek fellázadnak. Mi viszont, nem várhatjuk meg a forradalmakat és nem is

egészséges mindig csak szüntelen forradalomban élni (Lásd a leszegényedett Kubát és Észak Koreát), tehát ahhoz, hogy a Lilith hatására állandóan újraszerveződő hamis-egységek ellenére is, az egyetemes egység állapotát átélhessük lelkünkben és szellemünkben. De hát akkor mit tehetünk? - Bátran fel kell vállalnunk és el kell fogadnunk a fizikai állapotunk miatti, egyéni és csoportos színeződések szerinti, elhatárolódott állapotokat, az úgynevezett természetes határ-osztottságot, de úgy, hogy az egység képzetét és a szeretetet a szívünkben folyamatosan fenntartsuk. Ugyanis, újfent paradox módon, éppen a Szeretet - állapot elérése igényel a részünkről nagyon is gyakran, kábulat-ellenes és hamisság-ellenes és valóság-ferdítés ellenes szembenállást és mindenféle kábulattól és ámulattól való elhatárolódást! Vagyis, egymáshoz nem illő részek zavaros, vagy erőszakosan létrehozott hamis-egységével szembeni ellenállást, a hamisság által létrehívott lét-zavar elleni, akár nyílt harc által is megvalósuló, folyamatos és határozott szembenállást. Tehát éppen az egységbe kerülés szüksége: a szeretet ébersége igényli tőlünk a rész-érdekekkel, vagy a szellemi tévelygéssel és lelki támolgyással szembeni, nyílt és határozott ellenállási formákat, és éppen, hogy a Szeretet az, amely határozottan nem... igényli a hamis egységtudatból eredő korrump állapotoknak és csaló eljárásoknak a sorsunkban és az életünkben való megtűrését, ne adj Isten, azok tudatos felvállalását! Együtt érezhetek valakivel, de ez még nem jelenti azt, hogy egyet is értek vele! Sőt: egyes esetekben ez egyáltalán nem kell, hogy az egyetértést jelentse, és attól, hogy együtt érzek vele, még nem csak, hogy kifejezhetem az egyet-nem értésemet, de nyíltan és akár harcolva is felléphetek az ellen, amivel nem értek egyet és ennek csak egyetlen feltétele van. Éspedig az, hogy mielőtt tiltakozni, vagy harcolni kezdenék ellene, vessem alapos vizsgálat alá azt, hogy az, amivel nem értek egyet, ténylegesen sérti-e az egyetemes törvények valamelyikét. Ezt könnyű megállapítani, amikor tárgyi bizonyítékok ellenére történő valóság-ferdítésről, vagy valóság-hamisításról (csúsztatásról, ferdítésről, hamis-beállításról, hazudozásról) van szó (A Fejlődés és a Szeretet törvényének a megsértése.), vagy amikor személyi-tudat, személyi önérték sértéséről (A Teremtés és a Személyi Tudat zavartalansága törvényének a megsértése.) van szó, mivel ilyenkor csak egy – egy törvény szellemisége elleni törekvés folyik. Nehezebb döntést hozni, amikor a káros jelenség úgy jut kifejezésre, illetve a hamis egység álcázottan valósul meg és az álca alatt több törvény is sérül. Ezért szükséges az alapos vizsgálódás, a mély átvilágítás mind a tíz egyetemes törvény alapszellemsége (logikája) szerint. Amennyiben tehát az Egyetemes Törvények szerint akarunk élni, semmiképpen nem kell azt jelentse az együttérzés, hogy együtt is kell működnünk a más-csaló, vagy az öncsaló személyekkel! Főképp azoknak a nem a veszélyesnek feltüntetett propagandájukkal, vagy mindössze önvészélyesnek nevezett tévelygéseikkel és támolgyásaikkal, a ravasz módon másokat ámitó, vagy naiv módon, saját magát ámitó ideológiájával, másokat ártatlanul támadó káros magatartásával, tetteivel, vagy gondolataival. Együtt érezhetek minden szenvedő emberrel, például akár az AIDS vírussal fertőzött homoszexuálissal is, vagy más, zavaros szexuális vágyak által gyötört személyekkel is (pl. a pedofil vágyak által kísértett személyekkel is), miközben nem és nem kell egyáltalán, azokkal egy követ fújva, együtt értenem és együtt működnöm még csak a hallgatásommal sem. És legfőképpen, NEM KELL ezeknek a Világosság nélkül tévelygő személyeknek például a GYERMEKRONTÓ és kamasz-rontó, DEVIÁNS MAGATARTÁSÁVAL, a számukra „ÖSZTÖNÖSNEK ÉS TERMÉSZETESNEK” tűnő TÖRVÉNY KÉSZTETÉSEIKKEL, EGYET – ÉRTENEM, azoknak a törvénytelenségéről hallgatva! (Felsőbb rendű létstruktúrák szintjén, a Nemek törvénye miatt, Jin elem nem termékenyíthet meg és ezért nem is egyenlítődhöz ki Jin - elemmel és a Jang elem nem termékenyítheti meg a Jang elemet és nem egyenlítődhöz ki vele!) Amiként nem kell egyet értenem semmiféle más jelegű hamis, zavaros és természetellenes, agresszív, vagy korrump magatartással sem. Sőt: határozottan felléphetek és amennyiben engem, vagy a családomat, rokonaimat, vagy barátaimat érintő jelenségről van szó, akár az általam leghatásosabbnak vélt eszközökkel is harcolhatok a másokra ható, erkölcsi tévelygést mint egyéni jogot és szabadságot propagáló és a létrontást fokozó, másoknak (pl. gyermekeinknek) az ök természetellenes ösztöneik kielését biztosító propagandájával való megtevésztésére irányuló törekvéseivel szemben. Vagy bárkinek is, az erkölcsstelen politikai, vagy gazdasági eljárása helyességét velem, vagy a családom tagjaival elfogadtatni igyekvő propagandájával, más féle tevékenységével szemben. Az összes Egység- átélési törekvésünket megbuktathatja a Szeretet paradoxona, ha nem tudjuk feloldani, amennyiben nem tudunk róla és nem vesszük azt figyelembe! A ragaszkodó érzés és a minden áron jót akaró az érzések, a pozitívnak képzelt rész-érdekek szerinti érzelmes viszonyulások, egyáltalán nem egyenértékűek a Szeretet gyakorlásával. Csak a tapasztalat nélküli gyermek, vagy az infantilis felnőtt mondhatja azt, hogy ezt szeretem, amazt meg nem szeretem. És ugyanaz mondhatja azt is, hogy komoly és gazdag élettapasztalatokon alapuló, magas szintű spirituális tájékozódást és komoly önismereten alapuló mély belátást igénylő metafizikai jelenségeket, érthetően el lehet magyarázni 12, vagy 14 éves gyermekeknek. Hogy az a gondolat, amit nem lehet olyan egyszerűen elmondani, hogy ezek a gyermekek megértsék, nem is lehet helyes és igaz. A helyes viszonyulás, a károsnak, zavarónak, vagy az ellenségesnek tudott, vagy érzett dolgokkal és jelenségekkel szemben, az, hogy nem kérek belőle, tudatosan nem akarom az életszférámba engedni, elutasítom, azt akarom, hogy ne legyen dolgom vele, hogy ne szenvedjek tőle, stb., de soha nem az, hogy nem szeretem, vagy nem akarom megérteni. A szeretet nem határozott, nem részleges, hanem egész (Egész-séges), teljes és határtalan. A Fény viszont bátor, határozott és célirányos magatartás mind a leleplező átvilágító - értelmező, mind a megtermékenyítő tevékenységében. Mindig figyelembe kell vennünk azt, hogy a családszeretet, a hazaszeretet, a népszerűtet, az emberszeretet csak rész-szeretetek, vagyis a szeretet részleges és korlátolt kifejeződési formái, de azt is, hogy az Igazi szeretet elérése érdekében, szükségünk van ezeknek a határozott átélésére, gyakorlására. Erről Jézus is beszélt. Arról is beszélt, hogy az értelem még nem Világosság, nem szellemi Fény, csak annak részleges kifejeződési formája. Amiről viszont nem beszélt az, hogy amiért valakivel, vagy valamivel a fájdmában, vagy a szenvedésében, esetleg a tehetetlensége miatt, együtt érzek, nem azt jelenti, hogy értelmileg és erkölcsileg is fenntartások nélkül elköteleződtem mellette! Együtt érezhetek valakivel, vagy valamivel, ez viszont nem azt jelenti, hogy azzal mindenben egyet is kell értenem. Mint ahogy fordítva is igaz: nem mindig szoktunk és nem is kell együtt érezni azzal (azokkal) akivel, vagy amivel egyetértünk. A baj, hogy miközben ez utóbbit természetesnek vesszük, az előbbit viszont

nem. És érzelmi alapon, a szolidaritás jeleként számon kérjük egymástól az értelmi és erkölcsi elköteleződést, vagyis a mással, a másokkal szembeni elkülönülést, elhárítódást, elzárkózást, vagyis az érzelmi alapon történő ostoba ellenségeskedést. A legnehezebb megtanulni a korrupció és a zavar (az álszeretet - álegység) formáitól határozottan elhatárolódni a határhelyzetek között zajló mindennapi élet gyakorlati kérdéseiben, és ha kell akár a leg hatatosabb eszközökkel is harcolni ellenük, és eközben diszkréten és feltételek nélkül, a bensőnkben szeretni, még azokat a személyeket és azokat a jelenségeket is, akikkel és amelyekkel nem értünk egyet. Miért szükséges minden, az egyetemes törvények szerint élni akaró, tehát az egészségét és boldogságát megtartani, vagy megszerezni akaró személynek megvalósítani ezt a látszólag ellentmondásos szellemi alapállást a Szeretet gyakorlásában és átélésében? - Azért is például, mert az Abszolút Szeretet személyi magvalósítása alapján, az által és azon keresztül működik a bennünk első sorban a Teremtés Törvénye, vagyis a Mágia erejének a Törvénye! Szeretet és a megfelelő őszinteség nélkül tehát, semmi pozitív dolgot nem hozhatunk maradandóan létre. Mindaddig tehát, amíg meg nem kíséreljük a tiszta (személyi ambíció és mindenféle önámítástól, vagy mélytudati zavartól- mentes) Szeretet - állapotot elérni és ebben a megnyugodott szeretet-állapotban gondolkodni, szeretve-gondolkozva élni, és így a belső, intim-Szeretetet magunkból, ha diszkréten is, de közvetlenül is azt kiáramoltatni, mindössze fölösleges elméleti ismeretszerzési tevékenység marad az egyetemes törvények megismerése és nem hozhat semmiféle javulást a sorsunkban, az egészségünkben és általában az életünkben. Ugyanakkor fontos tudnunk azt is, hogy amennyiben hozzá fogunk az egyetemes törvényekről szóló ismereteinknek az alkalmazásához (A Fény műveléséhez), soha nem szabad szem elől tévesztünk azt a tényt, hogy egy - egy jelenség, vagy esemény helyes megítélésénél és értékelésénél - értelmezésénél, mind a tiz törvény befolyása jelen van és ezeket mind meg kell keresnünk, fel kell fedoznünk és fel kell tárunk az illető esemény (jelenség, folyamat, stb.) okainak és valós természetének a megállapítása érdekében.

Nem elég tehát megállapítani azt, hogy egy bizonyos esemény, kapcsolat, vagy együttműködési ajánlat (beteljesülés), segítség, elválás, kudarc, betegség, baleset, stb., azért következett be az életünkben, mert valamikor sokat gondoltunk rá, vagy mert vágyakoztunk utána és másokkal is sokat beszéltünk róla. Hanem jó megvizsgálni például a személyi horoszkópunk segítségével, és a tárgyak szimbolikus jelentésének a vizsgálatával, azt is, hogy miért is talákoztunk az önkéntelenül (A karmikus meghatározódásunk alapján) vágyott, vagy elkerülni kívánt eseménnyel, vagy személlyel, éppen úgy és azon körülmények között, ahogyan és amely sajátos körülmények között talákoztunk? Vagy azt, hogy az illető pozitív, bevonzani akart, vagy negatívnak képzelt és ezért elhárítani kívánt, jelenségre, eseményre, mi volt az első reakciónk? Vagy azt, hogy a rezonancia törvénye alapján, miért azon az úton és azon a személyen (azokon a személyeken) keresztül érkezett el hozzánk a várva - várt, vagy félve – félt, esetleg tudatosan beidézett esemény, sorshelyzet által a régi vágyainkra, félelmeinkre a gyakorlati válasz? Hogy miért az adott körülmények között és az adott időben (Ciklus és Ritmus törvénye) jött létre, milyen új karmikus hatás-mechanizmusok játszottak közre és milyen hatások semlegesítődtek ki, és milyen következmények esedékesek ezután (Karma törvénye)? Hogy milyen energiák egyenlítődték ki és milyen új energiák születtek meg (Kiegyenlítődség törvénye)? És, hogy milyen befolyása van máris, vagy csak lehetséges ez a befolyása az adott eseménynek a mi jövőnkre, párkapcsolati életünkre? Esetleg, hogy milyen az illető eseménynek a Jin vagy Jang princípiumok szerinti jellege? És, hogy ebben a fényben mit akar számunkra jelenteni ez a találkozás? És mindez még nem elég, mert azt is meg kell vizsgálnunk, hogy az adott eseménynek (jelenségnek) mi lehet, az őt kiegyenlítő és kiegyenlítő, de számunkra, vagy legalábbis a racionális felismerési képességeink számára még meg nem nyilvánult poláris ellentéte? És, hogy nem-e kell számítani ennek az ellentétnek az esetleges, számunkra, kellemetlen, kényelmetlen, sőt: esetleg anyagilag káros következményének a feldolgozásához, a tőlünk plusz energiákat és figyelmet igénylő bekövetkezésére? Sőt: a legtöbb nehézséget és félreértést az egyetemes törvények megismerésénél, azok hatásainak, hatásmechanizmusának a nyomon követésénél és alkalmazásánál éppen a Polaritás törvényeinek a hatásai és következményei okozzák, mivel a személyi karmánkhöz tartozó és többek között a kiegyenlítődségi (harmonizálódási) képességünk elnyerését (is) szolgáló nehéz helyzeteket, kényelmetlen, esetleg fájdalommal is járó, vagy egyenesen káros, és a kiigazításhoz különösebb erőfeszítést és figyelmet igénylő eseményeket, hajlamosak vagyunk mint ellenségeseket megítélni, akként kezelni és ha lehet, vizsgálat és értelmezés nélkül, azonnal elhárítani, kikerülni és kiküszöbölni az életükből. És a leg több esetben nem is vesszük észre, hogy ez a mi életrésztünkben tartósan és nyomósan megjelent, vagy azt érintő, de ellenségesnek látszó jelenség, esemény, körülmény, stb., a rejtett gondolatainkat, vagy érzéseinket (rejtett ambícióinkat, félelmeinket, ellenséges érzelmeinket) egy az egyben, vagy ha csak részlegesen is, de tükrözi. Illetve, hogy tökéletesen leképezi - megjeleníti az addig még felszínre nem került, belső (lelki és szellemi) karmikus sugallatainkat és ösztönös késztetéseinket: a rejtett félelmeinket, szorongásainkat, ambícióinkat, agresszivitásunkat, haragunkat és rejtett, vagy rosszul feloldott, önkéntelen gyűlöletünket. Jó tehát a vizsgálódásainkat úgy folytatni, hogy a Rezonancia törvénye alapján, kauzálisan (karmikusan) akkor is valamilyen közünk lehet egy eseményhez és az akkor is a mi karmikus meghatározódásainkat (belső, még fel nem tárult, bennünk igen mélyen rejtett világunkat) tükrözheti, ha az illető jelenség, látszólag mindannak amit mi képviselünk és amilyen természetűnek ismerjük önmagunkat (sorsunk jellegét), a tökéletes ellentétéként jelentkezik. És persze, a jelenség fordítva is igaz és ezért igen figyelmesen megvizsgálandó a jelzésének az igazi értelme. Mert igaz ugyan az, hogy a rezonancia törvénye alapján egy durva és kegyetlen támadás, vagy egy más személyben hirtelen szerelmessé vált élettársnak a hűtlensége és az életükből való, hirtelen kilépése (családunk felbontása) tükröz ugyan valamit az elhagyott személy karmikus feladataiból is, de arra is kell gondolnunk azonnal, hogy amikor ilyen visszavonhatatlan elválás válik szükségessé, akkor a két embernek egymással szemben teljesen ellentétes (időközben megváltozott) már rég óta az érték-tudata, vagy az érték-idea rendszere, de az egyik (az elhagyó) ezt mindaddig eltitkolta, huzamosan sértve ezzel a titkolózással magát a Szeretet törvényét is! És éppen ezért, az, aki a törvényt huzamos ideig sértve, olyan negatív szellemi állapotba hozta magát, hogy távoznia kell, soha nem azt a boldogság-megvalósítási lehetőséget fogja megtalálni az elhagyottnál „jobbnak” képzelt új párjában, amiben a sötét titkolózásai közben reménykedett, miközben annak, akit úgymond vétek nélkül hagyta el, tehát úgy, hogy

ő semmivel, de legalább is igen kevéssel járult hozzá a párja elhidegüléséhez, majdhogynem ölébe hull, a korábbinál sokkal tisztább és szebb, az elsónél sokkal több elégtételt és kiegyenlítődesi (boldogulási) lehetőséget adni képes párcapcsolat, sőt: az igazi, spirituális tudatossággal minden szinten meg- és átélhető szerelem! „– Gyümölcseről ismeritek meg a fát!” - Hosszú távú következményéből ítéletek meg azt, hogy a mélyben mi is történt valójában, hogy milyen a hétköznapi rációnk és a lineáris logikánk elöl elrejtett okok állnak bizonyos, okozatok és következmények kiindulási pontjánál. És így azt is, hogy igazából ki is ezeknek a következményeknek az elindítója, hogy ki volt például egy párcapcsolati – házastársi válásnak, vagy egy tragédiának az igazi, de korábban és sok ideig esetleg rejtett okozója. Így, mind a tíz egyetemes törvény összehatásának a figyelembe vételével és vizsgálatával kell tehát lereagálnunk és értelmeznünk a sorsunk fontos eseményeit, a körülöttünk élő személyekkel történt fontos eseményeket, illetve a világban és általában az emberiséggel történő eseményeket. (Például egy - egy olyan média - hír értelmezésénél, amely egy, szerencsétlenségről vagy katasztrófáról tudósít bennünket.) Rá kell szoktatnunk magunkat arra, hogy bármennyire is közeli kapcsolatban álljon a személyünkkel, vagy a családuknk valamely tagjával egy - egy általunk jónak, vagy rossznak ítélt esemény, még akkor is, az első természetes (érzelmi) reakciónk az azonnali öröm, vagy elfogadás, illetve az elutasítás és a harag, vagy a bánat, annak a tudomásul vételét követő első pozitív, vagy negatív irányú elragadtatott pillanatokot követő alapállásunk, mindig az egyetemes törvények szerinti higgadt esemény- és sorselemezés kell legyen. Arra, hogy az első benyomásokat követő magatartásunk a lehgaddás és az összpontosítás, vagyis az éberség tudatos fokozása, tehát mindig az egyetemes törvények szerint értelmező és oknyomozói belső magatartásunk kell előtérbe állítása kell legyen és csak azt követően jöhet a megfelelő gyakorlati reagálás - A törvényes! - a történetekre. És ez akkor is így kell történnjen, ha a reagálás, a legjobb belátásunk szerint a védekező, vagy az elhárító harci cselekvés, ha nem térhetünk ki a konfliktus vállalása, a nyílt, ellenségesnek látszó konfrontáció elöl. Ez utóbbi „lehetőségre” azért nem győzőm felhívni a figyelmet, mert gyakorló asztrológusként azt kell tapasztalnom, majdhogynem sorsértelmezésről sorsértelmezésre, hogy a boldogság- víziójukból és egészség-képzetrendszerükből az emberek teljességgel kizárják az igazság kiderítéséért, vagy érvényesítéséért való harcot – vagyis a kiegyenlítődes megvalósulási lehetőségéért való konfliktusvállalást és becsületes konfrontációt, valamiért azt képzelvén, hogy az törvénytelen magatartás. És éppen, hogy ezzel a téves mentalitásukkal biztosítanak betörési lehetőséget az életükbe és a sorsukba a Lilith által keltett és irányított negatív sorserőknek, illetve, mivel azok betörtnek az életükbe, de nem tudván, hogy az ellenük való harc, illetve a Lilith hatásainak és ok-okozati rendszereinek a leleplezése, nem csak, hogy törvényes, de kötelező életfeladat is, a rejtett haragjuk és gyűlölködésük huzamos átélése miatt, így juttatják magukat olyan diszharmonikus lelki és szellemi állapotokba, amelyeknek a következménye jobb esetben enyhe betegség, vagy baleset, rosszabb és szélsőségesebb esetben, egész életükre kiható egészségi károsodás, vagy éppenséggel halál is lehet. Másfelöl azt is kell tudnunk, hogy az egyetemes sorserők és a karma, valamint az egyetemes törvények összehatása szövödményesebb még annál is, mint amit a személyi horoszkópunkból kiolvasható személyes meghatározottságainknak a krízis-helyzeteinkkel való összevetéséből ki tud olvasni egy tapasztalt karma-asztrológus, ezért nagy türelem és még nagyobb fegyelem szükséges ahhoz, hogy egy - egy olyan nehéz sorshelyzetből kijussunk, amit tudatlanságunkban, vagy figyelmetlenségünkben, esetleg hanyagságunkban (éberség-vesztésünkben) létrehoztunk. Ezeknek az erő-hatásoknak és törvény-hatalmaknak a figyelésével, illetve a megfelelő mentális érzelmi és fizikai magatartással kell azt a kényes egyensúlyt fenntartanunk, amelyet egyesek harmonikus viselkedésnek neveznek. És csak így, csakis így: éberén viselkedve az általunk belátott létezés összes vetületében (dimenziójában), ez által a folyamatosan gyakorolt bölcs mentalitás által tehát, nem csak hogy sokkal könnyebben igazodunk majd el az életünk és a sorsunk, azelőtt véletlenszerűnek képzelt eseményei és látszólagos ellentmondásai között, hanem olyan spirituális tisztánlátói képességekre is szert teszünk, amelyek mind közelebb visznek a Világosság gyakorlásának és a Szeretet átélésének a tiszta eredeti állapotához és ez által a szellemi szabadságunkhoz, illetve ahhoz az állandósuló testi és lelki egészségi állapothoz és derűs tudatállapothoz (boldogsági, illetve megváltott állapothoz), amelyet Jézus mikor a Királyságnak, mikor a Boldogságnak, mikor a Mennyek Országának nevezett. És amit a Kínai ösmetafizika Tao-nak, a Japán őshit Sinto-nak, a Buddhizmus Nirvánának nevez.

Az 1. törvény: A TEREMTÉS TÖRVÉNYE, ILLETVE A TEREMTŐI LÉTKÉPZELET MÁGIKUS EREJÉNEK A TÖRVÉNYE. A mágikus erejű Személyi öntudat és képzelőerő törvénye. A Szellemi létezés és erőhatás mindenkor elsődlegességének és a teremtő - mágikus - erejű képzeleti hatásoknak a (Minden felszíni látszat ellenére való!) minden más hatások fölötti hatóerejének a törvénye. A teremtett világnak, a létfolyamatoknak és minden nemű szellemi, gondolati, pszichikai és fizikai jelenségeknek az Abszolút (isteni) Imagináció, valamint az emberi imagináció általi teremtődésének, létrejövésének és kiteljesedésének a törvénye. Az egyetemes (Isteni) megnyilvánulási vágy által keletkező képzelőerő és az emberi végyak által irányított képzeleti erőnek az immanenes (automatikus) hatóerejének a törvénye. A hétköznapi életben ez nem más mint a fizikai és a pszichikai jelenségeknek és folyamatoknak, a vágyaknak és a gondolatoknak, az egyéni és a csoportos akarat és az egyéni képzelet hatására történő keletkezésnek, változásának és kimúlásának, valamint az anyagi és a pszichikai jelenségeknek és folyamatoknak az egyéni szellemi erő általi, illetve az öntudatlan személyi vágyak és a tudatos akarat által működtetett, (automatikusan) mágikus erejű emberi képzelet általi megváltoztathatóságnak és befolyásolhatóságának a törvénye. A mágia törvénye tulajdonképpen a felnőtt korú embereknek a sorselemei és sorskörülményei megteremtésben való közvetlen részvételének és ezért személyi felelősségének a törvénye, Ezért a személyi öntudat zavartalansága szükségének a törvénye is, illetve, a személyi identitástudat mágikus erejének: az egyéni imagináció teremtő hatalmának a törvénye. E törvény alapján, a világegyetem alaptermészete MÁGIKUS, vagyis szellemi irányítású. Hamvas Béla megfogalmazása szerint: „a valóság természete mágikus”. Ezért mindaz és minden, ami létezik és megnyilvánul a létben voltaképpen Szellem. Minden a Szellemből születik, a Szellemhez tartozik, Szellemből van és végül a Szellemben tér vissza (Kybalion). Ezt a törvényt, vagyis a hatásait és a következményeit nem lehet eléggé hangsúlyozni és eléggé komolyan venni. Ennek a törvénynek az ismeretében

tudomásul kell vennünk, hogy a Teremtő Szellem által TEREMTETT OBJEKTÍV VILÁGEGYETEM TERMÉSZETE nem a gazdasági jellegű, tehát nem az egyetemes lét természete. De még csak az emberi élet- és sorsrendezési lehetőségek sem az embernek a megélhetési szükségének, élvezeti, vagy kényelmi haszonelvének az ésszerűsége szerint alakulnak, hanem az egyes embernek a tudattalan vagy tudatos képzeleti tevékenysége és a vele közvetlen, vagy áttételes kapcsolatban álló személyek képzeleti tevékenységének az összehatásaként! Vagyis nem a pragmatikus racionalitás az irányító elve és sors-ereje a sorshelyezeteink kialakulásának. – „Az én utam, nem a te utad. – Mondja a seregek Ura.” Láthatjuk tehát, hogy az élet- és sorskörülményeinket létrehozó Isteni képzelőerőnek a hatás-logikája (hatásmechanizmusa) nem teljesen objektív, mivel a mi egyéni szubjektív képzelőerőnknek, még ha a legtöbb esetben a részünkről önkéntelenül és öntudatlanul is, de része van a sorsunk alakulásában! És persze: ez a mágikus sors- hatás mód nem is érzelmes, nem is esztétikus, és nem polgári morális, de még csak nem is misztikus ahogy azt képzelet a materialista tudós, vagy a vallásos ember, hanem egyszerűen csak rendkívüli összetett. Közös eredő szerint ható! A világegyetem keletkezésének és fennmaradásának – működésének ez, a mágikus alaptermészete és működési elve tehát, egyrészt objektív és az abszolút imagináció működteti. Másrészt szubjektíven mágikus is, mivel a mi és a velünk valamilyen közvetlen, vagy áttételesen közvetett sors-kapcsolatban álló személyeknek a tudatos, vagy tudattalan MENTALIS tevékenysége által, mi magunk is – még hogyha igen csekély mértékben is, de - befolyásoljuk az egyetemes létezés működését és így részben hozzá járunk a saját sorshelyezeteink kialakításához. Ennek a szellemében, érthető talán, hogy az Abszolút Szellem és ezáltal a Teremtő Imagináció nem a személyünkön kívül létezik, hanem bennünk és általunk is, és velünk és általunk, illetve a képzeletünk eredményeképpen és a többi lényel együtt és azok által, illetve azok képzeletének az eredményeképpen nyilvánul meg. A TEREMTETT VILÁGEGYETEMNEK ez a mentális természete tehát, a mi szemszögünkön, igenis szubjektív. És egészen objektívnek csak a határhelyzetbe került anyagi részecskék tömbyszerűen egybesűrűsödött megnyilvánulási formáit láthatjuk. Ezeknek a változása (mágikus átalakulása) a mi biológiai változásunkhoz viszonyítva tágabb időintervallumokban történik. De, a mi személyünk sem más, mint a megváltás (létkéntés, önmentés) érdekében létrejött ősideának: Ádám Kadmonnak, vagyis Istennek a megváltás magvalósítási lehetőségére vonatkozó első látomásának és akaratának egyik sajátos megnyilvánulása. Ezért, a vágyaink és az akaratunk által befolyásolt teremtő képzeletünk révén, mi is ennek mágikus erejű, a mi emberi személyünkön keresztül is megnyilvánuló, valóság-létrehozó és valóság-alakító, teremtő törvénynek az egyéni és egyedi megtestesítői vagyunk. Azt is kell tudnunk és feltétlenül számításba kell vennünk viszont, hogy a mi egyéni teremtő képzeletünk csak az után tudja és kezdi éreztetni a hatását az életünkben, miután kiforrott, határozott - önálló személyi tudattal és akaratall rendelkező felnőtt személyekké válunk és még inkább, miután spirituális tudatossággal – egyetemes felelősségérzettel – rendelkező egyéniségekké válunk. Addig egy, az emberiség korábbi generációja, az elődeink és a szüleink (és ezt attól függetlenül is így van, ha esetleg már kiskorunkban elveszítjük őket:) - pozitív és negatív - képzelete és akaratát által befolyásolt és az ő személyi tudatuk és képzeletük által befolyásolt meghatározott valóságban (környezetben) kell élnünk. Csak az a baj, hogy nagyon későre vesszük észre - és nagyon kevés bizalommal kezeljük - azt a tényt, hogy ez által a velünk született és 21 éves korunktól „teljes gözzel” beinduló karmikus teremtői képességünk által, mi is alakítjuk a sorsunkat, mi is befolyásoljuk (harmonikusan, vagy negatívan) a viszonyaink alakulását. És, hogy a legbiztonságosabb és legstabilabb helyzeteinkbe is beidézünk a sorsunkba olyan véletlenek hitt eseményeket, amelyeket nem terveztünk be az ésszerű gondolkodásunk és akaratunk által és nem utolsósorban idézünk be ezzel az "önműködően" tevékenykedő képességünkkel, olyan betegségeket és baleseteket is, amelyeknek normális körülmények között nem kellett volna bekövetkezniük. Az utóbbi hosszú mondatban kétszer is előbukkant az a magyar kifejezés, amely utal arra, hogy az ősmagyarok még tudtak erről az emberben rejlő mágikus erőről: a képzelet - a képzelgés és a tudatos képalkotás révén ható és működő, valóság - alkotó és valóság - befolyásoló képességéről. – Igen: pontosan a képesség szavunk, amely által a nagyobb, kirívóbb erőket, vagy tehetségünket (képtelenségünket!) szoktuk jelölni, utal arra határozottan, hogy az ősmagyarok még tudták: minden tett és cselekvés, minden folyamat és jelenség alapjainál ott van az idea: az őskép, amely mozgatja azt a szellemet, amely később lelki erővé: vággyá, akarattá válik és az anyagban és az anyag formaváltása által válik kézzel fogható, illetve érzékelhető és észlelhető valósággá. Az ősmagyarok tudták, mint ahogy minden archaikus nép tudta, hogy mindig előbb van a kép mint bármi. Ezért igyekeztek képet alkotni magukban, a maguk számára, mindarról, amit el akartak érni, illetve amit meg akartak valósítani, hódítani, vagy legyőzni. És azt is tudták, hogy ennek a mindig és mindenhol, de számunkra a legkövethetőbb módon, leginkább az ember képzeletén keresztül érvényesülő (mindenható) törvénynek a kivédhetetlen és elháríthatatlan hatásának a következtében mindenki, aki érzelmesen és érzélgősen viszonyul az élete lényegi kérdéseire, az önmagát önkéntelenül a saját zavaros teremtői képzeletének az ítélete alá helyezi. Így ugyan, hogy ezt a mágikus önitélő jelenséget kifejező fogalom, vagyis a szentimentális (mentálisan elítélő) kifejezés a modern korban jött létre, de az őseink enélkül is tudtak a jelenségről. Ez a magyarázat arra, hogy miért idegenkedtek sokáig és annyira „megátalkodottan” annak a kiemelten szentimentális, ún. keresztény vallásnak a felvételétől, amely a tizedik század idején már azzá, a Jézus által tanított gnosztikus szellem-tannak az alapjaival homlokegyenest szemben álló, alattvalói meghunyászkodási ideológiát terjesztő államkormányzási hazugságrendszerre alakult, amelynek a visszaható következménye a mai természetellenes és szellem-ellenes termelői - fogyasztói nyugati életkonceptió. Az ősmagyarok még tudták, hogy menthetetlenül a saját ellenőrizetlenül működő és ezáltal zavarosan teremtő - materializáló mágikus képessége és annak a hatásmechanizmusa fog ítélni minden megalázkodó és érzélgősködő személy fölött, mivel az erősen átélt érzelmek által fűtött (intenzíven átélt) önellentmondásos képzeleti tevékenységével, olyan ellentmondásosan ható természeti és közösségi környezetet és olyan eseményeket idéz (hoz létre) majd be az életébe, amelyeknek a gyakorlati hatásai és a visszahatásai egyre tragikusabban nyilvánulnak meg az egyén és a nemzet egész sorsában és egészségében. Nem véletlenül jött létre tehát később a Sententia és a Mentális szavakból a szentimentális kifejezés. Főlegesen tehát ne tartsuk magunkat

ítélet alatt, ne ítéljük el magunkat örökösen, ne tegyük magunkat az önkéntelenül működő, ellenőrizetlen mágikus teremtői képességünk áldozatává! A teremtett világegyetem tehát az összes dimenzióival és létformáival együtt, az önmegmentő (Meváltó) Abszolút Szellem képzeletének a megnyilvánulása. Ebben az Abszolút Szellemi (Meváltói) logikában, benne vagyunk a sorsunkkal és életünkkel és minden sejtünkkel, minden gondolatunkkal, minden érzésünkkel, vágyunkkal, akaratunkkal és cselekedetünkkel részei vagyunk, ha tudomást szerzünk erről, ha nem. Tudatosságunk és gondolkozói képességünk leginkább a Mentális síkon köt össze bennünket a Mindenható Világszellem teremtő erőivel (hatalmaival, emanációival). E tíz teremtő erőnek a hatásait és a megnyilvánulásait ilyen módon mi magunk is befolyásoljuk, akarva, vagy önkéntelenül, tudatosan vagy öntudatlanul, a gondolkodásunk, képzeletünk és vágyaink által létrehozott Szellem-képeink által, illetve GONDOLATKÉPEINK által és azon keresztül: a tudattalan vágyaink, ambícióink és félelmeink által befolyásolt valóságról és a jövőről alkotott (jó, vagy rossz, örömteli, vagy félelem-teli) képzeletünkön keresztül. Ezek a mágikus természetű, huzamosan a központi képzeletünkben tartott, vagy a tudattalan képzeleti tevékenységünk legalján is „alig pihegő” vágy- és gondolatképek a mágia törvénye következtében materializálódnak, azaz megvalósulnak az életkörülményeinkben, illetve a fizikai és a pszichikai természetünkben. A mágia törvénye viszont soha nem önmagában, a többi törvénytől elkülönülten hat, hanem azokkal összhangban, azokkal együttműködve gyakorolja hatását mind a természetben, mind a mi mindennapi életünkben. A legegyszerűbb példa arra, hogy a mágia törvénye miképpen hat a természetben, illetve az ember spirituális képességeivel nem rendelkező lényeknél, épp a különböző állatfajok külső természete (bőr és szőr színezete, test formája) alakulásában, generációról generációra erősödő forma és szín alakulásában, formaváltásában, az un. fejlődésében érhető tetten. Pontosabban, az állatoknak környezetükhöz való külső idomulási készségében. Nem véletlen, hogy azok a szárazföldi állatok, amelyek egész év folyamán hó borított területen (környezetben) élnek, fehér a szőrzetük, vagy legalábbis fehérebb, mint a többi állaté. A mágikus erejű képzelőerő hatalma az, amely a biológiai szervezet szintjén is materializálja az állatok bundájának a környezet színéhez való idomulását. A biológusok rég kimutatták, hogy olyan ötödik, hatodik, vagy hetedik generációs utódok esetében is elfehéredik a szőrzet, amelyeknek az elődje még színes, vagy legalábbis szürke szőrzetet viselt. Persze, a globális felmelegedés korszkában inkább a jelenség fordítottját figyelhetik meg. Az állatoknak ez, a környezethez való idomulási vágyukhoz (a környezettel való egybeolvadási vágyukhoz, a ragadozók előli elrejtőzési vágyához, illetve a ragadozóknak az áldozatok általi észrevehetetlenné válási törekvéséhez, igyekvéséhez) visszavezethető új tulajdonságok kialakulása nem történik meg egyik napról a másikra, hanem csak majdhogynem észrevehetetlenül, egyik generációtól a másikig, évezredekken és évmilliókon keresztül. És ez épp amiatt megy ilyen lassan végbe, mivel ez az átalakulás a többi törvény érvényesülésével együtt: a kiegyenlítődé, a ciklus és a ritmus, de főként a hatás és a visszahatás és a fejlődés törvényén keresztül mehetett csak végbe. Mivel viszont, az ember öntudata, a individuális önérzékelése, világárgékelése) közvetlen kapcsolatban áll az egyetemes léttudattal, és így az állatoktól messze-eltérő teremtői képzelettel is rendelkezik, nála a tudatosan irányított képzelő erejével létrehozható változások, pl. a tudatos öngyógyítások sokkal hamarosabban végbe mehetnek. Sajnos, erre a negatív példa a legalkalmasabb és a sorsukra titokban neheztelő személyek arcán – főként a férfiaknál sokkal nagyobb mágikus képzelőerővel rendelkező nőknél! – egy két évtized alatt is megjelenik a képzelte szintű gyűlölködés és a haragvás jellegzetes vonása. Persze, nem annyira a fiziológián belüli pozitív, vagy negatív változások a lényegesek a mi szempontunkból, hanem a képzeletnek az un. külső, sors- és életkörülményekre gyakorolt hatások által előidézett pozitív, illetve (és sajnos inkább csak:) negatív hatások. És itt, a többi kilenc egyetemes törvényre való együttjárás fejezeténél, érdemes nagyon jól odafigyelni az egyetemes mágia törvényének a hatására: Tehát: annak ellenére, hogy az ember teremtői képességének (Istenhasonlóságának) a következtében, az ő esetében ezek, a tudatos, vagy öntudatlan ambíciók, vágyak és sóvárgások, vagy félelmek által önkéntelenül és öntudatlanul beidézett változások, megtörténhetnek többnyire már a személy életében, ezek, a mágikus képzelőerőnk által előidézett pozitív, vagy negatív változások is (javulások és romlások), csak és csakis, a többi kilenc törvénnyel való összehatás eredményeképpen jönnek létre. Vagyis, az általunk, majdnem az egész életünk folyamán annyira óhajtott pozitív sorsváltozások, életkörülmény-változások, mindamellelt, hogy más, velünk közvetlen, vagy csak közvetett kapcsolatban álló, ismert, vagy ismeretlen, szeretett, vagy esetenként gyűlölt személynek a tudatos, vagy tudattalan képzeleti tevékenysége összehatása képpen jöhet létre, ráadásul, csak és csakis, a többi kilenc egyetemes törvény által adott sors-lehetőség és feltétel függvényében jöhetnek létre. Ezért csak felszínesen és időlegesen gyógyulhatunk meg egy betegségből, mindaddig amíg meg nem szabadulunk a velünk született, romboló hatású agresszív viszonyulás minden formájától, és amíg képessé nem tettük magunkat az igazi, nem érzélgős és diszkrét szeretetnek a mély átélésére. Illetve, addig még csak meg sem gyógyulhatunk rendesen, amíg nem váltjuk fel az agressziót eredményező külső visszahatásokat kiváltó önzésünket, áldozathozatali készséggel, vagyis az önös érdekeinket szolgáló spekulatív gondolkodásunkat (intellektusunkat) az egyetemes törvények felsőbbrendű logikáját követő spirituális gondolkodásra. Az automatikusan működő karmikus (megváltásellenes - negatív) képzeletünket a tudatos, tehát az egyetemes felelősség szerinti gondolkodási módra. Természetesen, valójában boldogak, elégedettek és félelem nélküliek: harmonikus személyiségek sem lehetünk mindaddig, amíg mindez nem következik be az életünkbe. Ezért marad tehát meddő és dőre törekvés minden mágiázás, minden mágikus technika és technológia alkalmazása, nevezzék azt akár fehér mágiának, vagy fekete mágiának. Mágiázhatunk még a világ, de pozitív és tartós változást, mind az erőnléti - egészségi állapotunkban, mind a magánéletünkben, csak, és csakis akkor fogunk elérni, ha nem törekszünk elsősorban az egyedül a személyi horoszkópokból pontosan és konkrétan kiolvasható karmikus (rejtett) tulajdonságaink feloldására, valamint arra, hogy a többi kilenc törvénnyel is tudatos kapcsolatba, majd harmóniába kerüljünk. Aki a karma törvénye (7), a fejlődés törvénye (8), a ciklus és a ritmus törvénye (6), a kiegyenlítődé törvénye (3), de főképp a szeretet és a nyitottság (titoktalanság: 9) törvénye figyelembe vétele nélkül, öncélú mágikus praktikák és misztikus trükkök segítségével akar akár boldog, akár egészséges lenni, az éppen hogy a fordítottját fogja elérni annak, amit célul tűzött maga elé. És az még betegebbé - erőtelegebb és még boldogtalanabbá válik, mint amilyen volt a mágiázásai

előtt. Hiszen a polaritás és a hatás visszahatás törvénye is létezik... A Mágia törvénye a Teremtés erejének a törvénye. Ő teszi lehetővé tehát a materializálás (beidézés) és a dematerializálás (feloldás, megszüntetés) jelenségét, és ő teszi lehetővé, hogy az ember tudatosan is gyakorolhatja az ősi teremtőerejét. Ezért ő a személyiség-tudat, vagyis a személyi felelősségtudat tisztításának és tisztán tartási szükségének a törvénye is. Hiszen logikus, hogy egy zavart és ezért gyenge személyi tudattal rendelkező személy képzelőereje is gyenge, és határozatlan, aminek következtében, nem, hogy pozitív hatással lehet a saját sorsára, de negatív eseményeket idéz be mind a saját életébe, mind a gyermekei, más családtagjai életébe. A személyi öntudat megtisztításának a szükségét és a karma-felvállalás segítségével történő öntudatnak a karma hatásaitól való megtisztítása után, a képzelet összpontosításával történő tudatos pozitív teremtő-erő gyakorlást, a szellemtudományok a legősibb korok óta ismerik. A mágiázást, mint a megtisztult tudatú személyek által gyakorolt és a teremtés törvénye által lehetővé tett sors-jobbítási praktikát, de úgy is, mint a felvilágosulatlan és a karma negatív hatásaitól megtisztítatlan személyek által folytatott szerelmi, vagy szexuális vágy-ébersztő hatásgyakorlást, vagy akár tudatosan kártevő, sőt: romboló és akár a másik életének a kioltása érdekében is véghez vitt, ellenséges szellemi tevékenységet, mint támadó és rossz indulatú szellemi hatásgyakorlást rég óta ismeri az ember. Az utóbbi megfélemezése érdekében hozták létre a katolikus egyház intézményén belül az inkvizíciót, attól függetlenül, hogy ez a későbbiek során átváltozott az egyház ellenségeinek a kiiktatásának és semlegesítését szolgáló, sőtét politikai szerezzetté. Érdekes módon, a középkori Európában az inkvizíció által üldözött mágikus technikák továbbfejlesztett, állítólag tudományos változatait használja fel ma (különböző, "minden áron" jót akaró, de szellemi alapjaiban tisztázatlan, többnyire a felelőtlen beavatkozási készítéseket és egoista vágyakat kielégítő célok elérésére) a José Silva féle agykontroll iskola. A közhiedelemmel ellentétben a teremtés törvénynek az ember által történő tudatos alkalmazását (az agykontroll - mágiát) nem José Silva úr találta fel, hiszen ilyen mágikus erejű képzelési technikákat ismertek az összes korok beavatott szellemtudósai és mesterei anélkül, hogy mindjárt a szabadalmaztató hivatalhoz fordultak volna ezeknek a mágia-technikai módszereknek a hivatalos úton történő kisajátítása érdekében. A Silva féle agykontroll is a mágia, illetve a teremtő képzelet törvényét használja fel a gyógyítási eljárásaihoz és a materializációs műveleteihez, de anélkül, hogy a többi kilenc törvény hatását és következményeit (visszahatásait) ismertetné a „hívekkel”. Anélkül tehát, hogy azokkal „tudományosan, vagy hivatalosan” is számolna. Hiszen, amennyiben az agykontroll-oktatók nem ismerik az egyetemes törvényeket, maguk is csak ártatlan áldozatai egy tömegméretűvé nőtt, de szerfölött jól jövedelmező illúzió-kergetésnek. Amennyiben viszont a többi kilenc törvényt ismerik - De a jelen tudomásom szerint a hallgatóikkal és követőikkel nem ismertetik ezeket a törvényeket! - az öncélú mágiázásnak a veszélyes örvényeibe sodorják az ártatlan és felkészületlen hallgatóikat. Ezért az agykontroll alkalmazása, vagyis az egyéni karma megismerése és feloldása nélküli, mindenkinben vele születetten működő mágikus képességek mesterséges és erőltetett gyakorlása (a ráhatás) olyan helyzetekben, amikor egy esemény (pl. egy hirtelen gyógyulás, vagy egy szerelmi párkapcsolat) megvalósulása sérti a Rezonancia, a Nemek, a Polaritás, a Ciklus és a ritmus, és főképp az egyetemes Kiegyenlítődés és a Fejlődés törvényét, közönséges feketemágiázásnak bizonyul. Így az "agykontroll-sikerek" listája is automatikusan átalakul a fekete mágiázás díszes eredménytáblájává és a hamari sikerek hosszú távon átalakulnak olyan egyéni, vagy családi sikertelenségekké, szélsőséges esetekben tragédiákká, amelyeknek az okát már senki nem keresi a sorozatos agykontroll - sikerekben. Mert hiába gyógyítanak ki például egy nőt, illetve hiába gyógyítja meg valaki saját magát az agykontroll technikák (mágikus trükkök) segítségével a virágpor, vagy az állatszőr allergiából addig, amíg az illető nem csak hogy védekezik az idő szerinti természeti megtermékenyüléssel szemben, hanem szorongva fél és önkéntelen negatív magatartást tanúsít a gyermekvállalás gondolatával szemben. Az így kikezelt “betegség” ugyanis, amely csak azt hivatott jelezni a személy számára, hogy nem helyesen éli az életét, rosszul járja az élete spirituális és gyakorlati útját, sokkal végzetesebb betegség formájában fog visszatérni, esetleg a mellekben vagy a méhében jelentkező rákos csomó képződések formájában. És hiába múlászta el agykontrollal valaki magának ezeket a rákos daganatokat is és a többi, az anyaság princípiumához: a termékenyítő információ áramlások befogadásához kapcsolódó szerveiben (gyomor és emésztőrendszer) jelentkező daganatait is agykontrollal, mert a karmafeloldási és más, általa elutasítandónak képzelt, spirituális jellegű életfeladataitól ezáltal sem fog megszabadulni. És ha tovább ellenkezik, a jellegzetes élettapasztalatokat (ez esetben az időben megélt és esetleg több gyermekes anyai tapasztalatokat és élményeket) igénylő sorsával szemben, mert vagy szerencsétlen kimenetelű nemi erőszak áldozatává, vagy más végzetes következményekkel járó, balesetnek látszó esemény áldozatává válik a sors-feladataival való szembeszegülés miatt. Illetve, azok kicselezési törekvései miatt. A Karma (Ok és okozat) törvénye visszahatásainak az egyértelmű észlelése (és őszinte beismerése) után, kevés olyan buta Silva- tanfolyam hallgató marad, aki nem veszi észre, hogy tévúton tévelyeg, és anélkül, hogy a karmája felől pontosan tájékozódna, az agykontrollal továbbjavítgatná még a fizikai hibáit és pszichikai - karakterbeli hátrányos tulajdonságait. Szomorú, hogy a hamari sikereket követő (és természetesen bekövetkező) kudarcélmények után, a legtöbb agykontroll hívő csalódottan felhagy mindenféle szellemi-spirituális kutatással, vagy mindössze "érdekességként", "szellemi izgalomként" kezel mindenfajta spirituális jelenséget. Ahelyett, hogy más, a szellemi sorsfeladataik felől konkrét és pontos iránymutatást szolgáltató karmikus asztrológiai sors-képlet értelmezés segítségével megismernék azoknak a negatív "hátráltatottságaiknak" az igazi, sorsbeli (kauzális) okait, amelyeknek a felszínes kijavítása és helyrehozása érdekében valamikor agykontrollolni kezdtek. (Tudni kell azt is, hogy igazi sors-megismeréshez és a szellemi kiegyenlítődéshez nem elegendők a meditációs-technikák, a terápiás módszerek, hanem sokszor kegyetlen őszinteséget követelő önmegfigyelés, önfegyelem, igényesség és felelősségteljes hibabelátás szükséges.) Az agykontroll módszereivel elérhető sikerek nem csak időlegesek, de olyan fölösleges karmikus tehertételeket is (szerett karmát!) okoznak, amelyek tudatosítása után, a legtöbb felelősségtudattal rendelkező agykontroll-gyakorló messze elkerüli e "tudományos" praktika gyakorlásának a gondolatát is. Ugyanis az alant olvasható Kiegyenlítődés Törvénye értelmében, a könnyen és érdemtelenül, valamint az idejekorán

elért "agykontroll" sikereknek, amelyeket a mentális és az ideatikus szinteken gyakorolt naiv erőszakoskodások árán érnek el, valamikor a hétszeres árát kell "visszafizetniük", anélkül, hogy tudatosíthatnák a magunk számára, hogy miért is érik őket újabb veszteségek, hogy miért érik őket újabb személyi nehézségek, hogy miért kerülnek bizonytalan és kilátástalan helyzetekbe, miért gyötrik újabb és újabb, a szellemi éberségüket kiváltani hivatott betegségek. Amit ezzel a személyi karma jellegét és a személyes fejlődési sorsprogram jellegét teljesen figyelmen kívül hagyó, valamint az agykontrollók környezetének az önkéntelen mágikus tevékenysége összhatását figyelmen kívül hagyó, valamint a többi kilenc egyetemes törvény összhatását figyelmen kívül hagyó, együgyű – hogy ne mondjam: primitív – mágiázási módszerrel elérni lehet, öncélúan és együgyűen kiaknázva a mágia törvényét, a fekete mágia művelőivé teszi az agykontroll gyakorlókat. És ez még akkor is így van, ha csupa naiv "jó szándék" és javtani-akarás vezérli e minden áron jót akaró egyéneket a céljaik elérésében. A hermetikuskok figyelmeztettek arra, hogy "A pokol felé vezet út csupa jó szándékkal van kiköveve."! E módszer használata csak akkor és csak abban az esetben lehet jótékony hatású, amennyiben annak gyakorlója a többi hat egyetemes törvény ismeretében, azok következményeinek tudatosításával és személyes felvállalásával, azok szellemével összhangban, teljes felelősségtudattal használja a módszert és a technikákat és ha minden negatív következményért előre felvállalja a személyes felelősséget. Különben csak árt vele magának és környezetének a pillanatnyi kézzelfogható sikereinek ellenére. Annak érdekében, hogy pontosabb és érthetőbb legyen mindaz amit az imént leírtam a mágia törvényének az öncélú alkalmazásáról, illetve a különböző mágikus módszerek és technikák tisztultatlan személyi tudattal való alkalmazásának a következményeiről, sőt: e könnyelmű eljárások hosszú távú veszélyéről, igénybe kell vennem Hamvas Bélának az ide vonatkozó megállapításait, aki nálam sokkal nagyobb ismeretanyag birtokában, sokkal nagyobb tájékozottsággal és sokkal pontosabban ír korunk e cseppet sem elhanyagolható jelenségéről: "Az el tudományosított ember hozzászólt ahhoz, hogy a szellemi erőket azonnal és alaposan kiaknázza: technikára váltotta. Ez a törvénytelen aktus Európában már nem egyszer - Platón és Püthagorasz idejében - keserves kudarcra végződött..." "A modern ember kezében az őskori (metafizikai) egységek szellemének alkalmazásai merő mágikus technikává alacsonyodtak. Nem értették, hogy az őskori egység felbonthatatlan, melyet az egység metafizikájának tökéletes asszimilációja nélkül alkalmazni nem lehet, és ha mégis, abból csak a tudatlan kontár bűvészinas mutatványa derül ki. Az ilyen meggondolatlan mágikus aktivitások, amelyeket a modern ember primitív éretlenségében merő technikának tart, már eddig is sok emberi sorsot vezetett szellemi megzavarodásba, sőt a sötétségbe és nem egyet a teljes felbomlásba. Az alkalmazás metafizikai ismeretek nélkül, az őskori egységben levő egész emberfölötti tudással egybefoglalt erő -és szellemvilágot felszabadítja. Egyszer s mindenkorra tudomásul kell venni, hogy Európában ma az ember egyáltalán nem él olyan spirituális életet, hogy ezeknek a szellemi erőknél felszabadítását el tudná viselni, nem is beszélve arról, hogy az erők felszabadításával tökéletesedjék. Több száz éven keresztül az anyagban való vakságra oktatók nemzedékek, amelyek megvetéssel és gúnyjal fogadtak minden metafizikát, idealitást, egzakt valóságot, misztikus intuíciót és az intuíció minden megnyilatkozását és az őskori (metafizikai) egységben nem tudtak egyebet látni, mint saját "haladó" emberiségüket megelőző komolytalan meséket, ezek a nemzedékek ma, mikor a több száz éves absztrakt és irreális kábáság következményeit keservesen tapasztalják, beavatatlan lélekkel és megszenvedett kézzel, DE SÖTÉT MOHOSAGGAL (kiemelés: K.SZ.) nyúlnak az őskor szakrális hagyományának titkaihoz és fel akarják azt használni. De már itt van az idő, amikor beavatatlanságuk súlyos következményeit tapasztalni kezdik a szerencsétlenségbe taszított sorsok láttán, és saját életüknek esetleg végzetes összetörésén. Több kirívó példa volt már erre, de számtalan eset maradt titokban, és az emberi sorsok összetörésének valódi oka soha sem fog kiderülni (...) De számításba kell venni, hogy még soha a világon a mai európai (nyugati) embernél az anyagi zárt életbe jobban elmerült lény nem élt, beleszámítva az őserdők vadembereit is. Ennek az embernek a kezében a magasrendű eljárások olyan mágikus technikává lesznek, amelyeknek hatása kiszámíthatatlanul veszedelmes. Az európai ember feladata ma nem lehet a spirituálisan éretlen szellemével mohón a gyakorlati alkalmazásokhoz nyúlni, türelmetlenül a módszerek (Lásd: a Silva- módszer és pl. a Dianetika módszerei, stb. - beszúrás: K.Sz.) hatására szomjazni, hanem az őskori egységek szellemének megértését kell megkísérelni. E barbár tömeg azonnal a szentélybe akar törni és ezoterizmusra éheznek, pedig még a kezét sem tudja megmosni. Az első lépés az őskori metafizikai hagyomány felé nem lehet más, mint a tanítványi alázat: mert az embert nem a technika alakítja át, hanem a szellem. Az alkalmazás ideje és módja, ha a szellem arra megérett, s arra szükség van, önmagától elkövetkezik." (Hamvas Béla: Scientia Sacra I. 117-119 oldal.) Hogy Hamvas Bélának a XX. század közepén írott szavai mennyire aktuálisak a XXI század elején, jól jellemzi a legjobb magyar Silva tanítványnak, dr. Domján Lászlónak a Budapesten havonta megjelenő Elixir Magazin 2001. áprilisi számában megjelent, saját agykontroll tanfolyamát reklámozó szövege: “Többek között elmondom, hogy: - melyek az igazán hatékony programozás titkai, //- miként lehet rácsatlakozni az “internetre” , s így többek között elérni, hogy adósunknak eszébe jusson megadni a tartozást, hogy könnyen el tudjuk adni az ingatlant, hogy szolgáltatásunkról, üzletünkről ingyen tudomást szerezzenek az az iránt érdeklődők, hogy hirdetéssel kapcsolatban jó döntést tudjunk hozni, // - beszélgetés közben hogyan lehet speciális szubjektív kommunikációval hatni a másik emberre, s így segíteni neki,..." - Egyszóval, hogyan kerülhetjük el a közvetlen és a nyers fizikai és pszichikai tapasztalatokat (földi rendeltetésünket) és hogyan szolgáljuk ki mágikus - szellemi módszerek segítségével az önös, egoista vágyainkat, a nyerni akarásunkból fakadó érdek- tévképzeteinket és azt, hogy e felemelően nemes és az önzetlen szeretet által vezérelt céljaink elérése érdekében, hogyan befolyásoljuk - manipuláljuk embertársainkat nem pszichológiailag, hanem mentálisan, sőt: spirituálisan, úgy, hogy ezáltal állítólag még “segítsünk (is) neki”? - Amikor ilyeneket olvasok, egészen biztos vagyok abban, hogy a rezonancia, a polaritás és a hatás - visszahatás törvényének megfelelően, nem véletlenül született meg a Szent Inkvizíció intézménye. Egyrészt, mert tévképzet az, hogy Loyolai Szent Ignác nem ezt a spirituális szükségszerűséget felismerve, hanem eleve politikai céllal hozta volna létre az intézményt, másrészt azért, mert tudom, hogy minden személytelen és ellenséges intézmény, minden szaporodó - bővülő hivatal, jól vagy rosszul, a személyi felelősség elhárításának, vagyis a felelőtlenkedésnek, illetve az egyetemes

felelősség-tudat kialakítása elhárításának a következménye. Hogy tévedés ne essék és egészen világos legyen azok számára akik e sorokat olvassák majd: az agykontrol létezését örvendetesnek találom, amiért a sikereseteinek nagy méretű számával egyértelműen és megcáfolhatatlanul bizonyítja azt, hogy a világegyetem természete és a teremtés természete mágikus. Másrészt pontosan annyira elhibázottnak és nem csak hogy vakvágánynak, hanem veszélyesnek is tartom, az ember spirituális struktúrájának és rendeltetése megismertetése helyett, az alacsonyrendű egoista készítéseit kiszolgáltatni hivatott un. tudományok terjesztését. Gyakorló, tehát sors-történeteket és ok-okozati összefüggéseket figyelő, asztrológusként udván tudom, hogy "Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt." Valamint azt, hogy "Aki megtanul komoly személyi áldozatokat hozni az életében, megnyeri azt." És erre első kézi példaként itt áll mindjárt a dr. Domján reklám-szövege tényleges értelme: "Olyan mágikus módszerre - praktikára - tanítalak benneteket, aminek segítségével könnyen el lehet érni, hogy az adósotoknak jusson eszébe megadni a tartozását..."; - ha már nyíltan, becsületesen és határozottan az igazság mellett kiállni és annak az érvényesítése érdekében harcolni nem akartok - mint ahogy azt illene egy szellemi öntudattal rendelkező személy részéről! - nem meritek a tartozás megadását nyíltan követelni tőle. A dr. Domján jó pénzért árult agykontrolos módszere nem csak azért sérti az egyetemes törvényeket és elsősorban a Mágia és a Megváltás törvényét, amelyek egyben a tiszta személyi öntudat és az egyetemes felelősségtudat kialakításának a törvényei is, (mivel a mágia csak azoknál a személyeknél hat jótékonyan és egyértelműen, akiknek sikerült megtisztítaniuk a Karmájukból: a Sors- adóságaikból következő fekete foltoktól a saját személyi tudatukat), mert egyértelműen a titkos tevékenységet és az élet-nyerészkedést: a fölösleges tárgyak, kapcsolatok és más sorselemeknek az agykontrolosok életébe való beidézését és azok szaporítását szolgálja. Hanem ezért is, mert ahelyett, hogy felhívja a "mozgalom" híveinek a figyelmét arra az egyszerű tényre, hogy amennyiben valakinek az ismerősei el felejtik megadni a tartozásukat, annak több spirituális oka is lehet. Többek között az is, hogy érzelmileg, vagy mentálisan olyasmire köti magát, amit el kellene engednie, mert a szükségtelen kötődés hátráltatja őt a spirituális kiegyenlítődési képessége elérésében, vagy azt, hogy valamivel tartozik magának: ígéretet tett magának valamire vonatkozóan, amit több rendben és több ideje, hogy nem váltott be, nem teljesített és így igen közel áll ahhoz, hogy - spirituális szempontból legalábbis - hiteltelen személy legyen. Ami a szellemtudományi állásponttal közös lehet a Mágia törvényének a Silva féle alkalmazási koncepcióban, az a pozitív gondolkodásra való törekvés, az a pozitív, építő jellegű gondolkodási és képzelgési készség kialakítása, illetve az egyéni képzeletvilágnak a szeretet-orientált iskolázása. Ennek következtében megszűnik a negatív gondolkodás, a negatív vágyélet, a félelmek és a szorongások feloldódnak, ami által az agykontrolozó már kevésbé hoz létre negatív töltetű mentális góccokat és diszharmonikus szellemi erőtereket a környezetében. Nem idéz és ne materializál önkéntelenül negatív, romboló töltetű lelki-szellemi jelenségeket, negatív és destruktív "természeti" folyamatokat az önkéntelenül működő, negatív teremtő képzeletével. A sors-ellenes és ez által Isten-ellenes, a személyi- és tárgyi világ ellenes agresszió helyett, az állandó pozitív gondolkodásra és pozitív gondolatképek alkotására átállított gondolati tevékenység így teheti az embert tudatlan és magatehetetlen, a sorsának kiszolgáltatott kreatúrákból tudatos kreatórrá, kreatív lényé, olyan egyetemes öntudattal rendelkező személlyé. Olyna, aki a Nagy Világszellem mindent számon tartó felelősségtudatával (a szaturnuszi ősprincípiummal) együttműködve, képesesé válik megvalósítani a személyén keresztül a fizikai, az asztrál és a metál dimenziók összehangolását és egybekötését az ideatikus és a kauzális dimenzióval, és végül az Abszolút léttel és lényel. Ez persze nem egy absztrakt, a személyiség-tudatától elvonatkoztatott fantazmagória kell legyen, hanem a mindennapi élet minden vonatkozásában, minden szó és minden cselekedet vonatkozásában alkalmazott, beváltott és begyakorolt tudatosság. E tudatosan élt, mentális és képzeleti agresszió-mentes létezés gyakorlásának a következtében, mind a mi személyes életünk, mind a környezetünk élete, amely mindig és mindenhol minket tükröz, harmonikusabbá, betegség -és konfliktus mentesebbé kell hogy váljon. Látható, hogy különösebb, modern, vagy tradicionális (de mindenképpen mágikus) módszerekre nincs szükségünk, vagy legalábbis egy bizonyos spirituális fejlettségi szint elérése után, nem kell (és nem is szabad!) ilyen külső, "ördögös" módszereket, mágikus praktikákat (Agykontrol, Dianetika, Delejezés, Jóslás) alkalmaznunk, mert az általános pozitív mentalitásunk biztosítja a mindennapi életünkben való harmonikus és kreatív létezésünket. Fontos kihangsúlyozni a mentális (dimenzió) és a mentalitás fogalmak közötti szótó - azonosságot, amire e fogalmak egységes metafizikai jelentéstartalmára utal. Ennek értelmében az általános mentalitásunk, tehát a mindennapi cselekedeteink, gesztusaink, szavaink és eljárásaink, az embertársainkhoz, a mindennapi élet feladataihoz és a környezetünkhöz való viszonyulási módozataink befolyásolják és meg is határozzák az általános mentális és képzeleti tevékenységünket, a kreatóri vagy kreatúrai minőségünket. Abból, hogy milyen érzelmeket táplál, hogy milyen szavakat és milyen gesztusokat használ valaki a mindennapi életben, hogy a szavai milyen százalékban tartalmaznak negatív gondolatképeket eredményező negatív szuggesztívókat, közvetlenül következtetni lehet annak a személynek a mentális színvonalára (vibrációs állapotára) és így a szellemi tisztaságára (zavarosságára), harmonikus vagy diszharmonikus lelki állapotára is. Ugyancsak ennek, az első egyetemes törvénynek függvénye a szabad akaratunk is. A hermetikus bölcsesség azt tanítja, hogy az igazi mágikus képesség, amit egy ember az életében elérni képes, az csakis a minél nagyobb mértékben agresszió-mentessé (Sors- személy, vagy tárgyi világ elleni haragvás, dühöngés, mérgelődés, gyűlölet, vagy csendes nehezeltetés mentessé!) tett, éber felelősségtudatba ágyazott önfegyelmén és öntudatán, és a Szeretetre való képességén keresztül érhető el. Ezt a minél szélesebb körű és minél mélyebb felelősségvállalás következtében, vagyis az agresszió-mentessé válás következtében és az áldozat-vállalási képesség megszerzése árán belőle, a benne koncentrálódó spirituális terekből felszabaduló, öngyógyító és sorsjavító teremtő-erőt viszont, nem kell már semmiféle mágikus technikával, vagy misztikus technológiával használnia, mert az magától "végzi a dolgát", akárcsak az Egyetemes Szent Szellem. Persze, még valamire feltétlenül figyelnie kell annak, aki a mágia törvényének a pozitív hatásaival és következményeinek a jótéteményeiben akar részesülni. És ez nem más, mint a már több alkalommal is említett személyi öntudat tisztasága és zavartalansága. Egészen pontosan az

öntudat zavarhatatlanságának, vagyis a szilárd arany öntudat állapotának az elérése. Ez, a megfelelő beavatásokban való részesülés nélkül, és persze a személyi sorsképletből kiolvasható karmikus determinációk pontos megnevezése és meghatározása nélkül, csaknem lehetetlen azok számára, akik erős, úgynevezett Tűz-karmával, vagy Víz-karmával születtek. Az előbbieknél azért mert eleve csonka és csorba öntudattal, hamis önképpel, téves személyi imaginációval születtek a világra (Lásd a Tűz-karma c. tanulmányban leírtakat.) és vagy el vannak telve maguktól a hamis kompenzációs reflexeik miatt, és érzéketlenek a valós spirituális benyomások érzékelésére, vagy negatív értelmében túlérzékenyek a saját személyüket illetően, és még a természeti benyomásokat, még a természeti törvények kellemetlen benyomásait is a személyük elleni ofenzációjaként érzékelik, a személyük elleni merényletnek fognak fel, és ezért folyamatosan megsérthetők és megzavarhatók. A Víz-karmásoknak azért, mert vele születetten bennük van az önámítás reflexe és megfelelő erkölcsi nevelés hiányában, ez magas fokú önámítással változik, és mindaddig, amíg a (Szaturnuszi) sorserők határozottan le nem állítják a mindenkinek és mindennek – és persze, saját maguknak is - az átverésre irányuló törekvéseiket, a mindent a maguk egoista javára forgatni akaró reflexeiket, képtelenek az igazi személyiségüknek, az igazi Én- jüknek a megtalálására. Az elsők számára a legjobb és legcélravezetőbb beavatást a keleti – pusztá kezű – harcművészetek filozófiájának, etikájának és természetesen harci tűzpróbájának a gyakorlása és harci tapasztalata, a tapasztalatoknak a spirituális önbeavatási napló segítségével történő feldolgozása és személyesítése adhatja meg. A másodikok számára az egyetlen lehetőség az öntudatuk és az által a mágikus erejű képzeletük megtisztítására az elsősorban önmagukkal szemben következetesen gyakorolt, úgynevezett kegyetlen őszinteségre, a tárgyi valóság szerinti, igazság beismerésére, kimondására és elfogadására való tudatos és ambíciós törekvés, a – kegyetlen – hibabelátással együtt gyakorolt, folyamatos önleleplezés. Ehhez mindenféle hazugságvizsgáló és hazugságleleplező – önámítás leleplező – egyéni technikákat kell kieszeljenek és alkalmazzanak saját magukkal szemben, de a környezetükkel szemben is, akik a rezonancia törvénye alapján, hozzájuk hasonló módon jár el az élet dolgiban. Vagyis: mindig a saját előnyét lesi és ártatlanságát vallja. Tudatosan keresniük kell az úgynevezett – nyers igazságkimondó – személyek társaságát, vagy az azokkal való konfrontálódást, de persze, nem azzal a céllal, hogy az évek folyamán jól begyakorolt hazudozásaikkal azokat is legyőzzék, kétségbe esésbe keressék, hanem azért, hogy szembesüljenek a saját ámitási és önámítási reflexeik gyakorlati, konkrét megnyilvánulási formáival és így a gondolkozásukból, de még a képzelgéseikből is kiiktathassák, sőt: gyökeresen ki irthassák azokat. Asztrológusi tapasztalataim viszont azt mutatják, hogy éppen az erős tűz- és a víz-karmával rendelkező személyek kerülnek el széles ívben a legegyszerűbb konfliktus-helyzeteket, és a legegyszerűbb valóság-szembesülési helyzeteket. "Én vagyok, az Én vagyok.", mondja állítólag az Úr (A legfőbb törvény) Mózesnek a Sion hegyén. (Persze, tudjuk, hogy az egész történet spirituális metafora, hiszen nem egyetlen embernek nyilatkozta ki egyszerre az Isten a személyi tudat titkát, vagyis azt, hogy az ember individuális tudatában megjelenik az egyetemes léttudat. És a szellemi erők pozitív működésének a feltételét leíró tíz prancsolat sem egyetlen – közlés – eredménye, hanem a mediterrán és az elő-ázsiai népek spirituális bölcséinek a sok száz, vagy éppenséggel ezer éves tapasztalatának a kvintesszenciája!) Más fordításban úgy hangzik a kinyilatkoztatás, hogy: "Vagyok, aki Én vagyok" - Mózesnél az égő csipkebokor allegóriájában megsejthető ez a különösen finom (szubtilis) kauzális erő, a gondolati és a képzeleti szféráknál is finomabb, egyetemesen felelős, isteni öntudat – állapot, ami nem más mint az emberen keresztül megnyilvánuló egyetemes léttudat és az abból, az emberen keresztül, az ember által (is) kiáradó teremtő ereje az egyetemes Teremtő-Megváltó Isteni erőnek. Jézusnál ugyanez így fogalmazódik meg: "Én vagyok az Út, az Igazság És az Élet." És: "Keressétek Isten Országát, és a többi megkapjátok ráadásul." Nem kell tehát semmilyen mágikus praktikát, tudományos, vagy misztikus agytréninget alkalmaznunk, annak érdekében, hogy hosszú távon ténylegesen boldogak és egészségesek legyünk. Hanem, a tudatos megismerés és a hétköznapi alkalmazás segítségével, az egyetemes törvényekkel és az asztrológiában a bolygók által megtestesített létezőkkel kell kapcsolatra- és harmonikus viszonyba kerülésre törekednünk, mind a külső - környező természetben és a belső természetünkben is egyaránt. Ezért van az, hogy az egyes számú Tarot kártya Ikonjának (A Mágusnak) a mantrája is az, hogy Légy Önmagad! (Vagyis a karmikus késztetéseidről és negatív természetedtől mentes, igazi önmagad.) Ugyanis, egy másik által racionálisan, akaratilag és képzeletileg is befolyásolt, mentálisan zavart és felelőtlen ember, aki nem képes vállalni saját véleményét, saját vágyait, tetteit, viszonyait és gondolatait, valamint saját tetteinek és szavainak a következményeit, az biztos, hogy nem kívánt és rá negatívan ható sorselemeket idéz be az életébe, ami miatt logikus, hogy sors-elégedetlenkedni és haragudni fog mindig mindenre és soha nem lesz képes megszabadulni a képzeleti ellenségeskedéstől és így a mentális – mágikus agresszivitásától. Ezért nem csak, hogy nem lesz képes élni a szabad akaratával és mindig alá veti magát a nála erősebb személyiség-tudattal rendelkező, határozottabb személyek akaratának, hanem mindig a saját maradék, de automatikusan működő, zavaros és agresszív karmikus képzeleti tevékenységének – A karmikus képzelete automatikus tevékenysége következményeinek - is az áldozata lesz. (Ezek a különböző zavaros eszmékkel könnyen fertőzhető emberek. A gyermekek például, azért fertőzhetőek meg könnyebben a kórokozók által mint a felnőttek, mert még nincs, vagy igen gyenge az Én-tudatuk.) A szabad akarat kérdése nem választható el a felelősségtudat és így a gyakorlati – hétköznapi és a szellemi felelősségvállalás kérdésétől. Csak az ember lehet szabad, csak az képes mindenkor érvényesíteni szabad akaratát, aki a törvények ismeretének a hiányában, illetve az azok elleni lázadási kedvében, magának, de másoknak nem okoz anyagi, vagy lelki – tudati károkat, és aki az ellenőrizetlen és ezért zavaros, vagy agresszív (karmikus) mentális és képzeleti tevékenységével nem zavarja és nem korlátozza mások szabad akaratának érvényesülését. De hányan vagyunk képesek erre, amikor a Lilith által irányított emberek az egoizmusunkból és uralkodási mániáinkból eredő "jóindulatunkkal", mind-untalanul bele szólnak az egymás szellemi életfeladatába, amikor mindenáron az általuk jónak vélt egyedüli útra szeretnék rátéríteni a többieket, vagy amikor boldogságvadászó törekvéseik közben, beavatkozási és tevékenységi mániájukban, külső és belső nyugalomra való képtelenségükben (nyűzsöghetnékükben) széles jókedvükben, vagy széles bánatukban, folyamatosan,

piszkálják, zaklatják és zavarják embertársaikat. Ezek megfosztanak minket a pihenési lehetőségektől, valamint a szellemi elmélyüléshez és szellemi belátási képesség kialakulásához szükséges nyugalomtól, tehát az időleges, de egyesek számára (Halak-karmások, 12. házi életfeladatoikkal rendelkezők számára) létfontosságú, külső ingerektől mentes létezés lehetőségétől, vagyis a kontemplációhoz és a meditációhoz szükséges belső lecsendesülés elemi feltételétől. Márpedig erre, nagyon sok személynek annyira szüksége van, mint másnak a táplálkozásra, a levegővételre. Az ilyen személyekkel szemben meg kell tanulni erőlyesen és határozottan fellépni, és a velük való konfliktust bátran felvállalni. A békénknak ugyanis az az ára, hogy a békétlenekkel szembeni harcot gondolkodás nélkül fel tudjuk vállalni. Mindaddig, amíg meg nem tanulunk a személyi tudatunkat és képzeletünket zavaró külső agresszorokkal szemben bátran és határozottan fellépni, és ha kell, azok miket zavaró és zaklató hibás mentalitásával szemben akár nyílt harcot is vállalni, addig a belső békénket sem fogjuk megtalálni, még a teljesen hangszigetelt, föld alatti bunkerekben sem. Sőt: a Teremtés törvényének a kiegészítését képező, öntudati integritás törvényének a szellemében, a fentiek miatt, jogunkban áll minden agresszorunkat és zaklatónkat, vagy akár csak személyi rágalmozónkat is annak a tiszteresével, vagy akár a százsorosával is vissza támadni, mint amivel ő támadott meg, amennyiben az észhez térítése és az agresszori -zaklatási –rágalmazási szokásaitól való eltérítése, az ide vonatkozó reflexeiről való leszoktatása ezt szükségessé teszi. Ez a törvényismeretből eredő, mindig-bátor magatartás is, az arany öntudat kialakításának a részét és feltételét képezi. Annál is inkább, hogy mindenkinek teljesen elszántsággal felvállaltuk, a legtöbb esetben nem is kell már megharcolni, amiként arról az áldozatról, amit teljes szívünkkel és elménkkel fel vállaltunk, utólag mindig ki derül, hogy már nem is kell meghozni. („... És aki feláldozza életét...)– Ez is a valóság mágikus természetéhez tartozik. Ki kell próbálni és meg kell tapasztalni. De azt sem kell elfelejteni viszont, hogy a mágia életadó, építő - teremtő ereje (Pl. a gyógyulás), csakis nyugalmi állapotban és békés időben képes a legintenzívebb hatást kifejteni. Ezért azt is meg kell szoknunk – És ezt a képességet csakis a harcművészeti beavatás segítségével sajátíthatják el a Tűz-karmával rendelkező személyek. -, hogy minden személyi és öntudati, önérzeti integritásunkat védő harci művelet, harci cselekvés után, azonnal a lelki nyugalom és a szellemi béke és ez által a fizikai (nem csak izom működési, hanem ideg- és agy-működési) fellazultság állapotát is elérjük.

Arra korábban feleslegesnek találtam kitérni, de a legutóbbi tapasztalataim szerint, sajnos mégis szükség van külön kitérni arra is, hogy a mágia törvényével harmóniában élni akaró személy soha nem engedheti meg magának azt, hogy olyan személyeket, akik neki nem ártottak, az önérzetükben, mentális, vagy lelki önértékelésükben sérteghessen. Hogy azok fizikai külseje, vagy más külső aspektusa miatt bántson, vagy akár csak finom célzásokat is tegyen arra, hogy neki a másik személy külső megjelenési formája, vagy bizonyos, olyan „objektív” személyi tulajdonsága, amiről az nem tehet, nem tetszik. A rezonancia és a hatás - visszahatás törvényei alapján ugyanis, az, ha valakinek olyan vele született személyi tulajdonságába, vagy külső formájába kötünk bele, amiről az nem tehet, és amivel ő nem támad tudatosan és rossz indulatúan minket, hétszeresen vissza hárul ránk a jövőben, és amennyiben nem teszünk hathatós lépéseket az elkövetett vétek jóvátétele érdekében, akár az egész életünket is tönkre teheti annak a következménye. Hiszen amennyiben valakinek, aki nekünk nem ártott, a személyét bántjuk, akkor a benne levő egyetemes léttudatot - magát az abszolút-tudatot - bántjuk, és erre már nem létezik bocsánat, csak erős jóvátételi cselekedetek után. Ahogy Jézus mondja: "Még annyit sem szabad mondani a másakra, hogy Ráka!" A leírtak szellemében talán érthető, hogy miért kapcsolódik a Teremtés Törvényéhez az alkímiai Sublimatio (Szublimáció) művelete, vagyis a mind finomabb és finomabb szellemi öntudat átalakítás, a pozitív benső átváltozás következtében létrejövő arany öntudat elérésének az egyszerre gyakorlati és spirituális művelete. És talán érthető az is, hogy az asztrológia elemek közül miért az egyetemes egység tudat eléréséhez szükséges, mindent átvilágító Napfény által megtestesített, tiszta személyiségtudat őseroje szolgálja elsőként a mágia törvényét. Zavaros személyi tudatú személynek ugyanis csakis zavaros lehet a saját sorsára, élete céljára és rendeltetésére vonatkozó fantázia-világa és hiába, hogy az Uránusz (Lásd a fejlődés törvényénél) és a Neptunusz (Lásd a Szeretet törvényénél) által megtestesített őserők hatáskörébe tartozik a mágikus teremtő erők működése, mert mindaddig csak negatív sorselemeket képes beidézni az életébe, amíg a személyi öntudatával és akaratával nem került egyenesbe. Amíg képtelen a következetességre, az önfegyelemre és a figyelme összpontosítására. Azt is kell tudnunk még, hogy a Nap által képviselt, teljesen átvilágított Én-tudatnak a Teljes Lét-tudattá szublimálásához, vagyis az individuális tudatnak az egyetemes tudatossági szint eléréséhez, viszont szükséges a többi kilenc egyetemes törvény és a Szublimációnak alárendelt többi alkímiai alapművelet ismerete és a személyi-tudatunkba történő teljes integrációja. De nem csak a Nap, az Uránusz és a Neptunusz által megtestesített egyetemes őserők kapcsolódnak a mágia törvényéhez, hanem a Plútó által megtestesített Isteni Kiegyenlítődség, vagyis az Isteni Igazság őseroje is, hiszen a Plútó a tizedik bolygó, ami az Abszolút Új Egység teljes megvalósulását testesíti meg (10 = 1 + 0). Ennek az analogikus kapcsolatnak az értelmezése viszont a Megváltás, vagyis az Abszolútum Törvényének, tehát a tizedik törvénynek az értelmezését igényli, amit viszont a Mágia törvényének az értelmezésénél még nem végezhetünk el. "Mert van ideje mindennek..." - Mondatja Mózes a Ciklus és a Ritmus törvénye. Kozma Szilárd: II. A hangoltság és a harmonia, avagy a VIBRÁCIO törvénye.

Más nevein: a Rezonancia illetve az Affinitás és a Tükröződés törvénye. Magyar népi meghatározásban annak az elvnek a törvénye, ami szerint: "A zsák megtalálja a foltját." "Semmi sem áll, minden, ami létezik, még a gondolat és a képzelet is vibrál." - Ötezer évvel ezelőtt írták le az egyiptomi hermetikuskok ezt az egyetemesen érvényes metafizikai (Tehát időtől és tértől függetlenül, mindenütt és mindenkor érvényes!) igazságot. A modern fizika kutatási eredményei is igazolták ennek az ötezer évvel korábban leírt hermetikus tételnek az érvényességét, amely valósnak bizonyult az anyagi világ minden szférájában. A hermészi kinyilatkoztatás viszont nem csak az anyag különböző megnyilvánulási formáira vonatkozik, hanem az egész létezésre. Az anyagi, a biológiai, a lelki és a szellemi – spirituális létezés közötti különbségek tulajdonképpen az abszolút összellemlnek a különböző

rezgési skálák, vagy vibrációs állapotok szerinti megnyilvánulásának a következménye. Minél közelebb áll az abszolút lét-állapothoz és minél magasabb a vibrációs állapot, annál összetettebb létezési formákkal és létállapotokkal találkozunk (Például az ideák világa.). És minél alacsonyabb rezgési fokot (frekvenciát) mérünk, annál durvább, tehát áthatolhatatlanabb, rugalmatlanabb és változtathatatlanabb megnyilvánulási formákkal szembesülünk (Fizikai - kozmikus létállapot általában, és a legkeményebb anyagi létformák a földön. Esetleg biológiai életformák.). Egy finom szellemi információ, valamint az anyagi világnak egy durva (tehát egy átlagos képességű ember számára is azonnal érzékelhető) jelzése, külön - külön, csakis a velük azonos vibrációs állapotban levő (azonos rezgési skálán létező) közegekben, a velük azonos vibrációs állapotban levő energetikai struktúrákban áradhat szét, csakis ott nyilvánulhat meg a maga teljességében, ott idézhet elő lényegi változásokat: Hasonló a hasonlót vonzza. De figyelem: hasonló a hasonlót le is győzi, be is keblezi és meg is változtatja! (Sőt: tudatosan, vagy tudattalanul meg is gyilkolhatja. Lásd K.G. Junk tételét, miszerint az áldozat mindig „meghívja” tudattalanul a merénylőt, vagy éppen a gyilkost. Persze, ez nem azt jelenti, hogy lehet morálisan relativizálni és az áldozatot büntejük a merénylő, vagy a gaztett elkövetője helyett, amiként az, egyes liberális koncepciók szerint kellene!) Mert ami nincs minden dimenzió szintjén, azonos vibrációs határértékeken belül, az küldhet egymásnak információt ugyan és vehet tudomást egyik a másiktól (Lásd a Szetetet és a nyitott lét törvényénél leírtakat), de nem szembesül, nem találkozik egyik a másikkal közvetlenül a Ploaritás és a Hatás – visszahatás törvényei alapján. Ezért, a kevésbé hasonló létállapotoknál, tehát az egymástól jól differenciált és eltérő rezgési állapotban létező létformáknál ez az áthatoláson keresztüli szembesülés, és áthatolás, valamint az ennek köszönhető változtatás lehetősége nem áll fent. Ez az egyetemes vibrációs állapot tehát, a misztikusok által Isten Misztikus Testének nevezett Egyetemes Éteri Szubsztanciának (A Pránának: az összszubsztanciának) a tulajdonsága, a mindenkori létezési állapota. A modern fizika "fehér zaj"-nak nevezi azt a rezgési határ állapotot, amely az anyagi világot elválasztja a magasabb rezgési fokozatú létállapotoktól (“dimenzióktól”). A fizikai dimenzióban ismert rezgési formák, úgymint fényhullám rezgése, hanghullám rezgése, az elektromos áram, vagyis az elektronok, a pozitronok, a neutronok és más anyagi részecskék rezgése, valamint a hő- kvantumok rezgése, mind - mind a szellemi világ "fehér zaj alatti - állapotának" a rezgési frekvenciájánál alacsonyabb, tehát a fehér zajnál alacsonyabb rezgési szintű, durvább megnyilvánulási formái. Ha egyetlen nagy papírlapon grafikailag ábrázolhatnánk a fizikai világban mérhető minden létezési és sugárzási forma alaprezgésének a grafikai íveléseit egy egységes mérték szerint, ezeknek a sugár-rezgéseknek az ábrázolt formái (grafikonjai), valahol, egy fizikai számításokkal is meghatározható pontban, egyszerre mind találkoznának. Ez az interferencia- pont jelezne azt a váltó pontot, amely elválasztja az anyagi világot a szellemi világtól. Ez a váltó pont jelezne azt az ideális frekvencia-rést ahol az anyagi sugárzás szellemi információvá válik és viszont: ez a pont jelentené azt a vibráció - csökkenési küszöböt, amely alatt a szellemi információt tartalmazó energetikai (éteri) mező (az éteri szubsztancia) anyagi szubsztanciává sűrűsödik (materializálódik). A folyamat tulajdonképpen az általunk valóságosnak érzékelt fizikai jelenségnek a fordítottja: A fizikai dimenzióban észlelhető legmagasabb és legfinomabb rezgési fokozatoknál magasabb fokú (finomabb) rezgési állapotban létező információs- energetikai struktúráknak (a spirituális létformáknak, a spirituális ös-erőknek és ös ideáknak, tehát az érzelmeinknél, a gondolatainknál és képzeleteinknél is magasabb rezgési állapotban létező ősideáknak) a rezgési frekvenciája csökkenése következtében, e váltó pont által jelölt vibrációs skála-küszöbön aluli frekvenciás állapotba kerülő információs- energetikai létstruktúrák anyagi formákba sűrűsödnek. A spirituális energiát és információt tartalmazó energia- kvantumok ezen a fehér zajnak nevezett, alsó rezgési küszöb alatti rezgési állapotokban eldurvulnak (csökken a rezgési frekvenciájuk) és ebben az alacsonyabb (anyagi) rezgési állapotukban, durva és kevésbé áthatható, kevésbé változtatható, de egymástól jól differenciált, rugalmatlan információs- energetikai struktúrákba: anyagi formákba tömörülve, hozzák létre az anyagi világ különböző megnyilvánulási formáit, az őket emígy „létrehozó” eredeti, spirituális ősmintájának megfelelően formálódva! A tizenkét konstelláció által (is) megtestesített morfogenetikus – kauzális erőterben létező, és egymást befolyásoló és fenntartó, tehát különböző jellegű és hatású spirituális ősalapokból, tehát az ősi metafizikai (fizika előtti, fizika fölötti) információs-energetikai erőterekből az egyetemes törvények és alkímiai lételevék szerint, különböző vibrációs interferenciák által meghatározott szellemi színezetek szerint differenciálódnak és materializálódnak az anyag és az élet mintái. Minden, ami az anyagi világban létezik, a fent leírt módon, a különböző lét-struktúrákba rendeződő szellemi őszubsztanciából (az éterből: Isten Misztikus Testéből) ered, és a két első alkímiai létprincípium (Világosság és Szeretet, Maszkulin és Feminin, Jang – Jin.), a három alkímiai ősmintáság (Sarkalatos, Szilárd és Változó, vagy: Sal, Sulphur, és Mercur, Manas, Tatva, és Radzsasz, stb.) a négy alkímiai ősi alapelem (Levegő, Tűz, Víz és Föld), a hét alkímiai alaplételem, a tíz egyetemes törvény és teremtő erő szerint, létesül és tömörül (materializálódik) a fehér zaj alatti határállapotba. -Így kerülnek tehát az egyetemes lételevék és törvények szerint, anyagi állapotokba a különböző kauzális, spirituális, mentális és asztrális létstruktúrák. A (durva) fizikai (anyagi) létállapot ugyanis a Létezés végső, határ- állapota, határhelyzete. A Teremtés tehát, nem az anyagban, nem az anyagi világban kezdődik, HANEM OTT VÉGZŐDIK(!), ott áll meg és ott jut határ-állapotba. Ám ez a határ-állapot és ez a határhelyzet is állandóan változik és tágul és növekszik vibrációs állapota szerint is. Nem hiába beszélnek a fizikusok táguló világegyetemről, noha ez csak ez egyetemes kauzális létezés tágulásának is növekvésének a következménye, és a fizikai világegyetem is, csak egy bizonyos vibrációs skálán belüli létezési állapot. Csak egy bizonyos rezgési skálán belüli és túrés határon belüli megnyilvánulása a létnek. Az anyagi kozmosz tehát, még egyáltalán nem az Egész és a Teljes világegyetem, hanem annak a fehér zaj alatti frekvenciákon létező - rezgő állapota és része. Ez viszont azért fontos (szakrális) állapot, mivel Lilith-mentes állapot, annak ellenére, hogy a maga összességében és összetettségében, az anyagi mintázata által, tökéletes tükre és formai kifejeződése a szellemi világegyetemnek: az egyetemes létnek, amit a zavart okozó ősz-Lilith is befolyásol, nem csak a törvények. A legtömörebbnek hitt atom részecskéi között is akkora távolságok vannak a részecskék térfogatához viszonyítva, mint az általunk is ismert bolygók és csillagok között, azoknak a térfogatához és sűrűségéhez

viszonyítva. Ezeken az atomokhoz és atomi részecskékhez képest nagy, fizikai távolságokon belül – tehát az atomi és a szubatomi belső terekben - léteznek az atomokat, valamint az atomi részecskéket és a szubatomi részecskéket „fenntartó” és azok struktúráit különböző mintákba rendező (szubatomi) energetikai mezők és terek, amelyekből azok a magas sebességű, pörgésükkel a szilárd anyag látszatát keltő energia-kvantumok válnak ki, amelyek a szubatomi részecskéket képezik. Ugyanakkor, a különböző (kauzális és ideális) létesszenciáknak megfelelő és az atomi struktúrákat ezen idea mintáknak megfelelő, azok lényege szerinti fizikai (geometrikus) mintákba rendező, fizikai energetikai tereket, ezek, a spirituális lét-minták szerint strukturált és differenciált, éteri és asztrális energia-terek tartják fent, azok táplálják egyetemes létenergiával. Tehát, a fizikai – anyagi mintázatokat létrehozó (fizikai) energetikai tereket is, pontosan a fizikai anyag alapját képező, de a fizikainál finomabb éteri, asztrális és szellemi - ideatikus szubsztanciák töltik fel energiával. Sőt, létezik még azoknál is finomabb rezgési szintű kauzális szubsztancia is, amit fentebb, a hermetikus filozófusok kifejezésével élve, Isten Misztikus Testének neveztem. Ebből, az abszolút ősi, kauzális és spirituális energia-térből jönnek létre tehát, a kauzális teremtési képzetek (lét-minták) alapján az idea-világ mintái (ősi ideái), amely idea-minták szerint differenciálódnak az ősi energetikai terek, és további vibráció csökkenéssel, így jönnek létre a mentális, asztrális és éteri energia-terek, majd a fehér-zaj frekvencia-küszöbe alatt létrejött, de az ősi idea-mintázatokat is tartalmazó fizikai terek, amelyek ezen ősi idea-mintázatokat szerint differenciálják és strukturálják számunkra szilárd anyagi állapotként érzékelt, fizikai világgá a szubatomi energia- részecskéket, majd az atomi struktúrákat. Az anyagnak és anyagi világ létesülésének a kulcsa és magyarázata tehát a kvantumfizika által felfedezett szubatomi részecskévé váló energia-kvantumoknak a különböző mintázatú („színezetű”) fizikai energia-mezőkből való kiválása és azonnali atomi struktúrákba való tömörülése – rendeződése. És itt érjük utol a modern asztrofizika nagy tévedését is, amely egyrészt azt állítja, hogy a fizikai világegyetem egyetlen egy másodperc töredéke alatt, hirtelen mintegy a semmiből egyszerre, csak úgy, nem tudni mitől és miért, „kirobbant”. – Ez a mostanában, a híres Oxfordi professzor, a tolószékben élő és beszélni nem tudó Hawkins fizikus által fenntartott és bizonygatott Ősrobbanás – elmélet. Ők tehát még mindig az Ősrobbanáskor hirdetlen és a „semmiből”(!!!) keletkezett anyag- és energiamennyiséggel számolnak és azt az apokaliptikus víziót vezették le ebből a metafizikai tudatlanságukból keletkezett téves – de tudományos! - látásmódjuktól, hogy az anyagi világnak két, vagy tizenöt(?) milliárd év múlva teljesen meg kell szűnnie, mivel a Hubble-féle egyetemes tágulási erőnek következtében, addig tágul majd a fizikai univerzum, amíg minden anyagi stuktúra és minden egyes atom szétbomlik és széteszik a határtalan univerzumban és így az, végül teljesen anyag nélkül marad. És képesek tudományos képleteket alkotni és levezetésekkel bizonyítani ezt a metafizikai képtelenséget (- Hiszen nem véletlenül és céltalanul lett létrehozva, sem a fizikai dimenzió, de még inkább nem az egyetemes létezés tudatát az individuális tudatában hordozni és értelmezni képes ember, hanem azért, hogy az anyag tükröző és raktározó tulajdonságai segítségével Lilit-mentes, tehát megváltott szellemi folyamatokat és állapotokat lehessen létrehozni!). És mindezt csak azért, mert még mindig nem jöttek még rá arra, hogy az anyagot képező szubatomi energia kvantumok, az őket fenntartó és őket rendezett struktúrákba tömörítő energia-terekből válnak ki! (Pedig a dinamók által létrehozható elektromos áram a legjobb példa erre az egyetemes folyamatra!) Azt tehát, hogy hiába tágul a kozmosz, mert attól az anyag még nem fogy el belőle határtalanul széteszolni, mivel nem „csak” annyi anyag létezik benne, mint amennyi keletkezett állítólag az Ősrobbanáskor keletkezett (Ami ismét csak nem egy meghatározott idő-momentumban megtörtént és azzal együtt le is zárult „teremtődési”, aktus, hanem egy állandóan és mindig folyó és történő teremtési folyamat!), hanem az anyag folytonosan energiából létesül és keletkezik és átáramlik az éteri dimenzióból és az annál is finomabb energetikai terekből „hosszánk”; a fizikai dimenzióba, - El nem képzelhető, hogy a fizikusoknak, ez az egyszerű és kézenfekvő tény, hogy a csodába nem jut végre az eszébe? II. De számunkra a vibráció törvényének jelentősége nem a fizikai világegyetemnek a szellemi szubsztancia szerinti felépíttetésének az öncélú megértésében áll, hanem a mindennapi életünk értelmessé, értékessé, egészségessé és harmonikussá tételében való hasznosíthatóságában. A vibráció törvényének az ismerete ugyanis lehetővé teszi számunkra a hozzánk közel álló és a velünk kapcsolatba kerülő személyekkel és lényekkel, valamint a környező fizikai természettel való tudatos, kiegyenlítődési képesség kialakítását. Pontosabban: a vibráció törvényének az ismerete lehetővé teszi számunkra a kapcsolataink és a konfliktusaink kezelhetőségét, alakíthatóságát, az azonosulási és elkülönülési (felülemelkedési és feloldási, meghaladási: felszabadulási) képesség kialakítását. A legérzékletesebb példákat arra, hogy miként nyilvánul meg a mindennapi életünkben a Rezonancia és az Affinitás törvényeként is ismert Vibráció Törvénye, illetve arra, hogy ennek a törvénynek az ismeretét miként hasznosíthatjuk a környezetünkkel fenntartott viszonyainkban, a különböző személyekkel folytatott, különböző jellegű kapcsolatainkban, az Asztrológia területén találunk. Általában az alsó és a felső asztrál dimenzióknak megfelelő vibrációs skálán élő Víz jegyű szülöttek, nagyon könnyen, szinte startból, ráhangolódnak egymásra és önkéntelenül átveszik egymás érzelmi hullámzásait. Ugyanakkor, szintén önkéntelenül megpróbálják egymást befolyásolni, szeretnék egymást egyik a másikhoz hasonlóvá, sőt: lehetőleg azonosává változtatni (összemosni), ami viszont lehetetlen, mivel nem véletlenül kell individuális testtel és lélekkel, differenciált karakterekkel és a személyi sorsképletekből kiolvasható karmákkal élnünk és fejlődnünk. Az persze más kérdés, hogy pontosan ezért a víz jegyű szülöttek, ha burkoltan is, de állandó konfliktusban állnak, vagy legalábbis, a nagy egymásra találásaik ellenére, hosszabb távon mindig nehezen tudnak kijönni egymással, hiszen nem csak hogy ráéreznek egymás lelki állapotára, de át is veszik egymás negatív és szélsőséges érzelmeit, és ezt szeretnék tovább adni másoknak is. Szeretnék, ha mindenki a környezetükből és az egész világon együtt érezne velük, ami viszont képtelenség, mivel ők maguk sem képesek mindig és folyamatosan (Sőt: többnyire nem képesek, mert azt nem is lehet és nem is kell!) különböző szélsőséges lelki állapotaikkal azonosulni! Ezzel szemben a kívülről számunkra többnyire kellemes és üdítő hatásának tűnik egy nyugodt természetű föld jegyű szülöttnek egy másik megfontolt és alapos föld jegyű szellemiséggel bíró személy társaságában, nyugalomban és ezért létszólag biztonságban éreznie magát, holott ebben az esetben, a két ember

között semmiféle lényeges információ-csere nem történik. Ezért, ez a föld jellegű, alapos megfontoltság és túlzott nyugalom például akár az örületbe kergethet egy mindenüvé behatolni akaró, mindent megismerni, vagy meghódítani és megtermékenyíteni akaró, tettvágytól égő Kos szülöttet, amennyiben ők együtt kell valami fontos dolgot véghezvigyenek! - És nehéz boldognak lenni a föld jegyű, nyugodt és lassú, minden részletkérdést akkurátusan aprólékosan megvizsgálni szerető Bak szülöttnek egy szenvedélyes és erőszakosan célratörő, türelmetlen, azonnali sikert aratni akaró, tüzes Kos mellett is, nem, hogy egy sürgő – pergő, percenként ezer új kipróbálni és megvalósítani való ötlettel előálló Vízöntő szellemű (karmájú) személy mellett! De tudnunk kell azt is, hogy az ember esetében, ezek rezgési állapotok külön dimenziókban megvalósuló és ezer és millió rész-állapotokra vonatkoznak, és ezért, ezek az asztrológia által egymástól jól megkülönböztetett alaptermészetek (alaptinktúrák) senkiben sem található meg egyértelműen és elkülönülve, hiszen a napjegyük jellegzetességei általában csak husz – harminc százalékát adja az alaptermészetünknek, de van, amikor sokkal kevesebbet, és a legtöbb esetben a születési képletünkben álló karmikus pontoknak: a Lilithnek és a Sárkányfaroknak a konstellációjára jellemző tulajdonságok sokkal meghatározóbbak mint a napjegyé. Az viszont gyakran megtörténik, hogy valakiből teljesen hiányzik a négy közül valamelyik alapelem, ami azt jelenti, hogy a másik három alapelem tulajdonságaiból több található az adott személyben. Ezek a személyek ha találkoznak - És a rezonancia törvénye alapján gyakran találkoznak és azonnal felkeltik egymás figyelmét: önkéntelenül provokálják egymást! -, hamar kiderül, hogy vagy nagyon könnyen összeférhetőek és jóban-rosszban, erkölcsösben - erkölcsstelenben azonosulni tudnak egymással és mindenben egyetértenek (Ikrek, Nyilas), vagy már az első találkozásuk alkalmával kiderül, hogy egymásnak esküdt ellenségei. Ugyanis, a Polaritás Törvénye hatására, az azonos eredetű tinktúrák létezhetnek ellentétesen szélsőséges megnyilvánulási formákban is! Köznapian úgy szoktuk ezt mondani, hogy a két embernek van, illetve nincs közös érzelmi, vagy mentális világa, esetleg érdeklődési köre is, és, hogy vagy hasonló, vagy merőben ellentétes ezeknek a személyeknek (a karmája és a természete szerinti szellemi élet-programjuktól és a neveltetésükből, az élet-képzeletükből adódó) a természete és karmája szerinti világ- és létszemlélete, a tárgyi világhoz kapcsolódó érdeklődési köre, a lelki és szellemi alapállása. Az eltérések viszont, kibékíthetők és egyesíthetők, amennyiben két ilyen személy pl., valamiért – Többnyire valamilyen megrázó és felrázó drámai, vagy tragikus sorsesemény hatására! – megérzi az élete rendeltetése spirituális „többletét” és felébredezni kezd spirituálisan és elindul a spirituális megváltódás útján. Amennyiben tehát, ez a nagyfokú probléma-azonosságból eredő ellentét tudatossá válik és a két szülött képes a Vibráció Törvényének a rá vetülő következményeit: hatásait tudatosan kezelni, ha mindkettő külön-külön figyelembe veszi (tiszteli) a másik vibrációs másságát, egyik sem fog olyasmint igényelni a másiktól és nem fog úgy viselkedni a másik társaságában, hogy azt irritálja és zavarja a saját - ellenőrizetlen - természetéből eredő, a másakra provokáló módon ható, megnyilvánulásaival. És viszont: egy érzelmeiben könnyen befolyásolható (pl. vízjegyű) szülött, az együttélés és az együttműködés kényszerének a hatására, fokozni fogja szellemi éberségét egy másik víz jegyű szülött társaságában, hogy a partnere érzelmi hullámszámai (negatív kisugárzása) ne befolyásolják ítéleteiben, döntéseiben és általános mentalitásában. Persze, ezt csak akkor teheti meg ha, ismervén az egyetemes törvényeket és a saját horoszkópjából kiolvasható szellemi - lelki meghatározottságait, tudatos erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy saját személyiségén belül feloldja és kiegyenlítsse a diszharmonikus lelki és szellemi állapotokat (hangulatokat) előidéző, víz (érzelmes, meghatódó, hullámszó kedélyű) és tűz (szenvédélyes, lobbanékony, gátlástalan) jellegű tulajdonságait. Minél alacsonyabb (fizikai, lelki és szellemi) vibrációs skálán vagyunk (élünk), annál zavarosabb és zártabb (öncélúbb, együgyűbb) az információ befogadási készségünk és ezért annál nehezkesebb és zavarosabb: problémásabb a többi emberrel való kommunikációnk. Emiatt az alacsony és zavart rezgési frekvenciák létszférájában állandóan szélsőséges azonosulási-ellenkezős és ellenséges (agresszív) reakciókkal és alapállási formákkal kell számolnunk az embertársaink részéről. Ezért alacsonyabb vibrációs állapotokban, az anyagi és az asztrális (érzelmi) síkokon, vagyis az érzékelési képességeink által biztosított információ-áramoltatás és információ- cserélődés szintjén, de a mentális (gondolati) információ áramoltatási erőterekben is, állandó kommunikációs nehézségeink adódnak, mert még a beszélt, vagy az írott szó útján kommunikált szellemi információk sem juthatnak el az embertársaink recepciójáig, azoknak a mentális, spirituális és a kauzális receptoraiig, hanem többnyire megállnak ott, és vagy lehullnak megsemmisülve, vagy visszaverődnek, vagy egymással összezavarodnak a fizikai és az asztrális energetikai pajzsokon (Lásd épp a vízjegyű szülöttek esetében a Rák és a Skorpió páncélzatát, valamint a Halak érzelmi láncöltönyét). Az alacsony vibrációs szinteken tehát, állandóan, ellenőrizetlen és kaotikus - érzelmileg és értelmileg örvényszerű, vihar szerű - információ közvetítés történik, így ezeken a szinteken, a pillanatnyi individuális hangoltságoknak megfelelően, többnyire csak zavaros információ-cserét, esetleg hamis egységesüléseket létrehozó, de többnyire inkább elutasító, ellenséges reakciókat kiváltó, alacsony rendű kapcsolódások, alacsony rendű azonosulási formák - rezonanciák - lehetségesek. Ezért fontos az időnkénti lenyugvás és a nyugodt állapotokban történő vibrációs-szint emelés, a spirituális hibabelátáson alapuló értelmi világosság növelése, valamint a külső feltételekhez nem kötött szeretet átélése és áramoltatása által. (- Lásd a Szeretet törvényénél leírtakat.) A spirituális tudatosságra és diszkrét szeretetre, illetve a magasabb vibrációs állapotokra törekvő személyek, akik képessé válnak saját személyükön belül kiegyenlíteni a kauzális meghatározottságukból (karmájukból) eredő lelki és szellemi feszültségeiket, diszharmonikus állapotait, idővel érhetnek el magasabb vibrációs fokú létállapotokat, de ennek az eléréséhez, fenntartásához és állandósításához a kezdetben egy finom fizikai egészségre való törekvésekkel egybekötött, majdhogynem erőltetett fenntartott lelki és szeretet-állapotba ágyazott szellemi éberség szükséges. A szellemi igénytel élő személyek számára mindenképp fontos a vibrációk szintnek a tudatos emelése, különböző szeretet-tudatosító és szeretet átélési képesség javító és azt emelő szellemi és lelki gyakorlatok által, valamint testi és lelki feszültség-mentesítő, lazító – nyugtató gyakorlatok által. Ezeket viszont, egy idő múltával feltétlenül váltakoztatni kell és az így megszerzett képességeket ki kell egyenlíteni és meg kell szilárdítani különböző serkentő technikák (rendszeres sportolás, harcművészet gyakorlása) és meditációs gyakorlatok segítségével (pl. Joga, valamint nem egoista vágyakat, hanem

a szeretet-azonosulási és a fény azonosulási képességet megszerzésére és növelésére szolgáló agykontrollos meditáció, stb.), valamint a spirituálisan célirányos - kultikus - mozgási formák gyakorlásával (pl. a Qi - Kong, a Tai-chi, vagy a harcművészetek test és akarat-erősítő, szellemi céltudat és lelki határozottság-erősítő formagyakorlatai: katái által). Mindazonáltal tudni kell azt is, hogy ezek a szellemi gyakorlatok és tudatos magasabb vibrációs állapotba kerülést célzó technikák, nélkülözhetetlenek ugyan a testi és a szellemi egészség eléréséhez, de csak időlegesen hasznosak és hosszú távon egyáltalán nem vezethetnek célhoz. Sőt: huzamos ideig csak önmagukban gyakorolva, egy idő után öncélúvá válnak és ugyanúgy a Lilihet szolgálják a megváltás ellenében, mint az élvezet-csikarácson alapuló boldogság-keresés. A tényleges egészséghez és boldogsághoz vezető, összességében is magasabb vibrációs szintű állapotot eredményező, egyetemes lét- és tudatállapotok eléréséhez ezek a gyakorlatok nem elégségesek. Mivel az csakis az egyéni karmának a minél mélyebb és szélesebb körű feldolgozásához és feloldásához vezető, általános és személyi (a sorsképletből kiolvasható) gyakorlati életfeladatoknak minél maradéktalanabb felvállalása és beváltása útján lehetséges. Csak és csakis így, ezen a gyakorlati életfeladat-beváltások útján alakítható ki az, az egyéni felelősségtudat alapozott egyetemes felelősségtudatba ágyazott, egéni és egyetemes Szeretet átélési képesség, amely a tényleges és maradandó személyi vibrációs állapot eléréséhez vezet. Az igazi egészség- és boldogság-állapot tehát, nem csak a lelkünknek és szellemünknek, hanem a testünknek is, az egészségbe való kapcsolódási képessége (szeretet) intenzív átélésével, és személyi tudatunknak a teljes erkölcsi átvilágítását követő, Szeretet-melegével való átítatásával tehető lehetővé. Ez, a Világosság Szellemének mindent átvilágító, minden zavart leleplező – tisztító erejét, a személyes és az egyetemes Szeretettel egybeötvöző, egyben és egyszerre megélni igyekvő, az életünk és sorsunk minden vonatkozására felelősségteljesen kiterjedő éberség az, ami a tényleges vibráció emelkedéshez vezethet, a különböző technikák és misztikus un. beavatások (Joga, agykontroll, Reiki, Taj-Csi, stb.) útján hirtelen elérhető kellemes lelki állapotok mindössze időleges pozitív közérzetet képesek produkálni, de mivel a karma által okozott sorskríziseket nem oldják fel, hanem csak elrejtik, vagy elodázzák, nem is eredményezhetnek hosszú távú és tartós vibráció emelkedést – megváltódást. Ám a dolog fordítva is igaz: Az egoizmusunk, tehát az önérzeteskedéseink, a becsvágyunk, a hiúságunk, valamint az ebből eredő irigységünk és öncélú versengési, más-legyőzési ambícióink, és persze, a vereségből - legyőzetésből eredő sértettségi érzéseink, a visszavágási és bosszúvágyunk, a személyi bántástól, az élvezetről való lemaradásról, vagy az igazságtól való megfosztástól való szorongásaink és fölösleges egzisztenciális félelmeink, az ide vonatkozó egyéni (személyes sorsunkkal, vagy környezetünk, élettársunk, viselkedésével szembeni) elégedetlenkedéseink, a nyílt vagy rejtett gyűlölködő érzéseink, a közönyösségünk, az irracionálisan sötét és negatív ambícióink, de sokszor még az általunk jónak képzelt, jóakarató és jóindulatú ambícióink is, amellyel másoknak, sokszor azok akarata ellenére és józan belátása ellenére, minden áron jót akarunk tenni, szóval ezek mind, de mind az alacsony vibrációk örvényébe sodornak bennünket! És ezeket a negatív (diszharmonikus) belső átéléseinket a rezgéseink által, a közvetlen környezetünknek is átadjuk, a szeretteinkre is kisugárzunk, kiáramoltatjuk, ha akarjuk ezt, ha nem. Ezért is jó tudni, hogy a vibráció törvénye alapján, tudatosan, vagy önkéntelenül, pozitívan, vagy negatívan, de szellemi-lelki állapotaink kisugárzásával állandóan befolyásoljuk a környezetünket. És ugyanígy, természetesen: a környezetünk is befolyásol minket. Rajtunk múlik, hogy milyen módon, hogy tehát pozitív vagy negatív következményekkel jár-e ez a befolyás. Ez ellen a tény ellen tehát nem védekeznünk kell, hanem az ellenőrzött (tudatos) szellemi és a lelki átéléseknek és a külső – belső kommunikációnak a minél nagyobb, harmonikusabb és felemelőbb spektrumát kell megvalósítanunk ahhoz, hogy lehetőleg pozitív módosulásokat eredményezzen bennünk ez a környezeti befolyás és, hogy ezeknek a pozitív módosulásoknak köszönhetően, boldogan, kreatívan (szellemi képességeinket kibontakoztatva) és egészségesen élhessünk. – Talán világosan kitűnik ebből (is), hogy a Hangoltság törvénye, a Fejlődés törvényével áll közvetlen kapcsolatba, illetve, hogy a leginkább ez a két törvény befolyásolja a leginkább egymást, illetve, hogy ők függenek egymástól a leginkább és a legközvetlenebbül. Hiszen természetes az, hogy, akinek emelkedik az általános egéni rezgési frekvenciája, az spirituális szempontból is, egy magasabb tudatossági és szeretet-átélési, szeretet-áramoltatási képességet ért el. Hogy közelebb áll a boldogság-állapotához, mint a rezgési frekvenciája emelkedése előtt volt. A Vibráció, azaz a Rezonancia törvényét a tükröződés törvényének is nevezzük és ennek értelmében, mindig csak olyan vibrációs szintű jelenségekkel és személyekkel találkozhatunk és olyan lényekkel kerülhetünk kapcsolatba, amelyekkel (és akikkel) valamilyen módon, főképp a mentális és a kauzális dimenziók szintjén azonos rezgési frekvencián létezők. Ilyen értelemben a vibráció törvényét az egyéni Sors-megoldás, illetve a Sors feloldás törvényének is nevezhetnők. Mindig csakis olyan emberekkel, lényekkel, tárgyakkal és jelenségekkel találkozunk, vagy kerülünk kapcsolatba és konfrontációba, akikkel és amelyekkel, valami - a találkozás pillanatában nem mindig helyesen érzékelt és értelmezett, többnyire tehát inkább félreértett, mint jól értett és jól értelmezett - kiegyenlítődni: megélni, megoldani, elszámolni, elintézni valónk (és néha konfrontálódni valónk is!) van az illető lelki-szellemi állapotunkban, fejlődésünk, vagy vissza-élésünk éppen aktuális szakaszában. Persze, vannak tényleges kiegyenlítődségre vezető, ugymond felemelő kapcsolatokhoz vezető találkozások is, de az utóbbi években ért gyakorló asztrológusi tapasztalatok arra intenek, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy nem minden kellemes benyomással és azonnali erős vonzódás-érzéssel járó találkozásnak kell feltétlenül ez legyen a jellemzője! Valahányszor sorskérdésekre válaszoló szakértőnek jelentkeztem egy – egy népszerűbb asztrológiai portálra, megdöbbenett az a tény, hogy ép elméjű és egyetemi végzettséggel is rendelkező családanyak és családapák, azt képzelik, sőt, néha meg is vannak győződve arról, hogy egy – egy élettársi viszonyon kívüli szexuális vagy szerelmi „vonzalomnak”, föltétlenül vallami pozitív és kreatív „közös karmikus feladat” kell hogy jelentsen, holott mindössze a feldolgozatlan karmájuk jellege miatt érzik ezt a nagy vonzódást, és ahelyett hogy egy ilyen viszony létesítésével és elmélyítésével, megszabadulnának tőle, még jobban megerősítik és elmélyítik azt. Az ilyen vonzódásról akkor szerzünk tudomást, ha az illető személy valamiért számomra nem közömbös, ha a jelenség fölött nem tudok nyugodtan átsiklani, amennyiben az valamivel (egy, a figyelmünket önkéntelenül magára vonó jellel: fej- vagy arcformával, gesztussal, hanglejtéssel, kirívó, vagy talán épp egy agresszív cselekedettel, durva szóval,

vagy éppenséggel az akadály-mivoltával) felhívja magára a figyelmemet. Ez tehát nem azt jelenti, természetesen, hogy lényem minden vonatkozásában azonos hullámhosszon állok és ezért hosszú távon is feltétlenül fontos közös dolgom – fejlődni és kiegyenlítődni valóm - lenne azzal a személlyel, akivel ily módon és emiatt, akár felszínes, mélyebb és fontosabb kapcsolatba, illetve konfliktusba kerültem! Ha békés járókelőként, egy utcai rablás áldozata leszek, nem azt jelenti, hogy én a rablóval minden vonatkozásban azonos hullámhosszon (rezgési frekvencián) állok. De amennyiben ez történt velem, jó, ha mélyen elgondolkozok az eseten, mert ez legalább annyit jelent, hogy egy bizonyos életterületen, amelyre valamiképpen vonatkozik a konviktus (Pl. erősen különböző személyiségeink inkohereciája egy erőltetett szexuális viszony esetében.), azonos hullámhosszon mozgok a gonosztevővel és a konfliktus pontosan azt jelzi, hogy nekem is még sok homályban maradt felismerni, beismerni és megismerni valóm van azon az életterületen, ahol én is a gonosztevőhöz hasonlóan járok el. Ez minimum annyit jelenthet, hogy én is erőszakosan akarok valamit magamhoz venni, magamhoz kapcsolni, illetve, hogy erőszakosan ragaszkodom valamihez, amit a spirituális fejlődésem gyarapítása (a kiegyenlítődési képességem növelése, a szellemi szabadságom elérése) érdekében el kellene engednem. Így jártam én is például, a négy gyermekes családkat a létezőnél nagyobb boldogságkergetési örületében elhagyó és felbontó volt-feleségemmel, aki ebben, a manapság szerföltt divatos, önző-liberális önmagvalósítás utján elérendő egyéni boldogsága érdekében, képes volt a négy gyermeket egymástól és persze, egyik – egyik szülőltől elválasztani, majd a hozzá itélt gyermekeket utón – utafélén hányattatni, amíg az egyiket vissza nem igényeltem tőle bírósági per útján. Eközben viszont, mindent megtettem a családhoz való másodszori vissza édesgetése érdekében, hogy a család újra egyesüljön és a gyermekeink újra egymással és mindkét szülővel együtt lehessenek, de ő egyre többet vétkezett ellenünk és egyre alacsonyabbrendű személyekkel létesített un. baráti kapcsolatot és engem, valahányszor az újraegyesítés gondolatát felvettem, egyre mélyebben megsértett az emberi önérzetemben. A sértettségemben – bántalmamban – keletkezett betegségem ébresztett rá végül arra, hogy el kell engednem őt, illetve azt a végyamat, hogy a gyermekeinket együtt és egymás mellett neveljük fel. Amint ezt a helyetet sikerült véglegesnek és visszavonhatatlannak tekintenem, teljes lelkemből és öntudatomból, majdnem azonnal sikerült, csodálatos módon a szó szoros értelmében is, egy új kapcsolatot létesítenem, egy nála sokkal értelmesebb, szebb és gerincesebb nővel, vagyis azzal a jelenlegi élettársammal, akit végre az igazi lelki társamnak is tudhatok, és akivel folytatott kapcsolatomból néhány hónap alatt, kétségkívül sokkal mélyebb és meghittebbé vált az élet összes területén (Még a gyermekek gondozása és nevelése területén is!), mint amilyet a volt feleségemmel valaha is, el tudtam érn. Ezért tehát, tudnunk kell azt, hogy amikor a sorskörülményeink a felszínen, tehát a világi pragmatikus logika alapján ellenségessé és kiltástalanná válnak, lehetséges, hogy éppen egy olyan pozitív sorshekyzet készülődik a számunkra, amilyenről rég óta már nem is álmodozunk, és amennyiben valaki ellenségeskedik velünk, nem mindig és egyértelműen csak az illető személy tehető felelőssé ellenséges magatartásáért, az ellenséges cselekedeteiért velünk szemben, hanem, a feloldatlan, sőt: a volt-feleségem esetében: az éppen, hogy erősödő és növekvő karmja miatt, neki kell elvégezni az un. piszkos munkát. Ráadásul, ahhoz, hogy az ellenséges cselekedetnek és a negatív érzelmeknek a kisugárzása (hullámai) elérjenek és hosszú távon is károsíthassanak vagy hátráltassanak bennünket, valamilyen – még ha csak a távoli multból jövően is, de számunkra akkor még észlelhetetlen vonatkozásban, amit csak később fogunk megérteni, rezonanciában vagyunk azzal a helyzettel és azzal a személlyel aki az adott körülmények között, az adott konfliktusban ezeket az ellenséges, kihívó és provokáló megnyilvánulási formákat megtestesíti és “kinyilvánítja” a számunkra. Egy autóbaleset után például, még akkor is erős és szellemi sors-vizsgálatot kell tartanunk, ha nem csak a rendőri jegyzőkönyv alapján, hanem a mi lelkiismeretünk szerint is egyértelmű, hogy nem mi követtük el a vezetési hibát és egyetlen személy sem sérült meg. A Vibráció Törvénye, valamint a Szeretet és a szabad információ-éramlás törvénye alapján ugyanis nem csak én találkozom az eseménnyel, hanem az esemény is találkozik velem. Tragikus kimenetelű tragédiákba, háborús összecsapásba és más, drámai kimenetelű konfliktusokba azok a személyek kerülnek, akik a rezonancia törvénye alapján vonzódnak a konfliktushoz, illetve, akiket vonzzanak a konfliktusok, vagy azok, akik az előbbiekkal ellentétben: félnének és minden áron el akarják a tisztázott - kiegyenlített helyzetekhez állapotokhoz vezető konfliktusokat kerülni, mivel azok felvállalása lelki, szellem és esetleg fizikai erőfeszítést is igényelne a részükről. Azok a felnőtt személyek keverednek tehát a leginkább “ártatlanul” végzetes kimenetelű konfliktusokba, akik félnének, gyávák, konfliktuskerülők, nem nyíltak, nem határozottak, nem világosak, akik tehát gondolataikban, tetteikben és érzéseikben nem egyértelműek. És természetesen azok is, akik rejtetten gyűlölködnek miközben játsszák a jószágos és béketűrő szerepeiket, akik titokban, többnyire még önmaguk előtt bevallatlanul is bosszúszomjasak és akik rejtetten neheztelnek valakire, valakikre, vagy valamire (általában a világra, az emberekre, vagy a saját sorsukra, ami által az egyetemes teremtőerőkre). Ők azok akik a legnehezebb karmával (sors-kiegyenlítési életfeladatokkal) születtek a világra, akik nem látható és nem érzékelhető módon, nem a fizikai és nem a pszichikai síkon, hanem a legfinomabb létszférák szintjein kegyetlenek, gyűlölködők és agresszívek. “Véletlenszerűen” előállt konfliktushelyzet esetén tehát tudnunk kell, hogy az érzelmeink, vagy a tudattalan szellemi világunk valamely, esetleg még fel nem fedezett, de a sorslépletünkben egészen biztosan látható – kiolvasható, rejtett zugában, ha csak szorongás, vagy szellemi irritáció szintjén is, de mi is táplálunk ellenséges érzéseket és agresszív gondolatokat, gyűlölködő érzelmeket és agresszív jellegű mentális készítéseket (eddig még felszínre nem került, vagy ki nem egyenlített mentális, vagy kauzális tulajdonságokat). A lényeg az, hogy tudatosítsuk magunkban: mindannak ami velünk történik, van valahol egy értelme, amit egyelőre nem vagyunk képesek azonnal megérteni pontosan ott, azon az életterületen, ahol a fizikai esemény történt, ahol a lelki bántalom (sértés), vagy a szellemi provokáció ért bennünket és a mi kötelességünk (az én kötelességem) és egyben a mi lehetőségünk is maximális tudatossággal és személyes felelősségvállalással eljárni és mélyen a történések spirituális és karmikus hátterébe bevilágítani, még az ellenségesen kiélezett helyzetekben is! Ez a személyes felelősség viszont semmiképp nem jelenthet konfliktuskerülést, un. úriemberkedést. Sőt, Jézus nem azt mondja, hogy térj ki az elől, aki arra akar kényszeríteni, hogy menj el vele egy mérföldet, hanem azt, hogy menj el vele

két mérföldet. De azt sem mondja, hogy azon túl is ki kell tartanunk a velünk önkényeskedő személyek mellett. Az a két mérföld, vagyis a ránk erőltetett és általunk tudatosan felvállalt kényelmetlen eseményben való részvétel duplája éppen elég arra, hogy rá gyere: milyen téves úton támolyogsz, miért volt szükség a Sorsod (személyes szellemi életfeladataid) alapján egy ilyen erőszakos figyelmeztetésre. Hiszen a rezonancia törvénye alapján nem véletlenül találkoztl egy olyan emberrel, aki téged erőszakosan rá akar venni valamire, ami neked nincs a kedvedre! El kell jutnunk ahhoz a hiba-belátó készséghez, hogy felismerjük: egy „derül égből, véletlenszerűen” elénk került zavarodott, vagy veszett kutya sem haraphat meg bennünket, ha valamiképpen azzal a lételevvel, amit egy veszett (természetében megzavarodott) kutya jelent (Feltáratlan és kiegyenlítettlen diszharmonikus Mars, Nap és Jupiter fényzőg- kapcsolatok, illetve diszharmonikus Kos, Oroszlán és Nyilas asztrológiai meghatározottságok), nem vagyunk egy vibrációs szinten. Vagy ha azzal az eseménnyel, ami ami a kutya veszettségi állapotát korábban létrehozta, esetleg azzal az emberi, vagy természeti környezettel, amelyben a kutya épp megéli veszettségi állapotát, nem vagyunk bizonyos vonatkozásban rezonanciában. Sőt, állítólag léteznek olyan „derült égből” való villámcsapások is, amelyek felhő nélküli időben is, képesek egy – egy ember halálát okozni. Egy ilyen agresszív sors-támadás (baleset) mindig figyelem- felhívó eseményként kell szolgáljon számunkra, amely egy olyan diszharmonikus személyi tulajdonságunkra figyelmeztet, amely az addigi életünkben, azon vibrációs fokon, amelyen az általunk megtestesített létprincípiumok az adott konfliktusig léteztek, még nem kerülhetett felszínre, azaz mindaddig még nem került sor arra a külső, vagy a belső konfrontációra, ami rá világított volna e rejtett tulajdonságunk létezésére és így nem kerülhetett sor a tudatosításra, a kiegyenlítésre és a harmonizációra sem. Konkrétan: a szélsőséges nacionalisták, vagy a rasszisták is, csakis azoknak a személyeknek árthatnak, akik a személyi karmájukból és téves neveltetésükből adódó szellemi tévképekből táplálkozó hamisság, a csonka és ezért hamis személyi, vallási, nemzeti, vagy faji felsőbbrendűségi öntudatból adódó önimádat, vagy ennek az egyenes ellenkezőjéből: a kisebbségi komplexusból eredő zavartság és az ennek megfelelő büntudatból eredő félelem, gyűlölet, gyávaság és ostobaság vagy más jellegű alacsony vibrációs állapotok szintjén (lehet éppen a finom szellemi ellenérzések és a fegyellemmel uralt védekezési reflexek, visszavágási vágyak, vagy csendes neheztelések szintjén is) a vad nacionalizmus vagy rasszizmus eszme- és érzelmi köreivel rezonanciában vannak. A rezonancia törvénye alapján, nem csak hogy olyan konfliktusaink vannak, hanem olyan környezetben is élünk, amelynek a sajátos jellemzőivel, ha rejtett módon (kauzális szinten) is, de valamilyen affinitásban vagyunk. És mindig olyan események, történések részesei vagyunk, amelyekkel valamiképpen - sokszor a tudattalanunk legmélyén rejtőző, feltáratlan vágyak, sóvárgások, gondolat- képek és képzetek, vagy a rejtett félelmeink és szorongásaink szintjén: az ősideákkal való karmikus kapcsolataink szintjén - rezonanciában vagyunk. És ez a rendkívüli finom és összetett rezonancia – állapot, és kapcsolat, vagy összefüggés, attól függetlenül létezik, hogy a polaritás törvénye függvényében, a konfliktus időszakában a barikád melyik oldalán állunk. Attól függetlenül tehát, hogy az illető princípium melyik végletes megnyilvánulási formája lappang, vagy lappangott bennünk feltáratlanul. Az intellektuálisan ugyan pallérozott, kifinomult izlésű és választékos modorú, ám lelke mélyén primitív és perverz zavarában kegyetlenkedni vágyó, magasrangú hivatalnok, gátlástalan politikusokkal és az un. jó családból származó perverz alakokkal és profi bűnözőkkel találkozik, konfrontálódik és viszont. Persze, van amikor a Ploarítás törvénye hatására, a ténylegesen magas moralitású jogtudós válik rafinált bűnözők vadászává, de ez elég ritka. A sors nehézségek elől a rendőri egyenruha szabvány biztonságába és a törvény védelem látszata mögé rejtőző járőr viszont lumpenekkel, olcsó szórakozásként a polgári rend ellen garázda tettekkel lázadó lumpenekkel, külvárosi garázdálkodókkal, az adott környezetétől faji vallási és nemzeti másságával külsőségekben, vagy belső mentalitásában elkülönülő, a másságával titokban, vagy nyílt agresszivitással büszkélkedő, vagy e magára erőltetett, azt meghaladni nem akaró másságnak képzelt lelki, vagy szellemi csonkasága miatt éppen szorongó, tehát mélyen, és rejtetten agresszív, rész- illetve fél személyi tudattal rendelkező kisépber pedig természetes, hogy fájvédőkkel, nacionalistákkal, vagy vallásos fanatikussal fog találkozni, mindaddig amíg az egészséges öntudatát és így az egyetemes léttudat átélésének a képességét ki nem fejleszti magában. Általában, a legtöbbet arról, hogy a Rezonancia Törvénye hogyan működik a mindennapi életben, a betegségeink árulják el. Ha igaz az, hogy nem csak én találkozom az eseménnyel, hanem az esemény is találkozik velem, akkor a betegségek esetében ez egyértelműen elmondható: nem csak a betegség találkozik velem, hanem én is találkozom a betegséggel. Nem csak a baktérium kerül véletlenül az én szervezetembe és támadja meg valamely legyengült szervemet, hanem én is megkeresem öntudatlanul azt a környezetet és azt a lehetőséget: fizikai és lelki állapotot, ahol és ahogy a baktériumok a szervezetembe bekerülhetnek, hiszen már éveken és hónapokon át, alacsony vibrációs állapotban voltam, diszharmonikus magatartást tanúsítottam (konfliktus-helyzetben, agresszív állapotban álltam) egy, vagy több ősprincípiummal szemben. A hűléseket követő gyulladt (tüzes) állapotok, valamint a vér és a fej-betegségek a Kos spirituális erőterével és a Mars által megtestesített kauzális őserővel szemben gyakorolt huzamos diszharmonikus viszonyokból erednek. A hűlést követő gyulladási állapot, akár csak a vérnyomás különbség, a kihűlés, vagy a magas láz, az idejében fel nem ismert és ezért sem fizikai, sem érzelmi, sem értelmi síkon meg nem élt (elfojtott), vagy nem helyesen megélt és szellemileg fel nem oldott, szellemi és lelki agresszivitásnak a következménye. A Kos típusú “forró fej” személyek, ha nincs lehetőségük a nyílt konfrontációra, illetve a harcolásra, a veszekedésre és a verekedésre, vagy más, közvetlenül kiélhető konfliktusra, öntudatlanul megkeresik a maguk számára időnként a kiadós meghűlési lehetőségeket és körülményeket. De azt is csak azért mert a bennük levő elfojtott tűznek erre van szüksége, vagyis arra, hogy a hűlést követő lázas állapotban, ez a fojtott tűz kitombolhassa magát. Csak fokozza az emberiség Kos-problémáját az, hogy a hűlés-ellenes orvosságok és a fájdalomcsillapító tabletták által az ember megfosztja magát a belső, tüzes konfliktusok természetes és közvetlen kiélési és feloldási lehetőségétől és emiatt állandósulnak benne azok a betegség-hajlamok, amelyek azért jönnek létre, mert ő nem képes közvetlenül és természetes módon megélni (közvetlenül megtapasztalni és észlelve megismerni) azokat az ősprincípiumokkal való (fájdalmas) kapcsolat - felvételt szolgáló nyers természeti találkozásokat, amelyeknek a diszharmonikus szellemi struktúráit hordozza

magában (az aurájában) a születése óta. Ezért a krónikussá vált fejfájások, a sűrű fogfájások és a foggyökér gyulladások, a krónikus fül- és torokgyulladások és az agyhártyagyulladások és végül a különféle agydaganatok, akár csak az agyembólia nem más mint a huzamosan és durván kiélt agresszív késztekek, vagy az állandóan elfojtott (: kiéletlen, kisületlen) agresszív szellemi - lelki állapotoknak a következménye. Annak ellenére, hogy a rezonancia törvényének a működése illusztrálására a betegségek szolgáltatják a leghálásabb témakört, ezáltal megelégszünk a fenti példákkal, ugyanis a betegségnek a metafizikai funkciójáról és a különböző betegségeknek a szellemi-lelki okairól szól a metafizikai-asztrológiai tanulmányaimnak hatvan-hetven százaléka. (Lásd „A betegségek szellemi eredete, Az örökletes betegségprogramok, A teremtés forrásánál és a Kereszténység asztrológiai értelmezése” című tanulmányokat.) Amit viszont föltétlenül meg kell említenem a Vibráció törvényének a Tükröződés Törvényeként való megismerése kapcsán, a szülői minőségünkben történő, otthoni alkalmazási lehetősége. Mind a magatehetetlen csecsemő szervezete, mind a kiskorú gyermek személye, spirituális szálaival közvetlen kapcsolatban van az anya tudattalan lelki és szellemi tevékenységével, illetve az anya tudattalan lelki-szellemi állapotával. Ezért a gyermekek egészsége és azok betegsége, tökéletes tükre az anya tudattalan lelki világának. Vagyis az anya sértettségéből és a bánatból, félelemből szorongásból, vagy bosszú-vágyából eredő agressziójának, és esetenkénti kedélyhullámozásának, személyi sértettségének és vak ambíciójának, valamint a depressziós zavarodottságának. Az anya és a gyermek kapcsolatának megszűnése, az anya elvesztése - halála - esetében, az „árva” gyermek a hozzá közvetlenül kapcsolódó apa, nagyszülő, vagy más, a gyermek gondozását felvállaló, ahhoz érzelmileg kapcsolódó gyám és nevelő, vagy nevelők tudattalan lelki folyamatainak lesz a kevésbé felismerhető, zavaros és ellentmondásos tükre. Ezért bármennyire is furcsa, de a gyermekek gyakori betegsége esetében, nem annyira a gyermek terápiás kezelése a fontos, hanem az édesanya (a közvetlen nevelő) tudata alá süllyesztett sóvárgásainak, ingereinek, ambícióinak, agresszivitásának, indulatainak, félelmeinek, gyűlölködő érzelmeinek, szexuális kielégületlenségéből eredő feszültségeinek, stb. az asztrológiai kauzális feltárása és a tudatosítás segítségével történő feloldása. A gyermekbetegségek és balesetek kilencven százaléka ugyanis nem a külső, anyagi kórokozók az okai, hanem az édesanyának, vagy a közvetlen nevelőknek a feltáratlan karmájából, vagyis tudattalan szellemi alvilágából a gyermekbe átszűrött negatív, vagy romboló energiák. Például a kiskorú gyermekek sorában is ma rengeteg áldozatot szedő, nagy kiterjedésű virágpör és fűpor allergiás-betegségek esetében, annak ellenére is, hogy olyan külső okokat is, mint pl. az ipari szennyeződését is meg lehet nevezni, nyomon követhető, hogy a természeti termékenységnek a tavasszal és nyáron megnyilvánuló zabolátlanul erős megnyilvánulása azért okoz allergiát a gyermekeknél, mert a szülei - és főként az édesanyjuk öntudatlanul agresszív mentalitást tanúsít minden olyan képzetrel és lehetséges élethelyzettel szemben, amely az ő lehetséges megtermékenyülésével teherbeesésével áll, közvetlen, vagy áttételes kapcsolatban. Abban az ipari civilizációban, ahol az allergiás betegségek ekkora gondot okoznak, az ötven évvel ezelőtt született generációtól kezdődően, a női személyi horoszkópokból kiolvasható sors-képletek által jelzett magzat- és gyermekellenes mentalitás erősödésével összhangban, botrányosan növekszik az önkéntelen és öntudatlan spirituális magzat- és gyermek ellenes, valamint családapai és családanyai szerepkör ellenes mentalitás. Köztudott, hogy az allergiás betegségben szenvedők többsége nő. És az is, hogy ezeket a nőket a megtermékenyülési képességük időszakában gyötri intenzíven az allergia. És köztudott az is, hogy a természetesként elfogadott társadalmi érvényesülés, a karrierépítés és az anyagi függetlenség elnyerésének az eszméje nem csak a 18 - 20 éves életkorban történő szülés gondolatával fordul szemben ellentmondást nem tűrően. Ma már nem csak a lányok félnek az időnap előtti (sic!), illetve a 26 - 30 éves kor előtti teherbe eséstől, hanem emiatt aggódik értük két európai szemléletű generáció: a felnőtt lányos 45-60 éves anyukák és a 60-75 éves nagymamák felvilágosult generációja. Asztrológusok és szellemi gyógyítók körében közhely, hogy a természeti megtermékenyítés öserejét és a természetes termékenységet megtestesítő virággörrel szembeni allergia pontosan a lehetséges megtermékenyüléssel szembeni öntudatlan agresszív mentalitás fejezi ki testi szinten. Ezt, a valamikori akkor szüljék gyermeket, amikor én akarom és nem akkor, amikor a természet szerint annak az ideje van - jellegű mentalitást, a természeti ciklusokkal szembeni természet ellenes agresszív magatartást, a mai lányok körében egyre inkább felváltja az „Ebbe a k. Világba” nem érdemes szülni gyermeket, szalagcímű meggyőződés. Sőt: tanúi lehetünk annak is, hogy metafizika tudatlanságában, azaz tudományos nagyokosságában már nem csak a gyermekeket kínozza az ember, hanem az állatokat is. Nem csak a háziállatokból mûtik ki mesterségesen a kölykeiket, hanem a háziállatokon és ösgyíkokon is nőgyógyászati mûtéteket kell elvégezzenek, mivel az őket gyermekként (Lizzy egy családtag) kezelő gazdájuk védekezik a megtermékenyülés ellen, azaz önkéntelenül és öntudatlanul szorong a megtermékenyülés gondolatától, mivel a karmájának köszönhetően diszharmonikus viszonyban áll az anyaság (Hold) princípiumával. Ahhoz, hogy a vibráció-törvénye, valamint a mágia törvénye alapján a személyi mentalitás, tehát a személyi lelkiség és szellemiség, valamint a biológiai folyamatok közötti szoros kapcsolatot megértsük, a legjobb példát éppen a gyermekfogadás, illetve a magzatok megfogadási lehetőségének a csökkenésének és a vetéléseknek a jelensége szolgáltatja. Ideális esetben, tehát igen magas (össz-!) vibrációs állapotban levő nők csak úgy tudnak megfoganni, ha nagyon vágnak erre és nagyon erősen el akarják érni ezt a céljukat. Illetve, átlagon felüli vibrációs állapotban levő (asztrológus, metafizikus) hölgyek olyankor fogannak meg „be nem tervezetten”, vagyis korábban, mint ahogy azt eredetileg akarták, amikor huzamosabban csökken az éberségük és az általános magas vibrációs állapotukhoz képest, csökkent vibrációs állapotot okozó, diszharmonikus (agresszív, zavaros) szellemi – lelki átéléseken mennek keresztül. Ezt a jelenséget több, az utóbbi években anyává vált, metafizikát is jól ismerő és horoszkóppal rendelkező, valamint két asztrológus barátnőmmel is megbeszéltem, és mindegyik meg tudta határozni azokat a külső okok miatt bekövetkezett huzamos éberségvesztéseit, aminek a következtében huzamosabban élt át bizonyos negatív lelki élményeket és spirituális képzeteket a vártnál hamarabb megvalósult fogadás előtt. És ez logikus is, hiszen az egyetemes – abszolút teremtés is, a Lilith hatására, vagyis az abszolút léttudat bizonyos fokú megzavarodása (A Véda szerint: a Barhman elkábulása, megzavarodása: abihmana) következtében indul meg. Olyan, persze ritka, esettel is

találkoztam, hogy spirituálisan felébredt és mind a táplálkozás, mind a párkapcsolat területén magát redbe tett hölgyek érkeztek oda, hogy még egy gyermek után kezdtek vágyódni, de nem fogantak meg addig, amíg valamilyen, belőlük, huzamosabban fennmaradó, negatív élményeket vagy zavaros lelki állapotokat kiváltó külső esemény, személyi konfliktus, stb., a szó szoros értelmében is, ki nem váltotta (provokálta!) a magzatfogantást. – De mondom: ezek a ritka esetek! Mert a gyakoribb és csaknem általános történés, ami egyre inkább a mai modern és posztmodern önzési korszakára is jellemző egyben, az a fentiek ellenéte. Vagyis az, hogy az egy – két egyetemi diploma megszerzése közben és a tíz - tizenöt éves karrier, vagy az anyagi - szociális helyzet építése közben csaknem férfiasá kövült öntudatot kialakító 30 – 40 éves korú – fit – hölgyek, annak ellenére, hogy e sikereik hatására szerfölött magas spirituális színvonal birtokosainak képzelik magukat, igazából olyan alacsony vibrációs állapotba jutnak az észrevétlenül erőszakossá és önzővé vált öntudatuk miatt, hogy képtelenné válnak a magzatfogantásra, vagyis a materializációra. Sőt: a – lombik bébi program – nevű módszerekkel a méhükbe ültetett embriókat is mind szétbontja az erőszakosan megtermékenyülni igyekvő – anyai – tudat alacsony vibrációs állapota. – Hiszen az un. spontán (természeti) vetéléseknek is az az igazi (spirituális) oka, hogy az illető hölgyek alacsony rezgésű spirituális állapota, az ő akaratuktól függetlenül, tehát öntudatlanul, egészen, vagy csak részben (malformációkkal – fogyatékkal született gyerekek), de szétbontja, vagy megzavarja a már megfogant magzatokat.

A Rezonancia és az Affinitás törvényét leginkább a Vonzás és a Harmónia léteivel, valamint a Szeretet (Egység) törvényével tévesztik össze, mivel az egyetemes létezésrel való teljes harmóniába kerülés a legmagasabb vibrációs szinten történő azonosulási és kiegyenlítődségi folyamat eredménye, amely a személyesen realizált Szeretet és a Fény egysége átélésének a végső következménye. Nagyon fontos tehát itt megjegyezni, hogy a tíz egyetememse törvény és a bolygók által megtestesített tíz egyetemes teremtőerő (létp princípium) nem elválaszthatók egymástól, és így nem is írhatók le, nem érthetők meg egymás nélkül, de nem is keverhetők egymással össze. Az ilyen összekavarásnak és összemosásnak általában zavaros miszticizmus lesz a következménye, mint a Titok című, misztikus filmben, ahol a Teremtés törvényét és a Rezonancia törvényét össze mossák egymással. Az egyetemes törvények áthatolnak egyik a másikba, és kölcsönösen feltételezik erősítik, megtermékenyítik és kiegyenlítik egymást ugyan, de feltétlenül szükséges a jellegük szerinti különválasztásuk. Miért? Azért mert az egésztől elszakítva, önmagában egyetlen jelenség sem érthető meg, hiszen semminek sincs különálló léte, semmi nem lehet valóságos önmagában, az egyetemes egységes egész létezésből kiszakítva és attól teljesen külön választva. Ám ugyanakkor, nem csak, hogy zavaros miszticizmushoz vezetnek az összemosások, hanem képtelenek leszünk a személyi horoszkópjainkból kiolvasható sajátos, egyéni és egyedí karmánk és az annak megfelelő, azzal analógikus kapcsolatban álló, egyetemes törvény összehatásának a megállapítására és így a megfelelő mentalitás-változtatásra, a karmánk feloldására. Ezért veszélyeztetni pl. hosszútávon az "ésszerű"-nek látszó, de valójában primitív és irracionális termelői mentalitást szolgáló technikai civilizáció az egész föld élővilágát, és magát az emberi nem fennmaradását, mivel senki nem bízik az egyetemes törvények hatásában, és így mindenkinek végül is az önzősége határozza meg a gyakorlati tetteit. A mágikus erejű, tehát sors-alakító képzeleti tevékenységét viszont a zavaros vallásosság, vagy az irracionális babona.

A rövid távú megoldásokat szolgáló analitikus gondolkodás csőlítésével a természetben általánosan létrehozott rombolások és rendellenességek, nem állíthatók helyre egyetlen szintetizáló módszer alapján kidolgozott "természetmentő-projekt" segítségével sem. És mindezt elmondhatjuk az olyan rész-sikerek ellenére is, mint például az, hogy a Temzét sikerült annyira megtisztítani, hogy újra gyarapodott az élő világa. Mert e rész-siker mellett, éppen Anglia az, ahova a kivágott esőerdők fáiból – kitermelt – deszkának és más – fa-anyagnak – a legnagyobb részét felvásárolja, serkentvén és fenntartván ezzel a globális természetrombolási folyamatot. A technika által szolgáltatott eszközökkel megbontott természet nem csirizelhető (ragasztható) újra össze a szintetikus módszerek segítségével. De a rezonancia törvénye alapján a külső, természeti szenny és a természetben megjelenő károsodások csak következményei és tükrői az emberi – belső – természetben a fizikai-biológiai természetnél sokkal finomabb dimenziók (vibrációk) szintjén végbement szennyeződéseknek és károsodásoknak. A neveltetésünk által indukált helytelen, mikor agresszív, mikor valóság-tagadóan konfliktuskerülő és valóságghamisító mentalitásunkból és a helytelen táplálkozásunkból eredő betegségeink, a materialista - fogyasztói mentalitásunkból adódó valóság-tévképzeteink, lelki gyengeségeink, a gyávaságunk, kicsinyességünk és a testi korrupciónk feltárása által elsősorban az EGÉSZ EMBER mentalitása kell spirituálisan és kauzálisan megtisztuljon. Ehhez le kell mondania az öncélú termelő-fogyasztói mentalitásról és így a "Létért való küzdelem" rémeszméjéről, valamint a külső ellenségként kezelt természettel való egyenlőtlen (hiszen az ember elsősorban önmagával, saját egoizmusával, hitetlenségével, kicsinyességével kellene harcba szálljon, ami helyett, persze a külső, "vad természet" akarja legyőzni) harcáról, a természet-irányítási mániájáról. És akkor majd a természet is újra fog tisztulni körülötte. Mindaddig valójában teljesen feleslegesek a nagy hűhóval kidolgozott és részeiben sikeresen alkalmazott, környezetvédő tudományos beruházások. Ezek csak arra valók, hogy néhány tudósnak és a tömegeknek a lelkiismeretét elaltassák, miközben a lelkiismeretüket így, tudományos érvekkel és politikailag is letompítva folytatják az értelmetlen szuper- termeléssel járó rombolást és szennyezést... Ahhoz, hogy magasabb vibrációs szinten éljünk, mindig a közvetlen gyakorlati életfeladatok elvégzése mellett és azokkal együtt, a személyes (szubjektív) felelősségre alapozott, univerzális létérzékelést, vagyis annak a harmónikus egység- és teljesség állapotát kell a lelkünkben megvalósítanunk és a mindennapos szemléletünkben és az örök-jelen felelősségünkben fenntartanunk. Ez, a fenti mondat azért is fontos, mert nagyon sokan úgy képzelik, hogy a személyes rezgési állapot emelése és a spirituális fejlődés elérhető a hétköznapi – materiális – gyakorlati valósághoz nem kötött, logikátlan, de misztikus tartalmú témákkal való inntenzív és huzamos foglalkozással, ilyen dolgokról való beszélgetéssel, vagy fantáziálással, lelki és szellemi relaxációkkal, misztikus meditációkkal, ilyen jellegű információ-szerzéssel, esetleg ilyen jellegű un. beavatási (PI. a joga különböző válfajai) utak követésével. Senki nem tagadja, hogy a spirituális információnak a minél erősebb áramlásához, a tényleges megvilágosodáshoz, sőt: a tényleges szeretet-állapot eléréséhez befogadáshoz és áramoltatáshoz, sőt: egyáltalán a gyógyuláshoz is,

szükséges a hétköznapi feszültség-okozó hajszából való kikapcsolódás, a nyugalom és a béke - állapot huzamos elérése és fenntartása. Sőt, azt, hogy ezen belül is, a spirituális információ elindulásához és a különböző dimenziók erőtereiben létező személyi struktúráink közötti energetikai kiegyenlítőpödés és zavartalan információ-csere is csak akkor mehet végbe, ha bizonyos meditációs technikákat ismerünk és ezeket alkalmazni is tudjuk az ugynevezett spiritualizálódásunk érdekében. De ugyanakkor óriási tévedés is, azt képzelni, hogy mindez elégséges a tényleges fejlődéshez és a vibrációs szintünk emeléséhez. Illetve, hogy pusztán ezek által tényleges vibráció-emelődésként érhető el! Amennyire igaz az, hogy ezek nélkül, vagy például önbeavatási spirituális napló-írás nélkül lehetetlen bárminemű személyiségi fejlődés, és a tudományos ismeretek halmozása, vagy a racionális értelmi képességek, vagy akár a művészi érzékenység és előadói, vagy befogadói képesség növelésére vonatkozó törekvés is, mindössze olyan egyoldalú képesség-nevekedéshez vezethet, amely bizonyos határok elérésével megreked (plafonálódik) és gyakorlatilag semmiféle életminőséghez nem vezet, ugyanúgy az is igaz viszont, hogy a személyi horoszkópokból kiolvasható hétköznapi és gyakorlati életfeladatok maradéktalan felvállalása és minél nagyobb mértékű beteljesítése nélkül - Amelyek között, figyelem: a Levegő-karmával. De még inkább a Tűz-karmával született személyek esetében gyakran előfordul a Tárgyi valósággal összhangban álló, az által alátámasztható és igazolható, Igazságnak a kiderítéséért és érvényesítéséért való konkrét küzdelem és harc is! - nem lehetséges a fejlődés és a vibráció-emelés hosszú távon és a tényleges sors-következmények, a sors-harmonizáció szintjén! És ez akkor is így van, ha egy – egy gyakorlati életfeladat végrehajtás közben, és különösen az igazság kiderítéséért és érvényesítéséért folytatott harcok közben, látható és érzékelhető módon is, csökken a vibrációs szintünk, mivel valósággal a hatalmukba vesznek és eluralkodnak rajtuk a fásasztó, illetve alacsonyrendűnek érzékelt munka közben (pl. takarítás, mosás, mosogatás, rendrakás, házépítés, udvartisztítás, stb.) közben, és főként harc közben átélt ellenérzéseink, agresszív hevületünk, szenvedélyünk, netalán a haragvásunk és a gyűlöletünk is. A Levegő-karmával és a tűz-karmával rendelkező személyek, meg kell szokják, sőt: akár az unalomig való ismétlések árán is, valósággal be kell gyakorolják azt, hogy ilyen – ellenségesnek érzékelt - körülmények között is, még a harci szituációk intenzív átélése közben is, minél kevesebbet veszítsenek a vibrációs szintjükből (lelki-nyugalmukból és jelenlét-tudatukból, és szellemi erejükből), illetve, hogy ne teljenek meg feloldhatatlan, illetve nagyinnehézen és későn feoldható feszültségekkel, sőt: hogy váljanak képessé, minden harci cselekmény után, azonnal visszazerezni a nyugalomukat és tisztán-látsukat, spirituális éberségüket. – Amikor elérte ezt, egy egy konfliktustól irtózó, és mindenféle konfliktushekyzettől nyiltan, vagy csak öntudatlanu is, szorongó (levegő, vagy – és tűzkarmás) személy, akkor mondhatja, hogy hosszú távon és maradandóan is képes emelni a rezgési állapotát, illetve, hogy tényleges szellemi fejlődést ért el, hogy a kiegyenlítődésként (megváltódási) képességét, valóban növelte. Addig, amíg ez utóbbi nincs megvalósítva, illetve, az általános emberi és a horoszkópból kiolvasható személyi életfeladatok (És ismételtelen felhívom a figyelmet: ezek lehetnek a tárgyi valóság szerinti igazság kiderítésére, felszínre hozására - ismertetésére és gyakorlati érvényesítésére vonatkozó személyes feladatok is!) nincsenek felvállalva és beteljesítve, mindössze csak misztikus csodabogarak lehetünk, akiknek semmiféle pozitív következménye nincs az életére a misztikus, vagy ezoterikus területen beszerzett tárgyi tudásának ténylegesen.

E törvény kapcsán és a Teremtés-Mágia törvénye kapcsán is szóba került, a mágikus utón történő könnyű és gyors meggazdagodási, és más, ugyancsak mágikus utón, de legalább is misztikus uton történő boldogságszerzési lehetőségről szóló Titok című, bestseller-lista vezető film, amelyben e két törvénynek az összemosisából, a szerzők létrehozták a Vonzás törvényét és aként beszélnek róluk. Azzal együtt, hogy el kell ismernem azt, hogy sok metafizikai igazságra ráhibáznak a szerzők, azt is meg kell jegyezni, hogy az ok, amiért mindazok, akik e filmet megnézték (És elgondolásom szerint ezeknek a száma rengeteg, talán milliárdos nagyságú is lehet!), nem gazdagodtak meg, nem lett a szerzőkéhez hasonlatos szép és tágas háza, álom-autója, és nem találták meg a lelki társukat stb., nem más, mint az, hogy a film szerzői semmit nem tudnak mindarról, amit a fentiekben írtam. Ti., hogy attól még nem emelkedik jelentősen és az össz személyiségem szintjén a vibrációs állapotom, ha reggeltől estig mind csak kacarászok és mosolygok máris-üdvözülten, hanem a legtöbbünknek olyan, egyenesen utált életfeladatokat is fel kell vállalni és be kell teljesíteni, amihez, éppen az illető létező körben érvényesülő nehéz karmája miatt, nem csak, hogy semmi kedve nincs, de egyenesen iszonyodik tőle, mint egyesek pl. a harci szituációk, és a személyi konfliktusok fállalását, msok a családayai, vagy családapai szerep- és gyermekvállalást, mások a testi munkát és ismét mások ennek az ellenkezőjét: a nagy koncentrációt, fegyelmezettséget és helytállást igénylő felelősségvállalást, vagy a pénzbírsággal, esetleg vagyoni- és szabadságvesztéssel járó gazdasági tranzakciók véghezvitelét. – Mindenkinek a horoszkópjából kiolvasható karmája szerint. És ha ezt az egyéni karmáját nem vállalják fel, mind erőltethetik magukra a vidámságot és a jó érzést az emberek és álmódozhatnak reggeltől estig a meggazdagodásról, vagy a párkapcsolati boldogságról, mert a „Titok” tudása minden ilyen esetben csődöt fog mondani. – Mint ahogy csődöt is mondott azok 95 százalékánál, akik a Sykret c. filmet, akár többször is megnézték. Figyelem: nem azt mondom, hogy a szerzőknek nincs abban igaza, hogy a böskomorság és a pesszimizmus és az öncélú szkepticizmus, akár csak az irigység és az agresszió, vagy a család sors-következménye negatív, hanem azt, hogy az „érezd jól magad”-ra és a reggeltől estig való képzelődésre vonatkozó „misztikus” tanács betartása, önmagában még koránt sem fig hozni mindenkinél (Az esetek 95 – 98 százalékéban!) pozitív eredményeket. Párommal utánna néztünk, hogy a szerzők, akik azt állítják, hogy a „titok” használatával gazdagodtak meg, hogyan tudták ezt elérni. Nos, a dolog roppant egyszerű: ugyanúgy mint Jose Silva és az agykontol-oktatók: olyan eleve „sikerre ítélt” könyveket írtak és írnak, illetve olyan népszerű, „gazdagodj meg könnyen és gyorsan” – jellegű tanfolyamokat tartanak, amelyekre mindenki, akinek gőze nincs a fent leírtakról szívesen és naivan „befizet”. Az alkímiában a solutio (szolúció) művelete: oldás, illetve az oldódás művelete felel meg a vibráció törvényének. A vibráció törvényével a Nap, a Hold, valamint az Uránusz és a Neptunusz áll közvetlen analógikus kapcsolatban az asztrológiai öserők közül, az asztrológiai erők közül viszon az Oroszlán és mind a három vízjegy: a Rák, a Skorpió és a Halak. Kozma Szilárd:

3. A HIÁNY ÉS A KIEGYENLÍTŐDÉS, VAGY A CSERE TÖRVÉNYE. „Boldogok a szellemben koldusok, mert övék mennyek országa.” - Jézus Más nevein: Az áthatolás és a megfelelés törvénye. Az Egyetemes Áthatolás és Kiegyenlítődé Törvénye. A Szükség és A Bőség törvénye. Vagyis: a hiány keletkezésének és a hiánynak a kielégítési – kiegyenlítési szükségének a törvénye. A szükség megszüntetése szükségének, tehát a hiány teremtési (provokáló) funkciójának és a bőség által történő kielégítésének és kiegyenlítődéésének (kompenzációjának) a törvénye. Mindezzel együtt és mindenek fölött, A LOGOSZ TÖRVÉNYE, vagyis a Szent Szellem erejének és hatásának a Törvénye. Továbbá, az állandó változásnak és a változás állandóságának, a minden folyamat fölött álló és az összes folyamatot egymással kiegyenlítő, az állandóan végbe menő, egyetemes kiegyenlítődé és kölcsönhatás törvénye. - Ez az a törvény, amelynek a megértése és a vele való tudatos együttélés, a törvény tudatos használata nélkül, ostoba dráma-sorozattá válik az életünk. Ennek a törvénynek a mindennapi életünkben, a mindennapi életünk során jelentkező, és kiegyenlített állapotokhoz vezető hatása megértése nélkül, valamint a megfelelő (türelemes, megértő) lelki és szellemi alapállás felvétele nélkül, a kiegyenlítődési alapálláshoz való következetes ragaszkodás nélkül, értelmetlenné, zűrzavarossá: harmóniatlanná és végül is tragikussá válik az életünk. Ehhez viszont, akárcsak a vibráció törvény esetében, azt kell megértenünk, hogy a hiány-képződés és a bőség-kiegyenlítődé, nem csak egy dimenzió szintjén megy végbe, hanem minden minden diomenzió szintjén, és nem csak egyetlen energetikai-információs spirituális struktúrán belül, hanem az egész egyetemes létezésen belül. A törvénynek az ember számára is könnyen követhető, érzékelhető és észlelhető megjelenési formáját és annak hatásmechanizmusát a Tabula Smaragdina írja le: "Ami lent van ugyanaz, mint ami fenn van, és ami fenn van ugyanaz, mint ami lent van, hogy az Egy varázslatát beteljesítsd." A földről az égbe száll, és az égből a földre vissza.” „Ez az átvitel varázslata és ennek ez a módja.” „Ez minden erőben az erőnek az ereje.” „Ha ezt megérted, előled minden sötétség kitér.” Vagyis, a teremtésben Teremtő és Teremtmény, az abszolút lét és az egyén, szubtilis spirituális – információi és energetikai kapcsolatok szintjén állandóan és folytonosan kiegyenlítődési szükségben állnak egymással és a szükség kielégítve, a cserét végrehajtva egymásba való kölcsönös áthatolással, az egyetemes kiegyenlítődé, vagyis a megváltást végrehajtják. A Tabula Smaragdina szerint, azért „hogy az Abszolút szellemnek (Az Egynek) a kettővé válása (megnyilvánulása) okát és a célját (az áthatoláson és a kiegyenlítődéen keresztül történő megváltás varázslatát) beteljesítse”. Amennyiben tehát a Teremtésnek a célját és rendeltetését vesszük alapul, vagyis az egyetemes megváltás és az egyéni megváltódás szükségét, teljesen logikus, hogy az abszolút szellem folyamatosan ellátja, a rendeltetés szüksége szerint élő embert, vagyis az anyagba inkarnálódott rész-önmagát, teremtői energiával és életenergiával, amennyiben az is igyekszik a környezetével kiegyenlítődni, annak az érdekében, hogy az egyén életben maradjon és a minél nagyobb mértékű (több dimenziós) kiegyenlítődé elérje, vagyis, hogy a rendeltetését beteljesíthesse. Másrészt az embernek is folyamatos információt küld arról, hogy miket észlel, milyen benyomásai vannak a Lilith-mentes anyagi létben, a szellemi világ irányába, és végső soron az abszolútumhoz, ha tud erről az információ-közvetítésről, ha nem. Arról tehát, hogy miket tükröz számára, az ő karmája számára az anyagi lét, amelybe mind a saját testének az un. belső jelzései bele tartoznak, mind az un. külső természeti és emberi környezete. Valamelyik Evangéliumi passzusban az a tanácsot adja Jézus, hogy bármilyen problémád, vagy gondod is lenne, bármilyen megoldást is találnál a gondjaidra és bármit is akarnál keresztül vinni, sőt: bármi is lenne még csak a szándékod is, vonulj vissza a te belső szobádba, ott mondd el mindent a te Uradnak, és az meghallgat és megsegít téged. Ennek a tanácsnak az, az értelme tehát, hogy szükség van arra is, hogy az ember tudatosan is küldjön információkat az ő „megbízója és táplálója” felé arról, hogy miket észlel és hogyan viszonyul az észleletekhez, illetve, hogy a benyomásaiból miféle következtetéseket vont le és milyen belső intézkedéseket hozott a karmája feloldása és meghaladása érdekében. A legtöbb dolog ugyanis, amit mi adni tudunk az un. Istennek ezen a tudatos információ-küldés mellett és ezzel együtt, nem más mint az általános emberi és az egyéni karmánknak a tudatosítása, és ez átal, a karmikus késztetéseinktől való leszokás és megszabadulás, a gyakorlati tapasztalataink segítségével. Ez a mi áldozatunk és ajándékunk Isten felé. Ez a sors-beváltás és a sors-megvalósítás. Ez a teremtő és teremtmény közötti információ-cserélő belső kapcsolat persze, nem mindig tudatos. Sőt: a legtöbb esetben, az emberiség nagy részénél nem az. De léteznek ugymond automatikusan működő, un. alkímiai, tehát szubtilis (misztikus...) kapcsolatok és információ-közvetítések is is, az ember és az Isten között, amelyek közül az egyik a legintenzívebben az ember álmában megy végbe, amikor is ő – illetve az agyának a memória-tára - akaratlanul „leadja” az Istennek a napi történésekről és tapasztalatokról, a felmerült morális problémákra hozott racionális megoldásokról, de főképpen a személyi benyomásokról és viszonyulásokról – határozatokról szóló információkat. És viszont: a Hatás és visszahatás törvénye alapján, az ember is megkapja az Istentől a belső benyomásainak és változásainak megfelelő, tudattalan spirituális információt, ugyancsak az egyetemes törvények szerint. Ezért, amennyiben az ember huzamosan és intenzíven szédíti magát, vagy más személyeket nap közben, akár kábulat – okozó italok, vagy ételek és más anyagok fogyasztásával, ilyen anyagoknak a mesterséges úton történő szervezetbe jutásával, akár egyszerű, de folyamatos önáltatással és belső „elnézésekkel”, illetve olyan sok és összetett külös (másokat félrevezető) hazudozással, hogy a végén már ő sem képes megkülönböztetni azt, hogy mi a valóság abból, amit „kiközvetít” és mi nem, a hatás – visszahatás törvéye alapján, az abszolútum irányából érkező szubtilis információk is zavarosak és zavaróak lesznek és az illető személy, előbb – utóbb megbetegszik. – Hiába mondják egyesek azt, hogy az iszákosak és az alkoholisták szervezete védve van a fertőzéstől, mert a bacilusok és a mikrobák nem bírják a szeszt (tulajdonképpen a kábulatot nem bírják azok sem), mert a fent leírt információ-csere és mechanizmus miatt a kábult felnőtt embernek az immunrendszere úgy legyengül, hogy védtelenné válik a kórokozók szemben és bármennyire is igyekszik az alkohol-színvonalat fenntartani, nem csak alkoholista lesz, de gyenge immunrendszerű egyén is, akinek a szervezetét a leggyengébb kórokozók is legyőzik és befertőzik. Sőt: amint azt más, ide vonatkozó tanulmányaimban

kifejttem, a rák betegség és az allergia is, amit nem baktériumok, vagy vírusok okoznak, éppen az önámítás betegségei. A másik automatikus információ- és energia-áramlás, amiben ha tudatosan, ha tudattalanul, de részt veszünk, az amit az anyagcserének nevezett folyamatok útján megy végbe a szervezetünkben. És nem csak a táplálkozás útján, amelynek során a külső környezetünk élőlényeinek a részei és termékei, valamint ásványi anyagok is bejutnak a szervezetünkbe és a szervezetünk alkímiai vegykonyhájában átalakulnak élet-energiává és a szerveinknek a különböző sejteivé, hanem a lélegzés útján is ilyen önkéntelen energia- és információ-cserét és információ-vizsgálatot hajtunk végre a külső környezettel, az alkímiai négy ősi alapelemnek megfelelően. És itt nagyon fontos megjegyezni, hogy az anyagcserén és főként a táplálkozáson keresztül, nem csak az élet fenntartásához szükséges energiát nyerünk az un. anyagi táplálékot, hanem információ bevitel és bekebelezés (információ-kaptalás) is történik! A különböző növények és gyümölcsök és ásványi anyagok által tartalmazott őserők információinak a szervezetünkbe jutása is éppen annyira fontos, mint az azokból nyerhető un. nyers-energia. Nem csak a az agy-és idegműködéshez szükséges, hogy a külső környezetből származó anyagi (Pl. vitaminok) és szubtilis információ jusson a szervezetbe, hanem a csakra-központokban elhelyezkedő mirigyek működése számára is. A nehezebb, un. földies anyagcsere: a táplálkozás útján az alkímiai föld-elemnek megfelelő információ-csere történik. És itt még azt, a sokak számára talán bizarr, vagy „furcsa”, de igencsak fontos jelenséget is meg kell említenem, hogy nem is annyira egyoldalú ez az anyagcsere nevű információ „beszerzés”, ami az anyagnak a táplálkozás útján történő bevitelével „hajtunk végre”, hanem az un. elhasznált, kiszipolyozott anyagnak az ürítés útján történő vissza-juttatása folyamán is, olyan szubtilis információ kerül vissza – belőlünk! - a természetbe, amely azt nem, hogy nem károsítaná, amennyiben nem „vegyszerezzve” küldenénk vissza a mosóporos és más tisztítószeres szennyleveivel együtt, az angol-vécéinkből, hanem éppen fordítva: termékennyé tenné a földet. Régebb a falusi gazdák nem csak az állatok ürülékéből képződött trágyát vitték ki és szorták szét télen a szántóföldeken és a kaszálókon, hanem a családi vécék tartalmát is. Persze, a hamis információktól átszött és duzzadó, tehát minden szinten fertőzött civilizációs körülményeink között, ez nem, hogy elképzelhetetlen, hanem egyenesen büntetendő. Továbbá: a szervezetünk 85 – 90 százaléka víz, tehát a folyadék bevitel (és az ürítés!) is, igen fontos tartozéka a környezettel való kiegyenlítődésként, az alkímiai víz-elem szerint. Ezért nem mindegy, hogy miféle folyadékot és milyen minőségű vizet „vezetünk” be a szervezetünk alkímiai konyhájába. A levegő-elem szerinti információ – és anyag – csere, természetesen a légzés útján történik a leginkább, de az un. szilárd táplálékunk is tartalmaz levegőt és más gáz nemű anyagot, valamint olyan anyag féleket, amelyek gáznemű állapotba kerülnek az emésztés során. Ezeket a gázokat is „vissza küldjük” a természetbe, talán nem kell részleteznem, hogy milyen utakon. De a tűz elemnek megfelelő információ és energia csere is megtörténik a szervezetünk és a környezetünk között, nem csak az által, hogy a nap-melegével és a napfény információjával is jószerével élünk, és nem csak az által, hogy megmelegítjük, vagy lehűtjük az ételleinket – italainkat, hanem más hő-energia kaptalási tudatos, vagy tudattalan módszerekkel is élünk. Nagy tévedés tehát az anyagcserét egyszerű és egyoldalú – egyirányú energia-szerzési folyamatnak gondolni és képzelni és ezért is érdemes a táplálékunk és az italaink minőségére, energetikai és főként: szubtilis információ-tartalmára figyelni. Mivel egyenesen a kiegyenlítődésként elleni merénylet mind a mértéktelen és zabolálatlan étkezés (zabálás), mind a táplálék-megvonás, az öncélúan hosszas böjtölés és koplalás. Az ide vonatkozó betegségek viszont, mint a bulimia és az anorexia, éppen a kiegyenlítődésként és a csere törvényéhez való hamis, zavaros, vagy ellenséges viszonyulás következménye, és minden esetben, a testi szinten is megjelenő hamis kiegyenlítődésként – hamis kompenzációra való öntudatlan spirituális törekvés áll a háttérben, aminek az igazi színezetét, egyénenként változó rész-okait a személyi horoszkópokból, a metafizikailag gondolkodó és így vizsgálódó asztrológusok által, könnyen ki lehet olvasni. Persze, mindenféle rokoni, családi, szerelmi, baráti, ismerősi, pozitív, vagy ellenséges lelki viszony, sőt a társadalmi – közösségi viszonyok, vagyis a politika is a kiegyenlítődésként és a csere törvényes alapján (is!) megy végbe, de ezeknek az elemzésére most nem térek ki, más tanulmányaimban, illetve a többi törvény leírásánál ezekről a viszonyokról, tudattalan kiegyenlítődésként törekvésekről is írok, vagy írnak a barátaim és más szerzők is, főként a pszichológusok, az antropológusok és a szociológusok. De nem térhetek ki ezeknek a relációknak egy érdekes közös anyagi elemének a rövid értelmezése előtt, mivel azt kell látnom, hogy az un. ezoterikus irodalomban, sőt, az asztrológiában is egyre több a vele kapcsolatos zagyva misztifikáció. Természetesen a gazdasági tevékenység csere eszközéről, a pénzről van szó. Még egy teljes könyvet is elolvastam kezdő koromban a „A pénz tao-ja” címmel, és akkor jöttem rá, hogy miféle bolondériákról van itt szó, hiszen a pénznek valamiféle mágikus erőt és misztikus hatalmat tulajdonítanak, holott a pénz mindössze egy egyszerű anyagi eszköz és abban különbözik a munkaszközöktől, vagy a szépítkezési – kozmetikai eszközöktől például, hogy egyik termék átcserélhető általa a másik termékkel, vagy más anyagi javakkal. Ilyenképpen egyfajta gazdasági értékmérő funkciót is beteljesít tehát, de ez messze – távol áll attól, hogy a pénznek mágikus ereje lenne, illetve, hogy az megidézhető, illetve szaporítható lenne, mágikus praktikák segítségével. A Titok c. film szerzői is valami ilyesmit sugallnak, ti. Hogy lehetséges lenne a rendkívüli anyagi meggazdagodás pusztán pozitív képzelgés és optimista magatartás által, gondolván, hogy egyedül az általuk Vonzásnak nevezett törvény hat a szellemi létezésben, holott az, amit ők ezzel a névvel illetnek, mindössze a Mágia és a Rezonancia törvénye együttese, tehát mindössze két törvény hatása a tíz közül, amely törvények szerinti spirituális erővel való manipulációnak (azok öncélú és egyoldalú kihasználására kizsákmányolására irányuló tudatos törekvésének) teljesen ellentmondhat és azokat teljesen semlegesítheti, már csak a Polaritás törvénye is, a Karma törvényének és a Fejlődés törvényének a semlegesítő, vissza fordító és esetleg még durván is visszaható erejéről nem is beszélve. Spirituális meggazdagodás (finomodás), tehát karma-oldás és fejlődés, vagyis rendetetés beteljesítési logika szerinti „törvényesülés” nélkül, illetve, más felől: csalás, tolvajlás, szélhámoskodás és rablás nélkül, csakis úgy lehetséges az olyan könnyű és „mesés” meggazdagodás, mint amelyet a Sykret c. film szerzői csillogtatnak előttünk, ha az ember olyan divatos és tömeg szórakoztató, tömeg-szédítő, tömeg-butító tevékenységet folytat, illetve olyan értéktelen információt kínál

eladásra, amire ostoba módon bukna a karmájuk által irányított és a karmájukat növelő széles tömegek. És úgy néz ki, hogy a Titok c. film szerzőinek sikerült egy – egy ilyen mesésen jövedelmező tömeg-butító tevékenységgel kapcsolatba és harmóniába kerülni. Ez viszont nem jelenti azt, hogy aki az ő példájukat követi, mind meg is gazdagodik. Sőt: ugyanarról a jelenségről van szó, mint a piramis-játékok esetében: azok akik vásárolva, tömegesen fogyasztják a szerzők sikereiről szóló siker-könyveit, illetve akik a hogyan gazdagodhatsz meg gyorsan és könnyű szerrel c. tanfolyamokra befizetnek, képezik a piramisnak azt az alját, amelynek segítségével a csúcson levők (A szerző – oktatók) meggazdagodhatnak. Ez viszont még koránt sem jelenti azt, hogy mind boldogan és egészségesen is élnek. E törvény következményeinek a tudatos megértése érdekében jött tehát létre az a közmondás, hogy „Semmit nem Isten nélkül”, és erre érzett rá a nagy erdélyi fejedelem, Bethlen Gábor is, akinek az volt a jelmondata, hogy „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”. Ezért van az, hogy az igazi, józan hitt, ami az egyetemes törvények természetének és hatásának az ismeretére alapszik, vagyis azon a logikán, hogy a teremtés eredeti célja, rendeltetése és célja pozitív és az ép elméjű embernek minden lehetősége meg van ahhoz, hogy ehhez a pozitív hozza csatlakozzon és az szerint élve, egészségesen és boldogan végezze az életfeladatait (Vagyis a hit nem jelent külsőséges és meghatározó szereplésekben kimerülő, fantazmagórikus és ezért önámító vallásszasságot!) erős – szubtilis - életenergiákat adhat az embernek. A hitelenség viszont, vagyis a folyamatos kételkedés - kételkedés, akárcsak a misztikus zagyaságok és vallásos fantazmagóriák hosszú távon elgyengítik és le is betegítik az embert. Ezért van az, hogy a Hamvas Béla életművének a központi, állandóan vissza térő fogalmai az éberség és a realizáció. Mindkettő azt biztosítja ugyanis, hogy az embernek az Istennel való kapcsolata tisztán és zavartalanul működjön. Az a hiány tehát, amit be kell töltenünk és ki kell elégítenünk – egyenlítenünk az életünk során, nem az öncélú élvezet- és boldogsághajhászás, hanem az általános emberi és a személyi karmánknak a megismerése segítségül történő felvállalása, feldolgozása és meghaladása. Nem azért vagyunk a földön tehát, hogy itt hozzunk létre valamilyen rendkívüli dolgot és „csináljunk valami nagyot”. (Építünk bábel tornyokat), hanem azért, tehát még csak nem is a gyakorlati életfeladatok beváltása érdekében élünk, hanem azért, hogy ezen életfeladatok végrehajtása által és ezek közben megszerezzük azokat a képességeket, amelyek segítségével a karmánkat feloldhassuk és ez által az egyetemes kiegyenlítődési folyamatban (tredndben) részt véve, az önmegváltódásunkon keresztül, a megváltás beteljesüléséhez hozza járulhatunk. Ezért van az, hogy az életfeladatait éber beteljesítő ember, vagyis az, aki az elé kerülő feladatok elől nem menekül el (Pl. a keletiek és a kelet-európaiak nyugatra, vagyis külföldre, ahol gazdasági szempontból könnyebb az élet.), hanem azok megoldása közben szert tesz a karma-oldó képességeire, igazából boldog és egészséges, olyannyira, hogy egy idő után az orvosokra már semmiféle szüksége nincs. Sőt: az ember aki ezt megérti és bátran felvállalja, mind az általános emberi, mind a horoszkópjából kiolvasható, és általa a legtöbb esetben korábban nem-kívánatosnak, sőt: utálatosnak és iszonyatosnak képzelt személyi életfeladatait, azt fogja észre venni, hogy miután hozza szokik azok végzéséhez, egy adott idő múlva számára a legélvezetesebb tevékenységgé válnak a világon. Így voltam én is például a családalapítással és a családapai feladat-köröm beteljesítésével, hogy, amitől olyan sok ideig vonakodtam és huzakodtam, igazából akkor vált érdekessé és élvezetessé és akkor tett ténylegesen boldoggá, amikor a gyermekeink száma nőtt és én egyre többet kellett értük dolgozzak és velük legyek. Sőt: még inkább azt követően tett boldoggá az apai mivoltom, miután a feleségem elhagyott és én meg kellett küzdejem azért, hogy a gyermekeink, akiknek a jövőjével szemben én sokkal nagyobb felelősséget éreztem, mint a volt feleségem, nálam maradhassanak, illetve hozzám vissza kerülhessenek. És igazi, boldogságos szerelmi –élettársi viszonyba is csak azt követően kerülhettem, miután a Rák-karmámat felvállalva, mindent megtettem annak érdekében, hogy a vele járó életfeladataimat minél nagyobb mértékben és minél nagyobb felelősségtudattal beteljesíthessem. – Erre mondja Jézus, hogy: „Mert az én terhem könnyű és az én ígám gyönyörűsége.”

A kiegyenlítődés törvényének az egyik gyakorlati következménye, az analógia léte a Teremtés létben, amelynek az alapján, végső soron, minden természeti elem és természeti létforma, valamint minden lény, kauzális lényege szerint, kapcsolatban áll egy egyetemes teremtő őserővel, egy ősprincípiummal. Ezért, a Teremtés végső határán levő fizikai dimenzió minden eleme és minden jelensége szubtilis kapcsolatban áll és megfelel egy – egy szellemi jelenségnek. És ezekből a határozott (kevésbé változó) természeti megnyilvánulási formákból (elemekből és lényekből valamint azoknak az egymáshoz való viszonyából), illetve ezeknek a szimbolikus jelentéséből visszakövetkeztethetünk az eredeti, mágikus erejű őserő-idea-képekre, energetikai és formai mintákra és magára az adott helyen és adott jelenségben éppen érvényesülő egyetemes törvényre. Ezért mondhatjuk azt is, hogy amilyen a mikró világ, ugyanolyan a makró világ. Holott a valóság úgy igaz, hogy a természeti mikró és a makró világ állapota és rendeződése leképezi azokat a metafizikai (fizikai létformák fölötti, fizikai állapot előtti) ősprincípiumokat és őserőket, amelyeket nem lehet sem mikrónak sem makrónak nevezni, mert szellemi lényegükkel (eszenciájukkal) mindenben benne vannak és minden bennük van. („Én az Atyától jövök és Én az Atyában vagyok és az Atya bennem van.” - Jézus) Mindannak, ami megnyilvánult és létformát nyert, van valahol egy szellemi megfelelője és egy spirituális eredője. Az atomok struktúrájának és felépítettségének megfelel a bolygók és a csillagrendek felépítési rendszere, ezek viszont egy magas vibrációs fokon létező Rend- és struktúra-Ideának a megnyilvánulási formái (alacsony vibrációs leképeződései). Hamvas Béla szavaival: A földi Gangesznek megfelel az égi Gangesz, a földi Nílusnak az égi Nílus. A földi létezésnek megfelel a szellemi létezés, a fizikai létezésnek a pszichikai létezés, meg a spirituális létezés. A fizikai testünknek megfelel a pszichikai és a szellemtestünk, földi lényünknek az ideális lényünk. És a csere és a kiegyenlítődés ezeknek a megfelelőeknek – lényegi kapcsolatoknak – a mentén, ezek irányán és ezen lényegi kötődések szerint megy végbe a vibráció törvénye szerint. – Ha két egymás számára idegeb népcsoport tagjai hirtelen szembe kerülnek, vagy találkoznak egymással pl., a politikai vezérek akarától és elképzelésétől (félelmetől, vagy ambíciójától) fűhetlenül, az egymás számára szimpatikus, vagy az egymáshoz harmónikusan jobban vonzó tagok között mindig elkezdődik a kommunikáció. Ezért az Analógia törvényének is nevezik megfelelő és kiegyenlítődés törvényét és ennek az értelme az, hogy mindig létezik a felszíni formai megfelelés mögött

egy lényegi kapcsolat és egy állandó arányosság szerinti kiegyenlítődési kényszer (végy) a lét és az élet különböző jelenségei és megnyilvánulási formái között. Ez az egyből való kiszármazás és az egyhez való lényeg szerinti visszakötődés, a teljes visszakapcsolódás potencialitását magában hordó Egységnek a Törvénye (Ana) szerinti arányos megfelelés. A lényegi megfelelés és a kiegyenlítődési potencialitás az, ami az egyetemes evolúció újabb és újabb idea(képzet)- formáinak a létrejöttét és megvalósulását biztosítja a teremtésben. A teremtés első mozzanatában a megjelenik a Maszkulin és a Feminin princípium, mint a Világossággá és Szeretetté vált Abszolútum új állapota. A Kauzális dimenzióban horizontálisan, a Világosság princípiumának a Szeretet princípiuma felel meg, miközben a hierarchia és a vibráció csökkenés irányában vertikálisan “lefelé”, az alsóbb létezési szférákban a Fény-ideája, majd ennek, az új és a régi állapotok értelmi felismerése és minél mélyebb megismerése (megértése) felel meg. A Fénynek tehát a célirányos és határozott kiáradás és a behatolás (az abszolútumból történő kiáramlás és a Szeretethez való beáramlás), a szétáradás, a feltárás, az átvilágítás és a megtermékenyítés létmozzanata felel meg. A Szeretethez a Teremtői és Megváltói imagináció felel meg az Ideák síkján. Alacsonyabb vibrációs fokozatoknak megfelelő állapotok (dimenziók) szintjén, a lét- hierarchiák skáláin tehát, a Szeretethez a határtalan formaváltáson és létesülési variációs lehetőségeken belüli, illetve, hierarchikusan a különböző megnyilvánulási dimenziókban létező, látszólag egymástól külön álló és külön létező, de lényeg-azonos elemek és létstruktúrák mindenképp fölötti egybe kapcsolódása, illetve ezek egybekapcsolódási készsége és kényszere felel meg. Például a Szeretethez a fizikai dimenzióban a gravitáció ereje a megnyilvánulási formája. A Szeretet törvénye tehát igazából a Vonás törvénye, és nem a Mágia, vagy a Vibráció törvénye, mint ahogy azt a Titok című film szerzői sejtetni vélik. A Szeretet maga az Egyetemes Egész Létezés Idea-alapjául szolgáló, és az Összes létezési forma lét- alapjául szolgáló, és azokat az egységbe visszakapcsoló, az egységgel állandóan összekapcsoló abszolút erő, és ugyanakkor és ezzel együtt ő az őanyag is, a mindennél gyéribb és finomabb összszubsztancia (Isten Misztikus Teste). A Szeretet, mint Isteni teremtő képzet létezik bennünk, ő a Létezésnek és a Teremtésnek a határtalan sokszorozódása, szaporodása, formaváltása, szétbomlása, elmúlása és keletkezése, tobzódása, variációja. A szeretet az abszolút feminitás megnyilvánulása. A Világosság és a Szeretet mint egymásnak megfelelő és egymással folyamatosan kiegyenlítődő, és egyik a másikban megvalósuló ősprincipiumok, az egymáson való áthatolással: a Logosszal együtt, a megnyilvánult Abszolútumnak a három új, ősmínőségét képezi: a Sarkalatos, a Szilárd és a Változó ősmínőségeket. A Fénynek és a Szeretethez a Logosz szerinti egymáson való áthatolásából, egyszerre több teremtői - teremtési energia és ősminta jön létre, de ugyanakkor megváltási – megváltódási, visszacsatlódási energia is létre jön (Ez minden erőben az erőnek, az ereje. Ez a Thélészma – írja Hermész Trismegisztosz a Tabula Smaragdinában.). A teremtési energiák és ősminták, négy ősi alapelemmé - a négy ideamintává bomlanak és alakulnak (át): a Levegő és a Tűz (Fény szerinti minták), valamint a Víz és a Föld (Szeretet szerinti ősi ideaminták) őselemévé. Az így tovább osztódó és sokszorozódó, szaporodó, szétbomló, tenyésző és enyésző, majd megint újra alakuló (elmúló és keletkező), alacsonyabb rezgésű megnyilvánulási formák egyrészt megismétlődnek, másrészt megint csak újabb és újabb mintákat hozva létre, új szellemi – információs energetikai - létstruktúrákat, mentális megnyilvánulási formákat és ezeknek megfelelő energetikai létformákat alkotnak az egymással való kölcsönhatásaikban (különböző interpenetrációkban) és kiegyenlítődésükben a tíz Egyetemes Törvény dinamikája szerint. Ezek a régi és új ideaminták szerint kialakuló, régi és új lét- struktúrák, a Vibráció és a Polaritás törvénye alapján, feszültségbe kerülnek a régi megállapodott létformákkal, valamint a nekik megfelelő, de ellentétes nemű és ellentétes pólusú komplementáris létformákkal. Ezek a feszültségek olyan, újabb hiány-információ és hiány-energetikai tömörüléseket (szükségeket) élesztenek, amelyek újabb létformák keletkezését teszik szükségessé annak érdekében, hogy az újonnan keletkező és a már létező, de még nem kiegyenlítődött létformák és létfolyamatok közötti feszültségek enyhüljenek, harmonizálódjanak és kiegyenlítődjenek. Ez a teremtés dinamikája. Ez maga a teremtés! Mindannak ami konkrét anyagi formában is megjelenik, tehát ami megnyilvánul az anyagi dimenzióban, létezik egy eredeti megfelelő idea-mintája a szellemi dimenzióban. De ugyanakkor mindannak az idea-mintának és struktúrájának, ami a teremtés törvénye alapján létrejött és megnyilvánult már a szellemi dimenzióban, létezik egy (MÉG!) meg nem nyilvánult energetikai és anyagi megfelelője a fizikai dimenzióban is, aminek előbb - utóbb meg kell majd jelennie konkrét fizikai (anyagi) formában is, tárgyi vagy fizikai esemény – sorsjelenség formájában (helyzet, jelenség, folyamat, stb.). A Kiegyenlítődés Törvényét azért nevezik a Kompenzáció, illetve a Szükség és a Bőség Törvényének, mert az idea világban (Az Isteni, vagy az emberi fantáziában) megjelenő hiány-információt (a szükségét!), a Ciklus és a Ritmus Törvényének megfelelően, valamikor mindig az energetikailag megvalósuló és az anyagi formában is konkretizálódó információknak és a különböző fizikai megvalósulásoknak (anyagi formáknak és állapotoknak) a bősége: az Áldása követi, valamilyen anyagi, vagy energetikai bőségáradat formájában. Ezt a jelenséget jelképezi a mitológiák aranyesője is. A legszemléletesebb természeti jelenség, amely a Kiegyenlítődés törvénynek a fizikai megnyilvánulása, az, a materialista - pragmatikus gondolkodás által pazarlásnak vélt természeti - teremtési bőség, amely a természeti megtermékenyülési folyamatok fenntartását és folytonosságát biztosítja mind a növényi, mind az állati és az emberi világban. Gondoljunk a rengeteg szélbe szórt pollenre, vagy a virágról virágra szálló méhek, darazsak, pillangók és más rovarok által “a helyére szállított” virágporra, a vízi madarak tollára "bizott" halikra petékre és arra a millió férfi ivarsejtre, amiből csak egy szükséges ahhoz, és csak egy ér el odáig, hogy egyetlen női petesejtet megtermékenyítsen. Ennek a kiegyenlítő - kompenzáló őserőnek az emberi szellemre vonatkozó egyes következményét az Evangéliumban nagyon "furcsa" megfogalmazásban találjuk: "Akinek nincs, attól elvétetik, és akinek van, annak még adatik." Ez a Jézusi kinyilatkoztatás az értelmét a Mágia, a Hangoltság és a harmónia és a Fejlődés törvényével együtt nyeri el. Ez alatt azt kell érteni, hogy aki nem képes az életfeladatai felvállalásával, és azon keresztül a mágikus erejű képzeteltelensége helyes irányításával, pozitív képzeteket alkotni, valamint a rezgési szintjét emelve, spirituálisan fejlődni - tágulni, az a negatív képzeteltelenségének és fejlődési képtelenségének (Vissza-élésének) megfelelően, a kiegyenlítődés és a rezonancia törvénye alapján, automatikusan még azt is elveszti, amije van! A

talentumokról szóló példázat is erről szól, és azt jelenti, hogy aki nem Fényben és Szeretben él, az aki nem a Szeretet áramoltatására és a Fény élesztésére és terjesztésére szánja életét, aki nem a lelki bőség serkentésére, gerjesztésére és szaporítására – bővítésére, nem a lelki - szellemi gazdagodására, tehát nem a táguló egyetemes létezés harmonizálódása és kiegyenlítődése érdekében kamatoztatja szellemi, lelki és szellemi képességeit, valamint az anyagi javait, annak végül is vagy elszorvadnak, elfogynak, vagy elvesznek ezek, az új érték - létrehozó (mágikus erejű) teremtői és kiegyenlítődései képességei. És vagy elveszti az anyagi vagyonát, vagy, ha nem, akkor az egészségében, vagy párkapcsolatában vagy a gyermekeivel való relációjában károsodik és válik boldogtalanná. Azok a személyek pedig, akik a szellemi képességeiket az egyetemes evolúció érdekében, önmaguk és mások spirituális gazdagítására, szellemi erejük és képességük (potencialitásuk) felszabadítására, növelésére - tágítására és művelésére használják, azok számára tehát, még több megvilágosodási és kiteljesedési lehetőség, még több érték-létrehozási képesség és még több kiegyenlítődései képesség és ezzel együtt még több egészség, erő és boldogsági élmény adatik meg és azokat mindössze a fizikai dimenzióból való eltávolításuk előtti napokban hagyja el a testi ereje. A kulcs mindig az egyéni karmaoldásra és a spirituális fejlődésre, gtehát realizálásra való törekvés. Az utóbbi viszont nem intellektuális képesség fejlesztést jelent csupán, hanem életfeladat vállalás és beváltás útján elnyert egészség-megvalósítási képességet. A realizáció egyetlen mércéje a betegségekben való teljes kigyógyulás. Vagyis, a jó erőnlét és egészség mellett, a harmonikus családi és párkapcsolati reláció, ami kölcsönösen feltételezi és erősíti egyik a más. E törvénynek az egyes emberre vonatkozó hatása és következménye egyszerű a teljesen világos a spirituális ismeretekkel bíró személyek számára. De mivel a mai ember csak az anyagi létezés felszíni jelenségeiből ítél és következtet, és képtelen meglátni a felszín alatt meghúzódó, a felszíni folyamatok logikájának látszólag ellentmondó, de tulajdonképpen egymást kiegészítő és kiegyenlítő törvényeket, senki sem hiszi el, hogy ez a törvény csakugyan működik az egyéni sorsa szintjén is. Azért csapjuk be magunkat, mert amennyiben valaki nem veszi figyelembe a törvényt és nem kísérel meg harmonikus kapcsolatba kerülni a törvénnyel, illetve nem próbálja ő maga tudatos - harmonikusan megtestesíteni a törvényt, nem mindig van a törvénynek az egyes ember (egészségére) sorsára nézve azonnali negatív hatása. Főként, ha az illető személy születésétől fogva, jó egészséggel és életerővel rendelkezik. (Főképp a Levegő és a Tűz jegyekben született és az erősebb intellektussal rendelkező személyek, akiknek a személyén és sorsán keresztül majdnem kézzelfogható- tapinthatóan megnyilvánul ez a törvény, nem tudják ezt elhinni, hogy a belső mentalitásukkal tudják befolyásolni a törvénynek az ő életükben való pozitív, vagy negatív befolyását, következményeit.). Ezért a mágikus erejű képzelői képességeik ellenére is, általában mindannyian a Törvény szellemének ellenében élnek és az ellen cselekszenek: majdnem mindenki előbb kapni (zsákmányolni) akar és csak azután adni. Nem hiszik el, hogy minél több szubtilis szeretet-energiát adunk, annál több egészséget és ráadásként pozitív életkörülményt is kapunk. Holott a hiány és a kiegyenlítődései törvényének a következtében igazából senki nem láthatja és élvezheti hosszú távon és lényegileg valaminek a hasznát, amiért nem hozott előzőleg, vagy akár utólag is, megfelelő, lelki, szellemi, vagy anyagi áldozatot! Lehetetlen az, hogy valaminek, amit a sors elénkbe hozott és amit a sorsból ingyen megkaptunk, hosszú távon a hasznát láthassuk és élvezhessük, ha annak, azoknak a pozitív kiegyenlítődései és fejlődési (boldogulási) lehetőségeket biztosító javaknak, vagy kedvező sorkörülményeknek az ellenében, nem hoztuk meg a megfelelő áldozatokat, amelyek a karmánkból adódó negatív készletünknek a feloldásához vezetnének! – Sokat látott, gyakorló asztrológusként garantálom, hogy csak felszíni látszat az, hogy a hirtelen meggazdagodott népszerű énekesek, film-sztárok, vagy más artisták, valamint a gátlástalan üzletelések segítségével nagy vagyonokra tett kereskedők, politikusok és más, közpénzeket csapoló spekulánsok ténylegesen élvezni tudják a hirtelen meggazdagodott vagyonukat. Számítatlan hirtelen meggazdagodott sztár elzüllése, újjagdag kereskedő, politikus, vagy ipari mágnás bukása, egészségi nyomorúsága tanúskodik a külszínen is arról, hogy a kiegyenlítődései törvénye működik. Pedig arról, hogy a magán életükben, családi viszonyrendszerükben és egészségi problémáikban miféle démonokkal és tragédiákkal küzdenek ezek az emberek, hogy milyen kietlen lelki sivárságban töltik az üres palotáikban a magánéletüket, csak az orvosok, a pszichológusok, a rendőrök és az ügyvédek, valamint az asztrológusok tudnak. Hiába látjuk a két szemünkkel, hogy egy elvetett és gondozott búza szemből egy egész kalászt kapunk, a tudományos gazdaságtani elméleteink ellenére is mind csak egész kalásznyi javakat szeretnénk kapni és annak ellenében lehetőleg egy magot sem adni. A gazdasági jóléti államokban például, a legtöbben már magától érthetően egyetlen gyermekkel, vagy lehetőleg már azzal sem akarnak boldogan élni lehetőleg az öreg korukig és csodálkoznak, hogy erre képtelenek. Vagyis: az ellenkezőjét csináljuk annak, ami értelmes lenne. Mind csak kapni és kapni szeretnénk előbb - És aztán majd meglátjuk... És persz, soha nem látuk meg. - ahelyett, hogy igyekeznénk előbb a gyakorlati életfeladatainkat maradéktalanul felvállalva és beváltva, minél több iránytalan és osztatlan szeretetet (megértést) áramoltatni és fényt (belátást) sugározni a környezetünknek, legalább az általános emberi életfeladatunkat: a megfelelő számú utódgondozási és nevelési feladatainkat vállalni és beteljesíteni. Ehelyett mindenáron és mindenféle ostoba módon be avatkozunk a természet dolgába és az egymás dolgába, és minden áron keresztül akarjuk vinni az akaratunkat és rá akarjuk kényszeríteni a természetet, hogy lásson el minket mindennél százszor, ezerszer és milliószor nagyobb arányban, mint amennyi áldozatot mi vállalunk, akár csak a saját hibabelátási képességünk növelése és a spirituális fejlődésünk (közönséges kifejezéssel: a tényleges jobbá válásunk) érdekében is. – Ezért mondja Jézus, ugyancsak a Kiegyenlítődései törvényének a szellemében, hogy: „Az elsőből lesznek utolsók és az utolsókból elsők.” A jó egészséggel és képességekkel született és a siker- és győzelem szerzés modern nevelési szellemiségben részsült személyek ugyanis, valósággal kizsákmányolják mindazt, aminek a megszerzése érdekében semmit nem tettek, hogy a tehetségeseknek az önmaguk kizsákmányolási készletéről ne is beszéljenek! Sőt, a legtöbben úgy képzelik, hogy ezen előnyös életbe- indíttatásuk miatt ők a sorsnak a kiválasztottjai és protekciósai, és nem csak, hogy kizsákmányolnak és tékoznak, de valósággal rombolják magukat. Persze, hogy ezek utolsókká válnak valamikor az életük utolsó szakaszában, és éppen akkora arányban lesznek boldogtalanok és nyomorultak lelkileg, mint

amekkora vagyona szert tettek a közönség-butító szerepléseikkel. A legkegyetlenebb példa erre az idejekorán elhunyt Elvis Presley, vagy a Michael Jackson nevű amerikai pop énekes, akiknek az utolsó éveik a lelki és a szellemi sivárságnak és a hiába való életnek a mintapéldái. És a legszomorúbb a rendkívüli tehetséges és igencsak intelligens Marlon Brandoé, aki nem csak a témérdek fölőleges kilóit volt kénytelen hurcolni az élete végén, hanem a gyermekei gyilkossági és öngyilkossági tragédiáit is, példája jelezvén azt is, hogy a rendkívüli tehetségek és a rendkívüli intelligencia, önmagában még arra sem használhatók, hogy a gyermekeinket normális, józan és törvénytisztelő felnőttekké neveljük.

Persze, miután úgy képzeljük, hogy nekünk mindig csak kapunk kell, adunk lehetőleg csak nagyritkán, még azon is csodálkozunk, hogy mások miért nem szeretnek, hogy miért élünk a természettől és egymástól is elzártan, magányban, feszültségben és stresszben. A válasz pedig egyszerű: mert önzők és hitetlenek vagyunk, vagy ami ugyanaz: tudatlanok és nevetségesen és tragikusan ostobák vagyunk az ezeryi és milliónyi életidegen, nagyokos tudományosan steril és szeretet nélküli filozofikus elmélet- rengetegeinkkel. Annyi eszünk sincs, hogy észrevegyük, hogy a gyermekek nem anyagi szükségét és nem a magunkról való gondoskodásról és a boldogságról való lemondást, hogy nem magunkról való „igazságtalan” figyelem-elvonást, jelentenek, hanem igazából áldást: a szeretet, a bizom, a jókedv, a hit, a derű, a kedély, a nyugalom, a megértés nem anyagi szubsztanciák, azaz nem "fogyó anyagok" és sohasem merülnének ki - sőt szaporodnának és eltöltenének bőségükkel - ha megnyitnánk az igazi áldozat-készségünket, és ha nem fojtanánk, nem temetnénk el a pozitív lelki tulajdonságainkat, nem gyomlálnánk ki lelkünkben a finom szeretet tudományos hitetlenségeinkkel, spekulatív, egoista gondolkodásunkkal, aminek következtében egyszer kapni szeretnénk és csak azután adni.

Rendkívüli intelligenciájával és mágikus erejű képzelő erejével a természetből messze kiemelkedett ember tehát, ahelyett, hogy egészségesen élne ezekkel a képességeivel és óvna a természetet, inkább vissza-él és mindig csak kapni akar tehát és csak azután adni és emiatt, ebben a természet szipolyozó kényszerében rombolja, nem csak a külső természetet, hanem a saját belső természetét is. Így jutottunk oda, hogy a nyugati fiatal férfiak és kamaszok nagy része már egyre inkább képtelen a gyermeknemzésre, illetve a nők a magzat-foganásra. És csak azért, mert sem az iskolában, sem a televízióban, de még hittanórákon sem tanítják meg a kiegyenlítő törvényét és ennek következtében semmibe is veszi azt. Szeretetet, bizalmat, barátságot, szellemi információt, nyugalmat, akár ingyen, illetve kevés munkával megszerzett pénzért, mindent szeretne. És amikor adnak is valamit valakinek, azt egyesek trójai falóként adják, aminek a segítségével magukhoz akarják kötni, vagyis valamiképpen le akarják kötelezni a maguk számára azt akinek a gondját viselték, vagy azt, akit megajándékoztak. Egyébként is “Az ember kívül csak azt teszi meg, amit belül nem akar megtenni.” mondja Hamvas Béla. A mindig kínálgató, “csupa szív” emberek rejtett egoizmusuk következtében képtelenek a finom és diszkrét, belső szeretet-áramoltatásra. Igazából nekik is csak külső elvárásaik vannak a környezetükkel és a világgal szemben, ahelyett, hogy magukkal szemben lennének elvárásaik. És amennyiben mégis vannak magukkal szemben elvárásaik, azok nem szeretet- odaadási elvárások, nem áldozat-hozatali elvárások, nem harmóniába kerülési- elvárások, hanem öncélú, öntetszelgő teljesítmény- elvárások, eredményességi és hasznossági koncepciók szerinti elvárások, siker-elérési elvárások, tehát szellem és szeretet- idegen elvárások, amelyek csak arra jók, hogy önmaguk előtt a mindig nyerő Janik szerepében, illetve a pozitív Jóember szerepében tetszelegjenek. És mindezt ezért, hogy hiúságuk, önérzetük és becsvágyuk és öncélú, uralkodási, vagy élvezethajszolási mániájuk kielégítése érdekében abban tetszelegjenek mások és önmaguk előtt, hogy ők táplálják és különös élvezethez - boldogsághoz juttatják a környezetüket, hogy a környezetük szót fogad nekik és eszik - iszik abból, amit ők azok számára biztosítanak és kijelölnek. És persze azért is, hogy visszautasítás esetén önmagukat gyötörjék, hogy rejtett haragjukkal és csendes nehezteléseikkel szeretetlenségbe, elidegenedettségbe hajszolják magukat és környezetünket.

Mind a valós Világosság mind az igazi Szeretet nagyon diszkrétén, az érzéseink számára tulajdonképpen érzékelhetetlen és észlelhetetlen (“észre - vehetetlen”!) megnyilvánulási formákban jelentkező, metafizikai (fizika fölötti) őserők, őshatalmak. Ezért az emberben lakozó valóságos (gyökér-) Szeretetnek igazából nincs szüksége érzelmi kitérősekre, durva, érzéki megnyilvánulási formákra. Hízelegetünk egy csecsemőnek amennyit csak akarunk, mert abból még egyáltalán nem lesz szeretet. Ezt észlelhetjük is majd nem sokára, mert a baba zavartságában legfennebb követelőző és hisztériás lesz mert csak ő csak annyit ért meg az egész felhajtásból, hogy rendszeresen, vagy rendszertelenül, tehát rendszeres ciklusokban, vagy az ő szeszélyes ötletei alapján jut-e hozzá a finom táplálékához. És hiába, hogy a természetes levegőváltásoktól is megóvjuk, mert az egyetemes törvények alapján úgy is szüksége lesz olyan durvább, de a természetes életfolyamatokkal együtt járó tapasztalatokra, amihez arányosan és drámai élmények nélkül is hozzá szokhat, ha megelégszünk azzal, hogy lehetőleg csöndes, száraz és aránylag meleg környezetet biztosítunk számára. Azért betegesebbek a kisbabájuk körül hatalmas felhajtást rendező és azokért aggodalmaskodó, a gyermek harmadik szabálytalan lélegzetére is hetet szökő anyák gyermekei, mint a kevésbé aggodalmaskodóké, mert ez utóbbiak sokkal több mentális nyugalmat és szeretetet biztosítanak a gyermek számára mint az előbbiek. – Persze, nem közömbösségről beszéltem. Az ember kívül azt igyekszik bepótolni, amit belül folytonosan elmúlasz. Az olyan nő anyáskodik feleslegesen még akkor is, amikor annak rég elmúlt az ideje és az egyengeti életútját és babusgatja felnőtté vált fiát és lányát, akinek évekre visszamenőleg (talán már a gyermekek megszületése óta) lelkiismeret furdalása van a gyermekeinek az apjával szemben. Metafizikában ezt a magatartást hamis kompenzációnak nevezzük. A huszadik század végén az emberiség kilencven kilenc százaléka hamis kompenzációt folytat, azaz törvényellenesen él és ennek viseli a tragikus következményeit. És még tragikusabb az, hogy ezt a következményt, az ember tudatos és tudattalan befolyása alatt álló ártatlan állati és növényi világ is viseli és természetesen viselik azok a gyermekek is, akiknek a nevében a felnőttek kompenzálnak és újabb ajándék - termelési mániájukban kiirtják és megnyomorítják a környező biológiai természetet. Igazából Szeretetet nem is lehet kapni kívülről (légfennebb gyermekként annak a külső formáját: a tápláló és egészséges környezet- biztosító gondoskodást), mert ez a teremtő és javító - gyógyító erő, az ember belsejéből: az Abszolút Szellemből árad az emberen keresztül kifelé, a külső világba: a személy természeti és emberi környezetébe. Az egyéni szeretet-áramoltatási képesség, akár csak az értelmi világosság:

az elemzői és a szintetizálói képesség tudatos erőfeszítések árán érhető el, így szerezhető és növelhető meg. A nehézség ebben mindössze annyi, hogy általában csak a megvilágítói (értelmi) képességeinket serkentik és művelik az iskolában, a tudatos, de diszkrét szeretet-áramoltatási képesség megszerzése, valamint a kiegyenlítődési képesség növelése helyett. A hamis egység-érzetből (szeretetből) létrejövő két disz harmonikus megnyilvánulási formát: a érzélgős jópofaságot, vagy a természet-legyőző értelmet, illetve a rejtett agresszivitást, végső soron a gyűlöletet ültetik el a diákokban a mai tanárok. Hiába kapok más személyektől állandóan külső szeretet - megnyilvánulási formákat, amennyiben én nem hozok gyakorlatilag is – tehát fizikailag is - áldozatot és nem vállalom a megfelelő számú utódok gondozását és nevelését, és amennyiben nem teszek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megnyissam és rejtett egoizmusomtól megtisztítva, szabaddá tegyem a belső, Szeretet-erőimet kibocsátó, lényem mélyében lakozó Szeretet- forrásomat. Ezért van az például, hogy az egyik, és az elkényeztetett, maximum két-testvér gyermekek, boldogtalan felnőttekké válnak, mert az aggodalmaskodó és természetellenesen gondoskodó (hamisan kompenzáló) szülei eltorzítják a szeretet-adási képességüket. És: akinek nincs, - aki mindig csak másoktól, csak kívülről várja adjanak neki - attól elvétejtik”. Ők képezik a modern cigarettagyártás, az alkoholipar és a kábítószer kereskedelem biztos fogyasztó közönségét. Ők a virtuális valóságot létrehozó filmiparnak és az erőfeszítés mentesen, a könnyen elérhető boldogságról regélő misztikusok és az un. tisztán látó jövő-jósok áldozatai. És ahogy nem kaphatok, hanem csak diszkrétén áramoltathatok Szeretetet, ugyanúgy Fényt (értelmet) sem kaphatok kívülről. Mert amíg nem tapasztaltam meg, nem dolgoztam valamivel konkrétan, azt elméletileg hiába is próbálom megismerni. De igazából személyi tapasztalatomból szerzett Fényt sem adhatok senkinek mint valami tárgyat (legfeljebb sötétséget: természet kizsákmányolási technikákat ismertető szak-tantárgyat, élet-idegen és szellem-idegen tudományt és ideológiát), hanem átvilágíthatom magamat és megvilágíthatok valamit, (egy részletkérdést) a másik ember számára. Nem ártatlan és ártalmatlan és nem csak szánalmasan nevetséges, hanem egyes esetekben egyenesen veszélyes tevékenység is, például a többnyire átvilágítatlan személyiséggel rendelkező személyeknek a pénzért történő, úgynevezett Fényadása, más, fejletlen kritikai érzéssel és még kevesebb szellemi megkülönböztető képességgel (Diakriszosz pneumaton) rendelkező személyek számára. Ugyan miféle „jótevő” fényt lehet adni az értelmi világosság, az egyetemes törvények természetének az elmagyarázása, megértetése helyett? – Vak vezet világtalant, mondja Jézus. Magyarországon egészen fiatalon, ötven két, vagy három éves korában halt meg egy magát fényadó természetgyógyásznak nevező misztikus, aki nem volt hajlandó lemondani a hamis kompenzáció legelemibb formájáról, a napi háromról egy csomag cigarettára leszállított homály-adagjáról, miközben párkapcsolati és szexuális terapeutaként párhuzamosan és folyamatosan négy – öt, az ország különböző városaiban lakó szeretővel és két - három komoly élettárral tartotta fenn szerelmi és persze, fényadó-terapeutai viszonyokat. Az egyetemes törvényeket ismerő metafizikusnak még csak keserűen mosolyogni sem jön kedve, amikor egy ilyen „kiváló személyt” búcsúztatnak a megfelelő misztikus szaklapokban a magukat szintén fényadóknak nevező munkatársai és persze, a fényes útmutatásait hűségesen követő barátai - barátnői. Az Egyetemes Törvények szerint élni akaró személynek tudnia kell, hogy ember által, ember számára fényt nem lehet un. misztikus úton adni (áramoltatni), csak szeretetet. Fényre csak rá lehet vezetni valakit, vagy valakit, a törvények szerint is helyes, logikus és racionális tanítás útján. De tudni kell azt is, hogy a Kiegyenlítődési törvénye értelmében, nem kell elrejtenuünk a spirituális felfedezéseinket senki elől. („Nem azért van a fény, hogy azt a véka alá rejtsek.”) Minél több felelősségérzetbe és szellemi nyugalomba (hitbe) ágyazott diszkrét szeretetet, valamint minél több értelmi világosságot, tehát szellemi bölcsességet tartalmazó információt áramoltat valaki a többi ember felé, annál több szeretetet és annál több szellemi információt kap majd a spirituális növekedéséhez és tágulásához, illetve a kiegyenlítődési képessége minél teljesebb eléréséhez az egyetemes kompenzáció törvényének hatásaként és következményeként. Ezért, akár a „fényadásban” akár a szeretet-áramoltatásban, a Magvető példáját kell követni, aki a magokat a talajba sőrja, nem törődve olyan részletekkel, hogy azok milyen talajban képesek megfoganni. Valamiért valamit cserében igényelni csak abban az esetben szabad, ha annak a valaminek (terméknek) a létrejöttét, amit árulunk, tehát, amit eladunk (Pl. pénzért cserében), keményen megdolgoztunk. Ezért én például többnyire ingyen, maximum jelképes összegecskéért tartok minden metafizikai előadást és ezt a jelképes összeget is csak azért kérem, mert az ártatlan hallgatóknak nincs meg az öntudata arról, hogy semmit nem érnek azzal az információval, amiért legalább egy csekély áldozatot nem hoznak. És ugyanúgy: a tanulmányaim is ingyen letölthetők a honlapjaimról, a szellemi portálokról. A Fény- információt tehát, akárcsak a szeretet önzetlenül kell szórni és ez az információ-adás automatikusan boldoggás is teszi az embert. Csak a személyi horoszkópokért, amelyeknek a létrehozása érdekében komoly munkát fejték ki kérek el pénzt, de olyan eset is előfordult, hogy egy horoszkóprendelő cserében krumplit, hagymát, uborkát és paprikát adott. Egy másik meg tejterméket. – A törvény szellemében, fogadni is tudni kell tehát, nem csak adni. Miután a karmád oldását jelentő gyakorlati életfeladataid nagy részét beváltottad és a sorsod kezd minőségileg pozitívvá változni, minél többet segítesz másokon a szellemi világosság elérésében - anélkül persze, hogy ez a segítség kívülről, a másik és a mások szabad akarata, a józan belátása ellenére történne - annál több lelki és gyakorlati segítséget és szabadságot hozó szellemi információt és energiát fogsz kapni. – Persze, nem mindig ugyanonnan, hanem ez a kompenzáció valamilyen más uton is lehetséges. Ez utóbbi a tulajdonképpeni értelme több, ide vonatkozó evangéliumi kinyilatkoztatásnak is: "Keressetek és találni fogtok. Kérjétek és adatik nektek. Kopogtassatok és beengednek titeket.”, „Keressétek Isten országát és mindazt, amire szükségetek van megkapjátok.”, „Ismerjétek meg az igazságot és az fel fog szabadítani benneteket.” - Persze nem öncélú, anyagi boldogulásról, vagy élvezet-szerzési és kényelmi törekvéseink "mennyei" meghallgatásáról és kielégítéséről beszélt itt Jézus, hanem a spirituális éberség, valamint a szeretet-képesség és az értelmi megvilágosodás megszerzésének (tehát a megváltásnak, a szellemi felszabadulásnak) érdekében tett erőfeszítéseinknek az egyetemes törvények által biztosított következményéről: szellemi tágulásról és lelki gyümölcsözésről. A korábbiakban leírtakat folytatva, mindig fontos emlékezni arra, hogy mind

a Mágia törvénye, mind a Karma törvénye alapján, a terrorisztikus "jó akarás" törvény ellenes. Ezért valakivel jót cselekedni, valakin segíteni úgy, hogy az illető arról ne tudjon (távoli gyógyítás, káros szenvedélyről való leszoktatás érdekében történő agykontroll programozás, stb.), vagy annak ellenére, hogy ő azt elutasítja, ez a legdurvább megsértése az egyetemes törvényeknek. Ez, többek között, a legnagyobb felelőtlenség, amit a szellemi világban elkövetni egyenértékű a militarista, vagy a vallásos-ideológiai terrorizmussal és a gazdasági-politikai manipulációval. Szülői, rokoni, baráti, szeretői, baráti, vagy munkatársi jóakaratainkból eredő erőszakos jószágosodásunk előtt, után és közben, vagy miközben az így megsegített háládatlan gyermekünk, szeretőnk, barátunk, népünk, stb. kövel dobál vissza kenyér helyett, jusson eszükben, hogy a pokolhoz vezető út csupa jó szándékkal van kiköveve. A kompenzáció törvénye alapján tehát, csak úgy élhetünk harmóniában, ha mindig igyekszünk előbb, de ugyanakkor diszkréten adni, mint kapni. És akkor ha a mindent és mindenkit egységben érzékelő, diszkrét szeretet - érzéseinket és a mindent és mindenkit átvilágítani vágyó szeretet-készletünket, önmagunkon belül és a környezetünkben is kiegyenlítve, minél tudatosabban és intenzívebben megéljük, nem fojtjuk el. De ezt a szeretet-áramoltatást is, a lehető legfinomabb: legdiszkrétebb formákban, és lehetőleg csak nagyon ritkán konkrét személyekre, állapotokra, vagy jelenségekre irányítva kell folytatni.

Jó, ha szellemileg mindent fénybe vonva és ezt az átvilágítást első sorban önmagunkkal kezdve, a racionális értelmünkkel és egészséges kritikai érzékünkkel mindent felülvizsgálunk, mindent "könyörtelenül" átvilágítunk, miközben a szeretet- érzéseinket csak a mentális és a kauzális dimenziók szintjén (a folytonosság váló, mindennapi pozitív lelki-szellemi állapotunkkal) áramoltatjuk embertársaink és a többi életformák felé. Könnyen megtörténik ugyanis, hogy egy végtelen helyzetben, minden "szent törekvésünket"; az ellentétére: a rejtett agresszivitás, illetve a csendes, vagy a dühös neheztelés érzésére állítja bennünk a Polaritás törvénye. Így, lassan-lassan, természetessé lesz a kapcsolatunk ezzel az Isteni Igazságot előtűnk és számunkra lassan - lassan, gyakorlatilag is érzékelhető törvénnyel, tudván azt is, hogy a tudatosított hiány- információ, vagyis a SZÜKSÉGESSÉG automatikusan maga után vonja a kauzális információ- bőség áradását. És így meggyőződhetünk arról, hogy ezáltal az egyetemes teremtésnek a pozitív túlgúli irányával egybekapcsolódva, minden a mi valamikor intenzíven átélt, pozitív, vagy negatív szellem- képzetünkkel (de nem az ösztönös sóvárgásainkkal) összhangban történik. Persze, csak akkor, ha tudatosan harmóniába kerülünk a többi hat Egyetemes Törvénnyel is. Nem az anyagi javak és eszközök misztikus felszaporodásának a bekövetkezéséről, vagy a titkolt boldogsági sóvárgások kielégítéséről van szó a szellemi túlgúli útjára lépő személy esetében, ahogy azt kicsinyes képzetével és a vélt érdekei szempontjából szeretné megvalósulva látni az ember. Minden esetre addig is, ameddig a Kompenzáció törvényét teljesen megértenénk és a mindennapi életünkbe integrálnánk, jó ha eszünkbe vesszük, hogy Jézus az első három törvénynek a következményeit, illetve negatív kúszási következményeit ismerve, ismételte annyi alkalommal, hogy "Ne aggodalmaskodjatok!" Az aggodalom ugyanis olyan mágikus erejű hiány-információs csomag, amely kiegyenlítődést igényel, vagyis megvalósítja azt, amiért aggodunk. Ellentétben az irigységgel, amely ahelyett, hogy hozza jutattna a másoktól elirigyelt tárgyhoz, személyhez, vagy élethelyzethez, inkább eltávolít attól. A helyes magatartás tehát a törvény szerint, mindig a szaturálás, vagyis a képzetünknek az olyan képzetekkel való feltöltése, amelyek ellentétesek - ellemntétesen pozitívak - azzal a "valamivel"; szemben, ami miatt aggodunk.

Az analogikus megfelelés szerint a Kiegyenlítődést törvényéhez a racionális gondolkozást és a lineáris, valamint az analogikus kapcsolatok felismerését lehetővé tevő készségünket megtestesítő Merkúr és Uránusz bolygók kapcsolódnak, de a Jupiter által megtestesített helyes értéktudat és értékítélet őserije, illetve az ember pozitív Jupiteri - ítélezői képessége is fontos szerepet kap a kiegyenlítődést működési mechanizmusában. De Plútó is kiegyenlítődést boltgó, mivel a Neptun (Szeretet) és az Uránusz (Fény) egymás közti áthatolásának és kiegyenlítődéstének az őserijét testesíti meg az Asztrológiában. Metafizikailag a Plútó őserije a tízedik teremtési mozzanatot: a Teremtő és a Teremtés (a Teremtett Lét) közötti kiegyenlítődést és újra teremtődést őserőt testesíti meg. Ezért nevezik az egyetemes igazság, illetve az Isteni igazság és az abszolút megváltó erő bolygójának is. Az alkímiai műveletek közül a separatio (szeparáció) művelete felel meg a kiegyenlítődést és csere törvényének, vagyis a különválasztás és a megkülönböztetés művelete kapcsolódik e törvényéhez, hiszen, amennyiben ezt a törvényt a helyes és folyamatos információ-áramoltatás törvényeként fogjuk fel, természetes, hogy a jól megkülönböztetett és jól meghatározott elemekkel lehet csakis zavarmentes információ -és értékcsere végre hajtani (áramoltatni). Ahogy Jézus fogalmazza meg ennek a törvénynek az alkímiailag ide vágó és a mindennapi életünkre - alapállásunkra - vonatkozó tanácsát: "Minden dolgot megvizsgáljatok és a jót a rossztól elválasszatok." Alkímiai tétel az, hogy egymástól csak jól megkülönböztetett és önmagukban jól meghatározott elemek (személyek) egyesíthetők (képesek az egységesülésre). Az elhatárolódási szinteken (a fizikai, a pszichikai és a mentális síkokon) az egymástól el nem határolt és jól meg nem különböztetett szellemi, asztrális és éteri-fizikai elemek ugyanis hamis egységet (korrupciót) és ezáltal hamis harmóniát, hamis kiegyenlítődést hoznak létre, ami a létképzet világába vissza hatolva és megerősödve ez egész életünket, sőt a környezetünk létét is veszélyeztetheti. Így veszélyeztette pl. a XX. század végén, az általa kiemelten megtestesített hamis személyiségi létmodellnek a saját útján történő szétsugárzása által több millió személy létképzetét az Angol trónörökös hajdani felesége: Diana hercegnő is, akárcsak John Lenon is, a Beatles vezéregyénisége, aki azt kezdte hangoztatni, hogy ő népszerűbb mint Jézus Krisztus (sic!), mintha a Názáreti Jézus a bulvár szintű egyéni népszerűség és nem a kiegyenlítődéstől szóló, egyetemesen (mindenkor és mindenhol érvényes) tanoknak a nyomatékosítása érdekében vállalta volna a kereszthalált.

4) A NEMEK TÖRVÉNYE. "A lét dadog. A törvény a tiszta beszéd. (József Attila) minden szintjén (A létezés az összes dimenziójában, tehát nem csak a fizikai - biológiai dimenzióban, hanem az éteri, az asztrális, a mentális, az ideális és a kheterikus - kauzális dimenziókban.) minden megnyilvánulási forma, minden elem és minden jelenség, spirituális alapjellege szerint, elsődlegesen kapcsolódik az első két világalkotó ősi princípium közül az egyikhez, tehát vagy a Világosság princípiumához vagy a Szeretet princípiumához. Már a négy ősi alkímiai alapelemek, a Föld, a Víz, a Tűz és a Levegő is, magában hordja a nemek szerinti lényegi különbségét és párosával tartozik a Világosság - Maszkulinitás (Levegő, Tűz), és a Szeretet - Femininitás (Víz, Föld)

ősprincípiumához. A Világosság, a teremtés- és megváltás ismeretet princípiuma, vagyis az anyaggal való kapcsolatból, a személyes tapasztalatból szerezhető értelmi fény princípiuma. A Szeretet az áldozat általi abszolút megmentés és az egyéni megmentődés princípiuma, a Lilith által megbontott Ős-egység emlékének és az egységre való emlékezésnek, és az egységhez való kötődésnek és az egységbe való visszatérési vágyaknak a princípiuma. Az Abszolút Létből kiáramló teremtésnek minden megnyilvánulási formája (struktúrája), kauzális lényege szerint eltolódik e két princípium valamelyikének az irányába, e két princípium sajátosságait tartalmazza hangsúlyosan és ezek valamelyikéhez tartozik lényegileg, mikor sajátosan különbözve a másiknak a megnyilvánulási formáitól, mikor látszólag megkülönböztethetetlenül azonosulva a másik nem karakterével is. (Lásd a primitív állati létformák esetében a hím-nő egyedeket és a szűz-nemzés jelenségét.) Az eredeti két nem valamelyike minden jelenségben és minden folyamatban, lényegében mindenkor és mindenhol létezik. Az azonos teremtési minták szerint létrejött információs - energetikai létstruktúrák, valamint az ezeknek megfelelő fajok szerint differenciálódott életformák, a két ősprincípium szerint: a maszkulin (tapasztalati ismeret útján fokozódó szellemi értelem) és a feminin (az állandóság, a központi tengelyhez való kötődési ösztön bölcsessége, a szeretet gravitációja) ősprincípiumok szerint differenciálódott, ellentétes nemű spirituális-energetikai létstruktúrák és földi lények, kölcsönös vonzódási, egymásba hatolási és egységesülési viszonyban, kiegyenlítődési vonzás-viszonyulásban, megtermékenyítő kölcsönhatásban állnak egymással, és e vonzás és megtermékenyülési – megtermékenyítési vágyak kielégítése által, kölcsönösen feltételezik, megtermékenyítik és kiegyenlítik egymást, és e kiegyenlítődési törekvések beteljesedése által, az utódok szintjén újra teremtik önmagukat és egymást. A Nemek törvénye tehát nem csak természeti szinten érvényesül, hanem az alsó és a felső asztrális, az alsó és a felső metális dimenziókban is, és elsősorban az ideális és a kauzális létdimenziók szintjén. És ez még akkor is így van, ha a nemi sajátosságok és elülönülések, bizonyos létformákban az ember számára olykor felismerhetetlen formákat öltenek. A Nemek törvénye alapján tehát, gyetlen fizikai, asztrális, mentális vagy spirituális megnyilvánulási forma sem létezik nemi jelleg nélkül. A gondolataink, az érzéseink, vágyaink, kívánságaink és igényeink is vagy Feminin, vagy Maszkulin jellegűek. Az önérzet, a hiúság, a becsvágy, a versnegés, vagy a másik teljes legyőzésének a vágya, az ide vonatkozó ambíciók, vagy kíváncsiskodás, célra törekvés és a bátor előre hatolás az ismeretlenbe, az ok-okozati összefüggések keresése és a valóságkutatás, a racionalitás és a pragmatikus logikai igény, a beavatkozási és irányítási vágy, a ki felé fordulás és a külvilággal való konfrontáció, a Fény, vagyis maszkulin jellegű készteségeinket és tulajdonságainkat képezik. A szerelmi- és szexuális vágykielégítési ösztönök, az empátia, a szolidaritás, a segíteni akarás, a láthatatlan egység iránti vágy, a megőrzés, a biztonság-vágy, a kényelem, a be felé fordulás (introverzió) a homályosítás, a titkolózás, az intuitív megérzések, az önkéntelen mágikus hatás-gyakorlás, a sugallatok szerinti tájékozódás, Szeretet, vagyis feminin jellegű tulajdonságok. Mind a Nemek Törvénye, mind a Kiegyenlítődési Törvénye, mind a Fejlődés törvénye szempontjából, a nyugati típusú civilizációban élő emberiség törvénytelenül él. Ez, a saját tudománya és technikája által elvakított ember ugyanis, mindent a külvilág átalakításával, a könyörtelen gazdasági célratöréssel, a pragmatikus ésszerűséggel, tehát a külső beavatkozással és irányítással akar megoldani. Mindent a tudománnyal, a technikával, technológiával, a külső gépi – és hatósági ellenőrzéssel és befolyásolással - beavatkozással, vagyis kizárólag a maszkulinitás szerinti alapállással akar az életben megoldani. Eközben a leginkább a Lilith által megzavart és sok esetben az eredeti női ösztönök ellenére állított un. feminin vágyakat: gazdasági jólétet, a biztonságot, a kényelmet, az öncélú élvezetszerzést és az étellel szembeni sterilitást: a kényelmet és az élvezeti lehetőségeket „veszélyeztető” utódok számának a boldogsága elérési érdekében való minimálisra csökkentési "szüksége" téves eszmerendszerében él, még akkor is, ha nyilvánosan lehadudja ezt. Ennek a következményeként, a civilizált nők többsége azokat a korábban szabadság-látszát keltő férfi-privilegiumnak számító eszközöknek és társadalmi pozícióknak a megszerzésére tör, amely privilegiumok gyakorlásának köszönhetően a férfiak elveszítették az apai (Nemzői és nevelői - beavatói) funkciójukat, az apaság idealitását és, mivel minden a szellemi világban jön létre korábban, majd a fizikai világban is megvalósul, az un. civilizált fiú gyermekek egyre nagyobb mértékben veszítik el a fizikai nemzőképességüket is, akárcsak a 28 év fölötti hölgyek. De a mai ember erre azt mondja, hogy sebaj, ott van a nagyokos tudomány, amjd lombik-bébi programokkal „gyártják” az utódaink a gyermekeket és az anyai – teremtői idealitásukat és a magzat fogantatás – magzatkihordói és szülői képességüket elvesztett nők többsége befolyásos társadalmi pozíciót, vagy legalábbis anyagi függetlenséget biztosító munkahelyet akar magának szerezni, miközben e civilizált anyák többsége ma már nem képes, de nem is akar orvosi ellenőrzés, befolyásolás és beavatkozás nélkül gyermeket szülni. Sőt: egyre nagyobb részük, nem is akar már csak maximálisan egyetlen gyermeket szülni – legalábbis a fertilis korban levő fiatal nők nem! – és a legszívesebben sterilizáltatnák, és sokan sterilizáltatják is, magukat. Ennek a steril-ésszerűen józan (ellen- Fény) és egymással az Ős-bűnben való együttérés és szolidaritás (ellen - Szeretet) szerinti életvitelnek az ellensúlyozásaképpen viszont még nagyobb törvénytelenégeket követnek el: vagy primitív formában, tehát alkohollal és drága pénzért vásárolt kábító szerekkel, vagy annál is legrafináltabb fizikai módszerekkel és technikai trükkökkel, valamint misztikus ideológiákkal – un. beavatási utak követésével - kábítják magukat a valóságos szeretet-képességük, a spirituális éberségük (egységtudatuk) vissza- és megszerzésére való törekvések helyett. Primér emberi érzések szintjén, inkább a nőkre, illetve az anyákra jellemző az engedékenység az elnézés és szemhunyás, az önáltatás, az apai morális igényesség, a szigorúság és a elvárás inkább maszkulin jellegű. Az odaadási vágy feminin, a szerzési - uralkodási vágy maszkulin jellegű, még akkor is, ha ezek a vágyak és érzések egyes személyekben fordítottan vannak jelen. Hiszen tudjuk és látjuk, hogy létezik megalkuvásra, gyöngéd odaadásra, idillikus és akár kegyes hazugságokon is szerzett, de lehetőleg állandóan tartó családi meghittságra vágyó, naivan türelmes és erélytelen férfi is. És ugyanakkor létezik hódításra, birtoklásra, uralkodásra és családon kívüli élvezet- szerzésre, személytelken szexuális kalandra vágyó nő is. De ezek csak a „fordított” tulajdonságok a karmák jellegéből adódnak (Erős Föld, vagy Víz jellegű karmával rendelkező férfiak, és erős Tűz, vagy levegő jellegű karmával rendelkező nők) és ezek azok a kivételek amelyek, a mai liberális világi moralitásban,

pszichológiai és spirituális szinten eltérnek a nemi meghatározottságoktól (íratlan szabálytól). Hiszen a karma, a polaritás és a kiegyenlítődés törvénye alapján, amikor egy olyan komplex struktúra mint az ember, amely mind a két nem összetett sajátosságait magában hordja, erősen maskulin jellegű karmikus meghatározódással bír a kauzális dimenzió szinten (kheterikus teste szintjén), akkor ez a női személy az asztrális dimenziókban önkéntelenül is a maskulin jegyeit fogja erősíteni, azokkal fog élni és esetleg még tüntetni is. És fordítva: minél erősebb a feminin jellege van egy férfinak a karmájából adóan, annál puhább, enézőbb, korruptabb és érzékenyebb a lelki és az érzelmi szférákban. Innen adódnak tehát a nemek közötti felcserélődések, a transzvesztita hajlamoktól a szexuális aberrációkig elmenően. Tény az, hogy az Analógia Törvénye alapján (Ami fent van ugyanaz mint ami lent van...”), egy pontos megfelelés létezik a lényegi Kauzális funkcióknak megfelelő spirituális nemi jelleg és a fizikai meghatározottság, a természeti (nemi) megnyilvánulási formának megfelelő, felvállalható gyakorlati életfeladatok között. Ezért, ha valaki nőnek születik fizikailag - természetileg, az kauzális testében is nő, aki hím neműnek születik, annak a kauzális teste maskulin eszenciákat tartalmaz és mindössze a közties dimenziókban változik az meg, a karma jellege szerint. A karmának viszont nem az funkciója, hogy megtartsuk, hogy az szerint folytassuk az életet és a karmikus meghatározódásainkat erősítsük, hanem éppen ellenkezőleg: az az életfeladatunk egyik legfontosabb része, hogy a karmánkat – karmikus meghatározottságunkat – haladjuk meg. Ezért, az eredeti (ősi) nemi jellegnek a mesterséges biológiai (fizikai) megváltoztatása, nem csak fizikai szintű megtermékenyítési és kiegyenlítődési képességet hoz létre, hanem erős akadályt és blokkot abban, hogy az illető személy valaha is képpé váljon a spirituális – kauzális funkciója betöltésére és a kiegyenlítődési – megváltódási életfeladata beteljesítésére. Törvénytelen létállapotot és törvénytelen léthelyzetet idéz elő tehát az élet minden vonalán, az ilyen, karma-feloldás megtettgáddal járó beavatkozás, még akkor is, ha a világi törvények ezt a nemi jellegnek a biológiai megváltoztatását lehetővé teszik, illetve a hatóságok ezt engedélyezik. A helyzet uralási reflex és a helyzet ellenőrzési vágy is épp annyira maskulin érzés, mint a partner- uralási, vagy a biológia test (egészség) fölötti ellenőrzési vágy, amelyhez a nemi jelleg megváltoztatását lehetővé tevő, állítólag a Szeretet nevében munkálkodó orvostudomány szolgáltatja a helyzet és a testuralási (az eredeti nemi állapotnak a megváltoztatását célzó) eszközöket és módszereket. Nem feltűnő, hogy miközben a technikai-tudományos racionalitásába belekábult világunkban, a hölgyek meg akarják őrizni a feminitás külső jegyeit, de törekvéseikben, ambícióikban és külsőségekben férfiak akarnak lenni, addig transzvesztita a férfiak elsősorban a biológiai nemi jellegüket változtatják meg, persze azzal a kényelmes tudattal, hogy ezzel együtt viszont, nem kell a nők felelősségét is átvenniük: nem kell gyermeket szülniük, mivel erre eredetüktől fogva képtelenek. Ennek a kauzális szintű általános összezavarodást tükröző személyi önbecsapásnak az első számú következménye nem csak a kábítószerezés és az AIDS, hanem az egyre nagyobb méreteket öltő pedofília is. Minden dolog, minden jelenség és folyamat tartalmazza magában a két világalkotó princípiumot, attól függetlenül, hogy a polaritás törvénye alapján melyik princípium látszik hangsúlyosabbnak egy adott folyamatban, individuumban, vagy jelenségben. Minden maskulin (Yang) elemnek létezik egy feminin (Yin) megfelelője és fordítva. Ha meg akarjuk érteni a mágia, a keletkezés, a kreáció és a regeneráció folyamatainak a törvényszerűségeit, nagy figyelemmel kell tanulmányoznunk és elsősorban a saját személyitudatunkon belül kell felismernünk a Nemek Törvényének megnyilvánulásait. A Nemek Törvénye, a Kiegyenlítődés Törvénye és a Polaritás Törvénye szolgáltatott alapot az univerzális taoista metafizika (- később: filozófia és vallás) megalkotásához. A maskulin és a feminin princípiumoknak megfelel Yang (Fény) és Yin (Szeretet) világalkotó szellemi emanációk közvetlenül az abszolútumból válnak (áramlanak) ki és kölcsönös együtthatásukban, áthatolásukban, megtermékenyítve egymást, létrehozzák e két alapp princípium analogikus létezési formáit, mint a világosságot és a sötétséget, a szárazságot és a nedvességet, a férfit és a nőt, a hímet és a nőstényt, a savat és a bázist, a dűrt és a mól hangzást, a kitágulást és a beszűkülést, a termékenyítést és a termékenyülést, a kezdést és a befejezést, a pozitívát és a negatívát, a feszültséget és az oldást és így tovább. Ezen két alap princípiumnak megfelelő létformák - állapotok - egymással kölcsönhatásban, egymástól elkülönülve és egymással kiegyenlítődve, újabb és újabb létformákat hoznak létre, ezáltal újabb minőségeket alkotva, amelyek továbbá más és más strukturálódási formákat hoznak létre, más és más összetett formákba szerveződnek és rendeződnek. De számunkra nem a Nemek törvényének filozófiai vetülete a fontos, hanem az a része, amelynek azonnali és közvetlen hatásait észlelhetjük a mindennapi életünkben. A Nemek Törvényét az asztrológiában, a Hold és a Vénusz bolygóval, (az alkímiában a négy alapelem harmonikus egységével, a preparáció, illetve a finomítás műveletével és az aritmológiában a négyes számmal) hozzák analógiába. A Hold ugyanis nem csak az Ősanya teremtő erejét és így részben a Jin ősprincipiumot is megtestesítő bolygó, hanem ő az odás és az oldódás, vallmait a tükröződés spirituális jelenségeit megtestesítő bolygó is. Az a bolygó amely megtestesíti azt az őserőt, aminek az alapján, minden okosnak látszó, védekező - civilizációs mellékkörülmény, ésszerűsége törekvés és tudatos ellenőrzési vágy ellenére, a tudattalanból feltörő vágy- és képzeletvilág ellenőrizhetetlen barlangjáratain keresztül, az Abszolút Szellem, mint megtermékenyítő és szülő-teremtő szellemi hatalom, közvetlenül megjelenik a pszichikai és a biológiai létezésben és minden kettelés nélkül kifejti erejét (hatalmát) a Vénusz őserével együtt és ezt legfennebb csak elfojtani tudjuk, aminek ha nem családi tragédia, akkor gyomor- és vese-betegség, nőknél: a méhhez- és a mellékhez, valamint a petefészkekhez kapcsolódó betegség és károsodás lesz a következménye. Minden nőben ott van a potenciális férfi és minden férfiban ott van a lehetséges nő. De mivel a Polaritás Törvénye, a Hatás és Visszahatás (Karma) Törvénye, a Kompenzáció (Alternancia) törvénye, valamint a Ritmus és a Ciklus törvénye következtében egy adott lét folyamatban az egyik világalkotó princípium jobban érvényesül a másiknál, ezért bennünk is inkább érzeti hatását a Szeretet, vagy a Világosság az életünk egy-egy fejlődési (kiegyenlítődési) szakaszában. Ezért ugyanolyan fontos a jelenlegi állapotunk (nemiségünk) elfogadása és teljes részletességgel történő megismerése, átvilágítása, akár csak a másik nemmel való harmóniába kerülésre való ellenőrizhetetlen törekvés. A Nemek Törvénye alapján nagyon fontos a másik nem megtestesítőivel való teljes (!) és őszinte kapcsolat folytonos fenntartása és biztosítása. A szexualitást is magában foglaló szellemi- lelki párkapcsolat gyakorlása elengedhetetlen

feltétele spirituális tágulásunknak, az én- tudatunk kialakulásától (18-21 év) kezdve, az egyetemes léttudat kialakításáig és a végső személyi kiegyenlítődés bekövetkeztéig: a földi életünk befejezéséig. A lehető leghibásabb magatartás a nemi élettől való elzárkózás az úgynevezett "magasztosabb" szellemi célok elérése érdekében, mert ez ellentmond az egyetemes törvényeknek és így az Egyetemes Egységes Világszellemmel való közvetlen kapcsolatunknak, amely kapcsolat csakis a Szeretet és a Fény princípiumainak együttes átfödésén és kiegyenlítődésén keresztül nyilvánul meg egyértelműen, és nem külön- zartan, valamelyik princípium kizárásával, vagy elsorvasztásával. A nemi elzárkózás következtében felborított személyi egyensúly elsősorban EGÉSZ- ségtelenséget, tudattalan feszültséget és szellemi hiányérzetből, vagy veszteségtől való félelemből eredő agresszivitást eredményez, hiszen a másik fél (princípium) megtestesülése nélkül élő ember fél ember, vagy félelmetes ember, tehát félő ember. Mivel az elzárkózás által a kiegyenlítődést lehetetlenné teszi, a tudattalanjában megjelenik a törvénytelenység, illetve a bűn tudata és akarva-akaratlanul un. misztikus félelmek kezdik gyötörni, még akkor is, ha ezt nem vallja be magának és ezt a fél - félő - emberi állapotát a tudattalan legmélyebb rétegeibe rejti még önmaga elől is. Nézzük meg, hogy hány negyvenkilenc éven felüli, cölibátusban élő, ép és egészséges pap létezik? Pedig polgári és orvosi szemszögből ők kiegyensúlyozott, egészséges és nyomasztó gondok nélküli életet élnek! És ez az egész- ségtelenség, még ha áttételesen is, előbb-utóbb jelentkezik az élet más területein is, ha nem mindjárt a fizikai test szintjén, akkor az asztrál test, illetve a pszichikai közérzetük: a lelki - morális közérzet, vagy az intellektuális tevékenység és képességek szférájában. Az a személy, aki a konstellációjából is kiolvasható szexuális gátlásossága, szorongásai, kényelem-szeretete, vagy létképzéleti- szellemi zavara, misztikus megtévesztettsége következtében elzárkózik a érzelmi kiegyenlítődést is lehetővé tevő szexuális kapcsolat létrehozásától, valójában nem teljesíti spirituális életfeladatának legfontosabb részét. Ez a személy előbb- utóbb kényelmetlen körülmények közé kerül és majd a szorult, esetleg tragikus élethelyzetekben lesz kénytelen a nemi kapcsolatot átélni (Pl. nemi erőszak, vagy szexuális zaklatás és ingerlés formájában.), aminek következtében szenvedések és betegségek árán kerül kapcsolatban a Vénusz princípiumával. Annak függvényében, hogy e tragikus kapcsolat hatására ráébred-e, vagy nem a nemi (szexuális) rendeltetésének a jelentőségére és fontosságára, találkozik majd olyan személyekkel és olyan információval, amely tovább segíti, vagy zaklatja őt, mindaddig, amíg képes lesz a szexualitás teremtői és világgalkotói eredetét, annak egyetemes kiegyenlítődési funkciója szerinti spirituális jelentőségét személyiségtudatába integrálni. Szerelmi életünknek ez a vetülete, az anyaság, illetve a teremtői princípiumához is kötődik és azzal együtt a Szeretetenek a látszólag külön választott, de kauzális szinten még egy egységes megjelenési formája. Spirituális szempontból fontos arra figyelni, hogy szexuális párkapcsolataink harmóniája és a környezetünkben élők párkapcsolatának harmóniája legyen elsődleges a többi (rokon, baráti, ismerősi, üzleti) kapcsolatokkal szemben, mert ha a szexuális-szellemi párkapcsolatunk nem harmonikus, és ami a leggyakoribb: hézagos és rendszertelen vagy hiányzik, a többi kapcsolataink sem lehetnek normálisak és kiegyensúlyozottak. Mert a Szereteten alapján (amely egy alacsonyabb vibrációs fokozaton azonos Vénusz által megtestesített egységesülési vágygal, akárcsak a Hold által megtestesített Teremtési aktusban való közvetlen részesüléssel) elsősorban univerzális lények vagyunk emberi megtestesülésünkben és másodsorban valamelyik más világgalkotó princípiumnak (Fény - Szeretet: maszkulin - feminin) az elsődleges megtestesítői, akiknek mindig szüksége van a kiegészítődésre és kiegyenlítődésre, illetve az érzelmi és a természeti egységesülés aktusra, ami analogikus megfelelések szintjén azonos az univerzális egyesülés mágikus aktusában való részvétellel! Csak ezután lehetünk a Fényben és a Szereteten felelősen létező lények, akik tudatosan részt vállalnak, a Karma és a többi törvény alapján, a határtalan szellemi létezés egy újabb határozott megnyilvánulási forma létrehozásában, amelynek a szellemi-lelki kiteljesedésében, megerősödésében és önállósodásában segídekezhetünk, anélkül hogy annak fejlődési programját erőszakosan és önkényesen, befolyásolnánk a mi jóról és rosszról alkotott egoista elképzeléseink (egyéni és csoportos korrupciónk), vagy az érvényben levő, életnyerési és érvényesülési (tradicionális) élettechnikák által megszabott moralitás és közhiedelem szerint. Fontos, hogy ésszerű civilizációs zavarodottságunk közepette ne feledkezzünk meg a rendszeres, folytonos és harmonikus érzelmi- szexuális kapcsolatok megvalósulásához szükséges nyugalmi és bensőséges feltételek létrehozásáról és másokat se akadályozzunk meg ezeknek a körülményeknek a megteremtésében. Ne vállaljunk magunkra semmiféle hős szülői, vagy hős gyermeki áldozati szerepeket a szexuális partneri kapcsolataink hátrányára. Nem csak azért mert ez egy hazug, érzélgős szerepjátszás, ami csak arra jó, hogy leplezzük vele a partneri kapcsolat fenntartásához szükséges fokozott figyelemre és odaadásra való képtelenségünket - lustaságunkat és kényelmességünket-, és nem csak azért, mert ezzel a rokoni magatartással legtöbbször többet ártunk, mintsem használnánk azoknak, akiknek állítólagos érdekében meghozzuk a fölösleges áldozatokat, hanem azért elsősorban, mert egy ilyen álláspont az egyetemes törvények szellemében érvénytelen. A fölösleges anyáskodás, és apáskodás valójában őszintétlen szerepjátszás, amivel a szerelmi, élettársi viszonyaink nehézsége elől, más humanista szerepekbe menekülünk, megfoszt bennünket a szellemi kiteljesedésünkben és így a tulajdonképpeni emberi feladatainknak a teljesítésében. Mert nem az a feladatunk, hogy fölösleges drámai áldozatokat hozzunk, amivel inkább ártunk mint használunk magunknak és szeretteinknek, és nem az a feladatunk, hogy ezek után a kijátszottak és a megcsalatottak pózaiban és szerepeiben tetszelegjünk, hogy a végén belekeseredjünk és belebetegedjünk ezekbe a hamis szerepeinkbe, hanem az, hogy az összes képességeinket felszínre hozva, kapcsolatba kerüljünk minden őserővel, azokkal harmóniába kerüljünk mind a belső szellemi - lelki folyamataink, mind a külső kapcsolataink és viszonyaink szintjén és hogy kiegyenlítődjünk önmagunkban és ezáltal az emberi- természeti környezetünkkel. A kiegyenlítődés viszont nem a szülő-gyermeki viszony erőltetését jelenti a harminc éves gyermekkel miközben annak egy másik ellentétes nemű személlyel kellene egy egészséges szexuális szerelmi kiegyenlítődnie. Amennyiben nem segítünk a többi embernek -a hozzánk közelállóknak- azáltal, hogy nyíltan elvárjuk tőlük: tegyenek meg mindent a saját testi-szellemi egészségük elérése és megőrzése érdekében, ahelyett hogy hátaltelten, csillogó szemekkel nézzenek ránk, amiért olyan mindennapi feladatokat is elvégzünk helyettük, amiket ők kellene elvégezzenek (amennyiben erre nélkülünk rá lennének kényszerülve), csak növeljük az úgynevezett szeretteink lelki (tudati) zavarit és ezáltal a szellemi diszharmóniát

magunk körül. Minden embernek az feladata, hogy a határhelyzetben levő fizikai dimenziót egybe kösse a fizikai - természeti személye és a szellemi léttudata segítségével az Abszolút Szellemmel. Hogy egész lényével elősegítse a teremtés határállapotaiban egymástól külön vált lények közötti harmonikus és egyértelmű kollaborációt. Ez viszont lehetetlen a Nemek Törvénye hatásának az összezavarásával, a hamis információ-áramoltatással. Persze, ugyanaz a létfeladata azoknak is, akikkel a Karma és a Rezonancia Törvénye alapján együtt kell élnünk. Még a karmájuk tisztázatlansága következtében krónikus betegségekben szenvedő beteg szüleinknek és más hozzátartozóknak is az, hogy a karmájukat feloldják és a kiegyenlítődési képességeik megszerzésével a Mennyek Országába nevű megváltotti állapotot, önmagukban, minél nagyobb mértékben létrehozzák. Márpedig ez lehetetlen a különböző természetű illetve a rokoni és a szexuális jellegű kapcsolatok össze tévesztésével és összezavarásával. Nem szabad megtévesztenünk és létfeladataink elvégzésében megakadályoznunk szeretteinket kíméletes hazugságokkal és az ők ragaszkodó, egoista szeretet- elvárásainak a feltétlen kielégítésével. Ezáltal csak félrevezetjük mind őket, mind saját magunkat és a legsötétebb korrupcióvá züllesztjük azt, amit Szeretnek nevezünk. Az alkímia ezt úgy határozza meg, hogy csak egymástól jól elkülöníthető elemek (személyek) és személyi feladatkörökben jól meghatározott és elhatárolódott autonóm személyek egyesülhetnek, - tehát szerethetnek. Az álegyesülések és a látszat- szeretet különböző formái tulajdonképpen csak az általános létkorruptiót tartják fenn és nem vezetnek a szeretet – világozás kiegyenlítődéshöz, hanem éppen fordítva: akadályozzák annak a megvalósulását. Ezért a szellemi céltalan körbenforgáshoz, valamint a valós beteljesülés és kiegyenlítődéssel elmaradásához, kietlenséghez és az öregkori céltalan elmagányosodáshoz vezetnek, de valós és tartós egészséghez, családi boldogsághoz és az egyéni nyugalomhoz, a szellemi derűhöz és az egészséghez semmiképpen. Csak akkor lehetek teljes és egészséges személy, ha van az életemben egy másik, egyedüli(!) és ellentétes nemű személy akivel a Teljességet és az Egészséget megvalósíthatom és azokat Tökéletesen átélhetem. Akivel a Fény és a Szeretet kiegyenlítődése a misztériumát emberi határállapotomban legalább részben, de lehetőleg folytonosan átélhetem. Egyszer s mindenkorra tudomásul kell vennünk, minden romantikus misztika és minden tudományos pszichológizálás ellenére, hogy ez, a kiegészítő személy, soha nem lehet más a Nemek Törvénye alapján, mint az az ellentétes nemű ember, akivel minden dimenzió szintjén teljes páros kapcsolatban élek. Ilyen „belterjes” kapcsolatban pedig nem élhet hosszú távon egészségesen és termékenyen testvér a testvérral, vagy barát a baráttal, de a leginkább nem élhet szülő a gyermekével és gyermek a szülőjével! A fiát, vagy a lányát annak a szeretőitől, vagy házastársától féltő és attól elidegenítő szülő, a felnőtt gyermeke élettársát rágalmozó, vagy szidalmazó, azzal féltékenységében gáncsoskodó szülő, valójában veszélyesebb és zavarosabb szellemi és lelki incesztusban él a gyermekével, mint az, a züllött és erkölcsileg megtévedt szülő, aki a saját gyermekét zsöngé fiatal korában fondorlatosan elcsábítva, azzal szexuális kapcsolatot létesít, vagy éppenséggel megerősokolja. A gyermek-szülői viszony minősége egy folyamatos átalakuláson megy keresztül a testet öltés időszakától (a biológiai fogamzástól számított 18-21. naptól) a gyermek önállósodási képességeinek kifejlődéséig és kialakulásáig és legkésőbb huszonegy éves korban meg kell szűnjön a szülő gyermek kapcsolatnak minden irányítási - ellenőrzési, befolyásolási (beleszólási, beavatkozási) jellege. Az egyetemes törvények szempontjából törvénytelenül fenntartott befolyásolási kapcsolat, csak gátolja mindkettőnek az individuális szellemi kiteljesedését és kitágulását és kiegyenlítődéset és a kapcsolat ilyen jellegű tovább-folytatása nem hoz létre csak további karmikus terheket. A végtelenségig passzolgatják egymásnak karmikus feladataik megoldását ugyanis a legtöbb magányos szülő, öntudatlanul bár, de egyfajta párkapcsolati kompenzációként éli meg a gyermekével történő „pragmatikus” együttélését. Ebből erednek a felnőtt "gyermekek" intim dolgaiba való féltékeny beleszólások és az érzelmi zsarolások. A Nemek Törvényének a minél alaposabb meg értésére és a törvény szelleme felhőtlen átélésére való törekvés nélkül, valamint a lelki és a pszichikai hatásainak a figyelmen kívül hagyása, lehetetlenné teszi a többi törvény teljes megértését, tudati integrációját és mindennapi használatát. És viszont: ez a szabály külön - külön érvényes mind a hat törvényre, vagyis azoknak a többi hat törvénnyel való viszonyára. A Nemek törvényének ismerete és használata feltételezi az élettársunk karmája ismeretét és az annak meghaladására tett erőfeszítéseit, a karma feloldásban szerzett eredményeit. A lelki társ ilyen szemszögű megbecsülését és szellemi teljességének, egyéni szabadságának, spirituális programja másságának, különbözőségének és individuális jellegének az elismerését és tiszteletben-tartását. Ez viszont csak annyiban érvényesülhet, amennyiben az élettárs karmája és önmegváltó programja nem különbözik annyira a mienktől, hogy ez a különbözőség lehetetlenné teszi a lényegi, spirituális és szellemi-lelki kiegyenlítődéset a két fél között és a kapcsolat megreked a testi kielégülési szinteken, valamint a hétköznapi szükséges feladatok érdekében fenntartott kommunikáció szintjén. Ebben az esetben ugyanis a kapcsolat törvénytelen, még akkor is ha a legmagasabb rangú papi áldással van szentesítve. És persze, a feltétel fordítottan is érvényes: hiába érzem úgy, nem baj az, ha testileg nem vonzódok, vagy vonzzom az élettársamat - élettársamhoz, mert úgy tudom és úgy érzem hogy szellemi – intellektuális szinten és érzelmileg azonosulni tudok a párom minden lelki és szellemi problémáival, igényeivel, képességeivel, miközben testileg nem kívánom, vagy ő nem kíván engem, mert az értelmi és érzelmi harmónia és szonozulási képesség, még egyáltalán nem a spirituális színvonal. Mert ha spirituális szinten is létezne az erős vonzódás és az egységesülési vágy, akkor testi kiegyenlítődési vágy és képesség is lenne a két személy között. Mindennek a tudatosítása szükséges ahhoz, hogy igazi lelki – szellemi társat találjunk magunknak és tényleges egységet képezhessünk az igazi élettársunkkal. Hogy létrehozhassuk a kapcsolatunk által lehetővé tett egységesülés segítségével a szellemi-lelki egészségünket, ami a fizikai egészségünknek a feltétele. És ez érvényes a szexuális aktus közbeni magatartásra, mentalitásra is, ahol maximális odafigyelést és megértést kell biztosítanunk egymás számára, figyelve arra, hogy az egyéni kielégülési való törekvésünk ne vezessen az élettárs érzelmi – és testi szükségleteivel szembeni közömbösséghez, vagy az élettárs manipulációjához. Jó tudni, hogy nem csak a fizikai dimenzió szintjén történő egyesülünk, a szexuális aktus közben nem csak energetikai, vagy esetleg lelki szinten történő kiegyenlítődéshöz vezető út, hanem mentális és kauzális szinteken is meg kell történnjen a kiegyenlítődéssel. És fordítva: ha két ember között nem történik meg a spirituális kiegyenlítődéssel, a szexuális kielégülés idő

múltával unalmassá válik. Az ide vonatkozó problémák és spirituális – érzelmi feltételek tudatosításához, nagy mértékben hozzásegít a két személy asztrológiai sorsképletéből kiolvasható karmikus meghatározódásainak és harmonizációs – megváltódási feladatainak, készségének és képességének (személyi horoszkópjaink karmikus aspektusainak és harmonizációs lehetőségeinek) az ismerete is. Mert nem csak fizikai értelemben vett egyesülés történik a szexuális aktus közben, hanem spirituális egységesülés jön létre a nőben elsődlegesen megnyilvánuló Hold (Lunáris), Vénuszi és Neptunuszi princípiumok által és viszont: a férfiban elsődlegesen manifesztálódó Nap (Szoláris), Marsi és Uránuszi princípiumok kölcsönös találkozása és kiegyenlítődése által. Ezért, az univerzális egybeolvadásnak (unió mystica) a párkapcsolaton belül történő megvalósításáért, az egység-élmény realizálásáért és teljes átéléséért, szükséges a teljes személyi (szellemi - mentális) éberség elérése irányába tett állandó erőfeszítés, tehát a szeretet, a hit, a közvetlenség, a meghittség, a gyöngédség és a bizalom, nyugalmat és biztonságérzetet adó gyakorlása. Ez a Szeretet- gyakorlás nem az önmagunk ámitását kell szolgálja, és ezért pont úgy nem lehetséges a másik fél kauzális, meghatározottságainak a nagybani ismerete nélkül, mint ahogy nem lehetséges a mi személyes horoszkópunk ismerete által lehetővé tett belső felismerések és minden teatralitás nélküli, őszinte beismerések nélkül. Nem lehetséges a magunkra, vagy magunkba (tudatunkba) pingált úgymond erősítő, pozitív mantrák és más, pozitív jelmondatok erőszakos, százszoros és ezerszeres elismérlése révén, hanem csakis a mindennapi élet apró-cseprő mozzanataiban való egység megvalósításáért tett erőfeszítések révén. De a párkapcsolatban a legfontosabb a másikkal szembeni bizalmas és őszinte megnyílás megvalósítása, amihez egy szinten odafigyelő, saját belső poklaitól nem féltő, őszintén kitárulkozni képes partnerre van szükség. A teljes őszinteség és kitárulkozás nélkül a szerelmi aktus közbeni Egészség, a Teljesség és az Egység élményének megvalósítása lehetetlen. Csak így érhetjük el azt a kiegyenlített spirituális állapotot, amit Jézus így jellemezett, hogy "Amikor a kettőt egyé teszitek és a bensőt olyanná mint a külsőt, a külsőt, mint a bensőt, a fentit mint a lentit, s így a férfit, mint a nőt, egyetlen egységgé, hogy a férfi ne (csak) férfi és a nő ne (csak) nő legyen, amikor szemet szemért teszteket, kezet kézért, lábat lábért, akkor mentek majd be a királyságba." (Apokrifek: Tamás Evangéliuma,22.) Ahhoz viszont, amíg ehhez az egységesüléshez el juthassunk, előbb mindkét félnek, minél nagyobb mértékben meg kell valósítania az alapfunkcióját és ennek érdekében a két egymástól teljesen eltérő, egymástól merőben különböző funkciót és primordiális rendeltetést, soha nem szabad szem elöl téveszteni és egyiket a másikkal összekeverni, illetve egyiket a másik ellenében bármiféle előnyben részesíteni. Csak az, aki erről a lényegi különbözőségről nem vesz tudomást, törekszik a két nem egyedei közötti egyenlőségre, mivel nem tudja, hogy az életben nincs az a tevékenység, amiben ők egyenlők lehetnek. Amint mondja Hamvas Béla a Tabula Smaragdinában: „Az egyenlőség az egység megrablása!” - Hiszen a nőnek az un. belső felelőssége, a férfiénél százszor erősebb mágikus képzelőerejének az irányításáért való felelőssége az elsődleges, a férfinak a családért – annak jólétéért és védelméért - való gyakorlati munkálkodás és, amikor ez sem bizonyul elégségesnek, akkor a nehézségekben való helytállásért és kitartásért való un. külső felelőssége a fontosabb. – Akkor miképpen lehetnének egyenlők? A két egymástól teljesen eltérő alapfunkciójú elem (Személy) között, az egység megvalósítása lehetséges és tudatos törekvések útján, annak meg is kellene valósulnia, de az egyenlőségük, eleve nonszensz. A szellemileg fel nem ébredt nőkben is éppen akkora hatalomvágy létezik, ha nem nagyobb, mint a természeti hím-tudat színvonalán élő, zavaros férfiakban. A lényegi különbözőség nem ismeretének és el nem ismerésének, valamint a nők rejtett, de alattomban igen is működő hatalom-vágyának az összegeződéséből adódik a nemek közötti örök zavartság és tájékozatlanság, és ebből a zavartságból ered az a rengeteg fölösleges párkapcsolati dráma és családi tragédia (Pl. Egymásnak és önmaguknak okozott halálos betegségek), amelyekre az orvostudomány un. gyógyszereket és vitaminokat ajánl.

Mindenki, aki a Nemek törvényével és általában az Egyetemes törvényekkel ismerkedik, meg kell értse, hogy a férfiaknak is éppen akkora és éppen olyan fontos szerepe és funkciója és végső soron: közvetlen személyes dolga és kötelessége van a gyermekek egészségében és fejlődésében, mint az anyáknak (Még hogyha egészen más fajta is ez a kötődés!). És, hogy metafizikailag, vagyis az elsődleges realitás és az élet ősi funkciója és rendeltetése szempontjából, teljesen elhibázott, és megváltás - ellenes (Hamvas megfogalmazásában: Antikrisztusi) az a szokásrend és az a társadalmi törvénykezés, amely ezt, a magzat kihordással és a gyermekek fizikai megszületésével teljesen egyenértékű, apai nevelői - beavatói funkciót nem veszi figyelembe a nők által is éppen akkora – egyforma! – mértékben okozott házasság-bontások esetében! Azok a modern és posztmodern tradíciók és törvényerőre emelt, emancipált elképzelések, tehát, amelyek a férfiban azt tudatosítják, hogy „Neked csak a családnak való zsákmányszerzés és a gyermekekkel való esti, vagy hétvégi játszadozás, majd azoknak a társadalomba való integrálása a feladatod, vagyis, ha elhagyod a családot, akkor a gyermekeidet az asszonynál hagyhatod, mert neked csak anyagilag kell azokról gondoskodnod, csak az anyagi létükért vagy felelős, erkölcsileg és szellemileg nem.” És azok, amelyek a nőkben ugyanakkor azt tudatosítják, hogy: „Amennyiben szerelmes leszel valaki másba és el akarod azért hagyni a férjedet és így szétbontani a családot, vagy, ha úgy érzed, hogy nem bírod cernával azt, hogy a férjed nem csak a testedre és a gyakorlati gondjaidra kíváncsi, hanem az érzelmeidre, illetve a képzeleti világodra is - Vagyis: ha a megelégedted a személyi integritásodat ezzel a zavaró kíváncsiságával alapvetően sértő férjed kellemetlen jelenlétét. -, nyugodtan ott hagyhatod, mert a bíróságok és a törvényszékek a gyermekeket úgy is neked ítélik oda, amennyiben nem vagy bizonyíthatóan elembajos, börtönbe zárt gonosztevő, kezelhetetlen nemi beteg, visszaeső alkoholista, vagy drogos.”, nos, ezek a korrump közmegegyezésen alapuló társadalmi szokások, egyenesen luciferiek és sátániak! – Igenis ezt írtam le: Luciferiek és sátániak, és nagyon is a tudatában vagyok annak, hogy miért használok ilyen eszkatológiai kifejezéseket. - Beszéljünk végre világosan. De, amiként fent is finoman utaltam erre, nem csak a férfi igazi nevelői – apai – irányítói – fejlesztői, vagyis: Szaturnuszi funkciója ismeretlen, illetve közösségileg megtagadott egyelőre a mi, fejlettnek képzelt kultúránkban, hanem elsődlegesen (Mivelhogy a Szaturnuszi funkciót megelőző!) az átvilágítói –

megtermékenyítői (Szoláris) funkciója és szerepköre az, ami még inkább ismeretlen. És, még a férfiak eszében és életképzetében is, ez a primordiális metafizikai szerep és funkció be van helyettesítve a zsákmányszerző (természet – és a más embereket kizsákmányoló) és az élvezet-okozó (orgazmus-produkáló), valamint a társadalom- és közösség-építő, közösség irányító szereppel és funkcióval. Amiként tehát a gyermeknevelés kérdésében az a tévképzet áll fenn és az hozza a törvényt, hogy a tanítók és a tanárok (pedagógusok) kell elvégezzék és nem a szülők és persze, a leginkább nem az apa a gyermekeknek az élet alaptörvényeibe és funkciójába való spirituális beavatását, ugyanúgy a nők (szeretők és feleségek) lelki- és képzeleti (idea-) világa átvilágítását is, új-tradicionálisan a papoknak, liberálisan: a pszichológusoknak és a pszichiátereknek kell elvégezni. Ez nem azt jelenti, hogy a nőknek ne lenne elvárása arra, hogy a szeretőjük – vagy a férjük foglalkozzon az őik lelkével. Sőt: IGEN IS A NŐK NAGY TÖBBSÉGE – nem véletlenül! – tudattalanul ELVÁRJA, HOGY A FÉRJ, VAGY AZ ÉLETTÁRS FOGLALKOZZON A LELKÉVEL, ÉS HA NEM TESZI, AKKOR VAGY PANASZKODIK, VAGY VESZEKEDÉST PROVOKÁL. Azonban, ez a foglalkozás, csak egy bizonyos határig mehet el! Azon a határon túl, amelyen kívül a nő, még jószágosnak és szeretetteljesnek és odaadónak és áldozathozónak tűntetheti fel magát, mind önmaga, mind a külvilág előtt - amely határon kívül, még nem érzékelhető a nőnek a férfit – férjet való, rejtett legyőzési készletése, valamint a kapzsiság, a kéjvágy, az irigység, a neheztelés és a haragvás, az élettársi-szeretői kapcsolaton kívüli szexuális élményekre való sóvárgás és álmodozás, a rejtett beavatkozási és hatalmi mánia, a munka nélküli gazdagodási vágy, stb., isten őrizze, a mai férfinek behatolni és ott szétnézni! Az már beavatkozás a nő személyes integritásába! Az már visszaélés a bizalommal, az már családon belüli erőszak, pszichológiai zsarnokoskodás, és mentális terror. - Az már nagyon sok, külső és belső teher a gyenge nő számára kérem szépen, és az ilyen férfitől, aki ezt a határt nem tartja tiszteletben és illetéktelenül bele gyalogol a csupa jószággal, önzetlen szeretettel és önfeláldozással telt, emancipált és jogait tudó női lélekbe, minél hamarabb meg kell szabadulni. Attól el kell válni, és az elől még a gyermekeket is el kell menekíteni! (Feleségem azt írta a bíróságra beadott hatalmas panaszáradatában, hogy akkora terrorista vagyok, hogy még a gyermekeink is veszélyben vannak mellettem.) Mert mindaddig, amíg az szerint ostoba közhiedelem szerint rendezzük az életünket, amely alapján a férfinak csak az a dolga, hogy maga és a női párja számára, első számú élvezet- és kényelemszerző fél legyen, illetve, hogy gazdasági családellátó legyen, és ennek a funkciónak a betöltése érdekében, a gyermekei erkölcsi – szellemi nevelését, irányítását a tanítókra, tanárookra, pedagógusokra kell bízni, a felesége lelkivilágát viszont a papokra, pszichológusokra, és misztikus gurukra, addig nincs amiért a férfiyaktól család és gyermekek iránti felelősséget – netalán tán ilyen jellegű áldozatkészséget – elvárni! És viszont: amíg ez így van, az egyetlen járható út a spirituálisan felébredt, de a közösségi szokásrenddel és az annak megfelelő matriarchális-feminista törvénykezési szokásokkal szemben fegyvertelen férfiak részéről az marad, hogy az első hűtlenkedési és másságra való sóvárgási jelek észlelésekor a feleségektől elváljanak. A férfi, amikor ösztönösen, minél nagyobb mértékben akar fizikailag, de pszichikailag is behatolni a nőbe, tulajdonképpen a saját abszolút lényéig akar önkéntelenül visszahatolni (Az egységbe) és ott megnyugodni. A nő, amikor (tényleg és igazából) magába fogadja a férfit, a saját abszolút lényét akarja a férfi által vissza fogadni és ez által végre teljesen világossá válni, magából az addig mélyen elzárt szeretetet kiárasztani, és megtermékenyülni, teljes fényszeretetté válni. Ehelyett viszont, mi van? Egyrészt trófeavadászat, vagy kocsmá, focimeccs, boxmeccs, hokimeccs, sporthorgászat, tévénezés, hatalomszerzést és hatalommegtartást szolgáló tudományos munka és más komoly dolgok. Másik részből: "- Rendben van szívi, ha ez annyira fontos neked, akár szeretkezhetünk is, legyen meg a te örömed. Sőt: tova harmincöt fölött, még hálások is lennének a hölgyek, ha valamiképpen még gyermeket is gyártanának nekik a férfiak ezzel a „minden áron” való szexuális élvezetsikaró törekvéseikkel, de a lelkükbe..., nos oda meg ne próbáljanak behatolni, csak addig a határig (Hamis Szaturnusz), amíg a hölgyek számára az kényelmes, illetve nem felkavaró... Amíg tehát a látszat-egységben jól tudják érezni magukat a férfival, és az nem bántja, sérti meg azt az ennyivaló, filigrán kis egocskájukat... És még inkább, és sőt: „-Miért ne csinálnánk fordítva, hiszen egyenlőség van, nem? Vagyis te nem kérdezel semmit rólam, nem érdeklődsz, nem motyogsz közbe és nem is teszel semmit, csak hagyod, hogy a női- és a porno magazinokból tanultak alapján boldoggá tegyelek. És, hogy a pornólapokból tanult abszolút-biztos technikámmal megkeményítsem a hímvesszőt, esetleg, hogy ne und magad, az elengedhetetlen sörödet is szopogathatod közben..., és én majd jól elintézek, te csak dőlj nyugodtan a hátadra és hagyd magadat a mennyországba vinni, és megtermékenyíteni magad általam, a szuper nő által... Mindössze annyit kérek tőled, hogy ne akarj semmit, sem magadtól, sem tőlem, csak élvezd a kényelmes öncélú gyönyört...

- Hát persze, hogy ebben az „egymásnak lehetőleg nem ártani” nevű alapállásban, sehol a nyugati civilizációban nincs boldogság, hanem annak a látszata és üres téri színháza. És persze, hogy így nem születhetnek utódok. Milyen spirituális színvonalon van az a kultúra, amelynek az öt létrehozó tagjai képtelenek a saját genetikai kódjaik reprodukciójára és tanulatlan, éhező emigránsok gyermekeivel kell feltölteniük az óvodáikat, az iskoláikat, gyáraikat és egyetemeiket? Mennyire lehetnek annak a társadalomnak tagjai ténylegesen egészségesek és boldogok, akik nem tükröződhetnek, a saját gyermekeikben? Egyáltalán, létezik-e kölcsönös egymásba hatolás és megtermékenyítés nélkül, de főként közvetlen – saját gyermekben való! - tükröződés nélkül tényleges boldogság?

Nagyanyáinkat még boldoggá tette a háborúba induló egyenruhás férjeik és udvarlóiuk szépséges látványa. A csonkán hazaérkező férjek tépett egyenruhás látványa már kevésbé. Az én lányaimnak - a mi lányainknak - már egészen biztos, hogy nem a háborús hősök fognak tetszeni, hanem a mellettük maradó, mellettük és velük együtt az életben helytállni akaró, gyermekeiket gondozó férjeik: az utódaik mellett helytálló édesapák. Legalább is úgy látom én, hogy előbb - utóbb elérkezik annak az ideje, hogy a régi harcos és zsákmányszerző férfi típust, játékon kívül helyezi majd, a gyerekeit az élet szellemi értelmébe beavató apa, és a jelenkori apokaliptikus erkölcsi válság után, a Szaturnusz is kezd majd látszani a férfiből, a zsákmányoló hérosz (Mars), és az élösködő, frivol here (Férfi-Vénusz) mellett. A nő – férfi, feminitás – maszkulinitás problematika megértésében és kezelésében a két alapfunkciónak az organikus egymás-kiegészítésére való törekvésben, a misztika éppen annyira tétvét, mint

materializmus útja. Két végletes és végzetes káprázat. És semmivel sem jobb ezen tévutaknál, a kettőnek a minőség nélküli vegyülete sem, amin az anyósom és a volt feleségem együtt jártak! Ez, a tinglitangli és a Hamvas Béla által ismertetett kenyőcsölés útja. A kenyőcs tudniillik mindig az élet megnyerhetőségének a misztikus materialista vagy idealista ideológiája, amivel az emberek bekenik a saját lelküket és egymás lelkét, annak érdekében, hogy a boldogság-reménye fenn maradjon és így, az élet dolgai működhessenek. Egyszer itt, aztán ott. Egyszer semmibe vesszük az anyagot és dicsőítjük a szellemet, máskor semmibe vesszük a szellemet és dicsőítjük az anyagot. Fontos, hogy meg legyen hozza az ideológia! A két véglet: mikor a misztikus fanatizmus, mikor az okoskodó liberális relativizmus. A kettő vegyülete: az itt is, ott is használható kenyőcs, viszont az eredetieknél sokkal veszélyesebb. Ez, a kettő látszólag nagyvonalúan toleráns, de valójában csak felelőtlen, „humánus” egybemosása: ez, a misztikus eszmékkel vegyülő vallásos érzégsnek a merkantil anyagiasság szellemiségével való egyesülési lehetőségének a káprázata, vagyis a létrontás erőinek helyet adó, örök korrupció. A kereszténynek hazudott korrupcióban való kiegyezés és persze, a személyi gyengeségek nevében elfogadott morális igénytelenség. Hiszen bocsánatos bűnökkel élő emberek vagyunk mindannyian, nem? Ez, a kifelé fordított boldogságkeresési ideológiákkal való megegyezés steril kietlensége. Ebben a közmegegyezésen alapuló moslék-moralitásban él a mai ember és ez szerint vezeti az életét. A feminista siker- és szellemcentrizmus másodrangúvá süllyeszti és személyi akarátában elnyomja az anyát a csinibaba ellenében, az anyacentrizmus, ha rejtetten is, de a családban fölöslegesnek – kiiktathatónak – ítéli az apát a gyönyörszerző playboy és az impotens tudós pedagógus ellenében. És így jutottunk el, előbb a lombik-bébi programokhoz, és a spermabankokhoz, majd a klónozáshoz. Az abszolút egoizmus: az áldozatot hozni képtelen, illetve a folyton téves és hamis áldozatot hozó negatív Halak-lélekhez és a magát oda adni, magát megosztani képtelen, negatív Oroszlán, Nyilas és Bak szellemiséghez. A klónozás az egoizmusunk csúcsa: individuális, földi önmagam, vagyis a tükröt, szellemi erők nélkül, anyagi szinten reprodukálni és azt sokszorosítani, mivel képtelen vagyok magamat „mással összeadni” (Halak), illetve valami mást, a földi önmagamon, a drágaságos individualitásomon kívül fontosnak és lényegesnek látni. De itt jelenik meg, a Szaturnuszi öntudat magasrendű szelleme, amely azt mondja, hogy nem. Nem engedek, sem az alacsonyrendűnek látott, megvetett és lenézett anyagi információ semmibe vételének, sem a megbízhatatlannak (Mert megfoghatatlannak), illetve nem létezőnek kikiáltott szellemi világ elárulásának. De nem engedek a kettő találomra és önkényesen kiemelt részeinek az összekutyulási szándékának sem! Ez lenne az apai szellem teremtés-világító és megváltás felé irányító funkciója. Ez, a rigurózus férfiúi megkülönböztetési képességgel: absztrakciós képességgel is rendelkező, egyetemes tudatra alapozott férfi-szülői öntudat, amely nem csak közvetlen pozitív eredményekben, hanem hosszú távú következményekben is képes gondolkodni és előrelátni, a gyermekét azonnal ellátni akaró és azt mindig biztonságban tudni akaró, tehát az azonnali pozitív eredményeket váró és leső anyai lelkesedéssel és aggodalmaskodással, illetve a női élvezetcentrizmussal szemben. Ez a keresztény férfi lényege, ezért kell őt föltétlenül megtartani a család és a gyermekei mellett, és nem csak azért, hogy azok megélhetését biztosítsa! Az élvezet-okozó szexuális erejével már alig együtt járó férfi nemzőképessége (Habár, mostanában az utóbbi egyre kevésbé igaz...) és a fizikai erejében és maradék harci kedvében rejlő zsákmányolói képességei mellett, az édesapa pótolhatatlan beavatkozó funkciója! – Amennyiben létezik a kiegyenlítő törvénye, ez alapján kell lennie a köznapi férfiben is egy olyan spirituális értékű lényegiségnek, ami metafizikailag (Vagyis a teremtés eredeti rendeltetési logikája szerint) egyenértékű a nők magzatfogási- és magzat kihordási, valamint a gyermekszülési képességével! – Ami spirituális szempontból egyenértékű nő teremtői képességével! – És ez nem más mint a szellemvilág-törvényeinek a megismerési és belátási, betartási képességére alapuló, irányítói, alakítói, fékezői, és ha kell: korlátozó, szellemirányító apai képesség, amit minden férfinak meg kell keresnie és maximálisan ki kell fejlesztenie önmagában. E nélkül, ugyanis, a lényeg szempontjából, vagyis a rendeltetése szempontjából nem teljes férfi a férfi! A probléma viszont nem csak az, hogy erről a pótolhatatlan apai funkciójukról és szerepükről férfiak kilencvenöt százaléká semmit nem tud, hanem az is, hogy éppen a férfinak ettől az igényességétől, az átvilágító – tisztító, megtermékenyítő, következetesen elváró, és nem elnéző, megváltói alapállásától idegenkednek és ettől menekülnek a saját termékenyülési képességüktől iszonyodó nők. – Még az ezoterikus kékharisnyák is, a misztikusan emelkedett női széplelkek is rettenetesen félnek a biológiai és a szellemi termékenyítő – átvilágító - képességükkel őket akaratlanul is veszélyeztető férfiktől. Sőt: a leginkább ők, csak a tolerancia nélkül úgy-e elképzelhetetlen szeretetről prédikálva, szépségesen megható misztikus elméletekbe rejtik az önkéntelen, vagy tudatosan gyakorolt férfi-leszerelői (férfi szellemiség- kiherélő) törekvéseiket! Ezt, a megtermékenyítő-megváltó férfi szellemet próbálják semlegesíteni és kiiktatni, a bocsánatos bűnök és a kegyes hazugságok, valamint a finom csúsztatások segítségével a nők, és hogyha nem lehet, akkor azonnal neki fognak az atya-férfit kizárni az életükből, és felcserélni azt, az öncélú élvezetkínáló macsó- zsákmányszerzővel (Gyermekeit a nő boldogító zsákmányok megszerzésre és megvédésére, valamint az ártatlan női lélek tisztelésére megtanítható bunkóra.). Vagy az égi-orgazmusokat ígérő selyemfiúval, esetleg misztikus guruval. És, ha ilyen nincs a kéznél, akkor a nő „megtermékenyítő” parancsára száját befogni képes, és persze, a bumfordiságával a „női lelkét ideig – óráig elszórakoztató, és még az se baj, ha hányingerkelően mászolygó, a családon belüli erőszakról, steril és idealista - spekuláns disszertációkat író papucshős Ödönkével.

Amint azt mondtam már: nem létezik szeretet-ellenes (Nő és nőiség ellenes) karmikus program (Esetleg család- és anyaságellenes program), mivel a létezésben folytonosan a női ősök szelleme az, amely a karmát és az életet gyártja (A párkák nő neműek!). Logikus tehát, hogy az életadó női szellem saját maga ellen nem hoz létre, nem teremt karmikus programot, mivel, hogyha ilyesmi lehetséges lenne, ez egyenesen Isteni öngyilkosság, vagyis a lét megsemmisüléséhez vezetne. Nem létezik tehát a fény-és férfi-ellenes karmikus programoknak tükrö szerinti, szimmetrikus (női, illetve nő-ellenes, nőiség-ellenes) megfelelője! Ehelyett viszont létezik a Kameleon – program. Egészen pontosan: létezik a női princípium furcsa megoldása a boldogságért való harcok során elszenvedett

vereségek: a sikertelenség és a keserűség elviselésére: Ez, az önvigasztalás és a vigasztalódás karmikus programja. Vagyis, létezik a Lilith által, automatikusan befolyásolt fizikai létezés kényelmetlenségének és viszontagságainak az elviselését biztosító, valamint a szembenézés borzalmát és kellemetlenségét enyhíteni képes önámítás: a nő – anyai boldogtalanságnak (kiegyenlítetlenségnek) az önmaga elől való elrejtésének a karmikus programja. Nem létezik tehát feminitás- ellenes (Jin - ellenes) örökletes (karmikus) program, hanem ahelyett létezik és annak felel meg a Kaméleon-program. Nem voltam én jó, esendőség-megértő és keserűség-vigasztaló, Lilith- következményekkel való puszipajtáskodó férj, mivel egy jottányit sem engedtem a családban a Kaméleon programok érvényesülésének. Az Enikő halála után ugyanis rettenetesen féltettem a gyermekeket a vírusoktól, de azzal is tisztába voltam, hogy a vírusok csak abban a családban, annak az otthonnak a légkörében és családtagjai szervezetén fészkelnek be, ahol erős és gyakori a hazudozás és az önámítás. És azért is talán, mert úgy véltem, hogy a Bak Sárkányfejemhez jobban illik a szellemi öntudat, mint a vallásos-miszticizmussal keveredő materialista korrupció. Azzal a spirituális ténnyel még a köznép is egyetért talán, hogy az életadó – szülő Nő lehetséges, hogy tényleg a szeretet és a Teremtő Isten, úgymond az Istenanya földi megtestesítője. Főként, hogy az anyai szereteten a felvilágosultak is annyit értenek, mint a vidéki papok. Persze, megfűszerezve egy kis - vagy sok! - érzelgős ragaszkodással, amiről ha megpiszkáljuk, kiderül, hogy végső soron, ha nem is kemény önzés, de semmi esetre sem hosszú távú következményeket előre látó felelősségérzetten alapuló, és a gyermek felnőtt helytállóképességét figyelemmel tartó, diszkrét szeretet-áramoltatás! Ezért, a feminitás, a feminin princípium fogalma, ma majdhogynem senkinek az agyában nem társul a felnőtté vált gyermekek elengedésével, a szeretet diszkrét kiáramoltatásával. Hanem az ezer érzelmi, morális és gazdasági szállal a gyermeket az anyához kötő és láncoló magatartással. Nem az evolúció során, a babák-gondozása érdekében kifejezett ösztönös késztetéseket, a gyermekek felnőtté válása idején visszafogni képes, azok egyéni élettapasztalásában nem beavatkozó magatartással! Hanem a felnőtté váló és felnőtté vált gyermekeknek az érzelmileg zsaroló alapállásával. És, nem társul a mai anyai szeretet fogalma, a gyermekek pszichikai önállósága és spirituális autonómiája megszerzése érdekében hozott érzelmi áldozathozattal, holott elsődlegesen és ténylegesen ezt jelenti a Szeretet (a Teremtés!) Ehelyett a buta és az IRRACIONÁLIS, MEGTARTÁSI ÉS MEGSZERZÉSI IGÉNNYEL társul az anyai szeretet, az ösztönös ragaszkodással, a felnőtt gyermekbe való beteges belekapaszkodással! De igazából nem ezzel van a baj! Hanem azzal van igazán baj, hogy azt a gondolatot, hogy a férfi az Isteni Világosság megtestesülése kellene legyen, még a férfiak kilencven százaléka is blaszfémianak képzeli és gondolja és ítéli egyelőre! Természetes tehát, hogy a gyermekeket, gondolkodás és ráció nélkül, az anyjának adják a bírósági és a törvényszéki bírók! - Amilyen felelőtlen és irracionális automatizmussal működik ez a dolog, azt is lehet mondani, hogy a bírók gondolkodás nélkül „a kölyköket az anyjuk hasa alá hányják”. És ez természetes is, amennyiben még a férfiaknak is csak három fajta képzele van saját magától: a langyos és frivol nő-csábító, magát el nem kötelező hedonista, az élvezet-okozó, orgazmus-pontozó, néha komolyabb, de lehetőleg gyermek nélküli párkapcsolatot is vállaló kemény olimpikon, meg az életet és a sorsot tudományosan irányítani igyekvő zsákmányszerző családfő. És esetleg az utóbbi esetében jelenik meg az a szaturnuszi szellemű férfi, amelyik az élet megnyerhetősége téveszméje (létrontás eszméje) által irányított és szervezett társadalomba (trágyagödörbe, ahogyan Hamvas mondja), fél-tudatosan és fél-sikeresen, meg kísérli integrálni, az általa nevelt gyermekeket. A megváltás állapota felé terelő - irányító eredeti szerepkörökről és lényegi funkciójukról viszont, ezek a férfiak sem tudnak semmit. Hiszen, a beavatási funkció a hivatalos keresztény tradíció szerint Jézus Krisztusé, de legalább is az ő papjaié ugyebár... - Ahogyan ma is örül még az emberiség legnagyobb – spirituális - szélhámosának, ti, hogy az egyház szerint - és ez azt jelenti, hogy minimum 1500 éve, az a koncepció uralkodik itt, hogy a megváltói szerepet Jézus már 2000 éve betöltötte helyettünk. (Sőt: a katolikus egyháznak még a létrontásban közvetlenül részt vevő, vadász szentjei is vannak!! Vagyis a vadászok védszentjei, vagy mifenei...) Szóval, az ókori misztikus elképzelések szerinti hērosszá emelt Jézussal, közönségesen elcsalták és ellopatták a keresztény egyházatya és a papok az édesapáktól a beavató szerepet! Nem csoda tehát, hogy az "Istennel való kapcsolat" szerepkörét betöltő papoknak megtiltották a nősülést, illetve az apaság vállalását, holott éppen hogy ők kellett volna és kellene követhető példával előjárjanak, arról, hogy hogyan is kellene felelősségteljesen, a spirituális tudás birtokában gyermekeket nevelni! Ehelyett olyan személyeket neveznek a katolikus hívek atyának, akiknek még csak nem is lehet hivatalos – törvényes – úton elismert és felvállalt gyermekeik! Természetes tehát, hogy a nők nem akarnak, illetve, csak nagyon későn, sok esetben: végzetesen későn akarnak anyák lenni, amíg ugyancsak a nők által – valamint a tanárok, a televízió és a számítógép, jobb esetben a sportedzők által - nevelt férfiak nem akarnak, mert eszükbe sem juthat ez: a gyermekeiket nem az élvezeti-gazdasági jólét megszerzésének a trükkjeire, hanem a környező természettel és az egész létezéssel összhangban élésre nevelő, a lét rejtelseinek a tudásába beavató édesapák lenni. Illetve, addig, amíg az ilyen ritka – apáktól, az önmegvalósítás téveszméjétől hajtott, illetve az életüket megnyerni kívánó anyák és a külső boldogság feltételeit vadászó anyáknak ezt a „jogos” törekvésüket kiszolgáló törvény-bírák elveszik a gyermekeket. Hosszú távon lehet tehát boldog a párkapcsolatokban sem férfi, sem nő, amíg a fiatal fiúkat nem úgy nevelik, hogy a lányokban ne csak a Vénusz érzékiségét, hanem a Hold termékenységét és a Neptunuszi szeretetet is „bele lássák”; és azt is egyenlő mértékben igényeljék, és a lányok – fiatal nők, ne csak a Mars tűzét és gazdaság-növelő erejét, valamint a Nap élvezet-okozó ragyogását keressék a fiúban, hanem megtartó és helytálló Szaturnuszi következetességet, valamint a napszemüveggel láthatatlan és a boldogság-vadászat alapállásából érzékelhetetlen Uránuszi szellemi világosságot is. Ahhoz, hogy, teljes mértékben megértsük a Nemek törvénye hatásmechanizmusát, nem térhetünk ki a korunk legfőbb rákfénjének, az AIDS-nek az igazi okai metafizikai vizsgálata elől. E vizsgálat következtében meggyőződhetünk arról, hogy nem a kórokozó vírusokat legyőzni hivatott ellenszérumokat kereső tudománnyal, nem a föld ökoszisztémájának a megbomlását előidéző tudományos, gazdasági, vagy politikai eljárásokkal kell megoldani az életképezetünkben székelő bajokat, hanem a törvényesség helyre állításával. Hogy nem lehetséges külső, a zavart tovább növelő, tudományos és gazdasági módszerekkel és

politikai harcok útján feloldani a szellemben (szemléletében és mentalitásában: a korszellemben) burjánzó spirituális rákfenéket. Hogy nem lehet “értelmes problémakezeléssel”, de keleti misztikába menekülés által sem, feloldani az emberek lelkében szorongató, másokéban kellemesen izgató élményekre sóvárgó Lilith-hatásokat, és, hogy nem lehet gyógyszerekkel, de misztikus-mágikus terápiákkal sem végérvényesen felszámolni a bűnbeesés néven ismert teremtés előtti, de a teremtés folyamataiban is jelen levő abszolút sóvárgásból származó idea-világi (lét-képzeti) zavarokat. Az abszolút Lilith erővel szembeállított ősteremtés az abszolútumnak tehát, egy olyan osztódással egybekötött sokszorozódással történő kiadása, olyan, az Abszolútumnak a Jin - Jang: Szeretet - Fény őállapotokká való osztódásával és sokszorozódásával, valamint a két őállapotnak a folyamatos újbóli egymásba hatolása által létrejövő új és új minőségű egység létrejövésével járó megváltódási folyamat, aminek a fizikai következményei közé tartozik, a szexuális kiegyenlítődesi aktus során létrejövő energetikai egyensúly létrehozása mellett, a biológiai megtermékenyülés is. A különböző nemű őállapotnak az egymás áthatása és újbóli kiegyenlítődesi általi egyesülése hozza létre az új, zavartalan Abszolút állapotot, és semmiképpen nem az azonos nemű állapotoknak a saját magukon belül maradása, saját magukkal való egyesülési kísérlete. (Luciferi aktus: a Fénynek az önmagán belül maradására tett kísérlete, aminek óhatatlanul meg kell buknia.) A spirituális és kauzális dimenziók szintjén, semmilyen feminin erő nem egyenlítődeshet ki, más feminin erővel, vagy állapottal, és maszkulin erő sem egyenlítődeshet ki maszkulin erővel, vagy állapottal. Ezért van az, hogy az Abszolútummal a tudattalan, de folyamatos és közvetlen kapcsolatban levő, felsőrendűen strukturált ember, nő nemű személyként nem termékenyíthet meg más nő nemű személyeket, ahogy hímnemű személyként sem termékenyíthet meg sem kauzálisan, sem biológiailag más férfiakat. Az AIDS vírus különösebb (katasztrofális) tömeges kirobbanási veszély nélkül, úgymond békésen és természetesen korlátolt, lappangó állapotban létezik a különböző állatfajoknál és kiemelten az emberéhez hasonló intenzitású szexuális életet folytató majmok bizonyos fajtáinál. Következésképpen, az AIDSZ ugyanolyan, a teremtés rendeltetésének megfelelő folyamatok fenntartását hivatott szabályozni, olyan korlátozó funkciót tölt be a természetben, mint az öncélúnak látszó, rák-burjánzás. Logikus ezért, hogy a halált is okozó AIDS vírusok előtti megnyílásunk - Annak a beengedésére való új hajlamunk (Ami mindössze három - négy évtizedes!). - nem más, mint a civilizációban egyre jobban terjedő pszichés zavarokból, és a természetben is ritkán, de előforduló biológiai zavarokból eredő, tömeges spirituális tévelygésnek a véget-vetési, leállítási - megakadályozási eszköze, amely, az azonos nemű személyek egymás közt folytatott steril szexuális kapcsolatának: biológiai és szellemi kiegyenlítődesi "tévképzet" elharapózásának (Az állati világban is jelentkező azonos nemű egyedek párkapcsolati egyesülésének) szab határt. Az AIDSZ vírus tehát, a biológiai hibák által is megtestesített pszichés és mentális zavarodottságnak az emberi faj fennmaradását veszélyeztető elburjánzását hivatott korlátozni és megakadályozni. Ami az állatvilágban jelentéktelen esetek szintjén megmaradó részleges és jelentéktelen jelentkezése a hibás genetikai kódoknak: a természeti (biológiai) zavarnak, vagy maximum a csoport-tudati (asztrális) "tévedésnek", anélkül, hogy ezek az elszigetelt esetek veszélyeztetnék a faj és a teremtő őserők közötti kommunikáció zavartalanságát, a hasonló jelenségek nagy méretű megismétlődése és az öncélú kéjelgésekre való tudatos törekvések következtében történő elburjánzása az embernél (lásd: szórakoztató ipar és azon belül a szex-ipar.), halálos fenyegetettségi állapotot hoz létre. A homoszexuális állapot ugyanis, a racionális következtetésekre képes és a teremtői képzelőerővel (mágikus képességgel) rendelkező emberi én-tudatnak az Abszolút Léttudattal (Mindenkiben a teremtői potencialitást tartalmazó isteni maggal.) való közvetlen kapcsolatrendszer (a zavartalan információ áramlási lehetőségek) veszélyes összezavarodását eredményezi. Jól tudjuk, hogy nem csak homoszexuális kapcsolatok útján történik az AIDS vírus-átadás és az "ártatlan" kiskorúak is megfertőződhetnek, nem csak deviáns felnőttek szexuális vágykielégítő alanyaiként, hanem akár "steril" kórházi kezelések, egészségi beavatkozások alkalmával is. De azt is tudjuk, hogy a problémák keletkezésének a valóságos dimenziójában, ahol többek között a rezonancia és a fejlődés törvénye az úr, nem léteznek ártatlan egyedek. Sorsfigyelő asztrológus vagyok, tehát nem orvos és nem biológus, következésképpen, nem látom értelmét az AIDS kérdésnek a testi következményeiben és tüneti (felületi - felületes) szintjén való vizsgálatának. Pszichológus és pszichiáter sem vagyok, de ezeken a szinteken is, csak a spirituális folyamatok következményei észlelhetők, amint azt a pszichés betegségeknek végre-kiderült orvosságok általi gyógyíthatatlansága is bizonyítja, vagyis a szellemben és nem a testben van a betegségek – és a fertőzések - igazi oka és kulcsa. A kényelem és az élvezet ráció logikája szerint élni törekvő ember szemében, a humanista - tudományos igazságosság szempontjai szerint tehát, a határhelyzetekben megnyilvánuló egyetemes törvények jellege könyörtelen. Nem a szerencse és nem az Isten, vagy az isteni gondviselés az ami elhagy, vagy bele taszít bennünket a szélsőségesen fájdalmas és tragikus létállapotunkban. Magunk vagyunk azok, akik a visszafordíthatatlan, fizikailag és pszichikailag "elviselhetetlen" vég-helyzetekbe sodorjuk magunkat az életnyerés logikája szerint, az anyai ági ősök imaginációjában megkövesült és a spirituális memória által az auránkba áttevődő, romboló és ámító szellemi programjaink által sugallt öntudatlan és önkéntelen negatív késztetéseink miatt. Ha nem tudatosítjuk a karmánk jellegét, és ez által nem válunk képessé a lelki - szellemi és spirituális (teremtői képzelet szerinti életmód) átalakulásra. A köznapi logikánk szerint, az egyetemes törvények könyörtelenül hatnak akkor, amikor nem tudjuk, vagy nem akarjuk az ismereteink segítségével magunkat átvilágítani és hibáinkat beismerni, hatástalanítani a képzeleti agresszivitásunkat, vagyis akkor, ha gyermekkorunk idején az édesanyánk, ahelyett, hogy kiegyenlitené, intenzíven és huzamosan átéli az ő lelki - szellemi állapotán belül a mi spirituális struktúránkba is átörökített sóvárgásait és más spirituális zavarokat okozó negatív érzéseit. Régi, újságíróból lett egyetemi tanár barátom, úgy nyilatkozott egy irodalmi díj átvételekor, hogy a posztmodern emberiség tragédiája abban áll, hogy a pragmatikus racionalista törekvései közben háttérbe szorította az intuíciót, a finom megérzéseit és ennek következtében nem tud boldog lenni. Hogy boldog csak akkor lehet újra, ha a tudományos - racionális gondolkozása és pragmatikus magatartása mellé újra kezdi használni az érzelmeit, ha újra kezd hallgatni a megérzéseire, az intuíciójára, ha hagyja magát vezetni az érzései és a vágyai által. Műveltsége, szellemi nyitottsága révén a pragmatikus újságírás, majd a szociológia és a politológia területéről az

irodalom - a művészet - területére érkező esszéíró ismerősöm ma ott tart, ahol minden misztikus intuícióval megáldott humanista gondolkodó. Úgy képzelik, hogy elég a boldogsághoz az, ha beengedjük az álmvilágot, az érzéseket és az intuíciót az életünkbe, vagyis azokat az imaginációt üzemeltető primitív tulajdonságainkat, amelyekről lemondunk a technika és a tudomány segítségével létrehozandó földi paradicsom érdekében, az egyensúly helyre fog állni és az emberiség megnyugszik és boldog lesz. Az ismerős esszé író nagyon téved. Nem a racionális és logikus gondolkozással van a baj ugyanis, amely önkényesen elnyomta volna bennünk a feminin és az infantilis vonásokat, hanem az egész életképzettel és lét-látásmóddal. Nem az egyetemes logosz természetét tükröző racionális logikánkkal van a baj, hanem a rendeltetés-tudatunkkal, a természettudományosnak nevezett, természet-ellenes (természet-legyőző, természet-kizsákmányoló) gondolkozási rendszerünkkel, az öncélú kényelmet és élvezetet kereső, vagyis a szubjektív jó szerint termelni és berendezkedni akaró ember javát szolgálni szándékozó, létrontási-logika szerinti alapállásunkkal: a humanista alapállással. Mert: "Nem a te utad, hanem az én utam, mondja a seregek ura". Nem az emberi haszon-állat és haszon-növény koncepciókra alapuló morális koncepciók és politikai törvények szerint kell élni, hanem az isteni törvények logikája és rációja szerint. Isten őrizze, hogy a Lilith által vezérelt "ártatlan" vágyakat és az életnyerés logikájának a szolgálatába állított, siker-szolgálat rációja szerinti intuíciót egyenértékűvé tegyük a hosszú távú következményeket (és nem a hamari hasznos eredményeket!) mérlegelő felelősséggel és az éberséggel! Vizsgáljuk hát meg az AIDS terjedését onnan, ahonnan a "fizikai betegségbe" torkolló világméretű fertőzések burjánzása és tömeges veszéllyé válása elindult: A szexuális vágy- és képzet zavarodottságnak, a "normálissá fejlődő" globális kéj-szolgáltatástól, a civilizációt mozgató öncélú kéjvágy-kielégítés határtalan tágitásának az iparától, a minden devianciának a "természetes-emberi" jelenséggé avanszálát kezelésétől, a liberális elvek segítségével történő ideologizálásától. Onnan, amikor egyes, a már-már néptömeg méreteket is érintő csoportok nem csak, hogy természetes nemi (és szellemi!) állapotként kezdtek a homoszexualitásról beszélni, és azt törvényesíteni. És talán még ezzel a jelenséggel sem lett volna nagy baj. A baj akkor kezdődött, amikor ezek az embercsoportok sajátos művészetet és filozófiát, sőt: vallást és ideológiát is "alkottak" a homoszexualitásból. Metafizikailag a helyzet egyértelmű. "Ami fent van ugyanaz, mint ami lent van": spirituálisan nő nem egyenlíthet ki nőt, természetes szexuális aktusban, és emiatt ugyanakkor: természeti aktusban nő nem termékenyíthet meg nőt, mivel, ugyancsak természetes körülmények között, szervezete nem termel megtermékenyítő magot. Szeretet nem termékenyíthet meg szeretetet, és nem egyenlítődhöz ki szeretettel, hanem csak Fényvel. Csakis Fényvel! És spirituális szinteken, a Jang erő sem termékenyítheti meg kauzálisan a Jang állapotot, mint ahogy természeti - biológiai szinten sem. A gyűlölet nem az Isteni egységet helyreállítani képes komplementer őállapota a Szeretetnek, hanem annak a szétbomlott, darabokra szaggatott, szilánkokra porladt és összezavarodott, egységet alkotni képtelen, de az egység megvalósulását megakadályozó (szennyes) állapota: maga az örületen kavargó zuhanás és a rothadó - bomlás örvénye. Szeretetből és gyűlöletből nem lehet spirituális egység, mint ahogy a Fényből és a sötétségből sem lehet egység, hiszen a sötétség mindössze a fény hiánya, de semmiképp nem a fénynek a spirituális kiegészítője! A sötétség a Fény hiánya, vagyis a szellem teljes hiánya és nem egy önálló ősprincípium amely a Fényvel lenne ellentétes. A sötétség és a gyűlölet tehát a fény- és szeretet-hiálynak mindössze a következménye. A szellem-zavar és az Imagináció- zavar következménye, vagyis az egység létrehozásának (a másik nemmel való egységbekerülés és kiegyenlítődéssnek) az elutasításának, esetleg "finom", diplomatikus elkerülésének a következménye. Nem célom azt vizsgálni, hogy mennyiben tehet vagy nem tehet, mennyiben hibás, vagy nem hibás, hogy mennyiben felelős a homoszexuális, vagy a pedofília szellemi, lelki és fizikai állapotába került személy az österemtés megvalósulásával és rendeltetésével szembekerült vágyaiért, "a természetéért", a teremtés célját és rendeltetését önkéntelenül obstruáló, a teremtés logikájával szembeszegülő készletéseiért. Hiszen ez is örökletes programoknak az áttételes következménye, ami az anyai ági ősanák elfojtott szexuális vágyai következtében létrejövő, mély és zavaros szexuális sóvárgásokból, a sovargások által indukált fantáziálásból és lélekben intenzíven átélt férfi-ellenes, spirituális magatartásból ered. Ezek a karmikus csomagok, a férfi utódokban nőellenes készletéssé, nőekkel való egységesülési képtelenség-érzésekké, változnak a polaritás törvényének megfelelően. De általában is, ezeknél az utódoknál, az ellentétes nemű, felnőtt személyekkel való világos kommunikáció és hosszas együttélés a maga ellentétes összetettségében, sokkal problémásabb és nehezebb. Ezért az ellentétes neműekkel való párkapcsolat, sokkal több erőfeszítést, figyelmet, helyes ismereteken alapuló megértést, felelősséget és áldozatot igényel, mint az azonos nemű személyekkel való kommunikáció. A természetes kapcsolat a gyökeresen különböző alaptermészetek közötti egyeztetést, a külön neműségből eredő különböző nyers készletéseken, érzéseken természeti igényeken és elvárásokon alapuló képzetek összeegyeztetését feltételezi. A másnemű léttársi viszony követeli és provokálja, de ugyanakkor nehezíti is a partnerrel szembeni őszinteséget: a különböző alapszükségletek és lelki állapotok miatt sokszor igen nehezen megvalósítható gondolati és racionális nyíltságot és mindkét fél részéről kényelmetlen hibabelátásokat igénylő felelősséget és nem egyszer fárasztónak tűnő, figyelmet feltételező. A homoszexuális kapcsolat ezért, sokkal, de sokkal kényelmesebb, mivel a természeti (nemi) másság által jelzett érzelmi, értelmi, szellemi és spirituális másság megértésére irányuló erőfeszítést nem kell felvállalni, és fenntartani. A megértés és a kommunikáció tehát, látszólag gördülékenyebb. A nemek közti fizikai és lelki megtermékenyülés és a spirituális kiegyenlítődéss létrehozása érdekében tett erőfeszítések kikerülése - elhárítása miatt, a homoszexualitásukat megtartani akaró személyek tehát, nem, hogy oldanák a karmájukat, de még inkább erősítik azt, és semmit nem fejlődnek spirituálisan és ezt tudattalanul érezvén, permanens, de a nappali öntudatuk előtt rejtett büntudatban élnek. A tudományos (pszichológiai) elméletek és öngazolások segítségével a tudattalan mélyére süllyesztett permanens büntudat, e rejtett szellemi vétek-tudat miatt, rejtett agresszivitást okoz. Mivel nem csak a pragmatikus-racionális és nem csak a misztifikáló, vallásos-irracionális (babonás) tudatunk vezérel bennünket, hanem a szellemünk legmélyén rejtőző abszolút őstudatunk (lelkiismeretünk) is, és az egyetemes felelősségérzetünk is, aminek finom (zavaró) jelzéseit semmiféle vallásos misztifikáció és semmiféle tudományos magyarázat nem tud

teljes mértékben elnyomni, a homoszexualitást gyakorló személy, a "természetes másságát" igazoló legszilárdabb elméletek védelmében is rejtett büntudatot érez a lelke és a spirituális öntudata: lelkiismerete mélyén. A tudattalan képzeletvilág legmélyebb rétegeibe száműzött és lefojtott büntudatot, pontosan az egyetemes szellemtörvények alapján, minden esetben rejtett (tehát a nyíltnál sokkal veszélyesebb) agresszivitást eredményez. Ez akkor is így van, ha a művészi tehetséggel rendelkező homoszexuális személyek, "mérhetetlen szelidségről és szeretetről tanúskodó, "művészi alkotásokkal" képesek a szükségképpen rejtett agresszivitásukat maguk és a közönségük elől elrejtetni, ha szívhez szóló produkciók által altatják el a lelkiismeretüket és közösségüknek a figyelmét. A rejtett agresszivitás által befolyásolt élet-képzelettel élő személy, a be nem ismert és a fel nem oldott és kiegyenlített büntudattal élő ember, lelki vívódásai közben menthetetlenül támadja képzeletben (és ezt annál is inkább teszi, ha saját maga előtt lehazudja ezt a támadást un. józan, vagy vallásosan érzélgős-hipokrita magatartással, mint az én édesanyám) azt a személyt és azokat a személyeket, akiről tudja, vagy sejtí, hogy nyíltan, vagy a háta mögött elutasítják, megvetik és igyekeznek kiközösíteni őt. A homoszexuális személyek esetében ez a célpont, amit a saját rejtett büntudatuk miatt gyűlölnék és támadnak az idea-tudatuk legfinomabb szintjén, az un. többségi rész, a nem-homoszexuális emberiségnek a "túloldalon álló" része. De emellett, a másság-tudat miatt a "többiek csoportját" képező, nem-homoszexuális emberiséggel szemben érzett, finoman palástolt önkéntelen gyűlölet mellett, és azon túl, a saját más-állapotát és "és az ő mássági sorsát" sőt: ha vallásos, akkor egyenesen az objektív és őt ilyen bosszantó helyzetbe hozó Sors-adó Istent is támadja, ha materialista, akkor a "természetet", de végső soron az ő élete eredetét, az Abszolútumot is támadja önkéntelenül. Értethető tehát, hogy a könnyörtelen AIDS vírus miért hódít elsősorban a homoszexuálisok körében, és miért látjuk e szex-rákot a személyiségtudat spirituális rétegeibe vezett, anyai ági ősök által megélt és az utódnak öntudatlanul átadott szexuális zavartság következményének. Az AIDS-fertőzés elsősorban a családi karmából és személyi lelkiismeret-furdalásból eredő, több generáción át folytatott, lelkiismeret-altatásnak és hamis információ-áramoltatásnak, valamint az egyéni sors-ideák támadásán keresztül az abszolútum irányába fordított, gondolati-érzelmi nehezítésnek, nyílt haragnak, tehát a tudatos, vagy az önkéntelen képzeleti támadásoknak, a hatás és visszahatás törvénye alapján ható következménye. Miközben a rák-burjánzást a személy szervezetének az önáltatás következtében fellépő belső működési meghibásodása hozza létre, addig a hamis információkat tartalmazó AIDS-vírus a személyek közötti fizikai kontaktus révén történő fertőződés, vagyis személyközi információ átadás – átvevés, vagy (az anyai ági kauzális programok átadásával együtt) az öröklődés útján terjed. A rákot kiváltó hazug magatartásnak nem létezik a köztudatot különösebben érintő, azt felkavaró és állásfoglalásra provokáló ideológiája, miközben a homoszexualitásnak a vallásos és tudományos alapú ideologizálása és ezen ideológiáknak az épp érvényben levő közkeresztény és vallásos nézetekkel történő konfrontációja évtizedekkel az AIDS-nek a tömeges betegségként való megjelenése előtt elindult. Nem véletlen, hogy az AIDS esetében egy célirányos kábítással és ámitással: hamis információ áramoltatással kapcsolatos tömeges fertőződési lehetőség is fellépik: a kábítószer-injekció útján történő fertőződés. A huzamosan és többnyire kábult tudat-állapotban levő személy egyértelműen hamis szellemi információt áramoltat mind a környezete, mind a spirituális öntudata: a lelkiismerete irányában, aminek következménye a hamis információt szóró "adóállomás" megszüntetésének, vagyis a személy halálának a szüksége. A Szeretet - állapot első sorban a kábulat elleni törekvést, a legfőbb éberség megszerzését igényli, - és nem a zavaros és korrupt kábulat-állapotok növelését és szaporítását az élvezői-fogyasztói tolerancia nevében. Amiért valakivel, vagy valamivel együtt- érzek, nem azt jelenti, hogy igazat is adok neki és tolerálok a tévelygését, vagy elköteleződöm "az ő ártatlan-kisebbségi" ügye mellett. Együtt érezhetek valakivel, vagy valamivel, ez viszont nem azt jelenti, hogy vele egyet is kell értenem. Ahogyan ez fordítva is igaz, és nem mindig szoktunk együtt- érezni azzal (azokkal) akivel, vagy amivel egyetértünk. A természet- és teremtés-ellenes magatartásukat feladni nem akaró, és az általános emberi életfeladatokat felvállalni nem akaró "homoszexuálisok" is, tüntetnek a törvénytelen "másságukkal" és ahelyett, hogy a karmájuk feloldására törekednének, elvárják a karmikus gyengeségük legyőzésének az elutasításából következő "nehéz helyzetükkel" együtt érző, embertársaiktól az érzelmi együttérzés mellett, még a racionális egyetértést is! Vagyis, az ők karma-oldás ellenes, tehát rendeltetés-ellenes és törvény-ellenes szexuális viselkedésükkel szembeszegülő személyekkel szembeni állásfoglalást, tehát a többségtől és a törvényesség – követelő nyílt magatartástól való elhárítódást, elzárkózást, vagyis a homoszexuálisok és a leszbikusok ellenségeivel szembeni szolidaritást! Holott, együtt érezhetek ugyan a feloldatlan karmájától szenvedő emberrel (az AIDSZ vírussal fertőzött homoszexuálisokkal, vagy más természetellenes szexuális vágyakkal rendelkező emberekkel), de egyáltalán nem kell velük együttműködve és velük egy követ fújva, az ők ferde boldogság-képzeteikkel és az eljárásaikkal egyet - értenem. Sőt: ha akarom, nyíltan is felelhetem a szavam és akár harcolhatok is e karma-oldás ellenes magatartásnak a normálisként való elfogadása és elterjedése ellen. Az alkímiai műveletek közül a preparatio (preparáció) művelete, vagyis az előkészítés fele meg a nemek törvényének. Az asztrológiai őserők közül a Vénusz és a Mars, az asztrológiai spirituális erők közül viszont a Mérleg és a Skorpion és természetesen a nekik megfelelő hetes ház (az élettársi viszonyok életterülete) és a nyolcas ház (többek között a szellemileg - spirituálisan felemelő és megnyitó - átalakító szerelmeknek, valamint a megalázó szerelmi - szexuális viszonyoknak az életkörümet megtestesítő horoszkópház). Kozma Szilárd: 5) A POLARITÁS TÖRVÉNYE, VAGYIS A SZÉLSŐSÉGES LÉT- ÉS ÉLETHELYETEK SZÜKSÉGÉNEK AZ EGYETEMES TÖRVÉNYE. (A lelepleződés és a leleplezés szükségének a törvénye.) A Nagy Constantinus-ék által evangélium-szerzővé választott és így az újszövetségbe kanonizált Apokalipszis c. monumentális művét megalkotó János nevű, beavatott író, akinek nem véletlenül az asztrológiai Skorpionnak megfelelő Sas a szimbolikus állata, jól ismerte az apokalipszis fogalmom tulajdonképpen értelmét – Ti., olyan (általában extrém) sors-állapotot, olyan idő- tér és helyzetminőséget, amikor és amelyben a dolgok eredeti értelme a felszínre kerül, világosan és egyértelműen megnyilvánul. - és ebben az eredeti értelemben is használta. Az már a későbbi korok szellemi hanyatlásának és elsötétülésének tudható be, hogy az apokalipszist a János spirituális allegóriájának a

hatására, csak vérfagyasztó katasztrófák sorozataként és hatalmas világégések színpadszerű tragédiáiként tudták a papok és más biblia-értelmezők elképzelni. Abból viszont, hogy sok esetben még a teológusok sem ismerik az apokalipszis fogalom eredeti értelmét – De legalább is, a kellettnél sokkal gyakrabban megfélemlenek róla! – igen sok baj származott és származik még mindig, mindamelllett, hogy egyes dráma- és regényírók, filmrendezők és persze, filmsztárok, igen jól meg tudnak kaszdagodni, e planetáris fogalomferdítésnek köszönhetően. Mindezt csak azért tartottam szükségesnek leírni, a Polaritás törvényéhez írt bevezetőben, hogy amikor leírom azt, hogy a Polaritás törvénye tulajdonképpen az Apokalipszis törvénye, egyrészt, senki ne gondoljon „a világ végének a törvényére”, másrészt viszont, az én szellemi látásmódomat se tévessze össze senki a fent említett modern, vagy posztmodern szerzők hatásvadászó „írói erkölcsével”. Szóval, annak ellenére, hogy a neveltetésünk és a tanítatásunk által liberális - humanistává ferdített képzetrendszerünk és érzelmi világunk erősen tiltakozik ez ellen, valamiképpen el kell mégis fogadnunk legalább a hideg racionalitás szintjén azt, hogy a Polaritás törvénye, nem más mint A szélsőséges lét- és élethelyzetek KELETKEZÉSI SZÜKSÉGÉNEK (a szélsőséges lét- és élethelyzetek keletkezési szükségességének) az Egyetemes Törvénye! Ez, a szélsőséges és végletes helyzeteknek a bizonyos helyzetekben való előállási szükségének a törvénye, úgy működik, hogy amikor egy léthelyzet, vagy látásmódot nem egyértelmű, vagyis, amikor kiismerhetetlenül homályos, vagy zavaros az élet különböző fontos (És súlyos következményekkel járó!) jelenségeinek és folyamatainak az ok –okozati összefüggése, akkor, éppen a spirituális alapoknak (lényeknek) és a rendeltetési okoknak a kiderülése érdekében, a Polaritás (Apokalipszis...) Törvénye, egyértelmű és határozottan szélsőséges megnyilvánulási állapotokba - határhelyzetekbe hozza ezeket. Ezért a Polaritás törvénye, a Lilith által felkavart és indukált létezési jelenségek lényegi karakterének és rendeltetési okainak a kiderülése és kiderítése érdekében történő, határhelyzetek és határállapotok megjelenése és előállása szükségességének (szélsőséges helyzetekbe és határ-állapotokba kerülésnek) a törvénye. Ezért társul e törvényhez analogikusan az alkímiai kiegészítés művelete és ezt úgy kell érteni, hogy amikor például nem világos egy alkímista számára az, hogy mit akar jelenteni számára egy helyzet, akkor tudatosan erősíti, vagy provokálja (piszkálja) annak e helyzetnek a szerinte jellemzőbb vonásait, tulajdonságait. Vagy, ha nem egyértelmű, hogy mit akar mondani számára valaki, aki látszólag bolondokat beszél, ő is rá tesz néhány lapáttal a bolondságra olyan formán, hogy a jó ízlés és az etika bizonyos határain belül el kezd az illető személynek még nagyobb számárságokat válaszolni. Vagy, amikor kétértelműen viselkedik valaki, ő is el kezd, esetleg a bosszantás határait is súrolva, még kétértelműben (provokálón) viselkedni, mindaddig, amíg az előtte „kétértelműen” viselkedő személy, le len leplezi a korábbi kétértelműségével leplezett igazi szándékait. A Polaritás törvénye tehát, a gyökerekig való átvilágítás és kiderítés, az egyértelműsítés, a leleplezés és a titoktalanítás törvénye. A fentiek alapján tehát, a Polaritás törvénye a leleplezésnek és a lelepleződésnek a törvénye, vagyis, a “beszéd” nyilvánosságnak és a társadalmi nyilvánvalóságnak a törvénye. („Amit a pincébe rejtettek, azt a háztetőről fogják a fületekbe kiabálni.”)

Az apokalipszis törvénye tehát, a Lilith által az abszolútumban keltett kauzális zavarok lényegi jellege felismerése érdekében létrejövő határállapotok keletkezésének és a határállapotokban (a pszichikai - asztrális és főként fizikai állapotban) történő konfrontációknak (konfliktusba kerülésnek) és a konfrontációkban történő tisztázódás szükségének a törvénye. Az emberi élet folyamataiban ez az individualitáson keresztüli személyesedésnek, a karakter - alakításnak és a lényegi karakter és gyöker-szándék felvállalása szükségének a törvénye. Ez a törvény a részre-tagolódás, a határozott materiális szám-érték, a mérték és a minőség kiderülést lehetővé tevő szélsőséges helyzetek szükség-előállításának a törvénye. Az alkímiában a kiegészítés (calcináció), művelet társul hozzá és tisztulást célozza meg (egyértelmű állapotok és helyzetek előállítását). A Polaritás törvénye tulajdonképpen a fizikai létben egyértelműen megnyilvánult, két pólusú (Jin és Jang, Teremtő és Teremtés, stb.) Teremtett Világnak, az anyag poláris végleteiben történő egyértelmű értelmeződéseknek, vagyis a szélsőséges természeti – kozmikus helyzetekben és állapotokban létrejövő felismerhetőségi lehetőségeknek a Törvénye. A megfordulási (a nulla-) ponthoz való eljutásnak, vagyis a végső határ elérésének és a határ (vagy a nulla) - állapotról való visszafordulás szükségének a törvénye. A polaritás törvényéből következő provokáció módszerét tehát, mind az egzakt tudományok különböző ágazatában, mind a bűnügyek kiderítésében sikeresen és tudatosan alkalmazzák, mind a tudósok, mind pszichológusok, mind a detektívek, az ügyészek és a vizsgálóbírók. Az, aki nem akar róla tudomást szerezni, vagy nem akarja elfogadni a törvénynek az ő mindennapi életében jelentkező, általában a kényelmi és a biztonsági - biztosítási törekvéseinkkel ellentétes megnyilvánulási formáit, naiv illúzió- kergető, érzélgős humanista, aki nem veszi észre, hogy minél inkább akarja a jót és erőlteti annak a megvalósulását, amit ő, az egyetemes lét-rendeltetésről, illetve az egyetemes törvényekről való tudatlanságában jónak képzel, a dolgok és helyzetek annál inkább rosszra fordulnak az életében. Például, amikor vízcsap-hiba miatt, cső-szakadás miatt, vagy egyszerű feledékenységből, előnt egy lakást a víz, nem csak a károk helyre hozásával kell foglalkozni, hanem az is meg kell keresni, hogy a lakásban élők között miféle érzelmi túltengés, vagy annak az ellentéte: érzelmek elfojtása került annyira határhelyzetbe, hogy egy ilyen nagy méretű figyelmeztetés szükségessé váljon! A polaritás törvényével és a történések szimbolikus jelentésével nem számoló, a másoknak (és persze, saját magának is) minden áron jót akaró humanista ember, tévelygő, önámító és fantasztá, mint amilyen tévelygő fantasztá ma, majdnem az egész természet-nyomorító, természet-szennyező emberiség és ezt az egyre súlyosabb, sorozatos ökológiai katasztrófák bizonyítják a legjobban. Kérdés, hogy a Polaritás törvénye miatt, mikor áll be az a nagy és végső katasztrófa, amely ráébreszti az embert, hogy ő egyáltalán nem azért létesült az anyagi világban, hogy a fejét a kellemes benyomások homokjába dugva, az anyagnak az egyértelmű és határozott vész-jelzéseit, huzamosan semmibe vegye, vagy elrejtse és elhazudja a nappali ébersége elől? Ezért idealista misztikussá válik a legjobb tudós is, de a kizárólag tudományosan gondolkodni igyekvő absztrakt racionalista is, akinek mindennapi ösztön -és vágy élete, a gyakorlati megvalósításai, spontán tettei, tetteinek célja és az egészségi állapota, illetve a jóra való törekvései ellenére is gyengén működő biológiai szervezete, tehát a betegségbe torkolló elméleti eredményei, meredeken eltérnek az ő idealitásától, a racionális gondolkodásának és elméleti elképzeléseinek az eredményeitől. Az, aki a

polaritás törvényével nem számol és mindig csak a konfliktus-mentes megállapodásra és korrupt kiegyezésre, az ellentétek felszíni elkenésére törekszik huzamosan, szükségképpen a legnagyobb vészhelyzeteket idézi elő mind a személyi sorsában, mind a környezete életében. A föld élő világát kipszttással fenyegető, „védekező” - civilizációnk nem más, mint a katasztrófa előidézési törekvések gyűjtő helye a Polaritás törvényének a jelzéseivel való, több évszázados szembeszegülnének, illetve a természeti jelzések valós jelentéstartalmának a figyelmen kívül hagyásának és a félre magyarázásának. Az ipar addig gyártotta az ember számára a természet nyers megnyilvánulásaitól való védekezési eszközeit: a klíma-berendezéseket, illetve a mind melegebb és melegebb ruhákat, házakat munkahelyeket és iskolákat, illetve a kényelmi állapotokat biztosító kényelmes ruháktól és épületektől kiindulva a mind tökéletesebb biztonsági és kényelmi eszközökig és berendezésekig, az öncélú élvezeti és táplálkozási hóbortokat és fantáziákat kielégítő cikkekig, az egész városrészeket ellátó klíma-rendszerekig, amíg az ipari szenny és szmog következtében fellépett a planetáris üvegházhatás. És, még akkor is, ha a világóceán képessé is válna minden ipari szemetet elnyelni és ezért végül mégis elkerülhetnénk az ökológiai katasztrófát az elkövetkezendő húsz év során, még akkor is, a fiatal férfiak nemzőképessége sorvadása, mind a nők fogamzó képessége és gyermek-szülési képességének a csökkenése következtében, vagyis a férfiak egészséges sperma-számának a drasztikus csökkenése következtében, száz év múlva nem lesz már egyetlen olyan nyugati típusú civilizációban született szülőkkel rendelkező utód sem, aki ezeket a kényelem-okozó termékeket élvezze és aki a gazdaságilag biztosított lakásokat használja, hanem csak a mai emigránsok unokái. De a negyedik emigráns generációban, már ezeknek az utódai is elveszítik a magzat nemző- és a magzatfogadási képességüket. A polaritás törvényének erre a jelzés értékű, negatív következményére – figyelmeztetésére! – igazán oda figyelhetne a külső kényelmi civilizációs megvalósításaira oly büszke ember és meg kellene kérdeznie magától, hogy tényleges spirituális fejlődést ért-e el az emberiség azon része, amely képtelen a saját vér szerinti utódaira hagyni a mindazt, amit anyagilag létrehozott, mivelhogy mindezért nem csak öncélú munkával és kitartással, valamint szemellenzős szorgalommal kellett fizetnie, hanem főként azzal, hogy képtelen önmagát biológiailag reprodukálni? – És nem véletlenül, mivel: „Ami lent van, ugyanaz, mint ami fent van, és ami fent van, az ugyanaz, mint ami lent van.” Értsd alatta, hogy aki lent, a nemzőszerveinek szintjén steril, az szükségképpen fent, a pragmatikus értelmének a székhelye szintjén is steril, kell hogy legyen, vagyis: az a szennyét mélyen a városi szennyecsatornák rendszeribe rejtő, kényelmi-biztonsági civilizáció, amit a pragmatikus intelligenciájával létrehozott és amiben él, éppen olyan steril, és ezért könnyen fertőzhető és törékeny, mint a biológiai szervezete. – De az újságok és a vizuális média is, nap mint nap hírt ad egy - egy olyan, abszurdnak látszó végzetes balestről, amelyet az agyon biztosított, békés polgárok kénytelenek elszenvedni az agyon biztosított és általánosan konfliktus-mentesre tervezett környezetükkel való, véletlennek képzelt események következtében. Apropos, média: a fejüket a homokba fúró idealista misztikusok azért panaszkodnak, hogy a média inkább csak negatív híreket közöl, és mintha készakarva tömné a nézők – hallgatók képzeleti világát a negatív szuggesztiókat keltő borzalom-hírekkel. Holott az igazság ennek éppen az ellentéte: a nézők és hallgatók inkább az olyan hír-csatornákra kapcsolják a készülékeiket, amelyek ilyen jellegű – akár a végső megsemmisülésig is elmenő szélsőséges létállapotokat és tragikus élet-helyzeteket bemutató - hírekkel, és műsorokkal „szórakoztatják” őket. Ennek az oka éppen a Polaritás törvénye, amely azt sugallja számunkra, hogy nézzünk szembe és kíséreljük meg metafizikailag értelmezni az ilyen szélsőséges helyzeteket, de ez, a kiegyenlítődési képességek kialakulásának az előfeltételeit megvalósító igényük egyrészt nem párosul megfelelő metafizikai szimbólum-értelmezési képességgel („tudással”, beavatottsággal), másrészt, éppen, hogy a kényelem igényükkel párosul, vagyis a nyers tapasztalás elkerülési igényünkkel, és így kényelmes fotelokban ülő, vagy még kényelmesebb kanapéken fekvő nézőként veszünk részt, csupán a szemünkkel és az elménkkel a tőlünk távol eső „borzalmakban”, miközben a külső, valós benyomások nélkül marad a lelkünk, tovább sorvad a maga közömbös nyugalmában és valós élmények utáni sóvárgásában legyártja a karmánknak megfelelő betegségeket. A Nemek törvénye szerint differenciálódott embernek a környezetével való, pszichikai és a harmóniája elképzelhetetlen a polaritás törvényének számbavétele és tudatos alkalmazása nélkül. Vissza-út (visszaszuszorodás) a meg nem nyilvánulásba (az abszolútumba) nincs, amiként az anyánkba sem bújhatunk vissza, hanem mindig csak előre visz a létezés és az élet útja, a megváltást jelentő, kiegyenlítődési képesség szerzésen alapuló, de az alaptulajdonságokat megőrző, spirituális fejlődés és tágulás irányába. A vissza-út, csak és csakis az elveszejtődésbe, a káoszba, a megsemmisülésbe vezet. Ezért nem is létezik fejlődés kényelmetlen tapasztalatok árán megszerzett karmikus információkkal való konfrontáció és azok értelmi - spirituális feldolgozása nélkül, erőpróbák kiállítását követő megvilágosodások és lelki módosulások nélkül. Mint ahogy nem létezik kiigazítási igény sem, túlélte negatív élet-tapasztalatok és oldott, meghaladott veszteség-tudat nélkül. Nem létezik tehát teljes megmenekülést jelentő egyéni megváltódás, éberem végig szenvedett és értelmezett, a teljes újjászületést előidézni képes, negatív határállapotba kerülések nélkül. („Az elsőből lesznek utolsók és az utolsókból elsők.”) Ezért a teremtésben csakis előre, a spirituális tágulás, a spirituális tudatosság, a finomodás és fejlődés irányába, a minél szélesebb körű kiegyenlítődési képességek megszerzése által lehet haladni, tehát a természet törvényeit elfogadó, azokhoz igazodó belső Világosság és a nyílt Szeretet folytonos egybehatolása és kiegyenlítődése irányába. És semmiképpen nem, a látszat-egység, vagyis a hamis egység és a külvilág átalakításával mesterségesen létrehozott boldogság megszerzése irányába. "A Kettőből az Egybe nem úgy jutok, ha visszafordulok, hanem, ha előrelépek a Háromba." - írja Hamvas Béla a Tabula Smaragdina-ban. Semmiképpen nem kerülhető ki a Polaritás törvényének az értelmezésekor az Apokalipszis legmegbízhatóbb metafizikai életműve, a Hamvas Béla nevű magyar metafizikus-írónak az esszéiben lefektetett „tiszta” metafizikája. A Tabula Smaragdinához írt filozofikus esszéjében Hamvas kifejti, hogy a kétezzer ötszáz évvel Krisztus előtt működő és tanító Hermetikusok, az általuk használt analógiás logika alapján megfogalmazták az un. hermetikus tanaikat. Szerinte, ez a statikusan zárt analógiás rendszerben való gondolkodás ma, a több ezer éves "dialektikusan ésszerű, de ugyanakkor tragikus" történelmi

gondolkozás bukása után, már nem felel meg a történeti (apokaliptikus) kor azonosság-ellentét logikáját követő gondolkodásunknak, vagyis a megváltás korának megfelelő hármasszféra-való személyes gondolkodás logikájának. Ennek, a Hamvas által a megváltás korának nevezett logikának az érvényessége és használhatósága mind nyilvánvalóbb lesz a történeti korban létrehozott filozófiák zavarossága után: "Az analógiás logikának a történet előtti őskor (archaikus kor) felel meg. Az azonosság (ellentét) logikának a történeti kor felel meg. Az (hármasszféra) egységlogikának a megváltás (szabadság) kora felel meg. A szabadság (megváltás) kora a történeti kort és az archaikus kort nem helyezi hatályaon kívül, hanem azokat önmagában úgy egyesíti, ahogy a Három egyesíti az Egyet és a Kettőt." - írja Hamvas Béla a Tabula Smaragdinaról szóló, aritmológiai tanulmányában. Miért is fontos tudni mindezt a polaritás törvénye kapcsán? "-Mert a megkülönböztetés következménye lehet az egyesülés, de a minőségtelen szétválasztás eredménye mindenkor és mindenképp csak az összetévesztés, vagyis a konfúzió." - Mondja Hamvas Béla. És tovább: "Mégkülönböztetni annyit jelent, mint a polaritás törvényét helyesen alkalmazni, vagyis minden minőséget a másiktól külön (minden személyt a másiktól külön) mint önálló egységet (szabadon) megérteni és felfogni. Csak pontosan megkülönböztetett minőségek és elemek (személyek) egyesülhetnek (minősülhetnek egybe). A szétválasztott, de nem megkülönböztetett minőségek (személyek) csak összezavarodnak, és nem hatják át egymást az egység és a szabadság szellemében. A tulajdonságok (minőségek) egymástól való pontos megkülönböztetése, magában hordja azok egységességét. ...” „Ki van zárva, hogy meg nem különböztetett elem a másikkal egységbe tudjon lépni. Legfeljebb vele összezavarodik. És: KI VAN ZÁRVA, HOGY AZ EMBER, AKI NEM TELJESEN SZABAD, A MASIKKAL KÖZÖSSÉGET ALKOSSON. Ki van zárva, hogy az emberben egység támadhasson az összes tulajdonságok és képességek önállósága nélkül. Ha az elemek között egyenlőség van, az egység lehetetlen, mert az egyenlőség az egység megrablása. Ahol egyenlőség van, ott az egység ki van zárva. Önmagammal nem egyenlő vagyok, hanem egy. A fiú az atyával nem egyenlő, hanem egy.” „A személy egyetemessége nem polaritásban, hanem trinitárius voltában nyilvánul meg. Ugyanis a nemiség polaritását magában hordja ugyan, de azt ellenpontosítja a másik nem ellentétes polaritásával és a kettő közepében ott áll az egységessítő szellem. A személyben a hím nem (lélek, Egy, elektromos, kiáradás, kisugárzás, aktív, termékenyítő) és a nőnem (test, Kettő, magnetikus, vonzás, beáramlás, passzív, befogadás, termékenyülő, stb.) közepe a Három, vagyis a Szellem." (Hamvas Béla: Tabula Smaragdina.)

E kis alkímiai kitérő után, amelyből remélhetően kiderült, hogy az apokaliptikus törvénye a megkülönböztetés és a megnevezés érdekében, vagyis a Lilith-zavaroktól való megszabadulás érdekében létezik, vegyük vizsgálat alá a Polaritás Törvényét a Hermetikusok megfogalmazásában: "Minden ami megnyilvánult dupla. Minden dolognak két pólusa és két véglete van. A hasonló a nem hasonlóval egy lényegű. Az ellentétes pólusoknak egy a lényege, de különböző vibrációs fokozatokon léteznek. Az ellentétek érik egymást. Minden igazság csak fél igazság és minden paradoxon feloldható." - Minden poláris ellentét kiegyenlíthető. A polaritás törvénye alapján tehát, minden dolognak, folyamatnak, jelenségnek két ellentétes pólusa van és ezek a pólusok egyazon dolognak vagy jelenségnek a szélsőséges, ellentétes és különböző megnyilvánulási formái, egymással ellentétes szélsőséges állapotai. A komplementerei. A pólusok közötti ellentétek az Abszolút Szellem állapotában nem léteznek. Ott a feszültségek nem ellentétek, hanem a Lilith hatására zavartan árnyalódnak azonosságok. Ezért, a fizikai - anyagi megnyilvánulások világában, a teremtésben is, az ellentétek nem mások mint egyazon jelenség (öserő) különböző vibrációs szinten létező megnyilvánulásai. Így például a forró és a hideg, annak ellenére, hogy ellentétes megnyilvánulási formák, valójában a hőnek nevezett jelenségnek a jelenléte és hiánya, illetve a hőnek a különböző vibrációs fokozaton álló megjelenési formái. Ha megfigyeljük a szobahőmérőket például, soha nem leszünk képesek egy fix pontot meghatározni, ahonnan a meleg kezdődik és ahol véget ér a hideg. Ugyanezt a jelenséget észlelhetjük a világosság és a sötétség esetében is, amely jelenségek a fizikai fény jelenségnek egy adott térben való teljes, vagy mérsékelt fokú létezésének, vagy teljes hiányának a következménye, illetve a fénynek különböző vibrációs szintű megnyilvánulási szintjének a következménye., és ezt a kettő közötti különbséget mindössze a két vibrációs fokozat különbsége határozza meg. De vegyünk egy összetettebb pszichológiai példát: a szimpátia és az antipátia, a szerelmi odaadás és a szerelmi gyűlölet esetét. Ez a két különböző lelki állapot, látszatra teljesen különbözik egymástól és ellentétes egymással, de ha jól megvizsgáljuk őket, kiderül, hogy mindkettő egyazon kauzális jelenségnek: a karmikus kapcsolódásnak és harmóniába kerülési kényszernek (provokált kiegyenlítődési szükség-állapotnak) a különböző vibrációs szintű megnyilvánulási formája. Ezért lehetséges az, hogy ugyanaz a személy, egy nagyon kis időintervallumon belül is, mind a két érzés átélésére és kinyilvánítására is képes, ugyanazzal az egy személlyel szemben. Főképp, akkor, ha az illető személyi horoszkópjából kiolvashatóan, a lelki-szemlelmi struktúrájában túlnyomó többségben szerepelnek a tűz és a levegő elemek szerinti karmikus vonások. Ha tehát a Lilithje és a Sárkányfarka ezek valamelyikében áll. A polaritás törvényének a megismerésével és megfigyelésével, valamint a törvény tudatos alkalmazása segítségével maximálisra tágíthatjuk mentális képességeinket – tudásunkat, szellemi tisztánlátásunkat. Mert amennyiben elfogadjuk azt a tényt, hogy már csak a spirituális fejlődésünk érdekében is, időnként és bizonyos körülmények között, igen is, természetes és szükséges hogy határhelyzetbe - határállapotba kerülve cselekedjünk (És ugyanúgy elfogadjuk azt is, hogy a körülöttünk élőknek, a szeretett családtagjainknak szintén szüksége van erre!), a kiegyenlítődési képességeink elnyerése érdekében, magyarán: az egészségünk megőrzése érdekében, akkor, nem csak hogy nem hadakozunk az ilyen, feszített figyelmet, türelmet, kitartást és koncentrációt igénylő kényelmetlen fizikai és lelkiállapotok és élet-helyzetek bekövetkezésével szemben, hanem mi magunk örökösünk afelett, hogy a Ritmus és s ciklus törvényével is összhangban, folyamatosan, vagy amikor ez szükséges, akkor ezek a szélsőséges határ-helyzetek, akár természetjárás, akár küzdősportok gyakorlása által, de ellenőrzötten és ellenőrizhetően bekövetkezhessenek. (Ilyenek a köznapitól eltérő erőfeszítést és figyelmet igénylős sportolás, vagy esetleg a spirituális megvilágosodást is előidézni képes, kreatív egyedüllét, valamint a mágikus és a kiegyenlítődési képesség megszerzése és fenntartása szempontból igen nagy fontossággal bíró böjtölés is, amelyek régebb pl. megelőztek minden vallásos évfordulót és ünnepet.) A mai ember ebből mindössze annyit tart be, hogy a vallásos ünnepeket megelőző időszakban pl. ahelyett, hogy elvonulna a világi nyüzsgéstől, és

lecsendesedve gondolkozna, vagy meditálna, mesterséges boldogságkeltési céllal: ajándék vásárlás miatt, inkább össze - vissza nyüzsög és az ünnepek idején mindent össze vissza eszik és iszik, és rossz lelki és testi közérzet formájában és betegség formájában, szélsőséges esetben utcai baleset formájában éli meg azt a határállapotot, amit elvonulással és böjttel, egészségesen és jó érzésekkel kellett volna megélnie. Ha tudatosan kapcsolatba lépünk és harmóniában élünk a polaritás törvényével (Pl. rendszeres sportedzések formájában, vagy természet-járások formájában, ahol, maga a természet részese a polaritás törvényének megfelelő élményekben.) és nem hagyjuk, hogy kizárólag kényelmi - biztonsági szempontok és mesterséges boldogság keltési (élvezet hajhászási) képzetek szerint folytassuk az életünket, lehetségessé válik az azonos jelenségeknek a pozitív (az egyetemes evolúcióval nem ellentétes) és negatív polaritású megnyilvánulási formákkal való harmóniába kerülés, a polaritás egészséges átélésére való ráhangolódás. Sőt: amennyiben ebben tapasztalt személyekké válunk, a hozzánk közelálló, de a kényelmetlenséget és a számukra bizonytalanak tűnő állapotokat kerülő személyek alacsony vibrációjú lelki állapotát is, áthangolhatjuk magas vibrációjú spirituális megvilágosodási képességgé, kiegyenlítődési élményekké, alternált átélési képességgé. A fontos mindig az odafigyelés és a megkülönböztetési képesség fenntartása ahhoz, hogy mindig a tárgyi és a szellemi valóságnak, tehát a valóságnak megfelelően, helyesen értelmezni és értékelni tudjuk a környezetünkben létező és végbemenő folyamatokat és jelenségeket. Ha megértjük, hogy a szélsőséges helyzeteket és ellentéteket tulajdonképpen az egységbe való visszakerülés, tehát az egységesülés szüksége hozta létre. Azt, hogy a Fehér is és a Fekete, a hideg lés és a forró és a többi szélsőséges ellentétes állapot is egyazon jelenségnek a két különböző polaritású megnyilvánulása, és ha megértjük azt, hogy a szélsőséges és ellentétes megnyilvánulási formák, vagyis a polaritások nem és nem (!) azonosak a nemek különbözőségével (Hogy tehát a nemek szerinti, lényegi különbözőség, nem és soha nem azonos a polaritás szerinti nem-lényegi, hanem mindössze állapot szerinti különbözőséggel!) akkor nem ellenkezünk és ellenkezve nem erőszakoskodunk az ellentétes természeti és pszichikai jelenségekkel szemben, valamint ezeknek a kiegyenlítődési, illetve különbözőzési törekvésével szemben, és mindig fogjuk tudni, hogy mikor mit kell tennünk, mire kell törekednünk a megváltásunk érdekében (Hogy tehát mikor kell dolgoznunk vagy pihennünk, mikor kell harcolnunk vagy békét kötnünk, mikor kell koncentráltan valamire figyelni, vagy intenzíven gondolkozni és mikor kell ellazulni, vagy szórakozni, stb..) és azt is, hogy a poláris szélsőségekben megtisztított imagináció - kiegyenlítődési képességeink segítségével, hogyan lehet rendezetten harmonikus vibrációs állapotba hozni a lelki világunkat. És hogyan hozhatjuk harmóniába a lelkünket a környezetünkkel, az adott kényelmes, vagy éppenséggel poláris, tehát drámai sorskörülményeink mentális és spirituális feldolgozása segítségével. Hogyan tisztíthatjuk meg az ideatestünket, a pszichikai és a fizikai testünk megtisztítására és magas vibrációs szintre való emelésre való törekvések segítségével. Ezt a polaritás törvénye és a kiegyenlítődési szükség szerinti mentális törekvést nevezik a Hermetikában mentális transzmutációnak. E magas fokú éberséget és nagy türelmet igénylő transzmutáció segítségével, a külső rosszat (határ állapotot) mindig belső tudássá és kiegyenlítődési képességgé (spirituális tágulási folyamatá, megvilágosodási élménnyé, vagy szeretet - áramoltatási folyamatá és ezáltal boldogság - érzéssé) változtathatjuk a saját személyünkben. Így a személyünkön belül, a belső élményeink által, harmonikusan kiegyenlíthetjük környezetünket a Vibráció és a Képzelet törvénye tudatos alkalmazásával. Tudatos változtatásnak, vagyis mentális alkímiának is nevezhetjük ezt a Poláris eljárást, vagy fehér mágiának. És ha már itt tartunk, azt is elmondhatjuk, hogy mindazok, akik nem ismerik és nem tudatosan élik meg az egyetemes törvényekkel való „objektív” (tehát az ő akaratuktól függetlenül is létező) külső-belső kapcsolatukat, akarva, vagy akaratlanul, de fekete mágiában élnek, mivel, ahelyett, hogy megoldandó problémaként fognák fel a poláris (szélsőséges) élethelyeteket, gondolatban és érzelmileg is ellenségeskedve e kényelmetlen helyzetekkel szemben, szünetlenül negatív szuggesztiókat (sőtét és tragikus színezetű jövőképeket) hoznak létre a képzelet- és gondolatvilágukban, és alacsony vibrációkat hordozó, ellenőrizetlen lelki élményekkel és folyamatokkal, vagyis negatív jelen-képzetekkel és jövőképekkel küzdenek önkéntelenül és öntudatlanul. Negatív, és mivel vissza ható, ezért rájuk nézve is káros, mindig a rosszra, a bajra és a veszedelmekre, vész-helyzetekre és végzetes állapotokra hangolódó (ráállított) félelemteljes érzelmekkel és vészterhes sors képzetekkel ugyan, de ezen esetleges negatív sorshelyzetek megoldására, amelyeknek a bekövetkezésétől rejtetten, vagy nyíltan, de gyakorlatilag folyamatosan félnek, teljesen felkészületlenül kénytelenek élni. És mindezt csak azért, mert nem ismerik, illetve nem ismerik el, a saját életükben a Polaritás törvénye következményeinek (megnyilvánulásainak) a jogosságát. És állandóan lázadoznak, ellenkeznek képzeletben és gondolatban és érzelmileg a náluk, illetve az akaratuknál és a kényelmi - biztonsági vágyaiknál erősebb törvényekkel szemben, amely ellenkezés, ahelyett, hogy kivédené, semlegesítené a törvények hatását, éppen, hogy kiváltja azoknak a szélsőséges sorshelyzetek bekövetkezését, amelyekről félve képzelegnek, ahelyett, hogy kivédené, vagy semlegesítené azokat. Így mindössze annyit érnek el, hogy csak felerősítik a bennük és általuk is működő törvények által, és főként az automatikusan működő mágikus erejű, önkéntelen képzeletük által, az egyéni karmájuknak a zavaró hatásait. Azt, hogy viselniük kell és el kell szenvedniük a tudatlanságból és szeretetlenségből, vagyis a karmikus egoizmusukból és ennek megfelelő rejtett agresszivitásukból eredő félelmeik megvalósulásával járó sors-konfrontációt. A külső anyagi világ baba vetített, faragott képű démon-képzetből eredő ellenségépeikkel és végső soron: a két pólusú teremtés (vagy legalábbis a két pólusú irányítottság és befolyásoltság) tévképzetében gyökerező racionálisnak gondolt hitüknek a következményeit. Aki nem érez rá, vagy nem ébred rá valamilyen módon, vagy nem lesz rávezetve akár tudatos okítással (neveléssel), akár úgymond véletlenszerűen (A sors-viszontagságai által) a fizikai dimenzióban (a földi életben) megnyilvánuló Poláris és szélsőséges élethelyzetek fontosságára, vagyis, aki nem jön rá a földön (természetben) való létezésnek és a testben való lét-állapotnak a rendeltetésére és funkciójára, az nem is értheti a sorsa logikáját, vagyis a szellemi öntudatnak és ez által az Isteni szellemnek az emberi testben való létezése értelmét sem, és annak az élete, lett légyen bármilyen értelmes személyről szó, vagy bármilyen jó és pozitív, veleszületett személyi tulajdonságokkal és képességekkel rendelkező személyről szó, és továbbá: lett légyen bármilyen szerencsés csillagzat alatt született személyről is szó,

annak az élete előbb - utóbb (legkésőbb öreg korában) zavarodottá, értelmetlenné és ez által felesleges testi betegségek által okozott szenvedésekkel, örömben és derűsen telt napok helyett, örömmel és keserűséggel telt sorssá változik.

A fizikai világban élesen megnyilvánuló polaritás által a fizikai létnek és a biológiai létezésnek van ugyanis a leg nagyobb és legfontosabb szerepköre a megváltásban. Vagyis, abban a teremtés előtt a Lilith által felbolygatott és egymással szembe kerülő, egymás szétzúzására, kizárására és minden fajta, más módon történő tönkretételére igyekvő abszolút létezők között megvalósuló kiegyenlítődési folyamatban, amit egyetemes megváltásnak nevezünk. Ezt megváltás felé vezető “lét-programot” az Abszolút lét-tudat indítja el, annak érdekében, hogy ez által egyenlítsen ki egymással és újra egyesítse a Lilith által szétbontott elemeit és így mentse meg önmagát. - Jézus, mind ennek, az egyetemes kiegyenlítődési lét-rendeltetésnek az első felfedezője (A megváltás hirdetője és tanítója), annyira fontosnak találta a fentiek a megértését (Az ember számára a legfontosabb tudni valók megértését és ennek a természeti sorsnak az elfogadását!), hogy ennek a poláris-sors elfogadásán alapuló kiegyenlítődési szükségnek a szimbólumává változtatván önmagát a halálában, tudatosan provokálta mind a zsidó vallásvezetőket, mind a cinikus Poncius Pilátust, és általuk keresztre feszítette magát. (A keresztről Amint azt a kereszténység és az asztrológia szoros kapcsolatáról szóló tanulmányomban erre rá mutattam! - a természeti élet által lehetővé váló sors-értelmezési lehetőségek feltétlen elfogadásának és a személyesen megtapasztalt és átélt természeti “földi jelek és jelzések megértésének, vagyis a Szaturnuszi öselvvel való azonosulás szükségének a jele!). Így tanítván és felejtethetlenné és kikerülhetlenné téve ezzel, az utolsó, beavatási leckéjével (Az emberi szívből kitörülhetetlen keresztre-feszítettség szimbólumával.) az egész emberiségnek a személyi sors-felelősség és a megváltás tanát.

Ez szerint, a szellemi jelenségeket és folyamatokat tükröző, illetve a szellemi információt magába befogadni, őrizni és vissza adni képes anyag természetes állapotaiából és tükröz-jelzéseiből kell és lehet elsősorban a lényegi sors-következtetéseket levonni. Vagyis: a szellemi erők által létre hozott és azok által működtetett anyagi világnak a szimbolikus jelzéseiből kell tanulni, és nem a mágikus – misztikus fantazmagóriákból! - Az a személy tehát, aki leginkább ismerte a szellemi világ törvényeit és a sorsmechanizmusokat, nem tért ki mágikus erejű misztikus trükköket alkalmazva a sorvállalás elől, hanem tudatosan elfogadva, szembe ment azzal, jelezve az által, hogy ezzel a végső tanításával, a halálában az egész emberi lét rendeltetésének és céljának a szimbólumává változott. Azt, hogy nem létezik fontosabb dolog az ember életében, mint a tudatos sorsvállalás, amelyben igen is léteznek “beszédesebb” szélsőségek, mert csak és csakis azok képesek ráébreszteni a közömbös, és a jóléti és az élvezeti hajzába beleszédült embert a látszatokon túli valóságra, azok által történhet meg a tehát helyes és a spirituális sors- értelmezés, ha előbb a természeti létezés rendeltetése (Pl. a testi és a lelki fájdalom metafizikai értelme) meg van értve, fel van fogva és el van fogadva a személy részéről. Az tehát, amit minden, de minden elfogadhatónak vélt életnyerési lehetőségben bízó humánus értelmiségi, valamint minden magát kereszténynek képzelő pap, vallásos vezető és minden misztikus és mágikus hetet-havat összehordó mystész (Újabbán: ezoterikus terapeuta és tanító) csoda-guru, szent és égi geometrikus, és vajákos csodabogár–kozmetikus elsődlegesen nem ért, nem más mint az, hogy az anyagnak, illetve az anyag léte által keletkező tárgyi valóságnak (rögzíthető, tehát nem letagadható, és nem megmásítható tárgyi információnak), valamint a tárgyi valóságból levonható, vissza-következtetési lehetőségeknek (a szellemi megértésnek), fundamentális (szakrális!) funkciója és kihagyhatatlan fontossága van mind az egyéni megváltásban, mind az egyetemes kiegyenlítődési által elérhető abszolút lét helyre-állításában, a megváltás létrehozásában.

Az én volt-feleségemnek egy amerikai pszichológus által írt csodakurzus tanaiban, majd az önmegvalósító (Szahadzsa) a joga-tanfolyamban hirdetett örök-béke elérési lehetőségeiről szóló misztikus fantazmagóriájától való meghatódása és a szó szoros értelmében vett észveszejtése, azért vágott annyira mellbe (Hiszen megrettentem attól a gondolattól, hogy amennyiben ilyen csodás béke-megvalósításokra adta a fejét, ez azt jelenti, hogy a házasságunkat máris eltemette, de mégis, az utolsó percig reménykedtem, hogy felébred.), mert korábban ezerszer elmagyaráztam neki is azt a tényt, miszerint éppen annak az érdekében lett létrehozva az anyagi (poláris) világ és a biológiai élet, hogy annak a segítségével, illetve az abban kifejtett lénynek: az embernek a szélsőséges tapasztalatai által az abszolút lény megtisztítható és megválthassa magát. Vagyis azt, hogy miért figyelmeztet arra Jézus, hogy fontos a szélsőséges állapotokat – a keresztről - elfogadva az anyag szimbolikus üzeneteit figyelni és felismerni! Hogy miért mondja azt, hogy ismerjétek meg az igazságot és az boldoggá tesz benneteket. Hogy miért mondja azt, hogy gyümölcseről ismeritek meg a fát! (Tehát az anyagi megvalósításáról: realizációjáról ismeritek meg a jó, vagy a káros eszmék valós értelmét.) És persze, mindazt, ami az anyagnak és a tárgyi valóságnak ebből a különleges szerepéből következik. Egyetlen más, létezési forma (dimenzió) sem képes arra ugyanis, amire a poláris állapotokat kiélező és azokat felerősítve vissza-tükröző anyag képes!

1) Nevezetesen arra, hogy az anyagi struktúrákat létrehozó, vagy az anyagi struktúrákba beléhatoló szellemi információt visszatartsa és raktározza (Befogja és tárolja), úgy, hogy az anyagba raktározódott szellemi információt ki lehessen olvasni, meg lehessen fejteni, tehát az anyagot létre hozó, vagy a belé hatolt szellemiség jellegét ez által ellenőrizni és felülvizsgálni, illetve kiszűrni lehessen!

2) És arra, hogy az információ által generált formaváltásokkal és formaváltozásokkal, egy- az egyben vissza tükrözze – és ez által láthatóvá, értelmezhetővé és ellenőrizhetővé tegye - az őt létrehozó, vagy a kívülről belé hatoló szellem arcukat.

3) Vagy, hogy befogván az információt, magán keresztül tovább vezesse. Illetve, hogy a befogadott információ és energia hatására, lényegi minőséget változtasson és átalakuljon más anyagi állapottá. És, ha hosszabb, vagy rövidebb időre is, de ebben az új formaváltás közben a negatív töltetű (Lilith) információktól magától megtisztuljon (A víz pl. miközben gőzzé változik, majd vissza hull a földre. Vagy amikor meg fagy, majd kiolvad). Vagyis: az anyag képes arra, hogy az ember érzékszervei és azokhoz kapcsolt értelme által, ellenőrizhetően tükrözze az őt létrehozó és a lényegét képező, vagy a később belé hatolt és a formáját, vagy a létállapotát megváltoztató szellemi információk minőségét. És ez által az anyag egyértelmű leleplezőjévé válik az anyag által leképezett és az anyag által tükrözött szellemi folyamatok jellegzetes Lilith- töltetének, ami által a Lilith által megrontott szellemi információt (kapzsiság, uralkodási és irányítási mánia, öncélú élvezet- és kéjvágy, lustaság, félelem, sértettség, harag,

gyűlölet, bosszú, irigység, stb.) ki lehet szűrni és meg lehet tőle szabadulni. Minden más létezési formában az információ zavartalanul tovább halad és szétáramlik – szétgomolyog és szétfoszlik ködszerűen, és persze, annál jóval gyorsabban, mint a fizikai kód. És ez akkor is így van, vagyis, akkor is eltűnik az információ, ha lényege szerint változatlan marad és akkor is, ha lényegét képlékenyen megváltoztatva, valami más idearendszerré változik. Ezért, csak és csakis az anyagban, illetve az anyagi létezési forma információ-tükrözési és az információ-tárolói, információ-rögzítői tulajdonsága miatt, lehetséges számunkra - Anyagi testtel és szervekkel bíró lények számára! - az információ-olvasás és az információ-értelmezés, és persze, a tárolt, vagy olvasott - értelmezett információnak a visszahívása és az egyszeri, vagy többszörös, de mindig megbízható információkhoz vezető felülvizsgálata. Vagyis: az a cáfolhatatlan és rejthetetlen és hamisíthatatlan tárgyi igazság, amely az „Ami fent van, ugyanaz mint ami lent van” abszolút lét elv alapján, pontosan és tökéletesen, tehát nem hamisan elferdítve, nem homályosan és zavarosan tükrözi a szellemi valóságot! Hogy ez miért annyira – szakrálisan! – fontos, hogy két törvény is (A karma törvénye és a Polaritás törvénye!) biztosítja és szabályozza ennek az elvnek a fennmaradását és érvényesülését? Éppen azért, mert az anyagnak az akadály, illetve tükör, vagy befogó - kaptáló, rögzítő tulajdonsága nélkül lehetetlen ellenőrizni és kiszűrni, majd megállítani és megszüntetni az idea-világnak és a szellemi világnak, sőt: az asztrális (érzelmi és érzéki) világnak a Lilith- hatásai által okozott torzulásait, szennyező, romboló és önromboló természetét, az öncélú és önszejejtő örvénylését. Azért válik ugyanis Teremtővé a Lilith által megzavart abszolút lét és azért hozza létre végül ezt, a szakrális tükröződi és rögzítői tulajdonságokkal rendelkező anyagi létformákat, és főképpen: azért jött létre a végtelen anyagi univerzumban egy ilyen galaxis (Tejút), és abban azért jött létre egy ilyen bolygórendszer (Naprendszer), és azon belül egy éppen ilyen – és nem más! - összetett mozgású és vegyi összetételű bolygó, amelyen lehetővé vált a szellem által működtethető és ellenőrizhető és értelmezhető biológiai struktúrák – Földi lények! - kialakulása, hogy azokban tükröződve, tehát azoknak és annak (Az embernek!) a segítségével, a Lilith által okozott, zavarodottságtól, kábulattól, fertőzöttségtől és torzulásoktól megszabaduljon. Mert ami „lent”, tehát a látszólag a gravitáció ereje által sűrített és szilárdított anyagban van, ugyanaz van „fent” a szellemben, az ideavilágban is! És ezért ennyire egyedülálló és rendkívüli és fontos tehát az anyag és a poláris természeti létezés: Mert főképpen a szélsőségeiben képes visszatükrözni, és megbízhatóan pontos információt adni arról, hogy mi történik a legmagasabb – legfinomabb – dimenziók szintjén. És semmilyen más létforma nem képes erre és semmilyen más létformának nem lehet ekkora és ennyire kihagyhatatlan szerepe a spirituális és a kauzális kiegyenlítődség lehetőségeiről szóló információ-olvasásban, értelmezésben, vissza-közvetítésben és a visszavezetésben, a Lilith-től való megszabadulásban! Ezért szakrális a polarításokat felerősítő és kiemelő anyagi világ, ezért szakrális a föld, ezért szakrális az élet és ezért szakrális az embernek a teste, illetve az embernek a megváltódsági képessége megszerzésére „beprogramozott” földi sorsa, a gyakorlati sors-története, és a boldogságra (kiegyenlítődségre) való törekvése! Ezért szakrális a kereszt, ami nem más, mint az anyagi világ e szakrális mivolta tudatosításának és elfogadásának az ősi szimbóluma. Ebből, a szakrális szaturnuszi – (És ezért majdhogynem csálhatatlan!) - szellem – anyag, anyag - szellem relációrendszerből nyeri az asztrológia azokat a személyi sorsprogramokra vonatkozó, abszolút biztos információit, vagyis azokat, a spirituális-energetikai struktúra-tömörülések minőségére (egyéni karmájára és megváltási, megváltódsági sorsprogramjára) vonatkozó információt, amelyekből akár még bizonyos jövő sors-eseményeket is ki lehet számítani (Sajnos!), és amely szellemi folyamatokat, semmilyen más tudomány-ág nem képes ekkora egzaktussággal megállapítani. És ezért megváltás ellenes, és ezért Isten ellenes, és ember-ellenes minden tárgyi hamisítás, minden információ – ferdítés, minden hazudozás, kábulat, ámtítás, intrika, korrupció és mindenféle csalás. Ezért a lehető legfőbb vétek az emberi életben, az információferdítés, vagy az információ-titkolás, a valóság-hamisítás, az információ-rejtés, a titkolózás, vagyis az anyag által biztosított tárgyi információ elrejtése, elferdítése, megmásítása, hamisítása. És ezért: a lényegi értelem kiderítése és felszínre hozása érdekében mindent fenekestől felforgatni és a fejére állítani képes polaritás törvénye miatt, van eleve kudarca ítélve minden féle jósolgatás, vagy nyelgdijaztatás! Mert nem azért élünk a földön és az anyagban, hogy abban berendezkedjünk és bebiztosítsuk magunkat az ellen a rendeltetési kényszer ellen, hogy folyamatosan értelmezzük a bennünk (szervezetünkben) és a kívülünk (a külső természetben, a világban, a családjunkban) történő eseményeket! De éppen ennyire szakrális - ellenes, és megváltás ellenes és rendeltetés-ellenes az önámítás és az önkábítás is! És ezért jelenik meg idejekorán a halál, de legalább is a végzetes korlátozás és a helyben tartás „átka”, (Vagyis a boldogulásra való képtelenség) a valóság-hamisító, tehát a hazudozó és csaló személyek sorsában, valamint azoknál is, akik minden áron be akarják magukat biztosítani az élet változásaival szemben. Ezért jelennek meg a leépítés és a leépülés, a teljes visszafordítás – visszaküldés (Szaturnusz) angyalai (Sorserői. - Adott esetekben éppen cukorbetegség, rák-betegség, baktériumok és vírusok, vagy funkcionális szervi deregulációk formájában is.), azoknál, akik túl sokáig és akkora mértékben hazudoznak és csálnak, hogy egy idő után, már maguk sem képesek megkülönböztetni a gyakorlati valóságot, attól, amit abból ők meghamisítottak és elhazudtak, és így a valós kiegyenlítődséget és a valós kiegyenlítődség által biztosított valós egységesülést lehetetlenné tették. Előbb utóbb bekerülnek a megsemmisülés hosszú, vagy gyors kimenetelű örvénynek a vonzásába azok, akik a megváltás földi megvalósulási lehetőségeit gyengítve, vagy azt önkéntelenül blokálvá, igen erősen elferdítették elsősorban önmagukon belül, az ő személyi tudatuk legfinomabb mélységeiben élő abszolút tudat számára, a tárgyi (anyagi) valóság által tükrözött és tárolt, spirituális (erkölcsi) információt. Vagyis, azoknál akik sokáig hamisították és titkolták a szellemi folyamatokat és jelenségeket értelmező – megváltó tényeket: a lényegi értelmet: a Világosságot. Ezért kell meghalnia a természetes élet-ciklusa előtt, tehát 84 éves kora előtt, minden olyan személynek, aki a tárgyi valóság által tükrözött szellemi információt valamilyen módon, huzamosan és intenzíven rejti, vagy titkolja. Nem csak hogy nagyszabású, hanem rendkívüli spirituális ismeretekkel bíró – többek között a szent korona mágikus értelmét spirituális mélységeit ismerő – személynek, Eöry Karátson-nak a korai haláláról kellett értesülnöm ezelőtt három évvel. Döbbenetes volt, hogy éppen azt fejtegettem az élettársa által rendelt

horoszkópjában, hogy attól a súlyos állami titoktól, amit magában hordott és ami miatt már korábban is részesült olyan halál-közeli élménye, hogy KGB-s kémek megpróbálták halálig menő kínzással azt kiszedni belőle, bármilyen módon is, de minél hamarabb meg kell szabaduljon. Sajnos, a horoszkóp készítésének az időszaka később bizonyult a számára, mert a titok-tartásban – vagy valami másban? – Karátson túl lépett már bizonyos Szaturnuszi határokat és hiába küldtem el a horoszkópja hangfelvételeit az akkori tartózkodási helyére: Afrikába, mert az ottani technikai körülményei, már nem engedték meg, hogy a súlyos titoktól való megszabadulás szükségességéről szóló feltárásaimat meghallgathassa. Ezért kell megszűnnie minden emberi kapcsolatnak, amelyben az igazság (Plútó) fénye egy bizonyos mértéken felül kiveszik, vagy el van titkolva valamely fél részéről, és a Szaturnusz szellemisége az, amely ezt a mértéket és arányt megállapítja és az életet, vagy azt a személyi kapcsolatot, vagy kapcsolatrendszerét, amely a titkolózás által el volt fordítva, előbb elzárja, majd elfojtja és megszünteti. Így kényszerült rá a valóság-érzékelési képessége teljes elvesztése árán, az én, hosszú éveken át velem szemben titkolózó voltfeleségem is, arra, hogy a családját elhagyja, és otthona, és családját nélkül, teát az elhagyott gyermekei közelsége nélkül járja éveken át az isteni fény helyett az önző önmegvalósítás lidérce által világított, kietlen és steril élet, fájdalmasan szomorú ösvényeit. Hiába mondtam neki, hogy az anyagi poláris drámai (apokaliptikus) létállapot és a természeti (fizikai és pszichikai) életnek a spirituális-tükör és szellemi adattörzítő (Szakrális!) mivoltának és funkciójának a megváltás elérésében elfoglalt kikerülhetetlen és nem eléggé hangsúlyozható fontosságát, a keleti misztika (Véda, Buddhista tanok, Jóga, stb.) egyáltalán nem érti. De legalább is, azt messzemenően ignorálja. (Lásd ide vonatkozóan kiemelt fontossággal bíró, keleti aszkéta- tanokat és az öncélú fakír-gyakorlatokat, a steril aszkétai és fakír életcélokat.) Ezért képtelen levonni az anyag visszajelzéseiből a gnosztikus megismerés segítségével történő logikus következtetéseket. Múló illúzióként kezeli a megváltás magvalósítása feltételeit jelző és az egyetemes törvények szerint strukturálódó anyagi formaváltások jelzéseit, de főként az a legnagyobb hibája, hogy közönyösen kezeli az emberi test fájdalom- és örömjelzéseit! Sőt: azok megszüntetését célzó módszereket és gyakorlatokat dolgozott ki a történelem során! Vagyis a fájdalom, a betegségek és a nyomor üzeneteivel szemben a közömbösség és a flegmatikus viselkedés szükségét hirdeti! A keleti misztika megelégszik a metafizikai jelenségek és kinyilatkoztatások elméleti (spekulatív filozófiai) értelmezésével, miközben az anyagnak a szellemre visszaható üzeneteit, valamint az anyagi törvényekből és az anyagi formák változásaiból kiolvasható lényegi és kauzális információkat ignorálja, elveti. De legalább is, az azokkal szembeni közömbös magatartást és alapállást, a fájdalom és mindenféle más érzékelés megszüntetésének a szükségét tanítja. Ezért idegenkednek a Joga-guruk, a rejki mesterek és más vajákos szent-jelöltek a tárgyi valóságra koncentráció, misztifikáció-mentes asztrológiától, azt hirdető, hogy az asztrológia által jelzett karmikus meghatározódások, egy csapással megszüntethetők és meghaladhatók a misztikus joga meditációk és a jogi – életvitel által. A hindu spirituális vakság akkora, hogy egy törekeny kicsi albán apácára – Teréz anyára – volt szükség, hogy egyszerű gyakorlati - keresztényi tetteivel a keleti misztikusokat elgondolkoltassa és felmutassa azok számára az áldozathozás és a kegyelet-gyakorlásának az üdvösség - hozó hatalmát, a közvetlen és gyakorlati segítségnyújtás, az együttérzés és a gyakorlati törődés fontosságát! És ennél a pontnál elérkeztünk el a Polaritás Törvénye szélsőségesen (a mindennapi élet szintjén egyesek számára tragédiák formájában jelentkező) apokaliptikus hatásának az értelmezéséhez. Meg kell vizsgálnunk tehát, hogy a Polaritás törvénye miért változik a katasztrófák és a tragédiák törvényévé bizonyos szélsőséges, valóság-tagadási, valóság-ferdítési helyzetekben? Amint korábban írtam, a Polaritás törvénye a szélsőséges megnyilvánulások szükségének a törvénye, és így analogikusan a Mars és az Uránusz által megtestesített ősi teremtőerő és a Kiegyezés (Calcináció) alkímiai művelete, valamint a határállapotokat őrző és ellenőrző Szaturnusz által megtestesített őserő kapcsolódik hozzá. A Mars az abszolút szellemnek a teremtést elindító és a teremtési folyamatokat állandóan fenntartó őserője, valamint ennek a szellemnek a teremtés határállapotaiban (a természeti világban) történő feltétel nélküli (minden természeti, vagy mesterséges korlátot leromboló) megjelentetésének az őserője. A Marsi őserő hatására a dolgok és jelenségek, nem csak beindulnak, de egy bizonyos létezési határon túl, mindig eljutnak egy bizonyos szélsőséges megnyilvánulási formához (háborúhoz, tragédiához, megrázó sors eseményhez, betegséghez, balesethez, más katasztrófához), vagyis az egyik szélsőséges pólus szerinti megjelenéshez, szélsőséges formához. Ezáltal egyértelművé válik az, hogy miféle jelenség és milyen esszencia húzódik meg a felszíni látszatok által eltakart mélyben: mi is annak a lényegi jelentése, amivel találkozunk? Pontosabban: mi is az a spirituális lényeg, amivel hatalmas tömegek elkerülték a szembesülést, és a szembenézést, hogy mi az amivel nem akartak egész népek számolni és konfrontálódni, hogy mi az amit elrejtettek a nemzeti büszkeségük, vagy a vallásos fanatizmusukkal önmaguk elől még gondolatban is és így megfosztották magukat annak a lehetőségétől, hogy a kézenfekvő természeti igazságot belássák? Ekkor kerülnek abba a szélsőséges helyzetbe, hogy végzetes módon fizikailag kapcsolatba kerülnek annak a létesszenciának a valamelyik szélsőséges megnyilvánulásával, amely szellemi igazság meglátása előtt el takarták a szemüket. Például, a háborúba sodródás és háborús tragédiák esetén, akár csak a közúti balesetek esetén is, elmondható, hogy az igazság kimondásának a sorozatos egyéni elmulasztása, az igazság elrejtésének, illetve az igazságért való harc huzamos és többszörös elutasításának, elhárításának, vagy kikerülésének, kicselezésének a következtében kerülnek az emberek ilyen szélsőséges és csoportos tragédia-állapotok örvényébe. Az egész anyagi (fizikai) világ, amely végül is olyan atomi részecskékből tevődik össze, amelyeknek a 99,9 százaléka üres térből áll és az ezen a téren belül, az atommag körül mérhetetlen nagy sebességgel körben forgó szubatomi részecskék képezik az atomnak az anyagát, amelyek végső soron szintén csak olyan alacsony rezgési állapotba kerültek energianyalábok, amelyek sűrűsödött információt és egyedi kódokat tartalmaznak. Végül is ezeknek az egymástól függetlenül és állandóan mozgó energianyaláboknak a seregei képezik azt a számunkra szilárdnak tűnő létezési állapotot, amit anyagnak nevezünk. Ebből, a határ-állapotba került, információs - energetikai nyalábokból kialakult organikus természet, illetve a biológiai élet, nem más mint a Teremtés rendezett határállapota, határlét-tudata, amely által és amelyből vissza kell fordulni a kiegyenlítődési és megváltódeési folyamatok irányába az abszolút létudat személyi megvalósítása irányába. Az

embernek mint Isten Első Ideájának (Adam Kadmon), illetve mint Isten határ állapotba került ősideájának az a dolga, hogy saját lényén (személyén) keresztül, saját természeti részével és az által, közvetlenül megtapasztalja, megértse és átvilágítsa, majd a benne szunnyadó kiegyenlítődések megszerzése által, a fizikai létben (is) megnyilvánuló Megváltó-dási – kiegyenlítődési lehetőségek felé irányítsa, a Lilith-zavarokkal impregnált tudattalan képzelete idea-elemeit. Az ember ősideájának és ezáltal minden egyes ember személyének megváltó funkciója, az Abszolút-állapotot visszanyerő szerepe van a létezésben. Nincs ettől az egyetemes funkciótól különválasztható rendeltetése és célja egyetlen (egyéni) emberi életnek, vagy ha úgy tetszik, egyetlen emberi léleknek sem! Ez az eredeti rendeltetésnek a beteljesítése, illetve a spirituális összeköttetésnek a megvalósítása és folytonos működtetése a fizikai létnek a jelzés-értékű közvetlen megtapasztalásán keresztüli értelmezéseken múlik. Annak a következtében viszont, hogy a Polaritás törvénye miatt, ez a közvetlen tapasztalás nem jár mindig kellemes érzésekkel és az anyagi formákkal való konfrontáció kényelmetlen, az ember egész értelmével és képességével azon munkálkodik, hogy ettől a közvetlen – kellemetlen - tapasztalástól megkímélje magát és, hogy a közvetlen tapasztalatokkal szemben bebiztosítsa magát. Az emberiséget katasztrófába és nyomorba sodró, politikai és gazdasági ambíció, illetve az önkényeskedés és a rejtett agresszivitás, jelentéktelen ehhez, a természet- ellenes, és közvetlen tapasztalat-ellenes védekezési – elhárítási törekvésünkhöz képest. Az egészségünk megbomlását előidéző lét-képzeti tisztánlátás elvesztéséhez, illetve a természettől és az Istentől való elszakadáshoz vezető téves alapállást elsősorban a Polaritás törvényének a hatásaival szembeni védekezési törekvéseink hozták létre és ennek a téves alapállásból eredő tudományos - politikai törekvéseknek a fenntartása és a fokozódása sodorja ma az ökológiai katasztrófa felé az emberiséget és a természetet. A mai civilizációs katasztrófa-helyzetnek az első és legfontosabb okát nem is a gazdasági kapzsiság és nem a hatalmi törekvések képezik. A katasztrófa-helyzetet a fájdalom megszüntetésére, a természetes fájdalmakat és a természetes nehézségeket okozó összes lehetőségeknek a kiiktatására való tudományos - technikai törekvéseknek (a természettel való közvetlen kapcsolatból eredő kellemetlenségek, nehézségek elhárítására való humanista törekvések, vagyis a Polaritás Törvényének a természetes tapasztalatok általi átélésével szembeni védekező törekvéseknek) az együttese hozta létre. A Teremtés ő-s-oka, a Lilith gyűjtő néven ismert ő-s-óvargás, ami arra készíti az Abszolútumot, hogy megnyilvánuljon, hogy Teremtővé és Teremtéssé váljon, hogy fényként (eszencia) és szeretetként (szubsztancia) megnyilvánuljon. A létezőnél nagyobb boldogságra, a más állapotra, a más-létre való sóvargás következtében megnyilvánult Teremtésnek és a Teremtőnek a határhelyzete, illetve határállapota, nem más, mint a legalacsonyabb rezgési fokon létező anyagi világ. Ennek része a természet és az ember. Az ember viszont, az individuális tudatában megjelenő egyetemes léttudatán keresztül, közvetlenül, illetve, a képzelete által közvetve, vissza- és előretököl a Teremtő- és a Megváltó Abszolútumba. (Én az Atyától jövök és az Atya bennem van és én az Atyában vagyok. És Ti bennem vagytok és Én bennetek vagyok. A bűnbeesés első motívuma az, hogy a fájdalom jelzéseit semmibe véve, vagy azt különböző eszközökkel elfojtva (fájdalom-csillapítók, más gyógyszerek, zsibbasztó szerek, védőöltözetek) a személyi spirituális struktúránkban is ott levő őssóvargás hatására öncélú élvezeteket, kalandokat és kábult állapotokat hajhászunk. A határállapotba került Teremtésben, illetve az anyagi világban a Föld az a központi hely, ahol az ember által, a szellemi teremtőerők, a teremtő ősprincípiumok úgy ölthetnek határozott, anyagi alakot, hogy az ember személyi tudatán keresztül, folytonos kapcsolatban maradnak a teremtés ősforrásával: az abszolútummal. Ezek a spirituális teremtőerők a földi élőlényeken keresztül, de főképp az ember individuális öntudatán és összetett érzékelő képességén keresztül, a Létezés összességében, vagyis a Lilith- zavarokkal együtt nyilvánulnak meg és képeződnek le határozott formákban a fizikai - biológiai természet élő (számunkra észlelhető és érzékelhető) világában. Az asztrológiában a kereszt a rendeltetésünk szerinti életfeladatok végrehajtását és a tapasztalást, illetve a feladatok végrehajtását segítő érzékelést és az észlelést, és így a fájdalmat is jelképezi. Ezért a tapasztalás-szenvedés nem valami heroikus és szentimentális szenvedési jelenségként ismeretes az asztrológiában, hanem mint olyan információszerzési lehetőség, amely a személyes tudati fejlődést és a kiegyenlítődési képességek kifejlődését hivatott szolgálni. Ebben az értelemben tehát a fájdalom a spirituális (örök) és személyes tudatosodást: az emberben, az ember által megtestesült Teremtő és a Teremtés (természet) közötti kiegyenlítődési folyamatot hivatott szolgálni. Hamis az európai eredetű, keresztény-ellenes koncepció, miszerint az ember azáltal tanul és fejlődik spirituálisan, hogy az agytevékenysége segítségével megfigyel és memorizál valamit, vagy azáltal, hogy logikailag sikeresen levon bizonyos következtetéseket a természetben észlelhető törvényszerűségekből és azokat a maga hasznára próbálván fordítani, bizonyos intellektuális műveleteket végez a kikövetkeztetett és memorizált információkkal. Ahhoz, hogy valamit lényegeset megtanuljunk, egészen közeli kapcsolatba kell kerülnünk az illető jelenséggel, nem csak agytevékenységünk és észlelő képességünk (intellektusunk) által, hanem a lelkünk és fizikai testünk közvetlen tapasztalatai, érzéki benyomásai által is. A közeli (közvetlen, illetve személyes) kapcsolat létesítés, a legtöbb esetben szenvedéssel jár, hiszen nem minden esetben lehet harmonikus a találkozás, mert a határozott (fizikai) helyzetünk (és állapotunk) miatt az információ-csere nem minden esetben történik anyag-bomlás, illetve nehézségek nélkül és zavar mentesen. A kreatív tudatosodás, a spirituális információszerzés erőfeszítést kíván és a téves irányban tett erőfeszítéseink fájdalommal (abbahagyási, elkerülési kényszerítő-jelzésekkel) járnak. A fájdalomnak, vagy a kellemes érzésnek a foka az, ami jelzi tudatunk számára azt, hogy a kapcsolat a személyünk által intenzívebben megtestesített lételvek és azon lételvek között, amit képvisel az a jelenség, vagy az a tárgy, amivel személyesen kapcsolatba kerülnünk, mennyire harmonikus vagy diszharmonikus. A fájdalom, és a szenvedés, illetve a kellemes érzés tehát az a misztikus információ-forrás, ami arra figyelmeztet, hogy valami mást kell tennünk, mint amit addig tettünk, illetve, hogy mentális (mentálitás béli) irányt kell változtatnunk az őserőkkel való kapcsolataink helyreállítására és harmonikus (zavarmentes) folytat érdekében. Márpedig az ember a legtöbbször pontosan ennek ellenkezőjére, vagyis arra használja az intellektusát, hogy ezt az információ-forrást (mármint a fájdalmat) az életéből kiküszöbölje. Ahelyett, hogy megkeresné a helyes szellemi irányt, illetve kipróbálná, hogy melyik a helyes cselekvés, ő arra használja fel értelmét, hogy elfojtsa a fájdalom-tünetek rendszerét különböző eljárásokkal, terápiás módszerekkel,

receptekkel, technikai eszközökkel, vagy éppenséggel misztikus gyakorlatokkal és mágikus praktikákkal. Mindezt ahelyett tehát, hogy odafigyelne: mire is akarja figyelmeztetni őt a felettes Énje (lelkiismerete, egyetemes felelősségérzete), a fizikai testén keresztül a fájdalom jelző rendszere segítségével. E sok fájdalom- kiküszöbölési harcnak, fájdalom elfojtási törekvésnek, tünet elfojtási és tünet kiirtási trükknek, a "kezelésnek" és az elkenésnek, vagyis az információ-ferdítésnek és információ-titkolásnak, természetesen még több betegség-tünet, vagy balesetnek nevezett, sokkal durvább fizikai jellegű, fájdalmas "találkozás", vagyis a fizikai test szintjén elviselt elemi károsodás lesz a következménye. És ha a betegséget sikerül is valamennyire kiküszöbölni különböző tudományos módszerek (és az úgynevezett gyógyszerek, vagyis a hamis anyagi információ), valamint a modernizált ókori és középkori mágikus eljárások segítségével, az ember (a személy), a Karma, valamint a többi egyetemes törvény összesített hatásának a következtében, egyre bonyolultabb és nehezebben értelmezhető konfliktuális élethelyzetekben találja magát, ami nem engedi őt szabadnak (boldognak lenni) mindaddig, amíg az eredeti életfeladatát meg nem oldotta, vagyis a saját keresztjét fel nem vette. A kereszténynek nevezett egyházi intézmények és azoknak papjai, képviselői, valamikor talán tudatosan, de ma már inkább ártatlanul és tájékozatlanságból eredő jóindulattal - a materialista koncepciók tudományos rögeszméitől és a szenvedő humanizmus korrump moráljától immár ők is végképp megzavarodottan - félrevezetik híveiket, amikor nem értelmzik a konkrét személyre vonatkoztatva Jézusnak azt a sors-logikai igazságot, miszerint: "Az én terem könnyű és az én igám gyönyörűség". Már ők sem értik azt az egyszerű igazságot, miszerint a tudatosan felvállalt életfeladatok megoldása valójában könnyű és végső soron a legtöbb örömet és gyönyört okoz az embernek. Ez -és csakis ez a feladat teljesítés- okozhat gyönyört minden egyes személynek, mivel erre vagyunk „beprogramozva”: ez a Teremtés ős-oka és értelme! Ezért a keresztény papok sem értvén azt, hogy igazából és lényeg szerint, miről is van szó e kinyilatkoztatásban, kinevezik Jézust Istennek – Isten egyedüli fiának! – és teljesen irreális, szenvedő és drámai pateizmussal, rákenik azt, hogy ő egyedül, mindenki számára véghez vitte már előre a megváltás aktusát. És ettől kezdve, mindent rákennek a Jézus különleges és rendkívüli személyére, (holott semmiféle rendkívüliségről nincs szó, hanem éppen fordítva: Jézusnak sikerült az egyetemes rendet megvalósítani emberi személyében), aminek következtében az emberiség azon része, amely magát kereszténynek nevezi, elvágyik a polaritás világából és valósággal rejtőzködik és rohángál a személyi életfeladatai előtt, egész életében. Ezért persze, még többet kell szenvednie, mintha nyugton maradna. Nagyon sok misztikus iskola, spirituális irányzat bukik meg és válik nevetségessé pontosan azért, hogy nem akar tudomást szerezni és nem akar számolni a polaritás törvényének a szükségével és a hatásaival. Ezért például a világbéke eszméjét hirdető vallások és joga- rendszerek hívei és fővezérei közéleti, vagy magánéleti háborúskodásba kényszerülnek azért, hogy a mindennapi nyílt szembesülés és a becsületes konfrontáció (a harc) szükségességét le tagadják, és ezáltal, állandóan a tudattalanjukból felszínre törekvő, de oda visszaszorított és lesüllyesztett obskúrus - misztikus ellenségképek külső megjelenési formáinak (Az ellenségeknek) a bosszantó drámai hatása és a megfelelő ellenség-képzetek szellemi lédez-nyomása alatt kényszerülnek élni. Elég arra gondolni, hogy minden konfrontációt (rosszat és gonoszt) az ördög mesterkedéseire kenő, a világbékét és a békés szeretetet hirdető kereszténység hatásövezetében zajlottak le a leghosszabb és legkegyetlenebb háborúi a történelemnek és, ugyancsak a nyugati civilizációnak táptalaját képező, humanista keresztény iskolákban felnőtt politikusok, mérnökök és tudósok közreműködésével jöttek létre az emberpusztítás "legcsodálatosabb" eszközei! És azt se feledjük, hogy az embervadászatra betanított kutyákkal, és géppisztollyal örzött, haláltáborok is az örök békéről és a mennyei szeretetről megható himnuszokat daloló kereszténység hatásövezeteiben jöttek létre. Az viszont már egyenesen nevetségessé, hogy miközben az Indiából származó, különféle joga- iskolák szent gurui és lámái, szintén az egyetemes béke eszméjének hirdetésével hódítanak nyugaton, az Indiai kormányok politikus vezérei és diplomatái - Akik valamennyire mégis csak kell ismerjék ezen ősi indiai vallásos eszméket! – nem is olyan régen, még folyamatosan bojkottálták a nemzetközi leszerelési tárgyalásokat. Hogy Indiában az egyik legerősebb parlamenti erőt éppen az Indiai Kommunista Párt képezi! A végtelen szeretetről és örök békéről prédikáló gurukat nagylelkűen nyugatra exportáló hatalmas országnak ezek a csoda-misztikus politikusai felkészültek egy Pakisztánnal szembeni atom-háborúra. Ha ezeket is végig gondoljuk végre, és nem csak a tradicionális misztikus - rózsaszínű szemüveggel nézzük Indiát, Kínát, vagy akár Tibetet, talán érthetővé válik, hogy a Polaritás Törvényének ismeretében és annak értelmében, miért tartotta Csuang-Ce a szenteket egyenértékűnek a rablógyilkosokkal. Amennyiben ugyanis, a gyakorlati valóság előtt szemlelőnyva sokáig hirdetik az egyik végletet, ott menthetetlenül jelentkeznie kell a másik végletnek is! Ezért, hogy a Polaritás törvénye szellemében, a valóságot elfogadva, annak megfelelő életmódot élhessünk, le kell mondanunk a kényelem-vágyunkról és el kell sajátítanunk és fel kell vállalnunk az igazság-védő, az igazság kiderítő és fenntartó harcosi mentalitásnak a filozófiáját, ami szerint: A harc és a polaritás életútján járni, azt jelenti, hogy a sors-teremtő imagináció tisztán tatása és zavartalansága érdekében a belső korrupcióval leszámolni, és a külső – világi - korrupciónak nem engedni rést és behatolási felületet a te sorsodba és életedbe, még a legszertettebb családtagok részéről sem. Sőt: azok részéről aztán pláne nem! Hamvas írja valahol: „Jézus az emberrel való kiengesztelődést tanította ugyan, de a korrupciónak soha egy fél lépést sem engedett.” A nagy kérdés persze az, hogy igazából mi is és, hogy hol kezdők a valóság-hamisítás és a korrupció, és mit neveznek igazság- elfogadásnak és törvényes toleranciának a korrupcióval való puszi-pajtáskodás és szerelmes egyesülés helyett. A harc útján való bátor haladás, a harci-készség gyakorlása, harctól való nem – félelem viszont, előbb – utóbb kideríti és megmutatja számodra a különbségeket.

A harc és a polaritás útján való járás az Isten útján való járás az ősök útja helyett. A harc útján való járás, az „Ami fent van, ugyanaz, mint ami lent van.” - egyetemes igazság szellemében való életvezetés a kegyes hazugságok és taknyos békék labirintus-járása helyett. A harc útja a „Gyümölcséről ismeritek meg a fát.” – igazságnak a szellemében való eljárás. A szemet szűrő igazságok fenntartásának az útja, a látszateltetés és a látszatok szerinti életvitel helyett. A harc útja a jelennek a jövő nevében való nem elárulásának az

útja. A harc útja a judási és fauszi és észsai külső és belső árulások betegség és hamis-szeretetet hozó láncolatának a megszakításának az útja. A harc útja a sorsvállalás, vagyis a keresztvállalás útja: az igazi kereszténység útja, amiről azt mondja Jézus, hogy átváltozik a boldogság és az egészség útjává, mert:

„Az én igám könnyű és az én terhem gyönyörűsége.”

Ezért a harc és a Polaritás útján járni azt jelenti, hogy a téged a „helyes útra” (Pl. a húsevés útjára, vagy a zsákmányeső huncutkodások útjára, az abortuszok útjára és persze az elégedetlenkedés, az irigység, a neheztelés, a látszat-örömök, a hamis mosolygások, stb. útjára) vissza téríteni akaró „jóakaródnak”, aki lehet éppen az édesanyád, vagy a testvéred, vagy a szeretőd, vagy a férjed-feleséged, törekvéseit és ügyködéseit a legnagyobb szemtelenséggel leleplezed és elhárítod, hogy ezeknek az irányodban, a te korrumpálásod és imaginációd zavarása irányában kifejtett un. mentő-akcióit kegyetlenül elhárítod és vissza vered, hogy a mézesmadzagjait elutasítod, és így magadat a rossz lelkiismerettől és a lelkiismeret furdalástól, és ez által belső nyugtalanságtól és a tudati és életképzeti zavartságtól megmenekíted.

A harc és a Polaritás útján járni azt jelenti, hogy a Marsi és az Uránuszi energiákkal és az életenergiákkal nem kell gazdaságilag spekulálni, vagy spórolni, hanem, konfliktus, vagy csalás esetén, mindig a Polaritás törvénye szellemében eljárni és kiegészítő műveletét mindig alkalmazni. Vagyis a korrupciónak és a zavarosságnak és a hamisságnak a szélsőséges helyzetbe tolásának az alkímiai műveletét mindig bátran alkalmazni, és amikor valaki a környezetben spekulál, huncutkodik, ravaszkodik, ámit, vagy önámít, kételkedik és kételkedik, kétségbeesedik, annak a kifejtett hazugságrendszerét szélsőségesen duzzasztod és rápakolsz még néhány lapáttal annak érdekében, hogy a zavaros elméletnek, vagy az ellenérték és az áldozat nélküli profitálás reményében szőtt cselnek az alattomos volta lelepleződjön. És, ha ez nem vezet eredményre, akkor az illető személlyel, vagy csoporttal határozottan és minden nosztalgia nélkül minden együttműködést meg kell szüntetni, vagy azt a hivatalos-minimálisra csökkenteni.

A harc és a Polaritás útján járni azt jelenti, hogy nem félni attól, hogy agresszívnek és zsarnoknak bélyegeznek, amikor nem hagyod, hogy előtted és jelenlétedben hazudozzanak és spekuláljanak és magukat önámítva misztifikusodjanak, vagy tudományosan „érdekeskedjenek”, mert jól tudod, hogy milyen könnyen jutnának a rejtett agresszió és a zsarnokoskodás fogságába, illetve, hogy előbb – utóbb megkísérelnének feletted és a szeretteik fölött uralkodni és ez által éppen saját magukkal (lelkiismeretükkel) kibabrálni, hogyha nem lepleznéd le idejében a huncut, vagy a humánusan álságos, és a teremtés logikája szempontjából álságos törekvéseit.

A harc és a Polaritás útján járni azt jelenti hogy nem félni az igazság vállalásától, még akkor sem, ha az életedet fenyegetik, mert magtanultad azt, hogy ami ténylegesen az életedet fenyegetheti, az éppen az igazságnak az időbeni elárulása, nem vállalása, megtagadása. Ezért attól sem kell félned, hogy harcos természetű személyként nem fogadnak el valamilyen számodra fontosnak vélt társaságban, közösségben. A harc útján járni ugyanis, éppen annak a megtapasztalását jelenti, hogy igaz emberként és igazmondóként a legtöbben elfogadnak és tiszta szívből szeretnek, mert az un. jó embert csak az egoista érdekeik miatt szeretik, az igaz embert viszont, azért mert az ő társaságában, nem fenyeget senkit az igazságtalanság!

A polaritás törvénye fontosságának a megértése viszont, lehetővé teszi számunkra, hogy azoknak a folyamatoknak és jelenségeknek, amelyeket átélünk és amelyekben részt veszünk, a valódi értelmét felfedezzük és teljes mértékben megismerjük. És ha lehet, mindennek, amivel kapcsolatba kerülünk a számunkra esetleg „durva” polaritása lényegi értelmét felfedezzük, és a kellemetlennek érzékelt hatását kiegyenlítsük a másik (finomabb és harmonizáló) polaritással, hogy ezáltal kreatív energiákkal telítődve, harmóniába kerüljünk önmagunkkal és környezetünkkel. Ez által mind finomabb és finomabb szellemi állapotokat érhetünk el, mind több személyes ismeretre tehetünk szert, aminek segítségével az emberi: Ádám Kadmoni küldetésünket (a spirituális világegyetem tágulásával egybekötött megismerési sorsfeladatunkat) beteljesíthetjük. A Polaritás és az apokaliptikus törvénye, akárcsak a többi egyetemes törvény, soha nem hat egyedül önmagában, hanem együtt „dolgozik”; a többi törvénnyel. Pl. a Hangoltság, a Mágia, vagy a fejlődés törvényével, aminek következtében, minél zavarodottabb állapotban, tehát alacsonyabb vibrációs szinten létezik valami, annál szélsőségesebb – tragikusabb, katasztrófa-szerű – végletesen ellentétes kifejezési formák lehetségesek. És minél magasabb vibrációs szintű állapotokat vizsgálunk, annál kevésbé tragikus jellegű polaritásokat észlelhetünk. De az is igaz viszont, hogy amennyiben sokáig időztünk egyoldalúan a polaritás egyik végletében, onnan lehetetlen egyenesen a közép-helyre bekerülni, és ennek érdekében előbb szükség lesz a jelenség, helyzet, mentalitás, tulajdonság, másik végletnek a tulajdonságait gyakorolni, a másik véglet állapotába átmenni, annak érdekében, hogy a jelenség másik végletét is megtapasztalva gazdagítván az ismereteinket, az arany középhelyre bekerülhessünk és ez által (pl. hosszas béke után a harcok vállalása által, vagy hosszas kábulat után az aszkéta józanság és éberség hosszas fenntartása által), a vibrációs szintünket emelve, a valós harmónia-készségünket: a kiegyenlítődési képességeinket megszerezhessük. Amint korábban említettem, polaritás törvényének a harc útja, tehát kiegészítő alkímiai művelete: a calcináció (kalcináció) felel meg és, természetesen az un. tűz- és levegő bolygók: a Nap, a Mars és az Uránusz az asztrológiai őserők közül, valamint a tűz- és levegő jegyű napjegyek (Kos, Oroszlán, Nyilas, az Ikrek, a Mérleg és a Vízöntő) az asztrológiai spirituális erők közül. Ám ugyanakkor a Polaritás törvényével analogikus kapcsolatban állnak az un. dupla jegyek is: a Halak, az Ikrek és a Mérleg. De valamennyinél szorosabb összefüggésben áll az apokaliptikus, illetve e lelepleződés - kiderülés és megtisztulás (titok-mentesülés) törvényével a Plútó, a Mars és ezeknek az otthonát képező Skorpió és a VIII. ház!

6) AZ ISMÉTLŐDÉS, A RITMUS ÉS A CIKLUS, VALAMINT A SORRENDISÉG (HIERARCHIA) TÖRVÉNYE.

A teremtési és megváltási folyamatok rendjének, valamint az ismétlődés és a rend ciklikusságának a törvénye. Az anyagi megnyilvánulási forma-rendszerek törvénye, vagyis a Tér és az Idő Törvénye. Az ember számára: az élet igazi értelme és értéke felismerésének és elismerésének a törvénye és ez által a fontossági sorrendnek, valamint a személyi jelenlét-tudat kialakulásának a törvénye. Más szóval: az emberi élet rendeltetésének, teljességének és minőségének a törvénye. E törvény által és emiatt, fontos tudatosan és felelősen

részt vennünk a Teremtés folyamataiban egész személyiségünkkel és teljes kapacitásunkkal, tehát minden kreatív képességünkkel és lehetőségünkkel. E törvény alapján, minden folyamat ami végbemegy a teremtett létben, minden ami létezik és ami él a fizikailag és a pszichikailag megnyilvánult világban, egy meghatározott fontossági – minőségi - sorrend és egy bizonyos ismétlődési ritmus alapján nyilvánul meg, és jól meghatározott ciklusok alapján ölt fel bizonyos ritmus szerinti tér és idő formát. Ezt a formai és lényegi minőséget az anyagi forma számára mindig a jelenség szellemének a minősége és rendeltetése határozza meg. Az anyagi (tér-idő) ciklusokon belül, annak a segítségével, a teremtési – megváltási (Minőségi kiegyenlítődesen keresztül történő újraegyesülési) folyamatokban, mindig felismerhető egy keletkezés, egy felemelkedés, vagy tágulás. Egy érlelődés és kiteljesedés valamint egy hanyatlás és egy elmúlás. Egy emelkedés és egy ereszkedés, egy kiáramlás – kiáradás és egy beszűkülés, bezuhanás, egy megérkezés és egy eltávozás, egy kiéleződés és egy eltompulás, egy fejlődés és egy hanyatlás, egy, vagy több maximalitás, és, egy vagy több minimalitás. Ez az ismétlődés és ciklikusság, illetve, ez az ismétlődő ciklikusság, a megnyilvánult világ minden létezési formájára érvényes: mind a világegyetem kozmikus elemeire (bolygók, naprendszerek, galaktikák és csillagrendszerek), mind a természetre, az állatokra, gombákra és növényekre, mind az emberre, annak lelki és szellemi folyamataira és általában a szellemre, az energiára és az anyagra egyaránt. Ez az a törvény a Teremtés Könyvében így fogalmazódik meg: "Van ideje mindennek. Van ideje télnek és nyárnak, van vetésnek és van ideje aratásnak, van ideje békének és van ideje hadakozásnak, van ideje öröme és van ideje bánatnak...", stb.”. Ugyan kivel nem történt meg, hogy bizonyos sors-események, vagy sors-hezvetek, de bizonyos embertípusok is, anélkül és amikkel találkozik, illetve, amivel és akivel komolyabb dolga van, "kisértetiesen" hasonlítanak egymáshoz, sőt, hogy bizonyos jellegzetes sorshelyzetek, más - más formában és más körülmények között, de majdhogynem azonos módon megisméltődnek az életében? -Főként, a krízis-helyzetek. Ezek addig ismétlődnek, amíg a karmánkat nem ismertük meg és a megismerés következtében gyökeresen belső mentalitást nem változtatunk, annak érdekében, hogy a karmát meghaladhassuk. A rendszeres ciklusok és ritmusok formájában jelentkező forma- és helyzet-isméltődés géniusza, a létben (és persze, az anyagban!), a zavart, és káoszt okozó Lilithnek a hosszú távon káros és romboló –hatásainak, a gyökérben (még csirájában, keletkezésében, az elején, stb.) történő felismerésének és kijavításának – kiküszöbölésének és meghaladásának ad lehetőséget! Az ismétlődés tehát a megváltás egyik lefontosabb eszköze, mivel az a jelenség, ami intenzíven és ismételten eltér a szabályos ismétlődésektől, nyilvánvaló, hogy a Lilith intenzív hatása alatt áll. Következésképpen, a hiba-érezléskor, mindig meg kell keresni, fel kell kutatni és világosan ki kell mutatni azt, hogy az illető lét- vagy életjelenség spirituális gyökerének melyik jellegzetes részében hordozza a Lilith szelleme által indukált, kiegyenlítődes-ellenes öncélúság hatásait, és a gyök-hiba kijavításával, a harmonikus megnyilvánulást, a fejlődést és kiegyenlítődes okozó zavart megszüntetni. - Ez tulajdonképpen a felmérhetetlen értéke és megváltói funkciója a létjelenségek szabályos ismétlődéseinek! Persze, ugyanakkor lehetségesek a Fejlődés törvénye szerinti, forma- és ritmusváltások is, de ezek nem okoznak zavart a létrendszerben, hanem a teremtésnek egy –egy új kifejeződesi lehetőségét, és a megváltásnak egy - egy új megvalósulási lehetőségét jelentik. Ezek az új formák viszont egyáltalán nem zavarók, hanem inkább kellemesek és harmonikusak. Erről, a harmonikus természetükről lehet felismerni. És éppen ezért áll analógiában az ismétlődés és a ritmus törvénye az értéktudat és az értéktétel szellemével, mert ez, a helyes ítélkezésnek a Jupiteri összellemisége az, amely lehetővé teszi a törvény szerinti – harmonikus! - új teremtődesi (teremtés - kifejezési) formák felismerését és megkülönböztetését a Lilith által generált zavaroktól, vagyis öncélú és romboló élvezet-kereső szellemiség által létrehozott, diszharmonikus formáktól és ritmusoktól. Az Ismétlődés, a Ciklus és a Ritmus Törvénye a világok keletkezésénél és elmúlásánál, az állatok és az ember fizikai megtestesülésénél és a fizikai világból való távozásánál csakúgy jelentkezik, mint a különböző fajok, civilizációk és nemzetek kialakulásánál, terjeszkedésénél, fejlődésénél, fénykoránál, kiteljesedésénél és hanyatlásánál. Jelentkezik az ember fizikai állapotainak a változásánál, a harmonikus és diszharmonikus lelki és szellemi állapotainak a váltakozásánál, ezek gyengülésnél és az erősődésnél, vagy akár a különböző spirituális képességek és állapotok megszerzésénél és elérésénél. Előbb van az egyéni és a csoportos karma feldolgozásához (megértéséhez és feloldásához) szükséges, jellegzetesen differenciált én- tudat kifejlődését előkészítő gyermekkor, az én- tudat megerősítéséhez és a megfordulást szükségessé tevő, negatív határállapotba juttatását szolgáló, illetve a későbbi átminősülések feltételeit: a tapasztalatszerzést szolgáló, szenvedélyes és mohó fiatalság. Aki ebből az ifjúkori kábult állapotból nem ébred fel harmincöt, de legkésőbb negyven két éves koráig, és a személyi létképzeteiben (világlátásában, életszemléletében) az élet megnyerési lehetőségének a téveszméjét továbbra is fenntartja, súlyosbítja a veleszületett karmáját és menthetetlenül a szellemi, a lelki és a fizikai hanyatlás (utóbbi esetében a betegségek) útjára lép. Aki felébred az én-tudat erősítését és a nyers (közvetlen) és szélsőséges tapasztalatok megszerzését szolgáló fiatalság kábulatából, valós fejlődési és kiegyenlítődesi képességekkel érkezik az élete érett, ténylegesen kreatív időszakához. És amennyiben itt is helytáll és megszeri a szükséges éberséget, akkor az egyetemes léttudat kialakulását biztosító idős koraal járó éber felelősség állapotába, az egyetemes teremtő erőkkel való együttműködés és a teremtésben való tudatos részvétel, valamint az egyetemes kiegyenlítődes szolgáló spirituális tudatosság, a maximális szellemi kollaborációs készség kialakulásának a fázisába, nem mint magatehetetlen és beteges öregember érekezik, hanem mint egészséges testtel és rugalmas szellemmel rendelkező bölcs. Ezek, az egyetemes léteremtésbe, megismerésbe és kiegyenlítődesi folyamatokba a biológiai testetükön keresztül is bekapcsolódott, és e minőség-fejlődési létfázisokkal egygé vált személyek mindössze korlátlan lehetőségeket biztosító tágultabb állapotba kerülnek, amikor a szellem-tudatukkal finoman és drámai megrázkódtatások nélkül elhagyják a fizikai testüket. A fel nem ébredettek haláluk után is tovább tévelyegnek az asztrál és a mentál síkokon, miután különböző fiziológiai folyamatok által kísért, különböző, a koraal járó, öregedési, fájdalommal megélt sorvadási jelenségek formájában jelentkező éberség-vesztési (elbutulási) fázisok, vagy különböző drámai és tragikus események (betegségek, balesetek) megélése után kénytelenek elhagyni a fizikai testüket.

A Ciklus és a Ritmus törvénye, mint az idő és a tér törvénye, a Jupiter és a Merkúr, valamint a Sztornusz és az Uránusz által megtestesített princípiumokkal áll analogikus kapcsolatban. A ciklusok határ-állapotának a meghatározhatósága, valamint az anyagi világ természete miatt is, a Szaturnusz (Kronosz) princípiumához is elég szorosan kötődik. Az a személy akinek a horoszkópjában a fent említett bolygóknak az egymás között alkotott (de főként a Szaturnusznak a másik kettővel) diszharmonikus kapcsolatai jelentkeznek (ami arra utal, hogy a személyi felelősségtudat kialakítása az ő számára egy igen nehéz, de létfontosságú életfeladat.) a legkönnyebben az időbe való beilleszkedési törekvéseken keresztül növelheti és fejlesztheti ki a Ciklus és a Ritmus törvényével való harmonikus és egységes kapcsolatba kerülési képességét. (Szaturnusz - Kronosz a Teremtés határhelyzeteinek számon tartója és a határállapotokban történő események és folyamatok szabályozója, az a teremtési őserő amely vigyáz arra, hogy egyetlen más princípium se emelkedjen ki a többi tíz őserő rovására, azok közül, és hogy egy bizonyos határon túl egyik őserő se érvényesíthesse hatását a többi kilenc princípium valamelyikének a rovására.) Nem mindegy ugyanis, hogy hol, mivel és hogyan töltöm az időmet. Ezt mindenki tudja, de mivel elromlott és teljesen elsorvadt az idő-minőség érzékelési képességünk és mindenki csak idő mennyiségekben, illetve eseményekben, esemény-számokban gondolkodik, minél több fontosnak képzelt eseményben és élményben akarván részt venni és hogy az esemény-zabálás megtörténhessen, minél több időt akarván spórolni magának, zűrzavaros nyüzsgésként éli meg az életét. Mindenféle időnyerő és idő-spóroló eszközt, gépet technikát és trükköt találtunk fel, ahhoz hogy végül stresszben éljünk és a lényeges életfolyamatok valóságos megélésére (átélési lehetőségére) semmi időnk és lelki állapotunk ne legyen. Aki nem tud pontos lenni, aki nem képes idejében egy számára fontos találkozásra, vagy előadásra (Pl. tudományos konferencia, egyéni előadást, színház, koncert, tudományos értekezés, stb.) megérkezni és azt nyugodtan, teljes szellemi-lelki átéléssel, jelenlét-tudattal várni a találkozás pillanatára, illetve az előadás, megbeszélés, értekezlet megkezdésére, hanem még mindig a rohanás, a sietség, az utolsó pillanatba való beérkezés stressze, vagy a késés által kiváltott zavart, zaklatott állapotában fog bele a számára fontosnak képzelt munka elvégzésébe, egy előadás meghallgatásába, vagy jegyzetelésébe, az inkább maradjon a korábbi helyén, illetve, maradjon otthon és képzelje el, hogy miképpen zajlott volna le a találkozás, ha idejében oda érkezik, hogy mit hozott volna létre a nyugodt munkájával, miről is szólhat az előadás, vagy csak egyszerűen "büntesse" meg magát figyelmeztetésként a következő alkalmakra nézve, az által, hogy a sietség által keltett alacsony vibrációs állapotában ne üljön be az előadóterembe. Garantált, hogy metafizikai szempontból ezzel a tudatosan átélt és nyugodt távol maradással, vagy a kint maradással sokkal többet fog tanulni, mintha a világ leghíresebb és legrangosabb tudósát, előadóművészt, vagy spirituális tanítómesterét hallgatta volna végig. Mert aki nem tud a fizikai időben élni, az, az öröklétben sem képes létezni és a Mágia Törvénye alapján. Személyes megvalósítás nélkül, minden metafizikai jellegű intellektuális ismeretével együtt, csak az emberiség világméretű zaklatottságát fogja növelni mentális szinteken is, ahelyett, hogy tisztánlátását és a fizikai - pszichikai nyugalmához (harmonikus jól létehez) kapcsolódó szellemi felemelkedését (megszabadulását, megváltását) valaha is elérné. Ahhoz hogy a különböző életfolyamatok szinkronicitásában, vagy egymásutániségében - amit konvencionálisan időnek nevezünk! - tényleg a rendeltetésünk szerint, tehát igazából hasznosan és jól élhessünk, szükséges a megváltás elsődlegességének a logikája és az egyetemes törvények szerinti értéktudat kialakítása. Mármint hogy az életünknek és bárminek amit teszünk, vagy átélünk, az adja meg az értékét, hogy a kiegyenlítődési kipoességsünket növeli-e vagy sem, illetve, éppen, hogy hátráltatja azt (Például az alkoholo-fogyasztás, vagy bármi, ami kábulatot, vagy hanis éberséget okoz, mint a kávé is például.). Ezért fontos ebből a szempontból az egyéni értéksorrend (hierarchia) kialakítása is, illetve a spirituális fontossági értékskála felállítása és betartása. Emberi rendeltetésünk szerint ugyanis, ami gyökeresen különbözik a növények és az állatok rendeltetésétől, vannak általános, az egyetemes törvényekhez, illetve az általános teremtési, tapasztalási - megismerési és kiegyenlítődési életfeladatokhoz kötődő megvalósítási értékek és vannak olyan, a személyi horoszkópokból kiolvasható egyéni, az egyén sajátosan differenciált életfeladataihoz kapcsolódó (és karmájának a meghaladása feltételéhez: egyéni rendeltetéséhez kapcsolódó), abból következő, megszerzendő képességek. Nos, ezek az igazi értékek és nem a tehetségek a velünk született pozitív tulajdonságok és képességek. A modern (és a posztmodern - sic!) ember problémája az, hogy a vele született képességeket képeségeket és tehetségeket tekinti értéknek, az élet folyamán megszerzendő karma-feloldást és meghaladást lehetővé tevő képességek helyett. És ez azért van, mert az életfeladatok beteljesítésével járó belső elégedettség és nyugalom megszerzése helyett, a élvezet-halmozást és a külső biztonságot tekinti boldogsági célnak, amiért is, nem az egyetemes törvények szerint, nem a természet rendje és nem az ember eredeti rendeltetése szerint, hanem azok ellenében folytatja az életét. Az ember értékei tehát hamisak (spirituális szempontból erkölcstelenek), az értékrendje feje tetejére állított, aminek következtében olyan értékek és élmények után rohángászik, amelyek nem hogy megsegítenék az egészsége és az élete harmóniája elérésében, hanem egyre inkább eltávolítják attól. Ezért él folytonos stresszben és zaklatottságban. Vagyis ellentétben az élet minőségével, illetve az Ismétlés, a Ciklus és a Ritmus törvényével. De nem csak a baj, hogy az általános időben él rosszul és olyan értékesnek képzelt, idő-nyerő tárgyak és eszközök és olyan értékesnek képzelt alkotások előállításán fáradozik, amelyek őt és környezetét különös, de olcsó élvezeti élményekben részesítik, aminek következtében lemarad, illetve hozzá sem jut a számára fontos élmények megélési és átélési lehetőségéhez, hanem az is, hogy a saját egyéni struktúrájának és rendeltetésének (karmájának) megfelelő értékekhez – rendeltetése szerinti értéktudat és értékítélet kialakításához - sem juthat hozzá, mivel azok, akik arra lennének hivatottak, hogy e feladat - szüksége felől őt tájékoztassák: a pszichológusok, filozófusok és teológusok, valamint a művészek és más, a rendeltetésről és a megváltás kényszeréről semmit nem tudó, de erős meggyőzőképességgel rendelkező, tehetséges csodabogarak, mint az un. szellem-tudományokban járatos, misztikus tanítók, önjelölt tisztánlátók és jószok valamint a jósló asztrológusok is, a közgazdász-jogász népvézérekhez hasonlóan, teljes értékzavarban szenvednek. Ezek az értelmiségi, vagy misztikus szellemi gondolkodók, akárcsak a pragmatizmusnak a befektetés - hasznosság satu-logikájában gondolkodó

világi vezetők és politikusok, önmagukkal együtt a hozzájuk segítségért forduló személyeket a metafizikai realitás és a személyi realitás megismertetése helyett, az öncélú világi (gazdasági és politikai) sablon-játszmáknál érdekesebbnek látszó, vallásos, vagy misztikusan egzotikus élményeket kínáló délibáb-kergetési lehetőségek káprázat – világában tartják. A jósek és un. tisztánlátók azért, mert prognóznak keresztelt, a tudományos látszatok mellett és azok ellenére is primitív jóslásokkal szédítgetik a szellem világában és a saját sors-problémáiban tájékozódni akaró személyt, a papok és a spirituális guruk, mivel a szanszkrit irodalomból és az ősi spirituális hagyományokból kiragadott mitikus részletek és egzotikusan tetszetős mitológikus elemek modernné kalapált változataival, illetve könnyítési technikává misztifikált formáival vezetik be őt a kellemes és erőfeszítés mentes, vagy az érzékeket srofoló, fanatikusan szélsőséges üdvözülés (több esetben a végső kiábrándulás!) útjának az egzotikus és tetszetős rejtelmibe. Annak a személynek tehát, aki törvényessé válva, ténylegesen boldog és egészséges akar lenni, vagyis az egyetemes törvényekkel és ebben az esetben, a Ciklus és a Ritmus törvényével harmónikus kölcsönhatásos kapcsolatba akar kerülni, illetve, aki a saját rendeltetését beteljesítve akar harmonikus kapcsolatot létrehozni az egyetemes sors-erővel, és ennek megfelelő érték sorrend szerint akarja folytatni a mindennapi életfeladatait, nem elégséges az egyetemes törvényeknek az itt olvasottak szerinti elméleti ismerete például. Ahhoz, hogy e harmonizációs életminőség-változtatási törekvései pozitív eredményekkel járjanak, elsősorban az ő sajátos karmájából adódó, a mélytudattalan lelki és szellemi világa rendkívülien összetett háttér-rétegeiben gyökerező - és ezért rejtett: más sors-feltáró módszerek által fel nem ismerhető és ki nem mutatható – és un. karmikus, negatív készletéseit (rejtett személyi sérülékenységet, abból eredő ambícióit, irracionális félelmeit, szorongásait, rejtett agresszivitásának és önkéntelen félrevezetési készletéseinek a természetét) jelző, valamint a karma-oldást és meghaladást lehetővé tevő, asztrológiai sorsképlete tartalmát kell megismernie! Ennek, az ő konkrét egyéni életfeladatait jelző, grafikai életterületekben elhelyeződő, különböző sorselemek asztrológiai szimbólumait tartalmazó, személyi horoszkópjának a megszerzésére és folytonos - hónapokig, sőt: évekig tartó elmélyült tanulmányozására kell különösen nagy hangsúlyt fektetnie. Nem ajánlatos tehát, hogy egy, a jóslási technikákhoz és a jóslás szerinti gondolkozási koncepciókhoz szokott asztrológus készítse el a sorsképlet-értelmezést, mert akárhogy is igyekszik a jósi reflexeit háttérbe szorítani, az életnyerési koncepciók szerinti beidegződései és szóhasználata, könnyen félre érthető karma- és életfeladat- értelmezéshez vezethetik. Pontosan a kreatív sorsfeladat-vállalásra és feldolgozásra semmiképpen nem vezető jóslásnak a kártevő logikája az amiért, a magukat un. ezoterikusnak nevező körökben (amelyeknek egyébként semmi közük nincs az eredeti ezoteriához: a pitagorászi belső beavatáshoz) azt tartják és azt hangoztatják, hogy „az asztrológia is csak egy út a többi között és ezért az, hogy mit lehet kiolvasni a horoszkópból nem fontos, mert egy jó olyan beavatási módszer alkalmazásával, mind a joga, vagy a rejki, a sors-problémák mind meghaladhatók”.

Holott az asztrológia nem egy szellemi beavatási „út”, a sok közül, hanem a leg egzaktabb egyéni sors-ismereteket szolgáltatni képes, karma-megismerési tudomány. És csak és csakis egy jól elkészített egyéni horoszkóp birtokában van értelme a régi, megszokott értékszemléletet és minőségi érték-sorrendet gyökeresen megváltoztatni, holmi egoztous beavatási utak által igényelt életforma bevezetése helyett. Illetve a régi racionális, vagy vallásos léltálmásunkat feladni és kicserélni egy ugyanúgy párkapcsolati és családi kietlenségbe, valamint öregkori erőtlenségbe és betegségbe vezető, természetinek képzelt, vagy a régítől mindössze egzotikumában különböző, irracionális hiedelemrendszerrel. - És ez még akkor is így van, ha az új értékrendbet hirdető vallásban, vagy misztikus beavatási rendszerben, csupán táplálkozás, illetve az étrend és az étkezési szokások megváltoztatásának, vagy akut párkapcsolati - szexuális problémák feloldásának és meghaladásának az ígéretéről van szó. Mivel a legfontosabb mindig az, hogy az új gondolkozási és életvezetési minőségek a differenciált személyi karma megismeréséhez és annak a gyökeres fololdási és meghaladási lehetőségeit jelentő konkrét életfeladatok megismeréséhez és felvállalásához, illetve ez által, a kiegyenlítődési képességek kialakításának a lehetőségéhez kötődjenek. Az Ismétlés és a Ciklus törvénynek a megjelenési formáit tehát nem csak az állatfajok és az emberi alkatok és típusok kialakulásánál, vagy a lineáris idő manifesztációiban ismerhetjük fel a fizikai és a pszichikai síkokon, (habár, mint ahogy azt a fentiekben láttuk, a genetikán kívül, az idővel való kapcsolatunkban a legkönnyebb felismerni e törvény érvényességét és különböző hatásait) és nem csak a különböző, egymást keresztező, egymást fenntartó, aktiváló, vagy feltételező természeti (pszichikai és fizikai) folyamatok lezajlásában, de észlelhetjük és érzékelhetjük a természeti térformák, a különböző élő alakzatok létrejöttében is. Gondoljunk csak az egyes állatok bőrének a mintázatára, amit mintha mikor egy rafinált, mikor egy monomániás formatervező képzőművész rajzolt volna meg sok matematikai tudással és algoritmikus fantáziával. Egyébként a természetben végbemenő folyamatoknak és jelenségeknek a formavilágát, a ciklikusságát és a ritmusát a legjobb megközelítéssel az aritmológia és matematika képes leírni. Az aritmológia tudományából létrejött tárgyi matematika és a fizika képes a metafizikai és a fizikai konkrét valósághoz legközelebb álló képleteket felfedezni és a teremtési aktusoknak és létfolyamatoknak legmegfelelőbb, elméleti leírásokat: matematikai műveleteket elvégezni ezen ciklikus törvényszerűségek felismerésének és leírásának (kiszámításának) az alapján. Ám azt is tudnunk kell, hogy mindazok a jelenségek, formák és folyamatok, amelyeket a matematika a számok egzakt és ideális jelrendszere (nyelvezete) segítségével a lehető legpontosabban képes körülírni, még mindig csak a fizikai világban jelentkező, az anyagi létesülés különböző állapotainak megfelelő alacsony vibrációs skáláján történő megnyilvánulási formái, tehát csupán a határ állapotba kerülés miatti határozott megtestesülései az egyetemes törvényeknek. A Ciklus és Ritmus törvényének a fent leírt fizikai és pszichikai megnyilvánulási formái, illetve azoknak az analogikus megfelelései a Metafizikai Asztrológia, az Aritmológia és az Alkímia tudományában található. Jézus, aki nem vallást, hanem a mítoszok (legendák = törvények) és a költészet közérthetősége szintjére leképezett metafizikai szemléletet próbált tanítani az emberiségnek, így fogalmazta meg e törvény következményeit azokra nézve, akik nem hajlandóak a spirituális újjászületésük érdekében megtenni a szükséges erőfeszítéseket és szellemi vakságuk következtében az életben tévelyegnek értelmetlenül és a kábultan lét kerekén fognak: "Az elsőből lesznek utolsók és az utolsókból lesznek elsők."

Igen fontos e törvény kihatásainak a felismerése, hiszen amennyiben nem alkalmazkodunk hozzá, vagyis nem teszünk reális erőfeszítéseket annak érdekében, hogy közvetlen- személyes kapcsolatba és harmóniába kerüljön vele és erőszakkal ellene szegülünk a nálunk, vagyis a mi szűklátókörű ambícióinknál erősebb egyetemes törvény megnyilvánulási irányával, minden egyetemes törvény, az emberi ambíciók fölött álló érvényesülési szükség-erejével felborítja mindazt, amit vak ambíciókkal és tudatlansággal telten próbálunk “minden áron” elérni, vagy önmagunknak örökre rögzíteni, anélkül, hogy az örök változások törvényének a könnyörtelenül érvényesülő szellemét figyelembe vennénk. Mert az ember az egyetemes törvények helyett, a szűklátókörű, kicsinyes érdekei alapján összetakolt és a fizikai világ határhelyzeteiben érvényesülő jelenségek megfigyelése alapján és a kicsinyes érdekei szűrőjén keresztül látott ún. társadalmi, gazdasági, politikai, és más, önkényes és múlandó konjunkturális erkölcsi törvényeket alkot és azok alapján akarja minduntalanul berendezni az életét, a társadalmat és a környező világát. Ennek következtében zavart okoz a külső és a saját belső természetében, hiábavaló tragédiákat okoz saját magának és embertársainak egyaránt, nemegyszer rettenetesen szenvedve annak következtében, hogy az ő általa kispékelált törvényeknél sokkal erősebb és erősebb (érvényesebb) egyetemes törvény felborítja és semmivé teszi az ő kényelmét és más "boldogulási" terveit célzó, ambíciós törekvéseit, vagy azokkal együtt hatolva, olyan természeti katasztrófákat idéz elő, amelyek következtében nem csak az ember, hanem a növényi és az állati világ is összezavarodik, szenved és pusztul. De ezenkívül az ember egyáltalán nem lesz boldogabb sem egészségesebb. Sőt: miközben a tudományos gyógyszerezés segítségével sikerül jelentősen lecsökkenteni a csecsemők halandóságának a számarányát és az átlagos korhatárt néhány évvel feltornásztatni, az olyan civilizációs tömegbetegségek, mint pollen allergia, vagy a rák és a cukorbetegség, ma nem csak a felnőttek, hanem a kiskorú gyermekek körében is járványszerűen ütnek fel a fejüket és nyomorítják meg az anyagi gondoktól mentes gyermekkori éveket is. Így, a Ciklus és a Ritmus, valamint a Kiegyenlítődés törvényének ellenében gyakorolt, termés-hozam növelő mezőgazdasági törekvések következtében okozódott természeti zavar (szenny) és a temérdek pusztulást okozó, Babel-tornya jellegű, tudományos és technikai "vívmányoknak, valamint az elképesztően magas szintű orvostudományának köszönhetően, az átlag ember ma semmivel nem boldogabb és egészségesebb mint ezelőtt négy ezer évvel. Sem eredetileg nem volt, és most sincs szándékomban materiális tudományos jellegű értekezést írni az egyetemes törvényekről. Ezért tudatosan és nem az önkéntelen moralizálási hajlamaim kiélése következtében kapcsolom az egyes egyetemes törvények leírásához az azok néhány megszegési formájának következtében létrejött állapotok leírását. Metafizikusi - asztrológusi alapállásom és egyetemességre törekvő felelősségtudatom következtében nem lehet más célom e sorok írásával, mind az, hogy minél több személy kezébe adjam az egyetemes törvényekkel való mindennapi harmóniába kerülési lehetőséget. Ezért úgy gondolom, hogy nem árt, ha a Ciklus és a Ritmus törvényének a mindennapi megszegéséből és a törvénnyel való szembe szegülések következtében létrejövő zavarok és betegségek (főlegesen szenvedések) illetve a tudományos ostobaságunkban elkövetett céltévesztések tárházából néhány példa értékű jelenséget még felsorolok. Az asztrológiában közismert tény, hogy minden allergia, mint a szervezet védekezési rendszerének a megnyilvánulása, a Mars, illetve a Szaturnusz által megtestesített teremtő erőkhöz kapcsolódik. Magyarul ez azt jelenti, hogy az allergia, az egyén életét fenntartani hivatott biológiai rendszerekben ható nyers életerőnek a spontán kifejeződése. A szervezet agresszíven reagál minden olyan benyomásra (érzékelésre és észlelésre), amely tudattalanul azokra a jelenségekre emlékezteti az egyént, amelyekkel az, a képzeletvilága szintjén nem akar kapcsolatba kerülni, illetve nem akar azonosulni. Az allergia tehát végülis az önkonzerválási ösztönünkben gyökerező tudattalan agresszivitásunknak a következménye. A testünk kellemetlen tünetei leképezik a bennünk lezajló, a lélek öntudatlan szférájában általunk megélt és ezért a felszínen nem érzékelhető és nem észlelhető, védekező - támadó mentalitást, a környezettel szembeni rejtett agresszivitást. Ennek következtében, hogy a nyugati társadalmak pragmatikus embere nem csak hogy évek óta, hanem generációk óta természet-ellenőrző koncepciók szerint gondolkodik, mára már természetessé vált, hogy szellemi és lelki folyamatoktól függetlenül okokat nevezzen meg a felmerülő problémáinak az okaiként. Egyes, az allergia térhódításáról szóló tudósításokban azt is olvashatjuk, hogy: „...az egyes virágok és növények pollenje annyira agresszív...". Holott nem az a természeti elem az agresszív, amely évmilliók óta, a mesterséges életet folytató emberen kívül semmilyen más élőlényt nem zavarva, a Ciklus és a Ritmus törvényének megfelelően, úgymond menetrend szerűen végzi a dolgát, hanem a mi szellemi-lelki magatartásunk lett a múlt évszázad során agresszív egy olyan jelenséggel szemben, amit a virágpor megtestesít az egész természetben. A mindent ellenőrizni és szabályozni akaró modern ember, lelkében agresszívvá vált mindennel szemben ami nem általa önkényesen ”beprogramozottan” keletkezik és nem általa ellenőrzöttön jön létre. Így agresszívvá vált az olyan, általa „nem kívánt” természeti folyamatokkal szemben is mind a nőknek a Ciklus és a Ritmus törvénye szerinti időben történő megtermékenyülése. Azt, amit a tavaszi és a nyári időszakokban a szabad levegőben terjedő virágpor, illetve a azt amit a természetben tavasszal és nyáron végbemenő megtermékenyülés jelensége testesít meg, az anyaság őseréjét és a spirituális teremtés őseréjét, az asztrológiában a Hold testesíti meg. Figyelve és követve a jelenséget, az asztrológusok azt észlelték, hogy a hozzuk forduló, allergiával küszködő személyek horoszkópjában - különösen a nőkben! - a Holdat támadja a Mars és a Szaturnusz és néhány esetben a Jupiter és a Plútó is. Ezeknek az embereknek tehát nem csak az a bajuk, hogy allergiában szenvednek, illetve nem ez az életük problémája, amiért ők többek között egy asztrológushoz fordultak segítségért. Ezek az emberek öntudatlanul és önkéntelenül félnek és szoronganak és több esetben a pánik és a hisztériás fóbia határát érintve szegülnek szembe a lehetséges „teherbe esés”, illetve az apává válás gondolatával (ideájával) szemben. Nem véletlen tehát, hogy a legtöbb virágpor és fűpor allergiában szenvedő személy nő. Mégpedig olyan nő, aki a korától fogva a potenciális megtermékenyülés időszakában él. Az asztrológusok megfigyelték azt is, hogy a leginkább olyan gyermekek lesznek allergiások, akiknek az édesanyja, vagy a női gondozója öntudatlanul szorong a lehetséges megtermékenyülés gondolatától. A gyermekek ugyanis majdnem tizenöt éves korukig az édesanyjuk tudatalatti feszültségeinek (is) alá vannak rendelve, sok esetben majdnem egy az egyben. A kiskorú gyermekek finom és képlékeny szervezete tehát leképezi betegségek formájában az édesanyjuknak és a

gondozóknak (gyámjaiknak) a fel nem ismert, illetve a be nem ismert, vagy az elhalasztott és így a tudattalan lelki szférák világába süllyesztett, de ott is csak feszültségeket okozó - szerelmi-szexuális problémáit, zavartságát, kielégületlenségét és természetesen a termékenység-ellenes, illetve a Ritmus és a Ciklus törvényével szembe szegülő, rejtett agresszivitását. Az asztrológusok hipotéziseit nem csak a nyugati civilizációban észlelt csökkenő népszaporulat igazolja, hanem az a tény is, hogy ma már un. sperma-allergia is létezik, természetesen nem a férfiak, hanem a hölgyek körében. Léteznek virágpör, fűpor és állatször allergiás (lásd az állatok szexualitásával egybe kötött megtermékenyülésének a nem rejtett: nem szalonképes kifejeződését) férfiak is, de náluk is ugyanaz a helyzet: Ők is erősen támadott Holddal rendelkeznek a születési horoszkópjukban, ami arra utal, hogy nagyon félnek attól a gondolatától, hogy váratlanul, akár csak a feleségük által is, „nem kívánt” módon és nem az általuk beprogramozott (kívánt) időben, tehát nem ellenőrzött és nem programozottan apává válhatnak. A virágpör és fűpor allergiás-betegségek okainak a felkutatásánál és feloldásánál, anélkül, hogy egy pillanatig is megfelelne az arról a nyilvánvaló tényről, hogy ezeknek a betegségeknek a külső okaiként a különböző (külső) környezet ipari szennyeződését lehet megnevezni, az is tény, hogy abban az ipari civilizációban, ahol az allergiás betegségek ekkora gondot okoznak, az ötven évvel ezelőtt született generációktól kezdődően, a személyi horoszkópokból kiolvasható sors-képletekkel összhangban, egyre növekszik az öntudatlan, illetve a tudatos gyermek-vállalás elleni mentalitás. Köztudott nem csak az, hogy az allergiás betegségben szenvedők többsége nő, hanem az is, hogy ezeket a nőket a megtermékenyülési képességük időszakában győtri az allergia. Civilizációkban ma a természetesként elfogadott társadalmi érvényesülés, a karrierépítés és az anyagi függetlenség elnyerésének az eszméje nem csak a 18 - 20 éves életkorban történő szülés gondolatával áll szemben. Ma már nem csak a lányok félnek az „időnap előtti” (sic!), illetve a 26 - 30 éves kor előtti teherbe eséstől, hanem emiatt aggódik értük két „európai szemléletű” generáció: a felnőtt lányos 45-60 éves anyukák és a 60-75 éves nagymamák „felvilágosult” generációja is! Ezt, a valamikori „akkor szüljek gyermeket, amikor én akarom és nem akkor, amikor a természet szerint annak az ideje van” szerű mentalitást, a természeti ciklusokkal szembeni természet-ellenes agresszív magatartást, a mai lányok körében egyre inkább felváltja az „Ebbe a k. világba nem érdemes gyermeket szülni.” szalagcímű, divatos és „nemzeti”, illetve „európai” meggyőződés. Valahányszor illet hall az asztrológus egy társaságban, tudja, hogy az illető hölgy, ha nem is egyke, de az a második, vagy harmadik gyermek, akinek a biológiai foganása és a megszületése előtt, az édesanya, valamiért vagy nagyon félt a gyermekszüléstől, vagy nagyon eleget a gyermekszülésből és a gyermek nevelésből. De azt is tudja, hogy az a hölgy aki ilyen megtermékenyülés-ellenes, illetve gyermek-ellenes szellemi programot hord a tudattalanjában, nem csak hogy allergiára hajlamos már pici gyermekkorától és nem csak a jövőd terhesége és a szülés közben számíthat szövődményekre, hanem mellrák és méhrák is fenyegeti, amennyiben ezt, a tudattalanjának a mélyrétegeibe ágyazott és az édesanyjától örökölt, öntudatlan és önkéntelen gyermek-ellenes, illetve természet-ellenes és törvény-ellenes készletét nem fogja valaki teljesen feloldani a személyi horoszkópja részletes és mély értelmezése segítségével. És ugyanúgy: a helyzet megváltoztathatatlansága tudatában, csak bölcs rezignációval mondhatja el a becsületes asztrológus azoknak, akik tőle az életfeladataik feltárását várják és nem a feladataik és erőfeszítéseik alól felmentő jóslásokat, hogy ők nem azért szenvednek aránytalanul sokat mindenféle allergiában, vagy például cukorbetegségben (asztrológiailag a jupiteri elvhez tartozó problémakörnek: az önámítás és az igazságtalan kritizálás betegsége) és rákban (az elfojtott és a tudattalan, természet- és teremtés ellenes agresszivitás betegsége), nem azért lesznek öngyilkosok és nem azért zavarodnak össze egyre jobban napról - napra mert nincsenek meg a gyermekvállaláshoz szükséges és „az emberi élethez méltó” anyagi feltételek. (Mivel a civilizációs igények állandóan változnak, ezek az anyagi feltételek soha nem is lesznek meg. Sőt: Nyugat-Európai tapasztalat, hogy minél nagyobb a márkában mérhető "életszínvonal", minél kedvezőbbek az anyagi feltételek, annál kisebb a gyermekvállalási kedv.) Azért betegek a saját természetes termékenységükkel szembe szegülő nők és a saját természeti megtermékenyítő képességüktől szorongó férfiak, mert még mindig úgy képzelik, hogy az egészséges életvitelük érdekében ők anyagi alapokat kell kitermeljenek a természetből és mert ugyanakkor a társadalmi környezetüktől anyagi garanciákat akarnak kapni ahhoz, hogy ők újból a természetes, illetve a spirituális rendeltetésük szerint: a Ritmus és a Ciklus, valamint a többi egyeteme törvény szerint kezdjék élni az életüket. A Ciklus és a Ritmus törvényével ellentétes mentalitás abban is megnyilvánul, hogy ma már természetesnek veszik a mesterségesen beindított, illetve a mesterségesen a választott nőgyógyászok szolgálati idejéhez igazított születeket. Mindez azért is veszélyes, mert a gyors és azonnal látható eredményeket hajszoló gyógyítás-technika és a gyógyszerek alkalmazása az ipari civilizációban felnövő gyermekek immun- rendszere tönkretétele mellett, a nők szülői, élet-adói képességét is károsítja. Statisztikailag kimutatott tény, hogy azok a lánygyermekek, akik mesterségesen, vagyis császármetszés útján születtek a világra, vagy olyan orvosi beavatkozás által, amely során a szülőanya nem használta teljes mértékben és teljes öntudatával a saját szülő-teremtő erejét, felnőtt korukban nem képesek saját erejükből megszülni gyermeküket és tudattalanul (önkéntelenül) félnek mind a várandós állapottól, mind a szülés aktusától. Ezért azokban az országokban, ahol két - három generációra visszamenőleg divatos a szülés közbeni fájdalomcsillapítók használata, a zsidbasztás, a császármetszés és a "programozott" szülés, a fiatal nők egyre ritkábban és egyre több fenntartással vállalnak gyermeket. És ezt annak ellenére is, hogy az anyagi háttérük azt lehetővé tenné. Tudattalanul és önkéntelenül idegenkednek, sőt szorongnak a rájuk váró gyermekszülés gondolatától, nem vállalják a várandós állapot (modernül: „teherkihordás”) nehézségeit, a gyermekszülés "kínját". Annak ellenére, hogy a legtöbben azt vallják, hogy "imádják a gyermekeket", igazából gyermek-ellenes a tudattalan pszichikai mentalitásuk. A foganás előtt szedett fogamzásgátlóknak is létezik egy a gén struktúrák módosulásán keresztül ható, a szülői erőt és kedvet csökkentő következménye. Már azt is kimutatták, hogy a fogamzásgátlóhoz használt női hormonoknak a vizeletből, különböző természetes, vagy természetellenes utakon az ivóvízbe visszakerülése következtében az újabb férfi- generációk nemzőképessége (a férfi ivarszervek száma és vitalitása) és a szexuális potenciálja is jelentősen csökkent. Nem csak a magyar nemzet fogy emiatt látványosan

évről - évre, hanem a német, az angol és a skandináv országok "benszülött" lakossága is, annak ellenére, hogy a gyermekszülést és a gyermekvállalást igen kedvezően támogatják államilag ezekben az országokban. Annak arányában, ahogy a kelet európai népek és nemzetiségek (a romániai magyarság pl.) átvették ezeket a szülés könnyítési és család- szabályozási eljárásokat, azok is sorvadni kezdtek számbelileg. Ezek a jelenségek csak a jéghegynék a csúcsát képezik, a látványos eredményeket hozó ipar-gazdasági törekvések által előidézett, a szellemi dimenziók szintjén végbemenő katasztrófa - folyamatnak. A káros és végzetes mellék-hatásait csak a harmadik- negyedik generációk tagjain érvényesítő modern gyógyítói technikák miatt az emberi szellem egy része fejlődik ugyan tudományos gondolkodásában, miközben spirituálisan és egészségileg degenerálódik. A kórházi szüléseknél alkalmazott fájdalomcsillapítással, zsibbasztással és altatással, valamint a hormonális fogamzásgátló tabletták szedésével már generációkkal korábban elkezdődött gén-struktúra zavarodásnak a folyamata nem áll majd le a technika csődjével és a természetes rend is csak több generáción keresztül fordul majd vissza. Amennyiben az ipari civilizáció társadalmában élő lányok egyre gyengülő és csökkenő szülői képességét vesszük számításba, a természet zavarásnak, a katasztrófális (külső) természet szennyezés mellett, máris észlelhetjük azokat a növekvő számú, korai depresszióban és öngyilkossági vágyakban, valamint a biológiai sorvadásban jelentkező eredményeit, ami nem más, mint a természetellenes kényelmet és az öncélú élvezeti lehetőségeket létre hozni és azokat biztosítani hivatott gazdasági és gyógyászati eredményhajsának az ember belső természetére visszaható eredménye. Próbáljuk megfigyelni a Ciklus és a Ritmus törvényének a mindennapi életünkre gyakorolt befolyását és a különböző jelentkezési formáit például a Mágia, a kiegyenlítődés és a Fejlődés törvényével és a többi törvénnyel való összefonódása és szövődésének jelentkezése közben. A Mágia törvényének az alapján, valamint a Rezonancia törvénye és a Kiegyenlítődés törvénye alapján, minden olyan esemény és jelenség amivel találkozunk, összefüggésben van a mi felnőttkori képzelgéseinkkel, tudatos, vagy öntudatlan képzetalkotói tevékenységünkkel. Ha jól odafigyelünk, észre vehetjük, hogy bizonyos olyan események, vagy élmények, olyan találkozások amelyekre nagyon vágyódtunk valamikor és amelyekre sokat és sokszor számítottunk, nem következtek be a vágyott és képzelt időszakon belül, de miután már teljesen lemondunk róluk és talán félig-meddig el is felejtettük, hogy valamikor azokra nagyon erősen vágyódtunk, hirtelen bekövetkeznek és egészen konkrét formában megjelennek az életünkben. Erre mondják a bölcsek, hogy akkor jött el az ideje. Vagyis, sok- sok más fejlődési, kiegyenlítődési és harmonizációs folyamatnak végbe kellett mennie, és az illető személynek (Nekem is pl.) sok karmikus késztségtől, reflexétől, gondolkozási módjától kellett megszabadulnia és sok új pozitív képességre és tulajdonságra kellett szert tennie, ahhoz, hogy az az gyökers és lényeges pozitív élethelyzet, vagy sorsfordulat, amelyről évekkorábban álmódoozott (Tudatosan, vagy önkéntelenül „mágikus erejű képzetet alkotott és átélt és fenntartott.), beteljesedjen. De sajnos, ez a beteljesedés a negatív képzetek esetében is „könyörtelenül” végbe megy és az Ok és Okozat (7) törvény alapján, akkor is, és úgy is megtörténik, hogy valamitől nagyon féltünk, de inkább csak tudattalanul szorongtunk a annak a „valaminek” bekövetkezési lehetőségétől és sok évvel, miután úgy képzeltük, hogy a veszély elmúlt, hogy úgymond szárazon megúsztuk a dolgot, egy adott időben, amikor már abszolút nem is jut eszünkbe, ez, a korábban veszélyesnek, vagy kellemetlennek képzelt helyzet „teljes pompájában” megvalósul. Az első esetben általában már nem is örvendünk a bekövetkezett eseménynek annyira, mintha akkor valósult volna meg, amikor mi szerettük volna, hanem inkább csak nyugtázzuk a dolgot, hogy na, végre már ez is össze jött, ha egy kivcsit késve is. Sőt: van amikor egyenesen bosszantó, vagy legalábbis kényelmetlen helyzeteket és állapotokat idéz elő az a dolog, vagy jelenség, amire valamikor rettenetesen vágytunk. A második esetben, viszont, amikor az jelenik meg amitől egy – két szaturnuszi ciklussal (Egy szaturnuszi ciklus 7 év!) korábban még féltünk, noha bosszankodunk egy kicsit, de már egyáltalán nem ijedünk meg és ki derül, hogy nem is okoz akkora kellemetlenséget, mint amikor féltünk és szorongtunk a lehetséges bekövetkezésétől. Sőt: ritkán, de van olyan helyzet is, amikor még örvendhetünk is neki. (Pl. sok olyan hölgy van, aki 24 éves korában még rettegett és iszonyodott attól a gondolattól, hogy véletlenül teherbe esik és ugyanezt végtelenül boldoggá teheti egy ilyen váratlanul jött „terhesség” 38 éves korában.) A másik, sok esetben végzetes példája a Ritmus és a Ciklus törvénye megerőszkolásának illetve a megerőszkolás visszahatásának éppen az, amire az egész mai liberális – kapitalista gazdálkodási rendszer alapozódik. És ez a nagy méretű magán- és ipari beruházásokhoz használt kölcsönvétel, illetve az intézményes hitelezés. Ahhoz, hogy megértsük ennek a rákfenéjét, maradjunk az egyéni eseteknél. Tudjuk jól, hogy metafizikai szempontból, vagyis spirituális - fejlődési az emberi munkának nem gazdasági célja van (Az csak a következménye!), hanem az „Ami lent van, ugyanaz, mint ami fent van” – abszolút lételev és pszichológiai világelv alapján, a munkának a vele járó személyes tapasztalatoknak a lelkünkre és tudatunkra való visszahatása következtében, elsősorban spirituális-tudatosodási, vagyis kultikus célja és spirituális tudat-fejlesztési rendeltetése van. Na most, az a huszonkét - huszonöt éves, frissen munkába állt fiatalember, aki tíz, vagy tizenöt éves visszafizetési határidővel, nagy méretű – összegű - és magas kamatú kölcsönt vesz fel egy banktól annak érdekében, hogy lakást vegyen magának és persze, egy „testhez álló” autót is, egyáltalán nem rendelkezik annak a későbbi önmagának az élettapasztalatával és szellemi – spirituális fejlettségével, akivé válnia kellett volna, abban az esetben, ha a Ciklus és ritmus törvényének megfelelően tíz, vagy tizenöt évet fegyelmezetten költekezik és felelősen dolgozik annak érdekében, hogy megvehesse azt a lakást és azt az autót, amihez ily módon, mindenféle tapasztalás ennek és megfelelő spirituális fejlődés nélkül, „ideje korán” hozza jutott. Vagyis olyan gazdasági – vagyoni, és kényelmi – luxus színvonalon kezd élni 22 - 25 éves korában, amilyen körülményekhez, normális esetben csak 35 – 40 éves érett fejjelel kellett volna elérkeznie. Ez viszont teljesen ellentmond, és elsősorban a Fejlődés törvényének, de a kiegyenlítődés, és a hatás – visszahatás (ok – okozat) törvényeit is mélyen sérti, hiszen ily módon rengeteg ember keresztül szökik az okokon és mindjárt az okozattal kezdi, ami idővel, lassan – lassan és észrevétlenül teljesen abszurdá teszi az egész életét. Engeteg ember él ilyen fonák és végső soron, teljesen törvénytelen lélethelyzetben, és azt sem tudja, hogy miért zavarodik össze és válik tragikusán drámaivá az

élete. Arról nem is beszélve, hogy uly módon már – már az egész hitelező és biztosító bankhálózat által átszőtt földkerekségen az emberiség nagy része törvénytelenül él metafizikai szempontból, és gőze nincs arról, hogy mi a baja, mindamelllett, hogy jól léthatja: a nagynban beruházás ördögének a segítségével teljesen lenyomorította a természetet, amely lassan, de halál-biztosan a katasztrófális összezavarodás szakadékába zuhan nem sokára. És mindenki csak vonogatja a vállát és mutogat a másokra mint a világ gazdaságilag vezető országok politikai vezéreinek a csúcstalálkozóin. – A Sárga Veszedelem, nem atomháború formájában, hanem a kommunista rabszolga-termelési mód hatékonyságának köszönhetően gazdasági csúcshatalommá vált Kína atmoszféra-szennyezése formájában!

Bármilyen érzelmekkel is fogadnánk a mágikus teremtő erőnknek az ilyen utólagos következményeit, nem csak hogy tudnunk kell azt, hogy soha semmi nem történik véletlenül és a mi tudatos, vagy tudattalan képzeleti és akarati tevékenységünkől függetlenül, illetve a mi személyes karmánktól függetlenül, hanem igenis, első sorban mi idézzük be a különböző, kellemes és kellemetlen eseményeket a saját életünkbe a mágia törvénye alapján, és e tudatosság birtokában kell viszonyulnunk a saját sorsunkhoz. A dolgok siettetése, az egyéni karma feloldása nélküli boldogság érésének a türelmetlensége mentális és képzeleti agresszivitást szül, ami olyan végzetes visszahatásokat idézhet elő mind a sorsunkban, mind az egészségünkben, amilyenekre még csak gondolni sem vagyunk képesek. A türelmetlenség tehát, éppen olyan veszélyes, akár a más személyekkel szemben – főként a szeretteinkkel szemben -, akár a sorsunkkal szemben táplált rejtett és csendes neheztelések. Az alkímiában a Ciklus és a Ritmus törvényének a Reductio (Redukció), vagyis a gyököz való visszavezetés művelete felel meg. A gyökre való visszavezetés művelete azt jelenti, hogy az eredeti ös okikig ha nem is hatolhatunk vissza minden negatív sorseseemény vizsgálatakor, de a személyes karmikus meghatározottságig, a kauzális sorrendiségig, a kiindulási pontig (az esszenciális jellegig) vissza kell keresésni minden jelentős sorseseeményünk okát. Illetve azt, hogy ennek a (lehetőleg a sorsképletünk tükrében, annak a segítségével végzett) karmikus ok-okozati összefüggések felfedezéséhez vezető spirituális kutatásnak az elvégzése után, a negatív jelenség – betegség, sorskrízis – megváltoztatását is a szellemi – képzeleti dimenzió szintjén, a belső mentalitásunk megváltoztatásával, az alapállás-korrekcióval igyekezzünk érnünk elérni. Az igazságot és az élete értelmét kutató személy, akár az archaikus korok embere, aki istenekként tisztelte e törvényeket és alávetette személyes akaratát e mitológiai hősökkel megszemélyesített törvények mindenható erejének, hozzá idomítja életritmusát és szellemi törekvéseit az egyetemes Ciklusok szerint végbe menő természeti és természetfeletti folyamatokhoz. Sőt: a személyi (belső) spirituális fejlődését is nyilván tartva, nem türelmetlenkedik sem az idővel, sem az időjárással: nem az ő akaratától és képzeleti tevékenységétől függetlenül létrejövő, különböző esetlegességek sorozataként éli meg az élete eseményeit. Nem úgy éli meg az életét tehát a törvény szelemiségébe és annak a hatásai természete felől megvilágosodott személy, mint egy ostoba, abszurd, értelmetlen esemény és tragédia sorozatát, úgy tehát mint szeszélyesen és véletlenszerűen váltakozó krízis állapotok és veszélyhelyzetek folytonos sorozatát, amelyeknek ő ártatlanul ki van szolgáltatva. Mindennek következtében belül derűs, nyugodt és kreatív az ilyen ember élete. Még akkor is, amikor fizikai - anyagi, vagy pszichikai szinten szorult helyzetbe kerül, mert nem képes azonnal megérteni (helyesen értelmezni), és éppen az idő törvénye miatt megoldani és feloldani a régi és sokszor az ő személyes akarata ellenére is (önkéntelenül) működő negatív képzeleti tevékenysége által beidézt, egymás fölé tornyosuló eseményeket. Ami, a kívülről szemében úgy tűnik, mintha erejét és képességeit felülmúló nehézségek és helyzetek elé került volna. Ez a személy még ilyenkor sem esik pánikba és megőrizve a szellemi nyugalmát, fenntartja a pozitív képzeletét, mivel az egyetemes törvények ismeretében és a személyi horoszkópja elmélyült tanulmányozásának segítségével tudja, hogy a megoldandó nehézségei, nem mások mint az ő értelmi – spirituális fejlődését, szellemi finomodását és tágulását és sors- kiegyenlítését szolgáló személyes életfeladatai, amelyeket egészen fiatal korában az édesanyja idézett be a számára, de 21 éves kora után, ő maga. És amelyekkel azért találkozik, hogy a tényleges szellemi megoldási lehetőségük megtalálásán fáradozva, új felismerések és kiegyenlítődési képességek elnyerésének a birtokába kerülhessen. Azért, hogy értelmi világosságát és szeretetbe ágyazott spirituális érzékenységét növelhesse, tökéletesíthesse. Számára az a fontos még a legnehezebb próbatételek közepette is az, hogy maximális tudatossággal, mindig az egyetemes törvények szellemében, a törvényeket számon tartva és azokkal mindig számolva, mindig a törvény és a harmónia szellemében igyekezzen mindenben eljárni és így a lelki nyugalmát (spirituális éberségét) megőrizve, mind szellemi – képzeleti síkon, mind a fizikai és a pszichikai (személy-kozt) valóságban próbálja megoldani a személyes életfeladatait és ugyanúgy járjon közre és úgy vegye ki a részét a csoportos (társadalmi) életfeladatok megoldásában is, hogy ne vétsen az egyetemes törvények ellen, de főképpen nem az idő törvénye ellen, amely egyben a személyi tapasztalás törvénye is. A Ritmus és a ciklus törvényének analogikusan a Jupiter és a Szaturnusz együttesen felel meg az asztrológiai őserők közül. Az asztrológiai spirituális erők közül az Ikrek, a Bak és a Vízör

7) Az Ok és az okozat, illetve az Ember és a Sors- Törvénye.

Más nevein: A HATÁS ÉS A KÖVETKEZMÉNY, vagyis A HATÁS ÉS A VISSZAHATÁS törvénye, Az örökösödés és a SORS törvénye, illetve:

A KARMA TÖRVÉNYE.

Az Ok és az okozat (a Következmény) Törvénye alapján, a megnyilvánult világban -és ezáltal a mi személyes életünkben is-, minden létrejött dolognak, eseménynek, történésnek, folyamatnak és jelenségnek jól meghatározható (és megtalálható) kauzális, vagy spirituális – szellemi oka van. Nem csak a fizikai – természeti világ jelenségeinek, de az asztrális – érzelmi világ jelenségeinek, sőt, még a gondolati világunk és a képzeleti

világunk jelenségeinek is, létezik az űs-idea világban, egy kauzális űs-oka. Ezért, semmi abból, ami adva van és ami velünk, vagy körülöttünk, vagyis a környezetétől jól elhatárolt emberi személyek megtörténik, nem véletlen. A Karma törvénye alapján tehát “Nincs hazard és nem létezik véletlen” az ember életében. (Kybalion).

Nem csak a betegségekre, vagy életünk különböző szerencsésnek mondott, vagy tragikus eseményére vonatkozik ez, mert, a fentiek alapján, véletlen nem létezik még az úgynevezett balesetek esetében sem, hanem a különböző pszichikai és a mentális állapotainkra is, és a sorsunkat formáló, a különböző élethelyzeteket beidéző mágikus erejű képzeletünkre is. A véletlen-képzetünk (benyomásunk, hiedelmünk) viszont, abból adódik, hogy egy abszurnak látszó sors-esemény, vagy élethelyzet okozati megítélésekor, képteoenek vagyunk átlátni a részt vevő személy spirituális struktúrájának, illetve a sorhelyzetben levő személy sorsképletéből kiolvasható karmikus és spirituális maghatározódásainak, valamint a tíz egyetemes törvénynek az összhatását. A Karma törvénye értelmében, maga a Teremtő (Isten) első megnyilvánulása, az egyetemes teremtés sem véletlen, hanem azt egy másik, belső és abszolút ok váltja ki, amit mi is, a Bibliai neve alapján Lilithnek nevezünk, és ami nem más mint az eleve létező abszolút boldogságnál még nagyobb boldogságra, és ez által a tökéletes állapotra: a más-állapotra való abszolút sóvárgás. Ezért mindennek ami van végül is a Lilithnek nevezett, a létező űs-boldogságra való sóvárgási jelenség a kauzális űsoka.

Minden anyagi – természeti, asztrális, vagy mentális jelenség, végül is csak ebből az űssóvárgásból eredő okozat (eredmény, vagy következmény), mivelhogy minden okozatnak van egy oka és egy, vagy több létező, vagy csak a jövőben megnyilvánuló, számunkra esetleg érzékelhetetlen és észlelhetetlen (tehát a jövőben) megnyilvánuló következménye. A véletlen, a hazard, az abszurd és a szerencse, vagy a szerencsétlenség nem létezik tehát, még akkor sem, ha érzékszerveink és gondolkozásunk számára, amely nem képes átlátni a felszíni jelenségeken és így meglátni finom ok-okozati összefüggések és szövevények hálózatát, néha valószínűnek tünik ezek létezése.

Minden, ami van tehát, az ok és az okozat törvénye alapján keletkezik és így is jön létre. Nem a semmiből, mert semmi sem hat okozat nélkül és az okozatok nem jönnek létre véletlenszerűen, és semmi nem szabadul fel a hatás és a visszahatás törvénye alól. Ezért, e törvény alapján, nem létezik véletlenszerű, korai halál sem, mivel a gyermekek lénye az űket megszőülő édesanyjuk mágikus erejű képzelet-világának a kifejezése 14 – 15 éves korukig, azt követően pedig ez a tudattalan és önkéntelen, asztrális anyai hatás, egyesűl és összegeződik a nevelés és a kamasz gyermeknek az ugyancsak mágikusan ható személyi képzeleti tevékenysége hatásaival.

Az élet jelenségei tehát, mind, de mind a létezés űsforrásából, az első, isteni teremtő- imagináció, vibráció-csökkenéssel járó mágikus hatóereje folytán jön létre és ezek az abszolútumból induló, az abszolút Lilith által kiprovokált kauzális - teremtési okoknak a következményei. Illetve, ezeknek a kauzális okoknak a létezés űsszubsztanciájába indukált ideális, mentális és asztrális okozatainak a következményei. Ezért, sem a természeti környezetünk szennyezettsége és zavartsága, sem a társadalmi – politikai életnek az átláthatatlan, abszurd határozatokkal és egyes társadalmi rétegekre kárt és nyomort hozó döntésekkel és kegyetlen eljárásokkal tarkított szövevényessége, nem véletlenszerű, hanem egyrészt a Lilith által indukált egyéni és csoport-önzésnek és kapzsiságnak, valamint a kényelem- és kár-elleni biztosítási ösztönnek a közösségi méretű következménye. Illetve, ezen űsi ambícióknak és félelmeknek a törvények közös eredője szerinti következménye.

Így például a szerencsétlenül járt, vagy rendkívűli betegségeiben szűlető és szenvedő gyermekek, olyan, az anyák önkéntelen és öntudatlan képzeleti tevékenységének a közreműködésével létrejött információs - energetikai struktúrák megtestesűlései, amelyek összhangban állnak az anyai ági űs-szőleiknek, de főként az édesanyjuknak és az anyai nagyanyjuknak, valamint az anyai dédnagyanyjuknak a tudattalan képzeletében, huzamos ideig zajló és felszínre nem kerülő – Tehát a tudatosítás révén fel nem oldott! – lelki tevékenységével, vagyis ezek a gyermekek az anyák rejtett félelmeivel, lét-képzelti zavarosságával, önkéntelen és tudattalan gyűlölködésével és agresszivitásával vannak feltöltve már a megszőletésük idején. Röviden tehát: az anyának az intenzíven és huzamosan átélt, és ugyancsak az anya anyai ági karmájából eredő diszharmonikus pszicho - mentális tevékenysége összhatásával érkezik a világra minden gyermek. Így a szerencsétlenség szűletett, illetve betegnek és úgymond nyomorultnak („fogytékkel élő”-nek) szűletett gyermekek, a fizikai - természeti személyükben ártatlanok ugyan, de a kauzális és a spirituális lényük rendeltetése szerint, az eredő szellemi meghatározottságukban tehát, kaotikus - zavaros információs - energetikai struktúrákból létesűltek, és azoknak a megtestesűlései.

Például egy, a szervezetében eleve a kábítószer elvonási tüneteivel, vagy éppenséggel AIDSZ vírusokkal szűletett gyermek, de az is akit csak csecsemő korában fertőztek meg, az egészen biztos, hogy az anyának a határállapotba jutott szexuális zavarodottságának és a zavaros sóvárgásaiból adódó feszűltégeinek a következményeit viseli a testében.

Persze, ez nem azt jelenti, hogy minden gyermek-nyomorúságát kizárólag csak az anyák fogadás előtti és várandóság közbeni negatív spirituális állapota okozza, illetve, hogy ezt kimondottan csak az anyai ági űszűlők negatív spirituális képzetei okozzák, mivel a gyermekek a karmikus és megváltódási - kiegyenlítődési életfeladatokat tartalmazó, spirituális programjaikat innen öröklik, mivel ezeknek a személyeknek az öntudatlan mágikus képzeletvilágának a közvetlen megtestesűlése a gyermek. Hiszen a rezonancia (a hangoltsági) törvénye alapján, az apák várandóság közbeni magatartása is beszámít a gyermek spirituális struktúrájának az alakulásába, vagyis az, hogy ez a magatartás milyen reakciókat vált ki az anyából. És persze, a család egész rokoni és baráti környezetnek

az anyával kapcsolatos, abból bármiféle reakciót kiváltó, pozitív, vagy negatív értelmű magatartása is számít, de még annak a korháznak a személyzetének a spirituális állapota is, amelyben a gyermekek megszületnek. Ezek a szubtilis energiák ugyanis, mind, de mind valamilyen karmikus kapcsolatban van azokkal, a szexualitás (a Nemek törvénye) rendeltetéséhez kapcsolódó szellemi – spirituális tévképzetekből adódó lelki zavarokkal, amelyeknek a következménye és a megtestesülése többek között, a „fogytékál élő”-nek született, vagy az AIDSZ vírussal fertőzött, vagy éppenséggel az egészséges gyermek. Ennek a magyarázata a vallások által az ő bűn névvel jelölt spirituális jelenségnek a metafizikai értelmezéséhez vezet, ami megtalálható a Lilithről, az anyai ági örökletes programokról, és a Betegségek okairól szóló tanulmányaimban.

A mi jelenlegi életünknek, életkörülményeinknek, betegségeinknek, harmonikus vagy diszharmonikus párhuzamainknak (házastársi - élettársi viszonyainknak), rokoni (szülő és gyermeki) kapcsolatainknak is, jól meghatározott szellemi indító-okai vannak. E törvénynek a szubtilis, szellemi háttere és következményei viszont nem fedhetők fel és nem érthetők meg a maguk teljességében a nyugati filozófiák szemszögéből, vagyis: a kényelmi és termelési eszközök (technológiák) segítségével a boldogságát és önmegvalósítási sikereit hajhászó nyugati típusú civilizációban élő embernek a természet-szipolyozó és főlőslégben termelő - fogyasztó mentalitása szemszögéből. Az egyetemes törvények tehát, semmiképp nem értelmezhetők helyesen az egzakt tudományok eredményeiből, de nem a tudományos elméleteiket és az axióma- rendszereiket kizárólag az un. természettudományok eredményeire alapozó embertanok segítségével (lásd: kulturális antropológia, szociológia, pszichológia), illetve ezek összegeződésének: a humanista eszméknek a segítségével sem. Ezek az egzaktoknak nevezett, de valójában csak precíz, és kizárólag az anyag tulajdonságait kutató tudományágak ugyanis, az életnek az eszünk segítségével történő boldogságra-rendezési (Jézus szavával: „megnyerési”) lehetősége tévképzetének a szellemében születtek és épültek. Ezért, az eredetük szerint, a természeti környezetét legyőző, azt kirabló, kiszipolyozó, felforgató és összezavaró (beszennyező) civilizált ember lelkiismeretének az elaltatását szolgálják. Illetve ebből a szemszögéből, az emberi hódítás és természet-irányítás, természet-ellenőrzés lehetőségének, illetve az ember természet - ellenes (!) beavatkozása jogosságának a szemszögéből, szalonképesebb tudományossággal: a természet - ellenes beavatkozásnak az objektív kikerülhetlensége elvének a szempontjából, (alapállásból) állították fel tudományosan „szilárd” axiómarendszereiket.

És persze, nem érthető meg a Karma Törvénye a környezetét tudományos objektivitással beszennyező és tönkretévő "felvilágosult" embernek a termelő - fogyasztó életkoncepciójával kiegyező keresztény egyház azon dogma-tételéből sem, miszerint az életben minden jó az Istentől és minden baj az ördögtől származik. Bármit meséljenek a teológusok a szabad akarat kérdéséről, e dogmatétel elfogadásával az egyház leszállította az embert egy, az állati rangnál mélyebb szintre. És ennek a következtében, a keresztény ember úgy is viselkedett és úgy is bánt az embertársaival és a természettel, mint egy természet - ellenes intelligenciával bíró lény, aki a tőle függetlenül létező, és az ő akaratától és képzeletétől függetlenül őt manipuláló Teremtőnek a kreatúrája és mint ilyen, a külső - ördögi - gonosz hatalmaknak a kiszolgáltatott alanya. E koncepció szerint a betegségeket, vagy más szerencsétlenségeket is azért kell az embernek elszenvednie, mert nem ájtatoskodott és nem imádkozott elég buzgón és elég helyesen a templomban. Vagy - a régebbi hangoztatott vallásos koncepció alapján - azért beteg és szegény és nyomorult valaki, mert őt (mármint a beteg és a nyomorult személyt) kivételesen szereti az Úristen.

Az, hogy a karmája színezete és jellege szerint, a mágikus erejű teremtő képzeletével saját magának gyártja a bajt, hogy az agresszív mentalitása és zavaros képzeleti tevékenysége következtében szenved egy felnőtt ember a benne és általa is megnyilvánuló Mágia, a Rezonancia, vagy a Hatás és a Visszahatás Törvénye alapján, és azért szenvednek a gyermekek, mert az anyjuk mérgeződik, iszonyodik, vagy utálkozik, kitaróan gyűlölködik, dühöng, rejtetten vagy nyíltan neheztel, fél, panaszkodik és ezáltal másokat támad gondolatban, eszébe se jutna egyetlen magát kereszténynek valló személynek sem. De hogy is jutna eszébe ilyen babonásnak bélyegzett gondolat, amikor az anyag törvényszerűségeit, vagyis a felszínes jelenségeket kutató és e kutatások eredményeinek alapján az objektív következtetéseit levonó materialista tudomány három évszázadon át bemagyarázta neki, hogy a betegségeket, a lelki és a szellemi átéléseitől függetlenül és kizárólag a külső tényezők, tehát a hideg és a meleg, a szárazság, vagy a túlzott nedvesség, a vírusok és a baktériumok okozzák, amikor az ő "véletlenül" legyengült a szervezete elveszíti az ellenálló képességét? Sőt: a tudomány szemében, a külső tényezőktől mentes, különböző rákos betegségekért is, kizárólag az immunrendszer gyengülése okolható.

Hogyan értené meg tehát a Karma törvényéneke által irányított sorsának a személyes – „egyéni” jellegét a mai ember, amikor az anyag tulajdonságait kutató tudomány, generációkon keresztül elültette a tudattalanjába, hogy ő, az ártatlan emberke valamely, az életére és az egészségére törő, és tőle függetlenül ráható, külső természeti jelenségnek, a többi embernek, vagyis mindenképp az ő képzeletétől és lelki- szellemi struktúrájától függetlenül működő, sőt azzal ellentétben ható külső jelenségnek, vagy ellenséges emberi magatartásnak lett az áldozata? És mindezt attól is függetlenül, hogy miután tönkretette az ellenségesnek látott külső természetet, mérhetetlen egoizmusában és beavatkozási, sors-irányítási mániájában, most már a saját belső természetét is tudományosan rombolja!

De a Karma törvényének hatásait azért sem tudja követni a nyugati ember, mert a keresztény egyházi dogmák alapján például, a szellemünk és a lelkünk úgy örökéletű, hogy a mindennapi tevékenységeink során ki vagyunk kapcsolva a szellemi világból és az elménk (a mentális tevékenységünk) nincs kölcsönhatásban sem az Isteni - szellemi

jelenségekkel, sem az anyagi folyamatokkal, és így nem is vesz részt az Isteni szellemi erőnek az anyagra gyakorolt hatás – visszhatás mechanizmusában, vagyis a személyes és az egyetemes sors-teremtésben. Esetleg csakis úgy és akkor amikor sűrűn és helyesen imádkozunk, vagy áhítatoskodunk és az Isten eestleg meg is hallgatja az imánkat. A materialista tudományok szerint viszont, olyasmi, hogy szellem és lélek önmagában nem is létezik, hanem mindkettő az anyag, vagyis az állati és az emberi szervezet öntörvényszerű fejlődésének és működésének a következménye. Kinek jutna ma még eszébe, amikor reménykedve a gyógyszerárba indul, hogy az anyag, amit meg akar vásárolni, nem egy önmagában álló és önmagától létező szubsztancia, hanem mindössze energetikai következménye és látszólag szilárd megnyilvánulása valaminek, amiből az ő lelke és szelleme is felépül?

Kinek jutna eszébe az, hogy az ő testét és a szerveit képező atomok olyan finom szellemi szubsztanciának a „termékei”, vagyis a következményei és a függvényei, amely misztikus összszubsztanciát, ha öntudatlanul és önkéntelenül is, de ő is befolyásol közvetlenül a képzeletével, vagyis a képzeletét befolyásoló lelki és szellemi ambícióival, önérzetével és vágyaival, a félelmeivel és a szorongásaival, az az elutasító agresszivitásával és gyűlöletével, illetve, ha rendelkezik egyáltalán ilyesmivel: akkor a diszkrét szeretetével, a finom örömeivel, a bölcs nyugalomával és a derűs boldogság érzetével is? Mindez részletesen is tovább gondolható a Vibráció, valamint a Mágia törvénye fejezetében kifejtettek kapcsán.

A felszínen minden problémára gyakorlati – technikai megoldást találó, vagyis problémamegoldó – gyógyító terméket gyártó, tehát terápiás technológiát és trükköt kínáló, és a tudományosan felfedezett és kifejlesztett csoda-termékeit jelentős pénzösszegekért áruló tudomány tevékenysége következtében (okozatilag), a materialista koncepciók szerint élő, de attól szellemileg mindig babonás maradó ember, nem tud még annyit sem, hogy a közhiedelem és ostoba tradíció által működtetett kollektív karma befolyása alól, csakis a személyes karmája (individuális szellemi kiegyenlítődési sorsfeladat) megismerése, annak a megértése és lassú, figyelmes oldása és meghaladása révén képes megszabadulni. Illetve, hogy az asztrológiai sorsképletéből kiolvasható, egyéni életfeladatok felvállalása segítségével kialakítható pozitív és kreatív szellemi képességek megszerzése és állandósítása – szilárdítása által lehet felszabadulni. Ennek, az anyai ági női felmenőktől öröklött, egyéni karma meghaladásának az előfeltétele viszont, nem más mint a kollektív tudat és a tradicionális kollektív gondolkodás meghaladása a személyes tudatosság és a személyes felelősségvállalás által.

Ez a kollektív-gondolkodás szerinti életmódtól való megszabadulás viszont, nem a közösségből való felelőtlen és egoista elkülönülést és önző kiszakadást jelenti, hanem ellenkezőleg: a személyes - és ezért egyetemes! - felelősségvállaláson keresztül, a közösségbe való magasabb rendű tudatos integrálódást jelenti. Hiszen minden egyéni tettért, minden szóért, és gondolatért, de mindenek előtt, minden képzelet-képzetért való személyes felelősségvállalás egyben a közösséggel szembeni tényleges felelősség-vállalás. Olyan személyes felelősségvállaláson keresztüli integrációt jelent tehát, amelyen keresztül a bennünk lakozó, automatikusan teremtő örök szellemhez és a többi emberben is lakozó abszolút szellemhez, valamint a világegyetem minden létezési formájához törvényesen és törvényes-felelősen viszonyulunk.

Ahhoz, hogy ezt, az egyéni felelősségvállaláson – és figyelem: semmiképpen nem csoportos felelősségvállaláson, mert az ilyesmi nonszensz! – keresztül elérhető minőségi közösségbe való integrálódást megérthessük és végrehajthassuk, előbb meg kell értenünk és fel kell oldanunk az emberi személynek az anyagi teste által a környezetétől való elkülönülése – elhatárolódása, és az ennek látszólag ellentmondó, szellemi létével járó, mindennel és mindenkivel való Egy-séggel kötődése, egység-tudata miatti paradox – helyzetét, paradoxális lét-állapotát. Hiszen éppen az emberben önmagára ébredni (az ember öntudatában kigyulladni...) és aként megnyilvánulni képes, egyetemes léttudat által irányított, individuális felelősségtudat lehetőségének az elérése miatt, ennek a megvalósulási lehetősége miatt, alakította ki az abszolút szellem a naprendszer természetét, az azon belüli föld-golyó természetét, amelyen a biológiai élet a maga gazdag formavilágával kialakulhatott és ebben az ember, vagyis az a lény, aki a renkívüli összetett spirituális struktúrájával leképezi az egyetemes létezés fő principiumait, erőit és törvényeit, és ennek az összetettségnek megfelelő testi formával és képességekkel is rendelkezik, kifejlődhetett! Ennek tükrében tehát, az ember nem kiszakadt valamiféle kozmikus katasztrófa foltján az Egyetemes Egységből, ahogyan azt a divatos misztikák és ezoteriák tanítják – és ahogy azt sajnos, a kedvenc írom és metafizikus szerzőm: Hamvas Béla is vallja! – hanem az ember teste, agya, hormon- és idegrendszere direkt ezért, és direkt így lett a természetből kiemelve, majd sok millió éves és sok ezer éves fejlődése során kifinomítva, hogy ebben az egyetemes létezés leképező – azt tükröző - anyagi elkülönültségében, az egyéni spirituális tudatot és felelősséget realizálni tudja! Így vált lehetségessé az egyéni karma, illetve az egyéni karma feloldására való törekvések árán létrejövő – kialakuló – egyéni megváltó képességek segítségével történő egyetemes szellemi megváltódás. Szellemi-folyamatokat és minőségeket tükröző, és szellemi információkat rögzítő anyag nélkül, illetve az anyagi formákban tükröződni képes és a tükröződés segítségével a Lith-zavarokat észlelni és kiszűrni, valamint kijavítani képes – MORÁLIS! – lények nélkül, vagyis az ember nélkül, nem lenne lehetséges az egyetemes megváltás! – Ez a földnek és az embernek a központi szerepe a világmindenségben. Ezért föld- és emberközpontú az asztrológia, a többi materiális, vagy szellemtudományal szemben!

Minden meghatározó, misztikus egység-duma ellenére, létezik tehát egy egészséges mérték és arány, amelyen belül az embernek zártnak kell maradnia a külső közvetlen környezetével szemben, éppen az individuális felelősségvállalás megvalósítása érdekében, miközben, ugyanakkor szükség van a minél nagyobb mértékű megnyílásra is a szellem-világ, sőt: az abszolút egység öntudati megvalósulása irányába, tehát kívánatos az abszolút tudati-integráció is.

Az egyéni felelősség-vállalás útján, annak a segítségével történő személyi integrálódást viszont, nem a termelői - fogyasztói örület mesterséges izgalmakkal és színes látványokkal teli színpadán hajtjuk végre, és nem is egy kolostor, egy más féle zárt intézmény falai és szabályai árnyékában, de nem is valahol kint a pusztában, vagy a szellemi elefántcsonttoronyban, hanem mindig a közvetlen természeti és társadalmi környezetben, a személyi karma és a hangoltság törvénye által adott, közvetlen környezetünkben. Mert csak itt oldható fel a földi állapotra vonatkozó KARMA, vagyis itt, a közösségem viszonyai között tanulhatom meg és szokhatom meg az igazságért való harcnak azt a lelki magatartását, amely nem hoz létre és nem tart fenn bennem agresszív késztetéseket és állapotokat (agresszív érzéseket, gondolatokat, képzeteket), vagy, a harmóniába kerülést, azoknak a személyeknek a segítségével, akikkel nagyon sok konfrontáció során megkísérleltem már és megkísérlem még, a szellemi alapállásom tisztázását és elfogadtatását, esetleg a szót-értést és a harmóniába kerülést is. Akikkel azért találkozok tehát, nap mint nap, hogy az igazságért való konfrontációk felvállalása és az igazság megvitatása által, a személyesen egyetemes szellemi látásmódot erősítsem, és ez által a spirituális kiegyenlítődési képességeim megszerzését, újból és újból, megkísérlelhessem.

De a karmikus feladatom, illetve a szellemi tágulási - kiegyenlítődési törekvésem akkor a legnehezebb és nagyobb, amikor olyan személlyel élek együtt valamilyen oknál (pl. születésnél, vagy házasságnál) fogva, vagy csak gyakran találkozom, aki akár jótevői törekvéseivel is, de gyakorlatilag hátráltatásnak bizonyuló „gondoskodásával”; a rejtett ellenfél és ellenség szerepébe kerül velem szembe, vagyis, akár nyíltan, akár önkéntelenül és öntudatlanul is, de elhárítandó, vagy legyőzendő mentalitást lát a szellemi alapállásomban és ha nem is bevallottan, de öntudatlanul azzal szemben hadakozik. Ez a legnagyobb kihívás, és egyben a legnagyobb lehetőség is a személyi horoszkópból kiolvasható Karmikus meghatározottságok feloldására és kiegyenlítésére, vagyis a Karma kifejezésből is következő gyakorlati életfeladatok szellemi feltárására és megfigyelésére, azok teljes dekonspirálásra: megértésére és meghaladásra. Ezt a sokszor dúrva külső harcok árán véghez vitt, belső lelki és szellemi integráció eléréseért folyó szubtilis törekvést, viszont nem lehet humanista szentimentalizmussal, tudományos (pszichológikus) „konfliktuskezeléssel”;, sem semelegesen objektív beavatkozással, vagy filozofikus ignoranciával intézni! Ezeket csakis a teljes személyiség-részvételével, tehát empátiájával, figyelmével, felelősségével, ám akár konfliktus-vállaló, igazság-szenvedélyével is, kell megbeszélni és a kiegyenlítődési lehetőség állapota felé vinni.

Abban az esetben tehát, amikor ellenséges szembenállást érzékelünk, tudatosan kell vállalni az egyetemes törvények szellemének megfelelő, tehát azok tükrében általunk mélyen megvizsgált és kiderített igazságnak a képviselőjét (nem rejteni véka alá a fényt!), ha kell a szükséges személyi konfliktus, vagy konfrontáció vállalása árán is. - Úgy, ahogy azt Jézus tette, valahányszor a farizeusok sarokba akarták szorítani és valahányszor az ő un. jó-akarói, a tanításait teljes mélységükben át nem látó tanítványai (Péter) valami korrupciós kiegyezésre akarták rávenni. "Jézus ugyanis az emberrel történő kiengesztelődést tanította, de a létrontás szellemének soha egy fél lépésnyit sem engedett!" (Hamvas Béla). Ezért ő, annak ellenére, hogy bevallása szerint is, nem békét, hanem tüzet hozott, soha nem a külső ítélethozást és a külső büntetés szükségességét tanította, hanem a józan belátáson alapuló, hiba és tévedés be - látást, a megvilágosodás után, kiegyenlítődést eredményező hibabelátást, a tévedés jóvátételét követő, megbánás - megbocsátás és a személyes jóvátétel szükségességét. Hibabelátás és gyakorlati jóvátételre való törekvés nélkül ugyanis lehetetlen a tényleges megvilágosodás, és ez által a morális-spirituális fejlődés!

Ezekre, a senkinek át nem adható, konkrét személyes életfeladatokra, vagyis a Karma törvényének a közvetlen jelentkezési módjára és annak kiegyenlítési lehetőségére vonatkozik a személyi horoszkóp földházai által megjelenített tizenkét életterület, amely változatlanul megmarad, attól függetlenül, hogy milyen civilizációban él az emberiség. És ugyanakkor e jóvátétel általi feloldódási lehetőségekre vonatkozik Jézusnak az a látszólag abszurd, de valójában egyetemes kiegyenlítődési szükségességet jelentő tanácsa, hogy "Szeressétek ellenségeiteket és le fogjátok győzni őket". Talán ez a legnehezebben érthető – És, amennyiben egyesek által racionálisan még érthető is, de a mindennapi életünkben a legnehezebben alkalmazható! - mondata az Evangéliumnak. Ezt, a kereszténységnek a fundamentális gyakorlási tételét, igazából soha nem tudta és nem is akarta (!) gyakorolni és megvalósítani a magát kereszténynek nevező európai, illetve “nyugati” ember a történelemben, mivel nem kapcsolta össze azzal a, szintén a Jézus szájából elhangzó gnosztikus tétellel, hogy “Ismerjétek meg az (kauzális) igazságot és az igazság fel fog szabadítani benneteket.” Vagyis: ismerjétek meg a megváltás szükségét és az azt szolgáló egyetemes törvényeket és ez az ismeret fel fog szabadítani benneteket.

De, mivel az igazság (a törvény) megismerése (a Fény befogadása) nélkül, sőt a Fény üldözése árán: a mágiával számoló gnosztikus megismerés szükségét hirdető gnosztikus kereszténység üldözése és elfojtása árán, akarta elérni a Szeretet megvalósítását, a gnosztikus megismerést az irracionális dogmákkal helyettesítő keresztény egyház, a XVI. századtól olyan ellenállást váltott ki a tudósokból, hogy ennek a „tudományos” ellenerőnek és szembeállásnak a kiváltása miatt ő maga hibáztatható azzal, hogy később tönkretette az egész kereszténységet és ezzel a spirituális keresztény szellemiséget. Ezért folyt évszázadokon át Európában, vagyis a “a kereszténység szellemi táptalajának a területén”; a vallásháborúktól és más testvérgyilkosságoktól terhes történelmi borzalom. E miatt, a gnozis nélküli, tehát az eszencia nélküli kereszténységnek realizálási képtelensége miatt, történhetek meg azok a szörnyűségek tehát, amik itt "történelemként" történtek: vallásháborúk, inkvizíció, világháborúk, gázkamrák, hullahegyek, deportálások, munkatáborok, politikai fogságok és politikai

gyilkosságok, stb.

Pedig, a metafizikailag gondolkozni képes személy számára teljesen világos, hogy az a jézusi axióma, ami szerint: "Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt és aki feláldozza életét megnyeri azt." tartalmazza egyedül azt a történelmi kortól és konjunktúráról független, egyetemes- emberi sors-alapigazságot, ami szerint működik az emberi egyedeknek a sorsa és az egészsége. Ez a keresztény világ-axióma, nem csak egy élettelen vallásos dogma, nem is egy szellemes aforizma, hanem az ember metafizikai rendeltetésének, vagyis az életünk fundamentális értelmének és céljának a tömör megfogalmazása! Ez a személyes kiegyenlítődési képesség elnyerésének és a megváltásnak: az ember isteni szelleme és a biológiai természete harmonikus egységbe kerülésének, vagyis a boldogságának és egészségének a kikerülhetetlen feltétele!

A Polaritás törvénye alapján viszont ma, mindannak az ellenkezőjét (a poláris ellentét szerinti következményét) van szerencsénk megtapasztalni, amit az egyház a középkorban erőltetett: A Szeretethez nem kötött, világi (Luciferi) Fénynek és az intézményes természet-kizsákmányolás politikai abszurditásának az ördögi diadalát. Ha az egyház évszázadokon át, sőt egy egész évezreden át, a Fény (értelem és felelősségtudat) által át nem világított Szeretet átélését és megvalósítását erőltette („higgy és ne kutass!”), akkor a kereszténység ideológiájából kinőtt, annak a lényegét voltaképpen tetteivel teljesen tagadó nyugat-európai kultúra által, illetve az egyházi ideológiával szembehelyezkedő felvilágosult tudomány által teremtett civilizációban, a materiális tudomány spirituális kauzalitásra teljesen süket Fényének a megvalósítását erőltetjük a Szeretet mellőzésével. A szellemi életadásnak a steril létezéssel való helyettesítésével, tehát az életadó anyaság eszméjének a steril nő eszményképével való helyettesítésével. Az anya-természetnek a kizsákmányolásával, és a természetes életmódnak - Lásd a fogamzás gátlás általi születés szabályozást, a mesterséges termékenyítést, a lombik bábik és a császármetszés általi születek divatját és lásd végül a tudományos gyermekgyártás rémeszméjét - a háttérbe szorításával és elfojtásával. Hogy is képzelheti az ember, hogy mindennek nem lehet hosszú távon végzetesen káros következménye az életminőségére, valamint és főként(!!!) az utódaira nézve?!

A szemellenzős tudósok, a természet kizsákmányolás eszméjét szolgáló közgazdászok és a szilvapálinkával jó kedélyt ébresztő, kolbász-töltő politikusok, még mindig gazdasági növekedésről szóló ígéretekkel nyerik a választásokat, a környezet kímélő energiaforrások felfedezésétől, tehát újabb technikai - tudományos megoldásoktól várják az emberiség gazdasági megváltását, ahelyett, hogy észrevennék, hogy egyáltalán nem erről van szó, nem gazdasági boldogság elérésére való az élet (Hamvas Béla: „Az élet csak arra való, hogy az ember valami sokkal magasabb endü állapotot, mint ami az élet, és ami értékesebb az életnél és amire az élet is sóvárok, elérjen általa.”) hogy nem a gazdasággal való boldogságszerzésre megy ki az életben a játék! Az már csak mellékes következménye az előbbinek, hogy az újabb, és olcsóbb energia források felfedezése és használata, még nagyobb zavart fog eredményezni a természetes élet - és világszemlélet nélkül boldogan élni akaró (Pl. a rengeteg betegséget okozó húsfogyasztásnak a szükségéről meggyőződött), illetve a személyi életfeladatok vállalását és a felelősséget nélkülözni kívánó, személytelen emberi létezés számára.

Az is igaz viszont, hogy amennyiben ebben a modern életvezetés szerinti, „nyerő – nézetek” dzsungelében, vagyis az ésszerűnek látszó gazdasági érdekharcok jogosságát igazoló politikai erkölcsi koncepciók környezetében és hátterében: vagyis a bő termelés – bő fogyasztás logikának a hatókörében - próbáljuk a gyakorlatba ültetni a metafizikai nézeteinket, hát azzal vagy kizsákmányolással válunk és szegényi sorsra jutunk a Lilith által vezérelt közvetlen környezetünkben, (amely a fölényes nevezetnékje mellett, agresszíven támadja a mentalitásunkat, mivel érzi, hogy igazunk van), vagy éppenséggel megtört, de ugyanakkor mások által követhetetlen és következtelen zavarodott személyekké, csodabogarakká. Számtalan betegség és nem csak a klasszikus irodalom, hanem az un. modern és posztmodern művészi alkotások által is ábrázolt tragédia születik a tudományos észjárás logikáját követő, racionálisan józan, jóindulatúan intelligens, erényes és humanista, erkölcsös, sőt: vallásos, de ugyanakkor önértékes, a személyi méltóságára rátartó nyugati típusú civilizációban élő embernek a Karmával szembeni ellenszegüléséből, a boldogulásáról való önkényes (Lilithje sugallata szerinti) elképzeléséből, annak az erőltetéséből. És ez természetes is, hiszen e Jézus által kinyilatkoztatott Lilith – jellegű öncéluságokat az anyagban való tükröződés segítségével felismerő és így Karma-feloldó – keresztény alapállás felvételéhez, nem elég a Jézus-mitosszal együtt kínált vallásos érzélgősség, az időlegesen magható szeretet- benyomások átélése. A Szeretethez eltökélt igazság-kutató Fényvel, vagyis karam-leleplező eltökéltséggel, valamint szellemi háttér és rendeltetési gyökér- ismerő, személyi felelősségtudattal kell párosulnia! Ehhez viszont szükséges mind a tíz egyetemes törvény ismerete és a mindennapi pragmatikus racionalitáson túli metafizikai éberség megszerzése.

Hamvas Béla arra figyelmeztet, hogy Jézus nem hipokrita alázatról, de nem is beválthatatlan és értelmetlen, az emberi (és így a minden egyes emberben ott lakozó isteni) értelmet hiábavalónak tekintő, a tudósokkal és más vezérekkel szembeni ostoba megalázkodási követelményről tanított, ami ellen a magukat felvilágosodottnak nevező európai (Főként francia) tudósok lázították a népet. Figyeljünk csak: "Jézus a személyes emberrel való kiengesztelés szükségességét hirdette, de a létrontásnak soha, egy fél lépést sem engedett." Jézus ismerte a mágia törvényét és tudta, hogy az önértékelés nélküli, a zaklatott eszű és korrumpált lelkű személyek hiúságát mindössze csak sérteni képes, vallásos megalázkodás gyakorlása, nem vezethet senkit a mennyek országa nevű kiegyenlített állapot eléréséhez. Ezért nincs is, amiért megalázkodni a gazdasági, vagy politikai hatalom birtokába került, de korrumpált lelkű és a zavaros eszű, gátlástalan és empátia nélküli személyek előtt. A belső alázat- gyakorlásnak, amiről Jézus beszél, spirituális funkciója

van és a mindenkiben létező Abszolút Szellem mindenhatóságára való emlékeztetést, annak az elsődlegességének az elismerését hivatott szolgálni. A tanítványok lábának a megmosása nem a személyi megalázkodást, hanem a Tűz-karma feloldásának az egyik lehetőségét példázza, és az önérzeteskedő hatalom-nyerési gondolkozással, a hipokrita vallásos spekulációval szemben az Egyetemes Törvények erejének az ember jóléti spekulációjával szembeni elsődlegességének a hirdetését hivatott szolgálni. („Az én utam, nem a Te utad! – Mondja a Seregek Ura!)

Jézust nagyon sokszor próbálták a farizeusok a maguk szemforgató vallásos-politikai élet-konceptiója pártjára állítani, majd kelepccébe keríteni, falhoz állítani" különböző ravasz kérdéseikkel, de ő soha nem adta meg az általuk várt "dialektikus" választ, ami alapján aztán ki lehetett volna egyezni a farizeusok korrump alapállásával és világi helyzetével. (A szertartásosság, vallásos és erkölcsi előírások betartása mögé rejtett hiúság, becsvágy, és világi gyarapodás, gazdagodási mohóság, az "előljárói" helyzet által következő előjogok gyakorlása, stb.)

A "szeressétek ellenségeiteket" értelme nem lehet az, hogy megértő – elfogadón mosolyogjak a gonoszkodó személyekre és, hogy érzelegve simogassam azt a velejéig korrump embert, aki gátlástalan önhietségében megsért, nyugalomhoz, csendhez és tiszta levegőhöz, tiszta vízhez és környezethez való jogomtól foszt, kárt okoz nekem, és bántja, vagy sérülést okoz a gyermekemnek. Vagy aki számárságnak nézi az én metafizikai alapállásomat és ezért lenéz, vagy egyenesen ellenségeskedik velem és a hozzám hasonlókkal szemben. Nem vezet pozitív eredményhez a békés érzelgősség, a szépelegés, a hamis nagyvonalúság a mindennapokban azzal a személlyel szemben, aki zavarodottságában azt képzelem, hogy neki mindent szabad, csak azért mert ha nem lát a közelben rendőrt, gátlástalanul nyíltan mer gonoszkodni, rendetkenkedni, szabálytalankodni. Egyáltalán nem kell az ilyen személyt hiteggessem abban a balhitében, hogy mindezt szabad neki velem szemben, vagy a szeretteimmel szemben elkövetni, és anélkül, hogy fizikai és pszichikai szinten meggátolnám és tovább ringatnám ebben a tévhitében, kimondottan csak úgynevezett spirituális szeretetsugarakat, kiegyenlítődést szolgáló pozitív gondolathullámokat - szeretet kvantumokat - küldjek feléje. Anélkül, hogy bátran, tehát nyíltan, és határozottan konfrontálnék vele, illetve az ostoba és gonosz gátlástalanságával a természeti síkon, hiába küldöm felé a vallásos „szerelem-sugarakat”, mert az ilyen gyáva magatartásnak nem lesz semmilyen pozitív következménye. Hiszen nem karma-oldó, rejtett értelem-felfedezéshez juttató életfeladatot vállaltam ezzel, hanem mindössze a külső környezet egyik hírmondó elemével való kapcsolatot akartam elkerülni a mágia törvénye öncélú kihasználásával.

Ugyanakkor, az embernek az általa megtestesített isteni Szeretet és Fény ötvözetéből eredő szent szellem összetett erejével is kell érvényesítenie az egyetemes megváltódási öserőt, ugyanúgy, ahogy egyes állatfajok csoportjainak vezér - egyéniségei (lehetek ezek vezér hímek, vagy vezér nőstények) a nyers erejükkel érvényesítik a személyükben megtestesült csoportos és faji érdekeket. Az univerzális tudattal és teremtő akarattal rendelkező embernek is meg kell kísérelnie legyőzni a külső ellenséget éppen a spirituális elképzeléseinek a letisztulása érdekében. A kipróbálás és a megszilárdítás érdekében, a meggyőződés és hitté válás érdekében, ki kell tennie ezeket, az eszmei elképzeléseit, vagy a tanulás útján megszerzett elméleti információit a gyakorlati valóság-próbájának, a tűz-keresztységnek. A fent idézett jézusi intelem, mindössze arról szól, hogy embernek az egyetemes rendeltetése és hivatástudata erejével, a törvényességbe vetett hitével, és annak a következményeként kell a vele, vagy a többi emberrel szemben ellenséges magatartásba sodródott személyeket a helytelenítő és határozottan elítélő, gyakorlati személyes jelzései mellett, még a diszkéten áramoltatott szeretet és a szellemi fény mágikusan ható ereje által is, a kiegyenlítődési képesség állapota elnyeréséhez szükséges energiákkal, személytelenül feltöltenie.

Sem a tévesen alkotott ellenség-képzet, sem a megalázkodó és méltatlan, alacsony rendű lelki állapotokat létrehozó áldozati szerep, vagy az áldozati állapot (bárány) szentimentális szimbólumától való meghatódás, nincs jó hatással az univerzális tudatot elérni vágyó személy számára. Ezek átélése mind az éberség elvesztéshez, és ennek következtében, a kábulata jellegének megfelelő valamikori lebetegedéshez és a leszegényedéshez vezetnek. Amennyiben az agresszióval kapcsolatos anyai ági szellemi örökségemből: a személyi karmából adódóan, illetve a rendeltetés szerű megismerési és kiegyenlítődési feladataim következtében, nálam zavarosabb tudattal és ezért agresszívebb lélekkel rendelkező (még nem egyetemes öntudatra ébredt) személyek nekem kárt okoznak, vagy személyemben megsértenek, vagy akikkel szemben, az érvényben levő konjunkturális társadalmi játszmák következtében, valamiféle hivatalos, vagy anyagi kiszolgáltatottsági helyzetbe kerülök, akkor sem kell az illető személlyel gondolatban, vagy képzeletben ellenségeskednem. De még inkább nem kell az előtt, vagy azok előtt a zavaros és erkölcstelen személyek előtt megalázkodnom, akik akár direkt módon, akár intellektuális képességeiket szélhámoskodásra használva, kárt okoztak, hanem egyrészt jelezniem kell nyíltan a számára, hogy nem nyelem le és nem viselem el a káros, vagy sértő magatartását, vagy üzérkedését, másrészt, miután a fizikai és a pszichikai síkon elvégeztem a visszajelző morális kötelességemet, mélyen magamba fordulva és a korábbi tévedési lehetőségeimet átvizsgálva, meg kell keresnem és be kell látnom azokat a tévedéseimet, amelyek maguk után vonták ezeket a negatív jelzéseket. És ha ezt is elvégeztem, de még mindig nem oldódott fel a feszültség, vagy a sorskrisis, akkor már csak éberem ki kell várnom a helyzet elmúlását, vagy a játszma végét, amíg ki nem derül, hogy milyen korábban huzamosan át élt, belső zavar következtében kellett alacsony vibrációs állapotba és annak megfelelő nehéz helyzetbe kerülnöm.

Az a látszólag tudományosan is megalapozott magyarázat is hamis amely alapján az ember elfogadja és magára vonatkoztatja, magára veszi az állatvilágból átvett, „a létért való küzdelem" hamis ideológiáját és az elemi

létben-maradási érdekeire hivatkozva, kegyetlenül gyilkol állatot és ha oda fajul, akár embert is egyaránt. A létért való küzdelem elmélete, az állatoknál milliószor intelligensebb és azokhoz képest, mágikus teremtő képzelettel is rendelkező embernél egyáltalán nem érvényes. Ez mindössze a nagyobb élvezetekre vágyó és ezen élvezeteket, valamint a kényelmét biztosítani akaró embernek, az életét mindenáron megnyerni akaró spekuláns személyeknek az ideológiája. A vegetáriánusok ritkán kerülnek orvoshoz és tizenöt évvel tovább élnek az átlagnál. Gyakorlatban többszörösen is vissza igazolt az a tény, hogy a felnőtt ember akár hatvan napig is kibírja élelem nélkül. (Sőt: ma már világszerte ismert az a Fénytáplálkozás nevű misztikus mozgalom, amelynek a tagjai akár egy évig, vagy annál is több hónapon át, nem vesznek magukhoz szilárd táplálékot, csak folyadékot és azt is csak minimálisan fogyasztanak.) Mert: Nem csak kenyérről él az ember, hanem Isten igéjével. Szó sem lehet arról tehát, hogy a saját létéért, vagy akár a gyermekeiért való küzdelem miatt az embernek azt a környezet szennyező és romboló civilizácót, amelyben ma és fenn kellene tartania, hogy a maga és az utódai fennmaradása és egészsége érdekében a természetet ki kellene szipolyoznia, bálnákat és más ritka állatokat kellene ölnie, azokat az életterükből ki kellene szorítania! Akkor miért lenne szükséges az ember számára közvetlenül részt venni (állatokat gyilkolva) az atombombagyártó, bomba - biztos bunkereket-ásó, atombomba lövő tengeralattjáró, kémrepülő, kórház- és kaszárnyaépítő létért való küzdelemben?

“ Mindig az egyetemes törvények igazságához, vagyis a bennünk levő, minket létrehozó és éltető Abszolút Szellem mentális, ideális és kauzális törvényeihez kell hűségességek lenni, és nem a hamis valóság-képzetek és a zavarodott élet-elképzelések által működtetett egoista érdekeket szolgáló hivatott politikai intézmények, a vallásos fantazmagóriákat hirdető egyházak és a közösségi téveszmékkel manipuláló pártok által előírt nyereszkes szellemű, szellemidegen törvényességi elvárásokhoz. Az ilyen tömeghez és intézményi rendhez való igazodással és a törvényeket önkényesen alkalmazó hivatalnokok előtti meghunyászkodással rákenjük személyes gyávaságunkat, a megalkuvásra és korrupcióra való hajlamunkat, szellemi restségünket holmi objektív nehézségekre és szükségszerűségekre. Erős a kísértés, hogy a belső korrupciónkból eredő, hamis törvényességet elfogadjuk és az engedékenységet gyakoroljuk. Hogy a konfliktus-kerülő kényelem-szeretetünkben a hamisságot elfogadjuk és a törvénytelen elnézésére, a személyi megalkuvásra való hajlamainkat szeretetként tüntessük fel. De az is előfordul, hogy az absztrakt, személyidegen elképzelések és seteril eszmék megvalósításába - kivitelezésébe vetett ambícióinkat, családjainkkal, gyermekeinkkel, népcsoportunkkal szembeni felelősségtudatunk és humánus bölcsességnek nevezzük.

A Karma törvényének tanulmányozása nem azért fontos tehát számunkra, hogy izgalmas olvasmány-élményekhez és érdekes adatok gyűjtéséhez vezessen például a nemzeti soesunkra vonatkozóan mint a történelem-tanulmányozás, hanem a felelős és tudatos jelenlétnek, a jelenvalóságunk az öröklétben való intenzív átélését kell hogy szolgálja. Vagyis, az egyszeri és mindenkor felelősségteljes létezés állandó személyes gyakorlását. Konkrétan: nem az a fontos például, hogy azt kutassuk: vajon a vízbe fulladt szülők gyermekének milyen terhelt lehet a lelki világa, mert a jelen feladataink (és az abból adódó nehézségeik) szemszögéből nem érnek semmit ezzel az információval. Mert nem ok nélkül fullad vízbe az ember. A fontos tehát az, hogy milyen, a víz elemhez kapcsolódó, létalkotó asztrológiai erőterekkel (Rák, Skorpió és Hjalak), és milyen lét-princípiumokkal (Hold, Neptunusz), valamint milyen Egyetemes Törvényekkel (Mágia törvénye, Kiegyenlítődség törvénye, Szeretet törvénye) nem tud harmóniába kerülni a vízbe fulladó ember ahhoz, hogy ilyen csúfos véget kell érjen az élete?

És az egyesek által készpénznek vett (egyébként az Uroboros allegóriájával is megjelenített hiábavalóság, az öntudatlan körforgás állapotát kifejezni hivatott) reinkarnáció misztikus képzetét idézve, ugyancsak nem az a fontos, hogy egy "múlt életem" során egy szűk folyósón agyonverték és attól van most klausztofóbiám, hanem, az hogy milyen életfeladatokat kell most felvállalnom, miféle gyengeségeket (ambíciókat és félelmeket) kell most legyőzöm, melyik őselemekkel és erőterekkel, milyen, számomra elkerülni vágyott, kellemetlen, vagy nehéz élethelyzetekben megtestesülő sors-állapotokkal és antipatikus személyekkel kell szembekerülnöm ahhoz, hogy ne kelljen szomorú véget érjen az életem? Nem fontos tehát, hogy ki és mi voltam évekkal ez előtt és a múltam során, hanem az a fontos, hogy kivé és mivé fejlődtem mára, és, hogy mennyire vagyok ambíciós a karmám meghaladásában, hogy mennyire jól használom fel a rendeltetésemről és az annak megfelelő anyai ági családi Karmámról szerzett ismereteimet?

A Karma törvénye alapján tehát, minden ősfélelmem, minden szorongásom és betegség-hajlamom és minden "nehéz" élethelyzetem jogos, és meghaladandó helyzetként értelmeződik, ami arra szolgál, hogy a családomban, a közösségemben, a nemzetemben és az emberiség által, időben és térben általánosan elkövetett spirituális hibákat ne ismétellem meg, és hogy a fizikai testem segítségével, illetve a fizikai személyemben megszerzett éberségem segítségével olyan spirituális tulajdonságokat és képességeket alakítsak ki amelyek a személyemet és ezáltal az emberi nemet valamikor a jövőben egy kiegyenlítettebb állapotba emelhetik. Csak és csakis ez, a misztikus izgalmak hajszolásától mentes törekvésem lehet az egészségem és a boldogságom: a mindenkor kiegyenlített állapotom feltétele.

Az ember tehát, nem annyira a kultikus és meditációs állapotaiban, hanem a karmája feloldásához vezető általános-emberi és a horoszkópjából kiolvasható gyakorlati – személyes életfeladatok felvállalása és beteljesítése által, valamint a helyesen gyakorolt, tehát a törvényekkel összhangban álló mindennapi moralitása által képes felülemelkedni a Mágia és a Vibráció, a kiegyenlítődség, valamint a Polaritás törvényének hatásaként a Karmája alól. És viszont: a boldogsághoz és teljes egészséghez vezető mentális és a spirituális dimenziókban elérhető éberségi

állapotokba csakis a karma oldás által képes eljutni, vagyis, tudatosítván a karmáját (az egyéni hibabelátás segítségével dekonspirálva korábbi tévedéseit és vétkeit) felvállalva a karmikus feladatait, megszabadulhat a korábban még követhetetlen és érthetetlen okozatok mechanikus láncolatából. A karmikus hibákat követő gyakorlati jóvátétel és tudatos vezeklés útján is, megszerezheti tehát a személyi horoszkópjából konkrétan kiolvasható karmájának megfelelő pozitív tulajdonságokat és képességeket. Így, feloldhatja a karmájának megfelelő negatív viszonyokat és sorskörülményeket beidéző képzeletéből az abban, a születésétől fogva létező mágikus erejű karmikus képzeteket és újabb negatív következményeket okozó okokat nem gerjeszthet a karmikus gondolataival és képzeletével.

Amennyiben ezt a folyamatos karma-oldó képességét valaki el tudja érni, többé nem lesz a karmikus képzelete (a Lilith kifogyhatatlan hatása) által szült kényelmetlen, vagy krízises élethelyzeteknek, valamint a karmájából eredő ellentmondásosan zavaros személyi reflexeinek, a sugallatt szerű félelmi érzéseinek és iszonyatának, az agresszív ösztöneinek, vágyainak, gondolatainak, becsvágyának, hiuságának, tehát az alacsony sértettségének és bosszúvágyának, illetve ezek következményeinek a kiszolgáltatottja, a Lilith által gerjesztett alacsonyrendű vágyainak végrehajtója és azok következményének az áldozata. A karmáját a személyi horoszkópjából kiolvasott gyakorlati életfeladatok felvállalása segítségével feloldó, vagyis a karmájának megfelelő, új pozitív képességeket és tulajdonságokat gyakorlás útján szerző, spirituálisan éber személy, mindig képes vigyázni arra, hogy ne ragadják el a Lilith gyűjtőnévvel jelzett sóvárgásai és rejtett ambíciói. Ezért az ilyen megváltódó személy, egy adott idő után, a sorsa vak játékszeréből, azt tudatosan irányító, tervező - alkotójává, egyszerre cselekvő – dolgozó, de az sorsát szellemileg is megalapozó építőjévé válik, aminek következtében nem lesz többé még a környezete karmikus játszmáinak a kiszolgáltatottja sem. Erre viszont, csakis a tűzpróbákat is vállaló, azokon sértetlenül túl jutó, tehát az egész személyiségét az egyetemes felelősségtudattal harmóniába hozó, bátor ember képes.

Fontos azt is tudni, hogy a karma is és annak a meghaladását szolgáló, annak megfelelő életfeladatok is kizárólagosan személyesek, még akkor is, ha közvetlenül az édesanyákon keresztül örököljük őket. Sokat, nagyon sokat segít ugyan, ha az anya megismeri és igyekszik feloldani a saját karmát és ennek a karma-oldási igyekezetének megfelelően neveli a gyermekeit is, de azoknak a személyes karmáját teljesen még ő sem oldhatja fel teljesen, ámbr ezzel a magatartásával, vagyis a karma-oldáshoz és életfeladat-vállaláshoz szoktató, gondos és morálisan is igényes – elváró neveléssel adhatja a legtöbbet a gyermekeinek. Nem létezik annál jobb és érérekebb ajándék egy gyermek számára, mind a karma-oldó nevelés. Ez az ajándék ugyanis egy életre szól, és ténylegesen segít, a nyakba akasztható és az újjakra húzható – fülekbe akasztható... – családi ékszerekkel ellentétben! Ezzel ellentétben viszont, világos, hogy a kollektív és a csoportos feloldódás és kiegyenlítődé (a csoporton belül történő Karmán való felülemelkedés) lehetetlen. Következésképpen, értelmetlen mindenféle szektához, vagy spirituális iskolához való alázkodó csatlakozás és patetikus fogadalmakkal, hűségnyilatkozatokkal megpecsételt alárendelődés, azok misztikus tanaihoz való fanatikus ragaszkodás, hiszen ezek csak egy általános utat mutathatnak az egyéni kiegyenlítődé, és az egyetemes megváltódás felé, amit mindenki a saját horoszkópjából kiolvasott gyakorlati életfeladatai felvállalása által és az egyéni Karmája meghaladási lehetőségei szerint kell megjárjon. Senki nem járhatja helyettem az én karma-oldási utamat, mivel senki nem szerezheti meg helyettem a személyes karmafeloldási képességeket: sem a kollektív karma logikáját verkliző politikus, sem a pápa, sem a keleti guru, sem a hét végi spirituális beavató mester. És nem a testvérem, vagy az anyám, vagy az apám, de még inkább nem a gyermekem! Azok akik a személyes szabad akaratukról, értelmi világosságukról lemondanak, beállván a tanítványok személytelen tömegébe és hagyják magukat irányítgatni, semmivel nem jutnak előbbre az életbiztosításokat és a különleges élvezeteket hajhászó szkeptikus józanoknál: a materialistáknál.

Azok, aki egyik irányzattól másik irányzatig nyüzsögnek értelmetlenül és újabb és újabb mestereknél panaszkodnak a sok tragédia és szenvedés miatt, nem vehetik észre, hogy tulajdonképpen ők maguk e tragédiák, e szenvedést okozó nehéz élethelyzetek, balesetek és betegségek okozói. Ők még a szkeptikus józanoknál is több kényelmetlen élethelyzetet, betegséget és szélsőséges esetekben szerencsétlenséget idéznek be maguknak az egyéni felelősségtudatott mellőző, az igazi Fényt és Szeretet nélküli misztikus kapkodásaikon, zavaros kultuszgyakorlásukon: kábult cselekvéseiken, szenvedélyesen átélt érzelmeiken és az ellenőrizetlen, ellenséges képzetekben, illetve destruktív képzetekben tobzódo gondolkozásuk által.

Azok a személyek viszont, akik igyekeznek bátor, de szenvedély mentesen, nyugodt, de szellemileg éber életet folytatni és ennek érdekében megtanulják a törvényes akaratukat érvényesíteni az egyetemes törvények szellemisége segítségével, éberségük mágikus erejével a fizikai és az asztrális dimenziók vibrációs állapotán felül emelkedve, feloldják és kreatívvá változtatják az életüket és személyüket (potencialitásukat). Ezáltal ők, a szó pozitív értelmében használhatják is (tehát nem bántják!) azt a világot, amelyben élnek. Ezek a személyek a gyengeségeik meghaladásával: az agresszivitásuk és a zavarosságuk feloldásával: a sorsuk uraivá válnak, ahelyett, hogy kiszolgáltatnák magukat az egyéni fejlődési programúktól eltérő külső befolyásoknak, azaz mások akaratának és ítéletének. Ők megtestesítik és szellemileg használják a törvényt, ahelyett, hogy annak tévelygő és ostoba kiszolgáltatottjai lennének. Ők megtartják és tisztelik a törvényt és ezáltal irányíthatják sorsukat, vagyis kreatívan

használják a mágikus tevékenységük által beidézett sors-következményeket.

Ez viszont, a modern és a posztmodern civilizáció hamis erkölcs-folyamában: az Apokalipszisben, a személyi horoszkópból kiolvasható karma kauzális értelmezése nélkül és az így szerzett spirituális önismeretnek a gyakorlatba ültetése nélkül lehetetlen. (Csak az ezer négy száz negyven: $12 \times 12 \times 10 = 1440$ bölc s vészeli át az Apokalipszist." - János evangéliuma) Csakis a személyi horoszkópomból olvasható ki, mind a karma, mind a spirituális kiegyenlítődesi program. Ez az ismeret felment az alól, hogy a reinkarnációs hipnózisok és más, ehhez hasonló spiritiszta módszerek segítségével újabb misztikus izgalmaakra vadásszak és ösztönös - spekuláns természeti állapotomban, családi, társadalmi, nemzeti, stb. vagyis polgári meghatározottságaimban tovább szédelegve és támolyogva "gyönyörködjek" valótlan történetekben. Nem a világi események a fontosak számomra, hanem az erkölcsi magatartásom, vagyis a maximálisan felelős jelenlét-tudatom. Az egyetlen értelme a Karma Törvénye tanulmányozásának és ismeretének az tehát, hogy az örök jelenlétünkbe: a mindennapi életünkbe maximálisan bekapcsoljon bennünket. Mert csak teljes jelenlét-tudattal lehetünk Egész-séges emberi személyek, akik megtestesítik és harmonikusan éltetik sorsukban a teremtés és a megváltás törvényeit.

Asztrológusi gyakorlatom során folyamatosan azt tapasztalom, hogy a Karma törvényéről a legmisztikusabb fantazmagóriák és materialista- mechanikus koncepciók látnak manapság napvilágot és egyes úgynevezett misztikus beavatottak arról prédikálnak, hogy a karma törvényét meg kell haladni, fel kell számolni. Sőt: a jógások körében még azzal a tévhittel is lehet találkozni, hogy az egyéni karmánkat el kell égetni (sic!) különböző misztikus eljárások (pl. hajnali napsugarakkal "energizált" vizeletfogyasztás) segítségével. Ennél nagyobb botorságot még csak a technika és a gazdaság Istenének hódoló, magukat felvilágosultnak tartó materialisták hangoztattak, akik a tudomány felfedezéseinek és a technikai módszerek hatékonyságának a segítségével létrehozható a planetáris aranykorról, földi paradicsomról szóló kerge utópiák közvetlen következményeként, a fasizmus, a gázkamrákhoz, a kommunizmus, és a Gulág szigetek "megoldásaihoz" vezették az élvezeti cikkek és a kényelmi berendezések kézzel fogható eredményeit örömmel fogadó emberiséget. Ezek, a materialista életmegnyerési lehetőségekről szóló naiv és szellemtelen elképzelések szolgáltatták az alapot azoknak a humanista elméleteknek a gyakorlatba ültetéséhez, aminek következtében világháborúk, gázkamrák, munkatáborok és tökéletes rendszerekkel rendelkező rémállamok, liberális terror- közösségek jöttek létre. Ez a valóság viszont, ahelyett hogy az utópista elmélet-gyártók álmát igazolta volna, az inkvizíció kínzásainál is kegyetlenebb erőszakoskodásokkal ismertették meg az emberiséget.

A karma törvényének megértését és az ismétlődések és ismétlések útján létrejövő személyes megértés következményeit tehát, csakis mind belső egyéni mentalitás-változást (tisztulást) követő karma-megváltódási lehetőséget és spirituális fejlődési és kiegyenlítődesi képességek kialakulását létrehozni képes, józan belátásokon alapuló, szabad öntudat-változtatási lehetőséget, vagyis mint nemesedést kell felfognunk, ahogyan azt az alkímia tanítja. Ennek szellemében kell tehát a Karmához viszonyulnunk, a belső világunk kauzális természetének szabad felismerése és mélyebb (kauzális) megértése érdekében. És a saját belső világunkban észlelt problémákon és a külső világból érkező jelzéseken keresztül, az egész létezés működésének a megértése érdekében. Ez a személyesen átélt (átszenvedve megértett és szabadon választott döntések útján megértett) spirituális lecke, amely lehetőséget biztosít arra, hogy személyiségünket, spirituális Én-tudatunkat a többi egyetemes törvény segítségével bekapcsolhassuk a velünk együtt táguló, erősödő és finomodó Teremtés & Megváltás örök folyamatába. A karma Törvénye hatásait tehát nem kell meghaladni (És nem is lehet!), amiképpen azt egyes misztikusok állítják, hanem annak a személyes és az általános jellegét megértve, annak finom jelzéseire jól figyelve, azokat mindig kauzálisan & tehát eredetből eredeztetett ok & okozati összefüggéseiben - kell értelmezni, mert épp a Karma Törvénye alapján, vagyis annak következtében, éppen, hogy azoktól a nehéz életfeladatoktól nem fogunk soha megszabadulni - sőt: azok állandó elhalasztásával csak e feladatok felvállalásának és végrehajtásának szükségességére figyelmeztető önmegvalósítási és párkapcsolati hátráltatások, fájdalmak, betegségek és balesetek sorozatait idézzük az életünkbe egyre növekvőbb mértékben- amelyeket az élet-feladat kikerülő, és az állítólagos karma-meghaladást, karma-hárítást lehetővé tevő misztikus praktikáinkkal és korrup t magatartásunkkal ki szeretnénk kerülni. Hiszen mi magunk vagyunk a saját Karmánk hordozói és igazi okai, azt is mondhatnánk, hogy mi magunk vagyunk a Karmánk, amely az irracionális belső sugallatok és félelmi érzések és negatív személyi ambíciók és vágyak spontán & reflex szerű - kielégítési készletének útján érvényesül. És egyben, mi magunk vagyunk a Karma-feloldási lehetőségünk is, a józanságra és racionallításra alapuló nappali éber tudatunkkal, a baj- és fájdalom érzékelési képességünkkel, a hibabelátási képességeinkkel, a jobb, tehát boldogabb és egészségesebb és harmonikusabb életre való vágyunkkal, belátott személyi gyengeségeinket, vagyis a megismert karmánk szerinti készletéseinket legyőzni képes akarattal, határozottsággal: erkölcsi és értéktudatunkkal.

Itt felöltik a Karma átvételi, illetve átadási, átpasszolási lehetőségének, a tévképzete is. Nagyon sok szülő úgy képze li, hogy a rég óta felnőtté vált gyermeke életútját kell egyengetnie az életben és a felnőtt gyermekét & gyermekeit kell boldoggá tennie önmaga helyett, és ahelyett, hogy a maga dolgával, általában romokban heverő egészsége, vagy párkapcsolata helyreállításával foglalkozna, abban leli örömét, ha a felnőtt gyermeke, vagy gyermekei életébe beavatkozhat, azt irányíthatja, az általa elképzelt illuzórikus boldogság beteljesíthetősége irányába, ami természetesen eleve kudarcra van ítélve. Így nem csak, hogy a saját spirituális és gyakorlati életfeladatait hanyagolja el, az ide vonatkozó sors-jelzésekre nem figyel, hanem a felnőtt gyermekét & gyermekeit & sorsát is megnyomorítja, azt irányítgatva és beavatkozván annak még a párkapcsolati, sőt: a szexuális életébe is! Nem egy házasság, sőt: még több gyermekes családok is tönkre mennek folyamatosan, az ilyen feloldatlan, általában Kos,

Rák, Oroszlán, Skorpió, Nyilas, vagy Bak karmával rendelkező, vagyis beavatkozási és irányítási mániával rendelkező szülők áldatlan ambícióinak köszönhetően.

Ezeknek a negyvenes éveiket elhagyó személyeknek, minden sors-kudarc és sors-csőd, valamint keserű élettapasztalat ellenére, vagyis annak ellenére, hogy minden intelligenciájuk és tudományuk ellenére, a saját életük egy csődhalmaz, valamiért nem képes eljutni a tudatáig az a tény, hogy léteznek ezek a törvények, vagyis a Karma Törvénye, tehát az egyéni tapasztalás szükségességének a törvénye, valamint a Mágia törvénye és a Fejlődés törvénye, amelyek alapján, közvetlen, személyes és gyakorlati tapasztalat nélkül, vagyis az egyéni szabadakarat elvének az érvényesülése nélkül, lehetetlen a kiegyenlítődési képesség megszerzése és emiatt a boldogság megszerzése, valamint az egészség megőrzése. Persze, ahhoz, hogy ezt az ostoba beavatkozási és irányítási mániájukat kiélve nyomoríthassák a környezetüket, vagyis, hogy az övékéhez hasonló csődbe juttathassák a szeretteik életét, de főképpen a felnőtt gyermekeikét, megfelelő kényelem-szeretettel és lustasággal és egyéni büszkeség- és akarathiánnyal rendelkező felnőtt „gyermekekre” is szükség van, akik nem képesek a szüleiknek ezt a káros törekvésüket határozottan vissza utasítani, magukat ettől egyértelműen elhatárolni.

De nem csak a karmájuktól és a materiális koncepciókon alapuló liberális - humanista életvezetési elvektől elbutított, gyermekeiknek „minden áron”(!!!) jót akaró szülők és kiemelten az un. „anyósok” munkálkodnak oly sikeresen a felnőtt gyermekek életének és sorsának a tönkre tételében. Ugyanezt teszik, végül is a házastársak is egymás között, valamint az egyetemes törvények szellemét és persze: első sorban a saját karmájuk jellegét nem ismerő misztikus guruk és vallási vezetők, akik a csöfödálatosan hangzó, sőt: azok idealitásában mélyen megható fantazmagórikus elképzeléseiket igyekeznek ráerőltetni az ellemző racionalitással és valóság-megfigyelési képességekkel kevésbé megáldott híveikre. És létezik másik változata is negatív karma átadásának: a tulzó óvarosság, amiről a Bibliában így olvashatunk: "Mert sokan vezettek másokat bűnbe, a bűntől való félelmükben." Hiszen nem azért születünk, hogy az életet végig óvatoskodjunk a bűntől való félelmünkben, hanem azért, hogy megtanuljunk a szellem törvényeit kiolvasni és betartani az anyagban való tükröződése segítségével. Ugyanakkor, azért sem élünk, hogy az anyagi - érzékszervi élvezet-szerzési lehetőségtől elbűvölve és elszédülve, felelőtlenül végig kalandorkódjunk az életet mindaddig, amíg erre futja a fiatalos fizikai és pszichikai erőnkől. Egyesek, miután e huzamosan folytatott, öncélú és felelőtlen élvezethajhászaiknak a következményeit sanylik, a sorsukat (az egyetemes törvényeket) átkozzák, amiért úgy látják, hogy az életük zátonyra futott és az nem lehet többé számukra öncélú élvezetszerzési lehetőség.

A Karma Törvényével, természetesen, első sorban a Szaturnusz által megtestesített teremtő-megváltó őserő áll analogikus kapcsolatban. A Szaturnusz ugyanis, általában mind a tíz egyetemes törvénynek az erejét és hatását érvényesítő őserő. Ő tehát az egyetemes felelőség szellemét és az egyéni felelőség-érzetet megtestesítő és érvényesítő-, és nem utolsó sorban ezek betartására kényszerítő őserő (A sors őserője, misztikusan: a Karma mestere. És végletes megjelenési formájában: a Halál Angyala), ő a Nagy Terelő Juhász, aki a megváltás irányába terelgeti az emberiség nyáját, és aki arra felügyel, hogy az egész létezés, az emberi individuumokkal együtt, a megváltás irányába haladjon. Ő a teremtés és a megváltás folyamatainak a megtörténését, érvényesülését és teljes végbemenetelét általánosan biztosító, azokat felügyelő, valamint a szélsőségek határait fenntartó, megőrző, a határhelyzetekbe került jelenségeket és személyeket a további káros tevékenységében megállító (Hátrátató, lebénító, vagy felszámoló – megszüntető.), azokat a másik irányba vissza fordító, és a határhelyzetekbe kerülés mentális okait számon tartó, a határhelyzetre figyelmeztető „terelő juhász”, az un. karmikus tanítómester. Nem ez a személytelenül „un. objektíven „ működő őserő a hibás azért, amiért a negatív ambícióinknak a minden áron való érvényesítése közepette, vagy az egyszerű „ karmikus - spontán agresszivitásunk miatt, olyan alacsony vibrációs állapotba kerülünk, nem figyelünk oda a többszöri jeleire, jelzéseire (sorsunk és karmánk jelzéseire), és átlépjük azt a végzetes határt, amelyről vissza fordulni már nem lehet. – Nem ő – a sors - a könyörtelen, hanem mi vagyunk felelőtlenek magunkkal és szeretteinkkel szemben.

Az alkímiai műveletek közül a Coagulatio (Koaguláció), vagyis a szilárdítás - erősítés művelete áll kapcsolatban a Karma Törvényével. A megszilárdítás: az azonos jellegű negatív, vagy pozitív sors-helyzet ismétlődések által a határozott állapotba hozás Szaturnuszi sors-művelete felel meg tehát a karma törvényének. Ezért is mondják, hogy az ismétlés a tudás és a bölcsesség feltétele. De sajnos, az emberiségnek a nagy része, elvakul a külső látszatoktól, a diszletek másságától, és nem veszi észre, hogy ugyanazt a sorstaposó malmot járja és ugyanazokat a fölöslegesen beálló tragikus helyzeteket éli át mint az ősei, és az emberiség rég letűnt, un. fejlődési korszakainak az ősei. Holott spirituális értelemben vett, igazi fejlődésről szó sincs, morális alacsonyrendűségében, a XXI. század elején élő, „humánus” fiatal személyek is ugyanolyan tévelygők mint az őseik voltak és ugyanazzal a mohósággal vetik rá magukat az élet-élvezetek kicsikarási lehetőségeire, mint az őseik, minden keletől importált egzotikusan misztikus és misztikusan egzotikus un. „ezoterikus” ismeretei ellenére. Sőt... Ezzel szemben, az a kevés személy aki a Karma törvényének működését -és hatásait- képes tudatosítani, nem lázad a sors-leckék ellen és jól oda figyelve, bölcsen elfogadja a nehéz sorsheklyzetek ismétlődését, és megfigyelve önmagát, a képzelete működését, hangulatai hullámzását, a szenvedélyes érzései és érzelmei, valamint a vágyai mégikus ereje által gyújtott, belső és külső tüzek következményét, és mindig a személyes tapasztalatokban, tehát a tárgyi valóság letegadhatatlan és ferdíthetetlen eredményeiben ellenőrizve - tükröztetve az elméleti tudását, előbb-utóbb megszilárdítja lelkében és tudatában azt az Egyetemes Törvényekkel összhangban álló személyes felelőségtudatát, amely segítségével sikerül valamikor a gondolkodásából és a hétköznapi élet-gyakorlatából - mentalitásából – kizárni mind a könnyelműsködés, mind a dogmásodás démonát. Ez biztosítja számára annak a képességnek a kialakulását,

amelyet a hermetikus tanításokat megőrző alkímisták allegorikusan a bölcsek kövének neveznek.

A Karma törvényének az ismerete tehát a sors-filozófia legfőbb bölcsessége megszerzéséhez vezet el a saját mágikus erejű képzelete „termékeit” és eredményeit, azok hosszú távú hatásait és következményeit, valamint a többi kilenc törvény hatásainak és visszahatásainak a mechanizmusát megfigyelő és azok hatásait értelemmel követő és betartó személyt. A Karma törvénye tehát megtanít minket türelmesnek lenni és számon tartani, számot vetni, illetve a sors-jelenségek hosszú távú eredményeiben gondolkodni. Vagyis, a törvény megtanít a sors jelenségek közös eredőjében és következményeiben gondolkodni. Valamint arra is, hogy miért érdemes minden tettünkért, szavunkért és gondolatunkért (sőt: még az önkéntelen képzelgéseinkért is!), illetve ezek következményiért, felvállalnunk a személyes felelősséget? - A személyi felelősségvállalásnak, a felelősségteljes gondolkozást követő tetteknek, vagyis a tapasztalati bizonyosságokból szerzett tudatossággal, a következetes bátorsággal és hosszan, tehát meg nem alkuvó kitartással gyakorolt spirituális (képzeleti és mentális - gondolkozási) és a gyakorlati (Tudatosan használt szavakban és ugyszintén tudatos tettekben kifejezett) felelősségérzetnek, ugyanakkora mágikus ereje - és pozitív hatása, meg visszahatása van - mint a Szeretetnek! VIII. A Nyolcadik törvény. AZ EVOLÚCIÓ ÉS A VILÁGOSSÁG TÖRVÉNYE. A Lilith nevű, másságra, másállapotra való össovágás által okozott öskáosz feloldása és meghaladása érdekében, az Abszolútum teremteni kényszerül és a teremtés első mozzanataként a két világnemző - világszülő őshatalommá és kiegyenlítődési – megváltódási öserővé változik. Vagyis, nemző és megváltó Világossággá, valamint teremtő és az ősegységbe való visszakapcsolódási kényszer-erővé: Szeretetté változtatja magát a teremtési aktus által. A Szeretet – kiáradó és befogadó, egységbontó – szaporodó és ugyanakkor egységbekötő – egyesülő hatalom. A Szeretet tulajdonképpen olyan teremtői – szülői őshatalom, olyan életadó – teremtő erő, amely az életadási –teremtési kényszere miatt, megbontja az abszolút ősegységet és új, elkülönült egységeket hoz létre belőle, ám ugyanakkor, mint egységbe kapcsoló, egységesülésre kényszerítő hatalom, a teremtésben is benne marad és pl. a fejlettebb képességekkel és összetettebb struktúrával rendelkező biológiai lények (és főként az ember!) esetében az utódokban átadódik mint kényszerítő készítés – ösztön, az egység-alkotásra, illetve mint távoli sejtlem (tudattalan emlékezés) az egységbe való visszatérési lehetőségre és szükségre. Ezt nevezzük feminin őskézetnek: Szeretet princípiumnak. Másfelől az Abszolútum Termékenyítő hatalommá (élet-tapasztalatokból szereshető értelemmé: Fényé, valamint beható – átváltoztató és átvilágító, értelmező és irányító hatalommá) válik és ugyanakkor a megváltódás felé irányító - vezető hatalommá is változtatja magát. Ezt nevezzük Maszkulin őskézetnek, a Világosság princípiumának. Tehát, az Abszolút lét a Teremtésben egyszerre kettő osztja és ugyanakkor meg is sokszorozza (megkétszerezi) önmagát. Ezen őskézetek (princípiumok) egyike a maszkulin princípium (A kínai Jang), a Világosság, amelyet kauzális Világosságnak, illetve Isteni értelemnek és ugyanakkor tapasztalati ismeretből létrejövő Isteni Fénynek nevezünk a metafizikában. Ennek az egyetemes értelemnek és léttudatnak („Vagyok, aki vagyok.”) mindössze sápadt és részleges megnyilvánulási formája az, az individuális öntudaton és egyéni, meg csoportos tapasztalati ismereten alapuló és generációkon átöröklődő racionális – gondolkozási képesség, amely az utód-gondozó és utód-nevelő, eszközhasználó és szerszámkészítő emberben kifejlődött az állati észlelés és a primitív kombinációs készségen való értelmi felülemelkedést követő intellektuális evolúció során. De bármennyire is büszkék lennénk rá, ez, a gyakorlati gondolkozási (intellektuális – tudományos) fejlődésünk, ami előbb a majom fajtáknál, majd az emberszabású majmoknál, az utódok minél hosszabb és figyelmesebb gyakorlati gondozása és óvása, majd ösztönös nevelése – és tudatos tanítása révén jelent meg, csak felszínes és parányi része annak, az éteri és spirituális dimenziókban, tehát a láthatatlan és gyakorlatilag, közvetlenül érzékelhetetlen dimenziókban (misztikus kifejezéssel: az auránk legfinomabb rétegeiben) létező szellemi értelemnek (fejlődésnek), amit spirituális fénynek nevezünk. Antropológiai tény, hogy az utódok óvásának, gondozásának és nevelésének a minél szélesebb körűvé és mind hosszabb időtartalmúvá válásával, az emberszabású majmok értelmi és szellemi fejlődése, illetve lelki érzékenysége meg hatványozta azt a gyors gyakorlati gondolkozási fejlődést, amit az váltott ki belőlük, hogy céljaik elérése érdekében, különböző tárgyi eszközöket kezdtek használni, illetve, hogy szerszámokat kezdtek készíteni, majd növényeket és gabonát kezdtek termesztetni, illetve a földet, és ez által magukat is kezdték művelni. Az utódgondozással, de főként az utódok nevelésével ugyanis, még finomabb, de annál erősebb szellemi – gondolkozói és intuitív megérzési képességekre tettek szert mint amilyen gondolkozási – kombinációs képességekre tettek szert a szerszámkészítés és az eszközhasználat hatására Ez, a teremtés és a fejlődés misztériumával értelmi – racionális kapcsolatokat létrehozó szellemi fejlődés tehát, amit az utódgondozásnak az időben való kinyúlásával a primitív ember megélt és aminek az egységes kiteljesedése következtében, az ismeretszerző - művelődő ember individuális tudatában később megjelent az egyetemes Lét-tudat is (A mitikus képzetek formájában megjelenő Istenérzet, az Isten-vágy), egyáltalán nem véletlenszerű. Tehát nem, úgymond balesetszerű kényszerhelyzeteknek, vagy „természetes” kíváncsiságnak a következtében jött létre, hanem sorozatos un. kauzális, belső kényszerek és szükségszerűségek alakjában megtestesülő spirituális törvények szerinti. Vagyis szellemi kényszer-hatások következményeként, aminek az indító ősoka a teremtés első mozzanatában, az Adam Kadmon nevű Első Isteni megvilágosodásban keresendő és egyáltalán nem a véletlenben! Ez az Adam Kadmoni állapot akkor jelent meg az abszolút létben, amikor a Lilith által okozott öskáosz feloldási és meghaladási kényszerének a hatására, az abszolút ösképzletben felsejlett a szellem-tükrözői képességgel rendelkező anyagi állapot létrehozásának a szüksége és lehetősége, mind a Lilith-befolyástól mentes anyagi dimenzióknak az ösképzete. Egy olyan szellem-mentes és így, Lilith mentes, „objektív” létállapotnak a képzele jelent meg az Adam Kadmoni képzetben, amelyben az Abszolútum egy az egyben tükröződhet. És ez az anyagi világ spirituális előképezte! És ugyanakkor felsejlett az anyagi testben létező „isten-hasonmás” képzele is, tehát az ember képzele is, mind egy olyan Lilith-tulajdonságokat hordó, abszolút szellemmel telített (isteni) lénynek az ősképe, amely anyagi testben

él ugyan, de amelyben lehetségessé válik az abszolút tudat reflexiója is. Olyan anyagi testtel rendelkező individuális lényeknek az ösképzete tehát az Adam Kadmon, amelyekben az abszolút tudat képes felébredni és saját magában a zavaros és zavaró (örvénylő, vizzályt okozó) Lilith-hatásokat felismerni és kiszűrni, és azokat minél nagyobb mértékben a tudatából – mentalitásából kiküszöbölni, feloldani, elhagyni. 2. Az egyetemes törvények természetének és működési mechanizmusának a beható megismerése és személyes megtapasztalása után tehát, sem a materiális tudomány által meglepő előszeretettel kezelt és használt véletlenszerű genetikai mutációkban nem hiszek, sem azoknak a tudomány által, ugyancsak véletlennek nevezett kozmikus (A föld klímáját időleg, vagy véglegesen, de mibdenképpen gyökeresen megváltoztató üstökös becsapódások, stb.), geológiai és klimatikus események - változások véletlenszerűségében, amelyek állítólag a földi élőlények fejlődését kiváltó mutációkat eredményezték un. vak kényszer alapján. Persze, misztikus ezoterikus körökben manapság közhely, hogy nem létezik véletlen, de ezzel a közmegegyezéssel az a baj, hogy mind az anyagi állapot, mind a biológiai élet megjelenésére vonatkozó ontológiai kérdésekre képtelen az értelmes választ megadni, és akárcsak a vallás a maga képtelen kreacionizmusával, misztifikálásra kényszerül ezekben a végső (eszkatológiai) kérdésekben. Erre a legjobb példa Rudolf Steiner és az egész antropozófia. Nézzük meg tehát akkor, hogy mi is az a jelenség, minek lehet nevezni azt, ami a természettudomány által véletlenszerűnek ítélt anyagteremtési, majd az un. halott anyagból az élet-képződési eseményeket (katasztrófákat, geológiai és klimatikus változásokat) és fejlődési szükségszerűségeket kiváltotta (És folyamatosan kiváltja)? A könnyebb megértés kedvéért, kezdjük a primitív életformák fejlődésének, illetve az élet kialakulásához szükséges, primitív szerves anyagi struktúrák megjelenésének a kérdésével. Nos, azok, a földi lényekben (növényekben és állatokban) a fejlődéshez vezető genetikai változásokat kiváltó, valamint az emberben a lelki és szellemi mutációkat és így az értelmi fejlődést okozó fizikai - természeti események, egyáltalán nem voltak véletlenek. Persze, nem is egy külső, objektív (keresztény, zsidó vagy iszlám) istennek az ily módon, mintegy kívülről történő (akarati) megfontolatlan, vagy megfontolt – tudatos beavatkozása folytán jöttek létre ezek a kozmikus események (pl. katasztrófákat előidéző meteorit becsapódások a földre), hanem az egyetemes törvények (Ebben az esetben: a fejlődés, a kiegyenlítődés, a ritmus és a ciklus, valamint a hatás és visszahatás törvénye), összhatásának a következményeként. Un. belső, spirituális szükségszerűsügből állnak elé tehát mindig, azok a kozmikus – fizikai események, amelyek olyan vegytani kombinációkat eredményeznek, mint például, amelyek eredményeként megjelenik a szerves anyag is. Sőt, ha ezt megértettük, azt sem lesz nehéz elképzelni, hogy az egyetemes törvényeken, illetve azoknak a fizikai, vegytani és később a biológiai megnyilvánulásain és változásain (hatásain és visszahatásain) keresztül, az abszolút összellelem (teológusi kifejezéssel: az Isten) volt az, aki ezeket a geológiai és klimatikus változásokat eredményező kozmikus eseményeket, nem antropológiai, hanem antropozofiai értelemben, úgy mond kozmikus – értelmileg, tervezetten előidézte. És ezzel lehetővé tette, előbb az élet kialakulását, majd az az alacsonyrendű, primitív életformáknak az egyre összetettebb (felsőbbrendű) strukturálódását. Vagyis a biológiai élet kialakulását az által, hogy ezeket a primitív szerves anyagi struktúráknak az ismétlődését és egymásba kapcsolódását, majd az összetettebb struktúráknak az egymástól való elkülönülését és individualizálódását, majd a különálló egyedi struktúráknak az önismétlési és szaporodási képessége kialakulását, a saját struktúrájuk reprodukálási képességének a kialakulását. Így fejlesztette ki tehát az abszolút szellem-tudat, vagyis a Világosság a földön, az egyetemes törvényeknek, illetve az egyetemes megváltás szükség-logikájának megfelelően, lépésről lépésre haladva évmilliárdok és évmilliók során át, az egyetemes mágia (a képzelőerő) erejével, teremtve és hatva, ismételve és különválasztva - változtatva, előbb az anyag, majd az élet, és végül az ember kialakulásához megfelelő belső energiákat és változást - fejlődést szükségessé tevő „külső” körülményeket hozva ehhez létre. Majd, az élőlényekben, az individuális tudat-vágy (képzete) mágikus erejével és primitív, de hatékony intelligenciájával hatva, az utódokban létrehozta és kifejlesztette azokat a bonyolult biológiai szervezettel rendelkező állati struktúrákat, amelyekből végül is kiemelkedett az a „teológiai” képességekkel rendelkező lény (mágikus képzelőerő erővel és az elején primitív, de egyre összetettebbé váló misztikus intelligenciával rendelkező ember), aki egyre inkább összetetté váló mozgási, illetve sebesség és irányváltoztatási képességével is, felülthette „az ő képét és hasonlatosságát”. Arról, hogy ez, az utóbbi metafizikai metafora (A teremtő képe és hasonlatossága) mit is jelent a valóságban, részletesen leírtam a betegségek spirituális okainak és az asztrológiai típusok szerinti meghatározódásokról, tehát a napjegyeknek megfelelő jellemzőink szerinti betegség-hajlamok, és a személyi sorsképletekből kiolvasható, karmikus meghatározódásainkról és az örökletes karmikus (spirituális) programokról szóló tanulmányaimban. II. Mielőtt tovább haladnánk az anyag és az ember létrejövése és fejlődése elsődleges és sarkallatos metafizikai kérdésének a megfejtésében, kiegészítő – segítő gondolat-vezetésként, pihenjünk meg egy kicsit egy olyan érdekes, sőt: izgalmas lelki jelenségnek a megfigyelésénél és értelmezésénél, mint amilyen a féltékenység. Ezt annál is inkább, mivel ebben a kérdésben a férfiak és a nők, manapság oly sok problémát okozó, egymástól gyökeresen és alapvetően eltérő Fény – és Szeretet szerinti funkcióját és rendeltetési problémáját is megérthetjük. A fenti a kontextusban tehát, számomra logikus és racionálisan értelmezett az etológiából levonható azon következtetés is, miszerint a különféle állatfajok bizonyos viselkedésében, ösztönös késztetéseiben, fellelhető az ember belső - spirituális! - természete bizonyos vonatkozásainak az olyan ő-soka és a magyarázata is, mint például a féltékenység. A harcok szemléletű, dogmatikus misztikusokkal és pszichológusokkal ellentétben, a féltékenység jelenségét én nagyon is értelmes, hasznos és főképpen, spirituális szempontból nagyon is jól indokolt emberi tulajdonságnak – Sőt: lelki képességnek! - tartom. A féltékenység ugyanis, amint azt a neki megfelelő magyar kifejezésünk szótöve is jelzi, olyan félelmet jelez, ami valami, az egyén számára igen fontosnak az elvesztését lenne hivatott megelőzni. Az ember esetében, ez a társ-vesztéstől való „irracionális” félelem, igen is, egészséges és nagyon is indokolt az egyetemes evolúció és a kiegyenlítődés (megváltódás) szempontjából. Ám jellemzően különböző okai vannak, annak függvényében, hogy nő nemű-e, vagy hím nemű-e a személy, aki a féltékenységet éppen átéli. A nők esetében a helyzet egyszerű és humanista - intellektuális logikával is könnyen megérthető: a nő

mindig a család egységét és épségét és a családi fészket, az otthont, illetve az otthon területét, és persze a családját: utódai megélhetési lehetőségét félti jogosan, amikor a reális, vagy vélt szexuális – szerelmi vetélytárs megjelenik. A másik vonatkozása, illetve oka a féltékenységnak az, amikor az illető nő, vagy férfi, találkozik azzal az ellentétes nemű és a számára karma-oldási és spirituális fejlődési szempontból a szó szoros értelemben provokálóan fontos személlyel, aki által, akin keresztül neki megnyílik a lehetőség a páros és ezáltal a családi egységalkotásra, a hím-nő páros egység-alkotás és a kölcsönös áthatolás és kiegyenlítés megvalósítására. De adott pillanatban ez a személy úgy látja, vagy érzi, hogy ezt a fontos lehetőséget, azt a karmikus provokáción alapuló életfeladat-megvalósítói perspektívát aminek a megvalósításába a párjával bele fogott, egy másik, általa konkurenciának érzett, vagy képzelte ellentétes nemű személy veszélyezteti. Ebben a két esetben, tehát az egyetemes törvények és nem csak a konzervatív emberi erkölcsök szerint jogos és természetes a féltékenység. Más esetben nem, mivel mindössze az élvezet-féltésről, az öncélú boldogság-élményről való lemaradás lehetősége miatti félelemről, még szélsőségesebb és primitívebb megnyilvánulási formájában: egyszerű élvezeti irigységről van szó.

A férfiak féltékenysége metafizikai alapjainak a megértése érdekében, előbb az általuk megtestesíteni hivatott Fény princípiumnak a teremtésben és az egyetemes kiegyenlítésben betöltött funkcióját és az ebből eredő metafizikai funkcióját kell megértenünk, amely teljesen eltér és különbözik a másik nagy ősprincípium, a nők által megtestesített Szeretet funkciójától és természetétől. Miközben a Szeretet egy az egyben, feltételek és rendszerezés nélkül, úgymond nyersen létrehívja és létre hozza az egyetemes összszubsztanciát (az anyag spirituális elődjét) és azzal együtt az Abszolútumból kiárasztja az Abszolútum (mágikus - teremtő) energiáit, de ugyanakkor azt – És épen a szeretet erejével: az egység-törvénye erejével! - vissza is kapcsolja folytonosan a teremtés eredményeit: a teremtményeket az Abszolútumhoz, addig az Abszolútum másik ősmegnyilvánulása: a maskulin ősprincípium, vagyis a Világosság, nem tesz mást, mint folytonosan provokálja a Szeretetet a teremtésre, majd átvilágítja értelmezi és fejlődésre serkenti a teremtést (annak folyamatait és jelenségeit), illetve a teremtményeket. Ezért például, attól függetlenül, hogy éppen nő teszi-e azt, vagy férfi, a számolás mellett (az aritmetikai, matematikai és aritmológiai műveletek végzése mellett) az írás is jellegzetesen Fény-művelet (attól függetlenül, hogy értelmes-e, vagy értelmetlen, zavaros írásról van-e szó?), mivel elsősorban információ-áramoltató, információ közvetítő és információ-értelmező célja van. És a Szeretethez mindössze annyi köze van, hogy az adott írás, a tisztázó, avagy zavaró - homályosító jellegével, hosszú távon és lényegében segíti-e az Egységet, vagyis a Szeretet megvalósulását, vagy zavaros voltával, ellenséges, hátrító szellemiségével inkább hátráltatja, megakadályozza a Szeretet megnyilvánulását, illetve - a félrevezető, hamis információ áramoltatás esetében: az ámtítás, az áltatás és félrevezetés esetében, hamis egység megvalósítást eredményezi. Így válhat, az utóbbi esetben, a hamis fény közreműködésével a szeretetből gyűlölet és harag. És mindez mindössze a hamis információ, a hamis fénynek a hatására, vagyis a hamis, vagy zavaros átvilágítások: értelmezések (alapműveletek) hatására. Ezért, amiként az alkímia mondja, nem szabad, illetve nem ajánlatos az alapelemeket összekeverni egymással. („Az elemek csak egymástól jól elkülönítve és a maguk individuális jellegében jól meghatározva és megnevezve egyesíthetők.” - Lásd: Hamvas Bél Tabula Smaragdina c. könyvének az alkímiáról szóló kisességében: A separatio művelete leírását.) Az ősi (metafizikai) Szeretet tehát a minőségi feltételek és rendezés, elemzés, értelmezés nélküli, feltartóztatathatlan (mágikus erejű) kiáradás és visszakapcsolás őseréje bennünk és az egész teremtésben (a létben) és egyben az egész teremtést létrehívó és egyben - egységen tartó összszubsztancia is. Eközben a maskulin ősprincípium: a Világosság, nem más mint olyan, a Szeretet összszubsztanciáját megnyilvánulásra, vagyis teremtésre provokáló – azt megtermékenyítő és azt különböző létegyeségekbe – edgséges ideastruktúrákba rendszerező és különválasztó, tehát a szeretet erőit, különálló és jellegzetes lét-és ideastruktúrákba differenciáló (megkülönböztető, elkülönítő), azokat egyre inkább „diverzifikáló” (sokszersűsítő és ezáltal újabb és újabb létformák létrejöttét serkentő), és folyamatosan megtermékenyítő őserő. amely a teremtés és a teremtmények sokszersűségét és egyre összetettebb (magasabb rendű) struktúrákba való rendeződését, valamint azoknak az egyre felsőbb rendű létegyeségekbe való rendezését „intézi”. Mondhatni tehát, hogy a Fényben található információknak a mágikus – változtató és szelektáló – rendező ereje által, változik a Szeretet entropikus ősi állapota többszerű és többértelmű, de jól rendezett (strukturált) és határozott negentropikus állapotokká, un. értelmes struktúrákká (Lásd a kozmikus világegyetemet, vagy a növényi és állati sejtsztruktúrákat.) A Szeretet tehát a teremtés és a fejlődés szubsztanciális alapja (Az abszolút imaginációnak, a mágikus erejű teremtés-ideának a kiáradó - kiárasztó ereje és összszubsztanciája) a Világosság viszont a teremtésnek az anyagi megvalósulás felé majd az anyag tükröző-segítségével a szellemi kiegyenlítés felé irányt adó „motorja”; kiváltója, mozgatója, rendezője és értelmezője. Az előbbi a Szeretet-bölcsesség (Szophia), a megtermékenyítés őshatalma, a második a Tapasztalati Ismeretből szerezhető Fény, a megtermékenyítő őshatalom. Kell vigyázni mert e nélkül, a lét gyökerében történő különváltan lényeges és fontos funkció szerinti lényegi sajátosságnak a figyelembe vétele és a teremtési – megváltási folyamatoknak a megkülönböztetése és meghatározása nélkül, mindig nagy a zavarok keletkeznek a szellemtudományok területén és végső soron minden más zavar ehhez, az első megkülönböztetés hiányához vezethető vissza. Ezért a valódi egység helyett folytonosan hamis egységekből indul ki és hamis egységeket valósítunk meg az életünkben (sorsunkban) és a végül személyiségünkben is, aminek következtében a nyugati típusú civilizációban pl., ma semmi és senki nincs a rendeltetés szerinti helyén. És csodálkozunk, hogy értelmi és érdemi információ csere és helyes magatartás és helyes (megváltási) alapállás helyett miért van annyi érzelmi és gondolati zavar, drámai konfliktus és magány. Csodálkozunk azon, hogy az igazi szeretet helyett miért van steril érzélgősség, és végső soron a sima ügyintézés szolgáló udvariasság és társadalmi etika mögött, miért lappang az ember tudattalanjának a legmélyebb rétegeibe rétrejtetten olyan nagy mennyiségű gyűlölet? (Az ugyanis, hogy a mai orvostudomány fejlettségi szintje mellett miért van még mindig annyi - sőt: egyre több! - beteg ember, nem csupán annak köszönhető, hogy rosszul táplálkozunk, illetve, hogy az élelmiszeripar és a kereskedelem a táplálékaink alapanyagából egyre inkább kiveszi az

egészségfenntartásához szükséges természetes - természeti - alapanyagokat, hanem annak is, hogy a civilizált ember tudattalanjában ott vannak ezek a társadalmi - közösségi etikai szabályok betartási mechanizmusa - feltételes reflexrendszere - alá jól lepréselt, csendes neheztelések és finom gyűlölködések halmazából keletkező negatív energiák.

Azáltal, hogy a Világosság igyekszik átvilágítani, rendezni, vezetni és megtermékenyíteni a Szeretetet, a legalapvetőbb, ősi és lét-logikai rendeltetését és funkcióját látja el, amiért a leg nagyobb és leg alapvetőbb hiba a Világosság megtestesítőit: a férfiakat hibáztatni, és azokra emiatt neheztelni, sőt: azoktól elvárni, hogy másképpen viselkedjenek! Mégis, még a nyers természetben is, a Fénynek a Szeretetre gyakorolt hatása: a benyomása, a benyomulása felborítja, felzaklatja és irritálja a Szeretet nyugalomra, megállapodottságra törekvő kedélyét. És az emberek esetében ez a leginkább érvényes. Az átvilágításhoz, rendezéshez és megtermékenyítéshez ugyanis, szükséges a Fénynek a minél teljesebb behatolása a Szeretembe, a lassú, finom áramlásként létező és lassan, óvatosan növekvő spirituális, mentális, pszichikus és anyagi összszubsztanciába, ami nem minden esetben és nem mindig kellemes. Sőt: a természetben bőven is van rá példa, hogy majdhogynem szenvedést okozóan (pszichés szenvedést mindenképpen) fájdalmas a Maszkulin princípiumnak a feminin princípiumba való behatolása, benyomulása: majd az általa különválasztott szeretet-egységek átvilágítása, értelmezése, megtermékenyítése. Erre a legjobb példa a szüzességnek a természetes úton történő, kissé fájdalmas és kellemetlen elvétele – elvesztése, amely bármennyire is kellemetlen, de meg kell történnjen, ahhoz, hogy a Világosság megtestesülése, a férfi, még ha csak fizikailag is, és részben is, de behatolhasson a Szeretetet megtestesítő nőbe. De a bármennyire is fájdalmas lett legyen egy fénybehatolással (néha a rég megállapodottak hitt szeretet-helyzeteket, állapotokat feltörő, felrobbantó, felkavaró kellemetlen behatolással) járó átvilágítás, ha szükséges a megtermékenyítésnek (Lásd: a harmadik egyetemes törvényt, a szükség és a bőség, illetve e kiegyenlítődség törvényét.), a fény-behatolásnak, illetve a benyomásnak - benyomulásnak meg kell történnie. „Ami fent van, ugyanaz, mint ami lent van. És ami fent van, ugyanaz mint ami lent van.” szoktuk idézni gyakran az egyetemes hollisztikus világhelyzetet meghatározó Hermészi mondatot. De vigyázat, mert sem a fantázia termékei, sem az ész önkényes elméletei nem azonosak a szellemi realitással! Tehát a Jin jellegű misztikus és vallásos fantazmagóriák, akárcsak a Jan jellegű absztrakt gondolati konstrukciók, vgyis steril spekulációk, vagyis az anyagi – fizikai valóságtól elrugaszkodott gondolati, filozófiai rendszerek, nem azonosak a metafizikai realitással! Ezek az önkényes fantázia- vagy gondolati képzetek tehát, egyáltalán nem a „Fent”-et jelentik, hanem a Nagy Semmit és vészterhes törekvés ezeket az élet valóságára rá erőltetni! Rengeteg spirituális vezér és iskola, misztikus áramlat, valamint filozófus és egyetemi katedrákon hirdetett (És jól megfizetett!) filozófia bukott már ebbe bele. Azokról a tetszetős és megható, de a gyakorlatban csupán egyéni és tömeg-tragédiákat kiváltani képes ideológiákról, amelyeket a politikusok kíséreltek meg ráerőszakolni a valóságra, nem is beszélve! A fizikai fájdalom és szenvedés tehát, elég valóságos mérce – rendszer annak a vizsgálatára, hogy az az elmélet, vagy elképzelés, amit mi „Fenti” létezőnek gondolunk, vagy képzelünk, és meg kíséreljük a fizikai, vagy a pszichikai valóságra rá erőltetni, valójában létezik-e a metafizikai valóságban? Az ember által meg nem zavart állatfajoknál ezek a fájdalmat, illetve ellenállást, elhárítást keltő fénybehatolási folyamatok és az ellenállási reakciók, a maszkulin princípium képviselői által végülis legyőzött behatolás-elhárítási kísérletek, még egyértelműek. Ezért, ha a szellemi törvények síkján rendet akarunk teremteni az életünkben, „Az ami fent van ugyanaz, mint ami lent van... – elv alapján, sokkal célravezetőbb hinni az antropológiának, mint a kreacionista elveket valló vallásos fantazmagóriákból és spekulációkból álló teológiáknak, vagy az ember létrejöttét misztikus ködökbe burkoló, Rudolf Steineri antropozófiának. A genetika és az antropológiai genetika eddigi felfedezéseinek a tükrében ma már igen nagy fokú naivitás szükséges ahhoz, hogy ezeket a misztikus elméleteket elhiggyük és ne lássuk be azt, hogy az ember igenis közös ősrre tekint vissza a majmokkal. (Az más kérdés, hogy az ember milliószor intelligensebbé vált bármilyen majom fajtánál, és, hogy a majmok individuális tudatában, ha egyáltalán rendelkeznek ilyesmivel, egyáltalán nem jelenik meg az egyetemes lét tudat, miközben, az ember tudatában igen!) De amint fentebb rá mutattam, nem véletlenszerű események és ez eseményeket követő genetikai mutációk közben vált az ember az állat-rokonainál intelligensebbé! Mint ahogy azok az események se voltak véletlenszerűek, amelyek az összes faj kifejlődéséhez vezettek, hanem az egyetemes törvények és főként a spirituális fejlődés törvénynek a következményei. Merthogy az intellektuális fejlődés (Amiért úgy oda s vissza vannak a materialisták!) mindössze a spirituális fejlődésnek az előfeltétele és előhírnöke, ugymond az anyagi bázisa! Nézzük meg tehát, hogy miként működik a féltékenység őscsirája, azoknál a fajoknál, amelyek az emberi spirituális és genetikai struktúra kialakulásának az előzményeit az élet-ösztoneikben hordozzák és meg fogjuk érteni az értelmi és a spirituális fejlődés közötti különbséget és azt is, hogy a Fejlődés egyetemes törvénye, elsősorban és alapjában és megváltási rendeltetésében, nem az értelmi – intellektuális fejlődésről szól, hanem a spirituális fejlődésről. Azt természetesenek vesszük, hogy egy állatfajon belül, a más fajoktól jól differenciált, azonos fajon belüli, legintelligensebb és legerősebb hímek, vagyis a legmagasabb szintű (leg összetettebb) spirituális struktúrával rendelkező hímek – Tehát a legerősebbek, leg jobb kondícióban levőek, a legerősebb szexuális ösztönökkel és a legjobb ösztönös megkülönböztető képességekkel bíró hím egyedek. - termékenyítik meg általában egy fajon belül a Teremtő Szeretet Összellemelek a megtestesítőit: a nőstényeket. Minél erősebb és sokszorúbb - minél „győzelem-képesebb”., minél felsőbbrendűbb tehát - a spirituális struktúrájának megfelelő egészsége és ereje egy hímnak, annál több nősténynek és azok kicsinyeinek viseli a gondját (vezeti, irányítja a csapatot) és annál több nőstényt termékenyít meg. Persze, vannak ettől eltérő „szokások” is az állatvilágban, mint pl. a monogámia, vagy a nőstény állatok által vezetett csapatok, ahol a vezér nőstények által „rendezett és gondozott” csapatról függetlenül élő, szabadon csatangoló (Közösségi felelősséghez nem kötött, szabad tapasztalatokat szerző) hím, vagy különböző hímek csapatai mindössz pázás - a megtermékenyítés időszakában jelennek meg a nőstények életében, illetve csak ezt az időszakot töltik a csapat - falka - „társadalmában”. Minket viszont most a nagy általános természeti rend érdekel, az általános természeti modell, mivel ezek az általános természeti folyamatok és törvények egy - az egyben leképezik

és a fizikai - természeti világ határállapotában megtestesítik a spirituális teremtési folyamatokat és az egyetemes törvényeket. Ugyanakkor a nagy általános természeti modell mellett, amelyben a hím arra törekszik, hogy minél több nőtényt megtermékenyítsen, vagyis, hogy a többi hímnek a struktúrájával szemben az ő erősebb spirituális struktúráját és az annak megfelelő genetikai kódrendszerét minél több utódnak átadja (És a biológusok azt is kimutatták, hogy ugyanúgy: a nőtény állatokban, akár csak a nőkben is, elemi ösztönök szintjén, létezik egy, a hímek eme konkurencia-kizáró törekvésével szembeni ellentétes törekvés, ti., hogy lehetőleg minél több hímtől megtermékenyüljenek, hogy minél többféle spirituális kifejezési lehetőséget megtestesítő genetikai kódrendszert magába fogadva, biztosítsák a lét és a teremtés sokszerűségét.), minket, a kiválasztott témánk szempontjából, most csak a monogámiában (párban) élő állatok érdekelnek, mivel az ember, spirituális szüksége, lehetősége és rendeltetése szerint, monogám lény. (Egy időintervallumon belül ugyanis egyetlen ellentétes személlyel vagyunk képesek az egység minél magasabb fokú megvalósítására, a minél teljesebb mértékű kiegyenlítődségre.) És ez még akkor is igaz, ha éppen a fejlődés - a differenciálódás (különböződés) és a biológiai diverszifikáció (sokszerűség) fenntartása érdekében, az ember a szexuális bigámiára és a poligámiára is igen hajlamos. Spirituális fejlődésünk szempontjából, egy bizonyos öntudati állapot (színvonal) elérése után, mindenképp a monogámia kell, hogy jellemző legyen ránk, mivel páros egységet alkotni az emberi kommunikáció és a lét összes dimenziója szintjén csakj egyetlen személlyel lehet. Csak egyetlen ellentétes nemű személlyel vagyunk képesek tehát minél több lét-dimenzió szintjén, kiegyenlítődségre - egységbe kerülni, egy időegységen belül (Egy bizonyos, az egymás előzetes, több dimenziós, jó megismerését is magába foglaló, időintervallumban)! Ezért a fejlett öntudattal (egyetemes lét- és éntudattal) rendelkező személy számára, már akár lelki és szellemi zavarokat is okozó bonyodalmakat hordoz magában a bigámia, vagy a poligámia állapota. Csak és csakis két ellentétes nemű személy képezhet egy idő-intervallumon belül, egy teljes értékű és ugyanakkor minél nagyobb mértékben zavartalan univerzális egységet.

III. Nos, éppen itt, ebben az ősi ellentmondásos determinációban érhetjük utol az emberi lét és a fejlett ember szellemi érzékenysége és földi tudat-állapota nagy paradoxonát, ami a féltékenységnek is az alapja és ősoka. Mert miközben a nő inkább az utódok megélését akarja biztosítani és az otthon és a család (a fészek) zavartalanságát és egységét félti a „betolakodó” harmadik személytől, aki a férfi-életársat (a férjet), tehát a Fény megtestesülését képviselő személyt magához vonzva, elviheti (elcsábíthatja) azt az otthonból és a családból. (Holott a különböződés és a sokszerűség elve érvényesülési kényszere hatására a nő talán még jobban vágyik arra, hogy más férfi által is megtermékenyülhessen, mint mint a férfi arra, hogy több nőt megtermékenyíthessen. - Ezt komoly biológusok bizonyították már a peteérések és a nő biológiai rendszere működésének a megfigyelésével. Ti., hogy amikor a férj távol van a családtól, a női tudattalan olyan információkat kezd kibocsátani a hormonrendszer irányában, amelynek a következtében a nő szertvezete azonnal megtermékenyíthető állapotba hozza magát, és a szexuális fantáziálás is ebben az irányba mozdul el. Gyakorlatilag tehát lehetőség nyílik az újszerűség létrehozására, az új információknak: a férj génjeitől eltérő, új fajta géneknek a családba való bejuttására.) Ezzel szemben viszont, a férfi féltékenységének egészen más az alapja és funkciója. Ez a szellemi-spirituális „védekező-program” az állatok hímjeinek az egyeduralomra való törekvésében érhető tetten. Mielőtt a férfi-féltékenység spirituális értelmezésébe belekezdének, szükségesnek találom tisztázni, hogy gyakorló asztrológusként nem engedhetem meg magamnak az önkényes elméletgyártás luxusát és két lábbal járok a világban (nem vagyok ködevő), és jól látom tehát, hogy az az ideális párkapcsolati (élettársi - házastársi) állapot, az az ideális családi modell, amit alapul véve, igyekszem a féltékenység példájára alapozni spirituális fejlődés rejtett mozgató rugóit, ok - okozati összefüggését felgöngyölíteni és leírni, ma már nagyon ritka. Magam is, egy, az első férjétől elvált nőnek vagyok az egyke fia, akit egy fasiszta elveket valló mostohaapa igyekezett „a maga jóhiszeműségével a férfi-viselkedésre és a férfiaság illemtanára” megtanítani, és aminek természetesen, ő éppen az ellentétét érte el. Én is kakukk tojás voltam tehát egy második házasságban élő férfi számára, akinek a spirituális életprogramja, majdhogynem teljesen eltért az én spirituális struktúrámnak a jellegétől (azért csak majdhogynem, mert végülis, a rezonancia törvénye alapján, csak volt egy közös asztrológiai jellemzőnk: ő az Oroszlán jegyében született, nekem meg Oroszlán az Ascendensem), olyan gyermek tehát, akinek a furcsa természetével nem nagyon tudott mit kezdeni az engem férfiaságra tanítani igyekvő nevelő apám. Hiszen az én „élhetetlen” szellemi – lelki természetem teljes mértékben eltért attól a gyermek-modelltől, amit ő megismert a korábbi házasságából született gyermekeiben. Jól tudom tehát, hogy még azok a (magyar!) szülők nagy része sem neveli csak a sajátjuknak nevezhető gyermekeiket, akik a családalapítás klasszikus modellje mellett döntöttek a felnőtt koruk elején, hanem a velük második házasságukat élő, az elsőből valamiért kivált férjük, vagy a feleségüknek - többé kevésbé a sajátjuknak érzett - gyermekeit is. Ez a, második, vagy harmadik generációs, váltott anyás – váltott apás helyzet és lassan - lassan a negyedik generáció szintjén is állandósuló, új családi modell viszont (hogy az örökbefogadott árvák és/vagy a szüleik által elhagyott, sőt: eladott, gyermekek, illetve az őket gondozó szülők helyzetét is megemlítsük), még egyelőre nem változtatta meg az emberi tudattalan ideavilág elvárásait, amiben a féltékenység gyökerezik. A nővel ellentétben tehát, a féltékeny férfi, nem a feleség-anya (nők estében tehát: a gyermekeinek az apja) elvesztésétől fél annyira (mint a féltékeny nő!), hanem az ő egyéni spirituális struktúrájától eltérő szellemi - spirituális és a genetikai információknak, az általa nem ismert és ezért általa nem könnyen – nem természetesen... - érhető és nem uralható, mivelhogy az övétől eltérő szellemi kódrendszernek a családba való bekerülésétől szorong tudatosan, vagy öntudatlanul. A féltékeny férfi esetében tehát részben az is történik, mint az erősebb és intelligensebb hím állatoknál, hogy a fejlődés egyetemes törvénye hatására arra kell hogy törekedjenek (mivelhogy ennek a törekvésnek az ösztöne beléjük van építve genetikailag), hogy a többi hímmel megharcolva és azokat sorra legyőzve erősödjenek és végül a „legerősebbé”, tehát a leg egészségesebbé válva, a többieket elűzve, az ők erős és egészséges spirituális struktúrájuknak megfelelő géneket örökössenek át a nőtények révén az utódokba. Más részt viszont, éppen az előbbieknél, a hím öntudatlanul és önkéntelenül (tehát a párzó férfi: tudattalanul) fél attól, hogy a családba kerül az általa kevésbé irányítható –nevelhető utód. Hogy a nőnek az ugyancsak az önkéntelen biológiai sokszerűség

megvalósulására való törekvésében gyökerező, „nyitott” szexuális magatartása (A férfi által „áruháznak” - csalásnak érzet és gondolt magatartása) folytán, az általa gondozandó és nevelendő: átvilágítandó(!) családba, esetlegesen bekerülhetnek olyan számára „idegen”, nem csak genetikai információk, hanem olyan szellemi és lelki kódrendszerek is, amelyeket ő esetleg nem képes felismerni (dekodifikálni, értelmezni) és emiatt nem lesz képes az utódokat - gyermekeket szellemi-spirituális szempontból helyesen irányítani: gondozni és nevelni. Az ember esetében ugyanis, nem annyira az utódoknak átadott biológiai kód a fontos, mint a nevelés – irányítás, rávezetés, tanítás - által átadott spirituális (morális!) információs-alap, amivel a felnőtté váló gyermekeknek boldogulniuk (Meg váltódniuk) kell majd az egyéni és az általuk aléapítandó családi életükben. A féltékenyég révén tehát a férfi nem is az elhagyástól fél annyira, mint amennyire fél tudattalanul a nem általa nemzett utódban megjelenhető, és általán nem ismerhető – nem irányítható, mert tőle idegen kódrendszerektől. De a féltékeny férfi még fél a nőnek (a párjának) a lelki zavarától is, ami a „csalás” tudata miatt mentheteteeenül fellépik. De fél még éppenséggel a nőnek a másik férfi iránt érzett szerelmi - szexuális vonzalmi miatt, a párjában esetlegesen megjelenő lelki és szellemi zavartságtól is. A tudomány ugyan még a génekkel van elfoglalva, és azokra akar kenni mindent, és olyan számárságokon töpreng és olyan számárságokkal hülyíti az embereket, hogy ő a génmanipuláció segítségével kiküszöbölhet bizonyos, az őstől öröklött spirituális zavaroknak megfelelő betegségeket - és meg is teszi és ezzel még jobban tönkre teszi majd a civilizált ember immunrendszerét! - és ugyanakkor nem beszél, mert nem is akar egyelőre arról tudni, hogy a gyermekek fizikai és lelki egészsége is, azok 14 éves koráig, elsősorban a gyermekeket gondozó, azokat nevelő, azoknak a személyére teljes női - anyai érzékenységgel befolyásoló édesanyjuk sértett önérzetének, a tudattalan érzés- és képzeletvilága zavarainak, feszültségeinek, illetve, ami ritkán fordul elő: az anya egészséges öntudatának, tudattalan világa zavartalanosságának - harmóniájának, oldottságának a függvénye. Ez alapján, tehát a férfi is, bizonyos szempontból, jogosan fél tudattalanul a vetélytársnak a párjára gyakorolt lelki- szellemi hatásától. A féltékeny férfi tehát nem csak a „kakukktojástól és a kakukkfiókától” fél, aminek a spirituális gondozásához, a „fióka” megfelelő spirituális programja szerinti irányításához, neveléséhez nem rendelkezik az un. ösztönös-kódokkal, mivelhogy az erősen különbözik az övétől. Mer ez még csak nem is ez lene akkora nagy baj, hiszen azért ő a Világosság megtestesítője, hogy ezeket a kódokat megfejtse. Hanem inkább attól fél öntudatlanul és önkéntelenül a férfi, hogy a másik férfinak szerelmes párja, illetve a más férfival szexuális egységet létesítő felesége (Aki az ő gyermekeinek az anyja!) összezavarodik képzeletileg (ideálisan), mentálisan és pszichikailag egyaránt és ez már az általa (is) gondozott és nevelt gyermekeket veszélyezteti. És mivel e gyermekek szellemi és testi állapota is inkább az anya tudattalan lelki és képzeleti - ideatikus tevékenységétől függ, mint a férfi tudományos ügyeskedéseitől, a férfi valahol a felettes énjén keresztül sejti (de csak sejti, és egyáltalán nem tudja!), hogy a párja (gyermekei anyja) lelki zavartsága következményeként, könnyen lebetegedhetnek a gyermekek, hogy esetleg könnyebben és gyakrabban és súlyosabban megsérülhetnek, mint ahogy az, a természetes tapasztalatszerzések közben normális lenne. Hiszen a gyermekek individuális személyi öntudat nélküli (mentális test nélküli) személye, és ezáltal a biológiai szervezete is, elsősorban a női - anyai tudattalan képzelet- és érzésvilágnak van alárendelve, azt tükrözi! Vagyis, magyarul: a zavart képzeleti és érzésvilággal rendelkező anya, önkéntelenül és öntudatlanul, de valósággal „meghívja” a betegség okozó szellemiséget, egészen konkrétan: a bacilusokat és a vírusokat (sérüléseket, baleseteket) a gyermekeik szervezetébe, testébe és beidézni azok sérüléseit, baleseteit. A zseniális a metafizikai töltete a magyar nyelvnek újból felszínre tört: féltékenység. Vagyis félek valamilyen homályos és veszélyes erőtől, amit (Ha férfi vagyok:) a párom zavartsága, vagy (Ha nő vagyok) az ő személyének az elvesztése, tehát a jövőbeni hiánya (A férfinak a családból való hiánya) fog okozni, félek a hiánytól, az érzelmi és anyagi nélkülözéstől amit az „én férfinak” a más nőhöz, más családhoz való elszegődése hozhat be az otthonunkba: a családi fészekbe. És nem csak ebből áll a féltékenység. Mert, ha a nő, vagy a férfi, a családanya, vagy a családapa esetleg megcsalja a férjét és ennek következtében a lelkiismerete, és ezáltal az ő mágikus képzelet-világa nem tiszta, kénytelennek érzi magát a csalás titkosítására, vagyis annak az újabb és újabb hazugságok: csalások és pszichikai - mentális manőverezések általi elfödésére, elrejtésére, elbástyázására. És végül is addig ferdíti és rejti a valóság-információt, addig csal, amíg a saját önátvilágító képessége romlik meg ezáltal. És ez viszont, azzal a következménnyel jár, hogy, amennyiben férfi követte el a csalásokat, az nem lesz képes a nő átvilágítására ugyanúgy, ahogy a saját személye átvilágítására sem képes. Amennyiben viszont a nő követi el a csalást és emiatt egyre terheltebb és zavarosabb lesz a lelki világa, annak már közvetlen következménye lesz az utódok egészségére, testi épségére, sőt, esetleg az életére (halálára) is. A más férfit, vagy férfiakat megkívánó és azokkal un. flörtölő viszonyba kerülő nő, a mágikus teremtői képzeletét a család egységétől elfordító (A csaló, vagy a csalódott) nő viszont, egyre irritáltabban reagál a férfinak minden nemű helyzetisztázási, illetve átvilágítási törekvésére, egyre inkább szembe fordul és ellenáll az átvilágításnak. Ilyenkor keres és talál elképesztően irracionális ürügyeket a veszekedésre, a férfi leszerelésére, annak ébersége gyengítésére, ha lehet a férfi megszégyenítésére, elbutítására. Ilyenkor reagálja le hisztériásan, beteges irritációval a nő a férfinak az olyan mondatait, hogy gyere, beszéljünk meg ezt az egészet őszintén egymással. A családi szellemiség egysége fenntartása fontosságának az őszeszmejjéről, de még a család és a családanya átvilágításának a szükségszerűségéről mit sem tudó, illetve az arról lemondó (csaló) férfi viszont ilyenkor látszólag zavartalanul, de végül is, épp oly romboló-irritáltan kitér, elutasítja az egységbe való visszakapcsolódási – visszakapcsolási törekvést, egy másik, (egy újabb hamis) egység létrehozási lehetőség reményében! – Ezek alapján viszont, egyértelműen kimondhatjuk, hogy ahol a családi egység, illetve a család szellemének a zavartalanossága forog kockán, a féltékenység - amennyiben tehát nem primitív önzésből és önféltésből ered -, nagyon is ősi és jogos lelki funkcionk és tulajdonságunk, ami éppen, hogy a megváltást hivatott szolgálni, és egyáltalán nem egy olyan „pszichés betegség”, amit „kezelti és gyógyítani” kell! III. És ha mindezt megértettük, rátérhetünk az örökletes programok és a spirituális memória ismeretében felvetődő karma-örökösödési

problémákra is. Egészen pontosan, illetve a férfiaknak - mint apáknak - nevelőknek a szerepére, nem csak úgy mint az utódokat az élet nehézségének a leküzdéséhez szoktató „beavató mesteri” szerepére, hanem mint a nők által az utódokra átörökített karmának a nevelés által történő feloldásához és meghaladásához vezető, abba az irányba irányító (Persze, a nyugati civilizációban rég kiveszett!) spirituális tanítói funkciójára is. Vagyis, a férfi ‐ apáknak, az utódoknak az öröklött negatív spirituális determinációik (karmájuk) feloldásában és a karma feloldásnak megfelelő pozitív képességek és tulajdonságok kialakításában betöltendő szerepére is. Annak a ténynek a bizonyítása ugyanis, hogy az utódokban 90 - 95 százalékban inkább az anyai ági spirituális családi örökségek érvényesülnek egy igen részletes - biológiai és spirituális-kauszális érvek tömkelegének a felhasználásával történő - bizonyításokat tartalmazó korábbi tanulmánynak a tárgyát képezi, amit mind az Utódok, szülők és szeretők, az asztrológia tükrében c. könyvemben, mind a www.kozmaszilard.hu c. honlapomon közöltem. A jelen tanulmányt olvasó személyek számára a Spirituális Memória és az anyai ági örökletes programok c. tanulmány elolvasását vélem célszerűnek. Mert éppen ebben különbözik az maskulin princípiumnak az emberi megtestesítője - képviselője, az állati megtestesítőtől: miközben az állat csak a géneket örökíti tovább és egyedüli gondja, hogy a saját, harcok útján „felerősített” génjei által is leképezett szellemiség érvényesüljön a családban (fészekben, alomban, csapatban, barlangban, stb.), addig a férfi a közös, majd a kimondottan csak a nő által hordozott és az utódoknak tovább adott negatív anyagi ági örökletes programokat kell megismerjje (elsősorban saját magában persze) és azokat szellemileg megértve, az utódokban pozitív képességekké és tulajdonságokká átalakítania a következetes és éber nevelése által. És épp ennek érdekében: a felnőtt korokban majd a spirituálisn ténylegesen fejlődni képes utódoknak az időben történő megfelelő nevelése - alakítása érdekében, első sorban az utódok egészsége érdekében tehát, az apának ismernie kell a családban - az ő és a felesége családjában - érvényesülő negatív örökletes szellemi programokat, és azok meghaladására törekedvén, ennek a meghaladásában segítenie az élettársát (gyermekei édesanyját) és a gyermekeiben a neveléssel kiérlelni a megfelelő - a negatív családi programokat ellensúlyozni képes - és figyelem: nem azokat megerősítő! - tulajdonságokat és képességeket. Ez, a család egészsége és folyamatos fejlődése fenntartásának és biztosításának ez egyetlen útja. Ez a családapa igazi szerepe és felelőssége. Ennek a spirituális apai „munkának”, szerepnek és felelősségnek az elvetésétől, elhanyagolásától, eldobásától fél a még egyelőre az egészséges ösztönökkel, illetve a helyes erkölcsi alapállással rendelkező családjában önkéntelenül. Illetve emiatt, a férfi által fel nem vállalt felelősség és éberség hiánya miatt, gyötri a férjet ‐ gyermekei apát mindenféle oda nem illő számársággal az anya - feleség, hiszen maga sem tudja, hogy a férjének valójában mit kellene tennie, ahhoz, hogy beteljesítse a családapai funkcióját és rendeltetését betöltse, azon kívül, hogy őt „boldoggá tegye”, illetve, hogy vele együtt szenvedjen ha a rosszul nevelt gyermekei elszomorítják, bosszantják. Mert arról ma már szó sem lehet úgy-e, hogy az anya megengedje az apának, hogy az a maga férfias - szigorúbb és elváróbb-következetesebb - elképzelései szerint nevelje, és isten őrizz, hogy irányítsa a gyermekeket! Ma ugyanis az eredeti apai funkció nem csak, hogy elgyengült, és jelentőségét veszítette, az által, hogy átadódott az anyának, a dadának, a tanítónőknek, a pedagógusoknak, a pszichológusoknak és az internetnek, hanem teljességgel fel is borult. Sőt: a nemek közti szerepek is felborultak és a feminista eszméknek köszönhetően, ma már sok esetben a nő szeretné megtermékenyíteni és irányítani szellemileg és spirituálisan is, az ettől elzárkózó, reggeltől estig a pénze után futkározó robot-férfit, és csodálkozik, hogy a férfi-szellemiségtől általa teljesen leszerelt és ügyes női elvárás-taktikával elnyomott férje, miért nem képes őt biológiailag megtermékenyíteni? Sőt: mivel a civilizált tudattal, tehát hamis öntudattal rendelkező nő (aki ma már koránt sem az odaadás, az áldozatkészség, az egységbe foglalás - az egységbe kötés ősi princípiumának, a Szeretetnek a megtestesítője, sem a családban sem a közösségben) eleve fél és szorong, sőt: egyenesen irritálttá válik az igazi át- és bevilágítástól. Irritálttá válik első sorban attól az igazságtól, hogy nem neki kell átvilágítani és megtermékenyíteni a férfit, hanem éppen fordítva. Hogy nem a férfi dolga az, hogy a szeretet erejével őt az egységbe vigye és boldoggá tegye, hanem éppen fordítva. És a nő ma irritált általában minden fajta keményebb igazságtól, mert amennyiben tényleg igazság az, ami őt megérinti, akkor az igazság tőle olyan, többek között áldozat-készséggel is járó, belső, személyi mentalitás-változást igényel, amire ő, a civilizáció által belé nevelt elemi és mindenünnen vissza igazolt önzésével, már nem érzi magát képesnek, és még akkor sem, ha a forma és az anyai-élmények kedvéért, egy-két gyermeket csak szült még a világra. A teremtés törvényével és a spirituális evolúció törvényével való ‐ tudományos! - szembeszegülés káros hatásaival és az egész földi létezésre vissza ható tragikus következményeivel tehát, épp ott találkozhatunk a leginkább, ahol a vele való pozitív együttműködési képesség kialakítása az ember jövője és az egész bolygó jövője szempontjából a legfontosabb és a legjelentősebb lenne: az utódnemzés (a gyermekáldás), a magzat kihordás és gyermekszülés, illetve a szerelem és a szexualitás szellemi és biológiai életkörüben. Nem véletlenül jutott odáig, rengeteg természetinek látszó, de valójában kauzális alapú és spirituális hátterű Isteni kísérlet és próbálkozás után az emberi faj, hogy az un. nyugati eszmekör szerint civilizálódott része, amely a tudományos-technikai és gazdasági fejlődés nagyobb részének a birtokosa, képtelen az önreprodukcióra. Gondoljunk csak bele: az állati fajból a belső, spirituális fejlődés útján kiválasztódott emberi faj (amely magában hordja az állatöv tizenkét szimbólumában megjelenő és az azokkal analogikus kapcsolatban álló összes természeti és allegorikus lényének a szellemi képességét és tulajdonságát - pl. kígyó - skorpió, oroszán-tigris, kos-farkas, gyík - lepke, sólyom - sas, bika - disznó, stb.), amely a legerősebb és egyben a legkreatívabb alkotói erőket és képességeket képes megmozgatni a szerelmi vágyai hatására (Ami a legmagasabb rendű spirituális kiegyenlítődesi vágyak és lehetőségnek is a kifejeződése ‐ az embernek a szexuális gyönyör érzete is sokkal intenzívebb, bármely állati faj tagjainak a gyönyörérzeténél.), egyszerűen képtelenné válik az individuális szintű önreprodukcióra! Mert ennek, a magát civilizálnak ‐ vagyis védekezőnek: a sorselemekkel és erőkkel szemben, az élvezeti lehetőségeit és kényelmét védelmezőnek! - nevező embernek a számára épp ez jelenti a legnagyobb gondot: a végül is, a legnagyobb élvezetet nyújtó „normális” szexuális aktusok következtében megfogant magzatok és gyermek nevelése (pontosabban: a gondozással neveléssel járó gondok miatti lemaradás-tudat a civilizáció által

nyújtott öncélú élvezetekről), amelynek az elhanyagolása, elhárítása esetén, az egyéneket kellemetlen lelkiismeret furdalások érhetik. Hiszen a gyermekgondozás és nevelés magas fokú szellemi – spirituális felelősségérzettel is jár. Ennek az embernek máig nincs megfelelően mély és komoly információja ahhoz, hogy rájöjjön: az egészséges spermiumnak az egészséges női petesejtbe való bejutása, nem csak egy egyszerű és mechanikus biológiai aktus és ezért nem is véletlenszerű, (nem csak mechanikusan – természetesen - érvényesülő biológiai törvényeknek a következménye), a bűnbeesés (kauzális és spirituális szintű boldogság-vadászat) logikája szerint, vagyis a klasszikus mechanika logikája szerint – Figyelem: nem a mezőelmélet, vagy a szemantikus fizika logikája szerint! - gondolkodó ember, inkább a könnyítések kieszelésére, a sorsprogramok és életfeladatok kikerülésére, kicselezésére használja egyelőre az intellektuális képességeit (az esztét), illetve a tudományát. Így kitalálta azt a fogamzásgátlási (újabb sors-könnyítési) lehetőséget is, amivel úgy képzelte, hogy véglegesen a kezébe vehette a sorsát. Kieszelte tehát azt a sors-könnyítési, a természettel és Istennel való kibabrálási trükköt és tudományt, ami által úgy képzelte, hogy véglegesen becsaphatja a természetet és az Istent is egyszerre. A fogamzásgátlás ugyanis, amiről úgy képzelte, hogy határtalan öncélú szexuális élvezetet biztosít számára kevesebb, és ha kell: nulla felelősséget kívánó, nulla következménnyel (gyermek nélkül) jár. És a nagyokosunk, mint mindig a tudomány történetében, úgy képzelte, hogy ezzel a trükkel valami nagyszerű lehetőséget (boldogságot!) nyert. Pedig igazából veszített, csak még nem vette észre, hogy milyen (egyéni) tragikus és csoportosan - tömegesen katasztrofális! következményekkel jár az, ha huzamosan átveri a teremtés és a mágia egyetemes törvényét mechanikus (technikai), vagy (tudományos) genetikai „védekezési” módszerei és ovulációs időszak-számításokon alapuló trükkjei segítségével. (Pl. a virágpor- és a fűpor-allergia is, ennek a hibás, teremtés-ellenes mentalitásnak a következménye, a rengeteg női nemzetség kioperálását szükségessé tevő rákosodás egyre növekvő számáról nem is beszélve.). Az, hogy e civilizált (a szó etimológiai jelentése egyébként: védekező) trükköket huzamosan használó egyének és tömegek utódai nem csak a nemzési és a foganási képességüket és nők esetében a szülői képességüket veszítik el, csak az egyik következménye az öncélú boldogságszerzési hajszának (Nem véletlen, hogy még a nagy szerelmekre alapozott, de a magzat fogantatást, gyermeknemzést évekig e tudományos trükkök és technikák segítségével akadályozó házastársak is elválnak, és mindössze kiábrándultságot és keserű érzéseket éreznek azután, az átélt „égeket rázó” szexuális élmények - orgazmusok ellenére is.), mert nem csak a nemzési és fogantatási képességüket veszítik el egyre nagyobb számban a civilizáltan a teremtés és lét, vagyis az élet és a természet első törvénye ellen védekező nagyszülőknek az egyke - „kétke” utódai, hanem az immunrendszerük erejét és egyensúlyát is. Nem véletlenül Kínából, a tömeges fogamzásgátlás kontinensnyi hazájából indult el hódító útjára az immunrendszer legkisebb gyengeségét is kihasználni képes A - típusú tüdőgyulladást okozó fertőzések hulláma. Ha az újkori kínai fogamzásgátlási kultúrának nem demográfiai szükségesség, hanem olyan öncélú szexuális élvezetkeresési mentalitás állt volna az alapjánál mint nyugaton, biztos, hogy ott az AIDS is a tüdőgyulladást idéző mutáns génvírushoz hasonlóan: robbanás szerűen terjedt volna. De amúgy is a rendkívüli élvezetek kínai fellegvárából és a határtalan kábítószer-üzletkötési lehetőségek világ-fővárosából: Honkongból indult el a termelő-fogyasztó világot fenyegető fertőzéses-veszély. A több mint egy évszázados gyermekáldással szembeni tudományos védekezés (a „tudományos családszabályozás”) és a rengeteg abortusz, mára a nyugati civilizáció női egyedeinek a tudattalanjában, generációról - generációra oly mélyen bevésett általános gyermek- és életellenes agresszivitással fejlődött, hogy a civilizált körülmények között élő húszon-valahány éves nők körében egyre magasabb százalékban növekszik a magzatfogantatási és ráadásként a magzatkihordási képtelenség. A volt-feleségem pl., még azután sem volt képes legyőzni és feloldani a tudattalanja legmélyebb rétegeibe vésett gyermekellenes agresszivitását, hogy minden orvosai segítség nélkül hozott a világra három egészséges gyermeket. Igaz, ezek közül a középső, egy, az A-típusos tüdőgyulladás tünetjeivel megegyező ismeretlen vírusfertőzés következtében meghalt, miután a volt-feleségem kezdte azt gondolatban támadni amiatt, hogy úgy érezte, ennyi anyai teherrel a vállán semmi örömet és boldogságot nem fog hozni számára az élete. Amikor végre észrevette, hogy annak ellenére, hogy ezt a félelmét gyakorlatilag és racionálisan immár semmi nem indokolja és mégis támadja gondolatban a méhében esetlegesen megfogantatott magzat képzetét a havi menstruációk érkezése előtt, rá jött arra is, hogy ez az önkéntelen magzat- és gyermekellenes irritáció abból is adódhat, hogy az ő édesanyja teljes veszteségélményként, legyőzöttségi élményként élte meg az ő huszonöt évvel korábbi megfogantatását. Ezért ő - mármint a volt-feleségem – rá jött, hogy személy szerint ennek, az ő édesanyja által, az ő fogantatása idején, intenzíven átélt isteni rendeltetés elleni dacnak és lázadásnak is a spirituális, lelki és biológiai megtestesülése. De sajnos, ezzel a felismeréssel sokat nem értünk, mert addig álmodozott a gyermek-nélküli potenciális szerelmi boldogságairól, amíg csakugyan szerelmes lett és elhagyta a családját. Amikor megértette, hogy elsősorban az ő spirituális fejlődése érdekében, de a természet rendje szerint is, még föltétlenül szükségünk van egy harmadik gyermekre, annyira jutott az önmegfigyelésben, hogy rajta is az irracionális veszteség-érzéssel szembeni düh és menekülési késztetés vesz erőt, valahányszor azt képzelte, hogy egyszer csak megint nagy hasú nőként kell találkozni az édesanyjával, a nagyanyjával, a rokonokkal és a családi ismerősökkel. Azt ajánlottam neki, hogy pockolja fel a hasát egy tömött kispárnával és a várandós ruhái közül valamelyiket felöltve, menjen ki a főtérre sétálni, majd a gyermek-játszóterre a nagyobbik lányunkkal. Már amikor a tudattalan ellenállás miatti lelki görcseit feloldani hivatott játékot terveztük, arról számolt be, hogy rettenetesen kezdtek fájni a térdei (az isteni törvények elfogadásának a belső elutasítására utaló jel), majd a méhe és az egész medencéje. Miután mindezek ellenére, felvette a szekrényben őrzött kismama ruháját, és egy kispárnával a hasán kísértelt a városba és kimúlatta magát „nagy hassal” a nagyobbik, majd a kisebbik lánnyal is, több ismerőst is átverve a hirtelen előállt állapotával, azon kívül, hogy az így szerzett pszichés élményei hatásaképpen, esetére úgy nézett ki mint egy részeg ember, majd valami sötét vörös váladék jött ki a méhéből, nagyon jól mulatott és igen fontos megfigyeléseket tett. Ezek közül a legfontosabb az, hogy a vele egyidős és a nála tíz - tizenöt évvel idősebb hölgyek is enyhén elsápadnak, vagy más, olyan belső kellemetlenségi érzésről tanúskodó, önkéntelen gesztusokat tesznek az

általára nyújtott „terhes” látvány hatására (a harminc éven felüli nők finoman megprezerve és enyhén elpirulva, a fiatalok nyíltan utálkozva elfordítják a fejüket, a „büszke-terhes” látványtól), amilyeneket ő - túlzottan is implikált lévén - nem észlelt akkoriban, amikor még valódi nagy hassal közlekedett. (Mivelhogy az akkori természetes nagy hassal végzett sétáinak nem volt egy olyan célja, hogy másokkal büszkén és bátran - sőt: kihívóan - szembenézve, szemlélődjön és ilyen büszke kismamaként haladjon „a világ szeme láttára” előre.) A levont következtetéseinkből csak annyit írok le ide, hogy eldöntöttük: mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az ilyen jellegű tapasztalatainkat és élményeinket átadjuk másoknak, természetesen a megfelelő értelmezések kíséretében.

IV. A Jézus előtti spirituális tudattal rendelkező ember szellemi – spirituális világképe és egyéni életképe, önmagában visszatérő jellegű, kör-körös, tehát geometrikus és végső soron mechanikus volt. Az ókori ember még nem ismerte sem a biológiai, sem a spirituális evolúció lehetőségét, bár, a beavatási hagyományok tanúsága szerint, tudott az újjászületés és a feltámadás lehetőségéről, illetve a lelki – szellemi megújulás fontosságáról, a lelki-szellemi magatartás - változtatás szükségéről. Tudott tehát a gyökeres személyi (belső mentalitás) átalakulásának a szükségéről, vagyis a Karma- feloldás szükségéről. (Lásd a hermetikuskok tanait, valamint az Echnaton fáraó vallási reform-kísérletét.) De ennek ellenére, és ezzel együtt is, még az egész létezését – Így az életen és az emberi tudaton keresztül a természethez kötődő szellemi létet is. - egy önmagába visszaforduló, kör-körös folyamatnak látta (lásd: a reinkarnáció mitikus – vallásos képzeteit) és nem mint az emberrel veleszületett, negatív lelki és szellemi - spirituális tulajdonságoknak a meghaladását és az egyre összetettebb strukturálódási formák és szintek elérését célzó szükségét. A keleti egyistenhit embere a reinkarnációknak, mint lépcső-fokok szerinti sorozatos változásokon végig haladó tudatfejlődésnek a misztikus metaforájával együtt is, mindössze csak „vissza-érkezett” a Nirvánába, a Sinto-ba vagy a Taoba. A zsidók „objektív” istene is majdhogynem szigorú és fenyegető önkényúrként követelte kiválasztott népétől, illetve annak a tagjaitól az erkölcsöt és a törvények betartását, anélkül, hogy azoknak a spirituális értelme: megváltói funkciója és célja felől valakit felvilágosított volna.

Az Evangéliumnak az Atyához vissza térő tékozló fiúja viszont, úgy látszik, hogy már valami értékeset kell hozzon magával (tudatában) a földi újtjáról, mivel az Atya nem elégszik meg a vissza érkezése miatti egyszerű örömkifejezéssel, hanem áldozati ünnepet rendel el a családban. De mindez, ha nem is bizonytalan, de kissé vékony metafora még a Jézus részéről is, aki viszont folytonosan valami újjá születésnek a szükségéről beszél az értetlenkedő tanítványoknak.

Először János evangéliumában jelenik meg konkrétan a megváltódott lelkekből épülő új létállapotnak: az égi városnak, az új Jeruzsálemnek a misztikus víziója. (Amelynek az evangélium leírása szerinti geometriája egyébként, az asztrológiai sorsképleteknek az akkori geometrikus rajzára utal. - Az Új Jeruzsálem „helyszínrajza” ugyanis úgy van leírva, mint két négyzet alakú külső és belső falból álló vár, tehát aminek négy egyforma, külső és négy egyforma belső oldala van és ezeken belül tizenkét, egymás mellett álló, három oldalú tornya. Ez az „alaprajz” viszont nem más, mint az ókorban és még a Kepler idejében is használt asztrogrammok ábrázolásának a módja, amely nem egy nagyobb és egy kisebb kör által alkotott mezőbe, hanem egy nagyobb és egy kisebb négyzet által alkotott mezőbe és azon belül is, tizenkét egyenlő oldalú háromszögbe osztotta be tizenkét csillagképet.) És a mennyek országa, vagyis a mennyei királyság is, ami Jánosnál szintén megjelenik (Ami nem kívül van, hanem „bennetek van” Jézus szerint, és ahová nem visszatér az ember, hanem ahová, az újjá születése után előre – tehát tovább haladva, érkezik meg!), már egy teljesen új és „más-állapot” elérési lehetőségét és szükségét jelzi, aminek a tudatos sors-vállalás és a tettekért, szavakért és gondolatokért való személyes felelősség-vállalásokon keresztül történő elérése, sokkal személyesebb és dinamikusabb, mint a keleti Taoba, a Brahmába, a Sinto-ba, vagy a Nirvánába való „vissza”-jutás.

A Lilith gyűjtőnévvel jelölt sósóvárgás által önmagából kilépő abszolút lét tehát nem a kezdeti önmagába tér vissza - ahogy Ádám és Éva sem térhet vissza a paradicsomba, és mi, spirituális öntudattal rendelkező személyek és a vallásos dogma-körök butító szellemnyomorából a szabadgondolkodás friss levegőjére kijutott keresztények sem fejlődünk vissza lelkileg, amiként ez biológiailag sem lehetséges, hogy vissza juthassunk az anyaméhbe – hanem, a Lilith által létrehozott abszolút káosz által okozott zavart és kábulatot igyekszik eloszlatni és meghaladni, és az anyagban való tükröződés segítségével helyreállítja az egyetemes éberséget és újból é újból kiegyenlíti és egységbe vonja, tehát abszolút létállapottá teszi az Őlilith által felrobbantott és szétszórt abszolút szellemi erőket.

Ugy oldja fel és úgy haladja meg tehát a Lilith által okozott öskáoszt, vagyis a lét-zavar által létrehozott kábult örvénylést az abszolút lét(lény), és az így keletkezett abszolút ellentéteket és a megfelelő feszültségeket úgy egyenlíti ki az abszolútum, hogy folyamatosan egy új és új és ez által tovább és tovább fejlődő abszolút állapot létrehozását teszi lehetővé az anyagi létben való tükröződés, vagyis a Lilith-képzettől, tehát a karmától való folyamatos megtisztulás segítségével. És éppen a teremtésben (a teremtés határállapotában: az anyagi világban és az anyagi szerveződés által létrehozott biológiai – pszichológiai létformában) lehetővé váló egyéni karma-tudatosítást követő karma-oldást és a karma-meghaladást követő spirituális fejlődés által lehetővé váló egyéni kiegyenlítődések által, és ezeknek az összessége: az egyetemes kiegyenlítődések által.

A rombolóást okozó ősi Karma-erőt, a Lilithnek nevezett, tökéletes boldogság-állapotra való vágyakozást, vagyis az abszolút sósóvárgást, valami jobb és boldogabb állapotra, mint ami adott, valami újra, (PI. az abszolút állapottól merőben eltérő, az abszolút állapoton kívüli, attól gyökeresen különböző „más állapotra” való sósóvárgást) a spirituális káoszban nem szüntetheti meg az Abszolútum. Hiszen ez, az ősi káosz-keltő, mindig jobb, boldogabb, de legalább más élményre, más tapasztalásra való sósóvárgás is egy abszolút tulajdonság. A Lilith zavarkeltő hatásait - a kábult és céltalan örvénylést és a romboló feszültségeket – az anyagban való tükröződés által lehetővé tett spirituális reflexió segítségével az Abszolútum fel képes oldani és meg tudja haladni. Az anyag tükröző és raktározó tulajdonságai segítségével létrehozható egy egyértelmű szellemi meghatározás és pontosítás után a Lilith - kiszűrése, valamint a Lilith-től megszabadult szellemi részegységeknek a kiegyenlítődése és egységesülése.

Azáltal történik az abszolútum önmegmentése, az egyetemes megváltás tehát úgy megy végbe, hogy ezek az abszolútumban keletkező, ősi - kauzális Lilith-sérülések, zavarok, örvénylések: kábulatok és feszültségek, a teremtés

határállapotában (az anyagban, majd az anyag felsőbbrendű struktúráiban: természetben és ezen belül az emberi intelligenciában és annak a szellemi harmónia-törekvéseiben) egymással egyértelműen és határozottan konfrontálódva, megszabadulhatnak a kábulattól és a zavartól és így újból kiegyenlítődhhetnek és egységesülhetnek egymással. De pontosan azért, mert a Lilith hatása soha nem szűnhet meg, az ellensúlyozás érdekében a teremtésnek is folytonosan történnie kell, és ahogy a Lilith hatása által folytonosan új és új zavarkeltő, kábulat és feszültség-okozó állapotok jönnek létre, ugyanúgy a teremtődő – anyagi létben is, új és új kiegyenlítődési lehetőségek: új és új ideák, új képzetek és azoknak megfelelő új létformák és létállapotok (és azoknak megfelelő élőlények), és a lényekben új és új fejlődési és kiegyenlítődési lehetőségek és képességek (az élőlények új, magasabb rendűen strukturálódott formái és állapotai, és az ember új értelmi és szubtilis spirituális képességei) jönnek létre. Ezeknek az új és új kiegyenlítődésen keresztüli egységesülési (Meváltódási) képességeknek a létrejövése és az így kialakuló újabb és egyre összetettebb és felsőbb szinteken rendeződő spirituális struktúráknak (meváltódási ideáknak) a kialakulása, jelenti az evolúció fő folyamatait és feltételeit, mind az anyagi (természeti), mind az érzéki és érzelmi (asztrális), mind a mentális, képzeleti - ideális és kauzális dimenziókban! Logikus tehát, hogy ettől a fejlődéstől – Tehát mind a természeti és mind a spirituális evolúciótól, és így az individuális, személyi evolúciótól is! - függ az, hogy folyamatosan megvalósuljon, mind a teremtés, mind a fejlődés, mind a megváltás egyetemes aktusa, vagyis az egyetemes kiegyenlítődési folyamata. És ettől, a karma-feloldást követő fejlődéstől függ az is, hogy folyamatosan keletkezzen az egyetemes lét, illetve (és főként!) az, hogy örökké fennmaradjon az állandóan megújuló, folyamatosan táguló - fejlődő és az egész léte - teremtést állandóan újjá szülő, és a létező idea-formákat, gondolat- és érzelmi formákat, valamint anyagi formákat egyaránt fejlesztő - tágító Abszolútum! A kiegyenlítődési és a kiegyenlítődéstől állapot: egyben az igazságos és az egészséges állapot is, vagyis a boldog - megváltott állapot elérése, nem választható el tehát a karma-oldást követő fejlődéstől, ahogy a fejlődés sem választható el az egyetemes kiegyenlítődési szükségéitől. A fejlődést viszont, a legtöbb esetben megelőzi a karmikus, tehát zavaros létállapotok és élethelyzetek átvilágítása, azok kauzális okainak az átvilágítása, megértése. A fejlődés nevű pozitív változások és új kiegyenlítődési képességek összességét jelentő új erkölcsi (szellemi) öntudat, éppen ezeknek a karmikus meghatározódásoknak a leküzdése - meghaladása érdekében fenntartott és kitartott figyelem és fegyelem, és más lelki-szellemi erőfeszítéseknek az árán (nem egyszer kemény harcok árán) jön létre, valamint a meghozott áldozatok és a tudatosan megtett fizikai erőfeszítések (saját gyengeségeink leküzdése, figyelem összpontosítás) árán is. Emiatt, az egyetemes megváltási szükségéből eredő, személyes karma-leküzdési evolúciós feltétel miatt, a spirituális fejlődés egy olyan, eleve létező „objektív” (ontológiai!) követelmény – tovább lépési, tovább haladási, sőt: tovább élési feltétel - az emberi individuumokkal szemben (Ez maga a teremtés, a fejlődés és a kiegyenlítődési törvénye), amit ha nem teljesít (teljesítenek) - vagy legalábbis nem igyekszik azt teljesíteni valaki (vagy valami), akkor figyelmeztető jellegű, majd egyre erősebb hatású, megszorító - rávezető negatív események, konfliktusok, un. balesetek és betegségek keletkeznek az életében. És azok figyelmen kívül hagyása esetén viszont: egészen súlyos betegségek keletkeznek a szervezetében és különböző, a személy spirituális fejlődési sorsprogramja színezetének megfelelő, azzal kapcsolatos sérülések, és durvább – végzetes, vagy anyagi csődbe juttatóan káros - balesetek, értelmetlennek látszó konfliktusok jelentkeznek a sorsában. És, amennyiben a többi törvénnyel sem képes, vagy nem akar legalább minimálisan harmóniába kerülni, a megfelelő „végzetes” tragédiák is bekövetkeznek az illető személy életében. A fentebb említett megváltási – egyetemes kiegyenlítődési és egységesülési – logika miatt, az embernél is, spirituális fejlődési szempontból ugyanaz a követelmény jelenik meg, ugyanaz az elv érvényesül, mint az állatoknál az újabb és újabb fizikai képességek kialakítása érdekében. És ezt az elvet úgy hívják, hogy „Teher alatt nő (vagy erősödik?) a pálma”. - Itt, ennél a lét-aspektusnál bizonyul a vallás és minden nemű isteni protekciót és kiválasztottságot hirdető egyistenhit-teológia félrevezetőnek, mivel azt állítja, hogy az emberen kívüli és az ember felett álló, úgymond tökéletes objektív Isten, akitől – akinek az elképzeléseitől és kedélyállapotától... az ember sorsa függ, un. jó Isten, és az embernek csupa jót akar, és vele szemben az ördög az, aki a nehézségeket és a tragédiákat okozza. Tudomásul kell vennünk, hogy a tragédiákat és a betegségeinket a mi feloldatlan és meg nem haladott karmikus (negatív, romboló) spirituális tulajdonságaink idézik be az életünkben, ha nem is okozzák közvetlenül, illetve a spirituális evolúció igényével szembeni közömbösségünk, nemtörődömségünk, önámításunk. Vagyis az, hogy nem vagyunk hajlandók az asztrológiai sorsképletünkben kiolvasható karmánkat és más, kiegyenlítődési-képesség akasztó – blokkoló negatív és diszharmonikus meghatározódásainkat (erős agresszió, gyűlölködés, kábulási vágyak, rögeszme, öncélú ambíciók, irigység, bosszú-vágy, önámítás, kéjsóvárgás, perverzió, stb.) tudatos törekvések útján feloldani és meghaladni és ez által a szellemi sorserőkkel való együttműködési és kiegyenlítődési képességeinket növelni. Ezért, emiatt, az emberi (és az állati!) egyénnel szembeni, elháríthatatlan univerzális (Isteni!) „elvárásért”, szükséges a folyamatos egyéni fejlődés tehát erősítése. És hiába védekezünk ellene és hiába szándékozunk ezt az egyéni (saját) megváltódási szükségletünket kikerülni (kicselezni), mikor a racionális logikánk által kiöltött trükkök segítségével, mikor a civilizációs eszközeinkkel (pl. gyógyszeres kezelésekkel, a külvilág negatív elemeinek a behatolásával szembeni védőberendezésekkel), és hiába próbáljuk a vallás segítségével a „Jó Istennek” hízelegve, vagy éppenséggel arra haragudva, a sorsunk elemeit jelentő egyetemes létezőket megszelídíteni (korrumpálni), mert minden ilyen, végső soron naiv törekvés és fáradozás hiába való. Hiszen nem létezik egy legyőzendő, kikerülendő külső szellemi ellenség (ördög, haza járó szellemek, más sorselemek.), aki nekünk ártani lenne képes, amennyiben mi magunk nem vagyunk a hangoltság törvénye alapján, valamiféle közvetlen, de szubtilis szellemi kapcsolatban egy bizonyos negatív sorseseménnyel, betegséggel, vagy természeti jelenséggel. Sőt: megfigyeléseim szerint, a fejlődés törvénye annyira erős, és oly nagyok és úgymond kérélméletlenek a velünk szemben objektív égi programként támasztott követelmény, hogy annak ellenére is fennállhatnak és vissza térhetnek bizonyos sors-nehézségek és pl. anyagi hátráltatások, hogy hiába még az is, hogy az illető személy látszólag maradéktalanul felvállalta a gyakorlati életfeladatait és az ezekkel járó, ezek beteljesítéséhez szükséges

képességeit is törekszik megszerezni (Pl. ha egy tipikusan Rák karmával rendelkező nő három, vagy akár négy gyermeket is hoz a világra és azokat igyekszik a legjobb képességei maximális áldozathozattal gondozni - nevelni.), hogyha egy másik vonatkozású, vele született karmikus (negatív!) meghatározódása még mindig feloldatlan. – Ilyenkor szoktuk mondani, hogy ver a sors, de nem tudjuk, hogy miért! És erre a legjobb egyetemes példa a Bibliai Job esete. Látható tehát, hogy sajnos, az égi kegyelmek osztogatásról (protekcioról) és a külső ördögtől való szabadulási lehetőségtől prédikáló vallásoknak egyáltalán nincs igaza. Az, amit mi kegyelemnek és csodának vélünk ugyanis, nem más mint mindössze egy olyan általunk tudatosan, vagy tudattalanul (a mágikus erejű képzeletünkkel) előidézett sorskörülmény, amit a spirituális fejlődésre való új lehetőségként – fejlődési lehetőségre való esélyként - ajánlatos értelmezni és nem potya-ajándékként. Ezeknek, az általunk Isteni kegyelemnek és csodának vélt események és „szerencsés” életkörülmények megjelenésének a feltétele az, hogy valami oknál fogva (Megvilágosodás, a sok átélt szenvedés eredménye következtében létrejövő, ambíció-feladási, a harag, a bosszú-vágy, vagy a gyűlölet-elengedési szükség beismerése, vagy teljes lelki megbocsátási képesség létrejötte, vagy egy más jellegű pozitív elhatározás.), akár tudatosan, akár tudattalanul, egy olyan finom, belső mentalitás-változtatásra lettünk képesek, amely, mint igény korábban már a lelkünkben - ha nem is tudatosan, de legalább sejtéseink, vagy a vágyaink szintjén – jelen volt, és ezúttal valami oknál fogva határozottabban rá szánjuk magunkat. (Vagy, a kiskorú gyermekek esetében: az édesanya elszánja magát a spirituális fejlődéséhez vezető belső és külső lépésekre, a mentalitás-változtatásra.) Az egyetemes megváltás szükség-logikájából tehát, igenis értelmezték a személyi – és ezen keresztül néha a családi - sors-megszorítások, a szükségek és nehézségek, az életünkben hirtelen fellépő, vagy csökönnyösen visszatérő személyi és családi, esetleg egész társadalmi - közösségi szükségek, nehézségek. Vagyis így jobban érthető a személyi, vagy családi - csoportos anyagi nehézségek megjelenése. A betegségek és a balesetek szaporodása és súlyosbodása. Mindez, amikor az egyénben, vagy egy egész társadalmi csoportban, egy közösségben, nemzeti - nemzetiségi, vallási, vagy kulturális népségben, elhatalmasodik például az önámítás (Mint a német nemzet esetében a múlt század közepén és a zsidó nemzet esetében folytonosan a kivételezett felsőbbrendű faj-azonosság képzele.), vagy az öncélú luxus, vagy a munka nélküli, tehát fejlődési feltétel nélküli kényelem- és élvezeti-igény (Az USA dél-keleti részén és Indokínában). Vagy ha elszaporodnak az egyetemes evolúciónak az általános és egyéni szükségével (kötelességével) szembeni védekezések, akárcsak az öncélú vagyon, vagy terület-szerzési ambíciók. Amikor erősen elszaporodik és aránytalanul megnő a sorozatos és öncélú élvezethajhászás, elszaporodnak az öncélú élvezetcsikarási és élet-könnyítés technikák. (Dekadencia) És persze, a sors-megszorítások (sorscsapások) értelmeződnek ott és akkor is, ahol és amikor elszaporodnak és bizonyos mértékű meghaladva megnövekszenek az egyének szellemi - spirituális evolúcióját zavaró, vagy azt akadályozó, különböző közösségi rögeszmék, a dogmatikus - obstruáló magatartások, különböző mániák és öncélú tevékenységek, de még inkább akkor, amikor aránytalanul megnövekszik az általános társadalmi-közösségi korrupció, illetve a társadalmat képező egyének nagy mértékű önámítások felerősödése és elszaporodása. Amikor elszaporodnak az egyéni, vagy a csoportos eszmei labirintusok és Bábel tornyok (Pl. a Világkereskedelmi Központ-szerű intézmények) építésének és fenntartásának az esetében. Ezért az evolúció törvénye hatásának, de a kívülállók számára láthatatlan és érzékelhetetlen - sőt: néha maga az átélő számára is érzékelhetetlen! - belső pozitív spirituális „mutációknak” tudható be az, amit mi kegyelemnek és csodának vélünk. Ti., hogy egyes személyek halálos betegsükből meggyógyulnak, hogy a földi logika és tudományos ráció szerint megmagyarázhatatlan módon (a tudományos elme szerint véletlenül, a vallásos képzelet szerint Isteni kegyelem, vagy misztikus csoda folytán) halálos fenyegetettségéből megmenekülnek. Az is nyilvánvaló, hogy nem a pusztán intellektuális képességek öncélú növesztéséről – kifejlesztéséről, vagy az annál is rendkívülbb ún. művészi képességek kifejlesztéséről, de nem is az olyan, ún. misztikus képességek kifejlesztéséről van szó, mint a telepátia, vagy a telekinézis, az anyag mágikus átalakítása (varázslás), a levitalás, vagy az un. auralátás, hanem azoknak a lelki tulajdonságoknak a fejlődéséről, amelyet gyűjtő néven erkölcsnek nevezünk. Hiszen a mózesi 10 parancsolat is, végső soron mind erkölcsi intést tartalmaz. És ugyanezt a belső mentalitásbeli szellemi és spirituális változási lehetőséget és szükségszerűséget (igényt) tanítja az Evangélium számtalan tanácsban és példázatban is („Újjá kell születnetek, hogy bejuthassatok a mennyek országába”, „Az ember egyszer anyától születik, másodszer a Szent Lélektől”, „Aki megfogta az eke szarvát, az ne nézzen hátra felé.”, „Nem arra való a fény, hogy a véka alá rejtse”, Stb.). A talentumok példázatától az érdemtelen koldusig, aki Ábrahám kebelébe találta magát túlvilágon, a gazdag ismerősével szemben, aki az előnyös anyagi helyzetének a spirituális fejlődés érdekében történő használatának az elmulasztása miatt, a gyehennára vettetett. A fejlődés törvényének a fontosságára figyelmeztet számtalanszor Jézus, amikor arról beszél, hogy a mennyek országába való bejutás nem érdek függvénye, hanem az éberség növesztésének a következménye: a belső fény (szellemi értelem) és szeretet-képesség fejlesztésének a következménye. Sőt, ha kellő figyelemmel és alaposággal olvassuk az evangéliumi tanításokat, tehát kimondottan csak Jézus beszédeit és nem a csodatetteiről szóló fantazmagórikus beszámolókat, valamint, ha mélyen bele gondolunk a kereszthalál vállalásának az értelmébe, az derül ki, hogy végső soron, ő végig csak a fejlődés szükségszerűségéről és a fejlődés lehetőségeiről és feltételeiről beszél!

II. AZ INVOLÚCIÓ Az Evolúció törvénye soha nem hat önmagában, hanem a többi kilenc törvénye egyetemben. És vigyázat: az evolúció csupán az állatok esetében jelent mindössze genetikai mutációk következtében előálló ösztöni és primitív intelligencia szintű, pragmatikus-értelemi képesség fejlődést. Az ember esetében, mindig és csakis karma-meghaladási és kiegyenlítődség képesség megszerzés szempontjából jöhet szóba az evolúció. Ezért az ember hiába fejleszti magát egyoldalúan, pl. az értelem (ráció és logika-tudomány) szerint, vagy az un. mágikus képességei és misztikus intuíciója szerint - amely hajlamait vagy az anyai őseitől örökölte, vagy azért jöttek létre benne, születési adottságként, nagyobb arányban, mint általában, mert az édesanyja éppen kitűnő lelki - szellemi állapotokat élt át (Pl. szerelmes volt és épp akkor nyíltak meg számára valami új, csodálatos élményeket jelentő szellemi égtájak) abban az időszakban amikor ő fogant -, mivel a szeretet nélküli fény (pragmatikus –

intellektuális ráció és gyakorlati és az elvont tudomány), vagy a felelősség nélkül (következmények belátás nélkül) gyakorolt misztikus képességek spirituális egyoldalúságot és öncélúságot, vagyis elferdülést és ez által kiegyenlítődési képtelenséget eredményeznek. És az is világos, hogy az egyoldalúan megnövesztett képességek eredményeként, így lesznek az elsőből utolsók. Így lesz az evolúcióból involúció. Így lehet a kiegyenlítődési éberség (értéktudat) nélkül és az annak ellenére fejlesztett és erősített, tehát felelősség nélkül használt spekulatív (judási) ráció, az egyoldalú tehetség és a rendkívüli képesség, az olyan öncélú szellemi intelligencia, amit lexikális tudásnak nevezünk, a gazdagsági ügyeskedést, vagyis az öncélú vagyon növesztést célzó ravasz zsenialitás, vagy akár az „ezoterikus” műveltség egyaránt is, a téves evolúció, vagy az involúció eszköze. Ezzel, az egyetemes törvények összhatását illetve azok közös hatásmechanizmusát tömören ábrázoló megállapításával, ami szerint, „Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt...”, amelyben, nyilvánvaló, hogy az áldozattal elérhető, illetve az öncélú személyi ambíciókról való lemondással járó kiegyenlítődési képesség-növekedés szükségéről beszél, mond az evangélium lényegesen többet az ószövetség beavatási könyveinél. Hiába tehát, hogy Darwin fedezte fel a fajok biológiai fejlődésének a törvényét, mert ő mindössze a felszíni, biológiai fejlődési folyamatokat fedezte fel és írta le, aminek a spirituális és kauzális alapjánál, igazi (szellemi) ok gyanánt, végül is, a létfenntartásért való harcokban részt vevő, egymással, vagy a táplálékért, vagy a megtermékenyítés jogáért egymással versengő állatok vágy-és képzeletvilága áll ami generációról generációra erősödik. A ragadozóknak és a vezérhímeknek a vágya nem más, mint az elejtendő áldozatnál, vagy a versengő híemek esetében: a többi hímnél jobb képességekkel rendelkezni, azoknál fizikailag erősebbnek, taktikusabbnak, pontosabbnak, ravaszabbnak lenni, a növényevő potenciális áldozatoknak a vágya viszont az, hogy a ragadozónál gyorsabbnak, éberebbnek, ügyesebbnek lenni és a mimikrízis és az álcázás, vagy végül is a cselezés (nyulak, gazellák, stb.) segítségével a hatóköréből elillanni, vagy észrevehetetlennek lenni. És ez, az állatok képzeletvilágát mágikusan befolyásoló - serkentő, és generációkon át, fokozottan fenntartott vágy az ami az utódaikban a megfelelő képességeket eredményező genetikai mutációkat létrehozza. Másrészt, emberként semmit nem érünk az ilyen egyéni képességek szintjén kifejleszhető új tudásunkkal, ha a bűnbeesett - haszonleső eszünkkel (A természet- és az egyéni képességeink kizsákmányolására ráállított képzeletünkkel.), nem akarjuk tovább gondolni és személyessé tenni – magunkra vonatkoztatni - a hozzánk jutott kauzális információt és helyes (metafizikai) értelmezés nélkül, modern és posztmodern Júdásokként, akarjuk öncélú politikai, vagy más jellegű előnyszerzésre, vagy ugyancsak öncélú gazdasági hasznát venni. Az evolúció törvényére alapozó, genetikával társuló modern orvoslás története a legjobb példa arra, hogy a keresztény kultúra embere, nem a Jézus tanításait, hanem a Júdás féle, könnyű haszon-szerzési vágyának alárendelt, „pragmatikusan”; csömlátó értelmének a sugallatait követi. A tudomány (a szellemi és a természettudomány egyaránt) így válik az ember egoizmusának kiszolgáló áldozatává és így válik involúciós tevékenységgé: rombolást, élet- és létvizart, és végső soron faji degenerációt idéző szolgává - romboló és szennyező-zavaró eszközzé és rejtett veszélyt idéző pozitivistá ideológiává („A sötétség fejedelmévé”), amikor nem elégszik meg a sajátos értelmi, fény-hozó (kutató, kereső, feltáró, értelmező) funkciójával és fellép a megváltó (javító, jobbító, jót-tevő) szerepében, sőt: a lombik bébi gyártás és a klónozás ideája által, már a teremtő Isten szerepében is. Meg kell értenünk, és végre tudomásul kell vennünk, hogy az egyetemes kiegyenlítődésnek a kauzális szükségszerűsége folytán, a szervesetlen anyagi struktúráknak a szerves struktúrákká alakulása nem hiába és nem véletlenül jött létre, hanem pontosan azért, hogy egy olyan lény, mint az ember, aki az individuális öntudatában hordja az egyetemes lét-tudatot, kifejlődhessen. És azt, hogy az ennek a kiegyenlítődési szükségszerűsége (egyetemes erkölcsöt) felfogni és megvalósítani képes lény kifejlődésének alárendelten lassan - lassan kialakuló földi élet-csírák, majd az azokból kifejlődő őstermészet tenyésztete nem azért jött létre - az ugyancsak nem véletlenszerű kozmikus események hatására! – hogy ezt az emberi élet fenntartásának a feltételét képező természetet, a kapzsisága által irányított, és ezért öncélúan gyakorolt, felelőtlen gazdasági tevékenységével az ember tönkre tegye. Meg kell értenünk, hogy az egyetemes lét-minták (archetipusok) alapján „organizálódó”; első szerves struktúrákból, vagyis, az egyetemes törvények összhatásaként előálló kozmikus események által kiváltott anyagi szervesülések nem azért keletkeztek, az isteni és léterők által kényszerítve az egysejtű lényektől a primitív intelligenciával rendelkező fejlett állatokig, hogy végül az egoista ember „tudományosan”; tönkre tegye ezt a szerves világot, amely az ő rendeltetése beteljesítésének a feltételét is képezi. Az ember nem azért fejlődött ki az Adam Kadmoni ős-idea szerint, és annak az alapján és vált a „a teremtés koronájává”; hogy az állatokat és a növényeket mérhetetlen és öncélú élvezetvágyában és kényelemszeretetében – a nehézség kicselezési mániájában - kizsákmányolva, beszennyezve - összezavarva, és teljesen tönkre tegye. Ez mindössze az evolúciónak a - kétség kívül, tragédiákkal járó árnyéki, sötét része, egy olyan téves civilizációs folyamat, ami végül is, az egész evolúciónak a része. Az involúció – vagyis az emberi intelligenciával és s tudománnyal való visszaélés: a visszafelé való élés - jelenségével és következményeivel lépten-nyomon találkozunk, de ez viszont nem erősítheti meg az egyes misztikusok által hirdetett állítást, miszerint az evolúció lényegében nem is létezik. De persze, a materialista nézet sem igaz, miszerint az evolúció abból állna, hogy egyre intelligensebb új generációk születnek a világra akik megtalálják majd a mentő tudományos formulát és, hogy az evolúciónak egyedül a lineáris logikával dolgozó természettudomány lenne a megtestesülése. Annak ugyanis, amit ma természettudománynak nevezünk, a kétséget kizáró pozitív értelmi fejlődési lehetőségeket biztosító eszközök létrehozása mellett, az igazi egészség elérése szempontjából semmiféle hasznát nem látja az ember. A modern természet-tudósoknak, az agysérült gyermekek elképzeléseikhez és kísérletezéséhez hasonlatos tevékenységével és e tevékenységnek nem csak a szenvedést okozó, hanem a szörnyeket is eredményező következményeivel is lépten-nyomon találkozhatunk. (Lásd a „hiperaktív”; gyermekeknek, vagyis az egészséges szülői szigorúságtól és felelős fegyelmezéstől megkímélt, tehát az arányos fejlődési lehetőséget biztosító kellemetlen tapasztalatoktól megfosztott - gyermekeknek a gyógyszertermékekkel való kezelése (mérgezése, degenerálása) következtében előálló rákosodást, vagy az un. génebérszet szörnyű perspektíváit, aminek a segítségével a tudósok be akarnak avatkozni a

jövendő személyek fizikai tulajdonságainak a kifejlődésébe, önkényesen „pozitív” alakítva – módosítva azokat.) Miután a tudomány felfedezte a természeti ismétlődés alapelvét, vagyis azt, hogy a pozitív eredményekhez vezető tipikus rész-struktúrák rendszeresen ismétlődnek, és bizonyos külső impulzusokra ugyanúgy, ugyanolyan struktúra-építési módosulásokkal reagálnak, ezért minden földi lény biológiai szervezete, illetve a szervezetek részei (szervei, genetikai struktúrái) magában hordozza (hordozzák) a külső és belső impulzusok által kiváltott változások képességét – a növekedések és átalakulások: a mutációk lehetőségét – általános alaptulajdonságként tartalmazza, nem törődve azzal, hogy bizonyos mutációs potencialitások rengeteg, az elődök által sok ezer és millió éves generáción keresztül szerzett fizikai, lelki, mentális és végül spirituális tapasztalatok következtében jönnek létre, vagyis azt, hogy a generációs tagoknak az azonos és ismételt tapasztalatainak és élményeinek (külső és belső érzékelésének, pl. klíma-változásnak, vagy táplálékváltozásnak) a következményeként állnak elő -, neki látott, hogy pl. a nagyobb tejhozam, vagy húshozam növelése (vagyis a gazdasági haszon növelése) érdekében, erőltetett serkentési eljárásokkal és anyagokkal, mesterséges fejlődésnek vesse alá azokat a szerencsétlen, un. házi állatokat, amelyeket amúgy is degenerálta már spirituálisan az által, hogy megszelídítette és háziasította. (Érdekes lenne egy tanulmány tárgyává tenni, hogy az olyan szelídített ragadozók, mint a kutya és a macska milyen egészséges ősi képességüket veszítették el a szelídítés folytán azokkal a tulajdonságokkal szemben, amiket az „ember barátjaként” - vagyis az önmagukat az ember nélkül önmagukat fenntartani képtelen szolgáló-lényekként szerettek?) Az eredmények igazán jól láthatóak: a tejet létrehozó (termelő) és azt tároló mesterségesen megnövesztett szerveiktől: a tölgyüktől, illetve a mesterségesen növesztett hájrtegeiktől még járni is képtelen - és ezért legelni is képtelen! - tehének, juhok, disznók és tyúk. Ezeket időnként százezerrel kell elégetni, mert mindenféle kórokozó vírus és baktérium támadja meg a belső védekezési képesség nélkül maradt szervezetüket. A génmutált állatoknak a húsa és teje veszélyes lett nem csak saját fajukra, hanem a húst és tejet fogyasztó emberre is. A tudomány által létrehozott „óriási” haszon eredménye: egy liter ízetlen, vagy krétapor ízű tejnek az áráért, amely már nem is képes aludttejé alvadni, hanem egyszerűen megromlik és szörnyen büdös lesz, ha nem fogyasztják el azonnal, egyesek egy negyednapi munkaidőt is dolgozhatnak. A szociális hálóból kiszorult munkanélküliek viszont, még csak hozzá sem juthatnak, holott - legalábbis a székelyföldön - valamikor minimális volt, hogy a házaló koldusnak a gazdaasszonyok egy sarok kenyeret és egy csésze egészséges tejet adjanak. De a legtanulságosabb a mostanság divatos madárinfluenzának az emberre is veszélyes kialakulásának a története (Isteni technológiája), amely előbb a természetellenes tápszerekkel etetett és üzemileg gyártott baromfiakban alakult ki, hogy a vándormadarak szervezetébe és körébe jutva, a több irányú „természetes” terjedése biztosítva legyen és ez által lokálisan kezelhetetlenné elfojthatatlanná váljon a végső soron a nagyokos tudós-ember által létrehozott kor. És a legnevetesegebb az egészben az, hogy ezek után, ugyancsak a tudomány győzelmeként könyvelik el a kórokozó vírust semlegesíteni képes vakcina előállítását és sorozatgyártását!

Szóval ilyen evolúciós magaslakat ért el az ember a Júdási tudományos ideológiák kábulatában. É ezek után csodálkozunk, hogy a városi fiatalság jó része a további tanulás (a fölöslegességében káros tudás, vagyis az üres intelligencia öncélú növesztése) és a termelés (az ugyancsak fölösleges gazdaság növesztése) helyett, a kábítószerezés, enyhébb esetben a folytonos alkoholmármorban, vagy a számítógép-játék és kommunikáció kábulatában levés állapotát választja. Csak azt nem értem, hogy ezek után az agyukat az „egészségük” kárára fejlesztő tudósok, és a misztikus intuíciójukat művészi tehetséggé csiszoló (zsugorító?) művész-értelmiségiek miért húzzák a szájukat az izmaikat daganat szerűvé növesztő („fejlesztő”!) izompacsirták látványától? Hiszen spirituális szempontból egyik sem ér többet a másíknál és a Merkúri képességek (ráció), vagy a Vénuszi (plasztikus – esztétikus harmónia érzék) képességek öncélú növesztése semmivel nem magasabb rendű mind a Marsi képességek (fizikai energia) növelése. Nem csak intellektuálisan degenerált utódokat nemző híres matematikus és sakkbajnokot láttunk, de malformációs gyermeket nemző, vagy szülő genetikust és szülész-nőgyógyászokat is, harmonikus szerelmi- és családi élet folytatására képtelen művészeket is, és persze, utcán megvert izompacsirtát, vagy tévedésből lelőtt karate bajnokot is. Mint ahogy tudunk családi békétlenségben és munkahelyi konfliktusok között élő, sőt: folyamatosan kocsmái verekedésekbe sodródó érzelmős pacifistákról is. Ezen esetekben az öncélúan felfejlesztett képességek nem hogy segítettek volna, hanem hátráltatták és elsorvasztották az igazi: az arányos és kiegyensúlyozott, vagyis az egészséges szellemi fejlődési képességeket.

Világos tehát, hogy az Abszolút Értelme Programja, vagyis a vallásosok Úristene, nem a humanizmus mindig jót akaró kegyes igazság-eszméi, de még csak nem is a pragmatikus természettudomány lineáris logikája szerint teremtette és működteti a világot és az életünket - sorsunkat, hanem teljesen más szempontok szerint. Ezért írja az ószövetség valamelyik passzusa, hogy „Az én utam, nem a te utad.” – mondja a Seregek Ura.” Ezek a szempontok tehát, nem egy jóságosan önkényes, mindenható nagyokos galaktikus vén embernek a szeszélyes szempontjai, hanem a Lilith káros hatásai által szükségessé tett Egyetemes Megváltás szükséglete által diktált szempontok, amelyek szerint az Egyetemes Törvények jellege és természete is kialakult a spirituális österemtés hajnalától a napjainkig. Mert fontos tudni, hogy még ezek a törvények is finomodnak és árnyalódnak – pontosodnak, az egyetemes teremtődés és a megváltódás folyamatai során. A béke mozgalmakról és a szentimentális, harc-ellenes ideológiákról jut eszembe, vagyis arról, hogy mennyire vakok vagyunk, hogy mennyire nem vagyunk képesek a megfelelő következtetéseket levonni a tudomány által feltárt természeti törvényekből, és emiatt mennyire téves koncepciók szerint élünk. Valahol fent északon egy nagyobb tájegység rezervációjában, valami sajátos állat-sújtó betegség folytán (Lehet, éppen azért mert a trófea-gyűjtő környékbeli vadászok korábban kilőtték a vezérhímeket) kipusztult a farkas állomány nagy része, aminek az lett a következménye, hogy egy egészen ismeretlen, az illető szarvasfajtákra nem jellemző betegség kezdte tizedelni a rezerváció szarvas állományát. Holott, az életben maradt farkasok és a kisebb ragadozók - dögevők tovább folytatták a dolgukat és rendszeren elejtették a gyengébb szarvas egyedeket és elfogyasztották a satnya, életképtelen özekeket. A tudósok arra gyanakodtak, hogy a

szarvascsordák elgyengülése annak a következménye, hogy a megmaradt farkasok nem elég nagy mértékben tizedelik a szarvasokat, nem ejtik el megfelelő mennyiségben a beteg, illetve a betegség folytán legyengült egyedeket. Miután egészséges és tette (vadászatra) kész import farkasokkal erősítették fel a megmaradt farkas falkákat, rájöttek, hogy a növekedett létszámú farkas falkák mindössze az első években ejtettek el több özet és szarvast, mind a régi falka maradékok, vagyis addig, amíg a szarvasok és özek kicsinyei megtanultak újból jobban figyelni és gyorsabban reagálni a farkasok jelzéseire, vagyis amíg a szarvas utódok újra éberekké váltak. Ugyanakkor, ezzel, a „szarvas-éberség” visszaállásával egy időben, a szarvas populációk fertőző betegsége is eltűnt a térségből. Az egyetemes törvények logikája szerint gondolkozó személy számára egyértelműen világos tehát, hogy a ragadozók nem csak biológiai értelemben töltenek be szanitáci szerepkört a növényevők számára és nem csak azáltal tartják fenn a növényevők egészséges génállományát, hogy kivadásszák a gyengébb egyedeket. Hanem az által is, hogy szüntelenül vadászva, hajkurászva, fenyegetve azokat, nem hagyják ellankadni a figyelmüket, nem hagyják azok szellemét ellustulni. Vagyis az által „tesznek jót” a növényevők szellemével és gén-állományával, hogy éberon tartják azoknak az egyéni- és csoport szellemét. Ennél jobb példa nem kell arra, hogy minden élőlény számára a szellemi éberség megléte, illetve működésben tartása, fontosabb az anyagi kényelemtől, vagyis arra, hogy a kényelem és a jólét a szellemi éberség elvesztéséhez és ez viszont az egészség elvesztéséhez vezet. És arra, hogy az evolúció és a kiegyenlítődési képességek kialakulása nem a annyira a bő lehetőségek és a béke következménye, hanem inkább a kényszer és a szükség következménye. (Lásd továbbá Hamvas Bélának a Kocsihajtó c. esszéjét, a Scientia Sacra-ban.) Ahogy Hamvas Béla mondja: az életnek önmagában nincs értelme. Az élet mindössze arra jó, hogy valamit, ami sokkal fontosabb, mint az élet elérjünk általa. És ez nem más, mint a mind felsőbbrendűen szerveződött kiegyenlítődési és egységesülési képesség kifejlődése. A megváltódási képesség elérése.

Persze, a ragadozó állatok szellemét és értelmét viszont, nem kell kívülről és „felülről” éberon tartani és fejleszteni, mert azok szellemi struktúrái, éppen az által egyenlítődnék ki, hogy az életben maradásuk érdekében szükségszerűen kell figyelniük, és folyamatosan és helyesen kell értelmezniük (feldolgozniuk) a környezet minden fizikai információját és impulzusát. Az által, hogy különböző egyéni és csoport-stratégiákat alkalmazva, mikor az áldozat körül észrevétlenül lopakodva, azt, vagy azokat bekerítve, mikor az áldozatra egyértelmű céltudatossággal és határozott pontossággal rátámadva, kell elejteniük a zsákmányt, ahhoz, hogy életben maradjanak ők és az utódaik. Az összetettebb struktúrákkal rendelkező élőlényekben, a faj fennmaradása szempontjából, az egészséges táplálkozási és párzási lehetőségnél is fontosabb lehet pl. az általuk anyagi formát öltő spirituális struktúrák (ösideák) és morfogenetikus erőterek sajátosságának a fenntartása és erősítése - fejlesztése, annak ellenére, hogy a csömlátó tudomány egyelőre csak az életben maradást látja fontosnak. Persze nem lehet és nem is kell, minden törvényszerűséget, ami az állatok esetében megfigyelhető, az emberre vonatkoztatni, mivel a primitív materializmus és a naturalizmus is épp olyan hamis eredményeket adhat, mint a kreacionista idealizmus, ami ellen joggal lázad a racionális értelem. És ha a mindössze a szedentáris életet folytató, de húst fogyasztó embereknek (Akik bizonyára nagyon megsértődnének, ha azt mondanám, hogy gyökeresen ellentétben áll a táplálkozásuk a viselkedésükkel, mert miközben ragadozónak megfelelő táplálékot fogyasztanak, az élet más területein – látszatra legalábbis! – „békés” növényevőként viselkednek. Sőt: elítélnék és erőszaknak bélyegeznek minden erélyes viselkedést és ezért néha igen drágán: a boldogságukkal, vagy az egészségükkel kell valamikor fizetniük.) a betegségeit nézzük - amelyek a szaporításával az orvostudomány és a környezetszennyező gyógyszeripar szórakozik egyelőre teljesen öncélúan - bőven van tanulság, amit magunkra kellene vegyünk az állatfajoknak az általunk okozott evolúciós zavaraiából. Ha mást nem is akarunk az állatvilág egészségi feltételeiből megtanulni, legalább azt komolyan vehetnénk, hogy természetellenesen kényelmes, úgymond provokáció nélküli, jóléti – civilizációs életkörülmények között, amelyekre folytonosan vágyakozunk, könnyebben betegékké válunk, mint az éberségünket fenntartó, annak az un. működését üzemből tartó, sőt: azt lehetőleg fejlesztő, un. vészhelyetek között. Ezzel egyáltalán nem azt akarom mondani, hogy minél inkább és minél több erkölcsstelen, hazudozó, korrupt, tolvaj és a többi, züllött személy környezetében kényszerülünk élni, annál egészségesebbek maradunk és annál fejlettebbek leszünk spirituálisan, hanem azt, hogy minél nagyobb mértékben tesszük természetellenessé a környezetünket és az életmódunkat, hogy minél kevesebb lehetőséget adunk magunknak – és főként a gyermekeinknek! – arra, hogy természetes környezeti és személyi benyomásokat biztosító, természetes körülmények között és lehetőleg bizonyos mértékű természetes nehézségek között is éljünk, annál kevesebb lesz az esélyünk a kiegyenlítődési képességek megszerzésére és az igazi boldogság-érzetet kiváltó életkörülményeink állandósulásának az elérésére. Azt tehát, hogy amennyiben eleget teszünk a spirituális evolúció törvénye követelményeinek, amely, még egyszer mondom, nem az érdekes rendkívüliség kategóriába tartozó képességek növesztését jelenti, hanem elsősorban a velünk született negatív karmikus tulajdonságainknak a feloldását és meghaladását, ennek a szüntelenül fejlődő lelki – szellemi állapotunknak, igen erős pozitív (mágikus) visszahatása van a sorsunkra, az egészségünkre és az egész életünkre. És persze, a tétel fordítva is érvényes: minél kevesebb belső erőfeszítést teszünk annak érdekében, hogy a karmánk hatásaitól megszabaduljunk, hogy a karmikus készítetéseink vezéreljenek az érzelmeinkben, gondolkozásunkban és cselekedeteinkben, annál több gyógyszert kell majd szednünk és annál kevésbé lehetünk az életünkkel – sorsunkkal elégedettek, és arról, hogy tartósan boldogok is lehessünk, egyáltalán szó sem lehet. Hogy érzékletes példával világítsam meg azt, hogy egy tragikus körülmények között létre jött és fatálisan végződő sorskereszteződés esetében miként hat a spirituális evolúció törvénye, egy megtörtént esetet fogok itt leírni. Egy olyan érdeklődő, de a munkája miatt a kelletnél jobban elfoglalt személynek a levelét fogom idézni, akivel személyesen soha nem találkoztam, de akivel a horoszkópja elkészítése előtt és főként az után is sokáig levelezésben maradtam, mivel ő folytonosan, és általában igen helyesen kérdezett - egyébként olyasmiket, amikre magától is rá jöhetett volna, amennyiben a meg nem született (magzat korukban abortált) gyermekei helyett gondozott kutyáin túladván, szerez magának arra is szabadidőt, hogy elolvassa a honlapomra feltett tanulmányaimat. Szóval egy olyan hölgyről van szó, aki folytonosan levél-válaszokra provokált engem, ahelyett, hogy megrendelje a horoszkópja

szintetikus értelmezését is, és akinek az értelmes kérdései elől nem térhettem ki és válaszoltam, még akkor is, ha néha úgy éreztem, hogy hiába. Annak ellenére ugyanis, hogy erősen hálálkodott azért, hogy az analitikus horoszkópja elkészítésével mekkorát segítettem rajta, én egyre csak azt éreztem, hogy nem hajlandó kimozdulni a Sárkányfarka - Lilithje és támadott napja által jelzett karmikus sors-mocsarából. Íme tehát az ingyen-munkámért a sorstól kapott fizetség, vagyis az evolúció törvénye működését számomra tökéletesen illusztráló levél: „Szilárd, a tegnapi egy olyan figyelmeztetést kaptam, amit azt hiszem ritkán kapnak emberek. Ezelőtt egy évvel szolgáltatást hirdtettem egy nő az újságban, hogy a munkahelyemtől kb. 500 métere masszázs szalont nyitott. Sorra megfordultak ott a kollégáim és dicsérték. Én kb. egy fél évig készültem minden hét végén elmenni, de valahogy sehogy sem jött ki a lépés. Végül, egy hónapja, kínomban elmentem, és kiváltottam egy bérletet heti háromszori alkalomra. Voltam ott vagy háromszor, de abba maradt a dolog, mivel a nő nem tudott valami jól masszírozni és nem éreztem jól magam abban a helyiségben. Zavart, hogy terhesen (negyedik hónapban volt állapotos) is dohányzik, hogy nincs elég levegő a teremben. A pénztárosnőnk, akinek szintén gerincproblémái voltak, szintén járt hozzá. A tegnapi este hét órakor korholt a kis kolléganő, hogy miért hagytam abba a kezelést, hiszen neki olyan jól tesz. És akkor vettem a telefont, felhívtam a nőt és bejelentettem magam este nyolc órára. Igen ám de valahogy sehogy sem akarózott a munkahelyemről elindulni. Fél nyolckor még benn voltam és hirtelen egy olyan gyengeség vett erőt rajtam mintha el kellett volna ájulnom. Valahogy hazavánszorogtam, de érzem nincs erőm elmenni a masszírozóig. Mire magamhoz tértem annyira, hogy felhívjam telefonon, közölni vele, hogy sajnálom, nem megyek, a telefont a rendőrség vette fel. A 29 éves, negyedik hónapos terhes nő, akinek két hét múlva lett volna az esküvője és vele együtt a mi kis pénztárosunk is, vagyis egy 35 éves asszony, akinek egy 8 éves gyermeke volt, már halottak voltak : a „szalonban” erős, de valamiért nem érzékelhető szénmonoxid szivárgás jött létre a központi fűtéstől. Kispénzű nyugdíjasok voltak a masszörnek a szülei és lehúzták a hő központot, hogy ne fogyasszon. Két kérdés merült fel bennem. Miért nem én ? Hiszen nekem kellett volna ott lennem abban az órában, nincs családom, nincs gyermekem, kevesebb fájdalmat hagytam volna magam mögött. Tudja milyen asszony volt a pénztárosunk ? Egy ékszer. Egy egyszerű asszony, aki mindamellett, hogy rettenetesen rosszul, hibásan, szubkulturálisan beszélt a magyar nyelvet, olyan elemien intelligens volt, olyan memóriája, mint az egész könyvelésnek egy csoportban sem. Ugy alkalmaztam, hogy nyolc jelentkező volt a pénztárosi állásra, mind tapasztaltak a szakmában, de rossz volt az arcuk. Nem mertem volna rájuk bízni az intézet pénzét. Erzsike elárúsítónő volt. De nagyon tiszta szemei voltak, és pozitív kisugárzása. (A szerző megjegyzése: 15 éve, hogy elkötelezetten a spiritualitás útjára léptem és 12 éve gyakorló asztrológus vagyok. Ennyi tapasztalattal a hátam mögött, egyértelmű az a meggyőződés, hogy általában azok a személyek gyalogolnak határozottan az involúció ösvényén, és azok vannak a legnagyobb veszélyben, akiknek a „kisugárzását” pozitívnak érzékelik a pneuma által nyomott, vagyis a lelkiismeretük által zaklatott személyek.) Nehéz döntés volt, de akkor azt mondtam magamban, én ilyen vezető vagyok, hogy az intuícióra hallgatok. (Igen, azt is sokat hallottam gyakorló asztrológusként, de egyszerű tv-nézőként is, hogy azok a misztikus lelkek, akik lusták a tényleges spirituális ismeretek és a kauzális tisztánlátás megszerzésére, a világi sikerhez vezető megérzéseiket pozitívnak képzelik és, összetévesztik az éberséggel. És ez a csökönyös ismerősöm következő mondatából, illetve a leírt események logikájából ki is derül.) És őt választottam. Rövid időn belül bebizonyosodott, hogy egy főnyeremény. Okos, figyelmes és egy nagyszerű ember. Halála után, óriási úr maradt utána a munkatársak szívében is. Nagyon komplex dolgokat látott el. Nem lehet helyettesíteni. A másik gondolat, ami bennem felmerült utólag felmerül, hogy miért nem mehettem oda? Gyakorlatilag öt perccel hamarabb kellett volna ott lennem, mint amikor megtalálták őket. Lehet, tudtam volna segíteni. Hát nem értettem az utóbbi időben, hogy mi a karma. Nos ez. Nekem még élnem kell. Most már csak az a kérdés, hogy miért: azért hogy feldolgozzam a karmám vagy, hogy azért mert nekem feladatam van, vagy a kettő ugyanaz?” - Milyen érdekes is az un. jó eszével (spekuláló gondolkodásával) magát ámitó ember rációja! ... Megsuhintja a halál szele, és nem arra gondol, hogy vajon miért is kellett neki olyan közel járni az időnapelőtti halálhoz, hogy már be is jelentette magát arra a helyre és arra az időpontra, amikor a tragédia megtörtént. Ne arra tehát, hogy bizonyára benne is kell lennie valami, éveken át fenntartott, feldolgozatlan és feloldatlan negatív erőcsoportnak, ami a rezonancia törvénye szerint, őt egy ilyen eseménynek a közvetlen közelébe hozta! Nem. Ehelyett azonnal arra gondol, hogy miért szabadult meg, hogy miért nem őt érte a halál, amitől éppen a tragédiát megelőző időszakban rátört erővesztése és a rossz fizikai állapota „mentette meg”! Az utolsó kérdésére tehát NEM válaszolhattam mást, mint azt hogy: „Igen, a kettő ugyanaz. Azért menekült meg, hogy feldolgozza a karmáját a tölem szerzett ismeretek, vagyis a horoszkópjából kiolvasott kauzális információk segítségével azt feloldja és meghaladja. Ilyen jellegű karma-feldolgozást lehetővé tevő információkkal ugyanis, a masször és a pénztáros hölgyek akkor nem rendelkeztek. Mindazonáltal a hölgyben lakozó negatív erőcsoport, amely az ostoba életvesztés és a megsemmisülés torkába sodorta, tovább is feloldatlan maradt, mivel a jelzés után is megmaradt az intellektuális okoskodás és a humanista érzélgősség szintjén, amelyek „segítségével” mind a férjével, mind a kutyáival és mind a munkatársaival szemben ugyanazt a struccpolitikát folytatta – ugyanazt az ámitó és önámító életstílust gyakorolta – amiről korábban próbáltam lebeszélni. Én tehát, aki jobban láttam, hogy néhány nappal korábban még milyen közel járt a halálhoz, mint amennyire ő azt utólag hajlandó volt érzékelni (Az életem során már én is többször keresztül mentem ilyeneken.), annak érdekében, hogy a spirituális szempontból ezúttal is felületesen bizonyuló hölgynek a sorsát közvetlenül irányító valóság-fonalát a kezébe adjam, írtam tehát a tragédiából magára nézve helytelen (könnyelmű, felületes) következtetéseket levonó hölgynek egy kétségbeesett, kijózanítósnak szánt levelet: „Kedves Hajnal! Nagyon kérem többet ne kapkodjon. Az, hogy ön mennyire téved és hamisan lát még egyelőre (Persze, az internetre feltett tanulmányaim és a beavatási regények olvasása hiányában!), a halott pénztárosról, Erzsikéről szóló megjegyzése is ékesen mutatja. Mármint, hogy nincs baj annak tisztességével („az ragyog!”), tudniillik a hiányzó pénzt, valaki más nyúlta le. Én nem tudtam semmiféle hiányzó pénzről amikor azt ajánlottam önnek, hogy vizsgálja meg az események szimbolikáját - mármint azt első sorban, hogy az egyik halott hölgy, akivel önnek a halál pillanatában együtt kellett volna

lenni, négy hónapos várandós kismama volt. (A szóban forgó levelező ismerősöm tulajdonképpen azért keresett meg hónapokkal korábban, hogy megtudakolja tőlem, van-e valamiféle jel a horoszkópjában, amitől nem lehet gyermeke, mivel az orvosok azt állítják, hogy biológiailag ennek semmi akadálya, de évek óta hiába próbálkoznak férjével a foganással. A képletében én sem találtam semmi olyan jelt, amiért gyermekáldással kapcsolatos problémái kellene legyenek, de azt is tudtam, hogy fiatal korában volt több abortusza és házastársként is hosszú ideig élt úgy rendszeres szexuális életet, hogy közben határozottan védekezett a gyermekáldás ellen. Ennek, az általa létrehozott gyermek- és életellenes programnak a feloldási lehetőségét abban láttam, hogy amennyiben komolyan gyermeket szeretne, fel kell hagynia az ő intellektuális és a lelki figyelmét, a gondolatait és érzéseit reggeltől estig lefoglaló, sőt: öt férfias magatartási formákra kényszerítő, gazdasági igazgatói tevékenységével, annak érdekében, hogy jobban ki tudjon lazulni legalább a munka idején kívül és, hogy minél nagyobb mértékben bele tudja élni magát a nőies és potenciális anyai állapotába. Arról nem is beszélve, hogy ha rám hallgat a megtermékenyülés feltételét - annak lelki és szellemi hátterét - is biztosíthatta volna: a férjével való szeretkezéseket sem az egész napi munkaidő után, kimerülten és kutyafuttában - essünk át minél hamarabb rajta, hogy maradjon elég idő aludni is -

”intézhette”; volna el, hanem kipihenten és odaadóan. Igen ám, de Hajnalka az istennek nem akarta ezt megérteni és elfogadni, hiszen a Vízöntőben és a XI. házban álló Lilithjével és a Kosban álló és az azonos Napjával erősített Ascendensével képtelen volt lemondani az öt versengési élvezetekben (harcizgalmakban) tartó érdekesen színes munkahelyéről, illetve, az ottani vezérkedési -– uralkodási lehetőségéről, és persze: a magas fizetéséről való lemondási képtelenségéről nem is beszélve. Nem, a magzat-foganási lehetőséget illetően, akárcsak millió női sorstársa, ő is, a tanácsaim és figyelmeztetéseim ellenére is, valamiféle misztikusan mágikus trükkben, vagy orvostechnikai lehetőségben reménykedett, ahelyett, hogy meghozta volna a minimális megfelelő áldozatot az anyává válási vágya beteljesülése érdekében. Ami az anyagiakról való lemondást illeti, a férje jól kereső fogorvos.... A másik halott hölgy viszont, bár nem volt négy hónapos magzat a méhében mint a masszörnek, pénztáros(!) volt - és ennek a szimbólumából is le kellett volna vonnia a történetekre, illetve az önre vonatkozó következtetéseket. Ugy képzeltem, hogy ő, ezeknek a szimbólumoknak segítségével képes lesz továbbgondolni és kikövetkeztetni az eseményeknek a rá vonatkozó kauzális értelmét, amelyekkel én is próbáltam szembesíteni hetek és hónapok óta eredménytelenül... Idézek a Hajnalnak küldött válaszból: ”Ennek a sors-keresztződést jellemző szimbólum-rendszernek a jelentése pedig az, hogy amennyiben a megállapodás (a megbeszél program) szerint önnek kellett volna ott lennie a masször nőnek a szalonjába amikor az, Erzsivel együtt meghalt, és amennyiben Erzsikét ön vette fel az intézethez ”az intuíciójára hallgatva”; és a Erzsike ”tisza szemeit látva”;, és amennyiben a hasonló hasonlót vonz (rezonancia) törvénye alapján Erzsike annyira kedves volt az ön számára, mindez a hatás és visszahatás (karma) és a rezonancia törvénye alapján azt jelenti, hogy önben is kell lennie valami negatív erőnek, ami majdhogynem közös önben, Erzsikében és a masször nőben, és amely negatív erő az ő halálát okozta, még akkor is, ha az a negatív erő, ami önben létezik, irányultságában esetleg a halott nőknek a misztikus sötét foltjával: a Lilith által jelzett ”fekete lyukával”; ellentétes! - és amely negatív erő, a jelenlegi romboló - kábító sugárzásában, mindössze csak annyival gyengébb amazokénál, és annyira emeli önt azoknál magasabbra spirituális szinten, hogy azzal a negatív spirituális töltettel, amit mind Erzsike, mind a masször nő rég óta, hogy magában hordott, nekik meg kellett halniuk, önnek viszont, aki ugyancsak hajszálnyira állt a haláltól, még nem. Nem az a fontos tehát az ön által feltett kérdés szempontjából, hogy miért nem ön halt meg, hanem az, hogy miért kellett nekik meghalni és, hogy mi az a veszélyes -– önelvesztő - közös kábulat, vagy romboló erő mindhármukban, ami őket megölte és ami önt is egészen ”halál közeli”; helyzetbe hozta egy végzetes kimenetelű eseményben, amit ön csak a rosszul létével úszott meg -– nem véletlenül! -, ami önt éppen akkor kerítette hatalmában, amikor a másik kettő meghalt? Vagyis, hogy mindebből milyen következtetést kell önnek levonnia? Mindössze ötletek szintjén tippelve, hogy tudjon tovább lépni és tisztábban látni: Lehet, hogy mindamellelt, amit biztos, hogy Erzsikének (spirituális szempontból persze) másképp kellett volna csinálni, de amiről mi nem tudunk (én legalábbis): önnek vagy a pénz-keresetet, a pénzzel való foglalkozást, illetve bármiféle pénzzel és gazdasági tevékenységgel kapcsolatos időigényes munkát, vagy minimum a Hírügynökséget kellett volna ott hagyni, annak érdekében, hogy a végre felébredt természetes vágyai szerint, családanya lehessen. És ön számára, aki gyermekre vágyik annak ellenére, hogy a modern babonák szerint, az ön kora miatt ez már nagyon nehezen lehetséges, és akinek én azt mondtam, hogy ez csak úgy lesz lehetséges, ha lehetőséget: időt és nyugalmat ad magának ahhoz hogy a teste, a lelke, de főként az anyai-női imaginációja kimondottan csak ebbe az irányba működjön és ön megtermékenyülhessen, világos kell legyen ez az üzenet. Hiszen az is fontos tanulsággal kell járjon önnek tehát, hogy a masször nő várandós volt. Üdvözléssel: Szilárd”;

Az igazság az, hogy a fenti levélnek az írása idején, még én sem voltam annyira biztos, hogy az a kis szál, ami Hajnalt a haláltól megmentette, az, az ő korábbi, szellemi kábulattól és életnyerési szándéktól (spekulációtól) még nem teljesen mentes, de egyértelmű és határozott spirituális evolúció irányba való fordulása volt, aminek következtében, ha már ideje, illetve türelme nem is volt elolvasni az internetre feltett, ide vonatkozó tanulmányaimat, legalább a munkahelyéről és a munka idejében nekem írogatott az E-mail leveleiben feltett kérdésekkel szüntelenül provokálva, próbálta belőlem kiszedni mindazt, amiről úgy vélte, hogy számára fontos megtudnivaló ezen a téren. Az eseményt megelőző levelezésünk tartalmából és a részemről ellenőrzött, vagyis tudatosan vállalt vitázó, már - már veszekedős hangneméből, jól kivehető, hogy mind a teremtés (mágia), mind a rezonancia, a kiegyenlítődé, a nemek, a polaritás és a hatás-visszahatás törvénye szerint Hajnal azonos spirituális erőterben volt a két meghalt személlyel. Ahhoz, hogy ellenőrizzem azt, hogy a ritmus és a ciklus törvénye szerinti spirituális idejük is azonos lett volna, nem állt módomban, de épp abból gyanítom azt, hogy ez is egyezik, hogy abban az órában és azokban a percekben ő is nagyon rosszul és gyengének érezte magát. De tény, hogy nincs ahogy ellenőrizzem, hiszen ehhez kellene tudnom a másik két nő születési idejét is (és persze a dupla halál beállításának a pontos idejét is). A Hajnal ”Csodás”; megmenekülésére tehát egyetlen magyarázatom van, és ez nem más mint a spirituális evolúció törvényének a hatása. Amennyiben tehát nem a karmikus ciklus és ritmus miatti eltolódás mentette meg

Hajnalt, akkor csakis az evolúció törvényével való előzetes halvány kapcsolatba- és harmóniába kerülése a magyarázat arra, hogy neki, akinek gyermeke és így igazi családja sincs (A kiegyenlítődés törvényét sértő állapot nem csak ebből adódik, hanem abból is, hogy a munkába feledkezése, illetve a munkahelyi játszmák élvezetes átélése miatt - egy ultramodern hírügynökségi intézetnél dolgozott gazdasági igazgatóként, amit érhető módon élvezett a Lilithjével a Vízöntőben és az annak megfelelő gyakorlati életkört megtestesítő XI. házban. Az élettársával is igen kevés időt töltött a napi tíz órás munkája miatt, ami, természetesen, a Nemek törvényét is sértette.) és magzat sem volt a méhében, miért kellett tehát még életben maradnia? Persze, az is igaz, hogy a Polaritás törvénye is sokszor becsapja az embert, és bizonyos szempontból Hajnal az ellentétét képviselte ugyanannak a lényegnek, ami közös volt benne és a két meghalt nőben. Ő ugyanis már korábban is érdeklődött a spiritualitás iránt, és több hónapon át járt a közismert Joga-mester, Gregorián Bivolaru által irányított Joga iskola csoportjába. Érdekes, hogy a jó kritikai érzékével megérezte, hogy neki nincs ott a helye, hiszen azoknak az alapállása teljesen újabb gyermek-szülés ellenes, és engem is bő kritikai elemzésekkel látott el a MISA-t illetően. Ilyenkor kerülnek elé sajnos, a reinkarnációhoz kötött misztifikációk. Az evolúció (spirituális megvilágosodás) iránti igény az, ami sok esetben, még a legsötétebb körülmények között (pl. börtön, más féle elzártság, kínzás, halálfélelem, stb. események által kiváltott sokk hatására) beindulhat, és amennyiben a személy ilyen jellegű információkat kapott, vagy gyűjtött előzetesen, azok kezdnek a szellemében kicsirázni. A fentiekből talán az is kiderült újból, hogy az emberi - spirituális evolúció teljesen más jellegű mind az, ami például az állatoknak a létfenntartásért és a legerősebb (vagyis a leghelyesebben: legcélszerűbben és legarányosabban strukturált) gének átörökítéséért való harca (a hímeknek a nőstényekért való párviadalaiban, nőstényeknek a megtermékenyülési lehetőség érdekében folytatott másféle versengésében, individuumok és csoportok vadászterületekért és legelőterekért - életterületekért folyó harcban) által valósul meg, és jut kifejezésre. Persze, erre a materialista gondolkozók azt mondják, hogy igenis, miközben az állatfajok csak biológiailag fejlődnek, az ember szellemileg fejlődik. Ez a megállapítás nincs is olyan távol a valóságtól, csak az a baj, hogy szellemi fejlődésen ők mindössze intellektuális („a szürkeállománynak a generációról generációra való növekedése”) fejlődést értenek, mivel természettudományok, nem tudnak - vagy legalábbis nem ismerik el azt - a legelső Egyetemes Törvényről, a Teremtés és a Mágia törvényéről. Ezért, a kvantumfizikán kívül, az un. természettudományok, amelyek alapján a mai ember maximálisan természetellenesen él, máig tudománytalannak bélyegzik a valóság spirituális alapját és hátterét (ősforrását), és az állatok tulajdonságait, viselkedését és szokásait tanulmányozva, közvetlen ok-okozati összefüggések szerint vonnak le bizonyos következtetéseket a modern ember fejlődésére vonatkozóan. Nem tudván, vagy nem akarván tudni, hogy mind a mai állatfajok kialakulásának, mind az emberi értelem fejlődésének, a spirituális evolúció törvénye áll az alapjánál és a hátterében. Az egyetemes spirituális erők mozgatják és működtetik - irányítják a metafizikai (a természeti világ feletti - előtti) erőtereket, amelyek úgyszintén mozgatják és működtetik a tudomány által is érzékelt kvantum és részecske lét-előtti (vagy helyesebben: fölötti, de tévesen részecske és kvantum „alattinak” nevezett) magnetikus erőtereket, amelyek viszont mozgatják és irányítják szubatomi részecskéket is, éppen úgy, mint ahogy irányítják e spirituális (sors) erők és erőterek a gének strukturálódását is. Természetesen, összhangban és összhatásban az összes törvény együtt. (Hatás - visszahatás, nemek, polaritás, kiegyenlítődés, ciklus és ritmus, rezonancia törvényei, de főként az egyetemes imagináció ‐ az isteni teremtő képzelet törvénye.) A magát „természettudományosként” meghatározó, de valójában (a gyakorlati vonatkozású következményeiben!) természetellenes materialista világszemlélet és életszemlélet, sajnos - még mindig! - inkább az útjában áll a spirituális evolúciónak, mind hogy elősegítené azt. Ezért csak kevesen vállalják azt, hogy a tárgyi vonatkoztatási lehetőségeket is megtartva, folytassanak szellemi vizsgálódást a megfelelő következtetések levonása érdekében, vagyis annak érdekében, hogy útközben ne „éljenek vissza” és ne süllyedjenek el a zavaros miszticizmus mocsarába. Magukat szkeptikusnak nevező tudóscsoportok, a statisztika és a közvélemény kutatás eredményeire alapozva állításait, áramló hadjáratszerűen, azzal foglalkoznak, hogy az újságokban napi és heti horoszkópokat közlő, illetve azokat házilag gyártó újságírók által művelt vulgáris asztrológiai babonákat cáfolgassanak. Olyan, újság-horoszkóp készítő, ostoba személyek által kitalált állításokat tehát, amelyeket komoly asztrológusok soha le nem írtak. És úgy képzelik, szellemi szolgálatot végeznek az emberiség számára, ha ezek alapján az egész asztrológiát áltudománynak, vagyis a tudomány köntösében tetszelgő szélhámos tevékenységnek kiáltják ki. A legfeltűnőbb ez involúciót szolgáló csömlő okoskodók körében az öntudatos szűklátókörűség, amellyel a vizsgálataikat folytatják. Nem veszik észre, de lehet, hogy inkább tudatosan hagyják figyelmen kívül azt, hogy azzal a téves eljárással, amellyel a szellemtudományokat a természettudományok kritériumai alapján vizsgálják és vizsgáztatják, azt is be lehet bizonyítani, hogy olyasmi mint Isten és olyan spirituális erőtereket képező idea-struktúrák, mint amit a misztikus irodalom keruboknak és angyaloknak (értelmeknek) nevez, nem léteznek. Ezért e negatív szellemi töltettel rendelkező, nagyokos személyek, akik nem képesek a fától meglátni az erdőt, az egymástól elkülönített (mintha a valóságban ilyesmi lehetséges lenne!) asztrológiai elemeknek az előfordulási százalék-arányára leszűkített statisztikai vizsgálódásaik eredményeképpen bizonyítottnak vélik azt, hogy az asztrológia archetípusai a valóságban nem léteznek. Azzal már nem törődnek, hogy az Istennek a világban való jelenlétére vonatkozó teológiai tétel is, egészen biztos, hogy nem igazolható a természettudományos kutatási (statisztikai) módszerekkel, illetve biztos, hogy egy ilyen vizsgálat negatív eredményt hozna ki bármilyen feltételek szerint. E jelenséggel azért kell itt foglalkoznunk, mert, akárcsak a választóik szeme előtt a folytonosan emelkedő gazdasági életszínvonalat, illetve az öncélú élvezeti lehetőségek szaporodását és a természeti sors-elemekkel szembeni védekezési lehetőségeket lebegtető politikusok kampány-tevékenysége, a szellemtudományok hiteltelenítésére irányuló szkeptikusok tevékenysége is valójában egy involúciós folyamatnak a része. A szellemi és a biológiai valóságnak mindössze egy-egy vékony szeletére (néhány elemére) irányított és a vizsgált területnek a többi vonatkozását, valamint a kölcsönhatások hatásmechanizmusait teljesen figyelmen kívül hagyó statisztikai módszerekkel, amelyekkel e steril tudósok dolgoznak, ugyanolyan könnyen azt is be lehet bizonyítani, hogy a keresztény teológia tételei

egyől egyig érvénytelenek. Egy, a természet tudományos szakirodalom népszerűsítéséből élő és az asztrológiával évek óta háborúzó, az asztrológusokról, mint valami obskúrus szellemiséget képviselő, megbízhatatlan és alacsony rendű perzónáról érkező erdélyi újságíró, ismertetvén a magyarországi szkeptikusok munkásságát, leírja, hogy a statisztika segítségével bebizonyították például azt, hogy több esetben inkább nem jellemzők mint igen, egy bizonyos asztrológiai jegyhez (pl. az Oroszlán jegyéhez) rendelt tulajdonságok több megfigyelt azonos jegyében született személy esetében. Ebben az esetben a kutatók figyelmen kívül hagyták, nem csak az esetek ötven százalékát képező eseteket, amikor pl. az Oroszlán nap többségében negatívan fényözögelt, ami arra utal, hogy az illető személyben az individuális ön-érvényesülési késztetések erős gátlások alá kerülnek (főként, ha egy erős Szaturnuszról is negatív fényözögletet kap a nap!) és az ilyen személyek konfliktus-kerülő, probléma-elhárító, még a hangos szótól is szorongó, gyáva nyuszikként viselkednek. Hogy arról a tényről ne is beszéljünk, hogy általában a Napjegyre jellemző személyi tulajdonságok, keményen el vannak nyomva és be vannak árnyékolva a Lilith és a Sárkányfark pozíciói által jelzett Karmikus meghatározódások által! Egy ilyen ostoba, „tudományosnak” nevezett vizsgálódás tehát, amely a napjegyekre vonatkozó pozitív tulajdonságok előfordulási százalékát kutatja és figyelmen hagyja a Nap házhelyzetét és fényözögletét, valamint azt, hogy a Napjegy tulajdonságait általában el nyomják a más jegyek jellemzőiként érvényesülő karmikus tulajdonságok, egy lyukas fillért sem ér! Ezért az ilyen „tényekre” alapuló „tudományos” munkának az értelme a nullával egyen értékű. A tudatlanságuk által biztosított értelmi korlátoltságukban a spirituális – szellemi involúció szolgálatába állt, állítólag tudományos alapon vizsgálódó szkeptikusok ráadásul, teljesen figyelmen kívül hagyják azokat a nagy többségi eseteket is, amikor a személyi horoszkópban a Lilith, vagy a Sárkányfark által jelzett karmikus tulajdonságok jóval erősebbek a Nap által jelzettekénél (Több bolygó áll együtt a Lilithel, vagy a Sárkányfarkkal, vagy esetleg az Ascendens is a Sárkányfarkkal áll együtt, miközben a Nap egyedül állván például ugyancsak az Oroszlán jegyében, mindössze néhány gyenge fényözögletet kap). Az első eset előfordulási lehetősége tehát ötven százalék, az utóbbinak hatvanöt - hetven. Még abban az esetben is tehát, ha ideális egyéni spirituális struktúráról (tinktúrákról) is lenne szó tehát, az esetek ötven százalékának a harminc százaléka maradna meg a születési napjegyek „tiszta” (Pl. oroszlán jellegű) tulajdonságaival, vagyis kevesebb mint húsz százalék! Ehhez viszonyítva, a szkeptikusok statisztikai vizsgálatai harminchárom előfordulási százalékot hoztak ki, vagyis messze sokkal jobbat a szükségesnél! De mivel nekik halvány gőzük nincs a fényözöglet és a Sárkányfark befolyásáról, azt hitték, hogy a harminchárom százalék mindössze valószínűség számítás „véletlen” számarány és ez alapján kikiáltották az asztrológiát áltudománynak. Persze, a harminckét egész öt százalékos arány (pl. Oroszlán) sem jelenti azt, hogy a többségében negatívan fényözögelt Nappal, vagy az erős Lilithel, vagy Sárkányfarkkal rendelkező személyek, nem rendelkeznek olyan rejtett, az illető jegyre jellemző tulajdonságokkal is, amelyek a teszt-kérések segítségével nem hozhatóak felszínre (kideríthetetlenek). Durván fogalmazva, az állat oroszlán például, biológiai szempontból, akkor is oroszlán marad, ha annak következtében, hogy kölyökkorában elfogták és a fogait is kiverve, kegyetlenül elbántak vele, még a saját árnyékától is megijed. Hiszen nem az átlag ember által pozitívnak tudott Oroszláni tulajdonságoknak a megléte, vagy hiánya a fontos egy sorsképlet vizsgálatakor, egy Oroszlán (Vagy más) napjeggyel, Sárkányfarkkal, vagy Lilithel született személy esetében, hanem az Oroszlán konstelláció által jelzett személyiségi, öntudati és önérzeti problémáknak a jelenléte! És az ilyen szkeptikus vizsgálat még csak a legszembetűnőbb és a legegyszerűbb értelmi ostobaság példája, ahol a vizsgálatot végző személyek felületessége és objektivitásnak beállított negatív szubjektívizmusa miatt az spirituális involúciót fenntartó materialista ideológia téved. A korábban említett újságírónak például, aki ugyancsak nem véletlenül, hanem egyértelműen a rezonancia és a karma törvénye alapján szimpatizál a szkeptikus tudósokkal, a családi helyzete mellett, történetesen ismerem a születési évét és évszakát is, amiből könnyen ki lehet következtetni a horoszkópja Sárkányfarkának és a Lilithjének a jegyeit, mivel ezek az asztrológiai elemek lassan változtatják a helyzetüket. (Tizennyolc – tizenhat hónapos periódusok jegyenként.) Előbbi a Bakban áll, utóbbi a Mérlegben. Önmagában a Bakban álló Sárkányfark nem sokat mond csak mindössze kauzális és spirituális, valamint lelki- asztrális érzéketlenségre (Hamvas Béla jellemzésében: ineptia mysti) utalhat, de itt azt is fontos megjegyezni, hogy ez semmiképp nem jellemző minden esetre! Ebben az esetben viszont ez a vonás biztos, mivel épp a Bak uralkodó bolygója: „az apai szellemiség” illetve a határozottság és a spirituális felelősség ősejéjét megtestesítő bolygó, a szintén lassan mozgó Szaturnusz, egyértelműen szemben áll a Sárkányfarkkal, vagyis a Szaturnusz a Rákban együttáll a Sárkányfejvel. Ez viszont, egyértelműen kauzális és spirituális információ befogadási képtelenségre, az ilyen jellegű információknak a merev elhárítására - elutasítására való önkéntelen és öntudatlan késztetésekre utal, amely késztetéseket általában akkor a legnehezebb meghaladni, ha az illető személy messze az átlagon felüli (pl. öt tudományos munkára alkalmassá tevő) intelligenciával született a világra. Fizikai - biológiai tulajdonságokra és meghatározottságokra (képeségekre) utaló jelek nem szerepelnek a horoszkópokban, hanem mindössze olyan információkat tartalmazó jelek, amelyek arra utalnak, hogy spirituális minőség szempontjából miképpen használja valaki a létező adottságait, így pl. az adott mennyiségű (sok vagy kevés) fizikai erejét, intelligenciáját, stb. Ezért az pl. ha egy horoszkópban támadott a Merkúr, nem azt jelenti, hogy kevés az illetőnek az intelligenciája, hanem azt, hogy spirituális szempontból, önkéntelenül és öntudatlanul negatívan használja azt (Pl. Adolf Hitler), illetve, hogy ez a magas intelligencia egyáltalán nem áll az illető személy un. üdvössége szolgálatában, hanem annak ellenében „dolgozik”. Ezért bármilyen nagy legyen is a példánk „tudományos újságírójának” az IQ szintje, az, hogy ezt mire és hogyan használja fel, annak a függvénye, hogy a Merkúrja és az Uránusza hol áll és milyen fényözögletet kap a horoszkópjában, amiről viszont semmit nem tudok. Azt viszont tudom, hogy ez az intelligencia, mindaddig, amíg az illető személy (bárki is legyen az) spirituálisan fel nem ébred és szellemileg meg nem változik (újja nem születik), a Sárkányfark és a Lilith által jelzett (Karmikus) meghatározódásoknak van alárendelve, azok által befolyásolt (manipulált) a tudata és azokat szolgálja az intelligenciája. Egyelőre azt tudjuk tehát, hogy a tudományos műveltségű újságírónk Bak jellegű spirituális érzéketlenségét - az ilyen jellegű információknak az ösztönös

elhárítási késztetéseivel született a világra. A szakmai etika nem engedi, hogy kilétét eláruljam, de ez, a spiritualitás-ellenes magatartás, vagy ennek az ellentéte: az erős misztikus kábulat, jellemző majdhogynem az összes vele egy évben született közismert személyiségre. Nagy volt a döbbenetem, amikor a rendszerváltás után felismertem, hogy a vele egy idős költő társaim többsége is, végeredményben (spirituális szempontból legalábbis), teljesen hitetlen. A Mérlegben álló Lilithről viszont személyes hitelességgel is beszámolhatok, mert az én horoszkópomban is éppen ott áll. Persze nem csak az egyéni tapasztalataim, hanem rengeteg horoszkópnak a visszaigazolt értelmezésének a birtokában is nyugodtan állíthatom, hogy az illető újságírónak a szerelmi boldogságra való képtelenségre, vagyis a hamis boldogságra és hamis (látszat szerinti: művi) harmóniára: mindössze értelmi és látszat-egyensúlyra törekszik öntudatlanul és önkéntelenül. Nem véletlen tehát, hogy ez a tudomány-imádó személy, történetesen agglegény! De történetesen arról is tudok, hogy az illető újságíró édesanyjával egy olyan tragikusnak is mondható brutális szexuális cselekményt követtek közvetlenül a személy fogantatását megelőző időszakban, aminek következtében ez a személy, mint magzat megfogant. Ez viszont visszaigazolja azt, hogy az ő Bak Sárkányfarkának megfelelően, a fogantatása előtt, az édesanyja - tudatosan, vagy öntudatlanul – de rendkívüli módon, igyekezett hermetikusan elzárkózni minden nemű szerelmi – szexuális kapcsolat létesítési lehetőség elől (Tágabban: a közvetlen környezettel, családi közösséggel, társadalommal, néppel, népcsoporttal kapcsolatos közösségvállalás, vagy eszmeiség-vállalás elől, vagy egy, a számára szorongást idéző lelki mentalitás tudomásul vétele elől.). A személyiségünket és feladatlan sorsunkat adó, anyai ágról öröklött kauzális és spirituális sorsprogramunk viszont, akkor idézi be az életünkbe a tragédiákat (mások agresszivitását), akkor részesülünk ilyen durva eseményekben, amikor gondolatainkkal és viselkedésünkkel - mentalitásunkkal - huzamosan elbástyázzuk magunkat valami olyan információknak a tudatunkba - lelkünkbe való behatolása és befogadása elől, amely információkra viszont (és amely mentalitás változtatásra) igen nagy szükségünk lenne a spirituális fejlődésünk (saját sorsprogramunk feldolgozása) érdekében. Nem véletlen tehát, hogy ez, a lét alapvető spirituális tényeit figyelmen kívül hagyó, személytelen, tehát a személyt semmire sem kötelező, annak a spirituális múltját (fogánása történetét) objektív véletlenszerűségként kezelő tudományt a legfőbb igazságként gyakorló személy akkor fogant, amikor az édesanyja egy ilyen brutális sors- betörést (sors-beavatkozást) szenvedett, mivel az, abban az időben, éppen nagyon nem akart a szerelmi kapcsolatok és általában a párkapcsolatok fontosságát illetően, nézetet változtatni. Ezt egyrészt valamely, a közösségi - társadalmi életre vonatkozó kérdésben, vagy azzal valamilyen analogikus kapcsolatban álló kérdésben. Másrészt, és ez egészen biztos, a családalapításra, az anyává válásra, a családanyai szerepkör vállalására vonatkozó elképzelésében. - A gyermekek horoszkópjából vissza lehet következtetni az anyának a fogantatás időszakában átélt spirituális állapotára. Így a fiú (a későbbi újságíró) horoszkópjában a Bak Sárkányfarkkal szemben álló Szaturnusz, amely az apaság bolygója is többek között és ebben az esetben, a Rákban áll. És persze, nem véletlen az sem, hogy az a társadalmi - közösségi létszférában (Bak – közérdekű, nyilvánosság előtt folytatott, közösségi érdekeket szolgáló tevékenység: újságírás) tevékenykedő személy, akinek az elzárkózás - elhatárolódás, valamint a brutális erőszakoskodás és az anya személyisége megsértésének motívumával kapcsolatban áll a spirituális múltja és gyökere, kiváló intellektuális képességeit és az intézményesen (Bak) támogatott természet-tudomány tekintélyét (Bak) és eredményeit arra használja fel, hogy szellemi hadjáratokat folytasson olyan szellemi foglalkozásokkal (szellemtudománnyal) szemben, amelyek az ő kauzális és spirituális eredetével kapcsolatosan, számára kellemetlen és kényelmetlen leleplező információkkal (leleplezésekkel) szolgálhatnak. De még amúgy sem véletlen ez, az önkéntelen spiritualitás-ellenes törekvés, ha tudjuk azt, hogy az a tragikus aktus, amit az édesanyja az ő fogantatását megelőzően elszenvedett, és aminek következtében ő biológiailag megfogant, az őt gondosan nevelő édesanyjának a rejtett és zavaros szexuális képzelgéseivel és érzelmeivel is kapcsolatos (Mérlegben a Lilith). Sajnos nincs a birtokomban több adat a valamikor az én bohém és felelőtlen biológiai apámmal is barátkozó, tudomány-népszerűsítő újságíró születési időpontjáról, de az a mód, ahogy az asztrológusokat, mint a tudós társadalom söpredékét lekezeli, a fényképről ismert arcképe, valamint az, ami történt az édesanyjával a születése előtt történt (önérzet, önértékelés, öntudat, személyiség, durva és kegyetlen megsértése, megalázása), arra enged következtetni, hogy Oroszlán motívumok is feltétlenül kell, hogy szerepeljenek a horoszkópjában. Hogy így van-e, vagy sem, a spirituális evolúció témája szempontjából azért lenne fontos, mert az ember az egyedüli lény, aki az individuális tudatában – személyi tudatában - hordja potenciálisan a természetbe: a létezés határállapotába, ágyazott és abból visszatükröződő egyetemes léttudat (az abszolút tudat) kiegyenlítődségi lehetőségét. Ez viszont, mint asztrológiai motívum, az Oroszlán spirituális erőtere, és az Oroszlánnak megfelelő gyakorlati életkört megjelenítő V. horoszkópház, által megtestesített spirituális motívumrendszerekkel kapcsolatos. Ez az újságíró, egyike azoknak a szellemi-kényelem szerető, steril életet folytató személyeknek, akik a tudattalan mélyrétegeiben rejlő, sötét és elfojtott félelmek, görcsök és szorongások hatása alól felszabadított, és átvilágított személyi (individuális) tudatra alapozott, szabad személyi öntudat-építést célzó, fejlődési törekvésekkel úgy szegülnek szembe, hogy ezt a közösség érdekeiként tüntetik fel. És mindezt mindössze a spirituális kényelemre (lustaságra) való hajlamuk miatt (Lilith a Mérlegben). Az ide vonatkozó arányos és teljességgel átvilágított (arany!) öntudatnak (személyi tudatnak, személyiségnek) az egyetemes teremtői és kiegyenlítői létezőkkel és az egyetemes törvényekkel való együttműködési képessége kialakulásának az előfeltételeire, mint evolúciós szükségére, a későbbiekben térek ki részletesen. Most maradjunk a XXI század elején még mindig a spirituális evolúciót akadályozó természettudománynak és az azt művelő természet-nyomorító gazdaságnak: a természettudományt, mint az egyedüli igazságot felfedni, igazságot adni és osztani képes emberi tevékenységnek elismerő személyeknek a mentalitásánál, amely arra utal, hogy ezek a személyi tudatok még mindig úgy képzelik, hogy a természettudományos felfedezések és megvalósítások azonosak az evolúcióval, mert látszatra mintha tényleg igazuk is lenne. Hiszen, ha statisztikailag vizsgáljuk azt, hogy hány esetben érvényesült és érvénysül az emberi elképzelés: lépték és egyéni, vagy csoport érdekek szerinti okoskodás szerinti „isteni igazság” a történelem folyamán, akkor világos, hogy „Nincs is Isten”. Vagy legalábbis az öreg már régen halott, ahogy

Nietzsche állította. És nem csak a természeti katasztrófák, a világháborúk, hanem pl. a holocaust, vagy a Stalin szoviet munkatáborokban hurcolt és lemészárolt millió „ártatlanok” esetét tekintve is. Ha az embernek a pragmatikus észjárása szerinti külső bűnösségét, vagy ártatlanságát vesszük igazságossági (moralitási) kritériumnak, a természettudományos következtetés nem csak az, hogy az isteni igazságosságra vonatkozó tételeket, rokkant agyú vallásos örültek, fantazta szerzetesek, hipokrita papok és gyagyás teológusok eszelték ki, hanem az is, hogy pl. az ártatlan csecsemők tömeges szenvedésében és halálában érvényesülő Isteni moralitás, az igazságosságnak az Isten részéről történő legszemtelenebb szembeköpése. Ebben a logikában tehát a zsidók igazságos és a keresztények jószágos Istene nem létezik. És ugyanígy: ha statisztikai adatokkal kívánjuk bebizonyítani azt, hogy (ugyancsak emberi mérték szerint) a különböző vallások istenei, hányszor mentették meg a segítségükért és kegyelmükért hozzuk forduló híveket, a kivételes, ritka „csodák” eseteit leszámítva, az eredmény ugyancsak több mint szegyenletes. Szóval sem a természettudományos, sem a humánus moralitás alapján nem létezhet Isten. Csak éppen az a baj, hogy a természettudomány a fizikai Nagy Robbanástól kezdődik és arról, hogy a fizikai nagy bummot mi a csoda produkálta, halvány gőze nincs. Miközben a Nagy Bummtól erre felé az egymásba átalakulni képes anyag és az energia mennyiségek egyetemes fennmaradását vallja, vagyis azt, hogy semmiből semmi nem lehet, a Nagy bummban megjelenő energiát a semmiből származtatja! (– Ez aztán a logikus és következetes tudományosság!) Illetve, amikor e a saját tételeinek az egymással homlokegyenest szemben álló, nyilvánvaló ellentmondása miatt végre elszégyelli magát, a tudomány fogja magát és engedmenyeket tesz a vallásos fantazmagóriának: kreacionizmusnak és (Ebben az egyetlen esetben...) „megengedi” Istent mint Nagy Bumm kreálót. Ez viszont így neveltséges. A finomabb létdimenziókból az alacsonyabb (fizikai) rezgési állapotok szintjére kerülő és oda átáramló spirituális energiából és szubsztanciából fizikai energiák és anyagi formák (léttájak) alakulnak folyamatosan. Az a bizonyos „háttérzaj”, amit a fizikusok a műszereikkel képesek regisztrálni, nem egyetlen, az időben valamikor történt és azóta is a kozmikus térben visszhangzó Ősrobbanásnak a hangjai, hanem ennek, a folyamatos szubsztancia- és energia-átömlésnek: a spirituális dimenzióból szüntelenül az anyagi világba „átrobbanó” finom energiáknak és szubsztanciáknak a transzformációs hangjai. De ezt a finom dimenziókból eredő, folyamatos fizikai áttörést és energia-anyag átömlést - ami a fizikusok szerint egyetlen egyszer és csak úgy a „semmiből” születettnek, az általuk soha le nem mért csak állítólag „kiszámított” fizikai idő ősi mélyéből hozzánk érkező Nagy Bumm alatt megtörténtnek vélnek, a fizikainál finomabb éteri dimenzióban megelőzi egy, másik szubsztancia és energia-áttörés és átömlés. És ez nem más, mint a kauzális dimenzióból, vagyis az abszolútumból folyamatosan és időtlenül kiáramló Fénynek (őssenergia) és Szeretetnek (őssszubsztancia) az asztrális dimenzió és az éteri dimenzió keresztül való anyaggá változása és a fizikai dimenzióban való áthatolása. Ezt a folyamatos egyetemes dimenzió-áttörést és szubsztancia-anyag változást viszont még nem vagyunk képesek egyelőre a laboratóriumi körülmények között előállítani és műszerek segítségével kimutatni - lemérni. Tény, hogy az egymásba átalakuló anyag és az energia mennyiség állandóságáról és magmaradásáról szóló fizikai törvénynek vélt elmélet tarthatatlanságát már a kvantumfizika is felfedte, bebizonyítván, hogy a bizonyos szubatomi anyagi részecskék, illetve az anyagi részecskéknek tűnő energia kvantumok egyszerűen csak eltűnhetnek valahova, talán egy másik dimenzióba, vagy a mienkkel párhuzamosan létező, de más természetű világba, ahonnan nem tudni, hogy mikor és mi alapján, egyszer csak „nálunk is” újra megjelennek. (Kérdés persze, hogy ugyanazok a részecskék, illetve kvantumok jelennek-e meg?) Tény az, hogy a fizikai világegyetem nem csak tágul fizikailag (geometriailag - asztronómiailag), hanem ugyanakkora erővel és gyorsasággal valahonnan „belülről” bővül is – fel is töltődik, az éteri dimenzióból érkező új és új anyagi részecskékkel, csak ezt a fizikusok (asztronómusok) még valamiért nem fedezték fel, nem vették észre, vagy nem akarják észre venni. Ezért, a valóságban egyáltalán nem állja meg a helyét az a tudós (fizikus – asztronómus) körökben meghonosodott nézet, hogy a gravitáció erejével ellentétes és annál erősebb egyetemes tágulási, széthúzódnási - távolodási erő (az un. Hubble-erő) következtében folyó végtelen kozmikus tágulás miatt, lassan – lassan szétágulnak és a világegyetemben szétfolynak a galaktikákat alkotó csillagrendszerek, illetve maguk a csillagokat képező hatalmas égitestek (a gravitációs terükben keringő bolygóikkal együtt), mígnem egy hatalmas szürke leves lesz az egész fizikai világegyetem. A csillagokat képező égitestek, de a csillagközi űrpor szilánkjai, kristályai is ugyanis „belülről”, a fizikusok által semminek vélt dimenzióból folyamatosan feltöltődnek éteri szubsztanciából fizikai energia-kvantumokká transzformálódó, majd fizikai rezgési szintre „alacsonyodó” anyagi részecskékkel. A fizikai (asztronómiai) világegyetem tágulása viszont nem más, mint az egyetemes spirituális értelem, intelligencia (asztrális, mentális, spirituális és kauzális dimenzióbeli világosság) fejlődésének – vagyis: tágulásának a fizikai leképeződése. Nem csak arról van szó tehát, hogy nem kell izgulni, mivel a tudósok jóslataival ellentétben, nem válik évmilliárdok múlva szürke, majd teljesen fénytelen és híg „levessé” a világegyetem, hanem arról is, hogy a fizikai események mögött, azokat megelőzően, mindig spirituális fejlődési (tágulási: magasabb rendű struktúrákká – ideaformákká) alakulási folyamatok zajlanak. És a lényeg az, hogy ezekbe a pozitív irányba (nem a megsemmisülés irányába tehát!) ható, egyetemes spirituális folyamatokba mi is bekapcsolódhatunk, ezekkel együtt fejlődhetünk (mentálisan és spirituálisan tágulhatunk) és egyre magasabb szinten kiegyenlítődhünk (egyénilag és csoportosan és emberiség szintjén és egyetemesen is megváltódhatunk!). De nem csak a kozmikus tágulásban, hanem az ember biológiai fejlődésében is megtalálhatjuk a spirituális evolúciót, mint e felszíni – anyagi tágulásnak a valóságos hátterét, alapját és kauzális okát. Az ember biológiai eredetére vonatkozó antropológiai genetika eddigi felfedezései után, sem a dogmatikus kreacionista állításokkal, sem a steineriánus antropozófusoknak az ember un. misztikus létesülésére vonatkozó fantáziadús elméleteivel nincs amit kezdenünk. Számomra legalábbis, a genetika legújabb antropológiai eredményei által is alátámasztott antropológiai fejlődéstan és az etológia bizonyos, az emberre vonatkozó következtetései, azok, amiket metafizikailag helytállónak tudok tartani, sokkal érthetőbbek, mert logikailag követhetőek és folyamatosságukban, anyagi következetességükben hitelesek. Természetesen, azzal a kitélletel

és fenntartással, hogy az egyetemes törvények természetének és működési mechanizmusának a beható megismerése és személyes megtapasztalása után, én sem a véletlenszerű genetikai mutációkban nem hiszek, sem azoknak a tudomány által „véletlenek” (tehát: ördöginek...) nevezett kozmikus (üstökösök becsapódásai), geológiai és klimatikus események - változások véletlenszerűségében, amelyek a földi élőlények fejlődését kiváltó mutációkat eredményezték és eredményezik. Mindennek meg van a világos ősoka és a jól követhető ok – okozati összefüggésrendszere a spirituális kauzalitásban! Persze, misztikus ezoterikus körökben manapság közhely, hogy nem létezik véletlen, de hát akkor mi az, ami a természettudomány által véletlenszerűnek ítélt eseményeket (katasztrófákat, geológiai és klimatikus változásokat) kiváltja? Nos, amint a jelen tanulmány elején erről már említést tettem, ezek, a földi lényekben (növényekben és állatokban) genetikai és az emberben lelki és szellemi struktúráiban is, mutációkat okozó fizikai - természeti események nem egy külső, objektív istennek az ily módon történő (célirányosan akarati) beavatkozása folytán jönnek létre, hanem az egyetemes törvények (ebben az esetben a fejlődés, a kiegyenlítődé, a ritmus és a ciklus, valamint a hatás és visszahatás törvénye), összehatásának a következménye. Sőt, ha ezt megértettük, azt sem nehéz elképzelni, hogy az egyetemes törvényeken, illetve azok fizikai, vegytani és később: a biológiai megnyilvánulásain és változásain (hatásain és visszahatásain) keresztül az abszolút összellelem (teológusi kifejezéssel: az Isten) volt az, aki ezeket a geológiai és klimatikus változásokat eredményező fizikai eseményeket az egyetemes (Isteni) és ezért mágikus erejű (Az anyagra ható!) képzelőerő előidézve, ezek által lehetővé tette előbb az élet kialakulását, majd a az alacsonyrendű, primitív életformáknak az egyre összetettebb (felsőbbrendű) strukturálódását, szerveződését. Valamint, ugyanígy, a mágikus hatású egyetemes (Isteni...) élet-képzélet által, lehetővé vált a kozmikus mutációk segítségével kialakult az ideális – spirituális struktúrák anyagi kifejeződésének: az egymástól elkülönülő primitív biológiai struktúrák ismétlődése segítségével történő individualizálódása és, ezekben a különálló, egyedi biológiai struktúrákban, az egyetemes teremtés őslógikáját megismételve (azt az anyagi szinten megtestesítve), kialakultak a teremtési: önreprodukálási, utódlétrehozási és szaporodási képességek is. Így fejlesztette ki tehát az abszolút lét összelleme az egyetemes mágia (a képzelőerő) erejével, lépésről lépésre haladva, évmilliárdok és évmilliók során át, az általa létrehozott anyagban a megfelelő körülményeket hozva létre, majd az individuális tudat mágikus erejével és primitív, de hatékony intelligenciájával hatva, azokat a bonyolult biológiai szervezettel rendelkező állatokat, amelyekből végül is az a „teológiai” képességekkel rendelkező (mágikus képzelőerő és az elején primitív, de egyre összetettebbé váló misztikus intelligenciával rendelkező) emberi lény, aki egyre inkább felülthette “az ő képét és hasonlatosságát”. Azt, hogy ez, az utóbbi metafizikai metafora mit is jelent a valóságban, részletesen leírtam a betegségeinknek, sérüléseinknek és baleseteinknek a személyi horoszkópunkból kiolvasgató asztrológiai meghatározásainkról, jellemzőinkről és a karmikus programokról szóló tanulmányomban. Mindazonáltal nem fejezhetem be az involúció jelenségéről szóló eszmefuttatást anélkül, hogy azt, az aranymetszésnek megfelelő létarányt, vagy sorsarányt, aminek a létezését és működését első sorban a saját életünkben figyelhetünk meg, ne említeném fel újból: Létezik ugyanis egy ilyen kozmikus arány-mérce az egyetemes és az egyéni karma un. mennyisége és a fejlődés mértéke között. Anélkül, hogy újból bonyolult metafizikai fejtegetésbe fognék, ez az emberi sors esetében azt jelenti, hogy amennyiben valakinek a karmája mennyisége és intenzitása meghalad egy bizonyos mértéket, bármiféle spirituális, vagy más jellegű fejlettségi szintre jutott volna is el, az mind nem számít, mert olyan sorsakadályokba fog ütközni, amelyek nem engedik tovább lépni az un. gyakorlati boldogulásában. Sőt: ha spirituálisan, vagy akárcsak intellektuálisan is, meghalad bizonyos fejlődési mértékeket anélkül, hogy az eredeti, vagy a szerzett karmáját bizonyos mértékben feloldotta, vagy csökkentette volna, ugyanúgy fog járni. Lehetetlen ugyanis az értelmi, vagy a spirituális fejlődés nagy mértékű karma-csökkentés, illetve karma-oldás nélkül. Arra, hogy ez meg ne történjen az un. Szaturnuszi sorserők vigyáznak, de oly mértékben, hogy amennyiben az egyén nem veszi észre magát, ez az egyoldalú fejlődése nem csak egyre nagyobb hátráltatásokhoz, de akár a halálához is vezethet. VIII. Figyelembe véve a fájdalomnak, mint fizikai és lelki jelzőrendszernek, valamint a szenvedésnek, mint spirituális jelzőrendszernek azt a felmérhetetlen jelentőségű értelmét és funkcióját, (Ami szintén úgy fejlődött ki, mint ahogyan azt a fentiekben leírtam.), amit a saját értelméről nevelésesen jó véleménnyel levő „értelmes” tudós ember ugyancsak nem vesz figyelembe, az egyetemes törvények logikája szerinti gyakorlati (statisztikai…) vizsgálatok, a szkeptikusok eredményeinek az ellentétére világítanak rá. Az anyai ágról öröklött, karmikus romboló programok hatásmechanizmusa szerint („Vétkeink terhet az utódaink öröklök majd harmad és negyed íziglen” - Ezsaiás) és a rezonancia és a polaritás törvénye miatt, mindig olyan eseményekkel és személyekkel - olyan spirituális erők kifejeződési formáival - kerülünk az életünk során kapcsolatba, olyan jelenségekkel és személyekkel gyűlik meg a bajunk, amelyek rezonanciában (azonos rezgési frekvencia határértékek között) állnak azokkal a problémákkal, amelyek a tudatalatti ideavilágunkban (feloldási és fejlődési – kiegyenlítődéi lehetőségre váró spirituális struktúráinkban) vannak bekódolva. Ezek az asztrológiai sorselemzés által a felszínre hozandó és megvilágítandó belső szükségességek, olyan sorseseményekkel, a természeti és emberi problémával (szociális, politikai, kulturális, gazdasági, stb.) a valóságnak olyan elemeivel való találkozásokot és konfrontációkat igényelnek, és ezért: idéznek is be az életünkben(!), amelyek a legtöbb esetben kellemetlenek a számunkra, de legalábbis különös odafigyelést és reagálási - reakciókészséget igényelnek tőlünk. Ez a reakciókészség és önfegyelmet igénylő figyelem, általában igen komolyan igénybe veszi az értelmünket, a helytállási készségünket, a fizikai és a lelki teherbírásunkat, a fájdalom-bírásunkat és a türelmünket. Ezért, a karma hatására inkább kényelem és élvezet-kereső, mint veszély- és feladatkereső ember, valósággal irtózik, ezektől a tőle minden szintű erőfeszítést és áldozathozatalt igénylő, személyi életfeladatok szerinti, kellemetlennek nevezett sors-formáló eseményekkel való találkozásoktól, konfrontációktól. Egyértelmű tehát, hogy a szkeptikus személyek is - Akik néha az égen levő nap létezésében is kételkednek – ennek a nehézség-kerülő humanista logikának a mentén gondolkodnak, mivelhogy ők olyan, a fogantatásuk időszakában földhöz ragadtan gondolkodó, involúciós lelki-szellemi állapotban levő anyáknak utódai, illetve olyan zavaros képzeletű, vagy a szellemi fénnel szemben álló anyai ági

nagyanyák, dédnagyanyák és üknagyanyák utódai, akiknek a képzelete vagy "kiszáradt" és elveszítette minden spirituális rugalmasságát, vagy a túlzásba vitt életnyerési – élvezetszerzési logika, vagyis a "józan paraszti" (pragmatikus) gondolkodás következtében, esetleg a tudományosnak látszó, steril - intellektuális (értelmiségi - scientista) gondolkodás következtében, az emberiség azon részét képezték, akik "az Istennek sem" akartak fejlődni. De az is lehetséges, hogy szélsőségességet semlegesíteni, vagyis javítani és tompítani hivatott polaritás törvénye miatt, a szkeptikusok esetében, az egymást követő generációk között egyszerű poláris ellentét jelenik meg. Ez az spirituális inverzió pedig a gondolkodás irracionális szférájában jut kifejeződésre és ezek a személyek, az anyai ági karmikus örökösödés alapján, valami obskurus tévhitelen, rögeszméken alapuló, zavaros és sötét kultikus életnek az ártatlan és önkéntelen örökösei (Az anya, vagy a nagyanya által gyakorolt szerelmi mágia, vagy az anyagi vagyonszerzés érdekében gyakorolt sötét praktika, mint pl. halál idézés szándékával folytatott mentális tevékenységnek a karmikus örökösei). Olyan, az anyai ági őseiktől öröklött beavatkozási és az uralkodási vágy által motivált misztikus tevékenység húzódik meg e magukat "józan eszűnek" képző ál-tudós emberek kauzális múltjában (anyai ági családi történetében), amely sors-események és/vagy tevékenységek a megismerésétől és tudomásulvételétől a tudattalanjuk, a fent leírt (szellem-lustasági) okok miatt iszonyodik. Ezért kapaszkodnak tehát ezek, az elméletek logikai buktatóit nagyvonalúan maguk elől is elhallgató, tudósi elmék a világegyetem pusztulását jósoló, felettébb józannak hirdetett "szkeptikus" tudományosság semlegességébe. Ez viszont azt is jelenti, hogy az ilyen személy elzárkózó típusnak és egy fajtája erős, de negatívan ható misztikus intuícióval születik a világra és az átvilágítással könnyen felszámolható, de a civilizált státuszukjukra: az imédzsükre árnyékot vetni képes foltra, intuíció szintjén azért ráérezvén, intuitíve semlegesíteni szeretnének minden olyan ismereti rendszert, amely erre, a bennük létező sötét spirituális foltra rávilágíthatna. És mivel még ők maguk sem szeretnének arról a bennük levő "sötét valamiről" konkrétan tudomást szerezni, igyekeznek hitelteleníteni (és amennyiben a tudomány a modern ember igazságának a birtokosa: "tudománytalanítani") mindazt a szellemi - spirituális információ eszközt és forrást, ami ezt, elsősorban a saját számukra felfedhetné és átvilágíthatná. Erről, a lényeges problémák elfedését célzó, és azok felfedését éppen a tudományos józanságra hivatkozva akadályozó, tudományos nyíltságba való rejtőzködési törekvésekről minden beavatási rendszer tud. A sufi tradíció a tudás fátylaként beszél róla. de Hamvas Béla részletesen leírja a jelenség kortanát a "Korszenvedélyek utólagos igazolása" című kiváló rövid esszéjében. Ez a jelenség tehát, határozottan az involúció – az un. spirituális "vissza-élés"(!) - szférájához tartozik, akárcsak az inkvizíciót létre hozó intézményes vallásosság: a szellemi sötétséget, ha kell, a véres erőszakosság útján is fenntartó fagyott luciferi szellemiséghez. Igen fontos ezt egészen tisztán látni annak, aki a spirituális evolúció szellemében akarja folytatni az életét és nem akar megijedni "a nagyszakállas tudománytól" (Hamvas Béla), amelyről nagyon sokan - többnyire a művelői és a haszonélvezői - hajlamosak azt képzelni és azt hirdetni, hogy az abszolút igazság egyedüli (intézményes!) letéteményese, ismerője, fokmérője és kimondója. – Lásd mindazt a misztikusnak, vagy parapszichológiaiak nevezett jelenséget, amit a természettudományok nem tudnak bemérni, értelmezni és értékelni (Pl. azzal kezdve, hogy mi volt az ősröbbanásuk előtt!), illetve azt, ami a természettudomány eszközeivel megvizsgáltan negatív eredményeket hoz ki. Szerintük mindaz a tevékenység, ami ezeket a jelenségeket kutatva, próbálja racionálisan megérteni, az ő szemükben tudománytalan, tehát szerintük nem tud valóságos lenni és ezért, az ilyen szellem-tudományoknak az állításai, mint például az asztrológia sok-ezer éves axiómái és legújabb felfedezései, hamisak. Azok, akik e sorokat olvasva azt képzelik, hogy a fentiekben a szkeptikusok által kritizált asztrológus sértettsége szólal meg általam (Engem, személy szerint még egy sem kritizált 2011 február 15-ig.), mint a tudományos kutató és felfedező, és hogy e sértettségtől hajtva önkéntelenül, az evolúció törvényéről szóló – leghosszabb! – értekezésemet egyfajta bosszúállási eszköznek használok, tévednek. Mindez nagyon is hozzá tartozik ahhoz, amit a spirituális jelenség-kutató és jelenség-értelmező elmével rendelkező metafizikus az evolúcióról és az azt kísérő involúciós folyamatokról a 21 század elején, vagyis a közvetlenül az ökológiai katasztrófa előtt álló emberiség tagjaként el kell mondjon. Az un. egzakt tudományoknak nem csak az a baj, hogy végső soron a tudomány és a technika erkölcsi semlegessége, illetve hogy a hadászati és gazdasági haszonélvűségekre alapozott luciferi és fauszi erkölcs vezetett oda, hogy az élet-adó természet élén az életadó vízzel és az élet feltételével: a levegővel a végsőkig össze szennyezett állapotba került planetáris szinten, hanem az is, hogy fent leírt szellemtudománnyal szembeni fölényeskedő és kirekesztően nagyképű magtartása miatt, az emberiség 95 – 97 százaléka, még mindig képtelen ráébredni az élete tulajdonképpeni céljára, illetve az ember spirituális rendeltetésére, aminek következtében, tovább szennyezi és nyomorítja a természetet (a külsőt és az un. belső természeti struktúráját), a személyi boldogsági állapotának az elérési lehetőségeire vonatkozó vallásosan tudományos és tudományosan vallásos megtévesztettségében. Az emberiség, de legalább is az un. nyugati civilizációra jellemző, demokratikus - kapitalista gazdaság-politikai rendszerben élő része, rég elérte azt a gazdasági jóléti színvonalat, amelynél magasabb gazdasági életszínvonalon élni, már egyszerűen értelmetlen és ennek a gazdasági-életszínvonalnak az öncélú emelése egyszerűen mentális zavarokhoz és más egészségi degenerációhoz, illetve a szaporodási képtelenséggel járó megsemmisüléshez vezet. A nyugati típusú civilizációban élő ember tehát, elérte azt a gazdasági életszínvonalat, ahonnan spirituális tudatossággal folytatott élet nélkül, illetve megváltás-tudat szerinti életvezetés nélkül, az út egyenesen a semmibe, vagyis a megsemmisülésbe vezet. Erről nem csak a nyugati civilizáció un. fejlett országaiban élő személyek és nemzetek belső reprodukciós (szaporodási) képtelensége beszél ékesen. Vagyis az, hogy amennyiben nem lennének a szegény országok emigránsai ezek a nemzetek még nagyobb mértékben sorvadnának mint a sajátos demográfiai helyzetű magyar nép. (Amelynek, az ország-határokon kívül létező részei azért nem szaporodnak, egyrészt mert emigrálnak és emigrálni akarnak Magyarországra és nyugatra, másrészt, mert elnyomottnak és üldözöttnek érezvén magukat, úgy képzelik, hogy egészséges számú gyermekvállalással növelnék a nem kívánatos állampolgári státuszukból adódó terheiket. Az országon belüli nemzetrészt meg azért nem szaporodik,

mert azt képzeli, hogy ez által sikerül majd nyugati gazdasági – jóléti színvonalon élnie.) Hanem erről a metafizikai rendeltetés-tudat nélkül, egyre inkább globálisan elharapózódó élet-céltalanságról beszél az egész ezredfordulói nyugati irodalom, a filozófia és a művészet is. Nem beszélve a kábítószerezés ijesztő növekvését és más kábulási lehetőségek majdhogynem tömeg méretű használatát, el egészen az életkockázattal járó un. extrém-sportok tömeges térhódításáig, vagy a kutyáknak és a macskáknak és más házi, vagy vadállatoknak a sokkal nagyobb felelősséggel járó gyermek-gondozás és nevelés helyett való gyermek-szerepkörökbe állításáig, gyermekeként való „használatáig”. – De minderről részletesebben a következő fejezetben írok. IX. Következmények

Az, hogy ez az involútív és primitív (A primitív nem egyenlő a primérrel, amiként azt Hamvas Béla meggyőzően bizonyítja az új, a nyugati civilizációba nem kívülről betörő, hanem alulról – a karmából ... - feltörő barbarizmusról szóló elméletében.) külső (tudományos-technikai) sors-irányítási agresszivitás tovább folytatódik, minden negatív biológiai következménye mellett, még hordoz egy olyan jelentést, amire föltétlenül oda kell figyelünk és amit értelmeznünk kell. Nevezetesen azt, hogy mit is jelent, egészen pontosan: mit is kellene jelentenie voltaképpen a középkor folyamán teljesen elnyomott női tudatnak az emancipációt követő, a férfi - tudattal egyenrangú un. poszt-modern tudattá való fejlődése? Megfelelően kiérlelt és megerősödött személyi tudat (Szoláris éberség) nélkül ugyanis a nő (És persze a férfi is, de az ő integrált személyi tudata kifejlesztésére eddig több esélyt biztosítottak a patriarkális koncepciók, azon a ferdéségen kívül, amellyel a nála kevesebb személyi jogokkal rendelkező nőt kezelte, ahogyan gondolt – néha bizony lenézve - a nőre.), nem érheti el az univerzális tudatot, vagyis nem válhat képessé a saját teremtői (anyai) képességeivel való pozitív együttműködésre, és ezért és ilyenkor válik „bármikor és bárki által megtermékenyíthető szülőedénnyé”. Kifinomult és erős (spirituálisan kellőképpen fejlett!) személyi tudat nélkül, az egészséges „anyai természet” automatikusan működik és ezért a nő nem képes befolyásolni azt, hogy kitől és mikor fogadjon magzatot. Fejlett személyi tudattal és egészséges szervezettel viszont igenis képes arra, hogy minden féle külső beavatkozást jelentő (mechanikus, vagy gyógyszeres) eszköz és ügyeskedés nélkül, ő válassza meg azt, hogy mikor és kitől fogadjon magzatot! Ezért nem szükséges nem csak a fogamzás-gátló tabletták szedése, de azt a szörnyűséget sem szükséges elkövetni, pl., hogy azok a nők, akik úgy döntenek, hogy nem akarnak gyermeket szülni, sterilizáltassák magukat. A normális állapotokat helyre állító (evolútív) út persze, semmiképp nem lehet az, hogy máról holnapra szüntessünk meg minden fogamzásgátlást és kimondottan csak olyankor szeretkezzünk, amikor gyermeket akarunk nemzeni, illetve, amikor e gyermekeink születését várjuk. (Lásd „Krisna tudatú” vallás által ajánlott misztikusan - spekulatív megoldását a modern dilémának. - Egyébként, ennyi erővel Jézus-tudatú, Mohamed tudatú, Mao, vagy Lenin tudatú és akár Madonna, vagy John Lenon tudatú, vagyis egyéni spirituális felelősség és fejlődési lehetőség nélküli személyek is lehetnének... Vajon miért nem jó a keleti misztikát adoptáló nyugatiaknak az egészséges felelősségre alapozott egyéni öntudat és az így szabaddá tett, tiszta spirituális tudat: az egyetemes öntudat vezérlő-rendező aktivitása, amely egyedül képes a tényleges boldogság irányába irányítani a sorsunkat?) A metafizikailag helyes mentalitás csakis az, hogy élettársunkkal – házastársunkkal, elkötelezett szerelmünkkel úgy szeretkezhessünk és éppen akkor, amikor ennek a szükségét (a vágyat és a vonzást) érezzük? Hogy közben ne szorongjunk attól a gondolattól pl., hogy mégis csak sok lesz már az öt gyermek a két szobás lakásban? De hogy lehet ezt elérni? A nem-Krisna tudatú, általános vallásos formula az, hogy bízzuk a dolgot a Jóistenre, mert ő elintézi majd. És akkor hol van az én szabad akaratom kifejeződése: az én spirituális képességem gyakorlási lehetősége, amiért az abszolútumból végül biológiai magzatként megjelentem és ebből a születés után kifejlődő földi értelem kifejlődésére készen, de ugyanakkor isteni képzelőerő gyakorlására képesen is megfogantam, megszülettem és autonóm felnőtté fejlődtem? Hol van az én hozzáférési és hozzájárulási lehetőségem a sorsom irányításához, az evolúcióhoz: a szellemi - programozási lehetőség törvényének az alkalmazásához? A sors-idéző, sors-irányító, mágikus erejű teremtői képzeletünknek az autonóm gyakorlása (használása) egyetlen fontos feltétel nélkül, amit a feminista mozgalmak minden káros és neveléses hatásuk mellett, lehetővé tettek a nők részére is (És ez a nők számára politikai és minden más jellegű emberi jogot kivívó feminizmusnak egy vitathatatlan érdeme!): az arányos személyi (individuális) tudatra alapozott, azon kifejleszhető és az által felszabadítható egyetemes lét-tudat elérését. Amennyiben az ember ezt, az egyetemes felelősségérzetre alapozott univerzális léttudatát (A Krisztust!) elérte, nyugodtan annyit szeretkezhetsz amennyit csak akar, de peresze csak és csakis azzal az elkötelezett élettársával / szerelmével, akivel tudatosan és együttesen igyekszik és törekszik harmonikus életet élni, mert az ő életében és sorsában már mind a tíz egyetemes törvény arányosan hat és érvényesül. Ez azt is jelenti, hogy az arányosan fejlett személyi tudattal rendelkező nőnek csak akkor fogadjon és születik gyermeke, amikor a Teremtés Törvénye (Ami egyben a személyi öntudat törvénye is!), a Ciklus és a ritmus törvénye, valamint az evolúció törvénye szerint, neki gyermeke kell hogy szülessen. Márpedig a ciklus és a ritmus törvénye alapján, a teremtői tudatát elért embernek mindössze három - négy évente kell, hogy szülessen egy - egy a spirituális fejlődési szintjét is tükröző gyermeke. A kiegyenlítődés törvénye szellemében, páronként három - négy gyermek a minimum aránya. Ezen a számon természetesen változtathat a többi törvény úgy, hogy minél inkább nem akarja hogy legyen és minél inkább fél és elhárít valaki, annál több gyermeke kell, hogy szülessen - persze, ha nem lenne a fogamzásgátlás és ha nem lenne már eleve tönkre téve a civilizált fiatal nők (lányok!) fizikai szervezete. - Hiszen aki fél, vagy ellenkezik, annak az anyai ági ősei is féltek a több gyermekes családtól és, ha rejtetten is, de elkeseredetten küzdöttek a „nem kívánt terhességeik” ellen, aminek a következtében az utódaik már igen gyenge nemzési – fogadási, illetve magzatkihordási képességekkel születnek. A személyi tudat fejlődésére vonatkozó tétel viszont fordítva is igaz: A magzat- gyermek- és életellenes mentalitás (önkéntelen félelem, elutasítás, a babáktól és a „nagy hastól” való utálkozás) formájában jelentkező civilizált anyai örökségnek (babonásan: ősi, vagy családi átoknak) a pontos és részletes tudatosítását követő feloldása (a gyermekáldás minden szintű tudatos vállalása, az iránti szülői öröm-érzetek és pozitív vágyak tudatos kifejlesztése) és meghaladása nélkül el sem képzelhető arányosan fejlett személyi tudat. De persze, ugyanakkor a személyi akarat – vallásos alapú – teljes feladása sem egészséges, mivel az

is anti-evolútió lelki - spirituális állapotot idéz elő és, a kiemelten negatív sorsprogramok esetében, a női szervezetre visszaható negatív következményei épp olyan veszélyesek lehetnek, mint a gyermekellenes mentalitás huzamos átélésének. (Pl. a személy életét is veszélyeztető szervi elváltozások és/vagy rákos daganatok képződése.) Persze, a férfiak sem mentesek, az ilyen jellegű elfojtások véstesen káros következményeitől. A különbség mindössze annyi, hogy ezúttal nem a Szeretet és az életadás - életápolás, táplálás jellegzetes női szerveiben: a petefészkekben, a méhben és a méhnyakban, a hüvelyben és a mellékben, hanem a jellegzetesen Fényt megtestesítő férfi-szervekben jelennek meg és jönnek létre a betegségek - sérülések, károsodások, a fel nem vállalt (kikerült, vagy elhárított) evolúciós jellegű szülői (Nemzői, Apai!) sors-programok hatására: a herékben, a dűlmirigyben, a szívben, az agyban, a szemben, a gerincben és a gerincvelőben. A szellemi megvilágosodás belső egyéni felismerési és beismerési átélések sorozatából tevődik össze, de egy bizonyos megvilágosodási színvonal után nem csak az egyén az, akinek valós „nyerni valója van” („és aki feláldozza életét, megnyeri azt”); a spirituális megvilágosodásából és a karma-feloldást követő megváltó - kiegyenlítő - kiegyenlítő képességek kialakulásából, hanem az egész egyetemes létezésnek. Mert hiszen ezekből, az új kiegyenlítő és fejlődési élet-lehetőségeknek a spirituális „köveiből” épül az fel az a bizonyos Égi (Új) Jeruzsálem, ez tölti fel folyamatosan a létforrást, az abszolútumot, új és új fény-energiákkal, új lét-lehetőségeknek, lét-terveknek a kauzális képzeteivel, energiáival. Ezért az evolúció szempontjából - és itt érhető tetten a teremtés személyessége: - soha nem az a fontos, hogy az általunk gonoszságnak nevezett aktusok miért történnek meg, (Hiszen a kiszűrés - kiegyenlítő érdekében meg kell, hogy történjenek, mivel vannak harmonikus és diszharmonikus kiegyenlítő formák és lehetőségek is.), hanem az a számon tartani és megfigyelni fontos helyzet, hogy én (Az egyén) - a lényemnek az összes dimenzióbeli struktúráival, miként viselkedek (Az igazsághoz és annak a felfedéséhez és érvényre juttatásához bátran ragaszkodván-e, vagy attól elzárkózván, azt eltitkolván, vagyis hosszú távon rombolóan-e, mert a kettő nem ugyanaz!) a gonoszsággal szemben - a diszharmonikus konjunktúra, a romboló, illetve a zavarkeltő erők és magatartások „természetesnek” látszó megnyilvánulása esetében! Az igazsággal telt értelmi fénynek ugyanis, akárcsak a Szeretettel, mágikus ereje van. Az igazsággal telt információkényszerítő ereje van. Hogha tehát, mind a gyakorlati valósággal, mind a megváltás logikájával megegyező igazságot mondasz ki, vagy közvetítesz, tudnod kell, hogy annak, a „fogadóra” nézve, kényszerítő (mágikus) hatása van, és ezért amennyiben kellemetlen, sőt: ellenséges is a másik fél számára – Ha nem személyi támadásként van megfogalmazva – ez az igazság, az ellenfeled úgy is „köteles” lesz, veled szemben az igazság logikája szerint eljárnia. Tehát, amennyiben a gyakorlati valóságban: az anyagi – tárgyi világban is ellenőrzött és hosszú távon is vissza igazolódott igazságot mond, ír, vagy tart fenn valaki, azzal szemben semmiképpen nem cselekedhet senki más személy sem úgy, hogy abból neki tényleges - evolúciós - bántalma, vagy kára származna hosszú távon. Hogy a tárgyi valóság szerinti igazság kimondása, leírása, másféle érvényesítése közben, azok, akik úgy képzelik, hogy érdekelték ennek az elrejtésében, hogy ez az igazság árthat nekik, fenyegetőznek és esetleg még tesznek is gyakorlati lépéseket az igazság kiderülésének a megakadályozására, illetve az igazság kimondó – érvényesítő személy „megbüntetésére”; megtörténhet, de ezeknek semmiképpen nem lehet káros hatására az igazságot fel fedő személy számára, amennyiben ő ezt nem személyi bosszúból, vagy valamilyen rejtett személyi, vagy csoportos érdekből teszi, hanem egyszerűen az igazság érvényesülésének a szellemében. Azt, hogy ne számazzon kára az igazság-felfedő, az igazság-érvényesítő személynek, amennyiben annak nincs semmiféle rejtett szándéka ezzel, egyenesen a Teremtés törvénye (Az első) és a Magváltás (Rendeltetés) Egyetemes törvénye (A tízedik) Törvények biztosítják. Az tehát, hogy a szegénységben, vagy erős női egyenlőtlenségben (a nőket elnyomó, patriarkális tradíciók szerint) élő népek, népcsoportok és családok, nő nemű személyei nagyobb számú gyermeket szülnék még a világra, mint a civilizációban élő fogamzásgátoltak, épp annyira nem jelent magasabb rendű lelki, vagy spirituális állapotot (szellemi - lelki tisztaságot), bármit is állítana a vallás, mint ahogy egyáltalán nem jelez magasabb spirituális és evolúciós színvonalat a gazdaságilag „magas életszínvonalon” élő, de önmagukat biológiailag reprodukálni képtelenné tett, vagy azzá vált nyugati társadalmak női tagjainak az állapota sem. A különbség mindössze az öncélú élvezeti és védekezési (Törvény-szegési) eszközgyártás nagyobb képességében (Jobb technológiai felszereltségben) áll, ami spirituális fejlettség szempontjából majdhogynem semmit nem jelent. Az egyik mentalitás mindössze a másiknak a véglete, a polaritás és a rezonancia törvényének a szellemében. A személyi horoszkópok vizsgálatából ugyanis egyértelmű határozottsággal kiderül, hogy az illető népi – vallásos tradíciók szerint élő, vagy valamilyen más okból kifolyólag a természeti létformát választó, de spirituális tudatossággal nem rendelkező nők, éppen úgy meg telnek magzat- és gyermekellenes mentalitással, mint az anyává válás ellen eleve védekező „civilizált” lányok és fiatal nők. A nem mindössze a tárgyi megismerést szolgáló, hanem a szülési fájdalomtól és a gyermekgondozással járó „terhektől” szabadító - megváltó humánus szerepkörben fellépő tudomány tehát, így válik evolúció-ellenes tudati tevékenységgé, megváltó ideológiává: megfosztván az embert a természettel, illetve az egyetemes törvényeket megtestesítő természeti erőkkel való közvetlen kapcsolatától és így, az azokkal való tudatos együttműködési lehetőségtől. Ahelyett, hogy az un. felvilágosult „civilizált” ember képzetét - az idea-világát! - az evolúció irányába fordítaná és serkentené. Így az is világos ma már, hogy nem csak a több-ezer éves, magas spirituális kultúrákból (tulajdonképpen: kultuszokból) dogma rendszerekké: vallássokká vált, evolúció-ellenes és lényegi tartalmuktól megfosztott misztikus babonákkal, vagy az életnyerés (élvezet- és kényelem űzés) szolgálatába állított technikai trükkökre alapozó politikai - gazdasági ideológiák természettudományos szemléletmódjával szembe szegülve fejlődik ki, egyetemes tudattal rendelkező, megváltó személyé az ember, hanem első sorban, az anyai felmenőitől örökölt, egyéni sors-programjainak a megismerését és e negatív spirituális programok vállalását és feldolgozását biztosító erkölcsi és megismerési magatartásnak a szellemi – spirituális erőterében. Vagyis a személyi felelősségre alapozó és az igazság szellemével táplálkozó, ahhoz szilárdan ragaszkodó személyi-tudatra épített fény és szeretet

erőterében. Az igazság érvényesítése érdekében, a természeti és emberi környezetével szemben fenntartott moralitása, a fedetlenség, a titok-nélküliség állapota által biztosított szeretet-áramoltatási képesség elérése és annak a szilárd hitté kovácsoló megőrzése érdekében, az önmaga karmikus gyengeségeivel - meghasonlási hajlamaival: nehézség elhárítási késztetéseivel - szemben folytatott, belső és külső harc megvívása közben fejlődhet megváltott személyé az Adam Kadmon földi megjelenése: az individuális tudatú ember. Az, aki autonóm módon gondolkodni és szeretni nem csak vágyik, hanem akar is, és határozottan merészel is, az elérheti ezt a tudatos sorsirányítói - megváltotti állapotot, mert ebben határozottan segíti, mind az Evolúció(8), mind a Megváltás(10) törvénye. Ehhez a személyi határozottsághoz viszont, amint a korábbi mondat egy része is utal erre: olyan bátorságot kell magában az embernek kifejlesztenie, amelynek a segítségével szembe tud fordulni akár az összes természeti-archaikus és persze: modern és posztmodern civilizációs szokással és főként: a tradicionális (dogmatikusan vallásos és ugyancsak dogmatikusan tudományos) gondolkozással. És ami az életrendjét és az anyagi és a szellemi valósággal való személyes kapcsolatát illeti, csak azt kell elhiggye és azt kell tegye, amiről személyesen és többszörösen is meggyőződött hogy tényleg jó és hasznos hosszú távon is, és ne azt amiről mások azt állítják, hogy az jó kell legyen, mert az a szokás, illetve mert a többség is azt úgy gondolja és úgy csinálja... A fent tárgyalt evolúció-ellenes magatartásokon és jelenségeken kívül, az ezredfordulón, még szembe kell néznünk egy másik, igen rejtetten, de annál hatásosabban működő, evolúció ellenes jelenséggel és mentalitással: az un. misztikus elméletekkel, vagyis a misztikus szemtelenség problémájával. Mivel határozottan “logó a levegőben” az a tény, hogy sem a rész-igazságokat mindenre használhatóvá és örökérvényűvé kikiáltó, és azokat dogmásként, különböző vallásos ideológiák (Lásd a fő vallási-ideológiákra és koncepciókra alapozó, de azok egyes “igazság-értelmezésével” szembe szegülő, azokat nem kívánatosnak találó, elszaporodott vallásos és misztikus szektákat!), sem a vallások helyébe lépni igyekvő ‐ magát az igazság egyedüli birtokosának és ez által megváltónak (De legalább is tudományos erkölcsi-ítésznek) jelölő ‐ egzakt tudományok nem képesek az ember legelső és legelső (Isteni!) vágyait teljesíteni (Nem képesek az embert egészségessé és ténylegesen boldoggá tenni!), ezt a szerepkört ma a különféle modern és poszt-modern, ördögösök, vajakosok, ősi rítusokkal és természetes készítményekkel kufárkodó természetgyógyászok, beavató mesterek, csodagyógyító guruk, táltosok és egyéb misztikus csodabogarak által vezetett és irányított misztikus “utak” és iskolák igyekeznek ezt az egyre inkább nyilvánvalóvá váló (Lásd a poszt-modern, un. értelmiségi irodalom, valamint művészetek kilátástalanságát) spirituális információs hiányt bepótolni, illetve, a hiány által okozott hézagot meglovagolni. Meg kell vallanom, hogy költőkoromban, az eszüket alkohollal kimarató költők és művészek között, nem találkoztam annyi örült elmélettel és annyi futóbolonddal magát istenítő kelekótyával, mint asztrológusként, az un. ezoteria képviselői és a szó szoros értelmében: zabolátlan fogyasztói között. Nem is tudok annál fárasztóbbat elképzelni, mint egy - egy beszélgetést, az ilyen, általam “szektánsoknak” nevezett misztikusan “hithű” egyénekkel, akik minden sorsjelenségre, illetve minden személyi gyengeségükre megtalálják a kézenfekvő magyarázatot a reinkarnációban, a predestinációban és az un. misztikus pszichológiában. Az eszem áll meg néha, az ellenőrizetlen misztikus dogmáktól, amikkel már kezdő asztrológus-tanonc koromban találkoztam, a sok ellentmondástól és a kézenfekvő irracionális magyarázattól, és persze, azoktól a misztikus elméletektől és azokra alapozott “nyomós érvektől”, amelyekkel engem is etetgettek a “beavatóim” még ezelőtt 17 ‐ 18 évvel. Ezekről hiába vársz el szabadelvű, egyéni gondolkozást, hiába kísérelöd meg elmagyarázni bármilyen metafizikai jelenség és folyamat ok-okozati összefüggés-láncát, mert azonnal közbevágznak az általad unos-untalan ismert misztikus magyarázataikkal és dogmáikkal, amelyek a könyöködön jönnek ki már 15 éve, és amelyektől megszabadított a gyakorló asztrológusi ‐ sorsfigyelői ‐ hétköznapi tapasztalatod. Nagy tévedés tehát az, miszerint ebben, a manapság magát divatosan ezotériának nevező a misztikus szférában található meg a spirituális evolúció un. filozófiája, vagyis azok az egyetemesen érvényes koncepciók gyűjteménye, amelyek az emberiséget és a föld élővilágát a közelgő ökológiai katasztrófa következményeitől megkímélik. Az tehát, hogy az “ezotéria” területén lenne meglehető a bölcsek köve, amely a jelenlegi, lépten-nyomon és kívül-belül észlelhető globális szellemi krízisből kivezetné az emberiséget, és, hogy itt lennének megtalálhatók azok az un. evolúált lelkek, akiknek és amiknek ezek a guruk és mesterek hirdetik magukat, éppen annyira illúzió, mint az, hogy a materiális tudományok egyike, illetve, a rájuk alapozó filozófia, megtalálná azt a mindent megoldó, összegező “világ-formulát”, amelynek a segítségével, a krízis megoldható és a közelgő környezeti ‐ első sorban légköri! - katasztrófa elkerülhető lehetne. Ez a krízis ugyanis, amibe kerültünk, nem oldható meg sem globálisan (tudományosan), sem tömegesen (vallásosan), hanem csakis egyénileg, vagyis mindenki a saját karma-feloldása és ez által, a saját sorsával (Az asztrológiai sorsképletéből kiolvasható spirituális fejlődési sorsprogramjával) és környezetével való harmóniába kerülésre való józan és határozott törekvéssel. Más kiút nincs! Ahogyan a harmadik, vagy negyedik horoszkópom sorsképletére ráírtam: Nincs, nem létezik és soha nem is létezett kiút, csak be-út!” X. Az evolúció törvénye az alkímia mind a hét alpműveletéhez kapcsolódik, amiként az alkímia célja is az evolúció és a műveletek egyértelműen a spirituális evolúciót szolgálják, de mint egy - egy evolúciós fokozatnak az elérése - egy törekvési cél elérése - és egy újabb evolúciós folyamat elkezdése, a tudatosan megélt coagulatio (érlelés, szilárdítás) és a sublimatio (finomítás) műveleteihez kapcsolódik elsősorban. Asztrológiai analogikus megfelelője az Uránusz, a Vízöntő és a XI földház. Ezért spirituális evolúció nem csak az Uránusz által képviselt lehetőségek megkeresésének és kihasználásának az elvén alapszik, hanem csakis a Szaturnusz által megtestesített egyetemes felelősségtudat őseréjével való teljes harmóniába kerülés után lehetséges. Vagyis a Szaturnusz előtti többi hat bolygó által megtestesített őselvvel való harmonizálódás után, amit az emberi (egyéni, családi és társadalmi) létnek és a természettel való harmonikus együttélésnek a többi egyetemes törvény ismerete és tiszteletben tartása által megélhető erkölcsi alapállás megvalósítása (reflex szerű megélése: realizálása) után érhetünk el. Csak és csakis ez után sajátíthatjuk el az Uránusz és a Neptunusz által megtestesített, Jin és Jang töltetű teremtői (mágikus) képzelőerőkkel való harmonikus együttműködési képességet, és, e teremtői képességeinknek a

kifejlesztése és gyakorlása - alkalmazása közben keletkező spirituális és kauzális képességeinknek a fejlesztését - tágítását, illetve a személyi sorsprogramunkhoz kötött emberi küldetésünknek, a megváltásnak a megvalósítását.

IX. A kilencedik törvény A Szeretet, az egység és az egészség törvénye avagy a mindenható őserő és a nyitott lét törvénye „Szeretet nélkül örjöngeni kell.” (Hamvas Béla, Karnevál) Amennyiben elfogadjuk fizikának azt az állítását, ami szerint az anyag sem egyéb, mint (fizikai!) energia megnyilvánulás – És miért ne fogadnánk el, amennyiben ez, objektív tudományos kísérletek szintjén bebizonyosodott? - akkor a teremtés első kiáradása, a kauzális (Isteni) Szeretet sem más, mint az első megnyilvánult (abszolút) energia a Lilith által létrehozott teremtési szükségben, és amely ősi energia-szubsztanciából keletkezett az összes többi energia. És, bármennyire is profánnak tűnik ez, de végül az anyagi világ is ebből az ősi Szeretet- energia- szubsztanciából keletkezett. („átvitellel”, ahogy írja a Tabula Smaragdina és vibráció-csökkenéssel, ahogy a mai misztikusok mondják.) Az anyagi világ is tehát, amiben az abszolút lény tükröződhet, annak érdekében, hogy önmagát vizsgálhassa és ellenőrizhesse, és, hogy a Lilith káros eredményező hatásait kiszűrje és azoktól megszabaduljon, nem más mint Lilit-mentessé kövesedett Szeretet-energia. (Azért vált szilárdá az anyagi energia, hogy ne lehessen képlékeny, illékony és csalóka, tehát, hogy számunkra, egyetemes léttudattal is rendelkező lények számára, ellenőrizhető módon objektív állapotú lehessen!) Nem kell csodálkozni tehát, ha egyes misztikus tanítók és a szentek az anyagra, az anyag tulajdonságai miatt, az emberi kényelmi, vagy élvezet-szerzési vágyak és nézőpontok szerint „hibásan” működő anyagi tárgyak szidalmaszítását is az Istenkáromlással egyenértékűnek tartják! A szilárd anyag tehát, még akkor is, ha állítólag csak a mi érzékszerveink számára lenne szilárd, egyrészt megkövesedett és Lilith- mentes Szeretet-energia, és nem csak azért szakrális mert, mint ilyen, tökéletesen tükrözi az őt létrehozó vagy módosító de mindenképpen őt fenntartó abszolút szellemet, szellemisséget. Hanem azért is, mert az anyagi állapotba került energia is maga az abszolút lét-lény része (Misztikus metaforával élve: annak a húsa.) Másrészt hiába vadásszuk a fizikai - biológiai, vagy a pszichikai, netalán a mentális (mágikus) energiákat, ha nincs bennünk szeretet, ha képtelenek vagyunk nem, hogy áramoltatni, de még csak befogadni is, a Isteni Szeretetet. A Szeretet ugyanis minden energiának és anyagnak az ősen energiája és ősszubsztanciája: az „ősanya”. Az energia finomabb állapota viszont információ. Figyelem: nem közömbös hír, hanem olyan, ránk lényegi benyomást gyakorló tudásanyag, ami belülről minket módosítani képes: in – form. Aki tehát egyéni érdekeinek a tévképzete hatására (önzésében) az igazság szelleme és a Szeretet elől elzárkózik, vagy azt ferdíti, vagy elzárja, elrejt, eltitkolja, ne csodálkozzon, hogy egyre kevesebb az energiája, az a életereje, az életkedve. Hogy depressziós... Misztikusan fogalmazva, a balesetek útján is, ha betegségek útján is, vagy ha csak pszichés zavarok útján is, de fogyni kezd a finom energia-rendszere: az ereje és az egészsége. Mielőtt tehát a Szeretet és a Nyitott (Szabad) Lét törvénye hatásmechanizmusainak a némileg szárazabb fejtegetésébe bele kezdenék, feltétlenül fel kell hívnom az olvasói figyelmet arra, hogy számunkra, emberi lények számára, a Szeretet mindenekelőtt személyesen megélt és átélt szellemi, lelki és testi(!) állapot is, tehát szó sem lehet arról, hogy a Szeretetet személyes átélését holmi elméleti fejtegetésekkel, gondolkozási algoritmusok végzésével lehetne helyettesíteni! És ez szól elsősorban azoknak a misztikusoknak és magukat metafizikusnak nevező személyeknek (Hogy ezek un. guruikról: tanítóikról, oktatóikról és „mestereikről” ne is beszéljek!), akik harminc – harmincöt éves koruk után is családtalanok és gyermektelenek lévén, Szeretetről, szeretet-energiákról merészelnek prédikálni. „Vak vezet világtalant”, mondja ezekre Jézus, akiről minden felvilágosult ember tudja, hogy lehetetlen volt családtalannak és gyermektelennek lennie, nem csak a gyermekekkel kapcsolatos, abszolút tiszta metafizikai kinyilatkoztatásai okán, hanem azon gyakorlati tény miatt is, miszerint a korabeli zsidók egyszerűen be sem engedték a zsinagógába azt a 30 éves férfit, aki nem kötött még házasságot és – vagy, nem voltak még gyermekei. Mindössze a cölibátus egyházavagyont őrizni hivatott „misztikus – politikája” miatt kezdte róla terjeszteni a nötlenség és gyermektelenség képzetét a középkori katolikus egyház, amit sajnos, átvettek a protestáns egyházak is. Továbbá arról is figyelmeztet Jézus, hogy: Gyümölcseről ismeritek meg a fát, és a fent említett misztikusok mintha éppen ettől a gyümölcs-tükör létezésétől és megmérettetésétől félve hártják el maguktól az emberi lét legalapvetőbb életfeladatait: a teremtésben való közvetlen részvételt (gyermeknemzést, gyermekszülést) és a teremtésről való gondoskodást (gyermekgondozást, gyermeknevelést). Egyszerűen siralmas az, hogy a Pax-tévé mesterkurzusainak az előadói és oktatói („mesterei”!)nagy része gyermektelen, vagy olyan elvált „szülő”, aki nem maga gondozza és neveli közvetlenül a gyermekeit. Hogy az ott felsorakozó jók hadának a realizálatlanságáról ne is beszéljünk! Nem győzők eleget csodálkozni azokon a „hallgatókon” és híveken, akik hitelt tudnak adni, ezeknek, az Egyetemes Szeretetének a személyes áldozatkészségen keresztüli átélését, holmi misztikus hókuszpókusszal helyettesíthetőnek vélő, önámító személyeknek. De csodálkozhatnak ezek a megtévesztett lelkek (Mármint a gyermektelen, vagy egykézű „mestereket” hallgató személyek) is, amiért hiába hallgatják a megható szövegeket szajkózó misztikus mesterek és aurafotózók halandzsáit évtizedeken át, mert sem az életük minősége, sem az egészségük nem akar javulni! Persze, mi nem ítélkezünk ezek fölött az első sorban magukat ámítgató személyek fölött, akik úgy képzelik, hogy a jósolgatóikért, vagy a valóság-fedezett nélkül „kinyilatkoztatott” rózsaszínű prédikációjukért kapott pénzen megnyerhetik az életüket, hiszen ezek még mindig ártatlanabbak a választópolgárokat egyre nagyobb termelésre – fogyasztásra, vagyis fölösleges természettráblásra buzdító politikusoknál, hanem csak a helyzetet ítéljük meg annak érdekében, hogy a tévelygési kísértéseket és lehetőségeket a megváltási folyamatokban is észre vegyük és elkerüljük. Jézus is mindössze, egy értékmérő eszközt adott a kezünkbe és nem ítélkezett senki fölött a figyelmeztetéseivel, hogy „Vak vezet világtalant.”, és „Gyümölcseről ismeritek meg a fát.” Ő mindössze csak allegorikus példát hoz fel, amikor a meddő vackorfát úgy megfenyegeti, hogy az nyomban kiszárad. És persze, nem hallgathatom el e helyen annak a nevetségesen felkapott és néhány év alatt magyar média-sztárrá vált „materialista misztikusnak” a magyar nemzet sorvadási hajlamát az általa immár tudományos rangra emelt kártékony pszichikai tevékenységét sem, aki egyáltalán nem szegyenli

azt, hogy tanácsokat osztogat – Sõt: több esetben még le is gorombítja a szülöket és főként a manapság oly ritka-madár számba menő felelősséggel rendelkező apákat, afelől, hogy nem bánnak elég liberálisan (Hanem, szerinte túlzóan tekintély-elvűen!) a gyermekeikkel. -, miközben ő, tehát a hiteltelen „családszociológus”, nem meri felvállalni a szülői státusszal járó gyakorlati gondokat és személyes felelősségeket! Sõt, a Jugoszláviából Mo-ra települt Csernus Imre, a siker-könyveiben még párkapcsolati szakértőnek is hirdeti magát, miközben a harmadik felesége is ott hagyta hat év steril együttélés után.

Szóval, mielőtt a Szeretetről szóló értekezésemnek az érdekesebb, de kevésbé személyes vetületéről írnék, szeretném figyelmeztetni az olvasót arról, hogy mindennek semmi értelme nem lenne, ha nem lenne „kézügyemben” életem minden percében a szeretet maximális belső (diszkrét) átélési lehetősége az által is, hogy négy nagyszerű kislánynak lehetek az édesapja, akik közül háromnak az egzisztenciájáról (anyagi megélhetéséről, gondozásáról) és neveléséről én magam gondoskodhatok, még azt követően is, hogy a volt-feleségem többszörösen ismételt, erkölcsi csuszamlását követő időszakos elme- zavarai után, végül szétszakította a családját és elvitte a két kisebbet, majd a kisebbek közül a nagyobbikat jogilag is kénytelen volt vissza engedni hozzám, vagyis a gyermek eredeti családjába. De ettől a szép családjunk felbomlását okozó, anyai-öntudat megcsuszamlástól függetlenül is, én a legkisebb lányunkat tovább is az új élettársammal (Igazi lelki társammal!) újra teljessé vált családjunk tagjaként szeretem és a sok dolgom ellenére is vigyázok arra, hogy minden hét végén találkozhassak vele, és valahányszor – nagyon, nagyon sokszor! – a gyermekeinkre gondolok mély hála-érzettel eltelve munkám közben, a léltámaszomban mind a négy gyermekünk egy helyen van. De nem csak általuk érezhetem át folyamatosan a Szeretet gyógyító erejét, hanem az által is, hogy négy hónappal a család végleges felbomlásának a tragikus átélése után, megérkezett az életembe az a női személy, akire – A gyermekeim édesanyjával való összemegelégedéstől és a család újraegyesítéséről való teljes lemondásig tartó időszakot kivéve! - egész életembe vártam, és akivel a találkozás akkor is áldás maradna örökre a számomra, ha netalán valamiért a jövőben mégis elhagyna. Szóval, amikor ezt a tanulmányt véglegesítem, én gyakorlatilag is a Szeretetet intenzív erőterében élek.

II. A létezés nyitottsága. Abszolút létezés szinten és teremtői szinten tehát, a Szeretet törvénye szerint, sehol a létben nem létezik kölcsönös információ-csere nélküli, zárt állapot, zárt jelenség, vagy folyamat, nem létezik zárt lét-struktúra (zárt élet, vagy zárt lény) a teremtésben. A teremtést elindító és minden teremtményi helyzetet és állapotot létrehozó abszolút szellem, határtalan értelme és kiáradó és mindent egybetartó szeretet-energiája mindenütt és mindenben jelen van és ez, az egyetemes jelenvalóság nem más mint a Szeretet. Ezért az egymástól bizonyos vibrációs állapotok szerint egymástól elkülönült létdimenziók és létállapotok között, valamint azoknak a különböző, látszólag egymástól elhatárolt elemei között is, létezik egy állandó szubtilis (abszolút) energetikai összefüggés és információs csere és kölcsönhatás. Létezik tehát egy szubtilis, számunkra érzékelhetetlen, és észlelhetetlen kommunikáció, még akkor is, ha látszólag egymással antagonisztikusan szemben álló, vagy egymástól teljesen elzárt elemekről, területekről, struktúrákról (lényekről, léthelyzetekről) van szó. Ez, az önkéntelen és öntudatlan szubtilis és egyetemes (a létben és az életben mindenhol és mindenkor érvényesülő) kommunikációt és összefüggést fenntartó kapcsolat, nem más mint az abszolút Világosság által átvilágított Ősi Szeretet. Ez elől nem lehet elzárkózni.

(„Bárhova is rejtőznél előlem, megtalállak.”, mondja az Úr.) Nem létezik tökéletes elzárkózási, elkülönülési, elhatárolódási lehetőség, még akkor sem, ha anyagi megtestesüléseinkben bizonyos szempontok szerint, individuumokként nagyon is külön vagyunk választva és jól el vagyunk határolva egymástól, és ha a Mágia és az Evolúció törvénye, de elsősorban a Karma törvénye érvényesülése érdekében, valamint a Kiegyenlítődés, és a Polaritás törvénye miatt, létezik az egyetemes felelősségnek megfelelő egyéni felelősség elve is, ami szükségessé tesz és létre hoz, az anyagi létezésben bizonyos mértékben határozottan megjelenő elkülönülési állapotokat és helyzeteket (dimenziókat és e dimenziókban megnyilvánuló struktúrákat, elkülönült egyéni és csoportos fejlődési állapotokat: jelenségeket, folyamatokat és lényeket).

A Szeretet és a Nyitott lét törvénye alapján, minden anyagi, vagy nem anyagi létforma, még számunkra atomi részecskéként jelentkező, végtelenül parányi energia-nyaláb is, kommunikál a világegyetem legtávolabbi pontján létező részecskével és annak energia mezőjével az őt és a kettőjüket létrehozó és azokat életető - fenntartó abszolút létforrás és létalap szintjén, a Szeretet szintjén. Persze, a rezonancia törvénye alapján, valamint a polaritás törvénye és a hatás és a visszahatás törvénye alapján, a zavart (kaotikus, kusza, ellentétes és ellenséges, destruktív) állapotban levő létformák és lények ugyancsak a zavart állapotban levőkkel kommunikálnak intenzívebben és a viszont: a harmonikus létformák (állapotok és teremtmények) inkább csak egymás között kommunikálhatnak a legintenzívebben. A rezonancia és a karma törvényének a következményeit leírtam már e törvények ismertetése és tárgyalása kapcsán, most ezeket nem ismétlem meg, de logikus és érthető, hogy amennyiben nem létezne a Szeretet és a nyitott lét törvénye, a mágia és a rezonancia sem lenne lehetséges! Számunkra, emberi lények számára a legfontosabb következménye annak, hogy a fizikai világegyetem két legtávolabbi pontján létező energia részecske megnyilvánulási módozata között is, létezik összefüggés és információs kommunikáció, az, hogy a testünk atomjai, sejtjei, kromoszómái és génjei között, valamint az érzéseink, a gondolataink és a valóság-képzeteink: eszméink között is, léteznek szoros és áttételes, de logikus összefüggések. És, hogy valamennyi, szorosan hozzánk tartozónak érzett anyag, energia és információ, illetve érzés, gondolat és képzet, végül is, nem más, mint az abszolútumnak a kifejeződése és megnyilvánulása. Vagyis, maga az abszolút lét vagyunk mi is, de egy sajátos egyéni és egyedi, tehát anyagi és információs-energetikai megjelenési formában. Ennek következtében tehát, természetes, hogy a különböző személyek és különböző lények között is létezik egy igen szubtilis (tudattalan) információs kommunikáció és energetikai kölcsönhatás, illetve összefüggés. És természetes, hogy az egymással a tudatosság szintjén is kapcsolatba kerülő személyek fizikai, lelki és szellemi állapota, érzése, érzelme (vágyai, haragja és akarata - ambíciója), gondolata és képzelete - tudatos, vagy önkéntelen képzet-alkotási tevékenysége - között is, létezik egy igen finom kapcsolat, összefüggés és kölcsönhatás és, hogy bennünk és általunk: a létünk és a képzeletünk által is folyamatosan jelen van egy, az anyagi részecskéknek az egymás közötti kapcsolatánál és összefüggésénél és kölcsönható kommunikációjánál egy sokkal összetettebb, erősebb, és intenzívebb kommunikáció (és összefüggés) és kölcsönhatás.

III. A titok és a titkolózás mint hosszú távon gyűlöletet betegséget eredményező, sőt: mint halált okozó ellen-szeretet. A Szeretet és a Nyitott Lét (Szabad információ-áramlás) törvényének a ránk vonatkozó, „könyörtelen” hatásainak legplasztikusabb illusztrálását ugyancsak az Evangéliumban találjuk meg: „Amit a pincébe rejtettek, a háztetőről fogják a fületekbe harsogni.” Most, amikor a Törvény leírását újból végzem, éppen folyik a wikileaks – internet-portál által kavart botrány, amiért annak a tulajdonos – főszerkesztője közzétett egy évekre vissza nyúló, politikai kémkedési és „vélemény-nyilvánítási” un. titkos diplomáciai anyagot. Sajnálom, hogy egyes, a Magyarországi Fidesz-párthoz közel álló, politikai elemzők is, elitelőn nyilatkoznak erről a metafizikai szempontból – és szinten! - határozottan Szeretet-aktusról. És ezt akkor is így kell venni, ha a tulajt, esetleg még jogosan is, nemi erőszakkal vádolják. Aki ennek a törvénynek az érvényességét képes belátni és aki felfogja, hogy a Szeretetnek semmi köze nincs az érzélgősséghez, hanem inkább a bátor szellemű nyitottsághoz és őszinteséghez, az igyekszik mindig nyitottnak maradni, nem zárkózik el a nyílt és világos beszédől, az őszinte és becsületes kommunikációtól, nem titkolózik még csak fantáziálás szintjén sem senkivel szemben, nem rejtőzködik. A szeretet-képes ember, nem rejteget senki elől semmit és nem őriz hazug békét, nem él kegyes hazugságokban, nem szövetkezik senki ellen, senkivel (Még az édesanyjával, vagy édes gyermekével, testvérével sem!), és nem alapít titkos társaságot, mert tudja, hogy nem a szeretetének adná a jelét, hanem ezáltal éppen, hogy a Szeretet törvénye ellen vétkezne és tudja, hogy a törvény mindig erősebb nála, illetve az ő elzárkózó – szövetkező – titkolózó törekvéseinél. Sőt! Aki meggyőződött e törvény személyes és egyetemes érvényességéről, tudja, hogy ahol elzárkózás, vagy titok van, ott mindig zavar is van, hogy ott mindig „bűzlik” is valami. („Ahol a titok, ott a piszok!”- fogalmazza meg pontos tömörséggel a Szeretet-ellenesség lényegét egy bölcs népi mondásunk.) Ott valaki - vagy valakik, úgy képzelik, hogy az életet megnyerhetik és az elzárkózással, vagy a titkolózással valamiféle olyan előnyhöz, vagy fölényhez juthatnak, ami nekik valamiért – Pl. a tehetségük, intelligenciájuk, leleményességük - szerint kijár. És ez persze a jobbik eset. Mert többnyire arról van szó, hogy valami apróbb bűnt, vagy bűnököt, esetleg nagy gaztettet elkövettek, vagy folyamatosan elkövetnek. Vagy arról, hogy akár öntudatlanul és önkéntelenül, vagy tudatosan készülnek arra, hogy elkövessenek. És persze, ugyancsak azért mert azt képzelik, hogy a titkos szövetkezésük által valamiféle személyes, vagy csoportos előnyt szerezhetnek akár azzal szemben, aki elől őrzik a titkukat, akár másokkal szemben. Vagy, ugyanennek a jelenségnek a másik oldalaként, a titkolózók és a titkos adat-gyűjtők azt képzelik, hogy amennyiben a rejtett tettük, vagy gondolatuk: a titkuk kitudódna, valamilyen hátrányos helyzetbe kerülnének és ezért görcsösen félve fenn tartanak egy olyan titkolózó szövetséget, aminek a hosszú távú vissza hatása, rájuk és az egész sorsukra csakis negatív és káros lehet! Nem csak metafizikai közhely, de az evolúció is bebizonyította, hogy az újjá születés és az új képességek kialakulása, a megváltás: a harmónia, az egészség (az egész átélésének a képessége) elérése szempontjából a legtöbb esetben jobbat tesz egy hátrányosnak tűnő, de mindenki számára, aki benne érdekelt lehet, becsületesen nyitott helyzet, mint az állítólag előnyösen zárt. A nehéz, de őszintén felvállalt élethelyzetek, az un. sors- krízisek, ha nem is azonnal, de valamikor pozitívan megoldódnak, miközben az eltitkoltaknak csakis negatív és káros következményei jelentkezhetnek utólag. Nem véletlenül, a gyermekkorukban, a sorsuk és a szüleik által nagyon elkényeztetett személyek, akik kényelmes életük miatt nem tapasztalhatják meg a nehézségeket és emellé nem is kapnak megfelelő spirituális nevelést és irányítást, a legelvetemültebb személyekké válnak a szükségszerűen fellépő sors-akadályok, valamint az anyagi és erkölcsi nehézségek (krízisek) jelentkezésekor. „Az elsőből lesznek utolsó és az elsőből utolsó.” A valóságnak csak egy részét elfogadó, a belső valóságának csak egy részét kimutatató, hosszan elzárkózó és titkolózó ember, legyen az látszatra bármilyen jó szívű, adakozó és másokért aggódó, másoknak a gondját viselő és bármely gyakorlati jótetteket elkövető is, valójában képtelen a szeretetre, mivel képtelen a teljes odaadásra is. Valójában a jótettményei is csak pajzsként és védő falként szolgálnak, hogy még jobban elzárkózhasson. („Az ember kívül csak azt teszi meg, amit belül nem akar megtenni.) Ezért a titkolózó - a titok hordó - és az elzárkózó személyek, hosszú távon, általában nem is lesznek egészségesek. Hiszen a szeretetben élő személynek nincs szüksége semmiféle előnyre, sőt, amint korábban írtam, azt is tudja, hogy lényeg szerint ilyesmi nem is létezik, hosszú távon az ilyesmi (metafizikailag tehát!) egyszerűen lehetetlen. A legnagyobb hibát (és a szeretet törvénye elleni vétket) azok a házasságok (férjek, vagy feleségek) követik el, akik nem teljesen nyitottak: nem őszinték egymáshoz, úgy képzelvén, hogy valamiféle előnyük származhat abból, ha élettársuk sokáig, vagy egyáltalán nem tud bizonyos szerelmi, vagy szexuális vágyaikról, gondolataikról és terveikről, mert ezáltal önmagukhoz sem lehetnek őszinték. És aki önmagával szemben nem őszinte, annak zavart a kommunikációja az őt létre hozó és az ő életét fenntartó létforrással: az abszolútummal. És akinek a saját létforrásával (a lelki ismeretével, az egyetemes felelősségtudatával) való kommunikációja zavart, annak zavart az élete minden más mozzanata is. És ennek az általános zavartságnak előbb-utóbb azoknak a betegség- hajlamoknak az aktiválódása lesz az eredménye, amelyek arra utalnak, hogy milyen őserőkkel és melyik egyetemes törvényekkel zavart a kapcsolata már születésétől fogva és amely őserő és törvény irányába még jobban meg kell nyitnia magát, mint azoknak az őserőknek és törvényeknek az irányába, amelyekkel való kommunikációs készsége (tehetségét adó képessége) számára adott már születésétől fogva. Miféle előnyeim származhatnak bármilyen, magamnak visszatartott, csak az én számomra hozzáférhető és csak általam, vagy a szűk köröm által ismert és használt, mások elől elzárt, anyagi, lelki, vagy szellemi értékből - tudásból is, a megváltódás, a megváltódási képesség elérési lehetősége szempontjából? - Spirituális szempontból az ilyen rejtett, zárt, vagy akár csak időben is vissza tartott értékből származó előnyök többnyire hátránynak számítanak, a titkok viszont a lelket és a szellemet gúzsba (pokolhoz) kötő koloncoknak - terheknek bizonyulnak. Szellem fenomenológiai kérdés az is például, hogy miért épp a kereszténység táptalanján - annak kultúrkörében létrejött civilizáció az, amelyik a legtöbbet titkolózott az utóbbi századokban, miért annak kellett kiépítenie és kifejlesztenie a legbonyolultabb állam-biztonsági, titok-őrző és titok-fejtő, titok - törő szervezeteket? Persze, a személyi intimitást, a magán élet intimitásához való jogot (ami elsősorban a fejlődés és a szeretet törvényét szolgálja) nem kell összetéveszteni az életnyerés érdekében kifejlődő titkolózás és elzárkózás sokszor az örületig fajuló és társadalmi

rangra emelt spirituális infantilizmusával (magukat komolynak képzelő felnőttek, rengeteg időbe, pénzbe és energiába kerülő idióta játékával). Bármennyire is furcsán hangzik, amint azt később látni fogjuk, a titkolózás és elzárkózás örületével (bűnével!) szembeni harcban a kémekek, a titkosírás fejtők és nem utolsó sorban az árulókként számon tartott személyek viselik a legjelentősebb szerepet. A minden dimenziót és minden személyt átfogó egyetemes szeretet és a spirituális nyitottság törvénye nem áll ellentétben a magánéleti intimítással, ami a személyességet és a személyes meghittségeket biztosítja a mágia (teremtés) és a nemek törvényének az alapján és nem áll ellentétben a szabad és az egészséges versengés szellemével sem, ami az evolúció törvényének a megtestesülése. Egyetlen állatfaj sem sérti meg a szeretet törvényét - még a csoportban vadászó ragadozók sem! - azáltal, hogy fölösleges táplálékot és élvezeti cikket halmozva fel a raktáraiban, elveszi a többi állatfajnak a táplálkozáshoz való jogát, hogy titkos fegyvereket készít és titkos társaságokat alapít a földi energiák mértéken felüli kivonására és ezáltal más fajok, vagy állatcsoportok leigázására és kizsákmányolására. Nevetséges például az, amit a találmány-védő hivatalokban művelnek és nevetséges az, hogy a könyveimre hivatalból oda teszik az, hogy minden közlési, másolási és sokszorosítási jog számomra fenn van tartva, hiszen a feltámadás és a megváltás szempontjából úgy sem fordíthatom a magam privát hasznára mindazt amit írok. Ezek az információk, a megváltás és az üdvözülés szempontjából - a személyes spirituális evolúcióm szempontjából - csak addig válnak hasznomra, amíg felfedezem és leírva rögzítem, tisztázom azokat. (Egyáltalán nem találok honorárium mindössze arra volt jó, hogy a télen felgyülemlett fűtési költségeinket kifizessem a kapott összeggel.) Ezért, a hatás és visszahatás, a rezonancia és a polaritás törvénye szellemében, ott, ahol elzárkózás és titok van és titkolózó személyek vannak, ott törvényszerűen árulók és titok-lopó kémekek is vannak. Persze, ez koránt sem azt jelenti, hogy a kémekek és a kémelhárítók, és az árulók szeretettel csordultig telt, az egyetemes összefüggéseket látó, egészséges jellemű személyek lennének. Hiszen ők is többnyire a könnyen elérhető jutalom és siker fejében, vagyis az érdemtelen előnyszerzés reményében viszik véghez a titkolt információkat kiszivárogtató, közvetítői tetteiket. Ennek ellenére, ha önkéntelenül is és öntudatlanul is, de ők is az egyetemes nyitottságot és a kiegyenlítődést szolgálják. Ezért az értékeit, illetve a bűneit - bűnös gondolatait és előnyszerzési kapzsiságát - eltitkoló, valamint a titoktartó és a titok őrző személy, akárcsak a dogmatikus és fanatikus erkölcsös és a titok-árulók felett ítélkező személy, semmivel nem feljebbvaló a titoktörőnél, a kémnél és a fanatikus hatalmi mámorban élő zsarnokot eláruló személynél. És viszont. Mielőtt tovább mennénk, egy fontos pontosítást, egy lényegi megkülönböztetést kell tegyünk: az elhatárolódás nem azonos az elzárkózással! Egy dolog az információ behatolás (a benyomás) elől, a fény és a szeretet elől elzárkózni és egészen más, valamely szellemi, vagy természeti rombolástól és zavarkeltéstől, illetve romboláshoz és zavarhoz (képi - képzeleti, tudati, lelki vagy fizikai szennyezéshez) vezető cselekedetektől, általunk erkölcsstelennek ítélt ügyektől és ügyletektől, piszkos játszmáktól elhatárolódni. Tudomásul vehetek és szembe nézhetek bármilyen gazzal, értelmezhetem azt (sőt: többnyire az utóbbi nagyon fontos az értéktudatom kialakítása, erősítése, valamint az éberségem fokozása érdekében), tehát nem zárkózom el a tudomásulvételétől, miközben elhatárolom magam tőle és nem veszek részt abban, lehetőleg még érzelmeimmel (haraggal) sem. A legtöbb ember ezt érti félre és az általa erkölcsstelennek ítélt tettekhez úgy viszonyul, úgy akar azoktól elhatárolódni, hogy lehetőleg tudomást sem akar arról, azokról szerezni, holott amennyiben egy jelenséggel, vagy a jelenségről szóló információval találkozunk, biztos, hogy valamilyen szintű kapcsolat létezik a jelenség és a személyünk megtestesített és feloldani - meghaladni való spirituális problémák között. És mivel lényegi kapcsolat létezik a felmerült probléma és a személyünk, a szellemi sors-programunk között, épp annak következtében, hogy elzárkózunk előle, megpróbáljuk az figyelmen kívül hagyni, vagy elfojtani (elzárkózni), az még nagyobb erővel, még intenzívebben és még kivédhetetlenebbül fog visszatérni és behatolni az életünkbe egészen a tragédiát keltő erőszakos behatolásig, mindaddig, amíg bátran szembe nem nézünk azzal és neki nem látunk valamilyen módon kezelni azt. Persze, amennyiben tudunk róla... Mert, ha elrejtette eltitkolta valaki előlünk azt a problémáját, amiben mi is érintve leszünk utólag, azért már nem felelhetünk. Vagyis, elzárkózás helyett, lehetőleg mindig személyi kapcsolatba kell kerülni az adott jelenséggel és lehetőleg harmonizálódni kell azzal az erővel, amit a probléma megtestesít. Figyeljük csak meg jobban a neki-látás (nekifogás) és a hozzá látás (hozzá fogás) kifejezéseket. Vajon nem azt jelzik-e, hogy a felmerült problémákkal előbb szembe kell néznünk, azt helyesen (az összes dimenziók és törvények szintjén) értelmeznünk és utána megoldanunk? Az a személy és azok a személyek, akik egy zavaró, illetve általuk sötétnek és zavarosnak (erkölcsstelennek) ítélt, vagy csak képzel - gondolt problémával nem akarnak szembenézni és azt elítélvén, elzárkóznak a probléma feltárástól és feloldásától, valójában nem őszinték, nem csak a környezetükkel, de önmagukkal szemben sem. (”Akik nincsenek magukkal egy véleményen” - Hamvas Béla). Ők az elnézők, a távolba nézők, a látszatok és a hamis békének a fenntartói, akik a pillanatnyi jólét és béke kedvéért nagyobb bajt idéznek saját maguknak és környezetüknek, mint amekkora baj származna abból, hogyha azt, ami tisztázatlan még, meg próbálnák kitisztázni, ha azt, ”ami bűzlik, megpiszkálnák.” A kudarcba fúló modern házasságok ötven százaléka azért megy tönkre, mert arra a téveszmére építik, hogy egymásnak el kell nézni az erkölcsi hibáit, az életről és az igazságról alkotott ferde elképzeléseit. Persze, ”A más szemében meglátod a szálkát, miközben a magadéban nem akarsz meglátni a gerendát” tétel is fennáll, de ott, ahol a gerendák létezéséről tudnak és igyekeznek azoktól megszabadulni, a szálkát is szóvá kell tenni. Mert a házasság nem a titkolózás helye, hanem a legfőbb igazság érvényesülésének a helye. Aki nem őszinte az élettársával, az nem lehet őszinte önmagával sem és első sorban ő maga az akit a titkolózásaival félre vezet. Félre vezeti magát a megváltás és a boldogság elérésének az irányából. Nem úgy segítik a férjemen, feleségemen, vagy a gyermekemen, hogy nem akarom tudomásul venni és nem teszem szóvá az alkoholizmushoz, vagy a kábító szer függőséghez vezető szokásait, hanem úgy, hogy miután a saját önámításra való hajlamommal, illetve annak a rejtett okaival szembe néztem, és leszámoltam, szüntelenül követelem, hogy az élettársam, vagy a gyermekem se kábítsa magát. Nem véletlenül romlik meg az elnéző személyeknek, az őszinte és nem a megjátszott szembenézését kerülőknek a szeme! És nem véletlenül lesz az ilyen, egymást és önmagukat a látszat-boldogságnak,

illetve a harmónia és a szeretet látszatának a fenntartása érdekében félrevezető déd-szülőknek nagyszülőknek és szülőknek kancsiságban, vagy annál sokkal veszélyesebb szembetegségben szenvedő unokája és gyermeke. Az én, több szemműtéten átesett, női felmenői ágon gyenge szemű, illetve rossz látású női ősöktől származó, látszólag "csupa-szeretet" édesanyám szeme is, egyre inkább romlik, miközben az én szemeim romlása megállt, miután megtanultam mindennel, ami lényegileg és személyesen érint, kegyetlenül szembenézni. Mindennek a kauzális okait kutatni, leleplezni, kiszimatolni, stb., és persze: tudomásul venni. Amint az Egyetemes törvényekről szóló bevezető tanulmányban írtam, a szeretet nem lehet meg és nem termékenyülhet meg fény nélkül és fény (értelem) hiányában rothadássá, bomlássá (betegséggé) és/vagy gyűlöletté (nehezteléssé, hisztériázássá, majd örvénygéssé) válik, amiként a szeretet által az egységbe, az egységes létezés logikájába be nem kapcsolt fény is öncélú fantazmagóriává, steril elméletté válik és, amennyiben gyakorlatba ültetik, az így keletkezett eszmerendszert, infernalis erőket megidéz, romboló hatalommá válik. A Fasizmus jellegzetesen a szeretet nélküli, illetve a hamis szeretettel össze kapcsolt, és a hamis (részleges) szeretetet szolgáló fény, a kommunizmus jellegzetesen a fény nélküli (a hamis fénnel - az egyetemes törvényeknek ellent mondó értelemmel megvilágított) humanista szeretet ideológiája. Mindkettőnek az erőltetett alkalmazása romboláshoz és mérhetetlen tragédiákhoz vezetett. Az ember nehéz helyzetbe, sőt: drámai helyzetbe kerül, ha ilyen ideológiákkal, illetve ilyen ideológiák képviselőivel (prófétáival) kell szembesülni, mert nyilvánvalóan el kell határolódnia mind a hamis fény, mind a hamis szeretet elfogadásától és önmagát megvédeni annak a befolyásától. Az utóbbit viszont lehetetlen elérni az egyszerű elhatárolódással, vagy a dogmatikus eszmei, vagy lelki elzárkózással és egyetlen esélye a menekülésre annak a felülvizsgálata, hogy az illető személy, korábban hol és milyen mértékben fogadott magába, illetve mikor áramoltatott magából hamis fényt (értelmet: jól hangzó és csillogó - villogó, ám a valóságtól elrugaszkodott elméletet, elméleteket), vagy hamis szeretetet? A legjobb példát az átlagtól eltérő képességeiből (bármiféle tehetségből, kreatív intelligenciából, inventivitásból) és tehetségből való előnyszerzésnek és a titokörzésnek a hiábavalóságára, illetve az öncélú előnyszerzésre való törekvésnek az elérendő célnak az ellentétéhez: hátráltatottságba való kerüléshez való vezetésére, nem annyira a szörnyű betegségekben szenvedő és többnyire tragikus körülmények között és ideje korán az élők sorából távozó művész és tudós zsenik, vagy híres és hírhedt (Osho az utóbbiak kategóriáját gazdagítja pl.) misztikus mesterek esete, illetve tragikus halála képezi, mert rá lehet fogni, hogy partikuláris esetek. Az információ-elzárás árán történő előnyszerzési lehetőség tévképzetéből eredő elzárkózás és titkolózás fölöslegességére és káros visszahatásaira, a legjobb példát az atom-bomba gyártási versengés, illetve hidegháború története és tanulságai szolgáltatják. És nem csak azért, mert bármennyire is titkolták el az amerikai hatóságok az atombomba előállításának a receptjét és a technológiáját, mert a KGB-nek a bomba gyártáshoz legközelebb álló tudós - segédek mellett, még az amerikai kormány legmagasabb csúcsovezetői mellett dolgozó és legközelebb álló állam-hivatalnokokat is sikerült beszervezni kémnek (titok- és hazárólónak). - Talán az sem mellékes, hogy közülük többen (Pl. a Teller Ede mellett dolgozó fiatal fizikus: Ted Hall, aki később, Angliában biofizikusként elég jó nevet szerzett magának a tudósi ranglistán és akinek a halála után a felesége egyenesen humánus aktusnak tüntette fel a férje kémkedését.) úgy nyilatkoztak a hideg háború után, hogy nem pénzért folytatták az információ kiszivárogtatást, hanem annak érdekében, hogy a reakciós amerikai politikai mentalitás számára lehetetlenné tegyék az egyeduralmat. Még akkor is, ha ezek a nyilatkozatok nem minden esetben őszinték és megbízhatóak és még akkor is, ha történelmi tény, hogy a szoviet hatalom sokkal reakciósabb, ambíciósabb, elvakultabb, kegyetlenebb és ezért az egész emberiségre nézve veszélyesebb volt mint a negyvenes évek végi - ötvenes évek eleji amerikai politikai ideológia, még akkor is érdemes megjegyezni, hogy ezek az "árulók" tudósok és politikusok a hatalmi erőegyensúly kialakulásának az eszméjét próbálták felhozni mentségükre. Vagyis érdemes végiggondolni azt, hogy egyeseknek közülük, nem véletlenül(!) ilyesmi is eszükbe jutott, ilyen képzetek is befolyásolták a gondolataikat és cselekedeteiket. - Szóval, nem csak ezek a tények bizonyítják az előnyszerzési lehetőség és a titoktartási lehetőség képzeteinek a hiábavalóságát és károságát, hanem az a mozzanat is, hogy miután az amerikai kormány titkos kódfejtő szakértő-csapatának (Verona) sikerül megfejteni a KGB titkos információ közvetítési kódrendszerét és ennek segítségével több beszervezett és beépített tudósi rangú KGB ügynök és áruló kormányhivatalnok azonosságát kideríteni, az atombomba - ügynökök elítélését szolgáló bírósági tárgyalásokon nem fedték fel a KGB ügynöki kódrendszer megfejtésének a tényét, hanem - Figyeljük meg a titokmánia káros visszahatását! - azt is titokban akarták tartani, annak érdekében, hogy ennek a "titkos kód megfejtése titkának" a birtokában ellenőrizve, macska- egeret játszodjanak a KGB- amerikai ügynökeivel. Hogy mintegy észrevétlenül és a KGB Moszkvai vezetői számára megmagyarázhatatlanul, semlegesítsék a KGB Amerika ellenes tevékenységét. Ennek a balvégzetű titkolózásnak a következtében - a Verona csoport eredményeinek a titkosítása következtében - , a bírósági tárgyalásokon nem használhatták az elcsípett és a megfejtett távirati üzeneteket tárgyi bizonyítékként. Ennek az eredménye az lett, hogy a bírók nem tudták az árulókra a valós tetteknek megfelelő súlyos büntetéseket kiszabni és koholt vádak alapján, vagy kisbűnök nagyra dagasztásával kellett azokat a "forgalomból kivonniuk". De még ez sem jelentette a probléma lényegét, hanem az, hogy a sajtó ezt az eljárást megszimulálva, a törvényellenes, illetve a féltörvényes kém- és áruló perek szabálytalan eljárásait dőltre verte, amivel a kormány ellen és az amerikai védelmi apparátus és annak a titkos szervezetei ellen fordította a közvéleményt. Sőt: a közvélemény hangulatának az sem tett jót, hogy miközben a kormány szoviet-atombomba veszély elleni riadókkal "szórakoztatta" a lakosságot, a KGB titkos amerikai levelezési kódrendszerének a megfejtését eltitkoló kormány nem tájékoztathatta a lakosságot a tényleges tényállásról, illetve a tényleges szoviet atom-veszély realitásáról. Ez persze rengeteg fölösleges belpolitikai viszályt, félreértést, gyűlölködést és életpályákat - családokat tönkretévő ellenséges hangulatot és értelmetlen harcot, ellenségeskedést és bizalmatlanságot eredményezett. És mindezt miért? - A Nagy Semmiért! A szoviet hatalomnak ugyanis, mindennek ellenére sikerül a beépített amerikai tudósokon és politikusokon keresztül hozzá jutni az atombombagyártás tudományos receptjéhez (az Amerikában dolgozó európai tudósok által megfejtett és kidolgozott tudományos elméletek

eredményeihez és a megfelelő formulákhoz) és a megfelelő technológiai eljárásoknak a leírásához és 1950-ben elvégezte az első sikeres kísérleti atombomba robbantást. De az egyetemes nyitottság és összefüggés törvénye szempontjából még ez is kevés. Mert, amint utólag kiderült, a szigorúan válogatott és őrzött titkos kódfejtő amerikai csapatnak az egyik tagját is sikerült beépíteni, aki azonnal jelezte a KGB-nek, amint a kódot megfejtették és a KGB azonnal új kódrendszert dolgozott ki, aminek következtében 1951 után az amerikaiak több éven át egyetlen elcsípett ügynöki jelentést sem tudtak értelmezni. - Persze, addig, amíg a ritmus és a ciklus törvénye alapján, el nem jött az újabb szoviet kémkedési kód megfejtésének az ideje... Éppen a Szeretet és a Fejlődés törvényének köszönhetően, létezik az ún. misztikus intuíció is. És, mivel létezik az asztrológiának a személyi horoszkópból kiolvasható tulajdonságok szerinti visszaigazolása is, az egyetemes szellemi nyitottság szükségének az intuitív megérzésére, én egy elevenbe vágó személyes példát tudok e helyen felmutatni. Asztrológusi körökben, köztudott, hogy a Skorpió bélyegével különösen megáldott személyeknek van a legtöbb bűnös vágyuk és gondolatuk és ezért ők a leginkább titkolózó személyek. Ez persze, abban az esetben, ha a személyi horoszkópjukban a Skorpió Nap, a Skorpióban álló Sárkányfarok és/vagy Lilith, valamint a Skorpió uralkodó bolygója: a Plútó többnyire és sűrűn negatívan fényszögelt. És abban az esetben is, ha a Nap, vagy a karmikus pontok valamelyike a VIII. házban áll, mint az én volt-feleségemnek. Nos, amellett, hogy a horoszkópomban a Nap (három más bolygóval együtt) a Skorpióban áll, a Plútó is igen fontos helyet foglal el az én sorsképletemben, az Ascendenssel együtt állva. Igen ám, de a többi bolygótól eltérően, a Merkúrral együtt álló, Skorpió - Napom az Uránusztól (többek között a szabad információ-áramlatás és az intuíció bolygója) pozitív fényszöget kap és Plútó is csak fele - fele arányban fényszögelt negatívan, és a Neptunusz, és a Jupiter és az általa alakított pozitív pajzs csúcán állva az Oroszlán Ascendensem közvetlen közelében, arra utal, hogy rendkívüli öntudatlan spirituális &szimattal” születtem a világra. (Figyelem! Ez nem azonos a többnyire tudatos, hétköznapi, gyakorlati igazság-felfedezési és felfedési képességgel!) Ugy látszik ennyi elég volt, hogy már huszonkét évesen megsejtsem, hogy a titkolózás igen veszélyes és, hogy az egyetlen magatartás, ami „a titokzatos államvédelmis tisztek” rámenős beszerzésétől megszabadíthat, az a titkolózás büvkörének a tiszteletlen kezelése. A hetvenes évek közepén ugyanis, amikor a nálam csak két évvel idősebb szekus tisztnek (talán hadnagyi rangban volt az akkoriban még nagyon ambíciós, de később leszerelt és vállalati jogtanácsossá csendesült keretlegény) azt az törekvését, hogy a később általam is vezetett csíkszeredai Tamási Áron irodalmi kör besúgójának beszervezen, úgy sikerült kijátszani, hogy a Hargita Megyei Rendőrség és Szekuritáé székházában történt „baráti beszélgetés” után haza felé tartva, mindenkit, akivel csak találkoztam az utcán és minden barátomnak, akit, mielőtt haza mentem volna felkerestem és otthon is találtam, elmondtam hogy miről beszéltem a fickóval és, hogy miféle „előnyöket” jelentő, kedvező ajánlatot kaptam általa a nemzetiszocialista hatóságok részéről. (Munkahelyi problémák megkönnyítése, fizetési besorolás emelése, egyetemi felvételi vizsga sikerének a biztosítása, stb.) A hirtelenül jött – tudattalan ráérzéses ötletként felfedezett! - és bevált eljárásom (tíz éves asztrológusi tapasztalatommal a hátam mögött, ma azt mondom, hogy Skorpiói intuíciómmal erre a lehetőségre - mármint a nyilvánosságnak és a nyíltságnak erre a rejtett védő tulajdonságára ráhibáztam) által hozott sikeren felbátorodva, ugyanezt a védekezési módszert alkalmaztam később is, amikor már Forrás-kötetes költőként, nem baráti, hanem fegyelmező - fenyítő beszélgetésekre citáltak be különböző ürügyekkel a rendőrségre, ahol, miután a szolgálatos milicisták (rendőrök) a buletinemet (személyi igazolványomat) elkérve visszatartották, Butiurcã ezredes elvtársék átkísértek a szekuritáé kovácsoltvas védőrácsokkal ellátott ablakú „beszélgető” irodáiba. Az elején mindannyiszor nagyon a lelkemre kötött titoktartásra való felhívásnak a megszegésével, úsztam meg tehát ép bőrrel a nyolcvanas éveket, amikor, többek között, pl. olyanokat is állítottak, hogy tudják, hogy nekem is közöm van a Szöcs Gézáék Ellenpontjához és azzal fenyegetőztek az öklükkel az orrom előtt hadonászva, hogy nagyon megjáróm, ha nem fedek fel mindent, az üggyel kapcsolatosan. Én nem tudtam ezzel kapcsolatban semmi konkrétumot, de amit nekik elmondtam és amit tőlük hallottam, a lehető legrészletesebben, azonnal elmondtam a barátaimnak és az ismerőseimnek is. Az ember-arcú (kommunista) titkolózás éveiben fedeztem fel tehát azt, hogy a szabad információ-áramlástól való elzáródás milyen veszélyes lehet - ellentétben például a liberális kapitalista sajtó és az elektronikus médiák által a magánéleti intimitás megsértése árán is szolgált nyíltsággal. E tapasztalataim révén, ha választani lehetne a kettő között, inkább az intimitáshoz való jogomat adnám fel, csak nehogy még egyszer is, a bástyafal mögötti sumákolási lehetőséget biztosító hazug harmónia és hazug boldogság zára mögé kelljen kerülnem! És ez még akkor is így van, ha manapság a közéleti információ terjesztési manipulációról, az így véghez vitt ideológiai kábításról beszélnek, és még akkor is, ha a rafinált és az erőszakos reklámok épp annyit ártnak, mint amennyi pozitív szolgálatot tesz a pontos tájékoztatás. Lám, az évtizedekig szentnek hirdetett banktitkokról, az üzleti és a pénzművelési titoktartás elvéről is, lassan - lassan kiderül, hogy nagy veszélyeket rejt magában, mivel a maffia ügyletekből származó pénzek mosásának és a globális terrorizmusnak biztosít háttérrel és működési lehetőséget. Sőt: a bankároknak az állami pénzügyi támogatásokból való, mesés meggazdagodásának, persze, az adófizető kulizók kárára. De nem is ez a veszélyes a titok-szentség képmutató moralitásában. Hanem az a lélektani állapot, amelyben, ha valaki úgy képzei, vagy valakik úgy képzelik, hogy valamiféle súlyos veszteséggel járó, veszélyes rejtegetni valója van, másvalaki, vagy másvalakik által, akik a titkát - titkukat sejtik, az, a titkukon keresztül kézben- és félelemben tartható, zsarolható és manipulálható. A sokáig titkolózó, titok birtokló ember bele szorul az általa tudott és őrzött titok eszmekörébe - még akkor is, ha mindössze a saját, személyes titkairól van szó! - amitől egy idő után szorongásossá és végül lelkileg és szellemileg zárttá, majd fizikailag is beteggé válik, mivel a nyitott lét törvénye végül is az egészségnek – Vagyis az egész lét befogadásának és átélésének - a törvénye, amit megsértünk a zártsággal, a titoktartással. 4. A Szeretet, mint félelem-oldó és ellenséglegyőző feygyver. „Szeressétek ellenségeiteket és le fogjátok győzni őket.” A szeretet létfakasztó és életfenntartó ősi energiája, mivel finomabb, oda is behatol, ahova a fény nem képes. A tudatos szeretet-áramoltatás a leghatékonyabb lényegi információ közvetítési lehetőség és a leghatékonyabb azonos frekvencia hullámsávra kerülési lehetőség. Persze, a Jézus által feltárt győzelmi lehetőség nem azonos a háborús, vagy a

hatalmi apparátusok és az intézményes igazságszolgáltatási módozatok által lehetővé tett győzelmi lehetőségekkel. E szubtilis szeretet-erővel való győzelemben nem létezik legyőzött, csak kommunikációra (információ befogadásra és információ cserére: belátásra kész) és kreatív kiegyenlítődesre megnyílt személy („az ellenség”, aki barátta, segítőtársa, jó ismerőssé lett). Annak a személynek a számára, aki megérti az egyetemes összefüggéseket és ezért elfogadja és átélve gyakorolja a nyitottsági állapotot és a szeretetet, megszűnik az objektív, kívülről a végtelenségig és rá ellenséges nyomást és befolyást gyakorló (ellenséges) természetnek, az ellenséges, világegyetemnek és az objektív, büntető, vagy szeszélyes Istennek képze, az olyan kényszerítő objektív hatalomnak és erőnek a képze, ami a teremtés pozitív céljával és funkciójával ellentétesen, nyomorúságra kényszerítheti az ártatlanul szenvedő (isteni teremtő képzelettel bíró!) személyt. Amennyiben tehát, az ember nem csak elméletben vesz tudomást, hanem személyesen is meggyőződik e szubtilis életenergia kibocsátását és áramoltatását szabályozó törvény létezéséről (aminek ő a saját személye szerint is az egyik megtestesítője) és annak közvetlen hatásairól, számon tartja ugyan az embertársainak és főként a vele lényegi (karmikus) kapcsolatban álló családtagjainak, barátainak - élettársainak - és ellenségeinek az általa észlelt (reális, vagy vélt) hibáit, de ugyanakkor szellemben és képzeletben mindig törekszik azoknak a fejlődő képes jobbik énjével: a kreatív kommunikációra nyílt és kiegyenlítődesi (megváltódesi) képességének a maximumát nyújtó és a változni - fejlődni akaró személyiségével kapcsolatba kerülni és azzal kommunikálni és így, saját gyengeségeit (haragját, gyűlöletét, negatív ambícióit) legyőzve, győzi le azokat. De ne legyünk naivak: egyetlen szerető személy sem győzhet le egy vele, illetve az elképzeléseivel, a meglátásaival szemben álló, seregnyi közösséget. Legfőbb megszabadulhat az általa hirdetett eszmék miatt megbotránkozott tömeg haragjától, mint Jézus az otthonában: Názáretben. De legyőzni sem ő, sem Mária, sem az apostolok szeretete nem tudta a papok és a tömegszellem által irányított csöcselék. A Szeretet áramoltatása, vagyis az Abszolút Szellemben keresztüli egyetemes egységhez való kapcsolódás egyéni érzésének a tudatos erősítése és áramoltatása végül is a legracionálisabb és a legcélravezetőbb cselekedet lehet minden ember számára. Ugyanis miután sikerült Szeretettel feltöltenem és ezáltal legyőzi az ellenségesen viselkedő és agresszíven gondolkozó másik személyt (vagyis annak, az anyagi lét élvezetének és korlátozottságának a kábulatába beleszédült egóját), már nem is én leszek az aki őt legyőzi tulajdonképpen, hanem ő maga, vagyis az én általam felerősített és feléje sugárzott Szeretet-energiával feltöltődő Felettes Énje: a saját egyetemes lelkiismerete. Mert amennyiben nem hajlandó az általam is felerősített és feléje irányított Szeretet- energiát elfogadni, a Vibráció törvényének következtében tönkre teszi önmagát saját alacsony vibrációs szintjének intenzív átélése miatt, vagy többé nem lesz lehetősége találkozni velem. Mert jóllehet a Karma törvényének alapján találkoztunk, de a Szeretet intenzív átélése és a szellemi létezés tudatos gyakorlása következtében én már nem leszek azonos rezgési állapotban az ő rezgési állapotával (nem leszek azonos hullámhosszon vele) attól az időszaktól kezdve, hogy tudatosítottam magamban a történeteket és megértettem azok rám vonatkozó karmikus vetületeit. Pontosabban: nem rezonálok már az ő alacsony frekvenciájú (fizikai, pszichikus, mentális és ideális) vibrációs állapotával. A magasabb rezgési frekvenciák állapotában, a finomabb lét-dimenziókban, nem létezik olyan felállás, hogy a másik létstruktúra az ellenség és én, aki vele kapcsolatba kerülök (még ha áttételesen is, de vele rezonálok) nem vagyok ellensége valakinek. Amennyiben tehát és meg engedem magamnak azt a luxust, vagy, az ő ellenséges és engem, vagy a családomat veszélyeztető magatarása miatt, rá vagyok kényszerítve hogy egy másik embert ellenségnek nézzek, vagy ellenségnek nevezek, a Megfelelés - Kiegyenlítődes és a Rezonancia törvénye alapján- automatikusan én is ellenség leszek, ennek az állapotnak (státusznak) az összes rám vonatkozó következményeivel együtt. Ezt tehát, ilyenkor vállalni kell. Hogyha tehát a karmám miatt, elkerülhetetlen az ellenség-státuszába való kerülésem, akkor tudatosan vállalni kell azt pl., hogy ezek a következmények nem kellemesek: Ingerültség, bősziült harag, lelki méreg, bosszúvágy, gyűlölet, neheztelés, a különböző stratégiázásoktól való kimerültség, félelem, látszólag indokolatlan szorongás, különböző mentális feszültségek és stresszállapotok, racionálisan indokolatlan konfliktushelyzetekbe és stressz-okozó helyzetekbe, környezetbe való keveredés és végső soron a mindezen állapotok következtében létrejövő betegségek, sérülések, balesetek elszennvedése. A külső ellenség státuszában való öncélú tetszelgés viszont, már az állati ösztönöknek képzelt karmikus félelmek és az egoizmus által irányított eszmekör és ennek a kiszolgálása - érvényesítése érdekében a spekulatív intellektusát használó, individuum, illetve a folytonosan alacsony vibrációs szinten élő embereknek a jellemzője. A külső ellenség az egyetemes léttudatból kiszorult az Uroborosznak - a saját farkába harapó világkigyónak a káprázat-körében élő ember tévképze. És azt, hogy ez tévképzet, mi sem bizonyítja jobban annál a ténynél, hogy az állatok nem élnek ilyen képzetekkel. A növényevők egészséges genetikai állományát biztosító „kegyetlen” ragadozók nem képzelték azt, hogy az általuk elejtett és elfogyasztott növényevők az ő ellenségeik. De az un. áldozatoknak sem jutna eszébe soha, és nem képzelték arról, hogy egyéni akcióval, vagy csoportos stratégiával, miként fogják legyőzni és ártalmatlanná tenni az életüket veszélyeztető húsevők „bandáit”. Sőt: még azok a ragadozók, amelyek felfalják a más ragadozó fajoknak a gyengébb egyedeket - Az erősebb fény, hatékonyabb spirituális információ - győzelmének, illetve a Mágia törvénynek a szellemében -, még azok sem a gyengébbel ellenségei. A természetben, a szentimentális lelkek számára (azok számára tehát, akik meghatódnak attól, hogy a farkasok széttépik az ártatlan özet, miközben jóízűen falatoznak az üzletekben és a butikokban vásárolt hús-készítményekből) ellenségesnek és kegyetlennek tűnő egymás levadászása, nem csak hogy természetesek, hanem az egyetemes törvényeknek megfelelőek. Ezek, a fajfenntartását szolgáló, illetve az erősebb gének (genetikai információ - eredet információ) érvényesülésének illetve tovább közvetítésének az elvét szolgáló jelenségek, a Csoport-karma szellemében a különböző fajoknak megfelelő Csoportszellemek irányításával, és a Kompenzáció törvénye alapján történnek. Az állatvilág jelenségei, a biológiai hasonlóságok és azonosságok alapján is csak annyiban lehetnek az ember számára példa értékűek, amennyiben ismerjük a genetikai, a biológiai és a fiziológiai folyamatokat és az un. életbenmaradási és fajfenntartási ösztönöket működtető spirituális törvényeket. Az állat, még akkor is ha meg tanítja szavakkal kommunikálni az ember, soha nem lesz képes az analogikus gondolkodására, mivel nem rendelkezik

spirituális (buthikus) testtel. Az állat mint ősidea, az embernél jóval később létesült a teremtésben, mivel Ádám Kadmon, az isten első ideája az ember. Az úgynevezett létért való küzdelem, vagyis egyik a másik rovására való terjedése vagy fejlődése, a növényi és az állati regnum viszonyaira, a fizikai dimenzió határ állapotaihoz jóval közelebb álló kompenzációs folyamataira jellemző. Ezeknek viszont csak és csakis alárendelt kapcsolata van, az ember személyi tudatában, előbb mint individuális öntudat, majd mint egyetemes felelősség-tudat, megjelenő, azon keresztül keresztül megnyilvánuló egyetemes léttudattal. A Karma és a Kompenzáció törvénye az individuális felelősségtudat implikációja nélkül, úgymond lineárisan fejt ki hatását az állatok esetében, jól meghatározott (határ állapotban levő) genetikai és biológiai egyensúly-fenntartási szükségletek alapján. A megnyilvánult lét alacsony frekvencián rezgő (fizikai) dimenzióban és a fizikai - természeti létnek az ember által megzavart (szennyezett) állapotában egyre zártabbá: kiismerhetetlenebbé, illetve illékonyabbá (felismerhetetlenebbé) válik az információ. Ezt testesítik meg egyébként az egyre nehezebben gyógyítható, egyre bonyolultabb fizikai zavart: betegségeket okozó vírusok, ezek a teremtés törvénye szerint a mi zavaros és romboló képzeteinket megtestesítő információkat hordozó parányi lét-struktúrák, amelyek közül egyesek képesek össze zavarni és szétbontani az egész szervezetünknek az évmilliók kísérletek során kialakult és jól meghatározódott logikai struktúráját. A fizikai lét-rétegben, pontosabban a természetnek az idő-tér viszonylatához kötött dimenzióiban, az információáramlás és az egységhez - a lét egészséghez való szubtilis kapcsolat állapota és ereje (a szeretet) is az idő és a tér állapotaihoz, illetve azok változásaihoz kötöttek. Ezért a ciklus és a ritmus törvénye szerint, a természetben majdhogynem tapintható módon „ideje és helye van” annak, hogy bizonyos információk miként és mikor kerülnek a napvilágra, bizonyos nyitott (szeretet) állapotok mikor nyilvánulhatnak meg és mikor záródnak le az érlelődés érdekében és egy magasabb evolúciós fokon való visszatérés érdekében. De vigyázat: ehhez a szó szerint vett, az idő és a tér különböző pontjain életet nyert személyi tudatok közötti lineáris összefüggést feltételező vallásos elemnek: a keleti reinkarnációnak (a reinkarnáció metaforájának) annyi köze van, amennyiben egy személy lehetnék én egyszerre a gyermekeimmel. - Az abszolútumban persze, hogy egy vagyok velük, mint ahogy egy vagyok minden emberrel és minden megnyilvánult, vagy még meg sem nyilvánult folyamattal és jelenséggel. De a lét határállapotában: a fizikai dimenzióknak a nem véletlenül az anyagban zártnak tűnő, időhöz és térhez kötött változó struktúráiban az egyéni - történelmi és földrajzi - tapasztalathoz kötött személyi tudatok közötti azonosság nem csak hogy lehetetlen, de metafizikailag nincs értelme, és egészen pontosan az evolúció törvénye következtében értelmetlen. Kétségtelen, hogy sokszor azonos helyzetnek-állapotnak, jelenségnek tűnő, döbbenetes összefüggések jönnek létre a megnyilvánult teremtésben, de teljes azonosság csak az abszolút létben lehetséges. Így kell értenünk a létezés legátfogóbb törvényét: az egyetemes nyitottságnak és az egyetemes összefüggéseknek a törvényét: az egyetemes Szeretet-állapot törvényét is, a legnagyobb teremtő erőt, amely Jézus szavai szerint, az ellenséges (titkos és titokzatos) helyzeteket és állapotokat megszüntetve, lehetővé teszi a fény-hatolást és ezáltal győzi le az ellenségeket. A fény ugyanis nem tud behatolni oda, ahol gyűlöletté, egyoldalú és zárt létté vált a szeretet, vagy, amennyiben erőszakkal behatol, vagy megkísérel behatolni erőszakosan, annak - a hatás és visszahatás törvénye szellemében - még nagyobb rombolás (pusztítás!), vagy/és az előző zavaránál és elzárkózásánál is nagyobb zavar és elzárkózás lesz a következménye. Ilyenkor két féleképpen is romból a Fény, de ez nem annyira baj, mert van amikor le is kell rombolni a görcsbe került gyűlöletet (az ellenálló, elutasító, önmaga ellentétévé vált Szeretetet), vagy azt a valakit, aki másra sem képes már csak a böszült gyűlöletre. Egyetemes törvények szerinti értékelés megítélése annak a kérdése, hogy békén kel-e hagyni, vagy további Fény-adással megsemmisíteni. Ezért fontos, hogy az ember ne jótékonykodjon, hanem helyes ítélettel tudatosan cselekedjen. Egyrészt tehát, ilyenkor az ismételt fényadás növeli az ellenállás böszültségét, a haragot és a gyűlöletet. De ez sem baj, mert egyrészt, az alkímiai kiegészítés műveletét tudatosan használva, kívülről, a fény-növeléssel, ezt a böszült ellenállást addig fokozhatjuk, amíg önmagát semmisíti meg, bele hal az intenzívén átél negatív élményeibe, másrészt ilyenkor az a fontos kérdés, hogy mit kínál és miért akarunk elérni, és az szerint folytatjuk-e a fényadást, vagy nem? Mert ha a polaritás törvénye szerint és a kiegészítés művelete szerint akarunk cselekedni, ezt addig tesszük, amíg, az egész ellenállás megszűnik és beomlik önmagába, vagy, a Polaritás törvénye szerint, egyszerűen átvált az ellentétébe: a be- és elfogadásba. Végül is, a szeretetbe. - Persze, már ha átvált, ha képes átváltani.... A lényeg, hogy akarjuk-e vagy nem azt, hogy velünk szembe többet ne gyakorolja az ellenállást, az elutasítást, a gyűlöletet?

Másrészt, az is lehet, hogy csak időről van szó, amíg az első fényimpulzus által hordott információt az illető (Ostoba elutasításba, elhatárolódásba, ellenállásba gyűlöletbe került személyek) feldolgozzák, amíg annak sikerül olyan helyre bejutni, ahol sikerül pozitív változást elérni. Nos, ilyenkor, ha még jön egy újabb fényadag, a másik személy annyira begörcsöl, hogy ott, ahova a korábbi fényimpulzus behatolt, még nagyobb fájdalom, félelem, feszültség, ellenállás, gyűlölet stb. keletkezik. Amikor ugyanis a szeretet meg van romolva, vagy "el van menve", a fénybehatolás mindenképpen - ha nem is fizikailag, de fájdalmat okoz és ezzel is kell számolni! Másrészt a szeretet-hiány, vagy romlás mindenképpen egyfajta gonoszságot hoz létre és ezzel is kell számolni. Megint csak mi kell eldöntsük, hogy ezt akarjuk-e fokozni, vagy rá bízunk az időre és a szent szellemre (az Isteni Igazság erejére), hogy nélkülünk végezze el a tudatosítást - megvilágosodást, és ez által a gyűlöletté vált szeretet feloldását.

A kérdés tehát az, hogy mit akarok elérni. Ha fontos valamiért a számomra a személy, jelenség, vagy esetleg csoport és azt is tudom, hogy van még esze, tehát kellő intelligenciája a feldolgozáshoz, és látom, hogy ellenáll, akkor még keményebben rá hajtok, nem érdekel, hogy mennyire fáj, mert a folyamat végén, ha megtörtem az ostobaságot, ami miatt a szeretet-görcs beállt, úgy is csak a gyógyulás következik. Mint pl. a volt feleségemnél. Tudom, hogy az intelligenciája maximális, az nem szenvedett csorbát, de Júdási módon spekulál vele és csak az önzését szolgálva, mindig csak azt firtatja, hogy miként szabaduljon meg a szülői felelősségeitől, a gyermekekért való áldozathozataltól, tehát elutasítja a Szeretetet, ahelyett spekulál. Nem engedek tehát a huszonegyből, és addig tartom fenn azt, hogy amit most csinál az helytelen, mert önzésből fakadó gonoszság és felelőtlenység, amíg vagy fel ébered, vagy amíg meghalok, mert nála sokkal idősebb vagyok. De így, ahogy van, ebben a sunyító állapotában nem fogadom őt

el, mert tudom, hogy sokkal többre képes, hiszen intelligens és a metafizikai információknak is a birtokában van, és akármilyen ellenségnek kiáltson is ki fenntartom a vele szembeni maximális igényemet, és amikor azt látom, hogy megint sumákol, akkor ezt nyíltan ki mondom és a nem tetszésemet fejezem ki mindenki előtt.

Itt arról van szó, hogy fel kell tudni vállalni, az ellenség szerepét és státuszát a zavaros, hazug, korrupt, vagy éppen a gonosz jelenségekkel és - vagy személyekkel szemben, amennyiben az illető személyhez, vagy jelenséghez közvetlen közünk van.

Sok személynek az a baja, hogy jóindulattal és jóakarattal akar fényt adni és mégis ellenségeskednek velük. Na és? - Ez a dolgok természetéből következik. Nem lehet és nem is kell a világot, de még a lusta közvetlen ismerősöket sem megváltani, mert a megváltás személyes ügy és feladat és szükség, és mindenkinek a maga baja., hogy ezt mennyire érzi, vagy sem. Egy dolog tehát az igény fenntartása és az annak megfelelő fényáramoltatás, és más dolog a változás, a megváltozás, megváltás erőltetése és erőszakolása olyan személyek esetében, akik bősültekké váltak a gonoszságukban, vagy annyira elbutultak már, hogy erre intellektuálisan képtelenek. Ha fényt akarsz adni, vállald fel bátran az ezzel járó ellenség szerepét is, ahogy Jézus is csinálta: "Azt hiszitek, hogy én békét hozok? Ne higgyétek, mert én tüzet hozok. Miattam össze fog veszni, ... stb." Az ezredforduló és az azt követő években a szeretet nélküli fényrobbanás (tudományos információ robbanás), vagyis a hamis nyitottság és a szeretet nélküli értelem - az önhittséget dagasztó intellektuális tágulás - által kiváltott természetellenes magatartás lett az emberiség jellemzője. Ez viszont, ugyancsak az ember által rosszul és hibásan megélt evolúció következményeinek, valamint e negatív következmények visszahatásának az eredménye. Vagyis: a spirituális fejlődés nélküli (felelősség nélküli) technikai – tudományos fejlettség által megvillogtatott életnyerési lehetőség tévhite szerinti globális mentális kábulat következménye. Az emberiség kilencven százaléka most is csak nyerni: öncélúan élvezni, kényelmesen élni, és halmozni akar és a megszerzett élvezeti lehetőségeit - cikkeit és javait, illetve a feleslegesen felhalmozott és mások által irigyelt javakat egymástól elrabolni, és persze, a rablás ellen megvédeni. Ez az ezredfordulói globális gyűlölködés fenomenológiája, amit a rabló - védő háborúkat és az ideológiai köntösbe öltöztetett, szövődményes gazdasági érdekek mentén viselt modern háborúkat felváltó öngyilkos terrorista akciók testesítenek meg. A gyilkos és öngyilkos merénylőket szülő népek által elviselhetetlennek érzékelt politikai helyzetet nem tűrő, azt akár az életük árán is szétrobbantani akaró terroristák - vallásos, filozófiai vagy politikai meggyőződésüktől függetlenül - mindössze a visszájára fordult, gyűlöletként jelentkező szeretet törvényének a negatív megtestesítői. És azt, hogy ez mennyire igaz, semmi nem bizonyítja jobban annál a ténynél, hogy a mások életét a saját életük árán is elvenni akaró merénylők között egyre több az eredetileg az élet-adásra és nem annak a kioltására született nő: a szeretet princípium megtestesülése, akiknek az életpusztítás helyett az életadás a teremtés eredeti rendje szerinti funkciója. - És ha ide eljutottunk, talán az is érthető már, hogy miért választottam e törvényt ismertető - vizsgáló tanulmányom mottójaként a Hamvas Béla beavatási regényének egyik kulcsmondátát. Nem tartozik e tanulmány tárgykörébe annak a vizsgálata, hogy kinek van (volt) nyitottabb élete: a nyílt ég alatti sátrakban lakó és így a természettel állandó közvetlen kapcsolatban élő nomádoknak, vagy a csillagos eget hónapokig - évekig nem látó - de legalábbis azt csak igen ritkán, vagy talán soha nem figyelő - de rádióján és televíziós készülékén keresztül a nagyvilág eseményeiről folyamatosan értesülő, biztonsági zárral egybekapcsolt kaputelefonos tömbház lakásaikban, vagy a központi riasztóberendezéssel ellátott és harci véredek által őrzött villáikban élő, szociális hálóval a szélsőséges természeti tapasztalatoktól - élményektől megkímélt, de az elkerült - elhárított életfeladatokban gyökerező tragikus sorsukkal szemben ugyanúgy védtelenül maradó polgároknak? Egy biztos: az utóbbi semmivel nem egészségesebb és lelkileg sem gazdagabb az előbbinél, még akkor sem, ha a gyógyszerdopping és ugyancsak a biztosítási rendszer szerint működő szociális háló, vagy a kultúrának nevezett tömeges népszerűsítés azt a látszatot kelti, mintha az utóbbi egészségesebb, vagy lelkileg gazdagabb: szeretet adásra és finom (diszkrét!) áramoltatására képesebb lenne. És erre a legfőbb bizonyíték a természetből egyre inkább elszakadó, az élvezeti és kényelmi cikkeket a fegyverekkel és bombákkal egyenes arányban: halomban gyártó civilizációt behálózó kábítószerezés, ami a szeretet és a valódi fény-hiánynak a legbiztosabb jele. A szeretet és az egészség törvényével csak azután kerülhetünk harmóniába, ha a személyi tudatunkat egyetemes tudattá, illetve a személyi felelősségünket egyetemes felelősségtudattá fejlesztettük, vagy legalábbis több éve már, hogy ezen az úton járunk. És csak akkor, ha a képzelet-világunkat: az imaginációkat megtisztítottuk minden egoista ambíciókhoz és zavaros vágyakhoz, sóvársághoz kötődő, velünk született, vagy a neveléssel - tanítással, illetve a vallási, kulturális, gazdasági és politikai ideológiákkal belénk táplált tévképzetektől. Ahogy a szellemi bölcsesség szakrális művelői állítják: a szentek szentjébe nem lehet sáros cipővel és poros lábbal bemenni. Az egyetemes szeretet erejével nem lehet egoista ambícióktól telt lélekkel és zavaros képzeletvilággal (a teremtés funkciója és az evolúció céljának a értelme megértése nélkül, átvilágítatlanul) harmonikus egységbe kerülni és ezáltal teljesen egészséges lenni. Egyszerű misztikus ámitás és önámítás az, hogy a személyi horoszkópunkból kiolvasható, felvállalatlan és feloldatlan anyai ági örökletes karmával tényleges szeretetet áramoltatni. Lehetetlen, életellenes és magzatellenes, meg családellenes, valamint férfiasság- és személyiség ellenes szellemi programok, valamint az ámitási és az önámítási programok által manipuláltan: rejtett haragban és gyűlöletben: a tudattalanunk mély rétegeiben rejlő neheztelésekkel az isteni szeretettel egybe olvadni és eggyé válni. Az utóbbi Magyarországi horoszkóp-rendelések, illetve a rendelés gondolatával kacérkodó, gyermeket szülni, illetve nemzeni és nevelni-gondozni nem hajlandó, általában az Oroszlán és a Nyilas jegyében, Oroszlán vagy (és) Nyilas Sárkányfarokkal és/vagy az Oroszlánban, vagy a Nyilasban álló Lilithel született nővel és férfikkal való levelezések közben, észrevettem, hogy az un. „Maszkulinitás-ellenes és Személyiségi Karmával” (Sértődékeny, hibás önértékeléssel, személyi tudati alakítással, illetve ego-csiszolással, finomítással: szellemítéssel, spiritualizálással) született személyekben van egy eredendő - Egyeseknél nyilvánvaló, másoknál rejtett! - egoizmusból eredő gonoszságra való hajlam, amit nem vettem észre és nem írtam le, az anyai ági örökletes (karmikus) programok leírásakor az egyes programnál, vagyis a fényellenes - a személyiség ellenes - programok esetében. Pedig egyértelműen következik belőle - mármint a gonosz önzésre való hajlam a személyiség-

ellenes program természetéből. És teljesen mindegy, hogy gyáva Oroszlánról, vagy agresszív, másokat önkéntelenül és öntudatlanul is lehengetni akaró Oroszláni karmával rendelkező személyről van szó! Sőt: a gyáva Oroszlánok esetében - mivel rejtett - talán még veszélyesebb is ez az önkéntelen, a mások személyisége ellen irányuló (személyiség ellenes) törekvés. Az egónak ez a gögje, ami téves önképzetben, hamis önérzetben, irracionális önérzeteskedésben, hiuságban, becsvágyban, nyilvánul meg, azért rossz és hátrányos, mert az ember emiatt képtelen igazi szeretetre, képtelen az odaadásra, a sors-bizalomra, a hitre, az igazi lazaságra - inkább csak erőltetett, vagy megjárás, sőt: görcsös lazasági állapotok és harmónia-törekvések jellemzők - képtelen a tényleges odaadásra és áldozathozatalra, a belső, spirituális Bolonddá válásra. Mindig fél önkéntelenül, hogy valamiről lemarad, hogy valamitől megfosztják, megfosztja a sors, miközben saját maga fosztja meg éppen e bizalmatlanságával és e nyughatatlanságával magát a lényeges és számára fontos átélésektől, mindig szorong hogy másnak valamiből több jut (jutott) mint neki, úgy képzeli önkéntelenül, hogy, ha csak önmagának is, de föltétlenül meg kell mutassa, hogy ő mennyit ér - hogy ér ő is annyit mint a másik, mint mások, sőt még annál is többet, stb., és ha ebben úgy érzi, hogy alul maradt, akkor a másikat, másokat, annak, azoknak az érdemeit igyekszik kisebbiteni, mások személyi tulajdonságait öncélúan kritizálni, önkéntelenül, vagy fél-tudatosan. Nem az a baj, hogy a másik esetleg nem érdemi meg és ártatlanul szenved, hiszen ilyen nincs, mert mindenkinek van karmikus meghatározódása, hanem az, hogy a tűz jegyű karmával élő személy, hiába érne el más szinten jó spirituális képességeket, a szeretet-áramoltásban, a nagylelkűségben, tényleges lazaságban hátra marad és ezzel hátráltatja nem csak magát, hanem a családját is, ha éppen családanya. Ezt kellene feldolgozni, ti., hogy lazán, játékosan kell bátornak: a volt feleségem kifejezésével: anyatigrisnek lenni és ebben a nagyvonalú uralkodásban semmiféle önzésből eredő gonoszkodásnak, vagy hiuságból eredő, más - becsméréseinek, világi becsvágyának nem kell, hogy helye legyen. Nagyon ébernek kell lenniük a tűz jegyű karmával született személyeknek, mert már csak attól is, hogy amennyiben pl. a különös mesterségbeli tudásuknak megfelelően kereshetnek pénzt és annyira jól vannak megfizetve, hogy pl. jó- házat építhetnek, vagy luxus-lakást vásárolhatnak, márkás luxusautójuk is van és más jóléti felszereléseik, bennük ez máris automatikusan egy nyílt, vagy rejtett hamis személyiségtudatot, rejtett gögöt és önhitséget idéz elő. Egy kívülről nem érzékelhető, rejtett többlet-öntudatot, vagy éppenséggel kinyilvánított gögöt, belső nagyképűséget, stb., ami azonnal meg is fosztja őket az egyetemes szeretet igazi átélési képességétől. Nem lehet hiusággal és önhitséggel, gögre, öncélú becsvágyra való hajlamokkal önátadónak és áldozatkésznek lenni, az abszolút odaadást - az abszolút egységérzetet: a teremtés pozitív értelmébe, céljába és rendeltetésébe vetett hitet átélni, csak miután tudatos erőfeszítések útján valaki meghaladja ezeket a determinációkat, mivel azok akiknek az Oroszlán napjegyükben támadott bolygók, illetve a Lilit és/vagy a Sárkányfark áll, vagy az egyes, ötös, vagy kilences házuk terhelt ugyanígy, ilyen fajta rejtett, vagy nyílt becsvágyakból, hiuságokból (és végső soron gonoszkodási hajlamból) örökölték sokat az anyai ági őszüleiktől. Persze, én sem vagyok pl. jobb, hiszen erről szól az egész anyai ági családfám és a sorsképletben az Oroszlánban támadott Plútóm és Skorpió- Napom, most nem is sorolom fel, hogy mitől. Nem ítélek tehát senki fölött, amikor ezeket írom, hiszen mindezt a gögöt és hiuságot és önhitséget, éppen magamban fedeztem fel. És még inkább szembe kellett ezzel néztek, miután több héten át, különböző korú, de gyermeket szülni nem akaró, és ezt ugyancsak különböző racionális indokolt, „humánus és logikus” (Szerintük érthető!) - okból kifolyólag a családalapítás gondolatát is elutasító, az Oroszlán és a Nyilas karmához valamiféleképpen kötődő harminc év feletti magyarországi nővel leveleztem. Egészen pontosan akkor, amikor ezen levelezések közepette jól meghűltem és nem értettem, hogy mitől? Hiszen a felszínen nem haragudtam senkire és semmire és így nem maradt más mint az, hogy újra felfedezem a lényem rejtett mélységeiben még mindig jól megbúvó, mások fölött hamisan és lenézően ítélező készletét, valamint a becsvágyat és irigységet, illetve az ezekben gyökerező sors-nehezteléseket. Az egyetemes nyitottság és szeretet-energia törvénye asztrológiai analogikus megfelelője a Halak csillagképe és annak a gyakorlati életkörülmények megtestesítő XII. horoszkóp háza, valamint ezek az uralkodó bolygója: a Neptunusz. Alkímiai megfelelői a sublimatio (finomítás) és a preparatio, az előkészítés művelete. A kabala és a tarot ikonjai közül a Mágus, az Életerő a Mérték, a Hold, a Nap és a Világ állnak e törvénnyel analogikus kapcsolatban. Kozma Szilárd <http://www.kozmaszilard.hu/> X. AZ ABSZOLÚTUM TÖRVÉNYE, avagy A Törvények törvénye. Más nevén a MEGVÁLTÁS és a Boldogság törvénye, avagy az egyetemes kiegyenlítődés és az Isteni Egység megvalósulásának és örök megmaradásának a törvénye. A tízedik törvény biztosítja az egyetemes lét és a földi élet eredeti rendeltetésének és céljának: a megváltásnak a megvalósulását, vagyis a teljesen Lilith-mentes és ezért abszolút kiegyenlített létállapotnak a létrejövését és az Abszolút létállapot folyamatos újjávalóságát. Az egész teremtett létezés ugyanis (és ez által a földi létezés is), az egyetemes kiegyenlítődés és ez által, az egyetemes megváltás megvalósulási szükségének és beteljesedésének van alárendelve és azt szolgálja. Ennek az egyetemes megváltási rendeltetésnek (szükségnek) szükségképpen alá van rendelve és abba bele tartozik a fizikai lét és ezen belül a biológiai élet is, tehát az ember élete is. Sőt: a létezés legalacsonyabb rezgésű (frekvenciájú) állapota: a fizikai világ, vagyis az egyetemes anyagi világ, beleértve az anyagi létállapotokon belül keletkező biológiai létformákat is, kimondottan és egyértelműen, és csak, és ez (Vagyis az életünk is) mind és csakis a Lilith hatásaitól való megszabadulást és ez által az abszolút megváltást szolgálja. És egyben, a fizikai létállapot és léthelyzet létezése, vagyis ezen belül a mi életünk és az élet során elérhető szellemi átváltozásunk, megtisztulásunk is, nem más mint az egyetemes megváltás megvalósulásának az első feltétele is, azáltal, hogy az anyagi struktúrák az őket létrehozó szellemi minőségek (génuszok) jellege szerint alakulnak, és ugyanakkor továbbra is képesek magukba fogadni és megtartani – rögzíteni (memorizálni) a különféle spirituális és szellemi információkat. E rögzítődés által az anyagot létrehozó, az anyagot folyamatosan módosító, illetve az anyagban elraktározódott szellemi információk ellenőrizhetőkké válnak és így értelmezhetőkké válnak, és ez által az ellenőrizhetőség által biztosított gyök-értelmezések segítségével a spirituális-idearendszerek megszabadíthatókká (Megtisztíthatókká - megválthatókká) válnak a Lilith befolyásától. Az anyag tehát feltétele a megváltásnak az által, hogy a biológiai életformák segítségével, de különösen az emberi individuumok öntudatának a formájában, maga az abszolút lét-tudat,

a fizikai létbe határozottan „beinkarnálódhat”. Az abszolút léttudat tehát képes általunk, a mi individuális tudatunk által, a teremtésnek ebbe, a tükrözésre képes határállapotába kerülni és onnan a Lilith hatásait kiszűrni, úgy, hogy az anyagban felismerhetővé rögzíti a szellemi folyamatokról szóló információkat (az anyagi jeleket) közvetlenül, és így, ennek segítségével értelmezheti és egyéneként befolyásolhatja a teremtési és a megváltódsi – kiegyenlítődsi folyamatokat. És a mi individuális tudat-tevékenységeink és harmoniába kerülési törekvéseink által, közvetlenül kiszűrheti és feoldhatja az öskáosszából a Lilith hatásait, befolyásait. Az abszolútum (A Megváltás) Törvénye tehát, szükségessé teszi a Lilith-jellegű, hosszú távú következmények szintjén romboló öncélúságok kiszűrését és meghaladását. Abból indulva ki, és oda térve vissza, hogy a Teremtés nem öncélú, hanem a Teremtés maga a Megváltást lehetővé tevő törvényeknek és ősideáknak megfelelő határtalan anyagi létformák létesülésének és változásának a biztosítása, a Megváltás törvénye arra felügyel és azt biztosítja, hogy a többi kilenc törvény ereje és lényege összességben érvényesülhessen, hogy azok egymás által meg nem zavarva, és hatás-érvényesítési készítéseikben öncélúvá nem válva, harmonikus egységben (egységes összhatásban) érvényesülhessen. (Pl., az Ok és az okozat, illetve a hatás és visszahatás törvénye, egyetemes létezés szintjén legalább is, ne kerülhessen ellentétbe a spirituális fejlődés törvényével.) A Megváltás törvénye tehát úgy vigyáz és úgy felvigyáz a többi kilenc törvény együttes és harmonikus érvényesülésének a lehetőségére, hogy az egész lét folyamatrendszerét, illetve a teremtés – megismerés – fejlődés – kiegyenlítőds (megváltó egységesülés) és újratereztés létciklusok érvényesülési lehetőségeit biztosítja az öncélúságok meggátlásával, megszüntetésével és ez által a többi kilenc törvény hatás-érvényesülési lehetősége biztosításával, de úgy, hogy eközben egyetlen törvény lényegi hatását sem gátolja meg, vagy módosítja. Sőt: ezek mindenkor érvényesülését biztosítja és garantálja, az által, hogy nem fordítja el és nem írjafelül azok lényegi hatásait, hanem éppen, hogy az öncélú összhatásokat gátolja meg. Mi tagadás: ez a törvény számunkra, az anyagi határ-formákban magunkat különállónak egyedként érzékelő, és a Lilith által befolyásolt öntudatokban élő, individuális tudatformával is rendelkező emberek számára, egyfajta kívülről és felülről és objektíven ránk erőltetett determinációként jelenik meg. De ez csak addig tűnik külső és erőszakos determinációnak, amíg meg nem értjük a különváltságunk szükség- és lehetőség- okait. De emellé azt is tudomásul kell vennünk az életünk folyamán, hogy logikus az is, hogy a Ritmus és a Ciklus törvénye hatására ennek, az egyedül az anyagban és az anyag által átélhető különváltságunk is vége kell, hogy szakadjon egyszer, és, hogy ez a múlandóan határozott különváltság egyáltalán nem azt szolgálja, hogy mi így különváltan, öncélú fizikai gyönyör-érzetekhez és élvezetekhez jussunk az anyagban és az anyag által, hanem éppen azért vagyunk itt, hogy a teremtési – megváltási ciklusokban részt véve, a kiegyenlítődsi és zavarmentes egységesülési képességeinket megszerezzük és azokat minél nagyobb mértékben gyakorolva fejlesszük, illetve, fejlesztve gyakoroljuk. Hiszen az abszolút létnek, amely minket is létrehozott magából, és amely – Ha elsőre nagyon felismerhetetlenül is, de - bennünk van, illetve mi benne vagyunk (Jézus szerint), és általunk is megnyilvánul és amely azért teremt a mindenséget, hogy benne megváltsa magát, mivel a Lilith hatására benne elviselhetetlenné duzzadó káosz miatt, meg kell mentenie önmagát az „abszolút Lilith” befolyásától és következményeitől. - Értve ez alatt, azt a szükségszerű megmentési törekvését, amely által megakadályozza magát abban, hogy abszolút káosszá változzon. – Logikus, hogy ezen kívül, az egyetemes, de számunkra egyéni önmegmentési – megváltódsi törekvésben és munkálkodásban való tudatos részvételen kívül, nem lehet nekünk sem más dolgunk, illetve másfajta (öncélú) élet- megvalósítására való választási lehetőségünk. Sőt: mivel, a megváltásra való folyamatos törekvéssel egyetemben a teremtési folyamatokon keresztül, mind összetettebb létstruktúrák teremtési, megismerési és kiegyenlítődsi folyamatainak menve keresztül, az abszolút lét is, mind összetettebb teremtési és kiegyenlítődsi (megváltási- megváltási) képességekhez jut, nekünk is az egyéni spirituális fejlődésen keresztül vezet a szabadság és a szeretet (Egység-érzet) útja az öröklétbe. Paradox módon, éppenséggel és pontosan a megváltódsi törekvésekben való részvételi „kényszerünk” és kötelezettségünk jelenti a szabadságunkat is, olyan értelemben, hogy minél inkább az éberség és a hosszú távúan is felelős döntési képességek elsajátítási lehetőségének az útját választjuk, az önkényes és kaotikus (ötletszerűen kapkodó és ellentmondásos) tévelygések és támolygások helyett, annál szenvedés-mentesebb és szükség-mentesebb sors-állapotba kerülhetünk. Ezért az Abszolútum törvénye, amennyiben képessé válunk keresztül látni a felszíni látszatokon és le tudunk szokni a nyüzsgésről, a nagyra-vágyásról és a valóság-hamisítási reflexekről, vagyis, amennyiben meg tudunk elégedni a szenvedés- és szükségementességi állapottal, a mértéken felüli és fölösleges konfliktus-mentes állapottal, akkor a Boldogság törvényének (is) nevezhető. Hiszen a Boldogság, a VILÁGOSSÁG (Jang – Megtermékenyítő, és értelmező megtisztító - irányító Maszkulin őselv) és a SZERETET (Jin – Megtermékenyülő és teremtő, tehát oldásával egységbontó és egységbekapcsoló – az egységet tudó! – őselv.) minél nagyobb mértékű kiegyenlített egységállapotában jelenik meg, az emberi érzékelési és észlelési képességek szintjén. Spirituális tudatosság szintjén viszont, a Boldogság, a Teremtő és a Teremtmény (egyén) határtalan és folytonos kiegyenlítődsi-állapotának az érzékelésben jelenik meg. De, természetesen, ez a tényleges boldogság- állapot csak, és csakis akkor valósulhat meg, mind az emberben, mind az egyetemes létezésben, amennyiben a többi törvény alapfeltételei, de különösképpen a Világosságot szolgáló Fény törvénye, vagyis az Evolúció törvénye, valamint a Szeretet és a szabadinformáció áramlás törvénye (A titok nélküliség törvénye) is, sérülésmentesen és akadályozás mentesen érvényesülhet. Kizárt dolog tehát az, hogy egy stagnáló létstruktúra (Pl. az alkotómunkából és a léttereztésből magát kizárt, és a nyugdíj által „biztosított” szedentáris életet folytató, „fénytelen” ember.), boldog lehessen. Vagy az, hogy az egységes egészben való részvételi lehetőségtől valamit is elzáró személy (Pl. a saját vágyaira és cselekvéseire vonatkozó, vagy a létezés különböző állapotaira a vonatkozó információkat elrejtő és elzáró egyén, vagyis a titokban cselekvő, titkolózó, vagy titok-örző ember.) boldog lehessen. Mind az elzárkózás és a stagnálás és a stagnálás- biztosítása (A Fejlődés törvényével való szembeszegülés), mind az Egység és a Szabadság megvalósulását gátló titkolózás (Szeretet törvényével való szembeszegülés) tehát, akárcsak a valóság-hamisítás (hazudozás, áltatás) kizárja a Boldogsági érzet-állapot

megvalósulását, mert a Fejlődés és a Szabadság törvénye sértése mellett, kiváltja az Abszolútum törvénye negatív megnyilvánulását is, vagyis annak az un. isteni igazság-érvényesítés érdekében történő, azt szolgáló, büntető jellegét.

... Lehet tehát valaki bármennyire is értelmes, és értheti meg racionálisan a többi kilenc egyetemes törvény hatásmechanizmusát, mert, amennyiben mégis titkolózik és információt ferdít, vagy tárgyi valóságot hamisít például, azzal a szeretet és a fejlődés törvényét sérti, ami miatt képtelen lesz az igazi boldogság elérésére. És ugyanúgy: telhet meg valakinek a szíve csordultig szeretettel, mert, hogyha magát be akarja biztosítani a sors erőivel szemben és ez által, stagnálva a fejlődésben, nem tesz hathatós lépéseket a saját és a környezete tetteinek és magatartásának a sorstörvények logikája szempontjából történő átvilágítása és megtermékenyítése (fejlődése) érdekében, soha nem lehet boldog, mivel a sorstörvényei szükségképpen, előbb, vagy utóbb, de mind szétbontják és felrúgják a biztosításait, amitől támadottnak és szerencsétlennek érzi majd magát, és végül a fene nagy szeretete is gyűlöletté válik bánatában, vagy mindössze egy partikuláris érzelm marad. De a jelenség, még az erős és kiemelt egyéni karmával rendelkező ember esetében sem, szűkül le egyetlen személyre! Hiszen az Ok és az okozat és a hatás-visszahatás törvénye (Karma) miatt nem lehet boldog egyetlen utód sem, amíg a szülei és a nagyszülei élnek és ennek ellenére is eltitkolnak előle valamit, ami reá, illetve az ő személyére és sorsára személyesen és közvetlenül is vonatkozik, illetve amíg ő maga nem leplezi le és nem szünteti meg a titok sorsrontó mivoltát az által, hogy az érintettek előtt felfedi. Még a kauzális asztrológus sem képes teljes és ténylegesen hasznos sors-feltárást és sorsértelmezést, vagy helyzetértelmezést adni azok számára, akik nem közölnék vele minden róluk, illetve az adott élethelyzetre, vagy relációra jellemző lényegi információt. És ugyanúgy: a Neme törvénye és a Polaritás törvénye alapján, nem lehet ténylegesen boldog egyetlen házaspár sem, amelynek a tagjai közül valamelyik, valamilyen titkot, vagy titkokat rejt el a másik elől, vagy, hogyha a szerelmes pár, vagy házaspár egyik tagja, a spirituális információ előli elzárkózásával ellenáll a spirituális fejlődés szükségének (A megtermékenyítő átvilágítás és termékenyítő kölcsönhatás, valamint a személyi megvilágosodás és a spirituális túgulás törvényének.). És ugyanúgy képtelenek lesznek igazából boldogok lenni azok is pl., akik a Ciklus és a Ritmus törvényét és a Mágia-törvényét, valamint a Fejlődés-törvényét sértik meg az által, hogy pénz-hitelek vesznek fel annak érdekében, hogy hirtelen olyan komfort-körülmények közé kerüljenek időnap előtt, amiért dolgozva - tapasztalva, a megfelelő időben, öntudatilag és szellemileg – morálisan nem fejlődhetek és persze, spirituálisan sem! Akik tehát az időben hamarabb és előbb akarják élvezni a jövő munkájuk eredményét, mielőtt az annak megfelelő élettapasztalatokat és életismereteket megszerezték volna. Vagyis valami olyasmit idéznek be az életkörülményeikbe, aminek az értékéért még csak később fognak dolgozni, vagyis tapasztalni és fejlődni. Ezek az emberek (Vagyis, majdnem az egész nyugati civilizáció, de különösképpen a Magyarországi lakosok tehát), előbb élvezik a következményt, mielőtt még az okot, vagy az okozatot létrehozták volna! És ezért, az életük valamelyik fontos szegmentumában mindig össze fog zavarodni valami, de legalább is, hiányozni fog valami lényeges lételem (Leghamarabb a nyugalom, mivel az adósság törlesztési szükségének tudata fogja őket nyomasztani öntudatlanul. Vagyis olyan szellemi állapotban fognak élni a hitel visszafizetéséig, minthogyha azt, amihez általa hozzá jutottak, lopták volna. Hogy a bankok által ráügyeskedett többlet-kamatok miatti, elkerülhetetlen mentális agressziója következményeiről ns is beszéljünk. Léteznek olyan személyek, akik ezt a mély és finom összefüggésrendszert nem képesek érzékelni. Olyanok, akik nem képesek megérteni, hogy a Mágia törvénye alapján, a többi kilenc törvény igen is, hatni képes közvetlenül nem csak a külső sorskörülményeinkre, de az egészségi és az elme-állapotunkra is, vagyis, akik nem képesek a sorstörténeteiket és az egészségi (betegségi) állapotukat a valóság mágikus természetével összekapcsolni. Ezek úgy képzelik, hogy létezik egy mechanikus („ kozmikus”) objektivitás – vagyis, egy vak sors-determináció szerinti biológiai erőmechanizmus -, aközött, hogy milyen genetikai felépítettséggel (genetikai zavarokkal) rendelkezik valaki, és, hogy ennek megfelelően, milyen a durvább, vagy finomabb egészségi „hibázásra” hajlamos konstitúcióval (gyengébb, vagy erősebb immun rendszerrel, ellenálló képességgel) rendelkezik, valamint aközött, hogy milyen spirituális - asztrológiai konjunkktúrában: konstellációban születik. Ezek a személyek erősen leszűkítik az ok-okozati összefüggéseket az illető egyed születését megelőző konstelláció és a génjei által meghatározott egészségi tulajdonságok között. És, amennyiben figyelmen kívül hagyánák a megváltás törvényét, ez a mechanikus kozmikus determinizmus, hitelesnek is tűnne! Hiszen a nőstény emlős állatok nem képelegnek a férjeik szexuális megcsalásáról, azokkal, vagy az anyósukkal való szenvedélyes veszekedésekről, más pszicho-misztikus számárságokról, mint a várandós nők, és mégis megtörténik az ők esetében is, hogy akár egészséges természeti létkörülmények között is -, a világra hoznak genetikai kódrendszeri zavarok miatt, malformációval (szervi, vagy testi hibával) született utódokat. (Feltétlenül szükségesnek tartom felemlíteni ezen a helyen viszont azt a tényt is, hogy az egészséges ember által meg nem zavart és be nem szennyezett természeti környezetükben élő nőstény vadállatok, a náluk sokkal zavarosabban, és az orvostudomány által bevezetett „családszabályozási” technikák használata óta egyre több un. nőgyógyászati korban szenvedő, vagyis egyre negatívabban és ellenségesebben: teremtés-ellenesen képzelgő, a teremtő képzeletüket egyre felelőtlenebbül használó civilizált nőknél sokkal mérsékeltebb arányban szülnék hibásan felépített testalkatú, vagy hibás szervekkel rendelkező utódokat.) Ez viszont, azt jelenti, hogy létezik egy olyan hatalom (törvény), amely alapján, bizonyos, „ jó sikerült” (Egy bizonyos uralkodó szellemiséget pontosan kifejező) létformáknak és funkcionális létfolyamatoknak és jelenségeknek huzamosan, többszörösen és folyamatosan meg kell ismétlődniük. Hogy ezeknek a létfunkcióknak és azoknak megfelelő anyagi formáknak, mindig újból és újból és sokszorozódva el kell kezdődniük és az ugynevezett utódokban, újból meg kell jelenniük. Hogy tehát, ezeknek az un. „ jó sikerült” és ezért szükségesen ismétlődő létfunkcióknak és létformáknak az anyagban öröklődniük kell, és ezért ennek a funkcionális és forma- öröklődésnek huzamosan véghez kell mennie, tehát, hogy bizonyos teremtési motívumoknak ismételtén meg kell jelennie egy bizonyos „égi” rend alapján, és ettől nem lehetséges az eltérés, a feloldás. A rezonancia és a karma törvénye az, amely alapján bizonyos lények utódaiban kiemelten megjelennek bizonyos új, vagy régi teremtési szükségsszerűségek, és más egyedek utódaiban nem, és amely szükségsszerűségeket (új, vagy régi tulajdonságokat)

evolúciós funkció-végzési és kiegyenlítődesi (alkalmazkodási) szükségszerűségeknek is nevezhetünk. Ez viszont még nem magyarázat arra, hogy szellemi okok (Lilith befolyás) miatt miért fogannak meg zavarosan és hibásan, illetve, hogy miért szülnék malformációs gyermekeket a rejtetten agresszív és az ördögöt a falra festeni hajlamos, illetve a mélységesen és huzamosan gyűlölködő, de a gyűlöletüket a tudattalan képzeletviláguk mélyrétegeibe süllyesztő nők. Az anyag ugyanis teljesen Lilith- mentes. A hiányzó, vagy csökevényes szervvel rendelkező gyermek születését tehát nem lehet az anyag véletlenszerű meghibásodásából, önkényesen szeszélyes strukturálódásából eredeztetni! Az egyetemes törvények, de főként az Egyetemes Kiegyenlítődes megvalósulása Törvényének az ismerete és az asztrológia gyakorlása nélkül, nem érhető tehát, hogy a nem életstratégiákban gondolkozó és nem képzelgő, vagy legalábbis a racionális módon nem képzelgő (nem élet-tervező) és egészséges - természetes - körülmények között élő (Az ember által meg nem zavart és az ember képzelete – Vagyis a gazda, vagy a gondozó, gondozók képzelete! - által nem befolyásolt természeti léttérben.) állatok, miért nemzenek és szülnek néha torz, vagy beteg utódokat? Az abszolút teremtő szellemnek - aki maga is folyamatosan változik és fejlődik a folytonos teremtés, tapasztalás, önmegismerés és a megváltás által - az új kifejeződési formákat kereső imaginációja (Misztikus tervezése) által „termelt” megnyilvánulási formák jelentkeznek a növényi és az állati világnak az un. félresikerült újszülött lényekben: a rosszul sikerült - „elnagyolt”, vagy hiányos testrészü – utódokban. Ezzel szemben, az ember esetében nem lehet szó abszolút imagináció szintjén végbe menő kísérleti eredményekről, mivel egyrészt az örök ember ősideája már az első österemtési imaginációban megjelent, másrészt, éppen az embernek az un. isten-hasonlósága és abszolút azonosság-tudati lehetősége zárja ki ezt a feltételezést (Nem kísérletezik velünk semmi és senki a mi szabadakaratumk és felelősségtudatumk ellenére!). Következésképpen, az emberi utódok esetében, a malformációk megjelenése, az egyéni és a csoportos karma következménye és a rezonancia törvénye alapján szemelődnek ki úgymond azok az anya-lények, akik ezeknek a kauzális képzeleti kísérletezéseknek a következményeit: utódait hozzák a világra. De abban az esetben is, amikor az általánostól (a megszokottól, az automatikustól) eltérő új létállapotok, a még nem véglegesedett idea-kombinációk következményei jelentkeznek anyagi formákban a növényi és az állati világon belül, nem feltétlenül a faji karma szokványos logikáját, illetve a környezethez való alkalmazkodás és hasonulás – azonosulás teremtési logikáját kell mindig keresni, hanem az új kifejeződési lehetőség-kereséséi és természetesen, a nem mindig számunkra egyértelmű, racionális – pragmatikus fejlődési lehetőségek-keresési logikát. Ha nem így lenne, akkor helye lenne a véletlennek és a hazárdnak: az ördögnek a teremtésben. De tudjuk, hogy a Lilith ereje, vagyis az abszolútumnak a folyamatos új-éhsége és szomjósága, mindig az újra, a másra és a többre, az erősebb állapotra sóvárgó alap-készítetése az, ami a teremtésben is, sőt, mivel abszolút-erősről van szó: még a megváltódási folyamatokban is zavarokat és téves irányba való haladási késztetéseket, katasztrófális tévedéseket indukálja. Elég a sok vallásos szekta létezésére és örült eszmevilágára gondolni ahhoz, hogy az utóbbit be tudjuk látni. És, mivel a mágikus teremtő képzeletörök következményei által, emberként személyesen is érdekelve - implikálva vagyunk ebben a kockázatokkal teli teremtési - megváltódási játszmában mindannyian, feltevődik a teremtőképzelet rendjének és a többi törvény összhatása részleges érvényesülési (és csakis részleges és nem teljes, vagy abszolút) vagy részleges tévedési lehetőségnek is a kérdése. És ez által, a részleges teremtés, valamint a részleges megváltás kockázati lehetőségének a kérdése is! Erről viszont azt tudjuk, amit Hamvas Béla úgy fogalmazott meg, hogy: ember által létrehozott rendszer sok van, miközben a létezésben egyetlen rendnek van alárendelve minden al-rendszer, és ez a rend preegzisztens és önmagát önmagából szabályozza. Ez az egyetemes rend-szükség pedig, nem más mint az egyetemes törvények rendje és folyamatosan a teremtés és a megváltás rendeltetéséből: szükségéből jön létre újra és újra. Az abszolútum törvénye tehát ennek a rendeltetési rendnek az időtlen és folyamatos fennmaradását és érvényesülését biztosítja. II. Ameddig az ember nem rendelkezik reális (személyes) spirituális ismeretekkel, két féle magatartási forma lehetséges a Lilith által befolyásolt és ezáltal néha hibásra sikeredő isteni – teremtői (képzelti) kísérletek eredményével szemben: az első az a botor természettudományos alapállás, amely szerint az egész életben létezik a véletlen és a hazárd és ezért bárkivel, bármi és bármikor (szerencse és szerencsétlenség) megtörténhet. Az un. természet-tudomány szerint például, bárkinek az utóda, még a tudomány által teljesen jónak - optimálisnak! - ítélt életkörülmények között is, „csak úgy”, a véletlen szeszélyéből „félresikerülhet” genetikailag, és ezt a mechanikus tudomány (Itt feltétlenül meg kell említeni, hogy a valóság mágikus természetét belátó, azzal számoló kvantumfizikának ettől eltérő az álláspontja!), minden fenntartás nélkül, e véletlen (hazárd) számlájára írja ezt a néhány ezrelékes „hibás” utód-létrehozási lehetőséget. Sőt: a materiális tudomány a véletlenszerűen beállt katasztrófa szerű kozmikus - fizikai események által kiprovokált genetikai mutációkban látja az élet és az ember kifejlődési okát is! Holott tudjuk, hogy az egyetemes megváltás szüksége (Lásd a Szükség és a bőség törvényét) az, ami a megváltást szolgáló egyetemes törvények alapján ezeket a szükségszerű genetikai mutációkat kiprovokáló, katasztrófa-szerű kozmikus-fizikai eseményeket a földi geológiai és atmoszferikus változási folyamatok megváltoztatása érdekében létrehozta. Az abszolút összellelem ugyanis áthatja, körülveszi és a mágia törvénye alapján: irányítja az anyagot(!), vagyis a fizikai történéseket is, amit ő a megváltás megvalósítása érdekében hozott és hoz létre folyamatosan! Ezért tehát, a mágikus erejű teremtői képzelettel rendelkező ember esetében, a fogyatékoság, vagyis a született testi és lelki hiány, vagy többlet, a malformáció tehát, a magzatot kihordó anyának a foganás előtt, huzamosan és intenzíven átélt, de a tudat alá préselt félelmének, vagy rejtett gyűlölködésének, tehát a spirituális – képzeleti agresszivitásának a következménye. Az úgymond, csendes neheztelésének következménye: a férjre, a sorsára, illetve az Istenre való neheztelésének, az ismeretlentől, a sorsától (A sors szeszélyétől!) való irracionális és intenzív félelmeinek, szorongásainak és az innen táplálkozó negatív képzelgéseinek a következménye. A veszélyesebb viszonyulás a kellemetlen sorseseeményekhez az, az objektív Istenképzetre alapozott vallásos elképzelés, amely szerint az „objektív” Isten tökéletes és mindenható. És ezért – ebben a jellegetezesen vallásos koncepcióban - mindent, amit csak akar az Isten,

amennyiben úgy akarja, akkor tökéletesen teremti meg és kedélyétől függően hoz létre ép, vagy hibás embert és harmonikus, vagy zavaros és tragikus sorsot egyaránt. Illetve: direkt és készakarva hibásan és tökéletlenül, de maximum figyelmetlenségében és felelőtlenségében hozza létre a „selejtet” is, ha valamiért ő éppenséggel úgy akarja ("Nem bittal ver az Isten, hanem nyomorúsággal."). Ezt követően már csak optimista, vagy pesszimista alapállás, illetve a misztikus öncsalás vagy szkepticizmus beállítódás kérdése marad az, hogy büntetesként, vagy „ajándékként” fogadja el, nem csak tudatában, hanem a tudattalan képzeleti világában is egy vallásos személy (szülő) az objektív Teremtőtől (a tőle független és rajta kívüli Isten akaratától) a malformációkkal született utódát, gyermekét, vagy annak a korai és ezért „igazságtalan”-nak látott maradandó testi, vagy mentális – idegi károsodását, vagy éppenséggel a halálát? Az eddigi asztrológusi megfigyeléseim azt bizonyítják, hogy a minimális metafizikai tudatossággal (figyelem: nem misztikus fantazmagóriákkal!) és nyíltan felvállalt tüzes természettel rendelkező (tehát nem rejtetten agresszív), valamint ezért legalább nagyjából egészségesen élő nőknek, tehát a pozitívan, de nem öncsaló módon érző, gondolkozó és képzelgő anyáknak, mind, de mind egészséges utódaik születnek és nem is szenvednek maradandó károsulással járó balesetet és életben is maradnak! Hiszen az általános emberi ősideának megfelelő fizikai és lelki formák, valamint az érzelmi és a mentális struktúrák ismétlődő lelki és testi mintái is, az időben már nagyon rég óta (néhány milliárd éve) véglegesedtek és csak kauzális (a abszolút rendelési, rendelődési) szinten folynak, és csakis a növényi és az állati világban materializálódnak, az új fejlődési és kiegyenlítődési formák kialakítása érdekében történő ősidea-kísérletek. Az egyes ember esetében tehát, ahol az egészséges emberi ősminta több millió éve ki van alakulva és az anyák mély tudattalan teremtői szervében: a központi imaginációban le van rögzítve, nem jelenhetnek meg un. égi kísérletezés következményei. Az utódok genetikai hibásodása tehát mindenképp csak az anya, illetve az ősanák által huzamosan fenntartott és érzelmileg intenzíven átélt agresszív, vagy önámító, öncsaló szellemi magatartásának és téves képzelgéseinek a következménye, vagyis a mélyen átélt haragos, gyűlölködő és (főként a Sorssal, esetleg a férjeikkel, vagy az anyósokkal szemben táplált) bosszú-szomjas érzelmeinek, csendes sors- és személy ellenes nehezteléseinek és huzamosan fenntartott agresszív gondolatainak a következménye. Ahhoz, a képzelet-tisztításhoz, amely ezt a hibás és veszélyesen káros, de önkéntelen szellemi mentalitást feloldja és meghaladja, valamint attól az ugyancsak önkéntelen sors- személy- és tárgy ellenes neheztelési késztetésektől (a finom, spirituális - szellemi irritációtól) való megszabaduláshoz elvezetheti az embert, hozzájárul nagymértékben a személyi horoszkópoknak a kauzális értelmezése, és természetesen, a tizedik egyetemes törvénynek, az Abszolút törvénynek a megértése is. Ahogy a bolygók által megtestesített őserők között is létezik az abszolútum törvényének megfelelő tizedik őserő: a Plútó által megtestesített isteni igazság őserője, úgy létezik a tizedik alkímiai művelet is, amely az Isteni Igazságnak a szellemével való azonosulásnak, az abszolút kiegyenlítődési képesség elérésének a megvilágosodástól az ember élete végéig tartó alkímiai művelete. Az abszolútum törvénye, a többi kilenc törvénynek az összegeződése is, de ugyanakkor a többi kilenc törvény hatását is felülmúló (Figyelem: azokat semmiképpen nem felülíró, nem érvénytelenítő, vagy semlegesítő!), azok erejét és hatását meghaladó, esetenként azok hatását vagy összhatását – persze, csak kauzális szinten és nem a földi – emberi sorsváltások szintjén! - „emelve-finomítva” javító, azokat fejlesztve - átalakító, abszolút önálló törvény (Tehát amely nem a többi törvény lényegét megmásító, vagy azt érvénytelenítő törvény!). Ennek az alapján, történnek azok a lét-teremtési események, amelyek értelmét számunkra, néha a többi kilenc törvény ismeretében is igen nehéz, vagy néha még ezek ismeretében is lehetetlen a földi logikánkkal megérteni. Sokszor még a polaritás, vagy a szeretet törvénye alapján jelentkező élet-jelenségeket, illetve azok megsértése következtében létrejövő jelenségeket is nehéz megértenünk. (Ebből származik az a hibás agnosztikus közmondás, hogy Istennek az útjai kifürkészhetetlenek.) Például azt, hogy milyen logika alapján fejlődhet ki és születhet nem HIV fertőzött és kábítószer-elvonási tünetektől mentes gyermek a világra, egy HIV vírussal fertőzött, kábítószer fogyasztó anyától? Vagy azt, hogy milyen logika alapján halhat meg gyermekkorban az egészséges szülők és nagyszülők egészséges gyermeke? Holott, az első esetben az anya részéről jelentkező őszinte hibabelátás és megbánás, vagyis a szemlélyi felelősség-érzet beindulása és erősödése az, aminek a következményeként, a mágia, a polaritás és a fejlődés törvénye alapján, lehetséges az, hogy az utód ne legyen fertőzött. És persze, ezeknek a szeretet (mágia) törvényével (a magzat, vagy a magzat apja iránt igen intenzíven átélt szeretet és pozitív imagináció) valamint a polaritás törvényének az együtthatásáról is szó van! A második esetben esetleg az abszolútum törvényének és a szeretet törvényének az anya részéről történő huzamos megsértésének a következményéről van szó, vagyis arról, hogy az anya már a várandósság alatt el kezdett, valamiért a sorsra, vagy direkt az ő képzetrendszerében őt nehéz sorssal sújtó Istenre erősen haragudni, és a gyermek megszületése után ez teljes Isten és Sorsellenes gyűlöletté változván, az így felgyülemlett negatív energiák át csapódtak a gyermek aurájába, energia-testébe. A tizedik törvény tehát humanista, vagyis pragmatikus és racionális logikával felfoghatatlan törvény, amelyet, tradicionális köznapi logikával, és a személyre nézve, pozitívnak látszó (kedvező) eredmény, vagy következmény esetében a kegyelem, vagyis az un. isteni csoda törvényének nevezhetnénk. De amelyet, a negatívnak tetsző jelentkezési formájában (az egyénre, vagy a népre - népcsoportra nézve negatív) - az emberi bűnbe esett értelem és vallásos erkölcsi felfogás (ítélet) szerint legalábbis! – az örült bosszú, vagyis az isteni harag és kegyetlenség törvényének is nevezhetnénk. Spirituális szintű – öncsaló, önámító - korrupcióról és végezetes következményekkel járó kauzális tévedésről, akkor beszélünk, amikor az egyén, vagy egy nép abban kezd reménykedni, hogy az ő „kivételes” esetében, ő reá, a törvénynek csak az un. pozitív, vagyis a protekciózó változata hat és tud hatni és a törvény második, un. negatív formája, valamilyen személyes, vagy csoportos kivételezettség: előjog, protekció, stb. következtében, őt (az egyént, vagy a csoportot, a népet) el fogja kerülni. Ilyen öncsaló tévképzet áldozata lett pl. a német nép a XX. század első felében, és ilyen kauzális tévedés áldozata volt és maradt a zsidó nép végig a történelemben. A tizedik törvénynek a fent leírt két megjelenési formája közül természeti testben élő szellem, vagyis az ember, egyiket sem oszthatja ki magának és semmiképpen nem gyakorolhatja büntetlenül, vagyis nem játszhatja sem a kegyelmező Isten szerepét, sem a

bosszúálló Isteni szellem szerepét, és ezt nem is idézheti meg káros visszahatások, negatív következmények nélkül. Megtenni, ugyan megteheti ideig – óráig egy egy diktátor azt, hogy mindenhatót játszik egy nemzet, vagy a világi hatalom gyakorlása útján, vagy a mágia törvényének az öncélú fel- és kihasználása által (fekete, vagy akár az un. fehér mágia gyakorlása által). De ha tudatlanságában, illetve önhittségében megteszi, előbb, vagy utóbb, a hatás és a visszahatás törvénye következményeként, az egész lényét (nem csak a földi létezését!) veszélyeztető, igen erős „büntetésnek” érzékelt csapásokat kell majd az élete során, vagy azt követően, elszenvednie. Inkább egészséges humorérzékkel kell bízni az egyetemes teremtés eleve pozitív rendeltetésben (a minket is magában foglaló teremtés pozitív rendeltetésében), mint akár fizikai, akár pszichikai, vagy mentális (mágikus) erőszakot gyakorolni. És miután minden tőlünk telhetőt megtettünk a felelősségteljes szabad fejlődésünk (és mások szabad fejlődése!) és a figyelmesen fegyelmezett szabad kiegyenlítődésként (és a mások szabad kiegyenlítődése - megváltódása érdekében!), a legfőbb igazság - az egyetemes kiegyenlítődésként és az egyéni megváltás, a megváltódás - megvalósulása érdekében, nyugodtan rá hagyatkozhatunk e legfőbb törvényre az Evangélium által sugallt magatartással: „Ha lehet múljon el e keserű pohár, de úgyis a Te akaratom (A te törvényeid összhatása) érvényesüljön.” – Az utóbbi évek során, az életem több olyan nehéz momentumában, amit ugyan nem én idéztem be közvetlenül, hanem azoknak a tetteimnek és hibás – A fejlődés, a szeretet és az abszolútum egyetemes törvényeknek felfedezése és leírása előtti – szellem-erőlcsei alapállásomnak a következtében álltak elé mások döntései által, tehát az általam leírt, addig hiányzó 8, 9, és 10 egyetemes törvény ismerete előtti, csonka szellemi mentalitásom visszahatása következményeként, mások hoztak létre az életemben és a gyermekeim sorsában, ezt az utolsó Jézusi tanítást alkalmaztam, és bámnennyire kilátástalannak látszott is egy – ilyen, főként a gyermekeim sorsát és jövőjét veszélyeztető sorshelyzet, utólag mindig pozitívan végződött. Persze, itt nem föltétlenül - és a legtöbb esetben egyáltalán nem! - a Jézus által átélt tragikus vég, a végkövetkezmény elfogadásának a szükségéről van szó, hanem épp ellenkezőleg: annak a „jónak” az elfogadásáról, amit a pragmatikus - humánus földi logikánkkal és a földi képzeletünkkel, nem vagyunk képesek azonnal felfogni és elfogadni. Egyikünk sem a Názáreti Jézus, aki, miután maga is vissza élt a mágia törvényével és többszörösen megszegte azt, amikor, borrá változtatta a vizet, amikor lecsendesítette a tengert és feltámasztotta a halott kislányt, majd a négy napja halott Lázárt, vagyis, miután megsértette a természet törvényeit és e tettei által az egyetemes törvényeket, kénytelen volt elfogadni és elszenvedni a törvény-ellenes cselekedeteinek a rá negatívan visszaható következményeit, éppen a Hatás és visszahatás törvénye alapján. („Atyám, atyám, miért hagytál el engem?”) A misztikus és vallásos elképzelésekkel ellentétben, az abszolútum törvénye éppen arról is szól, hogy nem létezik isteni önkényeskedés és protekciózás (Még Jézus számára sem volt!), mivel a Lilith - (Az abszolútumot önmagából, abszolút állapotából kimozdító belső negatív őserő.) által veszélyeztetett Abszolútumnak a saját lét-fennmaradását - fejlődését - kiegyenlítődésként és újratemtődését szolgáló törvényeket, még az Égi Teremtőnek sem lehet áthágni, megsérteni! Az abszolútum törvénye épp arról szól, hogy maga az abszolútum sem önkényeskedik, hanem a többi kilenc törvény összegezett hatásának - visszahatásának a számon tartásával és figyelembevételével fejt végső, abszolút hatását. Hamvas Béla ezt úgy írja le, hogy Isten megteremtette a világrónt az Arabotban, de ő soha nem ül belé. Nem létezik tehát egy szeszélyesen kegyelmező, protekciózó, vagy büntető, személyes, vagy nemzeti, vagy (fehér) faji Úristen, aki valakinek a személyét, vagy a felebarátok és ellenségek személyét ért sértéseit, bántalmait megtorolja, vagy az öncélú önkényeskedést végeérhetetlenül elnézi a maga kénye - kedve és szimpátiája szerint! Ahogy nem létezik a rossz indulatú, vagy a két balkezes, hibát hibára halmozó, nagyokos égi rendező sem, akire a vallásosok és a nem vallásosok egyaránt szoktak nehéz élethelyzeteik közepette, "a kegyetlen sorsuk miatt" neheztelni, vagy haragudni. Létezik viszont ez, az általunk vizsgált, a múltban történt és a jelenben történő, valamint az időtlenségben létező minden fizikai-természeti és természetfeletti jelenséget, folyamatot és eseményt számon tartó, azokat a többi, kilenc egyetemes törvény szerint minősítő és összegező, és az összegezés eredménye alapján, mind a természet feletti állapotokra, mind a természeti jelenségekre és folyamatokra visszaható abszolút törvény, aminek a hatásait nem tudjuk sem kiszámítani, sem „előre látni” és ezért nem is tudjuk kivédeni, sem megelőzni, sem személyesen, vagy csoportosan manipulálni! Sőt: a legveszélyesebb magatartások egyike, e legfőbb törvény összhatásainak az elfogadása helyett, annak a földi gondolkodás és a természeti képzetek logikája szerinti megítélése, avgy annak befolyásolására, hatásának a megváltoztatására való ambíciós emberi törekvés, de emi még ennél is veszélyesebb: ennek a legfőbb „hatalomnak” a megszerzésére vonatkozó fanatikus törekvés. Vagy a demagógia: az erkölcstelen tetteink indoklásaként a legfőbb hatalomra való hivatkozás (papok, főpapok, királyok és császárok, más "felkent" vezérek), és annak a nevében és „szellemében való eljárás”.

Az abszolútum törvényét, ami nem csak a teremtés fennmaradását, hanem az egyetemes megváltást: az abszolútumnak a teremtésen keresztül, a teremtés (Egészen pontosan: az anyag) által történő folytonos újjászületésén, megújulásán, átváltozásán, átvalóságán, kicserélődésén, megújulásán keresztül a fennmaradását is biztosítja, maga a Teremtővé (Istenné) vált Abszolútum sem írhatja felül! Nem hozhat létre olyan ideát, vagy jelenséget a létrejött teremtésben, nem gyakorolhat olyan befolyást a megvalósult teremtés jelenségeire, amely ellentmond a kilenc törvény összegeződésének, az abszolút összegeződés következményének (Vihar lecsendesítése, halottak feltámasztása, életadó víznek a kábulat okozó borrá változtatása, stb.). Ezért mondja tehát Hamvas Béla a Harleqin című esszéjében, hogy Isten létre hozta a legfőbb hatalom trónusát, de maga soha nem ül bele!

Amennyiben igazak lennének az ide vonatkozó kinyilatkoztatások, amelyeket (figyelem, kizárólag csak!) a kanonizált Evangéliumok adnak a Názáreti Jézus szájába, ti., hogy ő az atyának az akarata képviselője és azt hajtja végre amikor csodákat művel, sőt: amennyiben igazak lehetnének még inkább Jézusnak azok a tettei és szavai amelyekkel helyeket ígérget és osztogat egyeseknek maga mellett az Atya trónusánál a túlvilági mennyek országában és nem lennének biztosak abban, hogy ezeket nagy fokú félrevezetési szándékkal eszelték ki a tanításaiból birodalmi alattvalóknak való vallást fabrikáló Nagy Constantinus-ék, azt mondhatnánk, hogy Jézus nem csak a Mágia (a víz borrá

változtatása), a Ciklus és a ritmus (A vihar lecsendesítése, elállítása), a Hatás - visszahatás törvényét (erőltetett gyógyítások, a halott Lázár feltámasztása), hanem az abszolút törvényt is megsértette. Ez viszont már csak azért sem lehet igaz, mivel a történelmi dokumentumok alapján, nagyon jól tudjuk, hogy mi történt háromszáz évvel a Jézus halála után. Hogy a politikai-hatalmi célokat szolgáló Niceai zsinaton és a Konstantinápolyi kongregáción miként ferdítették el Nagy Constantinus parancsára, a Császár tisztjei által összerakott keresztény püspökök és teológusok az általuk politikailag is hitelesnek ítélt négy Evangélium eredeti értelmét, annak érdekében, hogy a birodalom alattvalóinak az alárendeltségi tudatát „helyre állítva” vallásos szinten is, egységesen használható vallást (ideológiát) alkossanak a kelet-római birodalom számára. Ezek tudatában tehát, az egészséges (keresztény) magatartás az, ha hitében és spiritualitásában (univerzálissá táguló személyi felelősségében és pozitív teremtői képzeletében) az ember szüntelenül erősíti és gyakorolja az abszolútummal való kauzális azonosság-érzetét, de olyan földi képességeiben és tulajdonságában, mint például a művészi tehetsége, vagy a tudományos intelligenciája és racionális megértési, élet-alkotási és sors-rendezési képessége. De az élete és sorsa döntő kérdéseiben, feltétel nélkül rá hagyatkozik az abszolút törvényre és nem akar ő intézni és rendezni „abszolút” módon - mindent az életében, de kiváltképp nem a mások (pl. családtagjai) életében! Az abszolút törvényt tanulmányozva jön rá az ember arra, hogy a hetedik törvényt: a Hatás-visszahatás törvényét tévesen nevezik a Karma törvényének, mivel valójában az csak a Karma menthetetlenül bekövetkező következményeinek a törvénye, és igazából ez, a tízedik törvény a Karma szellemi feldolgozása utáni feoldásának és feloszlásának a törvénye. Annak érdekében, hogy ezt, az Egyetemes Karma-oladás törvényét, vagyis az Abszolútum törvényét minél jobban megérthessük, nagy segítségünkre lehet az egyéni karma egyik feloldódási lehetőségének: a vezeklés hatásának az értelmezése, pontosabban: a vezeklés értelmének és szükségességének a tisztázása. A vezeklés és a bűnbánat spirituális értelmének a felfedése, és annak az ellentétének: a vezeklés nélküli megismerési tevékenység és a bűnkendőző szeretet értelmetlenségének, illetve a bűn-tolerálás és a bűn-pártolás hibás alapállásának: a szellemi céltalanság és a törvénytelenesség veszélyességének és abszurdításának a megértése. Annak a megértése, hogy miért is nem ajánlatos, sőt: egyenesen nem szabad(!) az életünkben, illetve a tudatunkban és a képzeletünkben, de nem még a környezetünkben sem, tudatosan megtűrnünk és tolerálnunk semmiféle értelmi zavarosságot, tárgyi valóság letagadást, ámitást, szemfényvesztést, csalást és bűnpártolást. A spirituális (és kauzális!) eredetétől meg nem fosztott, attól el nem idegenített, vagyis az eredeti kereszténységnek (az el nem világiasított és meg nem reformált kereszténységnek!) és minden nagy világvallásnak a lényeges motívuma - a hívő ember megváltásának a feltétele! - a vétek gyakorlati jóvátételének a szüksége mellett, az egyéni, benső vezeklés szüksége. A gyakorlati jóvátételt követő, belső, szellemi és lelki vezeklés nélkül, vagyis a tévedés felismerésén és az őszinte hibabelátáson alapuló, a hiba-belátás által megszerzett intellektuális ‐ megváltói - információknak („a tudásnak”) a személyi öntudat és a központi imagináció legmélyebb (tudattalan) rétegeibe (az aura legfinomabb részeibe) való beépítése és bevésése nélkül ugyanis, nincs, nem létezik - lehetetlen - az újjászületés, a megújulás, a lényegi pozitív átalakulás. Bárki is állítaná az ellenkezőjét, gyakorló asztrológusként, számtalan sors-eset számontartása és megfigyelése által, teljesen meggyőződtem arról, hogy gyakorlati jóvátétel és vezeklés nélkül, lehetetlen nem csak annak a teremtői tudat-azonosságnak az elérése, amit a Véda is tanít és ami minden metafizikának az alapja és célja, hanem az egyszerű sorsrendezés is! Ezért hataástalan és eleve kudarcra ítélt minden, a hibabeismerést és belső változási elszántságot mellőző, un. pozitív gondolkodás, és ezért nem hozza meg a várt gyümölcsöt a felszínes megbocsátáson (a magunk, vagy velünk szemben elkövetett hiba, tévedés, bántalom, stb. kauzális megértése nélküli megbocsátáson) alapuló érzelmes szeretet (Az un. lelki elengedésen alapuló szeretet. - Csak azt engedhetem el, amit jól meg fogtam, felfogtam: annak a spirituális és kauzális okát jól megértettem), vagy az un. fehér mágia, aminek a hosszú távú eredményei épp olyan károsak, mint a fekete mágiáé. A spirituális tudatossággal végzett - átél! - bűnbánatnak, amennyiben tudatos aktusról és nem melankóliáról, nem öncélú lelki sanyargatásról (perverz élvezetet okozó édes bűbánatról) van szó, pótolhatatlan szerepe van az egyéni és az egyetemes megváltásban - a kiegyenlítődéskben. Az személyi megváltódás ugyanis csak része az egyetemes megváltásnak, csak rész szerepet tölt be az egész létezés szintjén történő egyetemes megváltódási folyamatban (processzusban). Ez, a kultikusan végrehajtott kreatív információ-rögzítés (a bűnbánat és a vezeklés) teszi ugyanis értelmessé és hasznossá, ez értelmesíti: ez állítja az újjászületés, a megújulás és a megváltás szolgálatába a testi és a lelki szenvedésünket. Ez a kiegyenlítődési képesség elérése teszi lehetővé azt, hogy a korábbi tévedéseket ne kövessük el. Ezért a tudatos vezeklés a legértelmesebb (leghasznosabb!) kultuszok egyike, amely az egyéni lélek és szellem nemesítését célozza meg, vagyis annak a személyi spirituális struktúrájának a pozitív átalakítását, amelyet az anyai ági ősszüleinktől örököltünk, annak érdekében, hogy a teljes egyéni kiegyenlítődési képesség elérése által (az egyéni megváltás által) feloldjuk mindazt a metafizikai téveszme-rendszert (káprázatot) amelyet az anyai ági ősszüleők felhalmoztak és amely miatt folytonosan szenvedtek. Amennyiben a hibabelátáson (Belátás: a hibának a befelé, a szellem és a képzelet irányába: a gyök irányába történő felismerésén) alapuló bűnbánat és vezeklés nem történik meg, sokkal nagyobb a valószínűsége annak, hogy, az ugyan felismert, de a bűnbánat által be nem látott (befelé, az idea-világunk és a képzelet hajszálerejéig vissza nem vitt) meg nem nevezett és nem rögzített tévedést, újból és ismételten elkövetjük. Ezért jelenik meg (cserélődik fel) a szülők elhagyása szükségességének a motívuma, az Evangéliumban - Éppen az újjá született (megváltott) Skorpió szimbólumát, a fehér sas szimbólumát viselő Jánosnál olvashatunk erről. - és ezért rokonítódik ez az elhatárolódás akár a gyűlölettel is: „Csak az, aki meggyűlöli önmagát és aki meggyűlöli az anyját és az apját, az lehet az Én tanítványom.” (- Csak az a személy képes magában kialakítani a megtisztult személyi tudatra alapozott az univerzális felelősségtudatot és az válik szellemben erőssé - megváltottá, aki soha többé nem akarja elkövetni - megismételni a saját bűneiként felismert ősi vétkeket, a karmán keresztül rá származó, közvetlen anyai ági őseinek a vétkeit, sors - tévedéseit.). A természetellenes alapállású újkori tudományokkal (a természet kifosztásának és kizsákmányolásának a humanizmus nevében való

vérehajtását és fenntartását szolgáló és e kizsákmányolás által létrehozott anyagi javakra támaszkodó, annak a segítségével fejlődő tudományokkal), az un. természet- és a társadalom-tudománnyal, és a vezeklés-szenvedés nélküli boldogság és egészség elérési lehetőségének az ideológiáját valló közgazdász-politikával kiegészítő modern kereszténységnek a személyi jóvátétel a vezeklés teljes elhagyása lett a vesztesége. És a magát kereszténynek nevező, természet-szenvedő és természet-pusztító keresztény kultúrának a táptalaján kialakult modern civilizációnak, végzetesen nagy bűne az értelmes jóvátételi kötelesség-tudat és a szabadon vállalt személyi vezeklés és a személyi bűnbánat fontosságának a figyelmen kívül hagyása. A modern világi erkölcsi felfogásnak csaknem végzetes tévedése a személyes jóvátételnek és a vezeklésnek a hetedleges fontosságúvá züllesztése, illetve annak biztosító társaságok szolgáltatásai által és más, a gazdasági-politikai konjunktúráknak megfelelő, azok elvárása szerint változó, enyhe erkölcsű társadalmi - világi büntetésekkel (az intézményes elkülönítéssel és társadalmi bosszúval) való helyettesítése. Ma már ott tartunk, hogy vita tárgyát képezi, és Európában törvényesítésért küzd a magzat-gyilkolás, miközben a materialista koncepciók szerint élő keresztény civilizációnak a tagjai között dühöng a teremtés - a lét- és életteremtő Isteni erőknél – Annak a legközvetlenebb (a természetes) megjelenési formájának - a tudományos semlegesítése. Vagyis, a magzatfogás elleni un. "védekezés". És persze, dühöng e tudományos eljárások következménye is: a méh- és mellrák, a korai meddőség és a magtalanság, a fűpor-allergia, valamint más különböző civilizációs betegségek, vagyis az önkéntelen és ostoba és céltalan vezeklés: az értelmetlen, de "civilizált" szenvedés. Az asztrológiában, nem csak a a Föld elemekhez kapcsolódik a személyes jóvátétel szüksége, és nem csak a víz elemhez kapcsolódó, átalakulási konstellációkhoz: a Rákhoz, a Skorpió és a Halak konstellációjához tartozik a vezeklés és a bűnbánat, vagyis azok gyakorlati megvalósulási életköréhez, a IV és a VIII és a XIII házaknak az életterületeihez. Hanem kiváltképp és sajátosképpen az Ikrek és a Szűz konstellációk által megtestesített spirituális erőterekhez, illetve a III és a VI házak által megjelenített emberi életkörökhöz is. Hogy a IV. ház által megtestesített szülőföld, otthon és család életkora (annak a pozitív és a negatív minőségtől függetlenül) miképpen transzformál, gondolom, nem sok kommentár szükséges. De ahhoz sem, hogy a VIII. ház által megtestesített nagy személyi és anyagi veszteségek (szeretett személyek halála, eltűnése, anyagi csőd) és más jellegű megrázkódtatások élményei: a halál és az újjászületés életkörének a sajátos tapasztalatai, miképpen változtatják pozitívvá, vagy negatívvá a személyi tudatot. És ahhoz sem, hogy a XII. háznak megfelelő, külső, vagy belső ingermentes állapotok: az elzártságok - elzáródások, számkivetések, illetve az önkéntelenül vállalt - az értelmes: spirituális tudatossággal vállalt elvonulások, elcsendesülések, vagy az öncélú - remeteskedések miképpen alakítják át a belső mentalitást. És - mivel a napjegyek szülőttei pontosan annak az ellenkezőjét hajlamosak végezni, mint ami a konstelláció sajátja: a Rák aggodalmaskodik és érzélgösködik, vagy éppen hárit és elzárkózik az igazi felelősség felvállalása és az igazi érzelmek átélése helyett, a Skorpió másokat - a környezetét – akarja, akár erőszak árán is átalakítani, megváltoztatni a saját megátalkodott természetét megváltoztatása helyett, a Halak másoktól várja el a határtalan és önzetlen szeretetet, az áldozatot, ahelyett, hogy magát tenné képessé a belső, önzetlen szeretetáramoltatásra -, azt sem kell kommentálni, hogy a vízjegyek miképpen függnek össze a fent leírt "értelmes" vezeklésekkel, illetve az értelmetlen szenvedéssel. Az viszont, hogy a vezeklés miképpen kapcsolódik a Merkúr által uralt két "emberi - mentális" konstellációhoz: a látszólag soha semmiért nem neheztelő, levegősen spekuláló Ikrekhez és a föld jellegű pragmatikus észjárású Szűzhöz, illetve a velük analógiában álló civilizációs életkörökhöz, a vezeklés, nagyon fontos számunkra értelmezni. Az igazi ok pedig a Merkúr által megtestesített pragmatikus intellektusnak, vagyis a mentális összefüggés- és kapcsolatteremtési képesség öserejének a tompa, vagy intenzív, de mindenképpen a negatív (diszharmonikus) működése, amennyiben pl. a személyi horoszkópban a támadott Merkúr arra utal, hogy ez a lehetőség fenn áll (amennyiben az értelemnek ez az üdvösség ellen való "munkálkodása"; személyi tulajdonságként jelentkeznek). Az Ikrek karmával (és a III. házban álló Lilithel, Sárkányfarokkal.) és negatív a III. Házban álló nappal, vagy az Ikrek-nappal rendelkező személyek, az idea világ és a gyakorlati, tárgyi valóság közvetlen összefüggéseit, kölcsönhatásait kellene megértse és számon tartsa. Vagyis: az egyéni ideavilág mágikus hatásainak és az általa befolyásolt gondolkodásnak a fizikai - pszichikai megvalósulásai (anyagi formái) közötti összefüggéseket kellene meglátnia és az ide vonatkozó konkrét kapcsolatokat kellene megkelesnie, kimutatnia. Az elmélet és a gyakorlat egységét kellene megvalósítania és harmonizálnia, amennyiben az agya nem sérült, illetve az érteleme nem tompa. Az Ikrek karmával, vagy negatív Ikrek természettel rendelkező személyek viszont általában, a testi megvalósulásoknak (a földi eredményeknek) az ideák által történő helyes értelmezése helyett, illetve az ideavilágnak (az elméletnek, a teóriának: az Isten-látásnak) a természeti lehetőségekhez való igazítása és a megvalósulások, a megvalósíthatás tükrében történő felülvizsgálata és kiigazítása helyett, öncélú és sehol be nem igazolódó, folyamatos elmélet-gyártást végeznek. Önámító öngazolásokat: steril filozófiákat hoznak létre, arról, hogy mit hogyan kellene tenni, de amit úgy-e, az "ellenséges" környezet, vagy az "objektív körülmények" miatt nem lehet a gyakorlatban beváltani. És ezért, a csillogó-villogó racionalista és logikus elméleti konstrukciók: a filozófiai labirintusok és a Bábeltornyok gyártása soha nem áll le, és a steril elméletgyártás folyik végeérhetetlenül azért, mert az Ikrek típusú személy inkább az öncsalásnak ezt az észgyönyörködő tevékenységét vállalja, mintsem, hogy erőfeszítéseket tenne annak érdekében, hogy a gyakorlatot az elmélettel egyeztesse. Utóbbi esetében ugyanis, hozzá kellene fognia a további hibák (vétek és bűnök) elkövetésének a felszámolásához (a vezekléshez) és ehhez nincs türelme, mivel ez személyes elköteleződést igényelne részéről. Ezt viszont, nem lehet véghez vinni személytelen és seteril elmélet-gyártással, az érték-indifferens intellektus által produkált elméleti konstrukciók öncélú porgetése által. Persze, létezik mindennek a szöges ellentéte, az Ikrek másik változata is, ami inkább a III házban álló Nap, Lilith, vagy Sárkányfarok jellemzője. Tudni illik, hogy az ostoba és korlátolt logikájú személy, illetve a magát folytonosan csaló - ámító személy, soha nem képes a tapasztalataiból - szenvedéseiből tanulni, mivel nem hajlandó a vele történeteket (baleseteit és betegségeit pl.) egy követhető és ellenőrizhető személyes idea-rendszerrel összefüggésbe hozni. Nem meri, vagy nem tudja a tetteit, szavait és

gondolatait egy logikus és értelmes idea-rendszerben megalapozni és abba beágyazni, illetve hagyja, hogy az idea-rendszere: a vallása, vagy elmélete, tudománya és a gyakorlati élete között, a vallásos, vagy tudományos képzetei és annak a következményei között, ne legyen racionális és közvetlen összefüggés. Ez az ostoba és majdhogynem teljesen hiábavaló szenvedés, semmiképp nem nevezhető tudatosan végrehajtott vezeklésnek. A pragmatikusan gondolkozó Szűz jegyű karmás ember viszont - és a VI. házban álló Lilithel, Sárkányfarkokkal, de főként a Szűz Lilithel rendelkező személy - nem steril elméleteket gyárt mint az Ikrek, hanem a munka, az anyaggal való szellemi és gyakorlati munkálkodás kultikus jellegének a megértése és gyakorlása helyett (az egymástól elválasztott, az egyiknek- a másikkal való egybekapcsolása nélkül gyakorolt vallás, a kultúra és a munka harmonikus egyesítése, egységesítése helyett), ugymond alkalmazott tudományt, tehát hibajavító trükköket és életnyerő technikát és technológiát tartalmazó rendszereket hoz létre. Védőberendezéseket, kényelmet szolgáló bútrokat, természetből elzörő biztonsági rendszereket és gyógyszereket gyárt a kultusz elvetése, illetve az öncélú kultuszok gyakorlása (a bűnbeesés folytonos elkövetése) következtében beálló és folyamatosan megújuló (vagyis fennmaradó) és egyre jobban elmélyülő krízisekből való „kimenekülés” érdekében. Ezért állandó meghasonlásban és folyamatos krízisekben kénytelen élni, mivel a krízis nem külső módszerekkel, trükkökkel és kényelmi- vagy biztonsági berendezésekkel (receptekkel, terápiákkal) oldható fel, hanem a hibabelátást követő gyakorlati jóvátétel segítségével és a lelki – szellemi vezeklés segítségével történő belső hibák és téveszmék (személyi és az anyai ági összülők tévképzetei) felszámolása és feloldása – meghaladása által. Az, hogy a permanens krízisben folyamatosan felbukkanó betegségekből való „pragmatikus” gyógyulások, illetve a Szűzre és a VI. házra jellemző folytonos munkabetegségek és munkabalesetek következtében átél, szenvedések sora nem nevezhető értelmes vezeklésnek (lelki újjászületés érdekében végrehajtott információ-rögzítésnek), az már magától adódik. Annak az anyai ági felmenő őspanyának, aki nem akart vezekelni, de mégis megúszta az életet különösebb betegségek és tragédiák nélkül, annak az utódait vezekelteti - vagyis szenvedésbe sodorja a Karma törvénye, az utódnak az anyától öröklött egyéni spirituális fejlődési programja. A vezeklés ugyanis, ami a fájdalom és az erővesztés által nyújtott metafizikai információ-rendszer (Lásd a fájdalom metafizikai értelme című tanulmányomat, az Utódok szülők és szeretők c. könyvemben), ami az analógiák segítségével nagyon egyszerűen értelmezhető, a Fejlődés törvényének a fő mozgatórugója és feltétele. Ezért hamis állítás spirituális fejlődésről beszélni az élet általános fő feladatainak a felvállalása nélkül (élettársi viszony, családalapítás, gyermekgondozás és nevelés, közösségi élet.) és a szükséges vezeklések elvégzése nélkül, illetve az olyan élet esetében, amely ezeknek az elutasításával, elhárításával folytatódik. A baj nem is az lenne - amennyiben ebben a kérdésben semlegesek (érzéketlenek) tudnánk lenni - hogy egyes hibabelátás nélküli és a jóvátételt, a vezeklést – és a bűnbánatot elutasító (sőt: a modern ember esetében, ennek még csak a gondolatától is idegessé és agresszívvé váló) személyek végülis, ha nem testileg, akkor lelkileg, de utólag, a hosszú távú következmények szintjén, többet kell szenvedjenek a vétkeik következményétől (pl. a lelkiismeret-furdalástól, vagy a gűlöletől, a magánytól és egyedüllétől, a depressziótól, a melankólia-kórtól, a pánik-betegségtől, az üldözési mániától), hanem hogy az anyai ági örökletes programok következtében, minél több újjászületni valót és vezekelni valót mulaszt (hárít) el egy jövőbeni anya, egy kismama, vagy kiskorú gyermekeit gondozó - nevelő családanya, annál többet kell szenvednie a jövőben megszülető, illetve a már létező gyermekeinek is. És nem csak gyermekkorukban, hanem felnőttként is, mindaddig, amíg azok felnővén, meg nem értik a jóvátétel metafizikai szükségét és a vezeklés értelmét és (már, ha megértik…), és el nem fogadják azt. Ezért tanítja Jézus, hogy az elsőből lesznek utolsók és az utolsókból elsők, mert, aki nehéz körülmények között és nehéz sorsfeladatokkal (karmával) születik, ha elfogadja a törvényeket, megválthatja magát és a hozzá hasonlóknak is megmutathatja a megváltás útját, de születhet valaki bármilyen előnyös anyagi és családi helyzettel és bármilyen jó képességekkel (tehetségekkel) a világra, ha csak a maga és a környezete örömeire és szórakoztatására, esetleg a kényelem és az anyagi jólét öncélú fokozására használja helyzetét és képességeit, akkor az utolsók közé kerül, akinek a földi életükben, vagy a túlvilágon, de szenvednie - vezekelnie kell. A vezeklés ugyanis, egy jól meghatározott, belső (egyéni) megértési és fejlődési, és végül kiegyenlítődési képesség-megszerzési szükségszerűség, ami viszont, az egyetemes kiegyenlítődést (az abszolút állapot helyrehozását és fenntartását) szolgálja. És ezért nem csak a magunk fejlődése érdekében kell vezekelnünk, hanem a túlvilágon, a tisztító-tűz nevű állapotban szenvedő őseinknek a mi karmikus szabadulásunktól (kiegyenlítődési – megváltó lépéseink létrehozásától) is függő, lelkeinek a tisztító tűz állapotából való szabadulása érdekében. És nem utolsó sorban, a gyermekeink helyes nevelése, vagyis azoknak az önmegváltói képessége kifejlődése és felnőtti egészsége és boldogsága érdekében is. Ennek a személyi felelősségtudatban testet öltő, egyetemes szükségszerűségnek a megértését és elfogadását szolgálhatja és a reflex-szerű sors- és Isten nehezítést megszüntetheti az a tudat, hogy az emberrel együtt és általa, vagyis az emberben, maga az Abszolút Szellem - vallásos kifejezéssel: az Úristen - is szenved és vezekel. Hiszen ő is ki van téve az abszolút lét szintjén annak, hogy az Ős-Lilith folyamatosan megbontja az abszolút egységet, és ezzel felborítja és veszélyezteti az abszolút állapotot, és emiatt ebből a szüntelen hibabelátást követő, vezeklés útján történő kiegyenlítődési szükségéből az abszolút lény nem mentheti fel önmagát, hanem az egyedüli megmenekülési útja az ahogy önmagából megteremt a fizikai lét kozmoszát és azon belül olyan körülményeket hoz létre, amelyekben létrejöhet az éltet, majd az ember, akinek a személyi tudatában megjelenhet az ő teljes „megfigyelő” tudata és a Lilith-zavartól való megszabadulási vágya. Ezért nem mentheti fel a szenvedés és a kiegyenlítődést szolgáló vezeklés kényszere alól, az ő, megváltását szolgáló, saját földi tudatát hordozó egyes embert sem! - Pontosan az abszolút törvény értelmében. Ezért nagy fokú spirituális infantilizmusra vall azt képzelni, hogy akárha Jézusról, vagy Máriáról, vagy a szentekről is lenne szó, a törvények feltétlen érvényesülése és a vezeklési szükség fenállása szempontjából, lehetséges akár a személyi kivételeződés (égi protekció), és bárkit is felmenthet valamiféle égi fórum a személyes kiegyenlítődési – megváltó lépésekhez vezető személyi életfeladatai vállalása alól, illetve azok huzamos elmulasztásának a következménye - visszahatása alól, a Vezeklés nevű alkímiai megváltó-műveletek elvégzése alól! Nincs felmentés senki számára az egyetemes és a személyes kiegyenlítődést

(megváltódás) elérésének a szüksége (egyetemes és szeméelyes követelménye!) alól. És, aki nem tesz belső erőfeszítéseket a kiegyenlítődési képesség elnyeréséhez szükséges spirituális éberség megszerzése érdekében, annak az ámító kábulatban való cselekvése, gondolkozása és képzelődése következményei miatt, és az így átélt, negatív belső élményei miatt, valamikor szenvednie kell. És, akár tudatos - értelmesen, akár tudatosság nélkül, a sors-erők által kényszerítve, de vezekelnie kell. Ha nem a földi élete folyamán, akkor a halála után. És a vezeklés elkerülési lehetőségének a tévképzete mellett, még nagyobb ostobaság azt hinni, hogy a tudatos, vagy akár az önkéntelen mulasztásokat hatástalanítani és érvényteleníteni lehet akár buzgó vallásossággal (öncélú kultusz-gyakorlással), akár más misztikus, vagy mágikus praktikák űzésével. (Gazdagodást, személyi sikereket, párkapcsolati vagy családi boldogságot, egészséget könnyen beidézni hivatott un. agykontrollal, mágikus erejű mantrázással, vagy másféle, a tudattalan képzelet-világ mágikus teremtőerejét mesterségesen serkenteni és aktiválni hivatott, vizualizációs technikák, vagy akusztikus gyakorlatok folytatásával, azok ismételtetésével.) De ugyanolyan nagy hiba az, a többek által hangoztatott filozófikus kijelentés és magatartás is, aminek azzal a kijelentéssel adnak hangot egyesek, hogy: "Nem bántam meg semmit abból, amit az életben tettem"; Az abszolútum törvényét, illetve annak minden részletes vetületét és árnyalatát végül is nem lehet és nem is kell földi (természeti létezésünk miatt már eleve meghatározottan pragmatikus, vagyis földhöz ragadt) logikával megérteni, de igen fontos tudni róla, és a szellemi hibabelátási képességet kifejlésztetni, mert különben az ember képzelete az irracionális vallásos képzetek hálójába kerülve, könnyen sors-és Isten-nehezeltelővé változik, aminek rá nézve, vagy az utódaira nézve, igen durva következményei (visszahatásai) lehetnek. Ismétlem tehát: nagyon fontos, és jó tudni, hogy a teremtésben - tehát bennünk is és általunk is, akár az egész világban és az egész teremtésben! - létezik ez a megváltáshoz vezető, annak az érdekében munkálkodó, pozitív rendező-elv szerint ható, legfőbb törvény ("Az Úr";!) és miután bizonyos, kiemelten fontos sorseseményeink asztrológiai - szimbólikus elemzése által megértettük azok kauzális jelentését, bízunk kell a teremtésnek a pozitív rendeltetése beteljesülését biztosító törvény, felszabaduláshoz vezető erejében. Jézus is, miután azáltal, hogy borrá változtatta a vizet, lecsendesítette a tengert és feltámasztotta a négy napos halottat, megsértette a természet törvényeit és e mágusi tettei által megsértette az egyetemes törvényeket, kénytelen volt elfogadni és elszenvadni a törvény-szegő (természetellenes) cselekedeteinek a rá negatívan visszaható következményeit. ("Atyám, ha lehet, múljon el tőlem e keserű pohár, de úgy is a te akaratod érvényesüljön.") A Jézus esete azt példázta, hogy létezik egy olyan határhelyzet, amelyet érdemes betartani, mert azon túl a törvények hatásai és visszahatásai, azok összhatása senki és semmi számára nem beláthatóak, és legfőképpen nem megállíthatóak és nem visszafordíthatóak, senki és semmi által. És éppen ezt a sérthetlenséget és semlegesíthetőséget és vissza fordíthatatlanságot biztosítja az abszolútum törvénye. Ezért az maga az abszolútum által sem sérthető meg és lényegi hatásában nem érvényteleníthető egyetlen törvény sem, hiszen ez magát az abszolút létnek a fennmaradását, az új és új kiegyenlítődések folyamatos megvalósulását veszélyeztetné. A misztikus és a vallásos elképzelésekkel ellentétben, az abszolútum törvénye tehát, kizárja az Isteni önkényeskedés és protekciózás lehetőségét, hiszen éppenséggel arról is szól, hogy a Lilith - (az Abszolútumot önmagából, abszolút állapotából kimozdító belső negatív jelenség) által veszélyeztetett Abszolútumnak a saját lét-fennmaradását biztosító, a saját tükröződését és a tükröződés általi karma-oldását, valamint a megismerés általi fejlődését - kiegyenlítődéset és újratemtődését szolgáló törvényeket, még az Abszolút Teremtőnek sem szabad megsérteni. Az abszolútum törvénye tehát épp arról szól, hogy maga az abszolút összellelem sem önkényeskedik a teremtésben és a megváltásban (Ennek a nem tudásán, illetve ennek az ellentétes álláspontján bukna meg a csoda - valló fellások!), hanem a többi kilenc törvény összegezett hatásának és visszahatásának az abszolút számon tartásával és figyelembevételével (azok érvényessége megtartásával!) fejt ki a mindenk feletti, végső, abszolút hatásait. Hamvas Béla írja a Harlequin című esszéjében, hogy az igazi beavatott, a Bolond azon mulat és vihorászik magában, illetve a többi beavatott társai körében: a Bolondoknak a társaságában, ahogy a "pragmatikus" emberek a különböző földi hatalom gyakorlási lehetőségek megszerzésére törnek, vagy a legfőbb szellemi hatalom megszerzése érdekében tülekednek, csálnak, hazudnak, intrikálnak, sőt: ha szellemi kábulatukban és tév-látásukban úgy vélik, hogy ez által a hatalmat, amire annyira vágyanak elérhetik, akár még gyilkolnak is. Az abszolút törvény hatásával magyarázható például az is, hogy bizonyos vágy-imák és általában az egyéni, a családi - szülői -, vagy pl. a nemzeti prosperitást szolgálni hivatott egyéni, vagy csoportos imák "nem hallgattatnak meg a mennyben";, hogy ezeknek az imáknak nincs semmiféle külső, materiális hatása. De sok esetben nincs hosszú távú pozitív hatása még az önzetlen szeretetből eredő spirituális törekvéseknek sem. Hiszen a mágia törvényének - az ember teremtői képzeletének - az öncélú és erőltetett gyakorlásával senki és semmi által nem (még az abszolútum által sem) lehet semlegesíteni és megváltoztatni ("felülírni") a többi nyolc egyetemes törvény összhatását és következményét (főként a fejlődés törvényét, vagy a visszahatás törvényét), és semmiképp nem az abszolútum (az egyetemes kiegyenlítődési programok megvalósulási szükségének a) törvényét. Az egyetlen helyes magatartás tehát a végső felismerést elérő és abba belenyugvó Jézusé, aki a rettenetes szenvedései közben, talán éppen azok hatására, még azután is reménykedni kezdett valami csodálatos szabadulásban, hogy a Getszemáni kertben képzeletben előzőleg elfogadta az abszolút törvény rá nézve "rettenetes"; hatását, a sorsa kikerülhetlenségét és bátran szembe ment vele. "Atyám, a kezedbe teszem le a lelkemet"; Értsd: minden ellenállást és hiú reményt a jeén helyzetem ellen, a törvények összhatása beteljesülése ellen, tehát a közelgő halállal szemben feladok, az általam elért tudás és spirituális képesség, úgy ahogy van, egyetemes erővé, kiegyenlítődési potencialitássá válhat úgy, ahogy van, többet már nem változtathatok, nem javíthatok rajta. Ennyit sikerült elérni, átadom a személyi tudatomat és Én-ideámat úgy, ahogy van az abszolút lét tudatnak. Csakis e belátás szerint, ezen a "katolikus"; (egyetemes) alapon lehet mindig arányosan és egészségesen fejlődve élni és akkor az élet fejlődési - kiegyenlítődési drámája nem változik a mi esetünkben olyan tragédiává, mint amelyet Jézus lett kénytelen a mágusi önkényeskedései következtében a korai és rettenetes halálában elszenvadni. II. Az

abszolútum törvényét sértő, azzal ellentétes magatartások következményének: az utódokban jelentkező Megváltás-ellenes karmikus programok természetének és hatásmechanizmusának a leírása. Amennyiben egy személyi horoszkópban a Lilith, vagy a Sárkányfarok a Skorpióban, vagy a VIII horoszkópházban áll, vagy amennyiben a Nap és a Plútó, vagy a Szaturnusz és a Plútó, határozottan negatívan fényszögelik egymást és e negatív fényszögek valamelyikéhez hozzá társul az, e két bolygó valamelyikének a bármely, a Jang típusú (Mars, Jupiter, Uránusz) bolygóval alkotott negatív fényszöge, de akkor is, ha a Nap, vagy a Szaturnusz, az Uránusz, a Neptunusz vagy a Plútó, teljesen negatívan fényszögelve a Skorpióban található, azt jelenti, hogy határozottan a megváltás-ellenes karmikus programmal, vagyis a megváltás irányába való elinduláshoz szükséges fegyelem és erőfeszítések elleni mély és elemi haragvás és gyűlölködés karmikus programjának valamelyik változatától szenved az illető személy. Azt, hogy az anyai ági őseitől öröklött karmikus megváltódási sors-programja miatti, vagy az illető személy által különlegesen nehéznek érzékelt sors-helyzete miatti, önkéntelen és öntudatlan neheztelési - haragvási és gyűlölködési hajlamokkal és a megváltódáshoz szükséges öncélú élvezetekről való lemondásokkal szembeni elemi elhárítási, elutasítási, illetve megváltás-kijátszási késztetésekkel, sőt: azt, hogy az illető személy, rejtett vagy nyílt, de mindenképpen sors- és isten ellenes ambíciókkal született a világra. És ez akkor is így van (Sőt: akkor még inkább!), ha az illető személy esetleg buzgó vallásos. Az utóbbi esetben ugyanis, mindössze az Istentől való misztikus és öntudatlan félelem a hajtó-oka a vallásosságnak, vagyis az attól való félelem, hogy amennyiben mégiscsak létezne egy kívülálló és őt (minket) figyelő, ellenőrző, illetve az ő életét és boldogságát - boldogulását irányító és befolyásoló objektív Isten, az igen rossz néven venné, és negatívan reagálna le – büntetné! - az ő hitelenségét, illetve a nehéz sorsa miatti haragját, neheztelését. És tényleg: úgy is jönnek létre ezek a Sors- és Istenellenes programok, hogy valamelyik anyai ági őszülő, azt megelőzően, hogy megfoganna a méhében az, az utód, akitől a vizsgált személy (a horoszkóp tulajdonosa) származik, az ő magzati fogadását megelőző időszakban, és akkor is, erősen neheztel az Istenre, vagy „csak” a saját sorsára, amiért az olyan nehéz életkörülményeket és un. kegyetlen élethelyzetet, illetve szegénységet, vagy gonosznak és kegyetlennek érzékelt férjet (a horoszkóprendelő ősapját), esetleg anyóást és apóást is, vagy más külső ellenséget "rendelt" az általunk vizsgált sorsképlet (utód) Isten- és sorsellenes, illetve megváltás-ellenes karmikus programját létrehozó - elindító és tovább adó anyai őszülő számára. E megváltás-ellenes programnak a személyi karakterben való jelentkezési formája lehet az állandó irritáció, a harcok istentagadás és a beteges szkepticizmus is. Illetve, ezeknek a szöges ellentéte: a misztikus látomásképződésekkel járó fanatikus vallásosságra törekvés, és esetleg az erőszakos misszionáriusi tudat, ami általában inkább annak a jele szokott lenni, hogy az illető személy viaskodik a benne levő, többnyire hamis (Faragott képű) Istenképzettel, illetve bizonytalan benne, vagy rejtetten – a tudattalan világában jól legyömöszölten – valamiért neheztel arra: a számára másoknál nehezebb sorsot kiszabó Istenre, sőt, hogy egyenesen haragszik rá. Szelídebb formája, az olyan spirituális – metafizikai Isten-viszonyulás, amelyben a személy ugyan még azt képzeli, hogy hibás a rajta kívüli és tőle függetlenül, valahol fölötte és rajta kívül létező, objektív Isten-képzet és képes azt felfogni és képes azt „belsőleg látni” (úgymond metafizikailag Istent érzékelni), sőt: esetleg még az egyetemes egység-élményt is képes elérni meditációiban, de ennek ellenére, élete válságos helyzeteiben, az un. sors- hátráltatott állapotaiban, mégis neheztel a sorsára, illetve a sorsát adó Istenre. Sőt: szélsőségesebb helyzetekben önkéntelenül haragszik rá, és méltatlankodik amiért őt, a spirituálisan jóra törekvő lelket, hátráltatja és, - saját megítélése szerint legalábbis -, hozzá méltatlan sors-helyzetekbe viszi, illetve a kelletnél tovább azokban benne tartja. Ezeknek az önkéntelenül, de huzamosan átélt belső, csendes sors nehezteléseknek és finom haragvásoknak a következménye a szervezet önmérgezése, az un. auto-immun betegségek és az allergiák bizonyos fajtái, de ennek a karmikus és önkéntelen hibás belső magatartásnak, finoman neheztelő lelki alapállásnak a következménye az is pl. ha a személy gyakran meghül, illetve ha a hüléssel általában együtt jelentkező vírusok támadják meg folyamatosan az ő szervezetét, annak ellenére, hogy fizikailag nincs is, ahol és ahogy meghüljön. Nők esetében és a második (a magzat- és gyermekellenes, vagy család-ellenes) karmikus programmal társultan, hozzá tartozik a szülői - családi, illetve a természeti boldogságra való képtelensége mellett, a magzatfogadási, illetve a gyermeknemzési rendellenesség, vagy képtelenség. A vetélés, a magzat-kihordás és/vagy a szülés közbeni életveszélyes szövődmények (az anya újjászületési, megújódási képtelensége miatt). És szélsőséges esetekben a születendő magzatok minden nemű testi (szervi, testrészi) zavara, fogyatékosága is. Ennek a karmikus programnak a jellegzetes asztrológiai alakzataira lehet tehát ráismerni azoknak a személyeknek a képletében is, akik értelmi fogyatékosággal, illetve valamilyen testi fogyatékosággal, vagy rendellenességgel (málformációval), születtek, születnek a világra (Ilyen a hat lábujj, vagy a hat kézujj is, illetve az összenőtt ujjak, amely jelt az alacsony színvonalú spirituális kultúrával rendelkező közösségekben sáman jeként szoktak elkönyvelni!). Ha számba vesszük például azt, hogy Szent István királyunknak a korabeli feljegyzések és festmények szerint hat ujjja volt mindkét kezén és azt, hogy az egyetlen fia (figyelem: akkoriban nem voltak fogamzásgátlók és a királyi család bizonyára nem spórolt a gyermekáldással gazdasági megfontolásokból, vagyis nagyon is gyanús, hogy az állítólag életerős királynak miért született mindössze egy csenevész fia), Imre herceg a misztikus vallásosság labirintusába szédült, majd idejekorán meghalt, egyértelmű, hogy milyen jellegű karmikus programtól vezérelten szerezte meg a nagy-bátyát legyilkoltató, majd az unokaöccsét megvakítottó, állítólagos szentünk: Vajk-István a királyi hatalmat. Hogy milyen megváltás-ellenes (skorpiói!) karma által hajtva, nyomta el a kard erejével az ősi magyar hitrendszert és fojtotta vérbe István urunk a Koppány féle lázadást, és vakította meg Vazult, amellet, hogy egy császári parancsra átírt és hamisítva kanonizált, az eredeti Jézusi tanításokkal merőben ellenkező, a feudális - zsarnoki hatalmi törekvéseket szolgáló kereszténységet honosított meg a régi magyar vallás helyett, az általa konszolidált államában. A megváltás-ellenes karmikus (örökletes) program akkor a legveszélyesebb, amikor a Plútó mellett, a Szaturnusz, vagy az Uránusz is részt vesz valamilyen formában a negatív fényszög-alakzatokban, főként ha a közvetlenül a Nappal, vagy a Plútóval alkot a Szaturnusz, vagy az Uránusz negatív fényszöget. Ez utóbbi fényszög által jelzett személyi (karmikus) meghatározódás, valósággal fékezhetetlenné, vagyis ellenőrizhetetlenné és

irányíthatatlanná, és ezért csaknem feloldhatatlanná és ezért meghaladhatatlanná teszi az illető személy megváltás-ellenes spontán késztetéseit, illetve a belső boldogságra (a lelki békére) való képtelenségi hajlamait. Mivel a horoszkópokban a motívum-ismétlődések, vagyis az azonos és a hasonló asztrológiai motívumok egymást erősítik és árnyalják, a fényzög-alakzatokból kiolvasható Isten-ellenes programok általában a Skorpió, a Rák, vagy a Halak motívumainak valamilyen megjelenésével együtt jelentkeznek (Karmikus pontok: Lilith vagy/és Sárkányfarok a Skorpióban, a Halalakban, illetve a VIII. és/vagy a XII. házban). És abban az esetben viszont, amikor a Szaturnusz, vagy az Uránusz is részt vesz az Isten-ellenes alakzatban, és ráadásul igen erős bolygókkal terhelt (megpakolt) a Skorpiónak megfelelő VIII. ház, vagy a Skorpió napjegye, akkor csaknem kivédhetetlen és feloldhatatlan, erős gyilkossági, vagy öngyilkossági - rombolási, illetve önrombolási hajlamokra is lehet számítani. Az ilyen esetekben, az egyetlen meghaladási lehetőség a Tarot 22-ös ikonja által, a Bolond által megtestesített neheztelés- és haragmentességi állapot: a teljes spirituális beavatottság belső derűjének az elérése, a kauzális belső megbocsátási és elengedési képesség, a teljes kiegyenlítődési - megváltódási képesség kifejlesztése, vagyis a teljes megszabadulás minden negatív tudattalan (finom: szellemi) érzelemtől és önkéntelen haragvási, gyűlölködési, vagy neheztelési késztetéstől - büntetési reflexiótól. Egy ilyen súlyos Sors- és Istenellenes program jelenléte a horoszkópban, illetve az aurában, egyúttal azt is jelenti, hogy az illető személlyel szemben a lehető legmagasabbak (legigényesebbek) az úgynevezett égi elvárások, tehát világossá kel tenni azt számára, hogy ő semmiképp nem üdülni és szórakozni születtett a világra. És annál rosszabb neki, ha e tény miatt haragszik, vagy neheztel bármire, vagy bárkire is, és még rosszabb, ha a Teremtőre, vagy az egyetemes törvényekre, a teremtés logikájára, esetleg az anyai ági őseire haragszik. Ha ezt a haragot, vagy csendes neheztelést észreveszi magán, meg kel tanulnia a humor művészetét és első sorban saját magán szívből derülni és kacagni, vagyis a sors-legyőzési ambícióin, a negatív spirituális és mentális - lelki reflexein, hiszen neki el kell jutnia addig a spirituális fejlettségi állapotig, amelyben képessé válik a Teremtő ‐ Megváltó összellemmel való lényegi azonosságának a felismerésére és teljes átélésére. (Én vagyok: vagyis a felettes énem, a lényem lényege és alapja és magva, maga az Abszolút teremtő szellem) A teremtő viszont nem haragudhat saját magára, illetve a saját abszolút állapotára. Arra a primordiális abszolút lét-állapotra tehát, amely magában hordja a Lilith teremtést provokáló, negatív öserejét is. Például az akár végzetes is lehet a gyermekekre (mostanában sajnos: az egyetlen gyermekre) nézve, he egy ilyen karmikus programmal rendelkező anya, huzamosan és intenzíven el kezd haragudni, akár csak magára is. Ezzel ugyanis a benne levő abszolút léte haragszik és ez az Isten-ellenes, tehát teremtés-ellenes energia egy az egyben átmegy a gyermekre ‐ gyermekeire és azokat nem csak, hogy le betegíti, de akár meg is ölheti! És itt, e rendkívülien nehéz meghaladási lehetőségnél érjük utol a megváltás ellenes program igazi, kauzális gyökerét is. Ami fent van, ugyanaz, mint ami lent van, fogalmazza misztikus formulába az ókor mitikus nagy bölcse, Hermész Trismegisztoz az analógia törvényét. És csakugyan: a többi programra mind taláunk megfelelő spirituális folyamatot az idea-világban, vagyis bibliai magyarázatot a Luciferi, vagy az édenkerti bűnbeesések metaforikus történeteiben. Az általam hetediknek leírt karmikus programra viszont nem. Hogy miért? - Azért mert e program (az ötödik pecsét) égi - mennyei megfelelője és magyarázata Teremtés előtti állapotokban lakozik. Hamvas Béla írja a Titkos Jegyzőkönyv c. esszéjében, hogy a patrisztikus keresztény misztika tud az Isten szörnyű haragjáról, illetve az isteni harag állapotáról és említést tesz erről, a teremtés előtti negatív lét-állapotról a Patmosz harmadik könyvében is. A védához írt tanulmányaiban is külön kitér erre a teremtés előtti, jeges önzésből eredő hideg tűzre és az abból táplálkozó, romboló böszültségi állapotra. Nos, erre a teremtés előtti, iszonyú - infernális - haragra akkor gerjed az abszolútum saját maga ellen (- az Isten teremtői állapotát megelőző kaotikus lét-állpot ellen), amikor azt észleli, hogy a Lilith öserő szétbontja és kifogatja magából, vagyis az abszolút állapotából és káosszá, kaotikus állapottá kezdi változtatni. Vagyis akkor, amikor azt kénytelen észlelni ‐ érzékelni az abszolútum, hogy nem tudja megállítani és megfékezni az általunk Lilithnek nevezett összóvárgása által kábulatba ejtett és elszédült önmagát, aminek a veszélyes hatása (következménye) az abszolút állapot teljes elvesztésével, a teljes Káosz-állapottá változással fenyegeti. Ebben az infernális "jeges tűzben", ebben az önző félelemben (Hamvas), ahova az erősebb és nagyobb (még intenzívebb) boldogsági állapotra való összóvárgás és az éberség-vesztés juttatja az Abszolútumot, születik meg a megoldás látomása: az egyetemes megváltás és az emberi önmegváltás spirituális terv-eszméje, az Adam Kadmoni mozzanat. Nem visszafogni, nem elfojtani, hanem a legnagyobb áldozatot meghozva, tudatosan és éberem kiengedni, kiáramoltatni az egész sóvárgást, vagyis a Lilithet, és a Világosság (Az Isteni értelem) által átvilágítva, Szeretetté: odaadássá, megadássá és megtermékenyüléssé - tágulássá, gazdagodássá - fejlődéssé változtatni. De abban a szélsőséges állapotban ezt a változtatást nem lehet megtenni másképp csak a legmagasabb szintű humorral: az önmagán való nevetéssel. A felismerés miatti, örömteli isteni nevetéssel, azért, hogy megkapta a megoldást. És egyben a saját ostobasága fölötti nevetéssel, amely ostobaság addig nem hagyta, hogy megkapja a "kézenfekvő" és egyszerű megoldást: a Fénnel (Isteni értelemmel) átítatott Lilith-sóvárgásnak a megtermékenyítését és kiáramoltatott Szeretetté változtatási lehetőségét. - Ez az egyetemes teremtés és a megváltás nagy misztériuma. Ez a Teremtővé válásnak a megváltói célja és rendeltetése (funkciója)! Ha ezt a minden örömök fölötti, Isteni örömet megértetted és a humor folytonos derűjét, és a szívből jövő kacagás megváltói hatalmát megtanulod alkalmazni, előled minden sötétség kitér, mondhatnánk Hermész Trismegisztozst aposztrofálva. Az én horoszkópomban is jelen van ez a veszélyes alakzatoknak egy eléggé agresszív formája: a Nap - Plútó, valamint a Lilithel együtt álló Mars-Nap és a Mars-Plútó közötti negatív fényzög-kapcsolódások egy úgynevezett negatív pajzsot alkotnak. A Lilithem tehát, együtt áll a többi bolygó által egyértelműen negatívan fényzöngelt Marssal. Ez a bolygóalakzat azt jelzi, hogy a finom-vegyes nyers Skorpió természetem alatt, az Isten Haragja nevű mély és rejtett (spirituális) agresszivitás legrejtettebb formái lakoznak a tudattalan érzelmi, ösztöni- és képzeletvilágomban. Ezt a skorpiói bosszú-vágyat és Isten-ellenes neheztelési késztetést, sorozatos sors-provokációk esetén, igen nehezen tudom oldani és a kedélyemet egyensúlyban tartani még a kultikus karatézás és a folytonosan fenntartott (állandóan gyakorolt) önleplezési törekvéseim segítségével is. Ilyenkor a Szaturnuszi önfegyelem nem segített oly mértékben, mint

ahogy szerettem volna, mivel a pozitív Szaturnusz nem fényzögeli közvetlenül ezt a Lilithel megerősített önvészélyes védekezési eszközt: a negatív pajzsot, hanem a Jupitertől vékony-pozitívan fényzögelt, a Skorpióban, éppen csak, hogy nem semlegesen várta, hogy idővel észhez térjek. Mondhatni, hogy csak a rendketetés pozitív mivoltára vonatkozó hitem melletti kitartásban segít, miután „mégis” életben maradok. Ezért testi, vagy szervi hibával nem születtem ugyan, csak mindössze eleresztési - székelési - nehézségekre (elbocsátási, megbocsátási nehézségekre) való hajlammal és, mivel a Lilith-Mars páros a III. Házban áll, rendkívüli élmény-szerzésekre való, éppen hogy nem teljes önvészéjtő hajlammal, aminek hatására a fiatal kori kétségbeeséseim folyamán, keményen igyekeztem rombolni önmagam, miközben ugyanakkor tele és telve voltam olyan idealista elképzelésekkel, amelyek ilyen provokált helyzetekben köddé váltak. Ennek következményei miatt, gondból bőven jutott az életembe és a velem együtt élők életébe. Sőt: a mai spirituális öntudatom mellett is, az életem legváratlanabb periódusában rám törő, alattomosan finom (szellemi) sorsnehezítésem miatt, a ritka, de két alkalommal életveszélyes fejsérüléseim mellett, gyakran és néha igencsak súlyosan meghűlök, bármennyire is igyekszem derűsen szemlélni az idejében meg nem ismert karmikus meghatározódásaim (az egyes részletekben sokáig feloldatlanul maradt negatív szellemi tulajdonságaim) által beidézett apai sorsnehezítéseimet, házassági kudarcomat és megváltás ellenes és család-ellenes programjait feloldani képtelen, azoknak az áldozatául vélt volt-feleségemnek a családbomlás miatti (például az írói és asztrológusi tevékenységemben elszenvedett) hátráltatottságomat. És ahhoz képest, hogy egy-egy ilyen program másoknak a végzetes betegség formájában jelentkező, korai halálát (esetleg balesetszerű halálát) is okozza, én még mindig szerencsésnek mondhatom magam, amiért a spirituális ismereteimnek köszönhetően, még aránylag jó fizikai - egészségi kondícióban élek és egyre kevesebbet szenvedek. Azt a teljes (kauzális és ideális) kiegyenlítettégi állapotot viszont, amit a Tarot 22-ös ikonja: a Bolond jelképez, egyelőre csak részben tudtam megvalósítani, mivel a családi karmából adódó szülői feladataimat is teljesítenem kell, és családosként olyan felhőtlenül élő Bolond, mint az egy gyermekes és elvált, magyarországi Benkő Dániel gitárművész nem lehetek. A megváltás-ellenes program, illetve ez az anyai ágon öröklött nehéz sors miatti, automatikus nehezítési mentalitás, amennyiben egy személyben párosul pl. az önkéntelen magzat- és gyermekellenes és családelles programmal, vagy a fény-és férfiasság-ellenes program által okozott mentalitással, igen nagy rombolásokat vihet végbe a szervezetben (rákot, vagy leukémiát okozhat) és amennyiben a személy nő, nem csak magzatfogási, kihordási és gyermekszülési gondokat okozhat, hanem testi hibával születő utódokat is eredményezhet. Életünk egészséges és boldog megélésének: az egyéni - személyi tudatunknak az abszolút léttudatba való integrálódásának: a megváltásnak tehát egyetlen feltétele van végső soron és ez nem más mint a külső és felső, objektív Isten-képletnek (a saját alkatunktól és akarattunktól független, sors-diktáló külső hatalomnak) a felszámolása az életképzeletünkben, illetve mindenféle nehezítésről - a harag, a méltatlankodás, a gyűlölet és a nehezítés minden formájáról - való teljes és egyértelmű lemondás. Ez viszont egyáltalán nem jelenti az élet minőségéről - az élet boldog, egészséges és kreatív megéléséről való lemondást. Sőt: a spirituális megváltódás után, lassan, lassan a szellemi, a lelki, majd a testi - egészségi, erőnléti - megváltódási is beáll az életünkbe, amennyiben a korábbi negatív átéléseinknek, nyílt, vagy fojtott gyűlölködéseinknek, szorongásainknak és haragvásainknak köszönhetően, illetve az anyáink - anyai nagyanyáink negatív átélései és képzelgésai következtében, nem szenvedtünk helyrehozhatatlan testi károsodásokat, vagy nem születünk hiányzó, vagy eltorzult testrészekkel, nem születünk életre szóló betegségekkel. Addig viszont, amíg meg nem tanulunk harcosi bátorsággal az Isteni igazság és nyitottság szellemében eljárni és annak az érvényesülését minden, a személyünkkel kapcsolatos kérdésben igényelni és azért harcolni, és e jogos harci szellemnek a személyi tulajdonságunkká finomítása által mindennemű sors-félelmünket és nehezítésünket feloldani, hiába teszünk bármit is a leghelyesebben. Hiába sportolunk, mágiázunk és táplálkozunk helyesen, hiába képzelgünk pozitívan agykontrollal, vagy agykontroll nélkül, hiába élünk keresztény, vagy jó polgári életet, hiába élünk békés élettársi viszonyban a tantra joga, vagy a szexológia legjobb útmutatásai szerint és hiába szedjük a vitaminokat, mert sem megfelelő életkörülményekkel, sem természeti egészséggel nem fogunk rendelkezni. És amíg az Isteni igazság, vagyis a teljes kiegyenlítés bátor harcosává nem válunk, arra, hogy teljesen és véglegesen meggyógyuljunk és ténylegesen elégedettek lehessünk az élet-megvalósításainkkal, bizony nincs lehetőségünk.